

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitäts Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden, und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist unter dem früheren Oberbibliothekari in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistens unrichtigen Namen Jainica bezeichnet. Diesen Handschriften sind später mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefügt.

2) Durch Kauf von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr. A. Fuhler im Jahr 1884

4) Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft.

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften. Doch ist es meistens gelungen, diese auf ihre wahre Quelle zurückzuführen.

Die folgende Übersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Védica (Nr 1—132)

B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)

C Kunstpoesie (Nr 365—482)

D Recht und Religion (Nr 483—707)

E Bhakti (Nr 708—727)

F Grammatik, Wörterbücher, Metrik (Nr 728—816)

G Poetik (Alamkara) (Nr 817—855)

H Philosophie (Nr 856—958)

I Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)

K Medicin (Nr 1181—1220)

L Mystik (Tantra) (Nr 1221—1389)

Indices S 465—493

Ich bemühte mich einen leserlichen Text herzustellen. In den meisten Fällen sind die Lesarten² der Handschriften angegeben.

A. Védica.

1.

24/13 94 Bl 10 Lin en Geschrieben im J 1681 von Dava Hira¹
Rigveda Astaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 Bl 9 Linien Abschrift von etwa 1730
Rigveda Astaka 2 Samhitapatha

3.

22/10 62 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Astaka 3 Samhitapatha Ohne Accente Enthält bloss die Hälfte des Astaka. Das erste Blatt fehlt

2) Astaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/12 73 Bl 11 Linien Abschrift von 1393

Rigveda Astaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 107 Bl 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1593 und accentuirt von Nar yana Bhaṭṭa für Mukunda.

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 Bl gewöhnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1650

Rigveda Samhitapatha Accentuirt. Die ersten 7 Blätter fehlen. Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 30 (सद्वत् ॥ २९ ॥) und reicht bis zu das Ende von 10, 44, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 fehlt 95

16.

13/11 8 Bl 6 Linien Abschrift von etwa 1790

Lal smisūktā

17.

22/12 4 Bl, 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1810

Lal smisūktā Diese Hs giebt als Einleitung einen Śaṅgī-nyāsa, Śironvāsa und ein Dhyaṇa

18.

22/11 4 Bl 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Rigveda* für einen unbekannten religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upā havye sudughām 1, 164, 26 27 indra dṛihya yāmako-
3, 30, 15 vāstmanā 5, 57, 2 catuṣkarpada 10 114, 3—5 pitam
nu stasam 1, 187 kayā nas citā 4, 31 1—3 kṛiṣṣva pāṇih
4, 4 svādor abhak- 8, 48 udiratām avara 10 15 1—3 Bricht
ab in barhisado ve svadhayā suta

19.

25/11 16 Bl 10 Linien Geschrieben von Kameśvara einem Sohn
von Vallabha, im J 1712

Rudrajapa oder Rudradhyaya, Gebete an Rudra, aus dem
Rigveda In 40 Kandikah, accentuiert Bis Fol 2b werden die Ver-
fasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metra und anderes angegeben

Kandikā 1 2 आपो हि षा Rv 10, 9 — 3 तमुष्टवाम 8, 95,
6—9 — 4 अत च सत्य 10 95 — 5 श्वती. पारयन्त्येतम् Khila
10, 9, 1—3 — 6 श वो भूमि श व आप unbekannt Scheint
Fortsetzung von 5 — 7 जुषस्वामि अद्भिर. Khila 9, 1—6 —
8—10 शं न इन्द्राग्नी 7 35 — 11 स्वस्ति नो मिमीताम् 5 51
11—15 — 12 स्वादिष्टया 9 1 — 13 स्वस्त्ययन Khila 5 —
14—17 त्व सोमासि 9, 67 — 18—22 Sivasamkalpa in 25 Versen,
von denen die 6 ursprünglichen in Vs 34 1—6 sich finden —
24—25 Puruṣasūktā — 26 27 अह रुद्रेभिर्वसुभिः 10 125 —
28 न तमहो 10, 126 — 29 30 आशु शिशानो 10 103 —
31 विश्वाद् बृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 13 —
34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितर्महता 2 33 —
39 सोमारुद्रा 6, 74 — 40 इमा रुद्राय 7, 46

20.

25/11 27 Bl, 9 bis 10 Linien Abschrift von 1813

Autareyabrāhmaṇa Pāṭikā 1

21.

24/11 32 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von 1681

Autareyabrāhmaṇa Pāṭikā 2

22.

25/11 27 Bl 11 Linien Die ersten 22 Bl sind am Anfang des 17 Jahrh die übrigen 1813 geschrieben

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 3

23.

25/11 23 Bl 10 bis 11 Linien Die Bl 1—10 sind in der Mitte des vorigen Jahrh die übrigen etwa um 1820 geschrieben

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 4

24.

25 4 21 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1750

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 6

25.

24/11 20 Bl 9 bis 10 Linien 1641

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 7

26.

24/10 20 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1700

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 8

27.

18/10 25 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von 1684

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 1

28.

24/8 35 Bl 6 Linien Etwa 1620

Āitareya-brāhmaṇa Bis 30 Kapitel der ersten Pañcikā und die ganze zweite Pañcikā

29.

20/11 61 Bl 10 bis 12 Linien Abschrift von 1684 *

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 1 und 2

30.

20/8 8 Linien Folgende drei Teile sind im J 1629 in Denares von Ganaka einem Sohn von Kṛṣṇabhāṭṭa, geschrieben

1) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 3 43 Bl

2) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 4 Ursprünglich 33 Bl, jetzt fehlen 3 17 18 23—27 31 32

3) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 8 30 Bl

4) 20/10 35 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben von Gadādhara Pañcikā, etwa im J 1700

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 5

5) 20/9 30 Bl, 8 Linien Geschrieben im J 1649 von Vāṇabhāṭṭa, Sohn von Devabhāṭṭa Vāṇabhāṭṭa

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 6

31.

24/10 96 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1780
Āitareyaabrahmana Pūṣika 8

32.

25/11 75 Bl 9 Linien Etwa 1800
Āśvalayana Śrautasūtra Pūrvasatka Beginnt अथैतस्य
 समोभ्रायस्य विताने योगोपत्तिं वक्ष्याम ।

33.

91/11 39 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1890
Āśvalayana Śrautasūtra Uttarasatka Reicht bis 12 15 1,
 Am ein Blatt fehlt im Ende

34.

24/11 32 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750
Āśvalayana Grihyasūtra Vollständig Beginnt उक्ताणि
 वितानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bl 12 bis 13 Linien Abschrift von 1890 Ligatorium von
 Nārāyaṇa, Sohn von Blatta Jīvanadeva

Āśvalayanaḡrihyaparīṣiṣṭa Adhyaya I 30 Kandikah Be-
 ginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिदि-
 धेरक्षोपाय तानि वक्ष्याम्यतः परम् ॥ १ ॥ क्वचिद्वयं क्वचिच्छ्रोत्रैस्त-
 द्वक्ष्याम्यनुपूर्वशः । गायत्र्यादिषु हृन्द सु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schliesst तदेषापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु सा-
 कमेधासु चेष्टिषु । सौवामण्या पर्शौ चैव अपयः सकृदुद्धृता ॥ वान्ते
 लूते च पिष्टे च सानाथ्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्तव्यं () स-
 स्काराज्जायते हविरिति ॥

36.

90/10 43 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1784 von Bhikham
 bhakta Sohn von Narayana Enkel von Blatta Jivanadeva

Āśvalayanaḡrihyaparīṣiṣṭa Adhyayah 1—3 in Prosa Die
 zehn ersten Blätter welche Kandikah 1—10 enthielten, fehlen
 Kandika 11 beginnt अथ सस्तिवाचनम् । ऋद्धपूर्तेषु स्वस्त्ययने
 वाचेयित्वा etc 25 Kandikah — Der zweite Adhyaya mit 17 Kan-
 dikah beginnt auf Fol 21a अथ ग्रहयज्ञस्ययज्ञश्चित्तमुपयाचित-
 मुच्यते । — Der dritte Adhyaya mit 17 Kandikah beginnt auf
 Fol 40a अथ पितृमेधे सस्थिते दक्षिणपूर्वस्था दक्षिणापरस्था वा etc

37.

19/11 86 Bl 9 Linien Etwa 1680
Nirukta von Yaska Zweite Hälfte Adhyaya 7—12 Am
 das letzte Blatt fehlt

38.

24/10 67 Bl 9 Lin en Etwa 100

Nirukta Derselbe Teil Nun das letzte Blatt fehlt

39.

20/9 89 Bl 10 Lin en Etwa 1670

Nirukta Fragmente des siebenten bis zwölften Adhyaya

40.

20/9 187 Bl 6 Lin en Die ältesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 18. Jahrh

Vajasaneyīsamhitā Zusammenhängender Text Adhyaya 1—20

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben Fol 19 bis 89 haben eine eigentümliche Accentuation wovon ich eine kurze Probe gebe (S. 38)

अग्ने पवुस्व । अग्ने पवुस्व स्वपु ऽश्वस्त्रि
वृष्टं सुवीर्यम् । दधुहृदिम्मयि धीपम् ।

41.

21/10 160 Bl 7 bis 8 Lin en Abgeschrieben um J. 1762 von Pa. lya. Balakrishna für Jivana dem Sohn des Puruottama von Ponnalla

Vajasaneyīsamhitā Adhyaya 21—40 accentuiert

42.

24/10 Fol 8 bis 114, 1 Lin en Alte Hs vom Ende des 17. Jahrh

Vajasaneyīsamhitā Pada text Reicht von 2 bis 159
Accentuiert bis 1172

43.

23/9 1/2 51 Bl 6 Lin en Etwa 1860

Vajasaneyīsamhitā Pada text Adhyaya 21—24 Fol 44 nicht bezeichnet doch fehlt nichts

Adhyaya 21 endet Fol 19a 22 Fol 28a 23 Fol 41a 24 schliesst in der Mitte von Vers 40

44.

23/11 2 Bl 10 Lin en Etwa 1795

Purusasūktā oder *Sahasrasīrsan* in 24 Versen In der Recension der *Vajasaneyīsamhitā* Adhyaya 31 Beginnt सहस्रशीर्षं पुरुष etc

45.

10/7 3 Bl 6 Lin en Etwa 1780

Purusasūktā aus der *Vajasaneyīsamhitā* Nach den ersten 16 Slokas finden sich die Angaben 1) ity avahanam 2) ity asanam 3) ity pūrvam 4) ity arghyam 5) ity acamanam 6) ity snanam 7) ity vastram 8) ity yajnojavitam 9) ity candanam 10) ity uspam 11) ity dhūjam 12) ity dhām 13) ity nāvadyam 14) ity tambulam 15) ity pradaksinā 16) ity visarjanam Diese beruhen auf einer Vorschrift von Kaundika

46.

24/11 3 Bl 9 Linien Ltwa 1790

1) *Purusasūta*

2) *Śūrasamlāpa* Dieser beginnt गणाना त्वा गणपतिं हवामहे etc ॥ १ ॥ गाधवी त्रिष्टुब् ॥ २ ॥ द्विपदा चाद्यतुष्टदासं ॥ ३ ॥ सहस्रोमा ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जायतो ॥ s 34 1—6

47.

19/10 29 Bl 10 l s 12 Linien Ltwa 1650

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der *Vajrasaneyisamhitā* Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gezählt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7 die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Risi Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ षडङ्गमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । श्री यज्जायत इति षणा शिवसकल्प ऋषिर्मनो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe dass diese Einleitung im *Brahmapurana* sich finde ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile des Textes beginnen 1) गणाना त्वा गणपतिं हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभाड वृहत् 5) नमस्ते रुद्र मन्यव (*Satarudriva*) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्र भाग । 7) Fol 22b उयश्च भीमश्च । 8) ऋच वाच प्रपद्ये । 9) स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा । bricht nach dem vierten Vers ab

48.

93/13 16 Bl 9 bis 10 Linien Geschr eben von Nandarama im J 1 17

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen MS nur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्रोमा सहस्रन्दस आवृत etc Teilweise accentuiert Blatt 5 fehlt

49.

98/10 6 Bl 6 Linien Śāradā Schrift Ltwa 1870

Rudradhyaya aus der *Vajrasaneyisamhitā* 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे वाङ्मभ्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तथा नस्तन्वा शतमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥

50.

90/9 35 Bl 7 Linien 1.77

Rudrajapa aus der *Vajrasaneyisamhitā* in 8 Adhyāya. Accentuiert Die 3 ersten Bl fehlen Beginnt in 2 7 स्थायज्ञात्सर्वं ज्ञत ऋच सामानि जज्ञिरे ।

51.

94/11 131 Bl 7 Linien Etwa 1580

Satapathabrahmana Fragment Reicht von I 1, 1 3 bis I, 9 3, 21

52.

91/9 86 Bl Alte Bl 8 bis 10 Linien neue Bl 7 bis 10 Linien Die älteren Blätter sind zu Anfang des 17. Jahrhunderts die neueren im J 1774 von Sakaradatta Sohn von Sambhudatta Lelkel von Pimaji geschrieben

Satapathabrahmana Erstes Buch von Anfang bis I 6 3 41 Einige neuere Bl sind zur Ergänzung eingefügt Fol 2 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37 b (unaccentuiert) wiederholt nur ist das letztere vollständig

53.

28/13 103 Bl 8 Linien Etwa 1760

Satapathabrahmana Vierzehntes Buch XIV 1 1 6 bis zum Ende Das erste Blatt fehlt

54.

20 10 46 Bl " bis 9 Linien Geschrieben in Manapura von Paghuanandana Sohn von Jivānanda im J 1694

Satapathabrahmana Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapathaka

55.

* 20/10 7 Bl 6 Linien Geschrieben von Josi Darabharan et al im J 1680

Fünfzehn Stücke aus dem *Satapathabrāhmaṇa* die sich auf das Agnicaryam beziehen Nicht accentuiert 1) गणाना त्वा गणपति इवामह इति VIII, 2, 8 4 2) तौ ह मनुस्वाच I 8 1, 9 3) तन्न साम्युद्वासयेत् II 3 3, 4 4) पश्चारत्वि परिवामयेत् III, 6 1 18 5) अथ द्रोणकलशम् IV 5 6 1 6) अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V 4, 2 6 7) तमब्रवीन्महादेवो ऽसीति VI 1, 3, 16 8) हिरण्यगर्भं समवर्तताय इति VII 1, 1 19 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII 6, 2, 19 10) विराजो नामेत्येतद् IX, 1 2 19 11) अन्नाद्वा अशनाया निवर्तते X 2, 6, 19 12) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपति XI, 4 3 16 13) ता ब्रह्मिव जुहुयामाब्रह्मा XII 6, 1, 38 14) एतत् पारिजयम् XIII, 1, 3, 15 15) इमावेव शीतमभरद्वाजावयमेव XIV, 5, 2, 6 16) स होवाचेतद्दे तदचर XV, 6, 8, 5 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XVI, 9, 2, 3 18) निकामेनिकामे न पर्जन्यो XVII 1 9, 10 19) तदेतद्व्याभ्युक्तं न मृषा श्रान्तं — —

56.

21/12 4 Bl, 7 Linien Etwa 1720

Daśādīpāraṇikā, Stellen aus dem Satapathabrāhmaṇa, die sich auf die zehn Welthüter beziehen Unvollständig Beginnt 3, 3, 4, 18 चातारमिन्द्र० । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9 1 2 17 11 6; 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 3, 2, 3 19 7, 5 1, 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bl 8 Linien Anf des 17 Jahrh

Pitṛbrahmana in 5 Kapiteln Auszüge aus dem Satapathabrāhmaṇa, auf die Manen sich beziehend Blatt 1 und 2 fehlen Beginnt mit 1 7, 2 10 स आज्यस्योपस्तीर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3 Das dritte ist 2 4 2 das vierte 2 4, 3, das fünfte 2, 5, 6

58.

18/10 10 Bl 6 Linien Geschrieben im J 1616 von Paramānanda Sohn von Madhava

Mandalabrāhmaṇa aus dem Satapathabrāhmaṇa 10, 5, 2, 1—23 Beginnt चदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्थ etc

59.

22/10 5 Bl 8 Linien Etwa 1780

Mandalabrāhmaṇa Ohne Accente

60.

20/11 9 Bl 8 Linien Abschrift von 1601

Kṣamāpana Bitte um Vergebung der Sünden, in 28 Kandikās, welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Satapathabrāhmaṇa entnommen sind — Blatt 1 (enthaltend 1—4) fehlt Kandika 5 beginnt वरुणो हिनद्राज्यकाम आ दधे SP 2 2 3, 1 — Kandika 28 beginnt स ह्येय यच्च उवाच । नपताया वा विभेमीति SP 1, 7, 3 28

61.

21/10 102 Bl 7 Linien Etwa 1740

Bṛhadaranyakopaniṣad Von 14, 4, 1, 27 bis 14 9 4 33 Am Anfang fehlen 5 Bl, am Schluss eins

62.

21/11 20 Bl 16 Linien Etwa 1840

Bṛhadaranyakopaniṣad Von Anfang bis 14 3, 7, 6

63.

23/11 34 Bl 15 bis 18 Linien Ende des 17 Jahrh

Kaṭyāyana Śrautasūtra Vom Anfang bis 10, 9, 24

64.

28/12 61 Bl. 10 Linien Etwa 1700

Katyayana Śrautasūtra Blatt 1 fehlt Von 12 2 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bl. 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyaruna im J 1721

Parashara Grīhyasūtra oder *Katya Grīhyasūtra* in 8 Kanda Beginnt अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ।

Von Fol 42^a folgt ein Parisista von 9 Kandikas Anfänge
1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राप्नोति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रिया पुष्पवत्याश्चतुरहा-
दूर्ध्वं स्नात्वा । 3) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्ति व्याख्यास्याम ।
4) अथातो मूलविधान व्याख्यास्याम । 5) अथ कर्णवेधो वर्षे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनानां प्रतिष्ठा-
पन व्याख्यास्याम । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखशिखी जटिलो मुण्डो वाक्षारालवणाशी स्यात् ।

Schliesst इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रतानां विधि । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्सन्नापिर-
चपिको वा । 9) अथातो यमलचरं मारुत व्याख्यास्याम ।

66.

24/11 19 Bl. 10 Linien Etwa 1700

Parashara Grīhyasūtra Von Anfang bis 2, 13

67.

21/11 3° Bl. 8 Linien Etwa 1780

Parashara Grīhyasūtra. Von Anfang bis 2 10

68.

20/16 43 Bl. 13 Linien Schrift von 1848

Parashara Grīhyasūtra Folra 14—16 fehlen

69.

20/11 52 Bl. 7 Linien Etwa 18^o0

Parashara Grīhyasūtra Reicht bis zum Ende von 2 17 Fol 2 fehlt Das erste Kanda hat 24 Kapitel Nach 1, 12 sind zwei eingeschoben अथ गर्भाधानं स्त्रिया पुष्पवत्या । und अथ चतु-
मती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei
1) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्ति व्याख्यास्याम । 2) अथातो यमल-
चरं मारुतं व्याख्यास्याम । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्याम ॥
Im zweiten Kanda finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रि-
शिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचारालवणाशी स्यात् । 3) Nach 2 11
अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

91¹/₂/8 2 Bl 10 Linien Et va 1680

Parasī an a Grīhyasūtra Ein Fragment eines Kommentars oder
Paddhati paginiert 33 34 zu 1 14 bis zum Anfang von 1 16
Fol 33¹ beginnt नादित्य विदधत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह
करोत्यजस्रमेति तन्ननुष्यस्य मर्तस्य सत देवत्व । देवत्वेनेति विभक्ति
व्यत्यय ।

71.

94/11 7 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1 50 11 Sil o
ragrama von Patne vara einem Sohn von Panjya Devākara

Katyayanag rīhyasūtrapariśiṣṭa Ergänzungen zu dem Parasī
an a Grīhyasūtra 12 Handikah in Prosa Beginnt अथतुमती जा
यामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राप्नोति पुत्र-
कामा ।

Schliesst सामात्यं कर्तार ब्राह्मणा सपत्न्या दर्भपाणय शान्ति-
भि पवित्रलिङ्गाभिर्हविर्भि सिद्धेय पुरन्ध्रयो नीराजनादिमङ्गलानि
कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुण्याहवाचनम् ॥ Sieh Nummer 65

72

18/10 5 Bl 9 bis 11 Linien Lt a 1690

Caranavyūha ein Abriss der vedischen Schulen das fünfte
Parīśiṣṭa des Katyayana Beginnt अथातश्चरणबूह व्याख्यास्यामस्तच्च
निरुक्तं चातुर्विधं चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bl 8 und 9 Linien 1838

Caranavyūha

74.

91/10 6 Bl " bis 9 Linien Et a 1830

Caranavyūha

75.

4/10 4 Bl 11 Line Geschrieben von Pat esvara Sohn von
Pa ly Devākara, im J 1746

Naiśan tīl asūtra oder *Sruddhāly a*, über Opfer für die
Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parīśiṣṭa in 9 Ab-
schnitten Beginnt अपरपक्षे आद्य कुर्वीतोर्ध्वं वा चतुर्थ्या यदह
संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामक्त्य पूर्वेष्वर्वा स्नातकानिके यतीन्गृहस्थान्ता-
धून्वा श्रोत्रियान्बृहन्ननवद्यान्स्वकर्मस्थान् ।

Schliesst युवानसत्र म्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दश्यामवास्याया
सर्वमवास्याया सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bl 12 Linien Anf dieses Jalrb

Mulyadhyaya, ein kurzes Katyajana zugeschriebenes Kapitel
über die Substitution von Geld im Opfergaben falls diese nicht
herbeigeschafft werden können Beigegeben ist ein Kommentar
dessen Verfasser bei der Unvollständigkeit der Handschrift nicht
erhellt Beginnt अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वाविंशत्यणका गावश्च-
तुष्कार्पापणो वर । वृषे षट्कार्पापणका अष्टावनडुहि स्मृता ॥ १ ॥
दश कार्पापणा धेनोरथे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्पापणक पणा नव
तथाधिका ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्पापणश्चाग्ने ऽष्टौ पणा द्वादशाविके ।
वृषल्यामथ पञ्चाशन्मूल्या कार्पापणा स्मृता ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव
स्यान्नजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्पापणा प्रोक्ता दोलाया पद्मथे
तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्पापणकाम्नाग्ने कार्पापण स्मृत । ताम्रे कपे
ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिक कल्पयेन्मूल्यं नून चित्तानु-
सारत ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्याय ॥

Der Kommentar fangt ohne weiteres an इति दक्षिणाविप-
यक आवश्यकदाने मुख्यासभवे ग्राह्यम् । अधुना ह्ययं च पच सति
वित्ते नाग्रयणीय । वित्तासभवे ऽप्यतो नूनं कुर्यात् ।

77.

२६/१० 24 Bl 6 Linien Etwa 1800

Rudrajapa nach der Taittiriya-samhita 4 5 und 4 7 1—11
Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem
Taittiriya-aranyaka. Mit Accenten bezeichnet Beginnt नमस्ते रुद्र
मन्यव etc

Schliesst इडा देवहर्मनुयञ्ज — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ Taittiriya
samhita 3 3 2

78.

29/12 9 Bl 8 Linien Etwa 1800

Taittiriya-aranyaka, Kapitel 3, 11—13 Accentuiert * Be-
ginnt सुवर्णं घर्म परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मान दशधा चरन्तम् । Am
Rande bezeichnet mit पु० सु०, weil in 12 das Purusasukta vorkommt

79.

23/8 17 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1800

Anonymer Kommentar zum *Purusasukta* aus dem *Taitti-
riyāranyaka* 3 12 Beginnt श्रीमते रामानुजाय नम ॥ श्रीमा-
न्वेङ्कटनाथार्यं कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे सनिधत्ता

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नम ॥ यत प्रपञ्चसभूतिवि-
भूतिपरिभूतय । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विद्म[या]त्मने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञान पीरुष मृक्त व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किञ्चिदभिधीयते । सुखशु-
भाय (१) भाष्याणि केवल सचिपाम्यहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des dreizehnten
Jahrhunderts. Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur
bhakti hinneigenden Vedantismus. Er citiert folgende Schriften
Purusasamhita. Sieh Śrisastra — Badhula (auctor) Fol 3b
(nārayanadr̥ṣṭena puruṣasukteṇa citam upatiṣṭhāmāna iha puruṣo
bhayet) — Mudgalopaniṣad Fol 16b — Yogarūpa (yoga) Fol 31
12b 13b — Vaikhāṇasasamhita Fol 9b — Vaisnavaśamhita Fol 9b
— Śrisastya 4a Śrisastre Puruṣasamhita Fol 41 10b 15a
Die Puruṣasamhita wird auch in der Mudgalopaniṣad erwähnt —
Satvatasamhita Fol 6b 9b

80.

१३/१२ ८६ Blt ८—११ Linien Anf des 1. Jalri

Samaveda Aranyagana in sechs Prapaṭhaka auf Fol 861

der Anfang der Mahanamni — Beginnt अज्ञो वैरूपम् ॥ ओ - ।
यद्योवई द्रता ३१ उवा २३ । गौ २३४ ताम् । हौहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । गंत भूमी । उता ३१ उवा २३ । सी २३४ यू । हौहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapaṭhaka I endet Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a
IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 861

81.

19/10 58 Blt Foll १—५० 10 Lin en Foll ५१—८८ 9 Lin en
Foll 51—88 geschrieben im J 1650 von Kriṣṇa (Nāṇadavastavya Abhyantara
Vridhdhanagāraj āt ya) Sohn von Ammaṇi. Die vorhergehenden Blätter sind
wahrscheinlich um drei saig Jahre älter

Samaveda Teile des Ūhagana und Uhyagana Paginiert 1—88
Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 36 40 43—48
52 56 59 62 63 66—70 86

Das Ūhagana beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapa-
ṭhaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIV, 2 12

Das Uhyagana beginnt auf Fol 71a in Prapaṭhaka V, 2, 1
und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapaṭhaka

Der vierzehnte Prapaṭhaka des Ūhagana beginnt श्रीतकचम् ॥
पेन्यपेन्यमित्तीतार । पेन्यपेन्यो वा । ओ ३ ईत्तोता ३ रा । ओ धाव ।

ता २३ । हा ३ हा ३ । मादी २ या २३४ या । सोम वीरा ३ । हा ३
हा । य १७ गूरा २३ या ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapāṭhaka schliesst Fol 13a der achtzehnte Fol 57b

Im Ūhyagīna endet der funfte Prapāṭhaka auf Fol 76a

82.

21/8 51 Bl. 6 Linien Abschrift von 1625

Sāmarceda Grāmageyagana In 17 Prapāṭhaka Beginnt तत्सवितुर्वरेण्य Die Hs ist unvollständig und lückenhaft Namentlich fehlen die meisten Blätter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12 endet Fol 7b, Prap 13 Fol 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16 Fol 42b, Prap 17 Fol 51b

83.

21/12 114 Bl. 7 bis 9 Linien Etwa 1650

Tandyabrāhmaṇa oder *Pañcarīṣabrahmana* Paginiert 186—249 Beginnt mit स्वामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ XXIV, 18, 8

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol 179b XVII Fol 188a XVIII Fol 199b XIX Fol 206b XX Fol 216b XXI Fol 229a XXII Fol 234b XXIII Fol 242b

84.

22/9 33 Bl. 8 Linien Etwa 1670

Tandyabrāhmaṇa Foll 1—11 und 122—143 Prapāṭhaka I endet Fol 9b Prapāṭhaka II endet Fol 11b अभिक्रामन्तो विष्टुति 6, 3 — Fol 122a beginnt रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7 Dieser Prapāṭhaka endet Fol 127b Prapāṭhaka XIV endet Fol 139b Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol 143b शमद भवति शमदा एतेनाङ्गिर 5, 11

85.

23/10 118 Bl., 6 Linien Etwa 1580

Chāndogyopaniṣad Śāṅkaiācārya's Kommentar zu Prapāṭhaka 1—3 Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt त्वविज्ञानं संसारगतित्रयहेतूपमर्देन वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Ausgabe in der Bibl Ind p 3, 2

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol 77a

86.

22/12 20 Bl., 6 Linien Geschrieben von Vrajanātha im J 1751

Rudrajaya nach dem Sāmaveda. Beginnt सोम राजानं वक्ष-
यम् । अग्निमन्वारभामहे ३ होवा ३ हाद । आदित्य विष्णुं सूर्य ।

होवा ३ हाइ । ब्रह्माणां २३ चा ३ होवा ३ हाइ । वृहो ५ ३ उवा ३ ।
पा २३४ । तीम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः etc

87.

24/12 134 Bl., 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhitā Accentuiert bis Fol 24 b und wieder von Fol 117 b bis zum Ende Fol 1 fehlt Fol 67 zweimal gezählt Bei der Zählung 83 übergangen, jedoch fehlt nichts Fol 2 beginnt in I, 2, 3 Kāṇḍa I schliesst Fol 11 b II Fol 24 b III Fol 41 a IV Fol 63 a V Fol 88 a VI Fol 117 a Schliesst in VII, 109, 1

88.

22/9 37 Bl., 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol 13 Kāṇḍa II schliesst Fol 28 b III Fol 53 b IV schliesst auf Fol 56 b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bl Sie enthalten V, 24, 3 bis 27, 2

89.

22/9 20 Bl 8 bis 9 Linien Ltw 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert mit roten Punkten Be-
ginnt संभूतं भगं । धातुदेवस्य सत्येन कृणोमि पन्तिवेदनं ॥
Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Fängt mit II, 36, 2 an Kāṇḍa II schliesst Fol 28 b III 47 a IV schliesst auf Fol 47 b in IV, 2, 3

90.

22/10 108 Bl 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 30—137 Fol 30 a beginnt mit III, 10, 11 Kāṇḍa III schliesst Fol 41 a IV 64 a V 88 b VI 119 a VII schliesst auf Fol 137 b in VII, 110, 1

91.

21/9 223 Bl., 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 109—329 Foll 111 112 116 127 135 fehlen, Fol 109 a beginnt mit V, 12, 9 Kāṇḍa V endet Fol 136 a VI 197 a VII 240 b VIII 270 a IX 298 a X schliesst auf Fol 329 b in X, 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kāṇḍa zu beschliessen

92.

23/11 74 Bl., 9 bis 10 Linien Ltw 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1 a beginnt mit X, 10, 21. Kāṇḍa X endet Fol 1 b XI 21 b XII

40^a XIII 51^a XIV 61^a XV 69^a XVI 72^b XVII 74^b
Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9 60 Bl 9 Linien Etwa 1550

Atharvavedasamhitā Accentuirt mit roten Punkten Paginirt
166—228 Foll 197 198 fehlen Fol 166^a beginnt mit VI 1, 8
Kanda VI endet Fol 182^a VII 199^a VIII 208^b XIV 216^b
XV 224^a XVI 227^a XVII 228^b

94.

22/9 40 Bl 6 bis 18 Linien Etwa 1500

Atharvavedasamhitā Accentuirt Kanda VII vollst indig

95.

23/10 22 Bl 9 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuirt Kanda VII von Anfang
bis Hymnus VII 52 2

96.

22/8 22 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuirt Kanda VII von Anfang
an bis Hymnus 126 18

97.

22/8 8 Bl 6 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuirt Bruchstücke des 20 Kanda
Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc Das letzte Blatt schliesst mit
Hymnus 142 3

98.

24/11 63 Bl 14 bis 16 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuirt bis 3^a Fol 1 fehlt
Fol 2 beginnt I, 1 2 Kanda I endet Fol 6^b II 14^a III
24^b IV 37^a V 50^b VI schliesst auf Fol 64^b in Hymnus 120, 1

99.

24/10 131 Bl 8 Linien Etwa 1720

Atharvaveda Pada text Ohne Accente Bis Ende von
Kanda IV Foll 1—96 Foll 3 4 fehlen Von Kanda V an neue
Zählung von 1—37 Kanda I endet Fol 18^a II Fol 36^b III
Fol 60^b IV Fol 96^b V Fol 37^b

100.

30/12 51 Bl 11 bis 14 Linien Etwa Ende des 16 Jahrh

Atharvaveda Pada text Foll 1 11 24—27 fehlen Fol 2
beginnt mit I, 3 4 Kanda I endet Fol 16^a II 20^a III 33^a

IX 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15 10
Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, z B यंथा. । वान्त.
यंथा. । मंन. । यंथा. । पंतन्ति । पचिंण. ।

101.

23/10 98 Bl 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahr
Atharvaveda Pada text Accentuirt Kandi XX von An-
fang bis zum Beginn von Hymnus 55

102.

23/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahr
Atharvaveda Pada text Accentuirt bis Fol 71 Auswahl
von Hymnen für bestimmte religiöse Zwecke

103.

19/13 7 Bl 18 bis 20 Linien Etwa 1730
Kausilasutra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel
des neunten Beginnt अभीनाधास्यमान सवान्वा दास्यन्सवत्सरं
ब्राह्मीदनिकमपि दीपयत्यहोरात्रा वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bl 7 Linien Etwa 1790
Asurikalpa, das funfunddreissigste Parisisa des Atharvaveda
In 25 Versen Beginnt श्रीगुरुगणपतिवटुकशारदेष्टदेवताशिवश्री-
रिलक्ष्मी(Hs शची)सूर्येभ्यो नम । ओ नमो ऽथर्ववेदाय । अथासु-
रीकल्प व्याख्यास्याम । ओ ह्री कटुके कटुकपत्रे सुभगे आसुरि रक्त-
वाससे । अ[1]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमु-
कस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्ग दह दह । प्रमुप्तस्य
मनो दह दह । प्रबुद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच
पच मथ मथ । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ऊं फट
स्वाहा । इति मन्त्र ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Magoun
Baltimore 1889 8vo Fol 3 fehlt Andere Handschriften finden
sich in Berlin Webers Verzeichnis 1 663 (verhältnismässig die
beste) 2 197 Hang 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशतं जपेत् अस्त्र दत्त्वा यहगृ-
होत् मुञ्चति ॥ २५ ॥

105.

25/10¹ 2 Bl mit 11 13 15 Linien HS etwa 1830
Asurikalpa yāl hy, eine Art von Kommentar zum Asurikalpa.
Beginnt परिशिष्टोक्तामुरीकल्प व्याख्यास्याम । पुरश्चरणविधिनादी
जप कार्य । दशमहस्त्राणि सप्तरात्रिभिस्तदा । भूमिशुद्धि समाज-

नदाहात्कालान्नोक्रमणादपि सेकादुल्लेपाद्बृहमान^(१)दपेयात् । लेपनं
योमयास्वुभि । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धिं कर्तव्या । शब्दप्रत्ययमय
मन्त्रं जपन्ति परमेष्ठिन । मूर्तिमवायायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि
HS) भवन्ति जगत स्थितौ ॥ वेदा साङ्गाः समूवाद्य निश्वासाय
यस्य सर्वश । त नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्री-
आसुरीमन्त्रस्य अथर्वण ऋषि । आसुरी देवता । ह्रीं वोजम् । आ-
सुरी शक्ति । उष्णिक हृन्द । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोग ॥ अथ
करन्यास ॥ मातृकापूर्वकम् । ओ कटुके कटुकपत्रे ऊं फट स्वाहा ।
अद्भुष्टाभ्या नमः । सुभगे ऊं फट स्वाहा तर्जनीभ्यां नमः । आसुरि
रक्तवाससे मध्यमाभ्या नमः । अथर्वणस्य दुहिते ऊं फट स्वाहा ओ
क्ली अनामिकाभ्या नमः । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अघोरे कर्म-
कारिके करतलकरपृष्ठाभ्या नमः । etc

Schliesst चतुर्थादिव्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन मुञ्चति
क्षिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवारान्मन्त्रं शिरसि धापयेत् (दापयेत् HS) ।
गृहीतो मुञ्चति क्षिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरी होमयेत्ततो मुञ्चति
सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णस्पृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरे-
श्वरीमार्जनाद्वारणात्तथा ॥ न स्यात्तस्याद्भुतं किञ्चित् बुद्धोपद्रवस्तथा ।
नानैश्वर्यं नाप्रजत्व (so 3 Handschriften प्रयत्नं च unsere HS) यस्य
देव्यासुरी गृहे ॥

106.

93/11 2 Bl 10 Lin en Inde des vorigen Jahr!

Kaivalyopaniṣad accentuirt Beginnt सह नाववतु । etc
अथाश्वलायनो भगवन्त परमेष्ठिन परिसमेत्योवाच । अधीहि भग-
वन्ब्रह्मविद्या वरिष्ठा सदा सन्नि सेव्यमाना निगूढाम् ।

Schliesst अनेन ज्ञानमाप्नोति ससारार्णवतारणम् । तस्मादेव
विदित्वैनं कैवल्य फलमश्नुते ॥

107.

19/11 7 Bl 9 Linien Litwa 1890

1) *Ganapatjupaniṣad* Beginnt सह नाववतु । सह नौ
भुनक्तु । etc ओ नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्ष तत्त्वमसि ।
त्वमेव केवल कर्तासि । त्वमेव केवल हर्तासि । त्वमेव केवल धर्तासि ।
त्वमेव केवल भर्तासि ।

2) *Ganapatīsūkta* Ein Amalgama von Rv 8, 81 (ganzer
Hymnus) 2, 23, 1 10, 112 9 3, 26 6 5, 56 1

3) *Manvusuṣūta* Rv V, 83 84 Vgl Manvusuṣūktavidhāna
Num 14

108.

5/11 7 Bll 9 Linien Geschrieben in Ka 1 im J 1809

Turiya gayatrihridaya das Geheimniss der Gayatri in Form einer Upanisad welche anderweitig Gayatriyupanisad genannt wird
Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयंभुव परिपृच्छति । त्वं नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्तिं तुरीयं श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्तिं प्रकृतिं परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतयः प्रवर्तन्ते । तमस्तु परं ज्योतिः । कः पुरुषः । स्वयंभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्ययते । मध्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदादण्डः भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अग्नेरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकारादर्धमाचा भवति । अर्धमाचान्ताः () मेकधा तदोकारो भवति । ओकाराद्वपट्कारो भवति । वपट्काराद्वाहतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माद्लोकाः प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणैष्ट भवति । षष्टि-सहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इदं नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रयतः शुचिः सर्वपापं प्रमुच्यते । सर्वपापं प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्यः ॥

109.

99/10 6 Bll 12 Linien Geschrieben von Samalaka aus Suryapura
Sohn von Trivikramaji im J 1089

1) Foll 1^b—5^a *Gayatriyupanisad*

2) Foll 5^a—5^b *Gayatrihridaya* *Pragana* श्री चक्षुः श्रीगङ्गा-
श्रीवीरकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । शिरसि ऋग्वजु-
सामाथर्वाणि छन्दसि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिर्देवता । हृदये
भूर्भोजम् । दक्षस्तने भुवः शक्तिः । वामस्तने स्वः कीलकम् । नाभां
श्रीगायत्री प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । Bei der Recitation der einzelnen
Wörter und Sillben der Gāyatri werden verschiedene Teile des
Körpers berührt

Schliesst इदं तु कवचं ज्ञाप्य तापत्रयनिरुन्तनम् । चतुषष्टि-
कलाविद्याविनाशेश्वर्यसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30 14 11 Bl 9 Linien Etwa 1810

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yajñīyupaniṣad* welche den zehnten Prapāthila des Taittiriyaśraṇyaka bildet Fragment von Kandikā 40 bis zum Schluss Beginnt ॐ द्व्योमसद्व्या गोत्रा etc

111.

25/13 2 Bl 10 Linien Etwa 1790

Nārāyaṇopaniṣad zum Atharvaveda gehörig Beginnt अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजा. सृजेय इति । नारायणात्प्राणो जायते मन सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥

112.

23/11 1 Bl 11 Linien Etwa 1780

Nārāyaṇopaniṣad Etwas abgekürzter Text

113.

18 10 20 Bl 7 bis 9 Linien Geschrieben im J 1790 von Gopala für den Pandit Thākuraḍāṣṣ

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften

1) Fol 1—3 *Nārāyaṇopaniṣad*

2) Fol 4 5 *Brahmaṇḍopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig In 14 Versen Beginnt ब्रह्मविद्या प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानामनुत्तमाम् । यत्रोत्पत्ति लय चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ॥ १ ॥ प्रसादान्त समुत्पत्त्य विष्णोरद्भुतकर्मण । रहस्य ब्रह्मविद्याया ध्रुवाणि सप्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमित्येकाक्षर ब्रह्म यदुक्त ब्रह्मवादिना । शरीर तस्य वक्ष्यामि स्थान काल लय तथा ॥ ३ ॥

Schliesst यस्मिन्सलीयते शब्दस्तत्पर ब्रह्म गीयते । ध्रुव हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol 5b—7a *Oṃkāraṇārnava* Beginnt ओ इन्द्र प्रजापति पृच्छति । भगवन्ननसूयशियो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमोकार कस्य पुत्र कस्यचर कतिपद कतिमात्र कतिवर्ण किं स्थानं किं गोत्र किं कारणं किं कर्म किं दैवतं etc

Schliesst सर्व यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशान परमनामय स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol 7b—12a *Parabrahmopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig In 3 Kapiteln Beginnt अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पाद ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst: सर्वव्यापिनमात्मानं चोरसर्पिरिवान्वितम् । आत्मविद्यातपोमूलं तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्डः ॥

5) Fol. 12b—15a *Pañcamukhīhanumatkavaca* angeblich aus der Sudarsanasambhitā. Beginnt: ओं अस्य श्रीपञ्चमुखहनुमन्मन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । हनुमान्पञ्चमुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । ओं हनुमानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्तिः । अञ्जनीसुत इति कीलकम् । श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ।

Schliesst: दशवारं पठेन्नित्यं त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादशं पठेन्नित्यं सर्वसिद्धिं लभेन्नरः । कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वितः ॥

6) Fol. 15b—19b. *Bhāratasāvitṛī* Beginnt श्रवणाञ्जलि-पुटपेयं etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि संजय यद्वृत्तं युद्धं तेषां महात्मनाम् । पाण्डवानां कुरुणां च यत्प्रवृत्तं कुलचये ॥ २ ॥ के तत्र प्रमुखा वीराः के च तत्र महारथाः । महाबलास्तु ये केचित्कथं ते ऽपि निपातिताः ॥ २ ॥

Am Ende heisst es: इमां भारतसावित्री आदिकाले तु यः पठेत् । अचयं च भवेच्छ्राद्धं पितॄणां दत्तमचयम् ॥ इमां भारतसावित्री प्रातःकृत्याय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ etc Sieh Num. 181.

7) *Sūryastava* in 8 Versen. Beginnt: उदयगते त्वयि विकसति मुकुलति समस्तमस्तमिते विम्बे । न ह्यन्यस्मिन्पुरवर सकलं कमलायते भुवनम् ॥ १ ॥ जयति जनानन्दकरः करनिकरनिरस्ततिमिरसंघातः । लोकालोकालोकः कमलारुणमण्डलः सूर्यः ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bl., 6 bis 7 Linien. Ltwā 1720

Mṛityulāṅgūlopaniṣad, gewöhnlich *Mṛityulāṅgalopaniṣad* genannt. Beginnt: ओं अथ मृत्युलाङ्गूलं व्याख्यास्यामः । अथ मृत्युलाङ्गूलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्दः कालापिरुद्रो देवता वसिष्ठ ऋषिर्यमो देवता मृत्युपक्षानि विनियोगः ॥

115.

21/10. 18 Bl., 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1820.

Sundarītāpani oder *Mahopaniṣad* aus dem Atharvaveda, in 6 Abschnitten. Das erste Blatt und der Schluss fehlt. — Die zweite Upaniṣad beginnt Fol 6b: अथातो जातवेदमे मुनवामेत्यादि पठित्वा त्रैपुरीयशक्तिं व्याचक्षते ।

116.

91/10 33 Bl. 8 bis 10 Linien Etwa 1/200

Atharvavedopanisaduh eine mangelhafte Sammlung von Upamands des Atharvaveda welche von 39 bis 47 sich erstrecken
Fol 10—48 Fol 22 24 26 27 31 47 fehlen

1) *Mahanarayyanopanisad* endet Fol 20^a Beginnt अग्नस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान् । Stimmt im ganzen mit Taitt Aranyaka X anuvaki 1—14 überein 2) *Brihannarayyanopanisad* Fol 20^a—30^b Beginnt घृणि सूर्य आदित्यो ऽर्चयन्ति तप सत्यम् । Taitt Aranyaka X anuvaki 15—63 3) *Saropanisadsara* Fol 30^b—33^a Beginnt कथ बन्ध कथ मोक्ष का अविद्या का विद्येति । 4) *Hansopanisad* Fol 33^b—35^a Beginnt भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । ब्रह्मविद्याप्रयोधो हि केनोपायेन जायते ॥ 5) *Paramahansopanisad* Fol 35^a—37^a Beginnt अथ योगिना परमहंसाना को ऽय मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवन्तमुपगम्योवाच ॥ 6) *Anandavalli* Fol 37^a—44^b Beginnt श नो मित्र श वरुण श नो भवत्वर्थमा । Taitt Aranyaka Prapathaka 7 8 7) *Bharguavalli* Fol 44^b—46^b Fragment Beginnt भृगुर्वै वारुणिवरुण पितरमुपससार । Taitt Ar 9, 1 Das Bruchstück reicht bis zum Anfang von 10 3 Blatt 48 enthält das Ende der *Garudopanisad* und den Anfang der *Kaumalyopanisad*

117.

93 1/2/10 1/2 10 Bl. 10 Linien Geschrieben von Narayana sa im J 1606

Saptasutra, eine Upanisad welche Sankaracarya zugeschrieben wird Beginnt 1) अथ सर्पणविधि ॥ स्नान सधावन्दन कृत्वा । ओ ब्रह्मा तृष्यतु । ओ विष्णुमृष्यतु । ओ रुद्रमृष्यतु । ओ देवामृष्यन्तु । ओ वेदामृष्यन्तु । ओ गायत्री तृष्यतु ॥ 2) *Astavaruddhavidhi* Fol 1^b प्रथमे देवतायादे देवतात्रय ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा । ओ पिण्डत्रय दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक दद्यात् ॥ १ ॥ ओ द्वितीये ऋषिआदे देवतात्रय ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषो रुद्र ऋषि । पिण्डत्रय दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक फलान्तीर्थस्य ॥ 3) *Homa* Fol 3^a अथ वीर्याहोम कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमपि कृत्वा । ओ प्राणपानन्यानसमानोदाना मे शुध्यन्ता ज्योतिरह वीर्या विषाम्ना भूयाभ स्वाहा ॥ १ ॥ 4) *Purusoccara* Fol 3^b ओ विष्णु परमात्मा देवताहमिति बीज सो ऽहमनुपमस्थानम् । ओ भू सत्यसो ऽहम् । ओ स्व सत्यसो ऽहम् । ओ ए सत्यसो ऽहम् ॥ 5) *Nirvanayogi*

patṭa Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्याम । परमहंस
 सो ऽह परिब्राजक पश्चिमलिङ्ग ॥ 6) Āsramavivēḥa Fol 4b ओ
 अथ भिक्षुकाणा मोक्षार्थिना कुटीचकवहदकहसपरमहंसाना चतुर्णां
 विधि व्याख्यास्याम ॥ 7) Sūhasanavogapattā Fol 5b सिंहासन-
 योगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्चन्द्र सर्वविश्वेश्वरो ह-
 रितो ऽह देवता सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीज मन्त्रावाहन विज्ञाने-
 करसमिति कीलक चैतन्य सो ऽह जपे विनियोग ॥ 8 ohne Titel
 Fol 5b ओ अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूप-
 रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ जगदङ्कुरकन्दाय सच्चिदानन्द-
 मूर्तये । गलिताखिलभेदाय नम शान्ताय वेधसे ॥ 9) Paucikāṇḍa
 Fol 7a ओ अथात परमहंसाना समाधिविधि व्याख्यास्याम ।
 सच्छब्दवाच्यमविद्याशवल ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महन्महतो ऽहका-
 रो ऽहकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्य पञ्चमहाभूतानि etc 10) Ma-
 havāḥya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकार व्याख्यास्याम ।
 तत्त्वमसीति सीम्य महावाक्यमिति प्रथम शिष्य प्रतिज्ञापयेद्गुरुस्तेन
 तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Saṁdhyā Fol 9b
 तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य स्तोत्रवन्दन (स्तोत्रं H~) कृत्वा
 दिग्देवाय नम । इन्द्राय नम । अपये नम । यमाय नम ।
 नैर्ऋत्याय नम । etc 12) Manasapañcōpacaravidhī Fol 10b ओ
 पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्ध
 परिकल्पयामि नम । इति कनिष्ठकयो ॥

118.

20¹/₂/10 7 III 6 b s 7 I inden Et va 1770

Pravarādhyaya ein Verzeichniss von Rishifamilien aus un-
 bekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 76 kurze Para-
 graphen Der Text ist wie in den meisten Pravara sehr verderbt
 Beginnt काश्यपगोत्रस्य काश्यपासितदेवनेति त्रि प्रवरस्य ॥ १ ॥
 काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनैधुवेति त्रि प्रवरस्य ॥ २ ॥ काश्यपगो-
 त्रस्य काश्याचिण्मात्रिवेति त्रि प्रवरस्य ॥ ३ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्य-
 पावत्साररेभ्येति त्रि प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशि-
 ककौशिककाशकाश्यपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

schliesst शङ्खनिखितगोत्रस्य शङ्खनिखितवैतहव्यरेवतेति
 त्रि ॥ ७६ ॥

119.

23/10 16 Bl " I mien Etwa 1680

Caturmusyjahautraprayoga das Ritual des Hoti beim vier monatlichen Opfer Beruht auf den Srantasutra von Āṣṭālayana 2 15 ff Unvollständig Beginnt अथ चातुर्मास्यहोत्रप्रयोग ॥ तत्र पूर्वेष्वर्च्यैश्चानरपार्जन्ये । प्रयोग । नम प्रवक्तु इत्यादि । पक्षदश सामिधेन्य । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अपि वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा० । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहाग्नि स्वाहा सोम स्वाहाग्नि वैश्वानर स्वाहा पर्जन्य स्वाहा देवा० । वार्चघ्नावाज्यभागा । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नो नव्यसी मतिम् । क्षया वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽग्नि वैश्वानरम् । पृथो दिवि पृथो अग्नि पृथिव्या etc

Visvadevapravāṇ 7b Varunajrahasi 117 Darauf folgt Sakamedha

120.

24/11 6 Bl 1 Lm en G te Abschrift vom Ende des 16 Jahrh

Darsapurnamusasthalipala das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds Beginnt अथ स्थालीपाक ॥ द्विराचम्य • प्रातरौपासन ऊत्वा • समिद्वय त्रय वा • आदाय • तिथ्यादिक सकीर्त्य • दर्शपूर्णमासाभ्या स्थालीपाकाभ्या यक्ष्ये • इति पठेत् । तच्चेदानी पूर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु • पूर्वसकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तत्रान्वाधान करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नी • अपि जातवेदसमिधेन । प्रजापति प्रजापति चाधारदेवते आज्येन । अग्नीषोमी चक्षुषी आज्येन । अग्निमग्नीषोमी प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु • अग्निमिन्द्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेष ॥

Schliesst ततो ब्राह्मणभोजनसकल्प । तत परिस्ररणदर्भान्ना गेभ्य स्वाहेत्यग्नी जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरण न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a चारद्रव्याख्यपनयनप्रकरणे वक्ष्यन्ते geschlossen werden Citirt werden die Smṛti von Sankhavana und Jabali je einmal ausserdem eine Candika (msiddham kurvatam doṣas) und eine Karika

121.

90/11 99 Blt 9 bis 10 Linien Geschrieben von Pāthaka Suranandana
einem Sohn von Pāthaka Viranandana im J 1439

Śrautapaddhati eine anonyme kurze Erläuterung des Darśa-
purnamasesū nach Kātyāyanas Śrautasūtra Adhyaya 2 bis 4, 2
Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss am Anfang Fol 2a
Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यो । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणाग्न्या-
हवनीयेषु । तूष्णीपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निषु । युगपत्समिदा-
धानं भन्नाभावात् । यजमानस्य मासमैधुनसकल्प । अमावास्याया
मशिक्षं वपनं वा ॥

Schliesst तयोरन्तरेणाग्नीषोमावुपाशुयाग । विष्णुर्वा । पक्षे
आदित्येष्टि । पिण्डपितृयज्ञस्थानङ्गपक्षे प्रेतपितृकस्यापि विकल्प ॥

122.

16/11 8 Blt 8 Linien Geschrieben von Sivaramarājara im J 1746

Das sapurnamasapaksadil arman Darbringungen und Gebete
beim Neumond und Vollmond Beginnt पक्षादि । वैश्वदेवान्नम् ।
अपिमेलनम् । आचमनम् । प्राणायाम । प्रयोग । तिथिर्विष्णु° ।
एवगुणविशेष° । तिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपौर्णमासिक पक्षादि
कर्माहं करिष्ये । दर्शे । दर्शपक्षादिकर्माहं करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मा
सनमास्तीर्य । अप्रेरुत्तरत उपविश्य ब्रह्माणं वृणुयात् । विष्णुशर्मन्
पक्षादिकर्माख्ये कर्मणि त्वं ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

20/11 5 Blt 9 Linien I twa 1 20

Risutanpana uril ah Regeln zur Verehrung der sieben Risi
In 26 Versen Beginnt गणेश पितरं नत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् ।
सप्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमृच
वाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्सर्गस्तु प्रकर्तव्यं श्रावण्या गौणकालत ॥ २ ॥
सर्वसंभारसंयुक्तो गच्छेत्पुण्यजलाशयम् । उदकान्तं समासाद्य गुरुशिष्य
जने सह ॥ ३ ॥ कल्केनोद्धतयेद्देहं स्वस्ति नैत्यनुवाकत ।

Von 1a ab sind Anfänge von Paninis Sūtra den Vighantavyas
dem Nirukta gegeben

124.

96/10 18 Blt 9 Linien I twa 1 90

Risutanpana nach der Vajrasaneyambhūta Pañcīert 1—21
Foll 10—17 fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt
Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादी गत्वा शुची देशे
स्वाप्यं प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोग । अथेत्यादि एवमादि-

ग्रहगुणविशिष्टाया पुष्टतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च कन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes sondern besteht aus Auszügen
aus der Vajrasaneyisamhita und dem Satipathabrahmana

1) Trikandikasutra bis Fol 3a 9 2) अथ मण्डलं लिख्यते ।
यदेतन्मण्डलं Sp 10 5 2 1—23 und 3 1 2 bezeichnet mit Sujoya
pasthanam bis Fol 7a 4 3) इमावेव गोतमभरद्वाजौ Sp 14, 5
2 6 bis Fol 8a 2 4) तदाङ्गं किं कन्दं Sp 10 3 2 1—13 bis
Fol 9a 2 5) ayam puṇo bhuvah etc Vs 13 54—58 6) Drie
vṛṇsah Sp 10 6 5, 9 14 5 5 20 14 9, 4 30—33 bis 14b 6
Von da ab bis gegen den Schluss folgen die pratis der vierzig
Adhyaya der Vs der 100 Adhyaya des Sp etc Sieh hierüber
Weber's Katalog 1er Num 207

125.

99/91/2 4 Bl 11 Linien Schrift von 1761

Kuśāṇṭhika oder *Kuśāṇṭhi* die Verwendung von Kuśa gras
bei der Anlegung des heiligen Feuers Nach dem Ritual des Yajur veda
Beginnt अथ यजुर्वेदिना कुशण्डिकाविधिः ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो धर्म-
पाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थण्डिलं तुपकेशशर्करास्थिप्रभृतिरहिताया
भूमौ कृत्वा कुशेस्त्रि समृज्य तान्कुशानैशान्या दिशि निक्षिपेत् । गो-
मयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वामिरेखात्रयं प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तर-
क्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तत्रोत्कीर्णां मृत्तिकाभैशान्यां दिशि
निक्षिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदक्षिणे काष्ठपात्रेणापिमानीय
ज्वलदपि गृहीत्वा श्रोत्रं कृत्वा दक्षिणे प्रहिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु
रिप्रवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रक्षिपेत् । ततो ऽपि गृहीत्वा श्रोत्रं इहै-
वायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति स्थण्डिलोपरि
गायत्री पठन्नग्निमात्मसमुखं कृत्वा स्थापयेत् । ततः पुष्पचन्दनवासोभि-
र्ब्रह्माणं वरयेत् ॥

Ähnliche Abhandlungen finden sich für die anderen Veden vor
Sieh Catal Catal unter Dasakarmapaddhati

Schliesst ततः सुवमूलेन भस्मान्नीयं श्रोत्रं कश्यपस्य त्र्यायुषमिति
क्षलाटे श्रोत्रं जमदग्नेस्त्यायुषमिति श्रीवाया यद्देवानां त्र्यायुषमिति
दक्षवाङ्मूले तन्नो अस्तु त्र्यायुषमिति हृदि । स्वभिन्ने तत्ते इति
विशेषः ॥ Vajrasaneyisamhita 3, 62

126.

20/10 4 Bl 8 bis 9 Linien etwa 1810

Snānauddhi, Vorschriften über das Baden theils mit Asche,
theils mit Erde Die beim Baden gebrauchten Sprüche sind vedisch

Angeblich aus Baudhayana Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नमः शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्यामः । गृहस्थो वानप्रस्थः परिव्राजको वा अथक्रान्ते° सहस्रपरमा देवीति (Taitt Aranyaka 10, 1 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्धृतासीति नदीतटाहोष्टमादाय । काण्डा-त्काण्डादिति द्वाभ्या दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वा लोष्टे प्रतिष्ठाप्य ॥

127.

25/15 17 Bl 8 b s 10 L. nien Gescl. r. eben in Nandagramm im J 179

Danda a ausgewählte vedische Verse für verschiedene Ge-
brauche Nach der Vajasaneyīśakha Eingeteilt in 14 Adhyaya
Accentuiert

1) Pratiṣṭha Beginnt पुनन्तु मा देवजना — 2) Navagraha-
huti आ हव्येन रजसा — 3) Navagrahasthapana अग्नि दूत
पुरो दधे — 4) Devatasthapana अयम्क यजामहे — 5) Adhīdeva-
tasthapana स न पितेव सूनवे — 6) Pratyadhīdevatasthapana
आ नो भद्रा क्रतवो — 7) Paucalokapalasthapana गणानां त्वा
गणपति — 8) Naksatradēvatīsthaṇa अश्विना तेजसा चक्षुः —
9) Dhruvāsthapana योगेयोगे तवस्तर — 10) Vedadīsthapana
mantra अग्निमीले पुरोहित — 11) Dīkpalasthapana चातार
मिन्द्रम् — 12) Purnahuti चिन्ति जुहोमि मनसा — 13) Varṣa-
narastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14) Amṛtabhūsbekah आपो हि षा —

Schliesst सर्वेषां वा एष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमे-
तद्देवानां रसेनाभिषिञ्चति ॥ Aus dem Śatīpithabrahmana woher
auch mehrere andere Kāṇḍika entlehnt sind

128.

24/10 30 Bl 5 bis 6 L. nien Gescl. r. eben von Baladeva metwa 1. 0

Danda a nach der Vajasaneyīśakha Stimmt im ganzen mit
der vorangehenden HS überein nur ist hin und wieder die Be-
nennung verschieden In 1. Adhyaya Accentuiert Die Ausgabe
von Bombay 1894 enthält in allen Punkten dieselbe Recension
Adhyaya 1 beginnt पवित्रे स्थो विष्णवे — 2) Samidhoma 3) Nava-
grahasthapana 4) Navagrahīdevatasthapana 5) Navagrahādhi-
devatasthapana 6) Navagrahapratyādhīdevatasthapana Die übrigen
Titel sind gleich 1. beginnt श्रीवर्चस्वमायुष्य° (Khilī im Rv.)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरत्रेष्ठ आत्मसंसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मा
दयो देवास्तत्र गच्छ उताशन ॥

129.

21/9 7 Bl 7 Linien Geschrieben im J 1783 von Mahādeva aus Mahārāstra

Śikshā Paniniyā Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird Beginnt अथ शिक्षा प्रवक्ष्यामि पाणिनीय मत यथा । शास्त्रानुपूर्व तद्विद्याद्यथोक्त लोकवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10 11 Bl 1 Linien Schrift von 1803

Śikshā Paniniyā

131.

23/11 11 Bl 5 Linien Etwa 1840

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metra, Pīṅgalu zugeschrieben

In 18 Kuṇḍikāḥ Beginnt मयरसतजभनलगसमित भ्रमति वाङ्मय जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनाग. शिवप्रसादादिगुह्यमतिः ॥ १ ॥ त्रिगुह्य विद्धि मकार लघ्वादिसमन्वित यकाराख्यं लघुमध्यम तु रेफ सकारमन्ते गुरुनिबद्धम् । लघुन्त्य हि तकार जकारमुभयोर्लघुं विजानीयादादिगुह्यं च भकार नकारमिह पैङ्गले त्रिलघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10 40 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1760

Śrautaprayogaratna von Narasimha, Bruder von Gopīnatha, Sohn von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Enkel von Narasimha Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotri bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Āśvlayana zu Grunde legt Die Handschrift ist unvollständig Beginnt प्रणमामि गणाधीश विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुख सान्द्रसिन्दूरारुणविग्रहम् ॥ वन्दे विष्णु जगद्वन्द्य नीलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षैकदेशाः स्युः छतकृत्या सुरा अपि ॥ मीमासायुगलव्याख्यानिपुण श्रौतकर्मणाम् । विज्ञातार गुरु नीमि यतिमीश्वरभारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाननामुमामुपि तथा शौनकमाश्रयायनम् । करोति तत्सूत्रविवेकधितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ नानाश्रौतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः । युक्तमेतद्युक्तं वा चन्तुमर्ह्य सज्जनाः ॥ १ ॥

Darsapaurṇaniasahautrakārikāḥ in 10 Abschnitten Fol 10 a Agnyadheyakārikāḥ Fol 11 a Anvarambhanyestikārikāḥ Fol 11 b Utsargestih Fol 12 a Paunarādheystih Fol 12 b Āgrayanestih Fol 13 a Āyukamestih Fol 13 b Putrakāamestih Fol 13 b Vibhrecstih Fol 14 a Pavitrestih Fol 14 b Mṛgārestih Fol 15 a Traidhatavjestih Fol 15 b Jatestih Fol 15 b Vaiśvadevestihkārikāḥ

Fol. 17 a Varuṇapraghāsakārikāh Fol 18 a Sākamedhaparvakārikāh
 Fol 20 a Śunāsiriyeṣṭikārikāh Fol 20 a Cāturṇāsyāni sagunani
 Fol 20 b Brahmātvakārikāh Fol 24 a Agnihotrakārikāh Fol 27 b
 Pravāsakārikāh Fol 28 b Dikṣāniya Fol 29 a Pīṭhānīyā Fol 29 b
 Ātithyeṣṭih Fol 30 a Pravargyakārikāh Fol 32 a Havirdhāna
 pravartanam Fol 33 a Agnisomaṇṇapranayanam Fol 33 b Prātaranu-
 vakāh Fol 36 b

Narasimha citiert Bandhāyana und den Vṛttikrit mehrfach,
 Siddhāntin einmal

Zu Ende der Duṣāpaurṇamāsahautrakārikāh giebt der Verfasser
 über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वसुर्वाङ्कुः ।*)

यत्र श्रीनरसिहो जातस्तसूनुरनुगतः काशीम् ॥

अथन्वयावतसो नारायणभट्टसञ्जकः काश्याम् ।

अम्माया च सुपुत्र गोपीनाथ विपश्चित सुपुत्रे ॥

(गोपीनाथवुधानुजयज्वथीमन्त्रसिहरचिते ऽस्मिन् ।

श्रीतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84
 p 344

*) Die Hs ग्रामवरो ऽम्मानामतो वसुर्वानुमन्त्रश्री

B. Mahābhārata, Rāmāyana und Purānas

133.

31/15 41 Bl 13 Linien Geschrieben 1748 in Sivajapura
Vratapariyan des Mahabharata

134.

34/14 188 Bl 11 Linien Etwa 1780
Udyogapariyan Vom Anfang bis 175 42

135.

33/13 52 Bl 11 Linien Etwa 180
Śalyapariyan

136.

37/17 8 Bl 13 Linien Etwa 1800
Arsilapariyan, in dem Sauptikapariyan Kapitel 10—18

137.

31/12 150 Bl 10 Linien Etwa 1790
Rajadharma aus dem Śantipariyan

138.

35/14 52 Bl 11 Linien Etwa 1750
Apaddharma aus dem Śantipariyan

139.

36/17 6 Bl 13 Linien Etwa 1800
Viśolapariyan

140.

33/15 47 Bl 12 Linien Etwa 1740
Gadapariyan

141.

30¹/₂/14 72 Bl 14 bis 16 Linien Geschrieben von May rāma in
Mularo in J 1772

Vratapariyan in 67 Kapiteln Randglossen bis Fol 27 b

142.

3./13 149 Bl 10 bis 15 Linien Etwa 1810

Danadharma aus dem *Ānusasānikaparvan* Von Anfang bis 111, 105 क्रीड कर्पासिक हत्वा मृतो जायति मानव । चोरयित्वा नर पट्ट हत्वाविक —

143.

32/19 89 Bl 11 bis 12 Linien Die älteren Hitter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Asamedhi/apan Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0/9 78 Bl 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem *Mahābhārata* Oft bloss *Gītā* genannt Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bl 10 bis 11 Linien Abgeschrieben im J 1754 in Kāśī belavāla von Rāmakṛṣṇa

Bhagavadgītā Mit dem Kommentar *Subodhinī* von Sṛīdhara svamin Dieser beginnt शेषाशेषमुख्याख्याचातुर्यं त्वेकवक्त्रत । दधानमद्भुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ श्रीमाधव प्रणम्योमाधवं विश्वेशमादरात् । तद्भक्तियन्त्रित कुर्वे गीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमत (i e Śaṅkaracarya) सम्यक्तद्व्याख्यातृगिरस्तथा । यथा-मति समालोड्य गीताव्याख्या समारभे ॥ ३ ॥

150.

27/12 203 Bl. sehr selten mehr als 8 Linien F. v. 1740

Bhagaradgita Text und Kommentar Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhini aus der die Vulgata sich entwickelt hat Beginnt एक यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सखान्यजस्र मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप न सिक्त जले । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते क्लियते नाङ्गिस्तत्सकलस्य वीजमसकृद्रक्षाभिध धीमहि ॥ १ ॥ श्री-मत्पद्मजतार्क्ष्यपद्मगणुकप्रह्लादभीष्मोदवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । यैस्तीर्थैरिव पावित त्रिभुवन रत्नैरिवालकृत सदैवै-रिव (siddhantghar 114 B) रचित सुखकरैश्चन्द्रैरिवापायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1 1 2 diene als Probe हे सजय मामका दुर्योधनादय च अन्ये पाण्डवा युयुत्सव योहुकामा धर्मचेचे धर्म-प्रसवभूमी कुरो चेच कुरुचेच तस्मिन् कुरुचेचे समवेता मिलिता सन्त किमकुर्वत किं विदधु ॥ १ ॥ तु पुन तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधन अनेकवीरसमुदाये लब्धदोप्ति दु खेन योध-यितुं शक्य आचार्य धनुर्वेदोपदेष्टार द्रोण उपसगम्य संगतो भूत्वा वचन अनन्तर उच्यमान अव्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्ड-वाना अनीक पाण्डवानीक सैन्य बृह सूचीबूहरचनासपत्र दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol 13 b (B 14 b) 2) Fol 38 a (40 b) 3) Fol 51 a (53 b) 4) Fol 63 b (67 b) 5) Fol 72 b (76 b) 6) Fol 85 b (91 a) 7) Fol 93 b (101 a) 8) Fol 101 b (111 a) 9) Fol 111 a (123 a) 10) Fol 120 b (135 b) 11) Fol 137 a (155 b) 12) Fol 143 a (163 a) 13) Fol 154 a (175 b) 14) Fol 161 b (184 b) 15) Fol 170 a (194 a) 16) Fol 176 b (201 b) 17) Fol 184 b Fol 155 fehlt

151.

24/10 206 Bl. selten mehr als 7 Linien L. v. 1740

Bhagaradgita mit demselben Kommentar (B) Foll 78 136 137 fehlen Schliesst im Anfang von 17 28

152.

26/11 227 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben in Natapala von Devadas, Sohn von Damolara im J. 1516

Bhagaradgita mit dem Kommentar von Śaṅkaracarya Śaṅkara nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von 2, 11 Foll 1 105 108 109 114 115 und mehrere in den beschrifteten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen

*) Der Anfang des \nān Hya p rāṇ a.

Adhyaya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5 Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b 10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a 14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

93/10 74 Bl 10 bis 19 Linien Etwa 1810

Bhagaradgita Die ersten fünf Kapitel mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śridhara's Kommentar berücksichtigt wird Die Einleitung von Śridhara ist dem grosseren Theile nach übersetzt

154.

16/10 3 Bl 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadas Kayastha einem Sohn von Ramaji

Saptasloki Gitā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgita Diese ursprünglichen 7 sind im CC p 69a sub voce angegeben Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषि श्रीकृष्ण परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्द । ओमित्येकाचरेति बीज सर्वत पाणिपादान्तमिति शक्ति । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्ष्मगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोग ॥ ओमिति सर्वत स्थान कविमूर्ध्वमत परम् । सर्वस्य मन्मनाथेति सूक्ष्मा गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाह सप्तभि श्लोकै स्तुत एव न संशय ॥ २ ॥

155.

99 10 6 Bl 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Asvinstutayajhya Nilakantha's Kommentar zu dem Hymnus an die Asvinen aus dem dritten Adhyaya des Adiparvan des Mahabharata Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनी स्तुहि । तौ त्वा चतुष्मन्त कर्तारौविति ॥

156.

169 4 Bl 8 Linien Etwa 1800

Katyayanistara das 23 Kapitel des Bhishmaparvan In 29 Versen Arjuna preist Katyayani oder Durga vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava Beginnt सजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सयामाभिमुखे स्थित । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ सजय उवाच ॥

एवमुक्त्वा अर्जुनः सख्ये वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तो-
त्रमाह कृताञ्जलिः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओ नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये
मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥

Schliesst यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथा रतिः ।
यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥

157.

92/10 16 Bl. 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1777

Gajendāmoḥ vanudhyāya, die Befreiung eines Elefanten von
einem Krokodil durch Vermittelung des Viṣṇu 158 Verse An-
geblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo sich diese Ei-
zählung nicht findet. Beginnt शतानीक उवाच ॥ मया हि देव-
देवस्य विष्णोरमिततेजसः । श्रुताः सभूतयः सर्वा गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥
यदि प्रसन्नो भगवाननुयाह्यो ऽस्मि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि
नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभा-
शमा । फलानि ते प्रयच्छन्ति तद्गुणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst गीता सहस्रनामैव स्वरराजमनुस्मृतिः । गजेन्द्रमोक्षण
चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

19¹/₂/10¹/₂ 15 Bl. 9 Linien Abgeschrieben für Haridāsa Vaiṣṇava
von Kṛṣṇadāsa im J 1802

Gajendāmoḥsa Hier in 156 Versen

159.

25 9 43 Bl. 9 Linien Etwa 1700

Nalopākhyāna aus dem Mahābhārata Grosse Stücke davon

160.

4/11 8 Bl. 10 Linien Geschrieben im J 1809

Bhismastavaraja oder einfacher *Starāja*, eine Anekdote
von Kṛṣṇa durch Bhīṣma Aus dem 47 Kapitel des Śāntiparvan
des Mahābhārata 126 Verse Mehrere Verse am Schluss sind
zur Belobung des Hymnus von einem späteren Verfasser zugefügt
Beginnt जनमेजय उवाच । शरतस्यै शयानस्तु भारतानां पितामहः ।
कथमुत्सृष्टवान्देहं क्व च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ।
शृणुष्वारहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल
देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst स्वरराज समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन
पुरा गीतो महापातकनाशनः ॥

161

16/10 90 Bl 7 Linien Geschrieben in Stambhat rtha vor Ima
candra, Sohn von Kāhṇjī im J 1693

Mahādevasahasranāman oder *Śivasahasranāman* tausend
Namen des Śiva, aus dem Anuśaṣṇikaparvan (13, 1104 Calc 10
16, 67 Bombay) des Mahābhārata 151 Verse Folia 2, 17
fehlen Beginnt उपमन्युर्वाच ॥ एव सुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्म
वादिना । उवाच भगवान्देव उभया सहित प्रभु ॥ १ ॥

162

99/10 8 Bl 10 Linien Schrift von 1809

Viṣṇusahasranāman tausend Namen des Viṣṇu aus dem
Mahābhārata (Anuśaṣṇikaparvan 13 149) Beginnt विश्वायन
उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वश । युधिष्ठिर श-
तनव पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163

95/10 14 Bl 1 Linie Geschrieben Schrift etwa im J
Viṣṇusahasranāman

164

14 10 Bl 10 Linien Itw 1810
Viṣṇusahasranāman

165

18/3 19 Bl 9 Linien Etwa 180

Viṣṇusahasranāman Die Hosen Namen mit en und nana
ohne Text z B १ विश्वस्यै नम २ ओ विष्णवे नम ३ ओ वष-
ट्काराय न

166.

9/13 61 Bl 10 bis 11 Linien It a 1 0

Viṣṇusahasranāman mit einem Kommentar von Sankaracarya
Der letztere beginnt श्रीमच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायाम्निष्टकारिणे ।
नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण
अमरसंसारवन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥
कृष्णद्वैपायन व्यास सर्वलोकहिते रतम् । वेदाब्जभास्करं वन्दे शमा
दिनिन्दय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्ते पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्राननपाद-
बाहो । सहस्रनामस्तवनं प्रशन्ते निरुच्यते अमररादिशान्ति ॥ ४ ॥

168

26/19 16 L 1 s 10 Linen Schrift von 1817

Visnusahasranaman aus dem Mahabharata 800 (nicht 1000) Epitheta von Visnu mit vorangehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namah Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantadyasasana ॥ Beginnt ओ विश्वस्यै नम १ ओ विष्णवे नम २ ओ वषट्काराय नम ३ ओ भूतभव्यभवत्प्रभवे नम ४

169

14 / 19 20 Bl 7 Linen Etwa 1880

Visnusahasranaman

170.

31 9 8 Bl 9 Linen Bengal Schrift Gesehrieben von Paramahansa dasya Dasava etwa um 1810

Visnusahasranaman

171.

14/9 46 Bl 11 bis 11 Linen Gesehrieben in Dhatripara von Dattabhai Sol von Jayananda etwa um 1810

Visnusahasranaman Nach den ersten 10 Versen wird auf 11 3a 1s 6a die nyasa genannte Formel gegeben Von da ab bis 14 41b werden auf dem oberen und unteren Rande die im Text enthaltenen Namen und Epitheta Visnus abgesondert mit oder ohne om und folgendem namah aufgezählt ॥ B ओ भावाय नम । भूतात्मने नम ।

172

29/14 37 Bl 12 bis 17 Linen Schrift von 1819

Visnusahasranaman mit Sukracarya's Kommentar

173

25 11 46 Bl 9 Linen Schrift vom Ende des 1. Jalris

Sanatsujitija aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahabharata Mit einem vorwornen Kommentar Dieser beginnt नम पुमे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविद्भ्यः । सनत्सुजातविवरण सन्नेपतो जिज्ञासूनां मुखावबोधायारभ्यते ॥ सतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽथात्मा स्वाग्रययाविद्यया खानुभवगम्यया etc

174

15 9 13 Bl 7 Linen It a 1810

Sastryajya aus dem Anusasanaikaparvan des Mahabharata (Adhv 100 Ed Bombay) Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशाम्भविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेदमफलं

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि, कर्मणि । दैवे वा
श्राद्धकाले वा किं जयं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse.

175.

20¹/₂/9. 5 Bl., 9 bis 10 Linien Ltwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes Aus dem Mahābhārata
Vanaparvan 3, 13—18 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथं कुरुणा-
मृषभः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमारोधितवान्मूर्यमद्भुतवि-
क्रमः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वारोहितो राजन् शुचिर्भूत्वा
समाहितः । क्षणं च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धौम्येन
च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यात तच्छृणुष्व न-
हामते ॥ ३ ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीआरक्ष्यपर्वणि
सूर्यवरदानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

176.

23/11 2 Bl., paginiert 4 und 5, 8 Linien Ltwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Suryarūdhana* 31—35 Verse aus
dem Āranyakaparvan des Mahābhārata, Kapitel 3; Beginnt [ए]तद्वै
कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शक्रेण सुमहा-
त्मना ॥ 3१ ॥ = 3 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 32 = 3 79
सुरगणपितृयज्ञसेवित etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहितः
पठेत् 3, 34 = 3, 30 इमं स्तुवं देववरस्य यो नरः 3 35 = 3, 31

2) शनैश्चरस्तोत्र 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn Aus
einer unbekannten Quelle Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बर-
शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुजः सूर्यस्तुतः
प्रशान्तः सदान्तु मह्यं वरदो ऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥
नमस्ते कोणसस्याय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते वभ्रुहृषाय कृष्णाय
च नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च ।
नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥ ३ ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय
शनैश्चर नमो ऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो वभ्रुः कृष्णो रौद्रो ऽन्तको
यमः ॥ ४ ॥ सौरिः शनैश्चरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः । ध्वजिनी
ध्वाङ्गिणी चैव अजा मेयी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्यायाः
प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनैश्चरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22/13. 8 Bl., 11 Linien Ltwa 1750.

Anusmṛiti Verehrung des Viṣṇu rettet in allen Not. In
100 Versen, angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden. Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārata Vasudharmottare. Beginnt शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अचीणकर्मवन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जाप्य य च भावमनुस्मरन् । पर पदमवाप्नोति तन्मे ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवास्ते पितामह । भीष्म धर्मविदा श्रेष्ठ धर्मपुत्रो युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्य मोक्षार्थं तत्त्वचिन्तकै ॥ ४ ॥ किं नु स्मरन्कुशेष्ठ मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमा सिद्धिं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वत ॥ ५ ॥

Schliesst इमा रहस्या परमामनुस्मृतिमधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् । विहाय दुःखानि विमुच्य सकटात्स वीतरागो विचरेन्महीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभिः । नराणां चीणपापानां कृष्णे भक्तिं प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गलं न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामदं न वासुदेवः प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो ग्रहाः । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर- (1 e om namo bhagavate Vasudevaya) चिन्तका ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणं सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12 9 Bl. 7 Linien. Fwa 1740

Anusmriti Fol. 2 fehlt

179.

16/9 10 Bl. 7 Linien. Geschrieben 1773 Sava jairpuramadhye

Anusmriti in 73 Versen

180.

27/10 6 Bl. 11 Linien. Lva 1860

Anusmriti

181.

15 J. 5 Bl. 10 bis 11 Linien. Lwa 1820

Śivaratnavratamahatmya, eine Feier, welche Nachts am vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phalguna zu Ehren Śivas gehalten wird. Angeblich aus dem Santiparvan Mokṣadharmas des Mahābhārata. In diesem findet es sich nicht vor. Siehe Śivaratnavratam aus dem Skandapurana 56 Verse. Beginnt युधि

ष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवाना-
मपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रतं ब्रूहि भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥
व्रतानि वह्नि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि
सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिव-
व्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ते
बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुः-
खप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzäh-
lung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lüstern ergeben,
durch Verehrung eines Lügners von Śiva unter seine Scharen ver-
setzt wurde In Vers 46 ffg. heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुन-
स्यासिते पक्षे चतुर्दश्या नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तत्प्रातस्तमुत्थाय नियमः
क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकर्तव्यं निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने
वर्जयेत्क्षीर्णं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतवाद्या-
दिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुग्धेनालेन (vielleicht
आज्येन) स्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पक्षैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/8 14 Bl. 7 Linien Fehlerhafte Abschrift Geschrieben von Rupa-
rama Miśra im J. 1796

Bhūratasūtrī, ein Bericht über die Teile des Mahābhārata
und über den Tod der Anführer in dem entscheidenden Kampf
zwischen den Kauravas und Pandavas 68 Verse Beginnt द्वेपा-
यनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च । यो भारत
समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अच-
तुर्वेदनो ब्रह्मा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥
मुनिं स्निग्धाम्बुधामास वेदव्यासमकल्पयम् । वेदव्यासं सरस्वत्या व्यास
व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवत्या स्थितं कृष्णं समा-
ह्वय युधिष्ठिरः । सध्वर्थं प्रेषयामास सोऽगच्छदस्तिनापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमा भारतसावित्री प्रातस्तथाय यः पठेत् । दिवा
वा यदिवा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न भयं विद्यते किञ्चि-
त्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रिकृतं पापं शृणुमानो न निष्यते ॥ ८७ ॥
संवत्सरकृतं पापं पठ्यमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahā-
bhārata. Das unter 113, 6 gegebene Stück fängt hier im vierund-
vierzigsten Vers an

183

21/10 336 Bl 15—21 Linien Litwa 1650

Hanansa ein Supplement zum Mahabharata Beginnt जयति पराशरमुनु सत्यवतीदृद्यनन्दनो व्यास । यस्यास्यकमलगलित वाङ्मयममृत जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol 334a enthält das Ende von Kapitel 29 81 bis 30 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862 Querfolio

184.

28/12 30 Bl 11 Linien Litwa 1850

Kailasayatra aus dem Harivam Unvollständig Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19 nach der Ausgabe von Bombay 72—90 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दन । गतं कैलासशिखरमालयं शक्ररस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्वैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । तत्र दृष्टो महर्देव शकरो नीललोहितः ॥ २ ॥ केशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चितो देवदेवेन शक्रश्चेति न श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukma wünscht einen Sohn zu erlangen Krishna begibt sich auf den Kailas und ubs dort grosse Kraterung, um Sivas Gunst zu erlangen Siva gewährt ihm Pradyumna den Sutra als ältesten Sohn Abenteuer Krishnas auf der Reise nach dem Kailasa Lobpreisung von Krishna auf Siva und von Siva auf Krishna

185

2/11 103 Bl 9 bis 11 Linien Abdrückt vom Anfang des 1. Jahr

Itihasaśanauccaya 32 Erzählungen aus dem Mahabharata mit teilweiser Abkürzung und Veränderung des Textes Der Name ist in Catal Oxfo 38 mitgeteilt Es fehlen Blatt 1 und 13—18

1) Yudhistiraśodapamoda oder Savena dikhyanā XII 27 (Bombay)
2) Gantamilubdhalavavada (Saktupasthiva 7) (Fol 20 v)
3) Sudirsanopakhyanā 4) Svarganvakakhyanā 5) Kripotakhyanā
6) Dugatitiryanā 7) Saptarishimvalā 8) (Fol 40 v) Lobhakhyānā
9) Tuladhara Jajalsamvada 10) Kundadhharopakhyanā
11) Manigita 12) Bodhyatitā 13) Indiraśvāpīsamvada 14) (Fol 52 b)
15) Pituputrasamvada 16) Sulanusasana 17) Phumdanā
18) Gopradanā 19) (Fol 68 v) Annadanā 20) Tilajadanā 21) Nri
22) akhyānā 23) Cyavanavaghnasamvada 24) Manasatirthavatra
25) Brahmadhatyavidhā 26) (Fol 84 b) Matsyabrahmasamvada
(Nicht im Mahabharata) 27) Nachusavudhasamvada 28) (Fol 102 b)
29) Brahulopakhyanā 30) Yamavutrasamvada 31) Narada
punarikasamvada Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Sam
sarakūpavarnanā

186.

21/11 4 Bl 10 Linien Abschrift von etwa 1790

Gaṅgamahātmya, die fünfte Erzählung des Itihāsa-muccaya
Beginnt बृहस्पतिसम बुद्ध्या शक्रतुल्यपराक्रमम् । शरतल्पगत भीष्म-
सृपयो द्रष्टुमाययु ॥ १ ॥

187.

30/19 75 Bl 11 bis 14 Linien Gute Schrift vom Anf des 18 Jahr

Itihāsasamuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या
शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या
ब्रह्माच्युतशकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मा पातु सरस्वती
भगवती नि शेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिश्च येन
जलदक्षणेन । वसुधोहरणरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि
जित भगवता हिरण्यकशिपोरुरख्येन । कुलिशादपि कठिनतर
किसलयमिव कररुहैर्भिन्नम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवच सरोजममल गीतार्थ-
गन्धोत्कट नानाख्यानसुकेसर हरिकथासबोधनावोधितम् । लोके
सज्जनपट्टदैरहरह पेपीयमान मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलमलध्वसिन
त्रेयसे ॥ कृष्णद्वैपायन व्यास विद्धि नारायण विभुम् । को ह्यन्य
पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ मतिमन्यानमाविध्य येन वेदमहार्ण-
वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमा ॥ प्रायशो मुनय सर्वे
केवलात्महितोद्यता । द्वैपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रत ॥ स्तुति-
स्तुत्यो हि कश्चान्यो येन लो- - - श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद
नारदेन महर्षिणा । द्वाविंशकमिति प्राङ्गरितिहाससमुच्चयम् ॥ अत्रै-
वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते बुधे । एव द्वाविंशदाख्यान (akhyānam
MS) इतिहाससमुच्चय ॥ वीणि श्लोकसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ।
श्लोकाय सप्ततिश्चात्र सख्याता इति बुध्यताम् ॥ जनमेजय उवाच ॥
उपित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzählungen weicht in einzelnen
Stücken ab 1) Yudhishtira okojanoda oder Syenajidakhyaṇa
Fol 5b 2) Gautamilul dhakṣamvada Fol 8b 3) Mudgalo
lakhyaṇa Fol 12a 4) Sivacūṭia oder Syenakapotiva Fol
14b 5) Gaṅgamahātmya Fol 16b 6) Śaktuprasthiva Fol 19b
7) Sudarsanopakhyaṇa Fol 21b 8) Svarganaralakhyaṇa Fol
26b 9) Kapotakhyaṇa Fol 28b 10) Durgatitarāṇa Fol 29b
11) Saptarṣisamvada Fol 33a 12) Iobalakhyaṇa Fol 33b
13) Tuladhara Japāṇisamvada Fol 36b 14) Kund dharopakhyaṇa
Fol 37b 15) Maṇḍikā Fol 38b 16) Bodhivanaharāṇa
Fol 39b 17) Indrakīrti samvada Fol 41b 18) Pīṭaputra am

vada Fol 44b 19) Sukanusasana Fol 48b 20) Bhumidana Fol 50b 21) Gopradana Fol 52a 22) Annadana Fol 54a 23) Tilapradana Fol 56a 24) Nrigakhyana Fol 58a 25) Cyavanabhusasamvada Fol 60b 26) Manasatirthayatra Fol 61b 27) Brahmabhatyanudesa Fol 62a 28) Spigalavanarvasamvada Fol 62b 29) Suvarnidana (diesem Ms eigen und nicht aus dem Maha Bharata) Fol 63a 30) Madasabhakasanisidha Fol 65a 31) Yudhishtiranabhusasamvada Fol 70a 32) Bahulakhyana Am Ende fehlt ein Blatt

Fol 92 ist zweimal bezeichnet

188

33/16 3 III 10 Lin e Etwa 1800

Aus laopilyana die Erzählung von Kusa und Lava den beiden Söhnen des Rama Kapitel 25—36 im Jaiminibharata Beginnt जैमिनिर्वाच ॥ सग्रामस्त्वभवद्राजन्वभुवाहनपार्थयो । यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधहये धृते ॥ जन्मेजय उवाच ॥ कथं राम कुश पुत्र शमयच्छरवृष्टिम् । कथं च तेन पुत्रेण जितो रामो रणाजिरे । रामो न वेत्ति तं सूनुमेतन्मे विस्तराद्दद ॥ जैमिनिर्वाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरितं महत् । विस्तरेण यथा पूर्वं वदतो मे निशमय ॥ Siet Webers Berlin Katalog I p 110

189

23/11 8 III 9 Lin e Geschrieben von Jaded im Jahr 1680

Dharmasamvada ein Kapitel aus dem Jaiminibharata in 120 Versen Blatt 2 fehlt Beide Hss sind in so schlechtem Zustand dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird जन्मेजय उवाच । द्वापरे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरुणा पृक्तो राजा जन्मेजय महाबली ॥ १ ॥ कथं विपागरूपेण धर्मो याति युधिष्ठिर । एष सर्वे हि तौ सूर्यो कथयसु महामुनि ॥ २ ॥ विश पायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संशय । एकदा सर्वदेवेषु इन्द्रदेव्या सर्वे मुनि ॥ ३ ॥

Schliesst धर्मे निहन्यते यद् धर्मे निहन्य श्च धर्मे निहन्यते व्याधिजतो धर्मस्ततो यय ॥ १२० ॥ Nach Vollendung des Pferdeopfers unterhält sich Yudhishtira mit einem Fremden der sich zuletzt als der Gott Dharmas zu erkennen gibt

190

25/10 8 III 9 Lin e Schrift von 1820

Dharmasamvada

191.

27/13 $\frac{1}{2}$, 119 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 18ter

Rāmāyana Balakāṇḍa, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bl fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23 $\frac{1}{2}$ / 10 11 Bl 7 Linien Etwa 1870

Rāmāyana Das erste, ein Inhaltsverzeichnis des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakāṇḍa Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes beginnend (स) जयति रघुवशतिलक कौशल्याहृदयनन्दनो राम । etc (Mahanatakā 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/15 150 Bl 11 Linien Schrift von 1864

Rāmāyana, Sundarākāṇḍa, das fünfte Buch

194

33/15 185 Bl , 1° Linien G geschrieben von Josi P man rāyana im J 1868

Rāmāyana, Yuddhākāṇḍa, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bl 10 Linien Schrift von 1520

Rāmāyana, Yuddhākāṇḍa

196.

24/11 174 Bl 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Rāmāyana, Uttarākāṇḍa das siebente Buch

197.

33/14 5 Bl 10 Linien Etwa 1830

1 *Adityahridaya*, das 107 (resp in der Bombyer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhākāṇḍa des Rāmāyana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिश्रान्त समरे चिन्तया स्थितम् । रावण चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Viṣṇupāñjana* ein Hymnus auf Viṣṇu, in 22 Versen Aus dem Brahmandapurāṇa Beginnt ओ अस्य श्री-विष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्द । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अहं वो ज सोह शक्ति । etc Das Dhyaṇa beginnt पर परमात्मकतेरनादिमेक निविष्ट वज्रधा गुहायाम् । सर्वालथ सर्वच-राचरस्य नमामि विष्णु जगदेकनाथम् ॥ १ ॥ ओ विष्णुपञ्जर महा-दिव्य सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिहन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वाला-
मालाकुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3 Fol 4b *Ramagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in
7 Versen, welches Rāmanuja zugeschrieben wird Beginnt श्री-
रामो राघवश्चैव कौशलेन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साची जगत्ताता
जगत्पिता ॥ १ ॥

4 Fol 5a *Saptasloki Bhagavadgītā* Schon in Nummer 154
besprochen

5 Fol 5b *Catuhśloki bhāgavata* Sieh Nummer 293, 2

6 *Sarasvatihādāśanāman*, zwölf Namen der Sarasvatī
Śaṅkarācārya zugeschrieben Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वी-
णापुस्तकधारिणी । हसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥
प्रथम भारती नाम द्वितीय च सरस्वती । तृतीय शारदा देवी
चतुर्थ हसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

17,12 J Bl 3 Linien 17wa 1860

Bhavanistara aus der Mānavivāsanaṁhitā des Adityapuriāṇa,
das 19 Kapitel Dieses ist das fünfzigste Kapitel im Śaṁipuriāṇa
(Ed Anandasharma) Beginnt सूत उवाच । तत्रोपविश्य सुरराटूज्य-
मानो वरामने । अप्परोक्षणगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानु-
चराणा च देवतानां मर्हाजसाम् । निर्जराणा च यस्त्रिशुक्लोटिभिः
परिवारितः ॥ सो ऽभिषिक्तस्ततः सर्ववृहस्पतिपुरोगमैः । विलोक्ये ऽस्मि-
न्पुनः शक्रश्चक्रे राज्यमकण्टकम् ॥ Die versammelten Risi priesen
vor Indra die Mächt der Bhavāni

Schliesst सूत उवाच ॥ एवं मुनीना गदित भवान्यायुरित
शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमान्भक्त्या परमया द्विजाः ॥ आराधया-
माम तदा पार्वती परमेश्वरीम् । वराश्च विविधोत्पन्ना चक्रे राज्य-
मकण्टकम् ॥

199.

24,10 52 Bl 10 Linien 17wa 1700

Garuḍapurāṇa Pṛthakalpa, der zweite Teil des Garuḍapurāṇa
der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt Die Hand-
schrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27 Beginnt
नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषेवे मुनयः शौनका-
दयः । मयं स्वर्गाय श्लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel
entsprechen in der Calcuttaer Ausgabe von 1891 in 49 den Kapiteln
12—35 — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte
Vers यावत्सत्यमिदं शरीरमगच्छे etc

200.

27/13 37 Bl 12 Linien Schrift von 1836

Garudapurane Saroddhura ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garudapurana in 10 Kapiteln. Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttner Ausgabe. Beginnt धर्मदृढवद्मूलो वेदस्कन्ध पुराणशाखाद्व । अतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ १ ॥ Florenzer Katalog Nummer 15

201.

33/14 98 Bl 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amara vara Sohn von Bhaja Suresvara

Garudapurane Saroddhura ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa in 14 Kapiteln. Kapitel 1 entspricht dem 12 Adhvāya, 4 = 20 6 = 22, 8 = 26 9 = 4 10 = 27 etc

202.

27/12 6 Bl 1^a Linien Geschrieben von Malakara im J 1856

Kokilavrata aus dem Naradapurana. Beginnt एवगुणेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषा परिहारार्थमवैधव्यप्राप्त्यर्थं कोकिलाव्रताद्भूत यथामिलितोपचारद्वये षोडशोपचारे पूजनमहं करिष्ये । आपाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्तं मुगन्धपुष्पैः सहितामलकद्रव्येणोद्धर्तनं कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नानं कार्यम् । Das Purana beginnt सूत उवाच । कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । पार्वतीशं गणैर्युक्तं क्रीडन्तं परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich von Dikṣas Opfer wie in dem Kokilavrata aus dem Bhavisyottapurana

203.

21/11 3 Bl 10 Linien It a 1890

Prabodhinivrata oder *Bothinivrata* ein Fest welches beim Erwachen des Viṣṇu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kartika gefeiert wird. Aus dem Navadyayana in 25 Versen. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्या प्रबोधिष्या ब्रूहि धर्मं प्रसादत ॥ १ ॥ कथं देव प्रबोधोऽस्य कथं कार्यं व्रतं तदा । किं किं विधानं का पूजा सर्वं ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्ग पुरा गुरु । एतदेव व्रतं प्राह तत्तस्मै तद्वदामि ते ॥ ३ ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृण्वद् व्रतमुत्तमम् । एकादश्या प्रबोधिष्या विख्यातं व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यामले पक्षे सप्राप्ते दशमीदिने । पूर्वं तु नियमं कुर्याद्दिनचित्तयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

25¹/₂/11 102 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben in Siryapira von Blavy u. Kara im J 1738 Das in Ziffern beigefugte Samvat 1787 ist falsch

Purusottamahatmya die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Schaitmonats (A) Angeblich aus dem Brhannarudrapurāṇa wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt वन्दे वन्दारु-मन्दार वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथ पुरुषोत्तममञ्जु-तम् ॥ १ ॥ नारायण नमस्कृत्य नर चैव etc ॥ २ ॥ निमिषारण्य-माजगमुर्मुनय सत्त्वकाम्यया । असितो देवल पैल सुमन्तु पिप्पला-यन ॥ ३ ॥ सुमति काश्यपश्चैव जाबालिर्भृगुरङ्गिरा । वामदेव सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वत ॥ ४ ॥

1) Sukadevagamana 2) Prāśnavidhī 3) Adhimaśasya Vai-
lunthiprapti 4) Adhimaśavijñapti 5) Visnor Golokagamana
6) Purusottamavijñapti 7) Adhimaśasya nimanśvaryaprapti
8) Kumarivilāpa 9) Durvasastapovānagamana 10) Kumarisvara-
dhanodyoga 11) Sīrīvākya (kanyāvarādāna C) 12) Purusotta-
mopadesa 13) Dhṛitadhāna nomaṇahkheḍa 14) Dṛidhanvopakhyāna
15) Sudevavarapradāna 16) Sudevapratiḥodhā 17) Sudevavilāpa
18) Sudevaputryāna 19) Dṛidhadhanvopakhyāne Purusottama-
māhatmyakathāna 20) Dṛidhanvopakhyāna 21) Dṛidhadhanvopa-
khyāne pūjānavidhī (Purusottamapūjānavidhī B) 22) Niyamakathāna
(Purusottamavratānīyamakathāna B) 23) Dṛidhanvopakhyāna 24)
Dṛidhadhanvopakhyāne dīpanamāhatmyakathāna 25) Dṛidhadhanvopa-
khyāne udyāpānavidhikathāna *) 26) Kādāryopakhyāna 27) (kapi-
janman B) Kādāryopakhyāne vīmanagamana 28) Ahnikakathāna
29) Pativratadharmānirūpana 30) Sīrīvānaphalākathāna — Fol 18
fehlt Bei der Zählung ist 79 80 übergangen doch fehlt nichts

205.

33/16 63 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1830

Purusottamamahatmya in 31 Kapiteln (B) — Nach 13 folgt die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/12 63 Bl 14 bis 16 Linien Etwa 1850

Purusottamahatmya Hier in 32 Kapiteln (C) Das dreissigste Kapitel hat keine Unterschrift, das einunddreissigste ist Bhagavan mahatmavaprāsādānīmakathāna genannt

207.

16/9 3 Bl 8 Linien Etwa 1860

Nisṛṇḍalāṭaka Angeblich aus dem Nisṛṇḍarūpana Beginnt अनेकमन्त्रकोटिस्तु नृसिंहनाम समुच्चरेत् (samacaret NS) । अनेकवि

*) B schließt hier als 26 ein Kapitel Niyamāṭyāna ein

धरचाया विपरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-
मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । ओं श्री वीजम् । री
शक्तिः । ओं ऐं ह्रीं कीलकम् । ओं श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्व-
रोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । ओं श्री
अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं प्रीं तर्जनीभ्यां नमः । ओं ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः ।
ओं रीं अनामिकाभ्यां नमः । ओं त्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । श्री कर-
तलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एव हृदयादि । मन्त्रः । ओं श्रीं प्रीं ह्रीं त्रीं
ज्रीं नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानसुखस्वरूपममल चीराब्धिमध्ये स्थित
योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूयासहस्रोज्ज्वलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय
मर्दय मर्दय चूर्ण चूर्ण रीं रीं निरोधताना ये ये मद्विरोधताना
सर्वचिन्ताहरण दह दह मथ मथ पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा
वज्रेण भस्मिकुरु २ स्वाहा । ओं ओं ओं श्री श्री ह्रीं ह्रीं श्री श्री
नृसिंहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासावित्रीसवादे
नृसिंहकवच संपूर्णम् ॥ Nur das achtzehnte Kapitel im Arisimha
purāna (Asṭākṣaramāhātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend
wie vergleichen

208.

31/14 40 Bl., 10 bis 11 Lamen Abschrift von etwa 1700

Kārttikamāhātmya, über die Heiligkeit des dem Kṛṣṇa ge-
weiheten Monats Kārttika. Aus dem Uttarakhanda des Padmapurāna
In 20 Kapiteln Beginnt श्रीमद्गरुड महाराज कृपासिन्धु जगत्प्रियम् ।
वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ त्रियः
पतिभयामन्त्र्य गते देवर्षिसत्तमे । हर्षोत्फुल्लानना सत्या वामुदेवमथा-
ब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफल जीवितं च मे । मज्जन्मनि
निदाने च धन्यां तीं पितरीं मम ॥ ३ ॥

Der Text stimmt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein,
wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bl., 10 Lamen Abschrift von 1749

Kārttikamahātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des
Padmapurāna In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version
Beginnt ऋषयो नैमिषारण्ये श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्य शिवरहस्य
च भूयो देवर्षिमब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायम्भुव कृतार्थाः स्रस्त्वदनुग्रहतो
वयम् । यद्रहस्य हरेर्नाम श्रुत त्वन्मुखपङ्कजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृश
धर्मं हरेरत्यन्ततोषणम् । व्रत किञ्चिद्दासाक दृढा भक्तिर्यथा हरी ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृण्वन् मुनय सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रत तद-
भिधास्यामि श्रुतं मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मया
लोकपितामह । हरेराराधनविधिं मह्यमाह प्रहर्षितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपो-
दानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि मासेषु कार्तिके कृष्ण-
वत्स्रमः । तस्मिन्संपूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति वैष्णवं
लोकमित्येव निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो
जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्तिके
भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुजः ॥ ९ ॥ पलाशपत्रे भुञ्जानो
दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥
दिव्यकान्तविमानाग्रे वसते स हरेः पुरे ।

Jalamdharopakhyaṇa Fol 8a Dhūmākeśopakhyaṇa Fol 13a
Aṅgīstya-kṛttikeśasamvāda Pañcamaḍamahatmya Fol 21b Bindu-
madhāvavirbhavavirbhāṇa Fol 28b Nṛvaṇamahatmya Fol 35a
Kusmandadanamahatmya Fol 39a Dhātumahatmya Fol 45a
Bhīṣma-vṛtavīdhī Fol 46a Muṇi-samākṣīnarādasamvāda j ueraḍa o
lhravaḥ Fol 57b

210.

5/11 43 Bl 9 Linen Schlechte Abschrift vom J 1734

Kuṛttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurāṇa
Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift aber hier
in zehn Kapiteln

211.

26/11 36 Bl 10 Linen Abschrift von 14

Kuṛttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurāṇa
in 10 Kapiteln Beginnt सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्म-
लोकगतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेन ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Mādanalasopakhyaṇa Fol 5b Jalamdharopakhyaṇa Fol 11a
Dhūmākeśopakhyaṇa Fol 19a Rādhikopakhyaṇa Fol 21b
Pañcakopakhyaṇa Fol 28a Vṛtavīdhāṇa Fol 31b Bhīṣmapaṇ-
camahatmya Fol 35a

212.

21/10 26 Bl 13 Linen Die meisten Blätter dieser Handschrift sind
durch langen Gebrauch abgerieben Schrift vom Ende des 16. Jahrh.

Kuṣumahatmya die Heiligkeit von Benueś Aus dem Patāla-
khaṇḍa des Padmapurāṇa in 5 Kapiteln Beginnt सूत उवाच ॥
एकदा सुखमासीन रेवाया पुलिने भृगुम् । मुनयो विनयोपेता
पद्मकुलोमहर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्व यत्तव
निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षिणाम् ॥ १ ॥ यत्त-
द्ब्रह्म वेदानां तन्निष्ठं विविच्य च । ब्रूहि न श्रद्धयोपेतांकरुणालय

तत्त्वतः ॥ ३ ॥ वयं हि मायया मुग्धा निश्चयं न लभामहे । सूत
उवाच ॥ एवं पृष्ठः स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शनः ॥ ४ ॥ यदुवाच
तदाख्यामि तच्छृणुष्व समाहिताः ।

— 213.

24/9. 38 Bl., 8 Linien. Gute Handschrift von etwa 1600.

Kāśimāhātmya.

214.

28/18. 48. Bl., 11 Linien. Etwa 1750

Gītāpāhātmya, die Heiligkeit der Bhagavadgītā, in einem
Dialog zwischen Lakṣmī und Kṛiṣṇa. Aus dem Uttarakhanda des
Padmapurāṇa, in 18 Kapiteln. Die Wichtigkeit der einzelnen Ge-
sänge der Bhagavadgītā wird in je einem Kapitel durch eine Legende
bewiesen. Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes. Beginnt
अतसीपुष्पसंकाशं खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयानं शेषशय्यायां महाविष्णु-
मुपास्यहे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीनं मुर-
दिपम् । आनन्दयिषी लोकानां लक्ष्मीः पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥
लक्ष्मीरुवाच । शयानुरसि दुग्धाब्धौ भगवन्केन हेतुना । उदासीन
इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वचः
श्रुत्वा मुरभिञ्जानगर्भितम् । (B भगवान्भुरव्ययः) । उवाच स्रक्षणा
वाचा विस्मयस्मेरलोचनः ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं सुमुखि
निद्रालुर्निजं माहेश्वरं महः । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निम-
मया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति
यच्च वेदानां सारं मीमांसते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजरं ज्योतिरात्म-
रूपमनामयम् । अखण्डानन्दसंदोहनिष्यन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदा-
श्रया जगद्वृत्तिर्यन्मया चानुभूयते । न येन रहितं किञ्चिज्जगत्त्रयच-
राचरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य वज्रधा लोके वेदशास्त्रामुधिं सुधीः ।
द्वैपायनो यदासाद्य गीताशास्त्रं निष्पृष्टवान् ॥ ९ ॥ यदास्त्राय महा-
नन्दमङ्गीकृतमनाः सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि
ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्दं वचः ।
प्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी लक्ष्मीः श्रुत्वा विसिस्त्रिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥
भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिनां सदा । तस्मात्त्वत्तः पर ना-
न्यदिति कीतूहलं हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणां लोकानां कर्ता हर्ता
स्रथं प्रभुः । यथा स्थितस्ततो ऽन्यस्त्वं यदि मां बोधयाच्युत ॥ १३ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । छ-
ष्टिस्थित्युपसंहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप
द्वैताद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहितं प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापक च सदाज्योति परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्रिकगम्यं
गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyaya 2 beginnt श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्त्रीवमाख्यान-
मुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्द्रे ॥ १ ॥
दक्षिणस्या दिशि श्रीमानासीद्गुणयुतो महान् । पुरे पुरदराह्वाने देव-
शमेति विश्रुत ॥ २ ॥ Adhy 3 जनस्थाने जडो नाम द्विजना
कौशिकान्वय । हित्वा जात्युचित धर्मं वणिग्वृत्त्या मनो दधे ॥ १ ॥
Adhy 4 चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । वदरीत्वं
समुत्सृज्य येन कन्ये दिव गते ॥ १ ॥ Adhy 5 पञ्चमस्याधुना देवि
माहात्म्यं लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधानं शृणु प्रिये ॥ १ ॥
पिङ्गलो नाम मद्रूपे पुरुकुत्सपुरे द्विज । अवदाते कुले जातो विश्रुतो
वेदवादिनाम् ॥ २ ॥ Adhy 6 षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि
वरानने । यदाकर्णयता नृणां मुक्तिं करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति
गोदावरीतीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यवास्त्रि-
स्रैरलोचने ॥ २ ॥ etc

Schliesst दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथितं मया ॥ ४२ ॥
यस्य श्रवणमात्रेण महापापं प्रमुच्यते । भक्तिश्चापि भवेत्तस्य स्थानं
विष्णोश्च सनिधौ ॥ ४३ ॥ Sieh Webers Katalog Nummer 1529
Auf Seite 47 b findet sich ein Hymnus an Śiva in 10 Versen
अथ बाणकृतं पद्यम् । बाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो
भवभीत महेश्वर भीम नम । कुसुमायुधदेहविनाश etc

215.

22/15 87 Bl. 11 bis 12 Linien Etwa 1490

Gitamahātmya Diese Handschrift ist im ganzen korrekter
als die vorhergehende

216.

22/13 6 Bl. 12 Linien Etwa 1740

Pippalamahātmya die Heiligkeit der *Ficus religiosa* aus dem
Padmapurāṇa In 108 Versen युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पलं
माहात्म्यं विस्तरान्ने पितामह । कथमस्य च पुण्यत्वं सर्ववृक्षेषु भारत ॥ १ ॥
को विधिः पूजने तस्य पूजनात्किं फलं भवेत् । केन प्राक्पूजितस्या-
सीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथं नारायणाश्रित्य मस्तित्राङ्गमनी-
षिण । एतन्ने विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥
शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽयं सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्र को ऽपि विद्यते ।
प्रदक्षिणप्रक्रमणं नमस्कारं सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवारं विना स्पर्शो
निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्छनैश्चरद्दिनैः तमालिङ्गे च यः पुमान् ॥ ६ ॥
तस्य सर्वमघं नष्टेद्द्वारिद्र्यं च विलीयते । शृणुष्ववहितो राजन्निति-
हास पुरातनम् ॥ ७ ॥

Schliesst y इदं शृणुयाद्भक्त्या आवयेद्वा परानपि । श्रिया
सह हरिस्तस्मै प्रसन्नो मोचदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

१४/14 ११ Bl. 11 bis 1° Linien Geschr. in im J 1809

Bhāgavatamahatmya Verherrlichung des Bhagavatapurana
aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt
y प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्य द्विपायनो विरहकातर आजुहाव । पुचेति
तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्त सर्वभूतहृदय मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥
शौनक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि
कथासार मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden kapiteln
werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavata-
purana besprochen Die ubrigen behandeln die Andacht für Krishna
welche einem Verehrer des Bhagavata geziemt Sieh Florenz Ms
Nummer 20

218.

33/11 19 Bl. 10 bis 11 Linien Bengalschrift Geschr. von Lap-
cara adāsa im J 1837

Bhāgavatamahatmya in sechs kapiteln Diese und die folgende
Handschrift enthalten eine abweichende Recension Die Unter-
schriften sind 1) Bhaktinaradīsamagama 2) Naradīsamagama
3) Bhaktikāśanivartana 4) Vipramokṣa 5) Gokarnagunavaranam
6) Gokarnamahatmya

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personifizierten Bhakti
in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साह वृद्धिं कर्णाटके गता ॥ क्वचित्क्वचिन्म
हाराष्ट्रे गुजरे जीर्णता गता ॥

219.

११/11 ११ Bl. 1° bis 14 Linien Schlechtere Abschrift von etwa 1890

Bhāgavatamahatmya in sechs kapiteln

220.

19° 9° 1° Bl. 2 bis 1° Linien Geschr. von Hrinanda um
etwa 1810

Mallīśaśaśanam tausend Epitheta von Śiva an sich
aus dem Mahapurana In 20 Versen Beginnt श्री मद्भारि

जगता नाथ त्रिपुरारि जगद्गुरुम् । मणिघ्न*) ह्यालसानाथं वन्दे स्व-
कुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ० ॥ स्थित कैलासनिलये प्राणेशं लोकशं-
करम् । उवाच शंकर गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु० ॥
देवदेव महादेव भक्त्यानन्दवर्धन । पृष्ठामि त्वा पर चैकं दु खदा
रिद्वनाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञो ऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्र
दान तपो वापि सद्य कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उ० ॥ मार्तण्ड-
भैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्र ते वदामि शृणु
भक्ति ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमन सर्वसंपन्नदायकम् । पुत्रपौत्रादि-
फलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 31 अथ नामावलीजप ॥ श्री
प्रणवो ब्रह्म उद्गीथ श्रीकारार्थो महेश्वर । मणिमल्लमहादैत्यसहर्ता
भुवनेश्वर ॥ १२ ॥ देवाधिदेव श्रीकार सतप्राभरतापहा । गणकोटि
युत कातो भक्तचिन्तामणि प्रभु ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथित प्राण
ऊर्जित सत्यसेवक । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाह्यालसिकाप्रिय ॥ १४ ॥

Schliesst वेदस्याध्ययने पुण्य योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फल
समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यात लो-
कोपकृतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २०३ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रकृतिभावे शि-
वपार्वतीसवादि शिवप्रोक्त मल्लारिसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

221.

23/14 14 Bl 12 Linien Geschrieben um etwa 1740 von Viṣṇurama
Sohn von Nāh(ā)ṣaḥbāḥ

Mahalaḥ śmāsahasranāman tausend Namen und Anrufung der
Lakṣmī Angeblich aus dem Kaṭavīrahanda und Kaṭavīramahatmya
des Padmapurāṇa Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer
fremden Betrugerei 239 Verse Beginnt अथ श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं लिख्यते । श्री अस्स श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । etc Der Text beginnt गार्ग्य उवाच ॥
मनकुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अपृच्छन्योगिनं सर्वे भुक्ति
मुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचुः ॥ भगवन्कैन मन्त्रेण भुक्तिर्भुक्तिर्भ-
विष्यति । तन्नो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्व-
सगं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्केन वा मृत्यु
नाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 176 wird das Śrīsukta eingeschaltet

*) In Vers 20 wird er मणिघ्न in 20 मणियुद्धमहारथ genannt

222.

29/0 274 Bl 7 Linien Geschrieben in Benares von Madhavarāma
mi ra im J 1671

Māghamāhātmya die Heiligkeit des Monats Māgha in Bezug
auf das Baden, aus dem Uttarakhand des Padmapurana Diese
Handschrift enthält 37 Kapitel, während die Oxford (Num 57)
nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

27/16 77 Bl 17 bis 18 Linien Etwa 1700

Māghamāhātmya Diese Handschrift enthält nur fünf Kapitel
welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11b entspricht dem
zweiten und dritten Kapitel in A 7) Fol 37b ist in A Kapitel 25—28
8) Fol 43b ist in A 29 9) Fol 61b ist in A Kapitel 30—32
10) beginnt Fol 61b und entspricht in A Kapitel 33—35

224.

26/15 931 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben in Rajapura am nord
lichen Ufer der T pī von Bīnudeva Sohn von Kalyāna im J 1721

Ramāśīamedha das Pferdeopfer des Rama in 65 Kapiteln
aus dem Patalakhand des Padmapurana Beginnt नारायणं नम-
स्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्ठवान्भुजेश्व-
रम् । वात्स्यायनो मुनिश्चेष्ट कथामेता मुनिर्मलाम् ॥ २ ॥ वात्स्या-
यन उवाच ॥ शेषाशेषकथास्त्वत्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलश्च
खगोलश्च ज्योतिषकविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिदृष्टीना पृथक्त्व-
विनिर्णय । नानाराजचरित्राणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्य-
वंशभवानां च राज्ञां चरित्रमद्भुतम् । तत्रानेकमहापापहरा रामकथा
कृता ॥ ५ ॥ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । सचेपतो
मया त्वत्तत्तामिच्छामि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता स्रष्टुता चोक्ता
महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोपदा ॥ ७ ॥

1) Raghunathasya Bhairavasamandigramadarśana 2) Raja-
dhanidarśana 3) Raghunathasya purapraveśa 4) Lokasya Raghu-
natharajabhiseka 5) Agastisamagama 6) Ravanotpatti 7) Ri-
vanotpattikathana 8) Agastyopadeśa 9) Sarvadharmakathana
10) Satrughnasikṣa 11) Havamocana 12) kamakṣopakhyaṇa
13) Satrughnabichattrapurapraveśa 14) Cyavanopakhyaṇa 15)
Cyavanasya tapobhogavarṇana 16) Cyavanasyasame bhavagamana
17) Brahmasamagama 18) Brahmanojaleśa 19) Ratnagrīva-
syā tirthapravāna 20) Gallakimāhātmya 21) Saṃvasidarśana
22) Nilagirisamana 23) Rajaputraviyaya 24) Puskalaviyaya
25) Subhasasamagama 26) Gadaṇḍhika 27) Citraṇḍavādhi
28) Satrughnaviyaya 29) Satrughnasulakubhūpavoh paraspar-
samocana 30) 31) Satyavādikhyaṇa 32) Satyavatsamagama
33) Viratam pratyaṅkathana 34) Satrughnaviyaya 35) Ānanta

kopakhyana 36) Ramacandrakathana 37) Muneh sāyujyamukti-
prāpti 38) Jalamadhyād dhayaprāpti 39) Hayagrāhana 40) Yuddha
niscaya 41) 42) Puskalaviyaya 43) Satiughnapuājaya 44) Deva
yuddha 45) Rāmāsmāgama 46) Hayaprasthāna 47) Śāpakirtana
48) Hayanirmukti 49) Hayagrāhana 50) Añgadasya dutatvavī-
lya 51) Puskalamocana 52) Surathaviyaya 53) Raghunāthāga-
mana 54) Hayabandhana 55) Cāranuiksana 56) Bharatavākya
57) Rājakaprāktinajanmakathana 58) Gañgadāsana 59) Kusilavo-
tpatti 60) Kālajitsenānimāna 61) Hanumatkapaṭamūrchāgama
62) Lavamurchana 63) Satiughnamūchana 64) Saṁyajivana
64) Sumatinivedana*) 66) Lakṣmanamādesa 67) Rāmāyāgāna
68) Yajne devatāgama 69) Asvamedhāsamapti

225.

25¹/₂/10 65 Bl., 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von
Svetāmbaradhana im J 1702

Viṣṇusahasranāman aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa
(Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen
Beigefügt ist ein Kommentar, der Śaṅkarācārya zugeschrieben wird
Foll. 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गु-
रम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवस्त्व परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजित । त्वल्लिङ्गमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वासु-
देव. पर ब्रह्म परमात्मा परात्परः । पर धाम पर ज्योतिः पर तत्त्वं
पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्वायमे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीना पूज्यं जगता गुह्यं स्रष्टारं महादेव महेश्वर प्रणिपत्य
नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रिय भर्तारं वक्ष्यमाणमर्थं पर्यपृच्छत् ।
भगवस्त्वमित्यादि । भगवन्निश्चर्यादिमांस्तु परम उत्कृष्टो देवः । सर्व
जानासि सर्वेश पूज्यसे । किञ्चित्तत्पूजायाः [कारण] वर्ण्यते । यतस्त्व-
ल्लिङ्गं त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śaṅkarācārya ist, so fällt es auf,
dass er das Bhāgavatapurāṇa häufig citiert Ausserdem lässt er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet

Schliesst विष्णोः सहस्रनामैतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नामैकेन तु
येन स्यात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतनुत्तु रामनाम वरा-
नने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber übersprang die Zahl 65

226.

23/15. 54 Bl., 14 bis 16 Linien. Schrift von 1703.

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava. Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen. Aus dem Pātālakhaṇḍa des Padmapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिरुच्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzählungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Muniśarman u. s. w. erwiesen.

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya. Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet.

227.

25/11. 83 Bl., 8 Linien. Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya.

228.

29/13. 50 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1750.

Vaiśākhamāhātmya. Aus dem Pātālakhaṇḍa des Padmapurāṇa. In 13 Kapiteln. Stimmt mit der vorangehenden Hs überein.

Schliesst: सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादे मयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किञ्चिदुत्तमम् । भानी मेयगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11. 34 Bl., 12 Linien. Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J. 1795 geschrieben. Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827.

Śivagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa. In 16 Kapiteln. Beginnt. अथांतः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre. Sieh Catal. Oxon. Num. 61. Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet: इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूयनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

kopakhyana 36) Ramacandrikathana 37) Munel sayujyamukti prapti 38) Jalamadhyad dhayaprapti 39) Hayagrahana 40) Yuddha nisarya 41) 42) Puskalavijaya 43) Satrugnanapirajaya 44) Deva ruddha 45) Ramasamagama 46) Hayaprasthana 47) Šapakirtana 48) Hayanirmukti 49) Hayagrahana 50) Aṅgadasya dutatva kya 51) Puskalimocana 52) Surathavijaya 53) Raghunathaga mana 54) Hayabandhana 55) Cāraniriksana 56) Bharatavakya 57) Rajakapitanajanmukathana 58) Gangadarsana 59) Kusalavo tpat 60) Kalajitsenanaimana 61) Hanumatkapaṭamūrchagamana 62) Lavamurchana 63) Satrugnamūrchana 64) Saṁnyajivana 64) Sumatinivedana *) 66) Lakṣmanamūrdesa 67) Rāmayanagan 68) Jayā devatagamana 69) Asvamedhasamapti

225.

25¹/₂/10 65 Bl 7 b s 16 Linien Geschrieben in Jodhpur 10
Svetāmbaradhana im J 1702

Vīṇusahasānuman aus dem Uttarakhanda des Pāṇḍurupurana (Bombay Ausgabe von 1896 Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen Beigelegt ist ein Kommentar der Śāṅkarācārya zugeschrieben wird 10ll 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गु-
हम् । प्रणिपत्य महादेव पर्यंपृच्छुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवस्त्व परो देव सर्वज्ञ सर्वपूजित । त्वत्सिद्धमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वामु
देव पर ब्रह्म परमात्मा परात्पर । पर धाम पर ज्योति पर तत्त्व
पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्वायमे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीना पूज्य जगता गुहं स्रष्टार महादेव महेश्वर प्रणिपत्य
गमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रिय भर्तार वक्ष्यमाणमर्थं पर्यंपृच्छ ।
भगवस्त्वमित्यादि । भगवन्नैश्वर्यादिमास्त्व परम उत्कृष्टो देव । सर्व
जानासि सर्वं पूज्यसे । किञ्चित्पूजाया [कारण] वर्ण्यते । यतस्त्व-
सिद्धं त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभि पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śāṅkarācārya ist so fällt es auf,
daß er das Bhagavatapurana häufig citiert Ausserdem läßt er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet

Schliesst विष्णो सहस्रनामेतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नामैकेन तु
येन स्वात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरा-
नने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65

226.

23/15 54 Bl., 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhmāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen Aus dem Pātālahanda des Padma purāṇa Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिश्च्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzählungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumana, von Divodāsa und Munīśarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11 83 Bl. 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhmāhātmya

228.

29/13 50 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhmāhātmya Aus dem Pātālahanda des Padmapurāṇa In 18 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs überein

Schliesst सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २९२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यात माहात्म्यं किञ्चिदुत्तमम् । भानौ मेपगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २९३ ॥

229.

20/11 34 Bl., 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J 1795 geschrieben Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Suagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa. In 16 Kapiteln Beginnt अथातः सप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्याया योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

230.

18¹/₄/10 6 Bl 9 Linien Etwa 1790

Zwei Stücke, welche angeblich aus dem Padmapurana entnommen sind

1) Fol 1—2a *Nrsimhanumustottanasata*, 800 Epitheta von Nrsimha In 16 Versen Beginnt श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नम ॥ ओ अस्य श्रीनृसिंहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य जटिलाख्यो भगवानृषि । अघोरसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिंहप्रीतये जपे विनियोग ॥ नरसिंहो महादेवो दिव्यसिंहो महाबल । उग्रसिंहो देवदेव उपेन्द्राप्रिलोचन ॥ १ ॥ रौद्र सर्वो ध्रुव शीरिमहावीर सविश्रम । अश कोलाहलशक्ती विजयी जय अव्यय ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100

2) Fol 2b—6b 58 Verse *Nrsimhakavaca* Beginnt शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्त्रिवाच ॥ कवच नरसिंहस्य श्रोतुमिहामि दुर्लभम् । सर्वपापहर पुण्य सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च सुरश्रेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषत ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देव नरसिंह महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचमभेद्य यत्पुरापुरै ॥ ४ ॥ क शक्नोति पर तस्य तेज सोढु महामुने । नरसिंहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च मुनिश्रेष्ठ (18 सुरश्रेष्ठ) तदिहैकमना शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुख संमुखो भूत्वा शुचिन्तप्रतमानस । प्रणव पूर्वमुच्चार्य कवच प्रारभेत्तत ॥ ७ ॥ ओ अस्य श्रीनृसिंहकवचस्य ब्रह्मा ऋषि । श्रीनृसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिंहप्रीत्यर्थं मम चिन्तितमनोर्थसिद्ध्यर्थं जपे विनियोग ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet

Schliesst अतो नृसिंह परतो नृसिंहो यतो यतो यामि ततो नृसिंह । नृसिंहदेवादपर न किञ्चित्तस्मान्नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनि सतार्धदशनो etc

231.

11/3¹/₂ 5 Bl 7 Linien Schrift von 180

Gurupaddhatnamashtava, Verehrung der Lehrer nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurana 50 Verse Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt शक्तिश्चैव पराशर । व्यासशुकगीडसहितो गोविन्दश्चैव शंकर ॥ ६ ॥ ओ हरिहरश्रीगुरवे नम परमगुरवे नम । परात्परमश्रीगुरवे नम ॥ ७ ॥ परमेश्वरीगुरवे नम । तस्मै श्रीगुरवे

नमः । नमो हरिहरहिरण्यगर्भेभ्यो . गुरवे नमः ॥ ८ ॥ पराश-
रसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो
नमः ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरण नास्ति त्वमेव शरण मम । तस्मात्का-
रुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्दवारभू-
रिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थाश्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागराः ।
सरस्वती भारती च पुरी नामानि वै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhūtiśvarupacārya, Tṛoṣaka, Pṛithvi
dharācārya im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, dass die
Schrift späten Ursprungs ist Vgl Catal Oxon Num 557

232.

23/10 7 Bl , 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1658 von Paṇḍya
Raghava.

Janmūstamīnāṭa, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Nach der
Unterschrift aus dem Brahmīpurāṇa, wo es nicht vorkommt Be-
ginnt नारद उवाच ॥ जयन्त्याश्चैव माहात्म्यं कथयस्व पितामह ।
तच्छ्रुत्वा चाहं गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रतं तवाष्टमीषु च । जय पुण्यस्य कुरुते चयं
पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पापं सप्तजन्मार्जितं मुने ।
जयन्तीं दहते सर्वं किं पुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी
लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । क्रतुकोटिसमा ह्येषा तीर्थानामयुते
समा ॥ ४ ॥ कपिलाग्रेसहस्रं तु यो ददाति दिने दिने । तत्फलं
समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst विसृष्टा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथिः] ।
व्यञ्जली (Fol 4 b व्यञ्जली) विजया चैव पक्षेता - - - ॥ यदाष्टमी
श्रावणकृष्णपक्षे करोति योगशशिभार्यया सह । कृतोपवासं प्रक-
रोति विष्णोर्व्रतं हरेर्नुष्टिकं कली तु ॥ Sieh Kṛṣṇajanmasṭami,
und den Auszug aus dem Viṣṇudharma

233.

23/13 9 Bl 14 bis 15 Linien Geschrieben in Prabhāsa im J 1617
von Dāmodara, Sohn von Vīvanḍita

Lakṣmīśahasranāman, tausend Epitheta der Lakṣmī, aus dem
Brahmīpurāṇa. Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार
ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीदेवता । लक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थं अपि पूजने
हवने नमने वा विनियोगः ॥ श्रिये नमः पद्मायै नमः प्रकृत्वै नमः etc

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमथोब्रह्मपुराणे काम्मीरवर्णने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्व सर्वकामफलप्रदायक सर्वलक्ष्मीप्रद श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्र चतुर्थनिमोन्त समाप्तम् ॥

234,

24/14 10 Bl 10 Linien Etwa 1720

1) Fol 1a *Caturaṣṭaśatnamā* ऐं श्री ह्रीं क्लीं इति मन्त्र ।
अस्य मन्त्रस्य भृगुर्चपि । बृहदनुष्टुप् छन्द । श्रीदेवता । श वीजम् ।
ईं शक्ति । र कीलकम् । महासंपत्प्राप्तये विनियोग । आं अद्भुता-
भ्यां नम । श्री तर्जनीभ्यां नम । श्रू मध्यमाभ्यां नम । श्रै अना-
मिकाभ्यां नम । श्री कनिष्ठिकाभ्यां नम । अ करतलपृष्ठाभ्यां नम ।
आ हृदयाय नम । श्री शिरसे स्वाहा । श्रू शिखायै वषट् । श्रै
कवचाय ऊँ । श्री नेत्रत्रयाय वीषट् । अ अस्त्राय फट् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ नाणिक्यप्रतिमप्रभा हिमनिभैर्युक्तिचतुर्भिर्गजैर्हस्ताग्राहितरत्नकु-
म्भसलिलैरासिच्यमाना सदा । हस्ताब्जैर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधाना
हरे कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिका वन्दे सरोजासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मी-
नारायणाभ्यां नम ॥

2) Fol 1b—2b *Lakṣmīkavaca* Unvollendet Beginnt
अथ वक्ष्ये महेशानि कवच सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्स-
ख्यावान्सदा (MS भवेत्साख्यान्सदा) शिव ॥ १ ॥ यो ऽर्चन (नार्चन
MS) तस्य देवेशि मन्त्रजाप्य जपेन्नर । स भवेत्पार्वतीपुत्र सर्वशास्त्र-
पुरस्कृत ॥ २ ॥ विद्यारतार्थिना सेव्या विशेष विष्णुवल्लभा ॥ अस्या-
श्चतुरचरीविष्णुवनिताया कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषि । अनु-
ष्टुप् छन्द । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) वीजम् । लज्जा शक्ति ।
रमा कीलकम् । कामबीजात्मक कवचम् । मन कवित्वपाण्डित्यसर्वसि-
द्धिसमृद्धये विनियोग ॥ ऐंकारो मस्तके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा ।
ह्रीं पातु चतुर्धोर्मध्ये चतुर्धुग्मे तु शाकरी ॥

3) Fol 3a—10b *Lakṣmīśahasranāman* angeblich aus dem
Adibrahmapurana Die ersten 23 Verse fehlen Beginnt निरूप्या-
परा कला । अहं तस्या पर नाम्ना सहस्र वेद्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥
एकं शृणुष्यावहित परमैश्वर्यभूतिदम् । देव्या सस्मृतिमात्रेण दारिद्र्य-
याति भयताम् ॥ २५ ॥ श्री श्री पद्मा प्रकृति सत्त्वा शान्ता चिच्छ-
क्तिरव्यया । केवला निकला शुद्धा व्यापिनी व्योमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst महाविभूतिदयित ये स्तुवन्त्यच्युत त्रियम् । ते प्राप्नु-
वन्ति परमां लक्ष्मीं सशृङ्गमानसा ॥ १६५ ॥ पद्मयोने पद प्राप्य
पठन्स्तोत्रमिदं कृमात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्थं लक्ष्मीसह-
स्रनामस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bl 10 Linen Geselrieben im vorigen Jahrhundert von
Vāsudeva einem Sohn von Rāmacandra

Suryacandrapariśattha aus dem Brahmapurāṇa in 126 Anu-
stubh Fromme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung
von Sonne und Mond Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोकं
नारदो भगवानृषि । पितर तु नमस्कृत्यापृच्छद्वहकारणम् ॥ १ ॥
सूर्यादयो ग्रहा सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहण नास्ति
कथं स्याद्विचन्द्रयो ॥ २ ॥ को ऽपराधश्च को दोषो बलिनौ चन्द्र-
भास्करी । तयोरपि कथं ग्रहो ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे
पृच्छतो ब्रूहि वर्तते सशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्को ऽपि
दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन यदहं वल्लभस्तव । Darauf folgt
die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Ge-
wahrung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nach-
stellen zu dürfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र
ज्ञानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न ह्यचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवा-
रेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्यमणिभयत्यर्ब (verderbt) कोटीपर्वं सम-
स्मृतम् ॥ १२६ ॥

236.

30/16 56 Bl 14 Linen Etwa 1780

Brahmavivarta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln
Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्रा । सर-
स्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देव प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥
See Catal Oxon Num 65

237

35/16 97 Bl 9 Linen Etwa 1760

Brahmauartapurana Das erste Buch Brahmakhanda in
30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे मनवो
मुनीन्द्रा । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं
विभुम् ॥ स्मृत्वा तनुं सुसुभगा दधत विराज विश्वानि लोमविवरेषु
महान्तमायम् । हृद्यन्मुख स्वकलयापि ससर्ज सूक्ष्मा नित्या समेत्य
हृदि यत्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठा सुरनरमनवो योगिनो
योगरूढा सन्त स्वप्ने ऽपि शान्त कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा ।
ध्याये स्वेष्टामयं तं त्रिगुणपरमहो निर्विकारं निरीहं भक्त्या ध्यानेक

हेतोर्निरूपममचिर श्यामरूप दधानम् ॥ वन्दे ह्येष गुणातीत पर
ब्रह्माच्युत यत । आविर्बभूव प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादय ॥ नारायण
नमस्कृत्य नर etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वा श्रुतिगणकृत-
वत्सो व्यामदेवो दुदोह । अतिरुचिरपुराण ब्रह्मविवर्तमेतत्पिबत पिबत
मुग्धा दुग्धमवयमिष्टम् ॥ ओ नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारण्ये
क्षपय शीनकादय । नित्या नैमित्तिकी कृत्वा क्रिया ऊपु कुशासने ॥

Schliesst नारायणप्रिया लक्ष्मी सर्वसपत्न्यरूपिणी । वागधि-
ष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्य-
रूपा विधे प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्या पुत्रो गणेश्वरः ॥
(Catalog Oxon Num 65 66 Lalmitras Notices Num 1252)

238.

31 16 140 III 1^a bis 13 Linien 17wa 1 80

Brahmaranarta Der zweite Theil Prāptikhaṇḍa Beginnt
नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मी सरस्वती । सा-
वित्री च छष्टिविधौ प्रकृति पञ्चधा स्मृता ॥ १ ॥ Bucht ab zu
Ende des 56 Kapitels (Durgopakhyaṇa)

239.

3^a 14 370 III 9 bis 18 Linien Geschrieben von mehreren Händer
um etwa 1810

Brahmaranartapurāṇa Kṛṣṇajñānakhanda das vierte Buch
in 1:2 Kapiteln (A) Beginnt नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमती
ब्रह्मन्ब्रह्मवण्ड मनोहरम् । ब्रह्मणी वदनाम्भोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥
Sub Catal Oxon p 26b — Nach Fol 165 beginnt eine neue
/ ilung von 1 bis 20)

Schliesst नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च च छण्णाय परमात्मने । शि-
ष्याय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देव्यै सरस्वत्यै
पुराणमुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिन्यै दुर्गादेव्यै नमो नमः ॥ ८१ ॥
युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुष्पानि शीनक । अथ सिद्धाश्रमं यामि
यच देवी गणेश्वर ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14 24 III 12 bis 15 Linien

b) 29/14 75 III 13 bis 15 Linien

Brahmaranarta Kṛṣṇajñānakhanda (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 220, und ist
etwa im Jahr 1790 geschrieben

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 86 und geht bis
an das Ende — Geschrieben von Harikṛṣṇa im Jahr 1819

241.

29/14 161 Blt gewöhnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kāṇḍa resp. 11 und 13 Abgeschrieben aus einem dem Vaisnava Nārāyaṇaḍīya gehörigen Exemplar in den Jahren 1735/36 von Akṣarāma in Kholā

Adhyātmaparamāyana, ein zur Verherrlichung des Rāma als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht. Aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. Es scheint von einem Śaiviten verfaßt zu sein, da die ganze Erzählung von Śiva der Pārvatī mitgeteilt wird. Natürlich ist es dem alten Rāmāyana entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rāma als Gott, gleich von Anfang hervortritt. Beginnt: **सूत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी पराभुयद्वाञ्छया । पर्यट्स्-कनौन्नोक्तान्त्यनोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमद्भिस्त्वन्दोभि. परिवेष्टितम् । चानार्कप्रभया सम्यग्भासयन्त सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्केण्डे-यादिमुनिभि. स्तूयमानं मुहुर्मुहुः । सर्वार्थगोचरज्ञान सरस्वत्या स-मन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुख जगन्नाथं भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्ड-वद्वज्रया तुष्टाय मुनिपुंगव. ॥ ४ ॥**

1) Balakāṇḍ in 7 Kapitel 13 Blt 10ll 14—16 18—19 fehlen. Das letztere von späterer Hand. — 2) Aodhyakāṇḍ in 9 Kapitel 29 Blt Fol 1 fehlt. — 3) Aranyakāṇḍ in 10 Kapitel 20 Blt — 4) Kiskindhakāṇḍ in 9 Kapitel 20 Blt — 5) Sundarakāṇḍ in 5 Kapitel 14 Blt — 6) Yuddhakāṇḍ in 16 Kapitel 41 Blt — 7) Uttarakāṇḍ in 20 Blt 10ll 55 61 62 fehlen

242.

26/15 202 Blt 12 Linien Etwa 1790

Adhyātmaparamāyana

243.

30/12 16 Blt 9 bis 11 Linien Geschrieben von Mīrajī Anandamaṇi im J. 1685

Ramayāna, das fünfte Kapitel im Uttarakāṇḍ des *Adhyātmaparamāyana* in 62 Versen. Rāma belehrt seinen Bruder Lakṣmaṇa, dass Heil nicht in der Werththätigkeit sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, das die individuelle Seele und die höchste Gottheit (d. i. Rāma als Viṣṇu) eins seien. Der Text beginnt: **ततो जगत्सङ्गलमङ्गलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरित रघूत्तमो राजर्षि-र्वीरभिसेवित यथा ॥ १ ॥ सीमिविष्णो पृष्ट उदारबुद्धिना राम कथा प्राह पुरातनो शुभा । राज्ञ प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्तमथाह राघव ॥ २ ॥**

Schliesst: विज्ञानमेतदखिलं श्रुतिसारसंज्ञं वेदान्तवेद्यचरणेन

मयेव गीतम् । यः अद्यया परिपठेद्बुभक्तियुक्तो मध्येव सो ऽमलमनाः
प्रविलीयते ऽन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahidhara im
Jahre 1603 verfasst. Beginnt गणेश कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः
पदम् । करिष्ये रामगीताया व्याख्यानं बालबुद्धये ॥ १ ॥ अल्पयन्येन
ब्रह्मविद्या जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां
मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन
स्वयंशो विधाय राजर्षिवर्यैरुत्तमनृपैः काकुत्स्थादिभिः सेवितं [पूर्वा-
चरित B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schlesst नमोद्गुणदूषमिति च वर्षे मास्याश्विने कृष्णदशे भगाहे ।
विश्वेशपुर्यां (in Benares) नरसिंहतुष्ट्यै श्रीरामगीताविवृति (erganze
akarot) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13 6 Bl. 9 bis 16 Linnen Etwa 1700

Rāmagītā mit Mahidhara's Kommentar

245.

28/10 14 Bl., Linnen verschieden Etwa 1790

Rāmagītā Mit einem Kommentar von Ramavarman Sohn
von Himmativarman. Der Kommentar beginnt अथ भगवान्निबो
रामलक्षणसंवादमुखेन पर तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10 7 Bl. 8 Linnen Bl. 6 fehlt Abschrift von etwa 1690

Āmarakīmahatmya in 82 Versen aus dem Brahmandapurāna
Hier in einer längeren Recension als unter 282, 7. Beginnt
मान्धातोवाच । एकादशी मम ब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदाम् । ऋक्षयोगेन
सयुक्ता कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया
चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षि-
भिः ॥ २ ॥ एकादशी सति पक्षे यदा ऋक्षं पुनर्वसुः । नाम्ना सा
तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पा-
पान्मुच्यते नात्र सशयः । अपिष्टोमस्य यज्ञस्य फल प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥
यदा तु शुक्लद्वादशा नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता
तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातश्च सर्वतीर्थेषु स्नातस्तस्या च यो
नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । होमस्तथोपवासस्य
ततो नवगुणा भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशां प्राजपत्य हि
जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्पं वा यदि वा बहु । तत्कालयति गोविन्द-
स्तस्यामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशा पुष्य भवति ता-
रकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Amardaki soll ein Baum sein der auch Dhatrikriska genannt wird

247.

23/10 3 Bl 8 l s 9 Linnen Etwa 1680

Kadalitratratrata die Verehrung einer Kadali (Musa Sapien-
tum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasirsa
In 43 Versen aus dem Brahmandapurana. Beginnt नन्दिकेश्वर
उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किञ्चिन्महेश्वर । भर्तृदुःखं न चाप्नोति
पुत्रदुःखं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहद्दुःखं दुःखं चापि कुपुत्रताम् ।
एतान्येव तु दुःखानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ नाप्नोति मृत्यु
लोके ऽस्मिन्वैधव्य सुरसत्तम । नारीणां तु हितार्थाय ब्रूहि शकर
सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सौभाग्यं महदाप्नोति भर्तारं चापि पूजितम् । सर्वा
वयवसपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सद्ब्रूतं शीलसपत्नं सर्वशास्त्रवि-
शारदम् । ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतमं तद्व्रतं ब्रूहि शकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥
शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्या व्रतमुत्तमम् । येन चीर्णेन नन्दीशं कृतं
कृत्या हि योषितं ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन ।
तद्विधिं शृणु नन्दीशं यथा तत्क्रियते नृभिः ॥ ७ ॥ शुक्लपत्रे त्रयो
दशा मार्गमासे ऽथवा शुभे । त्रिरात्रव्रतमुद्दिश्य कारयेत्कदलीं शु-
भाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा ततः शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्ब्रह्मदकैः । सूत्रेण
वेष्टयेद्भक्त्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्तं कुर्वीत सायाह्ने वर्षं
तु प्रतिमासतः । तथैव कदलीवृक्षं नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते
मार्गशिरे मासि द्वादशा चैव सुव्रती । नद्या गृहे तडागे वा स्नानं
कृत्वा समाहितः ॥ ११ ॥ शिवं सपूजयेत्स्वर्णमुमादेहार्धधारिणम् ।
एकभक्तं ततः कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्ष्ये ऽहं चिदिनं
लङ्घ्य सम्यगिष्ट्वा सुरेश्वरीम् । त्वत्प्रसादाद्ब्रतं मे ऽस्तु निर्विघ्नेन सुरे-
श्वर ॥ १३ ॥

248

१३/14 4 Bl 1° I n en Etwa 1800

Tulasilalaca Lob der geheiligten Tulasi Pflanze In 55 Versen
Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasi-mahatmya aus
dem Brahmandapurana. Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ श्रुतं न सुतं स
कलं सखैव () मङ्गलात्मकम् । तुलस्यां कवचं दिव्यं वक्तुमर्हस्यशेष-
तः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्राः कैलासशिखरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय कृतोद्योगस्तु शक्तिभृत ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानार्थं
पप्रच्छ प्रयत शुचि ।

249.

24/11 3 Bl 11 L n en Etwa 1700

Nararatravrata *atha* aus dem Brahmanḍapurāṇa Verehrung
der Candika am Neumondstage des Monats Asvina Beginnt प्रणम्य
विश्वजननी शारदा गणनायकम् । तदनुग्रहमात्रेण करिष्यामि कथा-
मिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षु-
रुन्मीलित येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवा-
नामाचार्यीं वै बृहस्पति । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच
ह ॥ ३ ॥ Der 22 Vers lautet ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वै-
तिथी प्रतिपत्सञ्ज्ञके । गृह्णीयान्नियमं तत्र दन्तधावनपूर्वकम् ॥ Die
Erzählung betrifft Satravati die Tochter des Madrakonigs Dyu-
matsena

250

23/10 4 Bl 9 bis 11 L n en Etwa 1780

Bhaganadaratura die künftigen Erscheinungen von Viṣṇu im
eisernen Zeitalter Angeblich aus dem Brahmanḍapurāṇa. In
2 Versen Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जग-
त्यते । शुभत्रयावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि
सर्विस्तारचरितानि च सर्वशः । कलौ कथ्यवतारास्ते कथ्यता विम-
लाश्च ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोऽहं कारणानि च सर्वशः ।
चरितानि च सर्वज्ञभूतभावनपूर्वज ॥ ३ ॥ Viṣṇu wird als Kṛṣṇa
Budha Viṭṭhaleśa und Kalkin erscheinen Die folgenden Verse
sind beachtenswert शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याहुह्यतरमम । घोरे
कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मविवर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरेऽपुण्ये स्त्रैर्धर्म-
रहिते जने । तदाह वल्लभकुले द्विजाचाररतेऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य
पररूपदर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्या भारते चित्रे माथुरे मम
मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरिता श्रेष्ठा यत्र गोवर्धनो गिरिः ।
गोकुलमत्पदं नित्यं यत्रास्ते वै सुदावहम् ॥ १९ ॥ - - विट्पुल्लेशे-
ति विख्यातिर्गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो बहुरूपधर-
स्ततः ॥ २२ ॥ Ein Viṭṭhaleśa, der zu der Familie von Vallabha ge-
hört, erregt gerechtfertigtes Bedenken

Die Unterschrift lautet इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवदवतार-
प्रमथपण्डे भगवद्गुणमवादि सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥

251.

21/13 20 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1807

Lalitasahasranaman, tausend Namen der Göttin Lalita aus dem *Brahmajapuran*. In 181 Versen Beginnt श्री अस्स श्री-ललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि । अनुष्टुप् छन्द । श्री-ललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्सिंहासनेश्वरी । चिदम्बिकुण्डसंभूता देवकार्यसमुद्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिजया श्रीमत्त्रिपुरमुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैक्यरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्रं कथितं ते घटोद्भव । रहस्याना रहस्यं च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 16 2 von Vi van tha

Lalitasahasranaman Fol 1 fehlt Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorhergehenden dadurch dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagriva) vorangehen und 84 Verse mit der üblichen Lobpreisung des Werkes folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोनि निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महादेवी तवाभीष्टं प्रयच्छति । इत्युक्ता श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमपहृदयं सद्यः पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने स्तोत्रखण्डे श्री-ललितादेवीरहस्यसहस्रनाम पटत्रिंशोऽध्यायः ॥

253

15/11 4 Bl 8 Linien Etwa 1810

Vishnupanjara aus dem *Brahmandapurana* In 22 Versen Sieh Num 197 2

254

21/9 1/2 5 Bl 7 Linien Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Vishnupanjara* aus dem *Brahmandapurana* Hier in 19 Versen

2) *Damodarastotra* ohne Verfasseramen Hier in 20 Versen Sieh Govindādamodarastotra von Bilvamangala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्मुरारि । त्रायस्त्र मा केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रवालशोभाद्भवद्विकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहा । मूले तरुणा मुनयः पठन्ति गोविन्दं ॥ २ ॥ अथै कुरुणामथ पाण्डवानां etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारे गोविन्द गोविन्द
मुकुन्द छण्णा गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामीदर मा-
धवेति ॥ २० ॥

255.

19/13 23 Bl 7 Linien Etwa 1680

Veṅkateśasahasranaman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem
Veṅkatacalamābātmya des Brahmāṇḍapurāṇa In einem Gespräch
zwischen Vasistha und Narada. Beginnt वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्केन
विधिना नामभिर्वेङ्कटेश्वरम् । पूजयामास त देव ब्रह्मा तु कमलैः
शुभैः ॥ १ ॥ शृणुमि तानि नामानि गुणयोगपराणि तु । मुख्य-
वर्तीनि किं ब्रूहि लक्षकाणि कथं त्विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥
नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि
लक्षकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः परः पुमान् ।
आदिमध्यान्तरहितः स्वव्यक्तोऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den üblichen
einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen. Sie be-
ginnen श्री वेङ्कटेशो विष्णुपादो विश्वेशो विश्वभावन' । विश्वसृग्-
व्यसहता विश्वप्राणो विराड्भू ॥ १ ॥

Schliesst न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणा संभवाप्नुयात् । सर्वान्क-
मानवाप्नोति सत्यं सत्यं न शङ्क्यम् ॥ १७१ ॥

256.

19 $\frac{1}{2}$ /7 2 Bl, 8 bis 9 Linien Etwa 1850

Sarasvatīstotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāṇḍa-
purāṇa. Der Anfang genau nach der Hs gegeben श्री अस्व श्री-
सरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरभिर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् छन्दः सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे
चाक्षमूत्रं वामे हस्ते च दिव्यं व ॥ २ ॥ कनकमयं पुस्तकं ज्ञानमन्यया
वीणां वादयती स्मृतकलयुगे ज्ञानशब्दं क्रीडति दिव्यरूपा करकमल-
धरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता
श्वेतावरधरा देवी श्वेतगन्धानुलेपना अर्चिता मुनिभिः सर्वैः ऋषिभि-
स्तुयते सदा एव ध्यात्वा सदा देवी वाञ्छितं लभते नरः ॥ ३ ॥

Schliesst अविच्छेदं पठधीमान्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लक्ष्मणजितः वाञ्छितं फलमाप्नोति सल्लोके
(lies स्वर्लोके) नात्र शङ्क्यम् ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bl, 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthagurumāhātmya, 60 Verse aus dem Brahmandapurāna, in denen das Baden in der Gautami empfohlen wird, wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist. Beginnt यस्मिन्दिने सुर-गुरुः सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिन् गौतमीस्नानं कोटिजन्मीघनाशनम् ॥ १ ॥ यस्या तिर्थी मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्या तु गौतमीस्नानं कोटिजन्मीघनाशनम् ॥ २ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीर-थ्यवगाहनम् । सकृन्नोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पती ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (prayoga), wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

25/11^{1/2} 4 Bl 9 Linien Etwa 1820

Hanumatkaraca, eine Formel zur Anrufung von Hanumat Aus dem Brahmandapurana. Beginnt एकदा सुखमासीनं शक्र-लोकशंकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्त करपूर-(i e karpura)धवल शि-वम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो । शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्भुवम् ॥ २ ॥ सयामे सकटे घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावाग्निस्तप्तचेतसा दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै । विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवच कपिनाथस्य वायुपुत्रस्य धीमता । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol 3^v beginnt ein Anruf an Hanumat. Dieser fängt an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः । पातु प्रतीच्या रघोद्वजः पातु सागरपारक ॥ १६ ॥

Schliesst गले कथ्या बाहुमूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्का-मानवाप्नोति सत्य श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Dasselbe Stück ist in Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

24/9^{1/2} 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1830

Hanumatkaraca aus dem Brahmandapurana. Weicht von der vorhergehenden Handschrift in einigen Stücken ab. Beginnt श्री अस्स श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता । अनुष्टुप्छन्दः । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीवः । श्रीरामशक्तिरिति कवचम् । लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

Schlie ã अञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकैक-
वीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नम ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भेन द्वितीये तु
दुष्टनिवारण तृतीय यहभूतानि (wahrscheinlich grahabhūtānīvara-
nam) चतुर्थे परकृतनाशन पञ्चमे स्वकीयपीडानाशन षष्ठे वैरिवन्ध-
नाशनम् ॥

260

21/8¹/₂, 38 Bl. 8 bis 12 Linien Schrift von etwa 1690 aber trotz
dieses Alters wimmelt die Hs. von Fehlern

Nasiketopakhyaṇa oder *Nāśiketopakhyaṇa* die puranische
Version der alten Nasiketa sage wie sie sich in der Kathopanisad
findet Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen
Hs. aus dem Brahmanlapurana entnommen Sieh Catal India
Office 3445 3446 Vgl. auch Varahapurana Kapitel 193 fgg

Pageiert 2—39 Fol 2 beginnt [म]हामाज्ञो महातपा ॥ ९ ॥
तस्याश्रम परं रम्यमृषिभि पर्यसेव्यत । नानाद्रुमलताकीर्णं नानापु-
ष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyaya 1 Uddalakaśeṇta endet Fol 4a 2) Candravatī
kanyāka aranye tyakta Fol 8a 3) Pitaputrasamparka Fol 11a
4) Candravatya vivaha Fol 17b 5) Fol 20b 6) Pitaputrasamāda
Fol 24a 7) Nāśakavarnana Fol 27a 8) Pāpavarnana Fol 28a
9) Papatmasastivāra Fol 31a 10) Kṛitakṛitabhōjana Fol 33b
11) Sastakāṇa Fol 35a 12) Fol 39b Schliesst im ersten Vers
des dreizehnten Kapitels

Der Name Nasiketa beruht auf einer wunderlichen Ety-
mologie 3 20 नाशाश्रेण तु निर्यातो नाशकेतस्तदुच्यते ॥

261.

24/13 11 Bl. 10 Linien Abgeschr. eben zu Anfang dieses Jahrhunderts
von Hariśa kara

Somaratjamarasyurata angeblich aus dem Bhavisyapurana
107 Verse Beginnt शरतस्त्रयगत भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिर । कृत-
प्रणामो धर्मात्मा हित वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु
कुरुमुख्येषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णु-
ना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्माक कुलवय । न सन्ति भुवि
पाताले बालवृद्धातुरादृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वय पञ्च वंशे भारत-
सञ्जके । एकातपत्रमपि च राज्यं मय्य न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि
जुगुप्सा मे न भोगेषु रति क्वचित् । दृष्ट्वा सततिर्विद्धेद सतापो
हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अथत्यामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभव । अतो
मे द्विगुणं दुःखं पिण्डविद्धेददर्शनात् ॥ ६ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि
पितामह वदाधुना । येन सपथते सद्य सततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण सततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्थ सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्वत्थमागत्य पूजयित्वा अनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृत्ते प्रदक्षिणा । तावत्सह्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिबन्धेष्वदर्शनान्निर्मूलम् ॥

262.

29/14 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Ramapratapa im J 1843¹

Aksayanaramamahatmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Karttika. Aus dem Bhavisyottara purana. Eine Erzählung von Rasisringa Sohn von Ke १११ dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्य च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते जना मूर्खाश्च मत्सरा । सत्यशीचदयाहीना कामक्रोधेन पीडिता ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकारा हतघ्नाश्चापि लम्पटा ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्मं मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । या श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्तिके शुक्लनवमी छतेरार्द्रा प्रकीर्तिता । स्नानं दानं जपत सर्वं तत्राचर्य व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्या च विधिवत्कृष्णं सीवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनत्रयम् ॥ ७ ॥ अवाप्नुदाहरन्तीममिति हासं पुरातनम् । मायापुरे ऽभवद्भ्राजन्केशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्व्रिता शुभा पतिव्रतपरायणा । तस्या कालेन सजातो पुत्रो वै ऋषिसञ्जितः ॥ १० ॥ ववर्धं च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुग्धम् ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तिं गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते ऽभिहितं राजन्गोप्यं परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥ अमकाशं सदा भवत्तुभ्य च कथितं मया । अदावान्य शृणोत्येनत् श्रावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति न भते मोक्षमचयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11 8 Bl 10 Linien Schlechte Abschrift von 1788

Agastyārghavidhī die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben
 Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten
 geschildert werden Aus dem Bhavisyottarapurāṇa (nach Cod
 Oxon 76, Kapitel 103) Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रत-
 मन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखि-
 लम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य
 चेष्टितम् । जन्म चैवार्घदानं च कालं महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्री-
 कृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य स-
 मीपे तु चेरतुर्विपुल तपः ॥ ३ ॥ तयोः सचोभणार्थाय वासवेन
 वराप्सराः । उर्वशी प्रेययामासे रूपीदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः
 सदर्शनादेव क्षुभितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्ध्वा कुम्भे बीजं
 सिसिधत्तु (सरात्तु MS) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवा-
 नृषिः ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलय-
 स्थिकदेशे तु विखानसविधानतः । स्वभार्यासन्नतो विप्रस्तपस्तेपे सुदुश्च-
 रम् ॥ ६ ॥

Schliesst ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्घं शृणोति (?) च । न
 तेषां जायते किञ्चिदशुभं चेहजन्मनि । हसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति
 नरोत्तम ॥

264.

25 10 7 Bl 7 Linien Bl 6 fehlt Schritt von 1510

Anaṅgat ayodasīvrata aus dem Bhavisyottarapurāṇa, in etwa
 70 Versen Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am
 dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasīrsa gehalten
 wird Beginnt भगवन्भूतभव्येश ससारार्णवतारक । व्रतं कथय मे
 किञ्चिद्रूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्वज्रभिः
 पार्थ व्रतेरुत्तमचेष्टितैः । कायकेशकरैः क्रूरे रसाद्यैः कलशाद्यकैः (rasa-
 dyau kila śādyakair MS) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा हस्तानङ्गचयो-
 दशी । सौभाग्यारोग्यप्रियदा (śrīyadā MS) सर्वातङ्गनिवारिणी ॥ ३ ॥
 सर्वदुःखोपशमनी सर्वमाङ्गव्यवर्धनी । शृणुष्व तां महाबाहो कथयामि
 सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन विनेचनयनापिना । भस्मी-
 भूतेन लोकानां (loke 'smin Hemādri) संकल्पस्थेन पाण्डव (so Hemādri
 ranava MS) ॥ ५ ॥ अमङ्गेन हता ह्येषा तेनानङ्गचयोदशी । प्रसिद्धा
 सा मनुष्याणां मामि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शूरापचै चयोदश्यां
 सोपवामो यतेन्द्रियः । स्नानं यदा तडागे वा गृहे वा निश्चितात्म-

वान् ॥ ७ ॥ कृत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः
सर्ववैद्यैर्ऋतुकालोत्सवेस्तथा ॥ ८ ॥ Vgl Hemādri Vratakhanda 2, 1

265.

27/12 10 Bl. 11 Linien Geschrieben von Chaugumira, Sohn von
Daivajna Mīra Motīrāma im J 1835

Anantapūjā und *Anantavratodyāpana*, Verehrung von Viṣṇu
und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Hälfte
des Monats Bhādrapada stattfinden Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥
देवदेव समासेन व्रतस्य परमाद्भुम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुग्राह्यो ऽस्मि
केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फल
लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्विज्ञाया विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि
भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णं व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दश्या ब्रह्मचारी
व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियम कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा
नद्यां देवस्नाते तीर्थे प्रस्त्रवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वोपधेः सर्वगन्धैस्तिल-
कक्षीरघामलेः । वेदोक्तविधिना सम्यक्त्तर्पयेत्पितृदेवता. ॥ ५ ॥ ततो
गृहं समागत्य वेदो कुर्यात्सुशोभनाम् । तत्रालिखेन्मण्डलक पञ्चवर्णं.
सुपेशलेः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Sieh
Hemādri Vratakhanda 2 p 36 Auch sonst werden Stücke aus
Hemādri citiert — *Anantapūjā* beginnt Fol 8a

266.

18/11 14 Bl. 11 Linien Itwa 1780

Ādityahridayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen,
aus dem Bhavīsyottariapurāṇa Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च
धर्मशास्त्राणां गुह्याद्गुह्यतरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मय
सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāṇa be-
ginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वां महायशः ।
कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु
पार्थ महाबाहो बुदिमानसि पाण्डव । यन्मा पृच्छस्युपस्थानं तत्पवित्र
विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोग-
प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमिषदमन पार्थ संयामे जयवर्ध-
नम् । वर्धन धनपुत्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥ ९ ॥

Schliesst अपाकुसुमसंकाश काश्यपेयं महाबलम् । तमोघ्न सर्व-
पापघ्न प्रणतो ऽस्मि दिवानिशम् ॥ ११३ ॥ Gedruckt in Bṛhat
stotrastutakara p 111

267.

24/11 5 Bl. 18 bis 19 Linien Geschrieben in Rājānagara im J 1748

1) *Ādityahridayastotra* hier in 179 Versen Beginnt शता-
नीक उवाच ॥ कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि
विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīnrisinhakaraca* in Piosr Beginnt ब्रह्मोवाच ॥
अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरक्षायै विपरो-
गादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgastāla* in 11 Versen Beginnt गङ्गातीरे हते पापं
गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गामनी गङ्गा हरि गङ्गा नमो ऽस्तु
ते ॥ १ ॥

268.

22/12 4 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1648 von Natlaji
Sohn von Lyaṭī

Rispañcamurata, eine Feier am fünften Tage der lichten
Halbte des Monats Bhādrapada an welchem die sieben Rasi verehrt
werden Aus dem Bhavīsyottarapurana Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥
अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसयुताम् । कथयिष्यामि या कृत्वा
नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी
कृष्ण कथं वै ऋषिसञ्ज्ञिका । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलो-
द्बह ॥ २ ॥ पापान्यपि बह्व्यत्र विद्यन्ते किल कैश्च । कृत्याममृषि-
पञ्चम्या कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतो
वापि या स्त्री जाता रजस्वला ॥ उपसृशति भाण्डादीन्गृहकर्मणि
सखिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शृणु
तत्कारणं यस्माद्ब्रूयां नारी रजस्वला ॥ ५ ॥ Sieh Catal Florenz
Nummer 28

269.

20/12 4 Bl. 11 bis 14 Linien Geschrieben von Bhatta Raghū Suri
Sūnadhyaḥbhādhana für Nārāyaṇagovinda etwa um 1720

Rispañcamurata Diese Handschrift unterscheidet sich von
der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse
namentlich im Schlusse

270.

16/7 9 Bl. 10 bis 11 Linien Schrift von 1719

Rispañcamurata aus derselben Quelle Voran gehen 20 Verse
mit Gebeten (pūja) Sie beginnen मूर्तप्रह्लाददेवस्य ब्रह्मणसेज
उत्तमम् । मूर्त्येकोटीप्रतीकाशमृषित्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

धानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपगाः । यावद्व्रतमहं कुर्वे
कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमच्छपिभ्यो
देवच्छपिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यत्र हेमभवा मही ॥ ३ ॥
इत्यासनम् etc

Das Kapitel aus dem Purāṇa besteht aus 102 Versen. Es
beginnt hier ऋषिब्रतं महापुण्यं स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व
कृपां कृत्वा यथापूर्वकृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु रा-
जन्मवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पात-
कात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्ता पञ्चमी कृष्ण कथं
सा ऋषिसंज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्मात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc
Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet.
Jayaśī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und
wurde nach ihrem Tode in eine Hundin, und ihr Gatte Sumitra
durch den Kontakt in einen Stier verwandelt. Durch die Frömmig-
keit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit.

Schliesst ये इदं पाठयेद्भक्त्या शृणोति श्रद्धयान्वितः । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं
मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति
ये ॥ १०२ ॥

271.

23/19 10 BU, 10 Linien. Abgeschrieben von Bhata Nilakaṇṭha im
J. 1663

Kumbhuvrata oder *Kumbhualluvrata*, Verehrung der *Bignonia*
Suaveolens. Nach dem Schluss und den redenden Personen aus
der *Kaśyapaśaṁhitā*. Aber auf Fol. 7b findet sich die Unterschrift
इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतचिराचव्रत समाप्तम् ॥ Beginnt
वैवस्वतेन मनुना पूर्वं पृष्ठः प्रजापतिः । मारीचि कश्यपः प्राह व्रतं
पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्मवक्ष्यामि व्रता-
नामुत्तमं व्रतम् । यत्कृतं मानवैर्भक्त्या*. सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥
चम्पाया सुपुरी (?) ह्यासीदिन्द्रद्युम्नो नराधिप । तस्य चेन्दुमती
भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा नित्यधर्मप-
रायणा । तथा सह महीपालो यावदाक्षे मुदान्वितः ॥ ४ ॥ ता-
वत्प्राप्तः सभामध्ये पुलस्त्यो मुनिसत्तमः । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा
चेव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्थी सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानतः ।
स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्घं ब्रह्माणमिव वासवः ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं
तस्मै मुने सर्वत्र ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18 8 BH 9 Linien Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikṣū

Kṛṣṇajānamūstamūrata, angeblich aus dem Bhavīsyottara-purāṇa Die Feier des dem Kṛi-na geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvana Dieselbe wird auch Jayantī-vrata genannt Ein Dialog zwischen Nārada und Brahman und Belehrung des Hariscandra von Sanathumāra In 94 Versen. Beginnt नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याश्च माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तन्मे कथय कज्ज ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीदरिचन्द्रो मही-पतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरी वाराणासी शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थित महीपालं देवगन्धर्वकिंनराः । उपासन्त महात्मान पार्वतीशमि-वामराः ॥ ४ ॥ तद्वत्सः स महीपालः सप्तद्वीपां वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवी यथा पुत्रमिवौरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelubdes wird in folgenden Versen be-schrieben हरिश्चन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसनत्कु-मार उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पु-नर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्यं हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । कृष्णे वै यावणे मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरे-श्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10 12 BH, 8 Linien Liwa 1870.

Kṛṣṇajānamūstamūrata, angeblich aus dem Bhavīsyottara-purāṇa Hier in 140 Versen Die Erzählung von Hariscandra und die Schlussbehandlung fehlt Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p 399

Schliesst स्त्रीबालवृद्धसहितो मित्रवन्धुसमन्वितः । विधिनाग्नेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारी तारयते भक्त्या पुरुषाश्चैकविंशतिम् । न दौर्भाग्यं न वैधव्यं न तस्य कलहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न वियोगं च न पश्यति धनक्षयम् । ससर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्ण-जन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं लभते मानवी भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावतः ॥ १४० ॥

274.

93/10 26 Bl 8 Linien Geschrieben von Talasibhatta einem Sohn von Premananda im J 1610

Kokilavrata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āśadha beginnt und im Sravana endet Aus dem Bhavisyottirapurana Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशि नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवगुणैति आत्मन सकलकिल्बिषनाशनार्थं समस्तदुरितोपद्रवज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसततवृद्धार्थं सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थं यथामिलितद्रव्यै स्नानमहं करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt अपिस्वाच ॥ कथयस्व कथां दिव्यां कीकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथं सा कीकिला जाता कथं पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzählung über die Vernichtung des Opfers des Dakṣa bei welchem Parvati aus Zorn über die Vernachlässigung ihres Gatten sich ins Feuer stürzt. Sie war schon früher von Śiva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapani der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्वं कथय देवेश सौभाग्यं सुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रावणे मासे संप्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषतः । चतुर्दश्यामेकभक्तदन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्याद्व्रतपरायणः । पौर्णिमासुपवासं च रात्रौ जागरणं ततः ॥ ३ ॥

275.

21/14½. 9 Bl 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasthivrata eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथिः) Eingeflochten ist eine Erzählung (katha) von Gautamas Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candali verwandelt wurde 40 Verse aus dem Bhavisyottirapurana Beginnt सूत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जन्म केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमै सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रति ॥ १ ॥ द्वादशी ये नरा पांथा (पोथा VS ein Verbum fehlt) चन्दनषष्ठीव्रतं तथा । न ते यमपुरीं यान्ति वियोगिनि नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुक्षेत्रे स्वर्णदानं स्नानं तत्र रविग्रहे । तत्कलं समवाप्नोति कथां श्रुत्वा व्रतादपि (VS कथां श्रुत्वा व्रतादपि) ॥ ४० ॥

276.

92/10 4 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben für Kṛṣṇa in Rajapura von Rānachoda Sohn von Kibāhya im J 1676

Jayapariaturata eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āsādhā gehalten wird Angeblich aus dem Bhāviṣyottara-purāna In einem Dialog zwischen Brahman und Narada Der dreissigste Vers lautet आपादे शुक्लपक्षे च त्रयोदश्या समारभेत् । यावत्कृष्णतृतीया स्थाव्रत च सुखसपदम् ॥

Beginnt पार्वत्युताच ॥ देवदेव महर्देव ससाराण्वतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्व्रतं हि निवेदय ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलक्षिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चला सुखसपद ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्ठं यद्व्रतं सुखसपदम् ॥ ४ ॥ तद्व्रतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्ठं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्याग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्व्रतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामहं नमस्तुभ्यं स्रष्टा धाता नमो नमः । किञ्चिद्व्रतं मे कथय स्रष्टा त्वं हि सनातन ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतमेव । एतद्व्रतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयत शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Samskrīt verfasst

Schliesst या देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाचयं यौवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतीं निश्चलां सतति च । etc

277.

91/10 8 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben im J 1661

Bhaumavrata Verehrung des Gestirns Mars aus dem Bhāviṣyottara-purāna. Beginnt मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसवादे । ओ मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्लपक्षे तथा भीमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपातादसकान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकाङ्क्षो विशेषेण नारी वा पुरुषो ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol 5b ein Mantra in 21 Versen der wahrscheinlich allein aus dem Purāna herkommt
Beginnt धरणीगर्भसंभूतं विष्वक्तेजसमप्रभम् । कीमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्वेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् ।
सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schliesst ya ya कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या'
कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

29/11 8 Bl 7 Linien Geschrieben 1690 von Tularama für Lachiramaji

Mahalaśmīvrata-katha aus dem Bhavisyottarapurana, in
82 Versen Dieses Gelubde wird am achten Tage der lichten
Hälfte des Monats Bhādrapada unternommen und am achten der
dunkeln Hälfte beendigt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व मम
प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम
प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रतं चैव तु विख्यातं शृणु राजन्-
युधिष्ठिर । श्रूयमाणेन मोक्षं च व्रते यज्ञादिकं फलम् ॥ २ ॥ युधि-
ष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामितोऽहं त्वया प्रभो ।
सत्यं कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
मासे भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयोः । गृहीत्वा तु महाराज महा-
लक्ष्म्या इदं व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च भोक्तव्यं कृत्वा पूजाविधि-
क्रिया । एतत्सारं मया ख्यातमिहलोके परं च ॥ ५ ॥ Darauf
folgt die übliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Ge-
lubdes dargelegt wird

279.

13¹/₂/10 6 Bl 7 bis 8 Linien Schrift von 1807

Śaḷagramastotra, Verehrung des Ammoniten Śaḷagrama eines
Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandakī gefunden
wird und Viṣṇu geheiligt ist 32 Verse aus dem Gandakīmaha-
tmya des Bhavisyottarapurana Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भग-
वानृषि । देवी गायत्री कृन्द । नारायणो देवता । श्रीशालग्राम-
स्तोत्रमन्त्रजपे विनियोग ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश
देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डक्या चोत्तरे त्तरे गिरिराजस्य दक्षिणे ।
दशयोजनविस्तीर्णं महाक्षेत्रवसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवो
देवी द्वारावती भवेत् । उभयोः सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ३ ॥
शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयोः सगमो यत्र
मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापानां प्रायश्चित्तं यदिहति ।
शालग्रामशिलावारि पापहारि नमोऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरणं
सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदकं पीत्वा शिरसा धारया

म्यहम् ॥ ६ ॥ शङ्खमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गुलप्र-
मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिवेन्नित्यं चक्राङ्कितं
शिलोद्भवम् । प्रचाव्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्या व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schliesst विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजम्भाघनाशनम् ।
शालयाममिदं स्तोत्रं पठेन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11 8 Bl. 8 Linien Geschrieben von Bhaṛava im J. 1768

Haritalikavṛata aus dem Bhavisyottarapurāṇa. 95 Verse
Dieselbe Legende wie im Skandapurāṇa, häufig in denselben Worten
berichtet. Beginnt मन्दारमालाकुलितालकायै कपालमालाङ्कित-
शेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शि-
वाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
पञ्चाननं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महा-
वृषभवाहनम् । भस्माङ्गं व्यालशोभाढ्यं शशाङ्कछतशेखरम् ॥ ३ ॥ नील-
जीभूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । क्रीडां कृत्वा कियत्कालं गणेशैः
परिवारितम् ॥ ४ ॥ विष्टय्य ताङ्गणान्सर्वाङ्गीरीं पृच्छति शंकरम् ।
पार्वत्युवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वपापमेव
धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथ्य ब्रूहि
ममायत ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिमध्य-
निधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13 4 Bl. 12 Linien Etwa 1810

Haritalikavṛata aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Stimmt mit
der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt.
Der Text schliesst auf Fol. 3a. Darauf folgen kurze Auszüge aus
Mādhava, dem Divodasīya und Laṅgapurāṇa. Zuletzt kommt eine
Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Parvatī
und Śiva. Der Schluss fehlt.

282.

21/11 20 Bl., 9 bis 13 Linien Schrift von Anf. des 18. Jahrh.

Legenden über verschiedene Feiertage. Zum grössten Teil aus
dem Bhavisyottarapurāṇa entlehnt.

1) *Markatīkūṭavṛata*, gehalten im Monat Bhādrapada
42 Verse. Foll. 1b bis 4a. Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो
नाम ब्रह्मर्षिर्मधुरायां पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च
युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कसेन निहताः पुत्रा जाता जाताः

पुन पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना बभूव नद्युपप्रिया ॥ २ ॥ किं विचीर्णं व्रतवर तथा सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durūstamivrata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वा-
ष्ठमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमायाति
सतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Risipañcamivrata*, gehalten am fünften Tage der leichten Hälfte des Monats Bhādrapada. 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्वं राजशार्दूल ऋषीणामुत्तम व्रतम् ।
येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Risipañcamivrataodyopavarudha* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्त तु सायं गुरुगृहं व्रजेत् । अस्मदीयं व्रतं विप्र-
कुरुष्व द्विजसत्तम ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet यं पञ्चमीव्रत-
मिदं प्रकरोति पुण्यं पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Sitalavvrata* gehalten am siebenten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Śravana. 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीनं हरिं दृष्ट्वा मुह्यष्टं मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुष्टा भूत्वा कुन्ती
वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Nirudakāikādasivvrata* gehalten am elften Tage der leichten Hälfte des Monats Jyestha (Śakrabhadhanamase) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
शङ्खचक्रगदापाणिं दृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृथ्व्यात्मस्थितेनैव
भीमसेनो महाबलः । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavī-
syottara anzugehören

7) *Amardakavvrata* aus dem Brahmandapurana 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्म-
न्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसंयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥
वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्व-
पापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभिः ॥ २ ॥ एकादश्यां यदा रा-
जन्नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महाप्रेतत्वनाशिनी ॥ ३ ॥
एकादश्यां यदा राजन्नक्षत्रं च पुनर्वसुः । तदा सा तु जया ख्याता
महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jājaranamahutmya* eine Nachtfest zu Ehren von aus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहादेव

उवाच ॥ कलिकल्पसभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

, १) यणिक्रमेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या ता वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुत मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तम यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृद्धभाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महा-
योग समुद्दिष्ट पञ्चाना कारण स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bhapa
bhata Sohn von Vyāsakalyan

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von
Sridharasvamin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्यायैः
श्रीभागवतमादित. । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां सचेष्टेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

26/12 52 Bl 12 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bl 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurana*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21 Ein
einzelnes Blatt, signiert 47 enthält 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36
38—46 fehlen

2) *Bhāgavatapurana*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43
fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl, 8 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurana Skandha 5, mit dem Kommentar von
Sridharasvamin

287.

29/13 98 Bl 11 Linien. Etwa 1680

Bhāgavatapurana, Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18. Zusammen 256 Bl., verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmī In zwei Teilen. 1) Kapitel 1—49. 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bl., 11 bis 13 Linien. Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12. 113 Bl., Linien verschieden. Schrift von Ende des 17. Jahrh.

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente

- 1) Foll. 53—62. 1, 17, 13 bis zum Ende.
- 2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende
- 3) Foll. 55—94. 3, 16, 6 bis 26, 41.
- 4) Foll. 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
- 5) Foll. 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bl., Linien verschieden. Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dikṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen Fol. 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bl., 15 Linien Bengali Schrift Etwa 1790

Rāsapañcādhyaṇī, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schäferinnen. Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des *Bhāgavatapurāṇa* Kapitel 29 (*Rāsakṛīdā*) beginnt श्रीवाद्-रायणिर्वाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्पलमल्लिकाः । वीक्ष्य रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (Bhagavadanvesaṇa). श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव ब्रजाङ्गनाः । अतप्यस्तम-चक्षाणां करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31: श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति ते ऽधिकं जन्मना ब्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदच हि । दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddarśana): वाद्-रायणिर्वाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चि-चधा । रुदुः सुखरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33: श्रीवाद्-रायणिर्वाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः । ज-ऊर्विरहज-तापं तदङ्गोपचिताश्रियः ॥

उवाच ॥ कलिकल्पसभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिकप्रेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थानां
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवत्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्तत्त्वानघ ॥ २ ॥ प्रावृद्धभाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या श्रवणे बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पञ्चानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Blāpī
blata Sōlo von Vyāsakalyāṇa

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhavarthadīpikā von
Śrīdharaśvāmīn Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्याये
श्रीभागवतमादित । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां संक्षेपेणोपवर्णते ॥ १ ॥

284.

28/12 52 Bl. 12 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bl. 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21 Ein
einzelnes Blatt signiert 17 enthält 3, 14, 26—30 Folia 6 35 36
38—46 f. hien

2) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 4, 11, 9 bis 1 21, 1 Folia 1—43
fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl., 8 Linien. Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharaśvāmīn

287.

27/12 98 Bl. 14 Linien. Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa Skandha 5, mit dem ebenen Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bl., verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin. In zwei Teilen: 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bl., 11 bis 13 Linien Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12 113 Bl., Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente.

1) Foll. 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende

2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende

3) Foll. 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41

4) Foll. 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende

5) Foll. 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bl., Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa. Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dīkṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13. 13 Bl., 15 Linien Bengali Schrift Etwa 1790

Rāsapañcādhyāyī, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schaeferinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des *Bhāgavatapurāṇa* Kapitel 29 (*Rāsakṛīḍā*) beginnt श्रीवाद्-
रायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः । वीक्ष्य
रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (*Bhagavadanvesina*).
भीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव ब्रजाङ्गनाः । अतर्थस्तम-
चचाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति
ते ऽधिक जन्मना ब्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि । दयित दृश्यतां
दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (*Bhagavaddar-*
śana): वाद्दरायणिरुवाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चि-
चधा । रुरुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33. श्रीवाद्-
रायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः । ज-
ऊर्विरहजं तापं तदङ्गोपचिताशिषः ॥

उवाच ॥ कलिकल्पसमभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिकप्रेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या ता वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीछण्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
युतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्तयानघे ॥ २ ॥ प्रावृडभाद्रपदे शुक्ले द्वादशा श्रवणे बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पञ्चानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bhāṣṇ
Hata Sohn von Vyākalyā a

Bhagavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhavāthadipikā von
Sridharasvamin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्याये.
श्रीभागवतमादित । उद्देशलक्षणोक्तिभ्या सचेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28 10 52 Bl. 12 Linien Etwa 1660

Bhagavatapurāṇa Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28 12 70 Bl. 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhagavatapurāṇa*, Skandha 3, 1 1 bis 3, 12, 21 Ein
einzelnes Blatt signiert 47 enthält 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36
38—40 fehlen

2) *Bhagavatapurāṇa*, Skandha 4, 14, 9 bis 1 21, 1 Folia 1—13
fehlen Bei Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl., 8 Linien. Etwa 1660

Bhagavatapurāṇa Skandha 5, mit dem Kommentar von
Sridharasvamin

287.

29 13 9 Bl., 11 Linien Etwa 1640

Bhagavatapurāṇa Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Z ammen 256 Bll verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurāna, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1690

Bhagavatapurana, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/1° 113 Bl Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh

Bhagavatapurana Fragmente

- 1) Foll 53—62 1, 17, 18 bis zum Ende
- 2) Foll 76—98 2, 5 42 bis zum Ende
- 3) Foll 55—94 3, 16 6 bis 26, 41
- 4) Foll 98—120 3, 27 6 bis zum Ende
- 5) Foll 1—23 4, 1 1 bis 4 8 24

291.

36/17 431 Bl Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 17 0

Bhagavatapurana Text der ersten 31 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha Diksita Sohn von Lakṣmīna Bhaṭṭa — Foll 1 234—254 274—300 350—352 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bl., 15 Linien Bengal Schrift Etwa 1790

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des Bhagavatapurana Kapitel 29 (Rāṣikṛīḍa) beginnt श्रीवाद्-
रायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्री शरदोत्फुल्लमल्लिका । वीक्ष्य
रन्तु मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रित ॥ — 30 (Bhagavadanveshina)
श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव व्रजाङ्गना । अतप्यस्तम-
चचाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचु ॥ जयति
ते ऽधिक जन्मना व्रज ययत इन्दिरा शश्वदच हि । दयित दृश्यता
दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वा विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddar-
śina) वाद्दरायणिरुवाच ॥ इति गोप्य प्रगायन्त्य प्रलपन्त्यश्च चि-
चधा । रुदु मुखर राजन्कृष्णदर्शनलालसा ॥ — 33 श्रीवाद्-
रायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्य श्रुत्वा वाच सुपेशना । ज-
ऊर्विरहजं ताप तदङ्गीपचिताश्रिय ॥

293

92 12 5 Bl 11 b s 12 Lin en Etwa 1860

Rasapañcadhyayi Ein Fragment welches Kapitel 29 und 7. Verse des dreissigsten enthält

294

99 11 5 Bl 9 Lin en Etwa 1860

Vedastuti oder *Śrutistuti* das siebenundachtzigste Kapitel des Bhagavatapurana 46 Verse Die Veden (Śruti) welche redend eingeführt werden bekunden dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Kṛṣṇa sich offenbart habe Deshalb sei dieses göttliche Wesen von allen welche ewige Erlösung wünschen mit vollkommener Hingebung zu verehren Beginnt परीक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः । कथं चरन्ति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमन प्राणाज्जनानामसृजत्प्रभुः । मावार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्ब्राह्मी पूर्वेष्वा पूर्तजैर्धृताः । अद्वया धारयेद्यस्ता चेम गच्छेदकिंचन ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte

Schliesst यो ऽस्योत्प्रेक्षक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो यः सृष्ट्वेदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुरः शास्ति ताः । यः सपथं जहा त्वजामनुशयी सुप्तः कुलाय यथा तः कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्यायेदजस्रं हरिम् ॥ ४६ ॥

295

17/11 9 Bl 11 b s 12 Lin en Etwa 1860

1) *Ha sa nantrajaya* Beginnt आदा गुरुनमस्कारः । ओ हस मोहं स्वाहा । ओ अग्नेन मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायामः ॥ अथ न्यासः । हसं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओ सोहं तर्जनीभ्यां नमः । etc Die Spielelei mit hausa soham ist leicht erkenntlich

2) Fol 2b *Catuhśloki bhagavata* 7 Verse aus dem Bhagavatapurana 29 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden Beginnt भगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मे यदिज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्गं च गृहाण गदितं मया ॥ १ ॥

296

9/11 9 Bl 9 bis 11 Linien Geselrieben im J 1643

Ekadashīhātmya, über die Feier des elften Tages in der hellen Hälfte des Monats Mārgasīra. Aus dem Matsyapurana In 121 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ एकादश्यापवासास्य नक्तस्य

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फल ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सप्राप्ते मासे मार्गशिरे पुन । शुक्लपक्षे त्वया
पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bl. " bis 9 Li. en Litwa 1860

Sanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana
wo es sich nicht vorfindet König Dasaratha bei einer drohenden
Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt
sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammen-
treffen mit Sani preist er diesen in einigen Strophen. Beginnt
ईश्वर उवाच ॥ रघुवशे ऽतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्र-
वर्ती स विज्ञेय सप्तद्वीपाधिप कृत ॥ १ ॥ छत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा
दैवज्ञे आवितो नृप । रोहिणी भेदयित्वा तु शनिर्याति सुसा-
प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्यग्र सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्दं सुदुर्भिक्षं
भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सह
पार्थिव । देशश्च नगरग्रामा भयभीता समन्ततः ॥ ४ ॥ वदन्ति
सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुलं च जगत्सर्वं पीरजनपदादि-
कम् ॥ ५ ॥ पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान्द्विजान् । समाधानं
किमवाप्ति ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये
तु नक्षत्रे तस्मिन्भिस्ते कुत प्रजा । असाध्यं स्वल्पयोगो ऽयं ब्रह्मविष्णु-
शिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहसं परमाश्रितः । समा-
दाय धनुर्दिव्यं दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ
नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजनं लघुं सूर्यस्थोपरि संस्थितम् ॥ ९ ॥
Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथ स्तोत्रं सारैरिदमथा-
करोत् । नमः कृष्णाय नीलाय शिखिकण्डनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो
नीलमयूषाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय
स्थूलरोम्णे नमो नमः । नमो नित्यसुधार्ताय अतितृष्णाय नमो
नमः ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Webers Katalog
Num 1274 im Skandapurane.

Schliesst अपमृत्युविनाशाय दुःखस्योद्वरणाय च । ग्रातव्यं ति-
लतेनेन शनिवारे सदा नरे ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्तैव विशन्ति
तांस्तथैव च । पीडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनैश्चरप्रसा-
दतः ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य स्तोत्रं दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति
पठन्ति च पीडा तेषां न जायते ॥ ५३ ॥

298.

99/9 145 Bl 9 Linien Lwaa 1580

Māhānḍeyapurāṇa Irigmeite Erhalten sind folia 1 2 15—33 89—101 152—201 235—289 Schließt Kapitel 102 7 Ein Paar Bl sind doppelt gezählt

299.

26/90 234 Bl 11linien verschieden Bengal Schrift Lwaa 1890

Devīmāhātmya oder *Candīmāhātmya* oder *Saptasatī*, eine Episode des *Markandeyapurāṇa* in 13 kapiteln An den Randern ist ein kommentar von Gadaadhara Paṅkajacarya beschrieben Die es beginnt प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षद विघ्नविघातद्वयम् । वितन्यते श्रीलगदाधरेण विप्रेण टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

92/141/ 79 Bl 10 Linien Schrift vor 1847

Devīmāhātmya in 13 kapiteln Der Text ist durch einzelne Verse vermehrt Die Handschrift enthält vier später zugefügte kapitel und zwar eins am Anfang und drei am Ende

Der erste Zusatz reicht von fol 1 bis fol 9b Beginnt मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रुह्य परमं लोके etc Sieh Devikavāṇam 399 Der Titel ist hier Brahmakataca Hierauf folgt eine Argalastuti in 23 Versen Beginnt जय त्व देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि । जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा चमा धात्री स्वाहा स्वधा नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen Bhagavatyā Utkalīna Beginnt विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदोदिव्यचक्षुषे । श्रेय-प्राप्तिनिमित्ताय नम सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्राणामभिकीलनम् । सो ऽपि क्षेममवाप्नोति सतत जापतत्पर ॥ २ ॥

Der Text beginnt तपस्वन्त महात्मान मार्कण्डेय महामुनिम् । व्यासशिष्यो महर्षिर्जा जैमिनि पर्यपृक्त ॥ १ ॥ जैमिनिस्त्वाच ॥ महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकाया सविस्तरम् । यथा सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिं सूर्यं तनयो etc *)

Von den drei nachtraglichen kapiteln (fol. 69a—79) heisst das erste Pradhānīka weil es die vorzüglichsten Eigenschaften von Durga beschreibt und wird von Nagoji zu Anfang seines kommentars erklärt 30 Verse Beginnt राजीवाच ॥ भगवदवतारा मे चण्डि

*) In 88 5 werden die Mauryāḥ unter den Daitya erwähnt

कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति (Schol mulam karanam) ब्रह्मन्प्र-
धान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्य यन्मया देव्या स्वरूप येन तद्विज ।
विधिना ब्रूहि सकल यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 10 Versen heisst Vaikṛitika und beginnt
अपिस्वाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता ।
सा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरे-
रुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थ या तुष्टावाम्बुजा-
सना ॥ २ ॥ Von Nigam often citiert

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana kavaca betitelt
und beginnt अपिस्वाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति
नन्दजा । सा स्मृता पूजिता सर्वं वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कन-
कोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकाम्बरा । देवी कनकदामाढ्या कन-
काङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stücke sind mit 18 und
19 bezeichnet

301.

94/8 63 Bl. 9 bis 9 Linien etwa 1650

Devamahatmya narana ein einfacher und deutlich r h m
mantr fol 1 2 fehlen Reicht bis Adhyaya 13 14 auf fol 611
Beginnt वृचगुप्तवीरुद्धापत्वाद्गु प्रवेशं वन जगाम । प्रविवेश । दत्त
म्यास्यो गृहीतेश्वर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा० स सुरयस्तत्र कानने द्विज-
वर्यमुमेधस सुमेधस इतिनाम् प्रधानमुनेराश्रममद्राचीत् । किभूतं ।
प्रशान्तश्चापदाकीर्णं प्रशान्तरक्षिन्ने श्यापदे सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्णं
व्याघ्रम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिरुप-
शोभितं भूपितम् । मुनीना तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय
शान्ततां भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 entlt fol 12b 2 fol 19b fol 24a
1 fol 11a 5 fol 17a 6 fol 19a 7 fol 41b 8 fol 47a
9 fol 51a 10 fol 51a 11 fol 61a 12 fol 63a

302.

94/8 63 Bl. 9 bis 11 Linien etwa 1650

Kommt nur zum *Devamahatmya* von Nigam Blatt. Reicht
bis S 20. Aus r Parva citiert er das Lakṣmitantra und Varā-
hitāntra. Des r Kommt nur ist minder nützlich als d r vorerwähnte
und enthält viele nutzlose Aussagen. Beginnt
मार्कण्डेयेन क्रौटुकिं भागुरि प्रति उक्तं श्रोत्रं त्रिमिभि प्रति पवि-
रुपेभुनिपुष्टिक्त मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामति व्याचक्षते । तत्राटी

व्याख्यास्यमानस्तोत्रे नूयमानदेवतास्वरूप प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थ-
विशेषे उक्त विविच्य दर्श्यते । तत्रादौ राज्ञ प्रश्न । भगवन्नवतारा
मे चण्डिकायास्त्वयोदिता । etc

303

24/11 9 Bl 7 Lin en Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträglich e Kapitel zum Devīmāhātmya
Sieh Num 300 Beginnt राजीवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डि-
कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति ब्रह्मअधान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥
आराध्य यन्मया देव्या स्वरूप येन तद्विज । विधिना ब्रूहि सकल
यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इदं रहस्य परममनाख्येय
प्रचक्षते । भक्तो ऽसीति न मे किञ्चित्तवावाच्य नराधिप ॥ ३ ॥
सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्मालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य
कृत्स्न व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्ग गदा खेट पानपाच च वि-
भ्रती । नागलिङ्ग च योनि च विभ्रती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्त-
काञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । शून्य तमखिल लोक विलोक्य पर
मेश्वरी ॥ ६ ॥ वभार रूपमपर तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ सा
भिन्नाञ्जनसंकाशा दध्नान्वितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव
तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Pradhānīkanamarahasya 2 Vākṛitikanamarahasya
3 Murtīmahasya

304

26/11 7 Bl 15 Linien Schrift von 1759

1) Fol 1—5a *Varadaḡaṇeśasahasranamastotra* tausend
Namen des Wunsche gewährenden Ganesa 141 Verse Angeblich
aus dem Markandeyapurāna In der Ausgabe der Bibliotheca Indica
findet sich dieses Kapitel nicht vor Beginnt जैमिनिरुवाच ॥
यदस्ति परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण ता-
तनाथपरं परं ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग
रहस्यं सर्वकामदम् । धन्यं यश्चैषमायुष्य दारिद्र्यशमनं परम् ॥ २ ॥
अलक्ष्मीग्रहरक्षोघं कलिदोषविनाशनम् । नाम्ना सहस्रं वक्ष्यामि वर-
दस्य महात्मन ॥ ३ ॥ पुरा तारकसयामे स्कन्दायामिततेजसे ।
नामानि गणनाथस्य शंभु प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend
Namen beginnen mit श्री गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सल ।
विद्यात्मा विश्वरूपेधा वीरो विद्यावसुप्रिय ॥ ५ ॥

2) Fol 5a *Gaṇeśaśatnamā* in 14 Versen Beginnt श्री अस्य
गणेशकवचस्तोत्रमन्त्रस्य भृगुर्कृत्पि । गजवदनो देवता । अनुष्टुप्छन्द ।

श्रीगजवदनप्रतीत्यर्थं जपे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्यं
तीक्ष्णदण्डं (lies °दन्तं) विनेत्रं बृहदुदरमहेशं भूतराजं पुराणम् ।
अमरवरसुपूज्यं रक्तवर्णं सुरेशं पशुपतिमुतमीशं विघ्नराजं नमामि ॥ १ ॥
शिरो महेशपुत्रस्तु भालं पातु विनायकः । विनेत्रो पातु मे नेत्रे शूर्प-
कर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Foll. 5b—6. *Batukabhairavastotra* in 59 Versen Eine
Abkürzung des Āpaduddhārabhairavastavarāja

4) Fol. 7. *Laghusaptasatīkā*, ein Gedicht zu Ehren der
Devī, in 17 Strophen. Von Prithivīdhara, einem Schüler von
Śambhunātha. Beginnt: यत्कर्म धर्मनिलयं प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञा-
दिकं तदखिलं सफलं त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते
नित्ये त्वदीयचरणां शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेष
शेषपर्यङ्कनान्तवपुः पुरुषः पुराणः । त्वन्मोहपाशविवशो जगदस्य
सो ऽपि व्याघूर्णमाननयनः शयनं चकार ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीमिदनाथापरनामधेयः श्रीशम्भुनाथो भुवनेकनाथः ।
तस्य प्रमादात्सुलभागमश्रीः पृथ्वीधरः स्तोत्रमिदं चकार ॥ १७ ॥

305.

28/17. 178 Bl., 13 Linien Geschrieben im Jahre 1707 von Jayakṛīṇa,
Sohn von Upādhyāya Śrīdhara

Līṅgapurāṇa. Beginnt: नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने ।
प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तककारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit
105 Kapiteln schliesst auf Fol. 283a Der zweite Teil mit
53 Kapiteln beginnt: अथ य ऊचुः ॥ कृष्णमुपति केनेष्ट सर्वदेवेश्वरे-
श्वरः । वक्तुमर्हसि चाम्नाकं सूत सर्वार्थविद्ववान् ॥ Sieh Catal. Ox. p. 14

306.

17/11^{1/2}. 9 Bl., 11 Linien Iṭwa 1830

Sivakaracauḍhī, Gebets-formeln an Śiva Angeblich aus dem
Līṅgapurāṇa Beginnt: अथ शिषकवचविधिर्निर्यते ॥ तत्र कालः
फाल्गुनिके मार्गशीर्षे वा मासे विश्रायसंज्ञिते । आवले वह्ने पक्षे जप-
स्वारम्भणं कुरु ॥ एकादशशतं कुर्यादेकादशमहवतः । उत्तमं मध्यमं
प्रोक्तं फलिष्ठं च स्वशक्तितः ॥ शिवस्य कथचं जप्त्वा विभूति धारये-
त्ततः । यहभूतपिशाचाय यथगन्धर्वराक्षसाः । जपतन्मस्य नश्यन्ति यः
कुर्याच्छिवमभिधी ॥ शुची देशे ममासीमो यथावत्कल्पितामनः ।
जितेन्द्रियो जितप्राणयित्तोयैक्षिपमव्ययम् ॥ अथ प्रयोगः ॥ देशकाली
संकीर्त्यं ममेष्टजन्मनि जन्मान्तरे वा निविलदुरितदीर्भाग्यदुःस्वप्ननिर्मि-

तयहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसादिवाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवह्निस्तत-
तिस्थिरलक्ष्मीशत्रुपराजयसदाभीष्टत्वसिद्धयर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थ-
ममुकसख्यया शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजप शिवपञ्चाक्षरेणामुककाम-
नया स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति
सकलप्यादौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं
नान्दीयाद्विमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उत्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purana beginnt auf Fol 7a ईश्वर
उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । लक्षैकेन च
सिध्यन्ति दशांशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमत
परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत वाग्यतः । एव कृते
विधाने तु जपः सपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचज-
पहवनविधानं सपूर्णम् ॥

307.

28/13 10 Bl 10 b s 14 linnen Ltrva 1810

Sivaratnavrata attha aus dem Lingapurana ein Dialog zwischen
Siva und Parvati. Beginnt अथ शिवरात्रिचरितकथा । तत्र प्रयोगः ॥
पूर्वं शुद्धं भस्मानीयं त्रिपुण्ड्रधारणम् । श्रीं ब्रह्मणे नमो ललाटे । श्रीं
हव्यवाहनाय नमो हृदये । श्रीं स्कन्दाय नाभी । श्रीं पूष्णे नमः कण्ठे ।
श्रीं रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने
नमो मणिवन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । श्रीं प्रभञ्जनाय नमो
बाहुमध्ये । श्रीं वसुभ्यो नमो मणिवन्धे । Diese Formeln erstrecken
sich bis Fol 3b. Das Stück aus dem Purana beginnt dort अथ
कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रि-
नेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपाल-
खट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाम-
यप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्थिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूत-
संकाशं कीटिसूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl. *Sivaratnavrata* aus dem Skanda-
purana. Das ganze Stück ist in Hemadris *Vratakhanda* 2 p 92
gedruckt.

Schliesst wie im *Vratakhanda* p 114 गयाया पिण्डदानेन
कर्त्तिके माधवाग्रतः । तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15 5 Bl 12 l l ien Ltrva 180

Mathurāmāhātmya die Heiligkeit von Mathura und der im
Geliet derselben liegenden Wallfahrtsorte. Aus dem *Vatahapurana*

in 29 kapiteln Beginnt श्रुत्वा देवस्य माहात्म्य लोहार्गलनिवासिनः । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विस्मय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपत्रविशालाक्ष लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुतं शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

19 1/2/10 5 Bl., 7 bis 9 Linen Schrift von 1799

Devahavaca, ein Gebet an Durga angeblich aus dem Varaha purāṇa 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यद्गुह्य परम लोके सर्वरक्षाकर नृणाम् । यत्र कस्यचिदाख्यात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्मि गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । देव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं श्रीलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी । तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूर्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पञ्चमं स्कन्दमाता च षष्ठं कात्यायनीति च । सप्तमं कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गा प्रकीर्तिता । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणेव महात्मना ॥ ५ ॥ अपिना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ता शरणं गता । न तेषां जायते किञ्चिद्गुणं रणसकटे ॥ ६ ॥ नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखमयं न हि । येन भक्त्या स्मृता नूनं तेषामृद्धिं प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरि-हरब्रह्मकवचं संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bl. 5 Linen 4radī Schrift.

1) Fol 1—6b *Suprabhatastotra* in 23 Versen Beginnt किं तदुक्तं सुप्रभातं शंकरेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रूयतां राक्षसश्रेष्ठ सुप्रभातं हरीदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिभूतो बुधश्च । गुरुश्च शुक्रश्च शनिराङ्गकेतुः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

Schliesst उक्तं प्रभातं परमं पवित्रं प्रातः स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दुःसप्तनाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्तस्य हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Varaha purāṇa entnommen

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft geschieht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Maṅgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingekleidet. Der zweite Teil beginnt nach 121: युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्यापनविधिं ब्रूहि सीमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु पर्थिवाः सर्वे सवधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्मया प्रोक्तं व्रतस्योद्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ -- मार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्तिके ऽपि वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13. 7 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1680

Pārviatyaparādhavrata, angeblich aus dem Śivapurāṇa 205 Verse. Beginnt. युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव --- । कथयस्व प्रसादेन व्रतं दौर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र शृणुष्व त्वं व्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधाख्यं रूपसौभाग्यवर्धनम् ॥ २ ॥ अपराधोद्भवं पापं नाशयेद्यद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणैह पार्वतो प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वरारूढं त्रिनेत्रं प्राह सस्मिता ॥ ४ ॥ गिरिजा वद देवेश व्रतं किञ्चिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्न कुभावजम् । नश्यत्ययं सपत्न्याहं गङ्गाया जातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशनं व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतद्वद देवेश विधिस्तु कीदृशः स्मृतः । किं पुण्यं किं फलं तस्मिन्व्रते स्त्रीणां कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽह्नि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिवं शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्राद्धं प्रकुर्वीत शिवायाः पूजनं ततः । इमं मन्त्रं समुच्चार्य व्रतारम्भणमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विघ्नं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च । Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojarāja und Mrigamukhi. Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der dunkeln Hälfte der Monate Mārgaśīrṣa u s w zu Ende geführt

315.

22/11½. 10 Bl., 9 Linien. Etwa 1760

Śivasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von Śiva, aus dem einundvierzigsten Kapitel des Saurapurāṇa 130 Verse. Beginnt: श्रीविष्णुरुवाच ॥ भवः शिवो हरो रुद्रः पुष्कली मुद्गलोचनः ।

अयमर्थः सदाचारः शर्वः शुभमहेश्वरः ॥ १ ॥. गङ्गाधरः शूलपाणिः
परार्थिकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो वन्द्यः शकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुव्यापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः
सारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । संपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमाः ॥ १३० ॥

317.

23/11 8 Bl 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahr
hunderts abgeschrieben

Abhayarata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am
elften Tage der lichten Hälfte des Margasirsa gehalten Beginnt
विश्वपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा ज्ञातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वेदिकाश्चैव मे श्रुता । द्विपायन तथा त्वं हि
विष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वेदिकाश्चैव संश्रुता । कली युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चान्पधर्मसम्पत्तेश महाफलम् । पुराणाना च सर्वेषा सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पचयोरुभयोरपि ।
द्वादश्या तु शुचिर्भूत्वा पूज्य सपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । कृत-
कृत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/91/ 5 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhra von
Dāmodara Sohn von Sadāśiva (aus Jānapura) im J 1585

Kapilāśvathurata aus dem Skandapurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhishtira und Krishna In 67 Versen Diese
Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhadrapada
unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vratipata statt Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hörnern und versilberten Hufen gezeierte Kuh geschenkt
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपर पुण्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मा कृष्ण
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसंकीर्ण दामोदासादिमकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्तं पुत्रपौत्रभाग्यसंकुलम् । तद्वत् वद गोविन्द यद्यहं
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि परं गुह्यं यन्मां त्वं
परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्वत्
कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं
ब्रह्मसौम्यं पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्ति वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मामिमांशपदे पसे पथां तु कृष्ण-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्यां चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च परमुखा । अग्नि-
योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हस्ति महर्माशुस्तदा कार्यं
यतं युधि ॥ ७ ॥

अग्रगण्य सदाचार शर्व शम्भुर्हेश्वर ॥ १ ॥ गङ्गाधर शूलपाणि
परार्थिकप्रयोजन । ईश्वर स्थाणुरीशान सहस्राक्ष सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो बन्ध शकर परमेश्वर । सर्वज्ञ सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधर ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्वापी शुचिराश्रितवत्सल । रसो रमञ्ज
सारञ्च सर्वसत्त्वावलम्बन ॥ १२९ ॥ एव नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । सपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकीर्द्धिजोत्तमा ॥ १३० ॥

316.

16¹/₂ 11¹/₂ 15 Bl., 9 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1859

1) Foll 1—12^a *Aksayanaramudhu* aus dem Skandapurana
In 84 Versen Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten
Halbte des Monats Karttika Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ पिता-
मह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या
तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधि समाचक्ष्व ससारार्णवतारकम् ।
ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीख्या (?) परिक्रमम् ॥ २ ॥
An diesem Tage wird Krishna vor allem mit Kusmanda fruchten
verehrt

2) Foll 12^a—1^b *Dipawali* Verehrung des Yama durch
Darreichung von Lampen am dierzehnten oder am Tagesanbruch
des vierzehnten Tages der dunkeln Halbte des Monats Karttika
Dipawali bezeichnet auch die ganze Feier 32¹/₂ Verse Die Quelle
dieser Verse ist nicht angegeben Beginnt सत्यभाभीवाच ॥ दी-
पावली प्रजानाय कौमुदी ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थं दीयते दान
तस्या का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेदेव किं न देय
वद प्रभो । प्रहर्षं को ऽत्र निर्दिष्टं क्रीडा कात्र प्रकीर्तिता ॥ २ ॥
इति सत्यावच श्रुत्वा भगवान्कमलेक्षणे । साधून् कमलाकान्त प्रह-
सन्निदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकस्यासिते पक्षे
चयोदश्यां तु भामिनि । यमदीप नरो दद्यात्तत्समृत्पुर्विनश्यति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen an Kühen die Rede ist und im
Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवधन पूज्यो
घृतं रात्रीं समाचरेत्) so erklärt sich die Unterschrift Govardhanapuja

Schliesst घृतं वहन्तु यज्ञायै मम पापं व्यपोहतु । अग्रतः सतु
मे गावो गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ ३० ॥ गावो मे हृदये सतु गवां
मध्ये धामान्यहम् ॥

317.

23/11 8 Blf 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahr
hunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am
elften Tage der lichten Hälfte des Margasasa gehalten Beginnt
वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि
वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वैदिकाश्चैव सश्रुता । कल्पी युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चाख्यधर्ममल्पकेश महाफलम् । पुराणानां च सर्वेषा सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादशा न भुञ्जीत पक्षयोः समयोरपि ।
द्वादशा तु शुचिर्भूत्वा पूज्यं संपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । कृत-
कृत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/91. 5 Blf 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhrī von
Dāmodara Soln von Śaṅkara (aus Rājānpura) im J 1585

Kapilasasthivrata aus dem Skandapurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhishthira und Kṛṣṇa In 67 Versen Diese
Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada
unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vyatipatī statt Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hühnern und versilberten Hufen gezeierte Kuh geschenkt
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपर पुण्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मा कृष्ण
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथमकीर्ण दासीदासादिसकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्त पुत्रपौत्रभाग्यसकुलम् । तद्व्रत वद गोविन्द यवह
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि पर गुह्य यन्मा त्व
परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पक्षयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रत
कथित पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं पर
ब्रह्मन्तीर पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्ति वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे पश्चात् तु कृष्ण-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्या चैव नक्षत्रे व्यतीपति च परमुख । अग्नि-
न्योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्यं
व्रतं कुरु ॥ ७ ॥

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradiyapurāṇa* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिक मास राजा स्वमाङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स वुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महोभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोन्नपः ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem *Kaśīkhandā* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य वत्नेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kaśīkhandā* 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kaśīkhandā* 59, 113 bis 60, 142, mit Anlassung vieler Verse

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्व्रतम् । स्वर्गलोके भवेद्वास चितौ राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

*1/10 12 Bl 13 Linien Abschrift von etwa 1720

Karttikamahatmya aus der Sanatkumarasamhita des Skanda purana Vier Kapitel und 56 Verse des funften Beginnt ऋषय ऊचु ॥ मुनिश्रेष्ठा वालखिल्या सर्वलोककहिते रता । कलां कलुषचित्ताना लोकाना दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनाना शिशोदरसुखिणिणाम् । चणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुतं चेज्ज्ञास्करमुखात्तद्व्रतं व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

*5/11 29 Bl 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopala Sohn von Kuka im J 1607

1) *Karttikamahatmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skanda purana Zwiegespräch zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginirt 2—13 hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्यं निर्मात्रस्य तु धारणे ॥ १५ ॥

1) Unterschrift इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ 65 Verse Endet Fol 3b

2) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unterschrift Pracimadhavamahiman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरीं भक्तिं तव भागवता वर ॥ १ ॥ धीर्न दत्तं कृतं जप्तं न स्मृतं च हरे पदम् । न कृतं कार्तिके स्नानं किं किं जातिस्तेनराधनम् ॥ २ ॥ 140 Verse Unterschrift Sri varupuranat karttike candanamahima Kein solches Kapitel findet sich im Varupurana 5) 101 Verse Puspamahiman 1ol 12b 6) 12 Verse Dhupadanamahatmya 7) 11 Verse Ghanthanamahatmya 8) 50 Verse Tithimahiman 9) 25 Verse Visukirtinamahiman 10) 55 Verse Dipamahatmya 11) 40 Verse Dipaprabodhanamahatmya 1ol 18b 12) 33 Verse Dipamahatmya 13) 68 Verse Pūjaphala 14) 69 Verse Visnor Vijayarahotavamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradhumnaprabodhe Yamagita. 1ol 27a

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradīyapurāna* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिकं मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोत्तृपः ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Karttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem *Kāśīkhanda* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसंघातप्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kāśīkhanda* 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kāśīkhanda* 59, 113 bis 60, 142, mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kāśīkhanda aus dem *Skandapurāna* Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानसः । यदन्यत्र विपद्येत देवयोगाक्षुचिस्मिन्ति ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im *Catal Oxon* unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खगोलकगरुडेशयोर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥

322.

27/13¹/₂, 3 Bl 10 Linien Ltwa 1790

Daśaharāstotra oder *Gaṅgāstotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Gāṅga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem *Kāśīkhanda* Kapitel 27, Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा चित्रेणां च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताभोजवराभयनसत्कराम् ॥ १ ॥ शैतवस्त्रपरोधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एवं ध्यायेत्सुसीम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ ओं नमो शिवाय गङ्गायै शिवदायै नमो नमः । नमस्ते विष्णुहृदिष्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नमः ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्रहृदिष्यै शङ्कर्यै ते नमो नमः । सर्वदेवसहृदिष्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Schliesst **पुरुषस्त्रीभिर्वि कार्यं कपिलानाम यद्वृतम् । स्वर्गलोके भवेद्वास चित्ता राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥**

319.

21/10 1° Bl 13 Linien Abschrift von etwa 17^o0

Karttikamāhatmya aus der Sanathumāsāhita des Skanda purana Vier Kapitel und 56 Verse des fünften Beginnt **ऋषय ऊचु ॥ मुनिश्रेष्ठा बालखिल्या सर्वलोककहिते रता । कली कलु- यचित्ताना लोकाना दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनाना शिशोदरसुखेपिणाम् । वणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुत चेद्वास्करमुखात्तद्वृत व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥**

320.

25/11 29 Bl 13 bis 1° Linien Geschrieben von Gopala Soln von Kuka im J 1607

1) *Karttikamahatmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skanda purana Zwiesgespräch zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginirt 2—13 hierauf ein nicht signirtes Blatt, dann 18—37 Das zweite Blatt beginnt **कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रा- वधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्य निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥**

1) Unterschrift **इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्याय ॥ 65 Verse Endet Fol 3 b**

2) Beginnt **ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unter- schrift Pracimadhavamahiman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्ति- कस्य तु माहात्म्य पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्का- मानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव महामुने । कथयामि हरीं भक्तिं तव भागवता वर ॥ १ ॥ येन दत्त ऊत जप्न न स्मृतं च हरे पदम् । न हत कार्तिके स्नानं किं किं जातेस्तेनैवराधये ॥ २ ॥ 140 Verse Unter- schrift Sri vayupuranat karttike candanamahima kein solches Kapitel findet sich im Vayupurana 5) 101 Verse Puspamahiman Fol 12 b 6) 12 Verse Dhūpadanamahatmya 7) 11 Verse Ghaṭṭanadānamahatmya 8) 50 Verse Tirthamahiman 9) 25 Verse Viṣṇukīrtanamahiman 10) 5 Verse Dipamahatmya 11) 40 Verse Dipaprabodhanamahatmya Fol 18 b 12) 33 Verse Dipamaha- tmya 13) 65 Verse Iṇḍaphala 14) 69 Verse Viṣṇor Vijayara- thotsavamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradymnaj rabodhe Yamagita Fol 27 a**

2) *Karttikamahatmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Natadīyapurana* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिक मासं राजा स्वभाद्रदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स दुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोद्भूष ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamahatmye Paucanadamahiman* aus dem *Kaśikhandā* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kaśikhandā* 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kaśikhandā* 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kaśikhandā aus dem *Skandapurana* Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगाच्छुचिस्मिति ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im *Catal Oxon* unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खखोत्कगर्देश योर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥

322.

97/13 1/2 3 Bl 10 Linien Etwa 1791

Daśaharastotra oder *Gaṅgastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Stunden befriedende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse welche aus dem *Kaśikhandā* Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा चिनेत्रा च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्बीजवराभयलसत्क राम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरोधाना मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सु-सौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवायै गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शार्ङ्ग्यै ते नमो नम । सर्वदेवरूपिण्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Die zehn Sunden werden in den folgenden Versen angegeben
अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च
कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ॥ ३१ ॥
असंवद्वप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिधानं मनसानि-
ष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितथासिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ।
एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schlesst नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्यरू-
पम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नरा-
णाम् ॥ ४३ ॥

328.

26/11 3° Bl. 11 bis 15 Linien Etwa 1700

Kumarakhandā aus dem Skandapurāṇa Beschreibung der
Siva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden
zu Ehren desselben Ein Zwiegespräch zwischen Narada und Arjuna
Adhyaya 1—12 — Paginert 2—37 Fol. 1 9 10 22 24 fehlen
Fol. 2^a beginnt अपृच्छत महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि
प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभिः ॥ तापसा
ऊचुः ॥ याहा पञ्च वसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनान् ॥ अत एतानि
वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन । इति श्रुत्वा महाबाहुर्गमनाय मनो
दधे ॥ ततस्त तापसा प्रोचुर्गन्तु नार्हसि फाल्गुन । बहवो भवि-
तास्तैस्तु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyaya 1 endet Fol. 4b — 2 Fol. 8a Beginnt सूत
उवाच ॥ ततो द्विजं परिवृतं नारदं देवपूजितम् । अभिगम्यो-
पजग्राह सर्वानार्यं पृथक् पृथक् ॥ ततस्त नारदं प्राह जया-
रातीन्धनजय । धर्मे भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ —
3 Fol. 13b Mahipradurbhava Beginnt एव स्थानानि पुण्यानि
यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षस्तत्र तत्राह नारदो वीरसत्तम ॥
विचरन्नेदिनी सर्वा प्राप्ता ऽहमाश्रमं भृगो । यत्र रेवा नदी पुण्या
सप्तकल्पस्मराराधरा ॥ — 4 Fol. 171 Dvadasaprisnakathana Be-
ginnt श्रीनारद उवाच ॥ --- न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् ।
अमी च देवा सर्वत्र श्रूयिंते मागे प्रतिष्ठिता ॥ — 5 Fol. 21b
Dvadasaprisnakathana Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा
फाल्गुनाहं रोमाक्षपुलकीकृतः । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानि दम-
प्रवम् ॥ — 6 Beginnt अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं
कीर्तितं त्वया । विस्मयं परमो मह्यं प्रहर्षश्चोपजायते ॥ तदहं

विस्तराच्छ्रोतुमिदमिच्छामि नारद । कस्य यज्ञे मही ग्लाना वह्निता
 पाभितापिता ॥ — Das Ende und der Anfang von 7 fehlt
 7 Fol 26b Mahāpradurbhāve Uśākakhyānā — 8 Fol 28a Mahi°
 Madanākasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्त
 मखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकत्वस्य चेति मे ॥
 — 9 Fol 29a Mahi° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रस्यैतद्वच
 श्रुत्वा दुःखविस्मयसयुत । इन्द्रद्युम्नस्तमापृच्छ मरणायोपचक्रमे ॥ —
 10 Fol 30b Mahāpradurbhāve Kūrmakhyānam samaptam Be
 ginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज ।
 बालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पांशून्त्य
 शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32b Mahāpradurbhāve Beginnt
 नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशु पार्थ सयमस्य महामुनिम् । क्रिया-
 योगसमायुक्त तपोभूर्तिधर यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt
 श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपति श्रुत्वा न्वच । प्राह
 नाह गमिष्यामि त्वा विहाय नर क्वचित् ॥ लिङ्गमाराधयाम्यद्य सर्व
 सिद्धिप्रदं नृणाम् । त्वयैवानुगृहीतो ऽद्य यान्तु सर्वे यथागतम् ॥
 In diesem Kapitel werden der Mahi sagara sangama und die dort
 befindlichen Luga gepriesen

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644)
 und Notices by Haraprasad 1 65 enthalten den Anfang und einige
 Kapitel mehr Sie sind im Jahr 1803 geschrieben

324

20/1° 7 Bl 1° bis 13 Follen Etwa 1830

Koṭisvaratathaprabhava die Heiligkeit des Wallfahrtortes
 Koṭisvara Aus dem Narmadakhanda des Skandapurana In 90 Versen
 Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु ब्रह्मञ्जरीरस्य व्यवस्थानं विनश्य-
 रम् । प्रातः सिद्धयदन्नं वै सायं तत्तु विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरस
 सपुष्टे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूतं शरीरं पाद्यभी-
 तिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टो ऽसि मे द्विज ।
 येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 नर्मदाउत्तरे कूले कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिभासे च वैशाखे नर्म-
 दास्तानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं राजन्मर्त्यानां तीर्थसेवनम् ।
 यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापं प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325

23/11 15 Bl 8 bis 9 Follen Geschrieben 1899 von Dayānā kara

Gurugītī, eine Lobrede auf den geistigen Erzieher (guru)
 In 142 Versen Aus dem Uttarakhandā des Skandapurana Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc Der Text beginnt Fol 4a ऋषिरुवाच ॥ गुरुब्रह्महृदतरा विद्या गुरुगीता विशेपतः । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शकर पर्यपूज्यते ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षा प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मागेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपा कुरु मे स्वामिन्नमामि चरण तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal Oxon N 123

326.

१२/11 10 Bl 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J 1840

Gurugītā, eine ausführlichere Recension in 189 Versen Die liturgische Einleitung weicht von der vorhergehenden ab

327.

2१/12 6 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Gotirātī avratākathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche an diezehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śravana oder Karttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschehet Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasistha von einem Wolf befreit wurde In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāna entnommen sind Beginnt नारायण नमस्कृत्य नर च etc ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये चयं गते । राजा धर्मसुतः श्रीमान्भ्रातृभि सह मोदितः ॥ २ ॥ मागधैः सूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभितः । श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दान तथा विधिः । तत्सर्वं कथयाशु त्व यदि तृणो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नमस्ये सिते पद्मे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मोनारायणस्याग्रे विराचोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13 9 Bl 9 Linien Schrift von 1761

Gotirātī avratākathā in 96 Versen Diese kürzere Recension findet sich in Hemādri's Vratākhaṇḍa 2, 293

Fol 4a—5b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayamala mit der Unterschrift Adhimasanirṇaya. Beginnt दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयता मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि व । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकष्टकात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमै ॥ २ ॥ प्रतिपद्विसे ऽष्टम्या पञ्चम्या वा प्रयत्नतः । एकादश्या च भूताया चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्याया नियमं कुर्याद्भक्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्नात्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

92/14 39 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben von Dayāsa kara im J 1467

Malamasamahatmya oder *Adhil amasamahatmya* die Wichtigkeit des Schaltmonats der Viṣṇu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandapurana. Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शानकाद्या धृतधृता । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्पयम् ॥ २ ॥ मुनयः कचुः ॥ त्वत्तु श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । भासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वधनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देव पूजनीयो ऽथ किं दानं को विधिः स्मृतः । तत्सर्वं ब्रूहि न सूतः क्षणद्विपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुष्व मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेव जनार्दनम् । सेवितं वैनतेयादिर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ छताञ्जलिपुटा भूत्वा पद्मं कमलाक्षया । लक्ष्मीरुवाच ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसापवा । प्राप्यते तव सानिध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सन्ति व्रतान्यनेकानि मम प्राप्निकराणि च । मलमासव्रतं तेषु मत्प्रीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10 1/2 39 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben von Savāmadya von Viṣṇudāsa im J 1731

Mārgasīrṣamahatmya die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Mārgasīrṣa. 16 Kapitel aus dem Uttarakhanda des Skandapurana. Beginnt देवकीनन्दनं कृष्णं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तिवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रेतदीपे समामीनं देवदेवं रमापतितम् । चतुर्वक्त्रो नमस्कृत्य पद्मं पितरं तदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगद्गतं पुण्यश्रवणकीर्तनं ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दानं
कथं स्नानं विधिश्च कः । पुरुषैश्चात्र किं कार्यं भोक्तव्यं किं रमा-
पते ॥ ४ ॥ मासानां मार्गशीर्षे ऽहमित्युक्तं भवता पुरा । तस्य
मासस्य माहात्म्यं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्यं किं तथा
पूजा ध्यान मन्त्रादिकं च यत् । तत्र यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे
ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्टं त्वया ब्रह्मन्सर्वलोकोप-
कारिणा । यस्मिन्कृते कृतं सर्वमिष्टापूर्तादिकं भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु
यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते
सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानाद्यैर्यत्फलं लभते नरः । तत्फलं प्राप्यते पुत्र
माहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ त्वयोक्तं विधिसंयुक्तं कर्तव्यं मार्गशीर्ष-
कम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्वं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ रात्रावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि । नमस्कृत्य गुरु-
स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3 ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रकं त्रिविधं कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव ।
पुण्ड्राणां श्रवणे ऽतीव कौतुकं मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रं च त्रिविधं स्मृतम् । तुलसीमूल्क्षया सार्धं
श्रीगोपीचन्द्रेण च ॥ २ ॥ हरिचन्द्रेण च ततः कार्यं तत्र विच-
क्षणैः । गोपीचन्द्रेण माहात्म्यं निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4 ब्रह्मोवाच ॥ तव चक्राङ्कितं कृत्वा ह्यात्मानमथ
दीक्षितः । पश्चाच्च तुलसीमालाफलं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्ठस्थां तु बहेत्तु यः (बहते तु
यः B) । अपि शोच्यो ऽप्यनाचारो मामेवैति न संशयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पञ्चामृतस्य स्नपनाद्यत्फलं भवते हरे ।
शङ्खोदकेन यत्किञ्चित्तन्मे ब्रूहि ह्यङ्गसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
वीरस्नानं प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्यं विन्दुना
विन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्यं चन्दनस्य
तथाच्युत । यत्फलं लभ्यते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्री-
कृष्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानादं करोति यः । पुरतो
मम देवेश तस्य पुण्यं फलं शृणु ॥ २ ॥

*) In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen
aus B genommen

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाशनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्पतः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्पतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11 ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याय माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिन्ध्रे नगरे राज्ञा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्राह्मणो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च मदनम् । येन विज्ञातमात्रेण मुमुक्षो ऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्प्योत्सवं युधिः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया वै छताः पूर्वं प्रज्ञाः प्रज्ञविदा वर । तान्वर्णयिष्ये कमणो निशामय मुनिशितम् ॥ १ ॥ सहोमामे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि कैशवः । तस्य पूजा प्रकृत्या यथा पूर्वं प्रभाषिता ॥ २ ॥ प्राद्वर्णं कैशवं छत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । दंपती ण्धिवत्पूज्यां यन्म्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्रं वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमांस्रय । श्रुतेनैव च मांमाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhagavatapurāṇa verherrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिन्मीये हि देवेश मार्गशीर्षे ऽधिकः श्रुतः । किं फलं य भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माष्टुरेऽतिमुषिष्ठातमसि चैव परं मम । मुरम्या च प्रशन्ता च अक्षभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schluß: अतिदुर्ममा हि महाक्तिर्मम वशकरा शुभा । मा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशय ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्व संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12½ 31 Bl 11 bis 1° Linien Geschrieben in Jayangara von
Bhima arman im J 1810

Mangasirsamahatmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet
und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren
71 hat

333.

16/10 4 Bl 9 Linien Etwa 1° 30

Yamagita aus dem Skandapurana 31 Verse Yama der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छ भूलोके
वैष्णवाश्च परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष वैष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्त्वत
श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नर । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निर्मो-
लय ॥ ३ ॥ कपिला पालयेद्देवु गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अपिहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल
कृतसंध्यांश्च दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत
शृणु मत्त प्रयत्नत । प्रत्यह ब्रह्महतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥
अथत्यक्केदकर्तारं धात्रीन्यग्रोधक्केदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
य ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नास्ति कदाचन । पठता शृण्व-
ता चैव यमगीतामहास्तवम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्य सत्य पुन सत्य सत्यमेव न सशय ॥ ३१ ॥ Die
Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl 7 Linien Etwa 1° 30

Suaṇaṇa, ein Gebet in Siva, welches dem Schlusse nach
das zwölfte Kapitel des Brāhmottarakāṇḍa des Skandapurana bildet
Sieh die folgende Nummer Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्र-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषि सदाशिवरुद्री देवता अनुष्टुप्छन्द etc
Der Auszug aus dem Purana in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः सनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कर्मा नाहन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्ततः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्ट व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्ततः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च तांस्त्रूल चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11 ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याय माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मज्ञो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण मुलभो ऽहं सदा कनो ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्या कार्यं मत्स्योत्सव वृधैः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशमय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशव । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभापिता ॥ २ ॥ ब्राह्मण केशव कृत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्रं वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमास्तव । श्रुतेनैव च सीभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकं स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मायुरे ऽतिसुविख्यातमस्ति चेन्न परं मम । सुरभ्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schlesst अतिदुर्लभा हि मङ्गलतिर्मम वशकरा शुभा । सा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशयः ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकरं मांसं
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12¹/₈. 31 Bl, 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Jayanagara von
Bhīmaśarmā im J 1810

Margaśirsamāhātmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet,
und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren
71 hat

333.

16/10 4 Bl, 9 Linien Etwa 1780

Yama-gita aus dem Skandapurāṇa 31 Verse Yama, der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छ भूलोके
वैष्णवाश्च परित्यज । अवैष्णवान्मृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष वैष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्त्वतः
श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नरः । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निमी-
लय ॥ ३ ॥ कपिलां पालयेद्भुङ्क्ते गोमयं गृहमार्जनम् । पुस्तकं पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकालं
कृतसंध्याश्च दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठं पुरुषं दूत
शृणु मत्तः प्रयत्नतः । प्रत्यहं ब्रह्महृत्तारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥
अश्वत्थक्रेदकर्तारं धात्रीन्ययोधक्रेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
य ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भयं नास्ति कदाचन । पठतां शृण्व-
तां चैव यमगीतामहास्त्वम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडां स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव न सशयः ॥ ३१ ॥ Die
Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl, 7 Linien Etwa 1750

Śūkarācā, ein Gebet an Śiva, welches dem Schlusse nach
das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhaṇḍa des Skandapurāṇa bildet.
Sieh die folgende Nummer Beginnt ॐ अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्र-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्दः etc
Der Auszug aus dem Purāṇa in 43 Versen fangt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेव सर्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिसमय धर्म सर्वरक्षा-
करं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचीं देशे समासीनो यथावत्कल्पितासन ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तर-
सन्निविष्टं स्वतेजसा व्याप्ननभोवकाशम् । अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाद्य-
ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥

335

31/17 60 Bl 15 b s 16 L n en Schrift von Anf des 17 Jahrh

Sivamahatmya aus dem Brahmoottarakhyā in des Skandipurana

22 Kapitel Beginnt ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शि-
वाय वि - - - ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः । आख्यातं भवता मृतं विष्णो-
र्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताघहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च न ॥ २ ॥
इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विप । तद्ब्रह्मणा च माहात्म्य-
मशेषाघहरं परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्ब्रह्मणां तत्पूजायाश्च सत्तम ।
तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) Pa cak arimahan 2) Gokarnamahatmyavarnana 3) 4) Śivaca-
turdāmahatmya 5) Śivapujavarnana 6) 7) Pradosapujavarnana
8) Somavaravratamahatmyakathana 9) Simantinyah prabhava
kathana 10) Śivayogiprabhāvavarnana 11) Rajaputropadesa
12) Śivakavacopadeśa 13) Bhadravarnana 14) Bhadravai-
mahatmyavarnana 15—17) Bhāsmamahatmyakathana 18) Vrata-
carana 19) Saradākhyana 20) Rudrāksamahatmya 21) Hara-
dhyāyamahatmyavarnana 22) Puranasrāvanānavarnana

336

28/13 9 Bl 11 b s 13 L n en Schrift von 1811

Suanatuvrata eine Nachtfeyer zu Ehren Śivas welche am
vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Magha
und Falguna gehalten wird 212 Verse aus dem Skandipurana
Beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं
त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणम् ।
पिनाकधारिणं भीमं वरदं चामयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गव्यालशो-
भाढ्यं शशाङ्गकृतशेखरम् । नीलजीमूतसकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥
क्रीडते भगवान्देवो गणैश्च परिवारितः । विष्टञ्च देवता सर्वा
एकाकी चोभया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललो-
चना । एकाकिनं सुरवरं पप्रच्छ सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
कथयस्व प्रसादेन यत्नोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते
नात्र संशयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं
श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यन्न कस्यै मयाख्यातं रहस्यं मुक्ति-
दायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie üblich durch
eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bl., in denen die ersten 80 Verse
mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 6 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Śivarātrikatha. Dieselbe Sage, bedeutend gekürzt (98 Verse),
und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bl., 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śivarātrikathā Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse
Beginnt सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । गोरी
प्रोवाच भर्तारं विनयोत्कुललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथ-
यस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रतानां
निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthält dieselbe Erzählung von dem zum
Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bl., 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda
Sohn des Ravidatta

Syamantakahhyana aus dem Skandapurāṇa (Śaṁkhaśaṁkharanandi
kesvarasamvāda) In dieser Erzählung wird von einer Feier des
Ganeśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Hälfte des
Monats Bhādrapada zu halten ist Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥
शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्व्रतं गाणेश्वरं शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा
कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमारं योगीन्द्रं यद्विद्वेच्छुर्ममात्मनः । नारी
वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्ब्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विप्रेन्द्रं सकटा-
हतिनं नरम् । अपवाद्दहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारिं विपमे
वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥
गजाननप्रियं चाथ त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्व-
संकष्टनाशनम् ॥

Schliesst श्रावणस्थसिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुगव्रती । व्रतं कुर्याद्गणेश-
स्य यावन्मासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bl., 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayā
śākara, einem Sohn des Bhāṣarājaka Gaṅgādhara

Foll 1—2 *Haritālīkāratapūjana*, über einen Fasttag, der
am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird. Beginnt अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्याया कार्यम् । मुहूर्तमावसत्ये ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्ति । तत्र व्रतविधि । मासपचादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तज्ञप्तराज्यसीमाभ्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तच्चादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurana enthaltend eine Legende über diese Feier Parvatī, von ihrem Vater dem Visnu versprochen. Liebt sich, um Siva zum Gatten zu bekommen in den Wald und hält dort das Haritalikavrata. Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert welche die Frauen treffen, die in diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृथ्वति शकरम् । गुह्याद्गुह्यतर ब्रूहि व्रत किञ्चित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्य ब्रूहि ममाग्रत ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्व नो जगद्गुरु ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रत पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ — भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तत्रानुष्ठानमात्रेण सर्वपापि प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl das Haritalikavrata aus dem Bhavisyottara

Fol 1a *Trikaṣanti* Subhe, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रो कुलस्यापि तदनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेय ॥ Demnach rühren diese Verse von Kamalakara her

341.

99/11 11 Bl. 7 Linden Etwa 1790

Ramastavaraja aus der Śaṅkukumarasamhita. 100 Verse. Beginnt ओ अस्व श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सन्तुभार ऋषि रनुष्टुप्छन्द । etc सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यास सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्रं प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिना श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जायते किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ यत्परं यद्गुणातीतं यज्ज्योतिरमलं शिवम् ।
तदेव परमं तत्त्वं कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति परं जायं
तारकब्रह्मसंज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst: रामरत्नमहं वन्दे चित्रकूटपतिं हरिम् । कौशल्या-
शुक्तिसंभूतं ज्ञानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसंहितायां
नारदोक्तं श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Mss. Num. 56.

342.

22/10. 8 Bl., 10 Linien Etwa 1770.

Rāmastavarāja, nach der Unterschrift aus der *Hiranyaga-
rbhasamhitā*, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig
abweichend.

343.

23/11. 8 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Miśra Nānigarāma im J. 1767.

Janmāṣṭamīvrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa. Aus dem
Viṣṇudharma. Beginnt: जयन्त्याश्चैव माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc.
bis 5. incl. wie in dem Auszug aus dem *Brahmapurāṇa* Der Schluss
ist verschieden: यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्पुण्यं सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344.

28/12. 7 Bl., 12 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Dreizehn Kapitel aus dem *Viṣṇudharmottara*. Vielleicht ge-
hören diese zur *Hausagītā*. 1) Nānāsnānavidhi. Beginnt: अथ
विष्णुधर्मात्तरात् नानास्नानविधिः ॥ पुष्करः ॥ स्नानान्यन्यानि ते
वक्ष्ये निबोध गदतो मम । रजोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्नानं घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गोशृङ्गस्नानं परलक्ष्मिविवर्धनम् ॥ 2) Suvarṇadānavidhi: हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं
चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvavastudānādhyāya: हंस उवाच ॥
नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां
ब्राह्मणसत्तमाः ॥ 4) Dānādhyāya: हंस उवाच ॥ नृवाह्यं पुरुषो
यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमाः
(द्विजाः MS.) ॥ 5) Vastradānādhyāya: हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोके वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् । चासौ हि सर्वदेव्यं सर्वप्रायोत्थमश्रुते ॥

von Frauen beobachtet wird. Beginnt. अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्याया कार्यम् । मुहूर्तमात्रसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्तिः । तच्च व्रतविधिः । भामपचादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तजनराज्यसीमाभ्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तच्चादां गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3-7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurana enthaltend eine Legende über diese Feier. Parvati, von ihrem Vater dem Visnu versprochen, begiebt sich, um Siva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritalikāvrat. Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति, शकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किञ्चित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्य ब्रूहि ममायत. ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरु. ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ - - भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तच्चानुष्ठानमात्रेण सर्वपापिः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritalikāvrat aus dem Bhavisyottara

Fol 1a Trihasanti, Sukhe, wenn unter Drillungen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt सुतचये सुता चेत्स्यात्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्थापि तदनिह महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेयं ॥ Demnach ruhren diese Verse von Kamalakara her

341.

22/11 11 Bl. 7 Linien. Etwa 1790

Rāmastavaraja aus der Sanatkumarasamhitā 100 Verse. Beginnt श्री अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । etc. सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञ व्यास सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्र. प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिना श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं पर जाय किं ध्यान मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् ।
तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाण्य
तारकब्रह्मसञ्ज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst Ramaratnamh vande chitrakootapiti हरिम् । कौशल्या-
शक्तिसम्भूत ज्ञानकीकण्डभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया
नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Ms. Num २६

342.

27/10 8 Bl 10 Linien Etwa 1700

Ramastavaraja, nach der Unterschrift aus der Hiranyaga-
bhāṣaṃphitā, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig
abweichend

343.

23/11 8 Bl 8 Li en Geschrieben von Ma Nān garāma im J 1767

Janmustamirata das Geburtsfest des Kṛṣṇa aus dem
Viṣṇudharmā Beginnt जयन्त्याश्वि माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc
bis 5 incl wie in dem Auszug aus dem Brahmapurāṇa Der Schluss
ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्पुण्य सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344.

28/12 7 Bl 12 bis 17 Li en Etwa 1600

Dreizehn Kapitel aus dem Viṣṇudharmottara Vielleicht ge-
hören diese zur Haṁsagita. 1) Anāśnanavidhi Beginnt अथ
विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधि ॥ पुष्कर ॥ स्नानान्यन्यानि ते
वक्ष्ये निबोध गदतो मम । रक्षोघ्नानि यशस्थानि मङ्गलानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्नानं घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गोशुक्रत्नानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Sarvaśradānavidhi हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं
शिव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvavastudanadhivaya हंस उवाच ॥
गरस्तासनादानेन स्नानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां
प्राक्षणासत्तमा ॥ 4) Dānadhivaya हंस उवाच ॥ नृवाह्यं पुरुषो
यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमा
(द्विजा १८) ॥ 5) Vastudanadhivaya हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोके वस्तुदानं प्रकीर्तितम् । वासी हि सर्वदेवस्य सर्वप्रायोत्यमश्रुते ॥

6) Dhūnyadādanādhyāya धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्यं रक्तशाली प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyāya ऋषय ऊचुः ॥ कस्य दानस्य कः पार्श्वं तद्वदस्व महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किञ्चिद्दत्तं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशीलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kalyogevaiśeṣadānādhyāyah ऋषय ऊचुः ॥ दानं वरुणफलं काले यस्मिन्त्यत्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ सवत्सरे तु दातॄणां तिलस्य च महत्फलम् । परपूर्वं तथा दानं यवानां द्विजसन्तमाः ॥ 10) Nakṣatṛiśatīādhyāya ऋषय ऊचुः ॥ व्रतं नक्षत्रसत्तास्य सदानं कथयस्व नः । सर्वधर्मभृता श्रेष्ठं प्रत्यक्षामलदर्शनं ॥ हंस उवाच ॥ कृत्तिकासु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Danānām kalyogataḥ phalam ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानानां कालयोगतः । फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षामलदर्शनं ॥ 12) Pativṛata-śrīdharmā ऋषय ऊचुः ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञं (२) स्त्रीणां धर्ममतः परम् । तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ स्त्रीधर्मं (zwei Silben abgerissen) एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरी भर्तुर्भवेदपिसमीपतः ॥ 13) Lokapṛāptināmadyāya ऋषय ऊचुः ॥ काले कान् (nämlich lokān) कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमाः । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ यो वै (HS जीवा) सुसारं पितरं मातरं गुरुमेव च । नित्यं संपूजयेद्भक्त्या याम्ये लोके महीयते ॥

345.

10/12 5 BH 13 bis 14 Linien Schrift von 1828

Aparājitaśtotra, eine Anrufung der Aparājitā, aus dem dritten Kanda des Viṣṇudharmottara. Der Name Aparājita bezeichnet die Energie des Viṣṇu. Das erhellt aus ihren Attributen Devī Vaisnavī, Kesavadayitā, als auch insbesondere daraus, dass Viṣṇu selbst auf Fol. 2 b angerufen wird (Māhavaraha, Acyuta, Mahāpurusa, Vaikuntha, Narayana, Padmānabha, Govinda etc.) Die Schrift dient als Beischwörung zur Vernichtung von Feinden (ॐ हन हन दह दह पच पच मय मय विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten Beginnt श्रीविहारीजी ॥
 ओं अस्यापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्री-
 अपराजिता देवता । आ ह्रीं वीजम् । ओ श्रीः शक्तिः । ओं क्री
 कीलकम् । ममाभीष्टसिद्धये जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नी-
 लोत्पलदलश्यामां भुजगभरणोज्ज्वलाम् । वालेन्दुमौलिनीं देवीं वैष्ण-
 वीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरां देवीं वरदाभयशालिनीम् ॥ १ ॥
 पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामा वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्रं सर्व-
 सिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुध्व मुनयः सर्वे
 सर्वकामार्थसिद्धिदाम् । असिद्धिसाधिनीं देवीं वैष्णवीमपराजिताम् ॥
 Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रैलोक्यमोहन-
 वैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्रं सपूर्णम् ॥

346.

19/10 8 Bl 13 bis 15 Linien Geschrieben im J 1584 von Gobilaka
Ekadasīmāhātmya, die Heiligkeit des elften Tages in den
 beiden Hälften der zwölf Monate, aus dem Visnudharmottara
 Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णु-
 धर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्याश्च विष्णोश्च नाममात्रमपि
 स्मरेत् । स बालयति पापानि बहूनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णु-
 रेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखससारे पट्टदी
 मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Ślokas beginnt
 auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी
 स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽहं विशालाची प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालती-
 कुसुमे पूजा नारङ्गार्घ प्रियो मम । नेवेद्यं मोदके. कृत्वा सप्तधान्य
 ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

15/10 13 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1830

Ekadasīmāhātmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव त्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ
 पुष्पाणि फलानि च शृणुष्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथि-
 रेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

25/12 11 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rajābhāṣa n, Sprüche bei der Königserhebung Aus dem Viṣnu-
 dharmottara Nicht ganz vollständig Beginn' विष्णुधर्मोत्तरे ।
 श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन देवयः कुर्यात् रपेचनम् । तमहं

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ॥ पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्ववहितो
मन्त्र राम कल्पपनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिर यशसि तिष्ठति ॥
राज्ञो ऽभिषेकमद्धान्ते दैवविकूलवारिणा । कुम्भादभ्युक्ष्य कुर्यान्मन्त्रान्ते
कलश न्यसेत् ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वामुदेवो
जगन्नाथस्तथा सकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Risis, Könige,
belebte und unbelebte Wesen werden angerufen den König zu salben
Schliesst तत शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालकारोष्णीपादि
धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलीनाग्रे च मुख दृष्ट्वा तत्पात्रसहितं ब्राह्मणा —

349.

25/12 10 Bl 12 bis 15 Linien Etwa 1780

Sāntyadhyaṅya aus dem Visnudharmottara, Besänftigung ubler
Ereignisse durch Gebete und Gaben Zunächst werden einundzwanzig
genannt Amritā, Abhaya, Saumyā, Vaisnavi, Raudri, Brahmi, Aindri,
Vāyavi, Varuni, Kauveri, Bhārgavi, Prajapatya, Tvāṣṭri, Kaumārī,
Āgneyī, Mataṅgini, Gāndharvi, Nauriti, Aṅgirasī, Yamyā, Parthivī
Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse,
wie Mṛgapakṣaivakṛtya, Prasavavakṛtya, Viṣṭivaikṛtya — Un-
vollständig Beginnt राम उवाच ॥ शान्तीना मे समाचक्ष्व स्वरू-
पाणि महामुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥
पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता । सौम्या च
सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ अन्यामा देवताज्ञान नाम्नीव
कथित यथा । अथ वर्णास्तु शान्तीना निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥
अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सौम्या शुक्लैव विज्ञेया
नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ वालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्ख-
समप्रभा । स्वप्नवर्णा तथा चैन्द्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc

Fol 1a सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सौम्या चैव
महाशान्ति सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भीमेषु शान्तिः
कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सौम्या दिव्येषु भागव ॥ १६ ॥
विजिगीषुः परानेव त्वभियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वभया
शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सौम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै ।
भूमिकाम्ये समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नक्षये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसभूते
शूलभावभयेषु च । चरेषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥
पशूना मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे । भूतेषु दृष्टमानेषु रौद्री
शान्तिस्तथेयते ॥ २० ॥ etc Fol 9 schliesst mit Arcāvīkāraśanti
Darauf eine Lucke

Fol 10 schliesst इति महाशान्तिः । अथाथशान्तिः ॥

350.

28¹/₂/11¹/₂ 11 Bl., 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Hansagitā aus dem Visnudharmottara Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht Am Ende stehen zwei Kapitel über den Vānaprasthasrama und den Brahmāsrama Auf Fol 10b eine Lücke Kapitel 1. Rājadharmāb, 43 Verse, beginnt ऋषय ऊचुः ॥ आचक्ष्व राजधर्मास्तु त्वमस्माक द्विजोत्तम । राजधर्मेष्विहायत्त वैलोक्यमखिल यतः ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थानां वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेन्नरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । निग्रहश्चैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 Vyavahāra, 44 Verse ऋषय ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहाराद्वेक्षणम् । तदस्माकं समाचक्ष्व त्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ आसन्नतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धनाः । ततस्तेतायुगे तेषा धर्मो नाशमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहारः प्रवर्तितः । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृतः ॥ ३ ॥ Kapitel 3 Bhogalaksanā, 10 Verse हस उवाच ॥ संयोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् । आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 Lekhalaksanā, 25 Verse हस उवाच ॥ पौरुषश्चैव दिव्यश्च निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पौरुषस्तत्र लिखितं साक्षिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 Saksinirnaya, 23 Verse हस उवाच ॥ एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र पद्धिधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 Divyadbarmah 69 Verse हस उवाच ॥ पौरुष निर्णये प्रोक्तं दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाक्षिकेषु त्वर्धेषु मिथो विवदमानयोः ॥ १ ॥ Kapitel 7 Vivāhadharmāb, 27 Verse हस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रश्च तस्य यथाक्रमम् । शूद्रविद्वच्चविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ १ ॥ Kapitel 8 Dāyavibhaga, 21 Verse हस उवाच ॥ औरसः पुत्रिकापुत्रः चैवजश्च तथा परः । पौनर्भवश्च कानीनः सहोदश्च तथा सुतः ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकश्च क्रीतश्चैव तथा परः । अपविद्वसूपगतः शूद्रापुत्रस्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 Rānadāna und Niksepadana, 14 Verse सर्वोपायैर्धनो वित्तमृणिकादामुयात्स्वकम् । न स राजाभियोक्तव्यः स्वक सप्ताधयेदनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 Deyādeya, 5 Verse हस उवाच ॥ फलहेतीरुपायेन कर्म सभूय कुर्वताम् । आधारभूतः प्रवेप-

स्तसिष्ठेयुरशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11 Bhṛitīkaśilpīpālāsuddhi,
11 Verse भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् । एकत्र का-
लावधिको देशावधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12 Dandānuśasana,
22 Verse (?) हंस उवाच ॥ धन धर्मार्थकामाना मूलमाङ्गमनीयिणः ।
नृणा बहिधराः प्राणा द्रविण च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13
Vikrayannūnaya, 7 Verse विक्रीय पण्यं मूल्येन क्रीत यो तु न य-
द्वति । स्थावरस्य फलं दाप्यो जङ्गमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14
Sasyahānidanda, 3 Verse हंस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जाताना
वृक्षाणा चैत्रयोर्द्वयोः । फलं पुष्प च सामान्य चैत्रस्त्रामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥
Kapitel 15 Vanaprastha, 8 Verse हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा
पथेद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्य तदारण्य समाश्रयेत् ॥ १ ॥
Kapitel 16 Brahmāśrama, 14 Verse हंस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो
भागं [प्राण्या]न्याश्रमे वसेत् । हस्तेष्टि विधिवत्पश्चात्सार्ववेदसदचिणाम्
(pascāt sarvām vedam sadaksinām MS) ॥ १ ॥

351.

31/16 8 Bl., 11 bis 13 Linien Abschrift von 1818

Apāmājanastotra, ein Gebet an Viṣṇu zur Beseitigung von
Kränkheiten In einem Dialog zwischen Dalbhya und Pulastya, in
160 Versen Beginnt दालभ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विपरो-
गाद्युपद्रवैः । दुष्टयहोपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारि-
कहत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः । सदा सपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनि-
सत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । सभवन्ति नृणां
तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्ना-
न्यजन्मनि तोषितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिनः ॥ ४ ॥

Schliesst य इदं आवयेद्विप्रः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः । यहास्त
नोपसयन्ति न रोगा न च राक्षसाः ॥ १५९ ॥ धन्यो यश्चक्षुः
शुभ्रः स्वर्गोऽयं मुनिसत्तम । पठता शृण्वता वापि ददाति परमा
गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhavisyottara
purāṇa entnommen In Weber's Berl Catal Num 1163 und in
Florentine MSS Num 58 wird dasselbe als dem Viṣṇudharmottara
angehörig bezeichnet.

352.

23/13 56 Bl., 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1774

Ekādaśmūhatmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in
der leichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Kṛṣṇa geweiht Auszüge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purana gegeben

1) Margasīrṣākadāśī Saksinamni Aus dem Bhaviṣyottara-purana
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्ररूपिणे ।
सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Maṅgasīrṣasya Mokṣada Sukla Aus dem Brahmandapurana
Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते । लो-
कानां च हितार्थाय पापानां चयकारिणे ॥

3) Paurī Saphalā Kṛṣṇakadāśī Aus dem Padmapurana Fol 9b
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे च का वा एकादशी
भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Paurī Sukla Putrada Aus dem Brahmandapurana Fol 13a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मकृपा कृत्वा ममो-
परि । पौषस्य शुक्लपक्षे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Maghakṛṣṇa Tilada Aus dem Vayupurana Fol 16a
Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ भगवन्त्रतमाख्याहि पापघ्न पुण्यवर्धनम् ।
यत्कृत्वा मानवानां तु विष्णुलोको ऽचर्यो भवेत् ॥

6) Maghasukla Jaya Aus dem Bhaviṣyottara-purana Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपक्षे च तिलदा कथिता
त्वया । शुक्लायां ब्रूहि माहात्म्यं कथां च मधुसूदन ॥

7) Phalgunakṛṣṇa Vijaya Aus dem Skandapurana Fol 20b
Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजया नाम
या भवेत् । तस्यां पुण्यं तु भो स्वामिन्कथयस्व प्रसादतः ॥

8) Phalgunasukla Amardiki Aus dem Brahmandapurana
Fol 23a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकानां चैव सर्वेषां हितार्थाय
महामुने । पृथ्वाभ्येकादशीं ब्रह्मन्संस्तुय वद तत्फलम् ॥

9) Citrakṛṣṇa Papamocanika Aus dem Skandapurana Fol 26a
Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृथ्वाभि भगवस्त्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥
चैत्रस्य प्रथमे पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Citrasukla Padmalikha Sie heisst auch kamavati Aus
dem Varahapurana Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव
नमस्तुभ्यं कथयस्व ममायत ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किनामेकादशी भवेत् ॥

11) Vaisakhakṛṣṇa Varuthini Aus dem Bhaviṣyottara-purana
Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपक्षे तु किना-
मेकादशी भवेत् । तस्यां तु महिमानं मे वद कृष्ण प्रसादतः ॥

12) Varākhasuklā Mohini Aus dem Kōrmapurāna Fol 31b
Beginnt श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसदिन व्रताना व्रतमुत्तमम् ।
वसिष्ठ त्वं मुनिश्रेष्ठ महापापविनाशनम् ॥

13) Jyesthākṛṣṇā Aprā Aus dem Brāhmāṇḍapurāna Fol 33b
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपक्षे कापि चैकादशी
भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥

14) Jyesthāsuklā Nirjalā Aus dem Brāhmayādvartapurāna
Fol 34a Beginnt भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे
परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥

15) Āśādhakṛṣṇā Yogini Aus dem Brāhmayādvarta Fol 36a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढकृष्णपक्षे तु कापि चैकादशी
भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥

16) Āśādhāsuklā Devāsayani oder bloss Sayanī Aus dem
Skandapurāna Fol 38a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढस्य
सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः किं
पुण्यं कृष्ण मे वद ॥

17) Śrāvanakṛṣṇā Kamalā Aus dem Brāhmayādvartapurāna
Fol 40b Beginnt नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता
त्वं च पितामहः । श्रावणस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

18) Śrāvanaśuklā Putradā Aus dem Bhavisyottarapurāna
Fol 41b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रावणस्य सिते पक्षे कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

19) Bhādrapadākṛṣṇā Ajā Aus dem Brāhmayādvartapurāna
Fol 44a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां मम भोः कृष्ण
कृष्णपक्षे च भाद्रपदे । किनामैकादशी तस्या विधिश्च क उदाहृतः ॥

20) Bhādrapadaśuklā Padmā Aus dem Brāhmāṇḍapurāna
Fol 45a Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपक्षे वै कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

21) Āśvinakṛṣṇa Indrā Aus dem Brāhmayādvartapurāna
Fol 47b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः की देवः किं फलं वद ॥

22) Āśvinaśuklā Papāṅkuṣā Aus dem Padmapurāna. Fol 50a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वामुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो ।
प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाययः ॥

23) Kārttike Kṛṣṇapakṣe Rāmāṇadasi Aus dem Brāhmaparivartapūṇaṇī Fol 51 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहाञ्जनार्दन । कार्तिकस्यासि पक्षे किनामैकादशी भवेत् ॥

24) Kārttikaśuklapakṣe Prabhodhūnī Aus dem Skandapūṇaṇa. Fol 54 b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे च प्रबोधि न्यैकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यतां तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

28/12¹/₂, 3 Bl. 10 und 11 Linien. Geschrieben in Savitijayapura von Kāmapratāpa im J. 1843

Vijayapañcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodara) und Rādhā Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gehalten 49 Verse Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचुः ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्या तिथिं नो ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ शृण्वन्तु ऋषय सर्वे सावधाना भवन्तु ते । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्या श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण राधया युक्तं पूजयेद्भक्तिमान्नरः । व्रतमात्रेण विम्रेन्द्रा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रान्वितश्च धनधान्यसमृद्धिमान् । कार्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपापविनिर्मुक्तो लभते मोक्षमन्यम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विजयापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354.

15/10 4 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Indraprastha von Nṛsiṅha Mīśra im Jahre 1799

Samkātacaturthivrata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Margaśīrṣa (oder Vaisākha Vagha Bhādrapada u s w) Nichts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शुक्लपात्रे महेश्वर । शुद्धाद्गुह्यतरं गुह्यं तद्ब्रूत कथयस्व मे ॥ १ ॥ (द्विजादिचतुरो वर्णा नारीपतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखं प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एतत्कथय धर्मज्ञ परोपकृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्टं

(lies puraprichad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धीम्यमृषिवर देवि सर्वज्ञ कुलपूजितम् ॥ द्रौपदुवाच ॥ ब्रह्मस्त्वन्मुखसजात यथा ज्ञात कृतं तथा ॥ ४ ॥ सकटे किं कृतं विप्र कथयस्व विधानतः ॥ धीम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि सकटे यत्कृतं व्रत ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थी यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्यं व्रतमेतच्छ्रद्धानेन । सोमाय दापयेदर्घं मन्त्रोच्चारणविधिं तथा ॥ ७ ॥ द्रौपदुवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेदर्घसयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधानं समासतः ॥ ८ ॥ धीम्य उवाच ॥ अब्रूण कलशं स्थाप्य पञ्चरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं कास्यरीयं मृदं तथा ॥ ९ ॥ तण्डुलं पूरयेत्पात्रं सवसुं सफलं तथा । तस्योपरि न्यसेद्देवं सोमं रीषमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमां च चतुर्कार्यां ब्राह्मणांश्चतुरास्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञान्तर्वशास्त्रविशारदान् ॥ ११ ॥ वरणं कारयेत्सम्यक् पश्चात्पूजां समाचरेत् । पञ्चामृतेन सस्त्राय गन्धादिं पूजयेत्ततः ॥ १२ ॥

Schliesst diti भविष्य उमामहेश्वरसवादे मार्गकृष्णचतुर्थीकथां संपूर्णा ॥

355.

20/10 12 Bl 8 Linien Etwa 1780

Pāṇḍaragita 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduden die Verehrung von Kṛṣṇa als das höchste Gut dargestellt wird. Beginnt पाण्डव उवाच ॥ प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीक्यासाम्बरी-पशुकशीनकभीष्मकाद्या । रुक्माङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीषणाद्या एतानहं परमभागवतात्प्रमामि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विनश्यति धनं जयकीर्तनेन भाद्रीसुतौ कथयता न भवन्ति रोगा ॥ २ ॥ ब्रह्मो-वाच ॥ ये मानवा विगतरागपरापरज्ञा नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10 9 Bl 8 Linien Etwa 1780

Pāṇḍaragita in 78 Versen

357.

20/10 1/2 15 Bl 7 Linien Geschr. eben im J 1777 von Rāparāma Sohn des Iṣṭarī Jairāmaṣṭ für Surajemala, Sohn von Dayarāmaṣṭ

Pāṇḍaragita

358.

21/11. 20 Bl., 6 Linien. Geschrieben von Ratnākaraḍeva Śarma im J. 1834.

Pāṇḍaragītā.

359.

16/12. 14 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Gaurīśaṅkara um etwa 1830

Pāṇḍaragītā.

360.

24/12. 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1840.

Pāṇḍaragītā.

361.

27¹/₂/9. 10 Bl., 5 Linien. Geschrieben von Cīkunaḍṣa im J. 1851

Pāṇḍaragītā. Foll. 5 bis 7 fehlen.

362.

24/16. 50 Bl., 13 bis 15 Linien. Geschrieben um etwa 1800 von Umāśaṅkara, Sohn von Dharaṇīdhara.

Kedārakalpa, Schilderung von Kedāra (Kedāranātha), einem wohlbekannten dem Śiva geheiligten Tempel in Garhwāl, Beschreibung der Wallfahrtsörter und Linga auf dem Wege nach Kedāra, und der Bergspitze Mahāpantha oder Mahāpatha. Mit Mahāpantha wird sowohl das letzte Ziel für die Pilgerfahrt als auch das Werk (Śiva-kalpa), welches davon handelt, bezeichnet. Angeblich aus dem Vidyāntapurāṇa (d. i. Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel. 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāsenā). Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāṇa überein, welches im Catal Oxon Num 137 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel). Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist. Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm. Nach dem Vers 21, 78 महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः (in der Oxforder Hs. 5, 54) konnte der Verfasser den Mahimnastava von Puṣpadanta. Beginnt. श्रीकार्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वरं ॥ १ ॥ अहं पृष्ठा करोमीश साधकानां हिताय च । महापन्थेन यास्यन्ति किञ्चिच्छ्रद्धयापि मानवाः ॥ २ ॥ तत्स्यार्थं मे फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयं देहेन शंकर ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । विनश्यति हतं तेषां ये शृण्वन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापन्थः परो धर्मस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । रोचते (MS. rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वैः पद्मशाम्भ

वदान्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमध्ये महापन्थ पन्थाना पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1 2 Svaigagamanaividhi 2 beginnt (Oxf 5, 9) श्रीकार्तिक उवाच ॥ महापन्थ कुतो देव कुत्रस्थाने ऽस्ति पूजित । येन गच्छन्ति सिद्धेशा ससारे दुःखपीडिता ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्य महादेव त्रिदशा-सुरपूजित । स्वयदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधका ॥ २ ॥ श्री-ईश्वर उवाच ॥ शृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसानिध्य महायोगास्तपस्विन ॥ ३ ॥ आश्विने चैव मासे तु गन्तव्यं च महापथे । शुभे च शुभे लभे मन्दापूर्णादिसत्तिथौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्यं च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्ट-पथ्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमध्ये महामन्त्र ये स्मरन्ति च नित्यम् । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललिता-पुरी महास्थानं तत्र तिष्ठन्ति साधका । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पश्चिंते तत्र साधका ॥ ७ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च सगमे । तत्र स्थाने च स्नातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महारुद्रप्रसादेन प्राप्तं पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वर महातीर्थं दृष्ट्वा हरति पातकम् ॥ ९ ॥ —

3 Aghoramantravirūpana 4 Nagapurivarnana 5 Brahmapurivarnana 6 Sambhupalapurivarnana 7 Sutipalapurivarnana 8 Pindadina 9 Rajapurivarnana 10 Rudrabrahmanarūpanirūpana 11 Indrasambharūpanasthāna 12 Campikapurivarnana 13 Risipurivarnana 14 Ūrdhvaṣṭadapurivarnana 15 Hemapurivarnana 16 Ghoṣavati purivarnana 17 Trimūrgacaryasādhusambodha 18 Rudrapurivarnana 19 Indravatubrahmapurivarnana 20 Dharmapurivarnana 21 Lob des Mahapanthi

363.

94/15 93 Bl. 11 bis 12 Linden Geschrieben von Paṇḍita im J. 1820

1 Foll 1—4b Aghoramantrasadhanaprakara Sada nastoti, Śivakavaca, Parthivapūja vier kurze Stücke angeblich aus dem Rudravamśa entnommen Beginnt श्री कैलासदर्शनं पुण्यं स्वयंदेहे न संशय । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभि ॥ १ ॥ तद्देहे तत्र लभ्यं स्नात्कल्पकोटिशतेरपि । इदं देहयुतं नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैनं धर्मं तु लोपयेत् । यत्र चाष्ट-दलं कुर्यात्तत्र पूजां समारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेद्धीशंकरं तत्र पार्वती-वल्लभं हरम् । उपचारैः षोडशकैः सर्वशक्तिसमन्विते ॥ ४ ॥

2) Foll 4b—23 KedāraJāla in zehn Paṭala Über die Heiligkeit des Kailāsa im Himalaya Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvar and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (?) मे । अतिपुण्या महादेवी नदी वैतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितृणा तोयदानेन तृप्तिर्भवति पूर्वजान् (?) । तत्रापि परम देव पश्येदद्रौ हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यद्वत्त तुष्टिमात्रं च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तदीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितश्चो रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालय पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्त-तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये कृत मया । तत्र या सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रनष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देव-गन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धास्ते विप्रा केदारपरिचिन्तका । आस-निर्मलदेहाश्च केदारस्य प्रभावत ॥ इति ते कथित देवि लिङ्गमाहात्म्य-मद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव क्षणात् । शिवलोकम-वाप्नोति शुद्धात्मा नात्र शशय ॥

364.

25/10 13 Bl 14 bis 16 Linien Etwa 1650

Kedāraharpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Sivapurana Die Verse sind durchgezählt und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxford der Hs Beginnt कार्तिकेय उवाच ॥ अहं पृष्ट्वा करोमीश लोकानां हित काम्यया । महापथं न पश्यन्ति केचिच्छ्रुत्वा स्वमानवा ॥ १ ॥ तस्यायं यत्फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वर्गदेहेन शकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि क्लिप्तिवपम् । कृतं तेषां विनश्यन्ति (lies विनश्यति कृतं तेषां) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वस्तच्छास्त्रं च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्यं च दिव्यशास्त्रं च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विद्वा विनश्यन्ति सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वज्रकन्यास = Num 362 12 17 Oxford 19, 39

C. Kunstpoesie.

365.

25/10 20 Bl., 10 bis 11 Linien Handschrift von etwa 1680

Kumārasambhata, ein episches Gedicht von Kalidāsa Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge Randglossen finden sich bis Fol 13a

366.

26/11 38 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1680 in Nagara-
patti von Apadarāma

Kumārasambhata

367.

25/11 42 Bl. 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1710

Kumārasambhata

368.

23/12 54 Bl., 9 Linien Geschrieben im J 1776 von Rāmanāśhāṭṭh

Kumārasambhata

369.

25/14 29 Bl., 13 Linien Geschrieben im J 1800 für Viśnurāma,
Sohn von Nandarāma

Kumārasambhata

370.

23/11 42 Bl. 9 Linien Etwa 1650

Kumārasambhata in acht Gesängen

371.

23/13 49 Bl. 8 bis 9 Linien Der ältere Teil bis Fol 10 ist am
Ende des vorigen Jahrhunderts das übrige etwa um 1820 geschrieben

Kumārasambhata in acht Gesängen

372.

23/12 104 Bl., 11 Linien Geschrieben für Gauṇajitīya Trivedin
Vādava aus Bradhnapura von Jā Somanātha in Bradhnapura im J 1583

Kumārasambhata, die ersten sieben Gesänge, mit dem
Kommentar von Vallabhadeva Ānandadeva-śrīpati Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citiert und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorgänger, die er nur mit dem Ausdruck *lecit* bezeichnet. Die Erklärung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha. Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen.

Die Pagnation war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordnung herzustellen.

Die ersten neun Bl. fehlen. Nach der neuen Pagnation beginnt auf Fol. 1 das Ende von Sarga 1. 23. Dieser endigt auf Fol. 10b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol. 11b mit dem Anfang von Vers 6. Fol. 12a schliesst mit dem Ende von Vers 62. Der zweite Sarga schliesst auf Fol. 12b — Sarga 3 Fol. 30b — Sarga 4 Fol. 39b — Sarga 5 Fol. 63a — Sarga 6 Fol. 79b — Sarga 7 Fol. 104b.

373.

25/14 70 Bl. 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1800 von Nanda rāma Sohn von Bhikha.

Mallinathas Kommentar *Samjvāni* zu den sieben ersten Gesängen des *Kumarasambhava*.

374.

27/11 29 Bl. 14 Linien. Etwa 1800.

Ein anonymes Kommentar zum *Kumarasambhava*. Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga. Beginnt *आशीर्नमस्क्रिया वासु- निर्देशश्चापि तन्मुखम् । सर्ववन्द्यो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥*

375.

24/9 67 Bl. 13 Linien. Schöne Jaina Abschrift von etwa 1500.

Raghurāṇśa, ein episches Gedicht von Kalidasa. In 19 Gesängen.

376.

23/9 80 Bl. 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Ajmer (*Rājasrīmīla* derajye Gha asipratape) von Joti Mukunda) im J. 1540.

Raghurāṇśa

377.

27/9 70 Bl. 9 Linien. Abgeschrieben in Benares im J. 1660 von Gopala einem Sohn des Śukla Bhanujī.

Raghurāṇśa

378.

25/11 91 Bl. 11 Linien. Gute alte Handschrift von etwa 1700.

Raghurāṇśa Foll. 1—33a enthalten viele Randglossen.

379.

22/13 154 Bl. 8 bis 10 Linien. Etwa von der Mitte des 18. Jahrh.

Raghurāṇśa

380.

25/11 133 Bl 15 bis 16 Linien Abgeschrieben im J 1765 in Bhujana-
nagara von Ajabāh

Raghurāṇṣa

381.

22/12 136 Bl 10 bis 12 Linien Abgeschrieben im Anfang dieses
Jahrhunderts von Vinurāma einem Sohn des Nandarāma.

Raghurāṇṣa

382.

20/9¹/₂ 5 Bl 5 bis 6 Linien Schrift von etwa 1840

1) Fol 1—4 *Raghurāṇṣa* Sarga 5, 1—15

2) Fol 5 mit 8 Linien und verschiedener Schrift Bruchstück
einer Schrift *Sevaparudha* und *Nāmaparadha* Vergehen im
Dienste von Kṛṣṇa, und Missbrauch seines Namens Der Nama-
parādha lautet वैष्णवनिन्दादि १ । विष्णुशिवयो पृथगोश्वर-
बुद्धि २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धि. ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ ।
नामव्यर्थवाद ५ । नाम्नि कुत्साख्ययाकृष्टकल्पना ६ । नामवलेन
पापे प्रवृत्ति ७ । अशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टि ८ । अशुद्धाने
नामोपदेश ९ । नाममाहात्म्ये श्रुते ज्योति ॥ १० ॥

383.

24/15 49 Bl 18 bis 26 Linien

Nalodaya ein episches Kunstgedicht in vier Uchhvāsa von
einem unbestimmten Kalidasa Mit dem Kommentar Bodhini von
Prajākara Sohn von Vidyakara aus Mithila Erhalten sind
Uchhvāsa 1 2 bis 3, 15 Der Scholiast giebt zuerst den zusammen-
hängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter
ab Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F Benary
erschien in Berlin 1830 4

384

24/10 69 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben von Mahādeva im J 1626

Kirātārjunīya ein episches Gedicht in 18 Gesängen von
Bharavi

385.

22 10 107 Bl 8 Linien Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von
Ga gārāma, im J 1696

Kirātārjunīya

386.

21/7 112 Bl 7 Linien Etwa 1550

Kirātārjunīya Fol 36 80—89 fehlen Die alte Schrift
reicht vom Anfang bis 2 5 Die neue Schrift beginnt auf Fol 6
und geht bis Fol 27 Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet
mit dem Titel des dritten Sarga Der ganze Band endet in 18 31

396.

26/9 55 Bl 8 Linien Etwa 1790

Naisadhiyacarita Foll 1—54 und 57 12, 1—18, 149.
Fol 57 enthält 19, 19—30

397.

25/11 115 Bl 21 Linien Gute Jaina Schrift von etwa 1650

Naisadhiyapralāsa, ein Kommentar zum *Naisadhiyacarita*,
von Narayana mit dem Beinamen Vedarkara, Sohn von Narasimha
Sarga 1—10 Beginnt वैदेही यस्य वामे जयति जयजनिर्दक्षिणे
लक्ष्मणो ऽपि etc

398.

27/10 90 Bl 11 Linien Geschrieben von Govinda im J 1677

Naisadhiyaprakāsa von Nārāyana, Sohn von Nārasiṃha und
Madalasa. Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1 2 und zu
einem Stück von 13 1) Sarga 1 Numeriert 1—53 Foll 35—40
fehlen 2) Sarga 2 Numeriert 1—33 3) Von Sarga 13 sind
Foha 1 2 4 5 7—12 erhalten

399.

26/11 72 Bl bis Fol 73 10 Linien von da ab 9 Linien Etwa 1650

Kudambara, eine Erzählung von Bana. Der erste Teil Be-
ginnt mit Fol 4, in Petersons Ausgabe p 7, 6 und schliesst mit
Fol 119, in derselben Ausgabe 173 8 — Foll 4 6—98 98—993
fehlen

400.

28/12 55 Bl 13 Linien Etwa 1700

Kudambara Erster Teil Die ersten zwanzig Bl fehlen
Fol 21 a beginnt मचिन्तयमहो प्रभावस्तपसाम Peterson p 43 10
Sonst vollständig

401.

26/11 46 Bl 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J 1464 Lakṣmī
sāgarasurirāṇye

Damayanti-campā, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten
Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet. Ent-
hält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayanti. In
sieben kapiteln (Ucchāsa) Von Trivikrama Bhatta, Sohn von
Nemaditya. Sieh Catal Oxon Num 208. Beginnt जयति गिरि-
सुताया कामसतापवाहिन्युरसि रसनिपेकयान्दन्धन्मीलि । तदनु
च विजयन्ते कीर्तिभाजा कवीनामसहृदमृतविन्दुस्यन्दिनी वाग्विला-
सा. ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Candapāla in
Bombay 1886

402.

22/12 9 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrisinhacampū, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prihlāda, einem Sohn des Daitya Hira-nyakaśipu, der für seine Anhänglichkeit an Viṣṇu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fürsten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umāpati Dalapati, von Keśava Bhatṭa, Sohn von Ananta, Enkel von Kesava Diese Handschrift enthält den ersten Stabaka und 22 Paragraphen des zweiten, während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकचिदुकूलः कुण्ड-लोद्भासिगल्ल. शमितभुवनभार. को ऽपि लीलावतारः । त्रिभुवनमुख-कारी शेषधारी नृसिंहः परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नक्षतोतु ॥ १ ॥ Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा स्वर्गादि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का. प्रतिभटपृथिवीनायका. सा-यकाङ्काः कौपोनाङ्काः कथचिद्विरिवरविवरे वासरान्वाहयन्ति । नम्री-भूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताद्वैर्मत्तो ऽथास्ते पर' कक्षव जगति हरिर्व्योमपुष्पायमाण. ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, fünf Bücher von Tierfabeln, von Viṣṇusarman Von Anfang bis 3, p 193 (Linie 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 55 Bl., 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 195, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bl., 15 bis 22 Linien Geschrieben von Mānikyadeva

Schüler von Śīladeva Śūri श्रीसवति १६३४ वर्षे चैवसितप्रतिपदि रेव-तीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीबृहन्नक्षे पूज्यभ० श्रीश्री ५ भावदेवमूरिस्तत्पट्टे विजयवन्तभट्टारकश्रीश्रीश्रीश्री ३ शीलदेवमूरिस्तच्छिष्येण श्रीमाणि-वर्देवेनालेखि ॥

Itopadeśa von Nārāyaṇa Paginiert 5—39 Foll 1—4 7 28 32—36 fehlen Fol 51 beginnt रोगगोकपरीतापवन्धनव्यस-नानि च । आत्मापराधवृक्षाणा फलान्येतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe von Schlegel und Lassen p 15 Kathasamgraha 1 endet Fol 13b, 2 Fol 23b, 3 Fol 31b, 4 Fol 39b

406.

33/20 30 Bl. 32 Linien Schrift von 1856

Puruṣaparīkṣā, 44 moralische Erzählungen, geteilt in 4 Kapitel (Paricheda) Verfasst in Prosa und Versen von Vidyaapati, und

dem König Śivasuha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte. Beginnt ब्रह्मापि या नीति नुत सुराणां यामर्चितो ऽप्यर्चयतीन्दुमीलि । या ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णु-स्तामादिशक्ति शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्य सुधिया वरेण्यो विद्यावतामादिविलेखनीय । श्रीदेवसिंहचितिपालमूर्तुर्जयाच्चिर श्री-शिवसिंहदेव ॥ २ ॥

Paricheda 1 endet Seite 14 2 Seite 24 3 Seite 39

407.

22/13 55 Bl 10 Lin en Geschrieben im J 1753

Bhojaprabandha eine Schilderung des Hotlebens von Bhoja von Dhara Verfasst von Ballāla Beginnt श्रीमतो धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धाराया राज्ये सिन्धुल-संज्ञो राजा चिर प्रजा पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht धाराधीश्वरस्य शतश प्रबन्धा सन्ति मया च यथामति कियन्त्यपि लोकेत श्रुतानि वृत्तान्येकत्र कृतानि ।

408.

31/13 44 Bl 12 Linien Etwa 1760

Bhojaprabandha Folia 42—45 fehlen

409.

24/14 30 Bl 12 Linien. Abschrift von 1708

Bhojaprabandha Folia 16 18—28 31 33 34 37 39—47 50 52 56 fehlen

410.

35/12 16 Bl 12 Linien Anf des 18 Jahrh

Sinhāsanaśāstrīnśat, zweihundertsechzig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama Beginnt य ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति पर प्रधान पुरुषे तथान्ये । विश्वोद्भूते कारणमीश्वर वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ॥ १ ॥ आद्याब्धिमज्जनपारदाया पाण्डित्यदानेकविशारदाया । वीणाप्रवीणीकृतनारदाया क्षरामि पादाविह शारदाया ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमय मुनीनामगोचर लोचनयोरतीव । मनीषिचेतोऽगृहदीप धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ निलीनमिन्दो पयसीव बिम्ब सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमय विवेकरूप पर धाम शिव भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वाविंशत्तिहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकौतूहलमनोहरगद्यपद्यमयः कथाप्रबन्धः कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bl., 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidāsa Die Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bl., 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Bhujanagara von Kāntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bl. 10 Linien Abschrift von 1811

Meghadūta

414.

26/11 13 Bl., 2 Linien des Textes Etwa 1790

Meghadūta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentar von Mallinātha

415.

27/12 17 Bl., 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10^{1/2}, 14 Bl., 25 bis 31 Linien Geschrieben von Vriddhicanda (Grāmakāntalyāmadhye), Schüler von Śrīmānaji, präsiya von Jinabhadra Suri, im J 1830

Meghadūta Mit einer Avacūṛa von dem Jaina Kanakakīrtigani, Schüler von Jayamandira Er erklärt 125 Verse Folia 1—5 fehlen Die Zählung der Bl. ist von mir berichtigt Der Kommentar beginnt in der Mitte von Vers 5 Als Probe diene die Erklärung von 6 (जातं वंशे) हे मेघ त्वां पुष्करावर्तकानां वंशे जात जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्करावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्ता वर्तुला ययोर्विन्द्वो येषां पुष्करावर्तकाः । तेषां कीदृशे वंशे । भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशं त्वाम् । मघोनः शक्रस्य प्रकृतिपुरुष प्रधानपुरुषम् । पुन कीदृशं त्वाम् । कामरूपमिच्छारूपम् । दुर्गादिसंचारषममित्यर्थः । हे पयोद मुखागमनं प्रयच्छ । तेन कारणेनाहं त्वयि विषये अर्थित्व गतः प्राप्तः । कस्मात् । विधिवशाद्देवायत्ताद्भाग्यवशादित्यर्थः । कीदृशो ऽहम् । दूरवन्धुः । दूरे बन्धुर्यस्य सः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्वा प्राप्तः । अधिकगुणे पुंसि याज्ञा मोघापि विफलापि वरनीयत्त्रियं दातुर्गुणाद्वत्वात् । अधमे पुरुषे निगुणे याज्ञा लब्धकामापि सफला-

भिलापापि न वरम् । इयन्प्रियमपि न भवतीत्यर्थः । देवादृते वरः
 श्रेष्ठे त्रिषु क्लीव मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वा
 प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholiast gibt über sich am Schluss den folgenden
 Bericht श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठात्रयस्तेषामन्तिपद-
 यणीर्गणिगुणी नेत्राम्बुजाको ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरौ गणिवरो
 ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचय श्रीमेघदूतस्य
 सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिर्गणिविदधात्यसु प्रथितमर्थमनर्थविनाशकम् ।
 जलधराभिधदूतसमुद्भव निजधिया सुधियामपि वल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8 46 Bl 8 Linien Schrift vom Ende des 17. Jahrs

Bhartrihariśataka, Sprüche von verschiedenen Dichtern, welche
 in früher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und
 einem Dichter Bhartrihari zugeteilt wurden Unserer Hs fehlen
 Folia 1 2 13 und der Schluss Beginnt mit dem Vers **क्षुत्वा-**
मो ऽपि etc ॥ 12 ॥ Das *Nitiśataka* endet Fol 15 b, das *Śrīṅgā-*
raśataka Fol 32 a Schliesst Fol 49 b mit **समोहयन्ति मद-**
यन्ति ॥ 107 ॥

418.

20/9¹/₂ 38 Bl 8 Linien Geschrieben von Gumanī Vipra aus Mathura
 Sohn von Uderama Enkel von Harima im J 1687

Bhartrihariśataka 1) *Nitiśataka* endet Fol 13 a (103 Strophen)
 2) *Śrīṅgarasata* Fol 24 b (100 Strophen) 3) *Vairagyaśataka*
 Fol 38 b (101 Strophen)

419.

30/13 57 Bl 5 Linien Geschrieben in Saugāvatī von Naunandarama
 Schüler von Savātrāma, für die beiden Söhne von Vallabhajī Ghasirama und
 Aśairama, im J 1785

Bhartrihariśataka Mit einer Gujarati Übersetzung zwischen
 den Linien von Rupacandra Kavi *Niti śataka* endet Fol 18 b,
Śrīṅgarasataka Fol 36 b, *Vairagyaśataka* Fol 57 a

420.

31/14 19 Bl 11 Linien Geschrieben in Savāyainagara von Lachirama
 einem Brahmanen aus Gujarāt, im J 1775

Bhartrihariśataka Fol 1 fehlt *Nitiśataka* endet Fol 7 a
Śrīṅgarasataka Fol 12 b, *Vairagyaśataka* Fol 19 a Einige Glossen
 am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasara Mehrere
 Strophen sind an den Rändern beige geschrieben, und bei den meisten
 derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ur-
 sprünglichen Sammlung angehören Die Anfänge derselben folgen

1) *Nīṭisāṭaka*: रक्तत्वं कमलानां । नम्रत्वेनोन्नमन्तः । इत्येतस्मिन्वा ।
यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हरः ।
यद्यपि चन्दनविटपी । यदि धनिनः सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले वद्धा ।
अरचितं तिष्ठति । इयमुच्चधियाम - । — 2) *Śrīṅgārasāṭaka*: बाले
लीला । मत्तेभकुम्भ । अनाघातं पुष्पं । सुधामयोऽपि चयरोग ।
एतत्कामफलं लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) *Vairāgyasāṭaka*:
स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11. 39 Bl., 9 Linien. Schrift von 1769

Bhartrihariśāṭaka. Vollständig. *Nīṭisāṭaka* endet Fol. 12 b,
Śrīṅgārasāṭaka Fol. 23 a, *Vairāgyasāṭaka* Fol. 39 a

422.

26/12. 54 Bl., 7 bis 10 Linien. Geschrieben um etwa 1680 in *Vaiṣṇava-*
tanagara von Ganinarbada, einem Schüler von Śrīkarnagapi

Bhartrihariśāṭaka Vollständig. *Nīṭisāṭaka* endet Fol. 17 b
Śrīṅgārasāṭaka endet Fol. 37 b. Die ersten 44 Bl. enthalten
Randglossen

423.

25/13. 39 Bl., Linien verschieden. Etwa 1810.

1) *Nīṭisāṭaka* Foll. 1—27. Mit einem anonymen Kommentar.
Dieser beginnt: विघ्नेशं विघ्नहर्तारं गणराजं नमाम्यहम् । शारदां
वरदां नीमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपालं नमस्कृत्य
नत्वा गुरुपदं परम् । भर्तृहरिस्ततोऽन्यस्तस्य व्याख्यां करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll. 28—30. Ein Fragment des *Śrīṅgārasāṭaka* mit
Kommentar.

3) Foll. 31—39. Ein Fragment des *Vairāgyasāṭaka* mit
Kommentar.

427.

92/13 30 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1720

Gita Govinda

428.

21/10 28 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Gita Govinda Foll 26 und 27 fehlen

429.

25/11 20 Bl 13 Linien Geschrieben im J 1780 von Mānkyavijaya
in Vibhīṭakanagara

Gita Govinda

430.

24/12 29 Bl 9 Linien Etwa 1780

Gita Govinda

431.

21/10 22 Bl 8 Linien Etwa 1730

Gita Govinda Reicht nur bis 7, 31

432.

98/11 27 Bl, 7 bis 8 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Gita Govinda

433.

24/11 53 Bl 5 Linien Etwa 1780

Gita Govinda Gezählt von 12—64 Zwei oder drei Bl
fehlen am Anfang Reicht bis 11, 32

434.

29¹/₂/16¹/₂ 23 Bl 12 bis 13 Linien Schrift von 1859

Gita Govinda

435.

21/10 45 Bl 7 Linien im Text Etwa 1750

Gita Govinda, mit dem zwischen den Linien und an den
Randern geschriebenen, abgekürzten, Rasakadambakallolini ge-
nannten Kommentar von Bhagavaddāsa Dieser beginnt इष्ट-
देवतास्मरणलक्षणमङ्गलप्रतिपादकं पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte
Vers wird so erklärt इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय
च केनचिद्ब्रह्माभागतो महाकविसभाया वर्णितं पद्यं संगृह्यते ।
वाच इति ॥ उमापतिधरनाम् कविर्वाच. पल्लवयति विस्तारयति ।
व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । शरण-
नामा कविर्दुर्बलस्य विषमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने सुख. । गूढार्थत्वा-
दिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । शृङ्गाररस एवो-
त्तर. श्रेष्ठो यत्र यत्सत्प्रमेयं तस्य रचने. कविताया ग्रथनैर्गोवर्धना-
चार्येण सह सधावाङ्की ऽपि न विद्युतो न ख्यात । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोर्इकवि श्रवणमात्रादेव ग्रन्थादियाही न तु तस्य कविताया कौशलमिति । त्मापतिपदेनाहंकारित्य जाड्य वेति ध्वनितम् । गिरा संदर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसंपन्नग्रथनविशेषं जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a
5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a
10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्वृन्दावनेश्वरीप्रियछत्तरणपङ्केरु-
हमकरन्दाखादनपदुचसरीकसभापणमध्वानन्दान्दोलचपलहृदयेन श्री-
मद्भगवद्भासेन भगवज्जनपरितोषाय विरचितेयं रसकदम्बकञ्चोनि-
नी ॥ १ ॥

436.

25/11 48 Bl. 12 bis 14 Linien Liwa 1680

GitaGovinda: Text und anonymes Kommentar Paginirt
32—80 Fol 42 fehlt Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15
— Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्गगुणानाह ॥ त्वन्ना-
मसमेतं कृतं संकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवात्र प्रधानकार्यम् ।
एवंभूतं मृदुवेणु वादयते । मृदुत्वं यतस्तवागमने कृतादर । वेणुरत्र
पाविकाख्ययतुश्छिद्रो द्वादशाङ्गुलः । त्वदुद्देशकमिति त्वच्छ्रवणार्थं
मन्दं मन्दं वादयते । नन्विति अहो ते तनुसंगतो यः पवनस्त्वद्देशा-
दागतो वायुस्तेन घनितमपि रेणुं वज्रं मनुते । त्वद्वाचस्पदवासमिवा-
दरति ॥

रचाधुना ॥ अपराधसुन्दर नाम य पठेच्छिवसन्धि । शिवलोक-
मवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Brihatstotraratna
kara p 110

438.

18/10 4 Blt 9 bis 11 Linien Etwa 1680

Om! āstotra in 10 Sragdhara Versen mit zwei Anhängseln
in Anustubh Beginnt ओकारे आदिरूपे खलतवङ्गविधे श्वेतपीते
च कृष्णे नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे
विवर्णे । प्राणायामे समाने विपरितकरणे व्यान उदानपीठे एको
व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीय ॥ १ ॥
पाताले चान्तरिचे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भस्मे काष्ठे च
लोटे स्थितिजलपवने खावरे जङ्गमे वा । बीजे सर्वापधीनामसुर-
सुरजने पुष्पपत्रे तृणाये एको व्या० ॥ २ ॥

Schliesst कोटितीर्थसम पुण्य कोटियज्ञफल लभेत् । इदं स्तोत्रं
पठित्वा तु ब्रह्महत्या व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शि-
वागमे ओकारस्तोत्र समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Adipurana ist dazu bestimmt
dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen

439.

17/9 4 Blt. 6 Linien Etwa 1860

Gaṅgastaka acht Strophen zum Lobe der Ganga Valmiki
zugeschrieben Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil
Beginnt मात शैलसुतासपत्नि वसुधाशृङ्गारहारावलि स्वर्गारोहण-
वैजयन्ति भवती भागीरथी प्रार्थये । त्वत्तीरे वसतस्त्वदम्बु पिवत-
स्त्वद्दीचिपु प्रोपुषस्त्वन्नाम स्मरतस्त्वदर्पितदृश स्थाने शरीरव्यय ॥ १ ॥

440.

29/13 15 Blt 10 bis 13 Linien Schrift vom Anf dieses Jahr

Bhāmīnīlāsa ein Gedicht in vier Abteilungen von Jagannatha
Paṇḍitaraja Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten
Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten Mit einem
kurzen Kommentar von Bhaṭṭācāryavarya Lakṣmana der sich mit
dem Titel Devarī zu belegen beliebt Der Kommentar heisst
Bhāmīnīlāsabhāṣana und beginnt विष्णु गोपीविधुर वन्दे राधा-
विनोदकुशल तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मजं मृगाङ्गनाराकम् ॥ १ ॥
Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt अधुना चण्डकोदण्ड-
धृत्यामं देववत्तमम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वत्से च भूपणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 1° Bll 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgālahari oder *Gaṅgapīyusalahari*, ein Lobgedicht auf die Gaṅga, von Jagannātha Pandita In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्य सकलवसुधाया किमपि तन्महैश्वर्य लौलाजनिजगतः खण्डपरशो । श्रुतीना सर्वस्वं कृतमथ मूर्तं सुमनसा मुधासीन्दर्थं ते सलिलमशिव न शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेक्षसे त्व गतिहीनं सर्वतो निराश माम् । वद कृष्णावति गङ्गे कतमो विषयस्तवास्ति कृष्णाया ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bll 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgālahari oder *Pīyūsalahari* von Jagannatha Pandita 52 Verse

443.

96/13¹ 15 Bll 7 bis 13 Linien Etwa 1890

Gaṅgālahari, mit einer Übersetzung in Hindi 54 Verse

Schliesst चैस्त्व दृष्टा तैर्न दृष्ट कृतान्तो चैस्त्व पीता तैर्न पीत स्तनाम् । यैर्वा मय तैर्न मय भवाब्धौ मातर्गङ्गे यैर्मृत नो मृत तै ॥ ५४ ॥

444.

21/11 3 Bll 11 Linien Geschrieben von Lakṣmīrama im J 1765

Govindadāmodarastotra, ein Anruf an Govinda von Bilva maṅgala, in 56 Versen Beginnt अग्रे कृष्णामथ पाण्डवाना दुःशासनेनाहतवस्त्रकेशा । कृष्णा तदाक्रोशदनन्यनाथा गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Späteren hinzugefügten Vers सुखावसाने इदमेव गेयं दुःखावसाने इदमेव ध्येयं । देहावसाने इदमेव जाय गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33/15 8 Bll 14 Linien Schrift von 179

1) Fol 1—4a *Laghucanakya Rājanīśāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Canakya gehen Geteilt in 8 Adhyaya Beginnt प्रणम्य शंकरं देवं ब्रह्माणं च जगद्गुरुम् । विष्णुं प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणां सुदिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Vuddhacūḍāya* ebenfalls in 8 kapiteln Beginnt प्रणम्य शिरसा विष्णु त्रैलोक्याधिपति प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृत वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो ज्ञास्यति तत्त्वतः । धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकाये शुभाशुभम् ॥

446

21 1° 16 Bl 13 Lin en Geschr eben von V r ddh canda : Udaya p r a m Jahr 1804

1) *Laghucūḍāya* in 8 Adhyāyaḥ Foll 1—6 fehlen und es beginnt mit 6 5

2) *Vuddhacūḍāya* in 8 Adhyāyaḥ Beide sind von einer Uebersetzung in Hindi begleitet

447

25 1° 6 Bl 11 bis 13 Lin en Be gal Schr ft Geschrieben von Bhagavāṇḍasa für K oradāsa V a r a g n um etwa 1820

Cūḍāyārajanitī in 108 Versen Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlins und Webers Ausgabe ab

448

26 1 13 Bl 7 Lin en Etwa 1790

Candraulikavya ein lyrisches Gedicht in welchem die Gestalt der Candravati einer Geliebten des Krishna geschildert wird Unvollständig Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten Die Seiten haben die Überschrift दा० न० १११ auf einen anderen Namen des Gedichtes hindeutet Beginnt मुदा चन्द्राव न्या कुसुमशयनीयादि रचितु सहास प्रोक्ता स्वप्रणयिसहचर्यं प्रमुदिता । निकुञ्जेष्वन्योन्यं हतविविधतल्पेषु सरसा कथा स्वस्वामिन्या सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषमुद्धतोदयैरखिलमङ्गलैर्विधसा मनोरथशतैः सदा मनसि भावितैर्निर्मितैः । अहन्यतिमनोहरे निजगृहाद्विहारेक्षया सखीशतवृताचलद्वजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्रथितमालतीकुरवकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोत्पदभ्रमरयूथसनादितम् । उदारमतिचिचितं मृगमदादिभिर्विभ्रती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449

27 12 4 Bl 8 bis 9 Li en Geschr eben von Phākulo Rāḍhākṣana im J 176

Paṇḍurāṣṭyāyale Bhār nistotra ein Kunstgeheiß von Rama Krishna welcher die Bhārati in 22 Versen feiert Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift अयि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विश्वविमोदिनि नन्दनते गिरिवरवन्ध**)

*) nandinī

**) Vīḍhīva

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे शिति-
कण्डकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिष्ठते जय जय हे महिषासुर-
मर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि
दुर्मयमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शक्रतोषिणि कल्पमोषिणि
घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मंदरोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे० ॥ २ ॥

Schliesst सुमित सुमित***) सुसमाधिना नियमिना यमितो
ऽनुदिन पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प
चि†) त भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bl 10 bis 1° Linien Etwa 1810 Be de Hss w mmeln
von Fehlern

Maṅgalastaka von einem kahdasa 13 Verse Der Dichter
fiebt Götter Heilige, geweihte Städte Flüsse Baume u. s. w. um
Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn
doch lag die Versuchung nahe durch Zufügung von angerufenen
Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten
H^e Metrum Sardulvikridita Beginnt श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरि-
हरो वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा प्रेताधिराजो
यहा । प्रद्युम्नो नलकूबर सुरगजशिन्तामणि कौन्तुभ स्वामी शक्ति-
धरय लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति A) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येव वरमङ्गलाष्टकमिदं पापौघविध्वसनं पुण्यं सप्रति-
कालिदासकविता das übrige ganz unbrauchbar

451.

16/9¹. 6 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 180

Maṅgalastaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in
1 vorhanden jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Les-
arten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गीरोमुत सर्वग श्री-
लम्बोदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधि पूरित । सिन्दूराक्षतमोदकै
सुकुसुमैर्देवै सदा वन्दित सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु
नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं वरमङ्गलाष्टकमिदं दुःस्वप्नविध्वसनं पुण्यं पात-
कनाशनं कविवरश्रीकालिदासेन य । उत्थायोपसि नित्यमेव पठति
प्रीतान्तरात्मा पुमान्मृत्युं स्यात्स तु विघ्नवारणशिर शार्दूलविक्रीडि
तम् ॥ २० ॥

*) bhari

**) darm kha

***), s m tal stum tal

†) pi ca

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird ऐंद्रो द्विरध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णो गरुडध्वजः कामो मक्रध्वज नली धुमध्वज कार्तिक केकिध्वज । मुशना भेकध्वजश्च ग्ली मृगध्वज कुर्व ॥

452.

22/9 9 Bl., 6 Linien Etwa 1700

Mahimnahstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puspadanta zugeschrieben Beginnt महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तद्वसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्य सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृण्यमायेय स्तोत्रे हर निरपवादः परिकर. ॥ १ ॥ अतीतः पन्थातं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्वावृत्त्या य चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्य. कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst असितगिरिसम स्यात्कज्जल सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-शाखा लेखिनी पद्मसुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पार न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgen den Verse sind unecht

453.

21/10 21 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1831 von Sundaralāla

Mahimnahstava mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य पर पारमित्यर्थमवसानमविदुषो ऽजानत. पुरुषस्य स्तुतिर्यद्यसदृश्चननुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपि गिरो वाचस्त्वयि त्वद्विषये ऽवसन्नाः कुण्ठिताः ।

454.

23/15 15 Bl. 14 bis 15 Linien Etwa 1800

Mahimnahstava mit demselben Kommentar Folia 9 10 fehlen

455.

30/11 16 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Ganguprasāda

Mahimnahstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Rātnākara und Bhāgīrathī Beginnt गजानन नमस्कृत्य रेणुका कुलदैवताम् । रत्नाकरं च पितरमम्बा भागीरथी तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोचसभूत. शकरः शकराद्विभाक् । महिम्नाख्यस्तुतेर्वाख्या सचेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुष्पदन्तनामा कथिन्नन्धर्वराजः कदाचि-

चिन्विनिर्मात्यविल्लपन्नोल्लहनेनान्यतामापन्नस्तद्दोषापनुत्तये परमकारु-
णिक भक्तार्तिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्लभं धत्तूरपु-
ष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचन-
ताभासमापन्नैर्द्वाविंशत्सख्याकै श्लोकीरस्तीपीत् ॥

456.

23/16 14 Bl. 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Saṅkara's Kommentar ohne Text. Die ersten beiden Blätter fehlen

457.

24/12 34 Bl., 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramamdeva Nach dem Scholiasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des *Sivarahasya* entnommen und besteht aus 33 Versen Der Kommentar beginnt यस्य ज्ञा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुन. स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा^(१)निन्दिताः । प्राणायामपरै. शुकादिमुनिभिश्चित्ते शिव चिह्नं ध्यानप्राप्त्यमुपास्महे तदमल गोचीरफेन मह. ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपद-
द्वन्द्वसेवया लब्धश्रेष्ठि. । रामदेव प्रकुरुते महिम्नो र्ध्वप्रदीपि-
काम् ॥ २ ॥ नानार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशुभमुक्तिप्रदामज्ञा-
नान्वतम प्रकाण्डपटलीहन्ती सुबुद्धिप्रदाम् । नानाग्रन्थविलोकनाकुल-
धिया प्रायेण सनिर्मिता संत साधुसभाजनासहृदया सशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्न. स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमांशे द्रष्टव्य त्रयोदशा-
ध्याये ॥ ओ नम शिवाय । इह खलु श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणालोच-
नया शिवस्य ध्येयत्वं स्तुत्यत्वं च निर्णयि स्वस्य च कैलासान्तर्गता-
नन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिक्कथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य से-
वासमयवैमुख्येन शृणु पुष्पदन्त. शिवरूपयैव शापस्यान्तमिदं च य-
स्तिश्च्छोकेन हर स्तीति ॥

458.

32/13 23 Bl., 7 bis 10 Linien Etwa 1890

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorübergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9¹, 7 Bl. 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Kṣ inātha Gaudajīti

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Viṣṇu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem *Mahimnahstava* von Puṣpadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikhuṁ Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind. Beginnt श्रीविष्णुवाच ॥ महेशानन्ताद्य त्रिगुणरहितामेव विमल स्वराकारापारामितगुणगणाकारनिवृते । निराधाराधारामरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरपर नमो ऽवेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननियत स्वतन्त्रासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निर्वर्तन्ते वाचः शिवमजरमप्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतु सकृदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ त्वदन्यद्वस्त्वैक न हि भुवि समस्त न भवतो विभिन्न विश्वात्मन च परममस्तीश भवतः । ध्रुव मायातीतस्त्वमसि सतत नात्रविषये न ते ह्यस्य सत्य क्वचिदपि नमो ऽवार्य शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst त्वयापि शांकर लिङ्ग पूजनीय प्रयत्नतः । विहायैवान्यदेवानां पूजन श्रेय सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10 2 BH 7 Linien Geschrieben von Gaṅgārama um etwa 1830

Yamunāstaka, acht Strophen in Śikharinī Metrum, von einem ungenannten Verfasser. Verschieden von den beiden *Yamunāstaka*, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben werden. Alle acht beginnen mit dem Wort kṛdaci. Die erste lautet कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृतं गृहीत्वा शुद्धत्वं ध्रुवपदमगन्मातृसहितः । महिम्नः श्रुत्वा ते प्रचुरतरवित्तिं ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति प्राप्तस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमकृतान्पापनिचयान्कुरु त्वं दृष्टिं मा तव महिमनि त्वं भव दृढा । कदा भ्रातृलोकं वङ्गतरहठो मे स्तुतजलांश्रयं मे मा यान्तु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11 3 BH 8 Linien Etwa 1750

Yamunāstapadī, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kṛṣṇa's Spiele mit den Schaferinnen an der Yamuna, von Viṭṭhalesvara. Offenbar eine Nachahmung von Jayadevi's *Gitagovinda*. Beginnt वसन्तरागेण गीयते ॥ विभ्रमसभ्रमलोलविलोचनमूचितसचित्तभावम् । कापि दृग्गन्धलकुवलयनिकरे रचितं तं कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह प्रजयवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणवृत्तवारणवर इव रतिपतिमानभङ्गे ॥ ध्रु । स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ २ ॥ उद्धट-भावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति कामपि पीनघनस्तनविलुलितनववनमाली ॥ ३ ॥

Schliesst. निजव्रजजनावनायाच गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृदय-
करकमले । रतिमतिशयितरसविट्ठलस्याशु कुरु वेणुनिनादाह्वानस-
रले ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bl, 23 Linien Etwa 1750

Rāksasakārya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar
Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig ge-
bräuchliche Wortformen vorkommen, und Wörter in ungewöhnlichen
Bedeutungen angewendet werden. Der Text beginnt कश्चिद्वन व-
ज्जवन विचरन्वयःस्थो वग्धा वनात्मवदना वनिता वनाद्राम् । तवैर्य-
रिप्रदमुदीच्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला वभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा
पुरुषो वन काननं वज्जवनानि यस्मिन्प्रवज्जवनम् । वज्जुदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Rādhikāśinoda, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von
Rāmacandra, Sohn von Janardana, Enkel von Puruṣottama. Beginnt
मालीनो घनमाली मालीनो वलमाली । मालीनो वनमाली मा-
लीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bl, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahadeva Sohn
von Bhaṭṭa Diva, im J 1756

Rāmāyanasāra, ein Abriss der Rāmāyana Geschichte, in
102 Sardūlavikrīḍita Versen. Einem Risi Agnivesa zugeschrieben.
Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तत्र पुनः समागमभयात्त्यक्ता-
न्तिकस्थानक etc

Schliesst इत्येतद्यद्यरिच पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति etc

465.

26/11 6 Bl 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin
Tripurā. In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra
genannt und dem Laghu Pandita zugeschrieben. Die zweiund-
zwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später
zugefügt. Am Rande befindet sich ein anonymes Kommentar.
Der Text bildet den ersten Teil der Pañcāstavi und ist in der
Kāvya-mālā III, etc abgedruckt. Beginnt ऐन्द्रस्त्रैव शरासनस्य
दधती मथिललाट प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा त्रिपुरा देवी त्रिभिः पदेर्वा-
कीर्तयामाङ्कारप्रभृतिभिः । अथवा पदे. स्थानैर्ललाटशिरोहृदूपाः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघ हिन्ध्यात् । नाशयतु ।
अघमिति पापे दारिद्र्ये मरणे च ॥

466.

16/9 7 Bl 7 Linien Schrift von 1690

Laghustava in 21 Versen Ohne Kommentar

467.

17/10^{1/2} 4 Bl, 9 Linien Schrift von 1739

Laghustara in 21 Versen Ohne Kommentar

468.

23/14 6 Bl 10 Linien Geschrieben in Gapaṭanauagara in Gujarat
im J 1847

Laghustara in 21 Versen Ohne Kommentar

469.

27/12 6 Bl 15 Linien Etwa 1600

Laghustavatika, ein anonymes Kommentar Beginnt ऐन्द्र° ॥

केवलाचरशुद्धार्थमर्थमात्रप्रतीये । लघुस्त्वमहावृत्तिरुद्धता ज्ञानतो म-
या ॥ अथाचरकथनम् । एपासौ त्रिपुरा त्रिभि पदैर्ब्राह्मिर्वक्ष्यमाणै-
कारप्रभृतिभि । अथवा पदे. स्थानैर्ललाटशिरोहृदूपै । सहसा झटिति
स्वबलेन वा वो युष्माकमघ पाप दारिद्र्य वा मरण वा हिन्ध्यात् ।
अपनयेत् ॥

470.

22/11 7 Bl 15 bis 16 Linien Abschrift von etwa 1730

Lalitastavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Göttin Lalita in
212 Arya Versen, von Śaṅkarasvamin Blatt 5 fehlt Beginnt
घन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्गारुढवल्लभाद्यष्टम् । कुङ्कुमपरागशोण कुव-
लयिनीजालकोरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैल सकलजगच्च-
क्रसघटितमूर्ति । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीत ॥ २ ॥
हरिहयनैर्ऋतमारुतहरितामन्तोष्ववस्थित तस्य । विनुम सानुचितयं
विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरुचिस्त-
वकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतु शतयोजनमुत्तुङ्ग शृङ्गपुगवमुपासे ॥ ४ ॥
तत्र चतु शतयोजनपरिणहं देवप्रिण्णिका रचितम् । जालाशालम-
नोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्याया ॥ ५ ॥

Endigt ललिताया स्तवरत्न ललितपदाभि प्रणीतमार्याभि ।
प्रतिदिनमवनौ पठता फलानि वक्तु प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति
श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचित स्तवरत्न स-
माप्तम् ॥

In den Notices von Rajendralalāmītra, Num 1509 wird das
Gedicht Durvasas zugeschrieben

471.

24/10 3 Bl 8 Linien Schrift von 1861

Suātandara, ein Lobgedicht auf Siva welches Daśavādāna d 1 Ravana, dem Dämonenkönig von Lanka zugeteilt wird In 14 Pañcācamārī Versen Beginnt जटाकटाहसंभ्रमभ्रममिलिमिनिर्द्वि-
रीविलोलवीचिवल्लरीविराजमानमूर्धनि । धगङ्गगङ्गज्वलललाटपट्ट-
पावके किशोरचन्द्रशेखरे रति प्रतिक्षण मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दि-
नीविलासवन्धुवन्दुरस्फुरद्गन्तसंततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधी-
रणीनिरुद्धदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डवाडवानलप्रभाशुभप्रचारणा (Ms रगि) महा-
ष्टसिद्धिकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालि-
कध्वनि. शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1850

Śringaratilāṭa, erotische Verse, welche mit Unrecht dem ältern Kalidasa zugeschrieben werden Diese Hs stimmt abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Gildemeister (im Anhang zu seinem Meghaduta) überein Jedoch finden sich, wie es bei solchen in verschiedenen Versmaassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben Nämlich nach 19 he rohani tvam asi ratrikatasya bharyā, nach 22 yadi katham api daivād durgā mārge śhālita. Am Schluss ambujam ambuni jatam na hi kvacy jatam ambujad ambu | Murabhidā tad viparitam caranasaroje mahanadī jata ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bl 16 Linien Saradā Schrift

Stutikūsumāñjali ein Gedicht zum Preis des Siva in 39 Gesungen, von Jagaddharī Bhaṭṭa Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16 Bis Fol 13a finden sich interlineare Glossen Beginnt ह्लादवद्भिरमलैरनर्गलैर्जीवनैरघ-
हरेर्नैविरियम् । स्वामिन क्लमशमचमै चण रोडुमर्हति मन सर-
स्वती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kavyamālā 23 Bombay 1891

474.

29/12 2 Bl, 10 Linien Abschrift vom Ende des 17 Jahrh

Śtāmnyastakā, 8 Verse in Śikharinī metrum zu Ehren von Rādhā, verfasst von Viṭṭhalesvara dem Sohn des Vallabhācārya Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्य श्रीरा-
धेत्यखिलनिगमानामिव धन निगूढ मद्वाणी जयतु सततं जातु न
परम् । प्रदोषे दृङ्गोषे पुलिनगमनायातिमधुर चल तस्याश्चक्षरण-

युगमास्ता मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्दप्रेमार्द्रप्रियकरतल कुङ्कुममिपात्कु-
चदन्धे वक्षस्ययि दधति (?) चारु सततम् । कृपा कुर्याद्राधा मयि
रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितप्रावृण्मेघस्यहरहरि चुचुकमिपात् ॥ २ ॥
निमन्य प्रातर्या निजहृदयनाथ निरूपमा समाकार्यंकाकिन्यतिघनव-
नादात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि
प्रीता राधा भवतु तु हरिमङ्गार्पितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमन्नोपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगतानन्दभोनि-
धिनिभृतवाक्कायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिमुख श्रीविट्पलपदा-
भिधेये मध्येव प्रतिफलतु सर्वत्र सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe

475.

26/10 3 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Śrāministotra, ein Hymnus auf Rādhā von Viṭṭhaleśvara
Dreizehn Verse in verschiedenen Metren Beginnt यदैव श्रीराधे
रहमि मिलति त्वा मधुपतिस्तदैवोच्चार्याहं निजचरणदास्ये निगदिता ।
मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थास्मि भवती तथा संपन्ने मा स्मरति
यदि मप्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा
समाप्नुत्याकण्ड किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरेन्मा चेदुत्तारितव-
सनसञ्चालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst गेहान्निकुञ्जे निशि सगतायाः प्रियेण तल्ये विनिवे-
शितायाः । स्वकेशवृन्दैस्तव पादपङ्कजे समार्जयिष्यामि मुदा कदा
नु ॥ १३ ॥

476.

24/10 7 Bl 9 Linien Etwa 1840

Durgataslokaḥ, eine Anzahl von kunstlichen Versen Mit
einem Kommentar Beide unvollständig Erhalten sind 14 Verse
Sie beginnen 1) लक्ष्मीवन्धतकूरसू रणदहिन्दुर्धक् चमः पापडी ।
2) येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्ण-
राडाभरणं यदीय यन्नयहव्यादजमाददाह । 4) गोरीक्षण भूधर-
जाहिनाथ. पञ्च तृतीय दयितोपवीतम् । 5) केषामानगजायुक्ता
वार्चवीश्वरगोजगाः । 6) सुरारिरिपुभृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् ।
7) नागवल्लीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वन्नभा । 8) आसादयति
यद्रूप करेणु. करणैर्विना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कथं कर्णस्य
हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिवह्नी ऊतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूल ।
11) चय्याद्या. किं धनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव
भिन्दन्तु छिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वां जय मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) विम्बाकार सुधाधार कान्तावदनपङ्कजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः । रक्ष । किभूतस्त्वम् । छतकूः । छत को पृथिव्या ऊः अवन रक्षण येन स छतकूः ।

477.

23/15 12 BH, 12 Lumen Die Abschrift von 1867 wurde für Mulya Abhaya ni kara angefertigt Sie ist ausserst nachlässig

Subhāṣitaślokaḥ, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं तमः । मदात्मा निर्मलीचक्रे तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ अखण्डमण्डलाकार यद्वाप्त सचराचरम् । येन मे दर्शितं पन्थास्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वाग्रं च सरस्वती । तेनाहं नृप जानामि भानुमतिं तिलं यथा ॥ १७७ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु सुभाषितं संपूर्णम् ॥

478.

32/14 1 BH, 15 Lumen Lwa 1790

1) *Kaliyugāstaka*, ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter, in 9 Versen, von Harsakīrti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं यत्र श्रुतीनां श्रुतिर्यथाधर्चिरवावरी (१) सुविदुषा गोष्ठीमुधा स्वीरसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधते शेषो विशेषाद्भुवः सूर्याचन्द्रमसावपि स्थितिभृता का तत्कली न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभोजभर्तृहरयः श्रीवस्तुपालादयः श्रीहर्षामरकानिदासकवयो यत्राभवन्भूषणम् । वादिश्रीप्रभुदेवसूरिसुगुरुः श्रीहेमसूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलिः यावद्यः कथं स्यात्तं हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानसाधनरताः सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दाभृतपाठिनः प्रतिदिनं विश्वेश्वरध्यायिनः । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा कलियुगश्रेष्ठाष्टकं मानवास्तेषां संततहर्षकीर्तिसुखदो भूयाद्विभूत्यं कलिः ॥ ९ ॥

2) *Śaradastotra* in 11 Versen, von Harsakīrti Beginnt शारदा जयति विश्वमारदा ऽमारदा वरविधां विधां शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका ज्योतिरसजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्र-
चन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभ्रवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुच वि-
तन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst सारसारदनव नव प्रगे य पठेदुदयमाचगे खगे ।
तस्य वश्यमुपयान्ति निर्भर हर्षकीर्तिसुखसपदश्चिरम् ॥ ११ ॥

479.

21 $\frac{1}{2}$ /9 41 Bl. bis Fol 21 7 bis 11 Linien von Fol 23 ab 12 bis
16 Linien Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740 die übrigen um etwa
1690 geschrieben

Abhyanasakuntala von Kalidasa In der sogenannten Devana-
garī Recension Foll 20 22 fehlen

Aṅka 1 schliesst 12b, 3 Fol 24b, 4 Fol 28a, 5 Fol 33a,
6 Fol 40b — Fol 21 beginnt in Böhtlingks Ausgabe p 32, 9,
Fol 23 beginnt ibid p 23, 15 Schliesst gegen das Ende des
siebenten Aṅka (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p 109, 8

480.

26/12 76 Bl. 8 Linien Etwa 1700

Anargharaghava, ein Drama in 7 Akten, von Muraṇ 1) 8b
2) 19a 3) 31a 4) 47a 5) 60a Nach Fol 72b fehlt alles von
6, 64 bis 7, 46 Bricht ab in 7, 79

481.

22/11 105 Bl. 7 Linien Etwa 1830

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten,
von Kṛṣṇanamisra

482.

25/15 43 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben von Bhaṭṭa Banyaka im
J 1669

Prabodhacandrodaya Folia 1—18 fehlen Beginnt in Aṅka 3, 9
ed Brockhaus

489.

2° 11 38 Bl 9 Linien Etwa 1820

Parāśarasmṛiti oder *Parāśaradharmasāstra* in 12 Adhyayah
Beginnt अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनालये । व्यासमेकाग्रमासी-
नमपृच्छवृषय पुरा ॥ १ ॥ मानुषाणा हितं धर्मं वर्तमाने कलौ युगे ।
श्रीचाचार यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15 3° Bl 12 bis 13 Linien Schrift von 1846

Parāśarasmṛiti

491.

25/12 24 Bl 9 Linien. Gute Handschrift von 1691

Parāśarasmṛiti Das erste Blatt fehlt

492

25 1/2/11 26 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben in kann Kuntalapuri
von Rādhākṛiṣṇa im J 17-7

Laghu Parāśarasmṛiti eine eigentümliche Recension in
10 kapiteln und 486 Versen

Kapitel 1 = 1 in *Parāśarasmṛiti* beginnt अथातो हिमशै-
लाग्रे देवदारुवनाग्रये । व्यासमेकाग्रमासीन पप्रकुमुनयस्तदा ॥ १ ॥
मनुष्याणा हितं धर्मं वर्तमान कलौ युगे । श्रीचाशीच यथाशक्त्या
वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ *kulanirnaya* 63 Verse — Kapitel 2
= 2 3 Beginnt अत परं गृहस्थस्य धर्माचार कलौ युगे । धर्म
साधारण शक्त्या चतुर्वर्णकमागतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यह यूयं [पूर्व]
पराशरप्रबोधितम् । पट्कर्मसहितो विप्र क्षपिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥
butakanirnaya 59 Verse — Kapitel 3 = 4 Beginnt अति-
मानादतिक्रोधात्स्नेहाद्वा यदिवा भयात् । समाधिकमनृतं ब्रूते गति-
स्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यग्रे तमसि मज्जति ।
पष्टिषर्पसहस्राणि नरकं पर्युपासते ॥ २ ॥ 36 Verse — Kapitel 4 =
5—7 Beginnt वृक्षानशृगानिश्च यदि दष्टस्तु ब्राह्मण । स्नात्वा जपेच्च
गायत्री पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महान-
यानु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टं शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ *Dra-
vyanikṣipti* 90 Verse — Kapitel 5 = 8 Beginnt गवां चन्ध-
नयुक्तेषु [योक्तेषु] भवेन्नृत्युरकामत । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्त
कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविद्विषा धर्मशास्त्रवञ्च्युता । स्वकर्म-
निरता शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ *Gohatya śraddhanirṇaya*
70 Verse — Kapitel 6 = 9 Beginnt गवां संरक्षणायां न

दुष्टेद्रोधवन्धनम् । न वन्धन गवा विद्यात्कामाकामकृत च यत् ॥ १ ॥
 Goprayascitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्व-
 र्ख्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजान्द्रा-
 यणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैक वर्धयेद्वास शुक्ले कृष्णे तु हासयेत् । अमा-
 वास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधिः ॥ २ ॥ Agamyagamana
 nirṇaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गो-
 मांसं चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विप्रेण कृच्छ्रं चान्द्रायणं
 चरेत् ॥ १ ॥ तथैव च त्रियो विंशो ऽप्यर्धं चान्द्रायणं चरेत् । शूद्रो
 ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarṇacikitsā
 44 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt
 दुस्त्वम् यदि पश्येत etc Snananirṇaya 20 Verse — Kapitel 10
 = 12 64 fgg Beginnt चातुर्वर्ख्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतल्पग ।
 सेतुदर्शनसंयुक्तं प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnanamaha
 patahana 13 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486
 Fol 4—7 ruhren von einer späteren Hand her Fol 8 nicht
 bezeichnet doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bl. 1° bis 14 Linien Etwa 1780

Viddha Haritasmṛiti Dieses verhältnismässig moderne Werk
 enthält die Satzungen einer speciell Viṣṇuistischen Sekte Von der
 alten *Viddha Haritasmṛiti* ist es völlig verschieden Die Hand-
 schrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe
 in dem *Dharmasamgraha* von Bombay 1884 8° Es fehlen
 Fol 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70
 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Aus-
 gabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेकं तु वापरे । वैष्णवानां तु हेतीना
 = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 3a = p 222 —
 Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a =
 p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 —
 Blatt 24a = p 317 24b schliesst अथवा कीर्तनं सेवा सत्कृत्य
 करणं तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25 1/2/10 40 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Caturvarṇasatasmṛiti Ein Fragment des zweiten Teiles über
 Prayascitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift
 von Haug 134), mit dem Kommentar von Bhattacharya Dikṣita Der
 letztere citiert zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetz-
 büchern eine grosse Anzahl von Stellen, von welchen der ursprüngliche

Text fast ersticht wird Beginnt अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दस्य पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढ । प्रायस्य चित्त शोधनमिति व्युत्पत्ते । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणे पाठात्सुट ॥ उक्तं च । प्राय पाप विनिर्दिष्टं चित्त तस्य विशोधनमिति । मूले । प्रायो नाम तप प्रोक्तं चित्त निश्चय उच्यते । तपो-निश्चयसयोगात्प्रायश्चित्त प्रकीर्तितमिति ॥ पाप चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । सकरीकरणम् । अपात्रीकरणम् । मलिनीकरणम् । प्रकीर्णक चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठा कदाचित्पापमागता । जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturvinśatisaṃpriti wird zuerst von Apararka citiert

495.

22/10 53 Bl 11 bis 15 Linien Geschrieben von Āpāblatta mit dem Beinamen Valdya im J 1727

Smṛtyarthasara von Śrīdhara, Sohn von Nagaviṣṇu Das Werk wird auch *Adiśmṛtyarthasara* genannt Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil *Prayaścitta prakaraṇa*, über die Sühnung von Vergehen Beginnt कामधेनौ प्रदीपे ऽब्धी कल्पवृक्षलतादिषु । शुभद्रविडकेदारलोहदादीश्च च भाषितम् ॥ मन्वत्रियाज्ञवल्क्यादिव्याख्यातृप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसारं वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तानुच्यन्ते ॥ तत्र पापानामचीर्णप्रायश्चित्तानां जरकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छृगालश्चसूकरोद्ग्राह्य योनिं याति । सुराप खरपुल्लश्वेणानाम् । Er citiert den *Smṛtiratnakara* Fol 49a den *Tīrthasamgrahakara* Fol 52a Die einzelnen Teile des Werkes werden in der *Anukramanika* am Schlusse angegeben

Schliesst इह स्मृत्यर्थसाराख्यं नागविष्ण्वार्यसूनुना । यज्जनाश्रीधरार्येण श्रुतिस्मृतिविदा कृतम् ॥ धर्मशास्त्रं पठञ्छृण्वञ्छ्रावयन्धारयत्तपि । आयुः प्रजां श्रियं कीर्तिं धनं पुण्यं च विन्दति ॥

496.

33/13 122 Bl 11 Linien Etwa 1770

Caturvargaśāntamāni von Hemadri Fragmente des *Dānaśāstra* Paginiert 62—217 Es fehlen Foll 66 70—78 127—150 Fol 62a beginnt धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्तं विष्णुना प्रमविष्णुना ॥ Ausgabe in der *Bibl Ind* p 166

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादिषु क्रमेण तु । घृत चीर दधि चीद्रमेव दत्त्वा यथा -

497.

25/11 92 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Kālanīnaya oder *Kālamādhava*, Bestimmung der Zeitlaufe für feierliche Handlungen, von Sāyana. Er benutzte in grossem Maasse Hemādri. Geteilt in fünf Bücher Beginnt वागीशाद्याः सुमन्सः etc ॥ १ ॥ व्याख्याय माधवाचार्यो धर्मान्पाराशरानथ । तदनुष्ठानकालस्य निर्णय वक्तुमुद्यतः ॥ Folia 71—75 fehlen

1) Upodghātaprakaraṇa Fol 14b 2) Vatsaraprakaraṇa 36b 3) Pratiṭipannirnayaprakaraṇa 67b Von dem vierten Buch ist nur ein Teil übrig, nämlich bis Seite 243, 8 von unten in der Ausgabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bl., 15 Linien Etwa 1690

Kālanīrnayadīpikā, Definition in metrischer Form der Zeiten für verschiedene Gebräuche Von Rāmacandīa einem Sohn von Kṛṣṇa Beginnt कालचक्रप्रयोक्तारं नत्वा श्रीविठ्ठल गुह्यम् । धर्मज्ञानार्थमातन्मः कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्त स्पष्टतायै क्वचित्क्वचित् । प्रपद्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारतः ॥ २ ॥ Er benutzte Sāyana's *Kālanīrnaya* Die Anordnung des Stoffes weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol 14 sind zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bl. 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Kṛtīyaratnāvalī, über die Gebräuche in den 12 Monaten des Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Rāmacandra Bhaṭṭa aus der Tatsat-Familie, einem Sohne von Bhaṭṭa Viṭṭhala Enkel von Bālakṛṣṇa Ein Fragment. Beginnt नमस्कृत्य रमानाथ भट्टविठ्ठलमूनुना । कृत्यरत्नावली रम्या तन्यते विदुषां मुदे ॥ १ ॥ तत्र चैवशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधिः । तत्र प्रतिपदीदयिकी ग्राह्या । चैवमासि जगद्गुह्या ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सूर्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्ती तदस्पृशे च पूर्वव । वत्सरादी वसन्तादी बलिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्वैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वा (lies सर्वदा) बुधिरिति वृद्धवसिष्ठोक्तिः ।

Contrakṛtīya 3b Vaisakhakṛtīya 4b Jyesthakṛtīya 5b Āṣāḍhakṛtīya 6b Śrīraṁhakṛtīya 9a Bhādrapadākṛtīya 16a Die Hs bricht im Āṣvīnakṛtīya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citirt er Atharva-vedinām Gṛhyaparīśista, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācāra pradīpa, Kalatattvavivecana, Jyotiḥparāśara, Divodasiya, Dīpikā, Nīrnayadīpa Nīrnayāmīta, Nṛsīṃhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛthvicandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmārcanadīpikā, Samnyāsapaddhati, Smṛitidarpana, Smṛitiratnavali, Smṛtisamgraha Ausserdem erwähnt er Fol 16 b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhaṭṭa.

500.

24/11 189 Bll., 10 bis 12 Linien Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Nīrnayamṛita, ein Kompendium der geistlichen Gebräuche, von Allāṣanātha, einem Sohn von Siddha Lakṣmana. Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena. Die königliche Familie stammte von den Cahuvāna ab und regierte in Ekacakra an der Yamunā. Die angegebene Reihe von Herrschern ist Sarūpa Kṛṇadeva Uddharana Candrasena Suryasena. Beginnt कारणमेक जगता वारणमा-
स्येन तारण विपदाम् । किमपि महो महनीयं प्रत्यहब्यूहदारणं वन्दे ॥

Vgl. Catal. IO Nummer 1579. Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich Tithivrataprakarana, Śrāddhaprakarana, Dravyasuddhiprakarana, Aśaucaprakarana. Der Verfasser citirt Anantabhāṭṭa und Anantabhāṭṭiya, Apararka, Arṇava (s. Smṛitimaharṇava), Kāṭhakaṅgrihyaparīśista, Kalādarśa, Kṛtyakalpataru, Gāṅgeya 111 a, Gṛhyaparīśista, Caturvīṣatimata, Cintamani, Jyotiḥsagara, Jyotirvasiṣṭha, Tridandī f, Dāmodarīya, Durgotsava, Devadasiya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurana 107 b, Badarayana, Bhāskara jy, Bhīmaparakrama, Bhoja, Bhojarajya, Mahādevīya, Mitaksarā, Maṭṛāyanīyagṛhyaparīśista, Maṭṛīyasūtra 144 b, Mokṣeśvara 12 a, Ratnamala jy, Rāmakautuka, Rūpanārayanīya oft, Lalla Asti, Vidyābhāṭṭapaddhati, Viśvarūpanibandha, Saṅkaragītāh, Śaṭtrīṇśanmata, Samvatsarapradīpa, Sāmkhyāyana 125 b, Suresvara, Smṛiticandrikā, Smṛitimaharṇava, Smṛtisamgraha, Smṛtisamuccaya, Smṛtyarthasāra, Hemādri (Parīśista).

501.

26/14 43 Bll., 15 bis 17 Linien Geschrieben in Jalamdharapura von Bhavānīrāma im J. 1810.

Ācārādarsa, ein Werk, welches die taglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt. Von Śrīdatta. Beginnt दीचितो रणयज्ञेषु विबुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिसुतावक्र-
सोमपीती पुनातु यः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 1613. Fol. 4 b citirt er sein Chandogāhnikā, und Fol. 13 a sein Śiṣṭakopa. Nach Fol. 22 fehlt ein Blatt. Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15. 55 Bl., 13 bis 15 Linien Etwa 1810.

Ācūrādarśa von Śrīdatta.

Die ersten sieben Blätter fehlen.

503.

26/11. 14 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1540 von Nārāyaṇa, einem Sohn von Devākara

Āsaucadaśaka, zehn Verse in Śārdūlavikrīḍita-Metrum, von Vijñāneśvara, mit einem Kommentar von Hari. In der Handschrift des India Office Num. 1749 heisst der Kommentator Harihara. Von diesen, in der Mitākṣarā vergebens gesuchten Versen lauten die ersten vier: मातुर्गर्भविपत्स्वर्घं त्रिदिवसं मासत्रये ऽतो यथामासाहं त्रिषु सूतकावधिरतः स्नानं पितुः सर्वदा । ज्ञातीनां पतनादि जातमरणे पित्रोर्दशाहं सदा नाम्नः प्राक्तदपैति सूतकवशाद्वातुर्दशाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीनां दशनात्पुराद्वृतविधेः प्रागालवो ऽहस्त्र्यहं चौलात्प्राग्दहनायये परमहर्नाम्नो ऽव दन्तान्त्र्यहम् । त्यागे चैवमथ व्रताद्दशदिनं जन्मन्यपीत्यं सदा मासं पुंस्रसवे तु मातुरपरचेतद्दशाहाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्त्रासुतिरा पुरादथ दिनं दाने अहं चोभयोर्जात्युक्तं रतुसंभवे*) पितृकुलस्योढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्त्रासु मृतासु वा पितृगृहे तस्य चिरात्त्रं दिनं तत्पक्षस्य पराश्रयास्त्रपि तथा भर्त्रोश्च तत्पक्षयोः ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषां पुनः संस्कारे अहमाहिताग्निविषये तस्मिन्दशाहं त्वघम् । शिष्टाहं विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीते अहं त्वाप्तवो ऽव्यवदे स्यादतिकालजं न जनने नैवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlechte aber gute Kommentar beginnt: विज्ञानेश्वरविरचितमुनिजनवाक्कीर्तिताचरामध्यात् । आशीचदशकवृत्तिं वदति हरिहंरिहरी नत्वा ॥ अत्र तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रश्चतुर्वर्णलोकस्य जन्मनि सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शावं सूतकशावशुद्धयर्थं वृत्तदशकं शार्दूलविक्रीडितेन चकार ॥

504.

18/11 6 Bl., 9 bis 10 Linien Schrift von 1591.

Trinśacchloki oder *Āsaucatrinśacchloki* 30 Sragdharā Strophen, über Verunreinigung und deren Beseitigung Von einem anonymen Verfasser. Beginnt: एषमासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे माता तन्माससंख्यासमदिनमशुचिः स्नानशुद्धाः सपिण्डाः । etc

*) रतु des Metrums willen für रतु

505.

21/11 20 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1730

Trinśacchloki mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭacarya Der letztere beginnt नत्वा गणेश्वर देव शारदा गुरु-
मात्मन । आशीचसग्रहविशच्छोकव्याख्या करोम्यह ॥ तत्र स्मार्तक्रम-
मुल्लङ्घ्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्गर्भनिमित्ताशीचक्रमेणाशीच प्रतिपाद-
यति । एवमासाभ्यन्तरेपु etc

506.

27/12 16 Bl 10 bis 18 Linien Geschrieben von Nandakāla etwa
um 1690

Trinśacchloki mit demselben Kommentar Der Text schliesst
दत्त्वा पिण्ड सपिण्डा परश्वदहनस्नापकाश्च ब्रजित्वा तद्देस्मद्वारि-
चास्य प्रशमितमनसो निम्बपत्र विदश्य । आचम्याग्न्यमुदूर्वाङ्कुरवर-
वृषभानक्षतान्गोमय वा स्पृष्ट्वा सिद्धार्थतैलान्यथ दृषदि पदं न्यस्य सर्वे
विशेष्य ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt अथ श्व दग्ध्वा आगताना प्रेतगृह-
प्रवेशनविधि त्रिंशेन वृत्तेनाह । दत्तेति etc

507

21/10 15 Bl 15 bis 18 Linien Etwa 1700

Trinśacchloki mit demselben Kommentar

508.

21/11 56 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1738

Trinśacchloki Derselbe Kommentar ohne Text

509.

25/11 208 Bl 9 bis 10 Linien Anf des 18 Jahr

Prayogaratna von Bhatta Nārāyaṇa Sohn von Bhaṭṭa Rameśvara,
verfasst in Benares (Cod A) In diesem Werke gibt der
Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente
und anderer darin sich schliessenden häuslichen Gebräuche Beginnt
श्रीराम सपरीवार गणेश च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्प्र-
णम्य पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायण सुधी ।
प्रयोगरत्नं कुरुते काशा शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er
das Prayogaparijata. Von anderen seltenen Werken erwähnt er
den Jyotiḥ prakāśa Siddhantasekhara und den Verfasser der kṛṣṇa
bhāṭṭi (Fol. 117 a)

Paribhāṣaparakarṇa Fol 73 b Garbbadhana Iol 88 b Pūṣ-
ṣaṇanavalobhane Karmanī Fol 91 a Simantonnayana Fol 94 a
Jatakarma Fol 97 b Namakarana Fol 99 b Niskramaṇa
Fol 102 l Annaprāśana Fol 102 b Cuḍakarman Fol 110 a

Upanavāṇa Fol 119a Samavartana Fol 138a Vivaha Fol 170b
Fol 187a आश्वलायनमाचार्य प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वर-
सुतो भट्टनारायण सुधी ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारे पूज्या द्वादश-
संस्कृते । पाकयज्ञान्तस्तं शिष्टान्वक्ति शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Śrīvāṇa
kharman Fol 190a Sarjābali Fol 191a Śrīvayujikharman Fol 192a
Smṛitigrāyana Fol 193b Pratyavarohana fol 196b Pindapitṛ
yajña Fol 201a Saptamīraddhaprayoga Fol 203a Aṣṭamī raddha
prayoga Fol 204b Anvīśākākhyanavāmī raddhaprayoga Fol 208b

510.

91/13 65 Bl 12 bis 15 Linien Ende des 17 Jahrh

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Narayana
Bhaṭṭa. Foll 1—67, aber 2 und 3 fehlen Beginnt mit Gar-
bhāmbhānakhyā Garbhadhana und schliesst in der Mitte des
Kapitels Gṛhapraśastiṇyāhoma. Cod A 84a—160a Beginnt
तत्राय क्रम । कर्ता प्रातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवोदककुम्भस-
लिली स्नापयित्वा etc

511.

94/10 30 Bl 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Narayana
Bhaṭṭa Paginiert 1—45 doch fehlen Foll 2—14 Fol 1a
beginnt mit Garbhadhana तत्र रजोदर्शनात्पौडशाहोरात्राण्युतु ॥
Niskramanaprayoga endet Fol 10b Upaveśanavidhi Fol 16a
Annaprasāna Fol 16b Vaidhapanaprayoga Fol 19a Cudakar-
maprayoga Fol 22a Upanayanaprayoga Fol 30a Medhajānana
Fol 31a Mahanamnivrataprayoga Fol 36a Mahivrataprayoga
Fol 36a Upanisadvrataprayoga Fol 36b Godanavrataprayoga
Fol 38a Brahmacarivratatoprayaścitta Fol 49a Sunavartana
prayoga Fol 44a Die zwei letzten Blätter enthalten den Anfang
des Kapitels über Vivaha

512.

24/13 91 Bl 16 bis 1 Linien Geschrieben im J 1703 von Jivana
Sol n von Bhaṭṭa Nr hari

Upasanaḥ hyah Sayampratarhomah bis *Astāś arthakṛtīraddha
prayogaḥ* aus dem *Prayogaratna* von Narayana Bhaṭṭa Ent-
spricht dem Codex A von Fol 172b 5 bis zu Ende Beginnt
अथोपसनाख्य सायमातर्होमो ऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरका-
लीने सायंकाले भद्राच्यतीपातादिसभवे ऽपि कृते ऽकृते वा गृहप्रवेश-
नीयहोमोत्तर आरम्भणीय ।

513

21/12 14 Bl 10 Linien Etwa 1700

Dies Kapitel aus dem *Prayogaratna* des Narayana Bhaṭṭa

1) Fol 1 *Istumadhye Grahanaanirnaya* der zu beobachtende Ritus wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt. Beginnt अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहण चे-दिष्टिदिने हविरासादनान्त कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणदोष-प्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्य इति सकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod A Fol 60a

2) Fol 2—4 *Sāyampratarhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen. Beginnt यजमान कृतसंध्या-वन्दन प्रादुष्कृतस्थामे पश्चिमत उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकाली निर्दिश्य । अपिरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातहोमी होष्ये । तच्चेदानीं सायतनाख्य होमं करिष्य इति सकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc. Findet sich in Cod A Fol 174b

3) Fol 5—14 *Dustarajodarsanasanti* Beginnt रजोदर्शनानन्तर पञ्चमदिने चन्द्रताराबनुकूले शुचौ देशे सुस्नात सुस्नातया पत्न्या युत पाद्भुज उपविश्य प्राणानायम्य देशकाली स्मृत्वा मम पत्न्या प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखा शीनकोक्ता शान्तिं करिष्य इति सकल्प्य etc. Findet sich in Cod A Fol 75a

514

24/13 2 Bl 12 L n en Etwa 1740

Pratyavarohanaprayoga eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Margaśīra geübt wird. Das näher ist in *Aśvalayana Gṛhyasūtra* 2 3 und in *Saṅkhyāyana Gṛhyasūtra* 4 15 angegeben. Unser Kapitel ist dem *Prayogaratna* von Narayana Bhaṭṭa entnommen obgleich diese Quelle nicht genannt wird. Beginnt अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्ष्या पूर्णिमास्या तत्पूर्वेद्यु-यतुर्दश्या वा कार्यम् । दिवैव गृहकुडालेपनतदाक्षादननिम्नोन्नतभूमि-समीकरणप्रकृष्टापामार्गाद्युन्मूलनरूप निवेशनालकरण विधाय फलरहितधान्यतृणाख्यपलालनिर्मितं च शयनार्थं कटं सपाद्य सकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्गं नान्दीत्याद्य विधायान्तमिते सूर्ये सायमीपासनं कृत्वा शुचिं पवित्रे धृत्वा देशकाली संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिमहितस्य जलस्थ-लचरसर्पवाधानिवृत्त्यभयहेमन्तसीमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नि-त्यविधिरूपं प्रत्यवरोहणाख्यं कर्म करिष्य इति सकल्प्यामिमुपसमा-धाय etc.

Schliesst इदमपि कर्म केचिद्वृत्ता कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रचे-पणान्तमुपवासी कृत्वा भुक्ता शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bl 8 Linien Etwa 1780

Madhuparka, über einen Methiank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायास्मै स्वातकाय वराय कन्यादानाङ्गभूत मधुपर्क करिष्य इति सकलस्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टर प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Vriddhīśraddhaprayoga ein Opfer an die Manen bei freudigen hauslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt. Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातर ॥ १ ॥ धृति पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मन कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातर ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नम । आवाहयामीति ॥

517.

30/13¹/₂, 295 Bl 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasinha's alpadruma ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnakara, Sohn von Devabhata, unter König Jayasinha dem Grunder von Jaipur in Rajputana (1728) Beginnt करीन्द्रानन चारुचन्द्रावतस स्रवद्रण्डपालीमिलञ्जुङ्गमालम् । अपर्णासुत विघ्नपूग हरन्त गणेश सुरेश तमाय प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 kapiteln (Stabaka) Die Werke die er insbesondere benutzt hat, sind Hemadris Caturvargacintamani, Madanapala's Madanaratna, Sayana's Kalanirnaya, Alladanatha's Nirnayamrita, Kamalakara's Nirnayasinidhu Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft Sieh Catal Oxon Num 665—667 Lalmitra's Notices Num 1705

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka 1) Kalanirupana endet Fol. 23a 2) Samkrantirnaya Fol 48b 3) Pratipatkipta Fol 96a 4) Dvitiyaprakarana Fol 107a 5) Tṛtiyaprakarana Fol 132b 6) Caturthirnaya Fol 161b 7) Pañcamirnaya Fol 178b 8) Ṣaṣṭhirnaya Fol 189b 9) Saptamirnaya Fol 207a 10) Aṣṭamirnaya Fol 257a 11) Navamirnaya Fol 284b 12) Dvadaśiprakarana Fol 418b

Pageinert 1—418, doch fehlen Foll 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka

518.

27/12 308 Bl 10 Linien Etwa 1810

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha Sohn von Gopala. Beginnt श्रीकारविघ्नेशगुरु सरस्वती गौरीशमूर्य च हरि च भैरवम् । प्रणम्य देवान्कुर्वते हि धन्यं देवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्णुर्चनं दानशिवार्चनं च उत्तमैर्धर्मैर्ब्रतनिर्णयं च । वेदापुराणास्मृतितथैव तद्वद्वक्तोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय कृतो निबन्धो ब्रतप्रकाशः सुधिया मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sieh Cod. Oxon Num 663 664

1) Paribhāṣā endet Fol 37b 2) Dvitiyāvratāni Fol 66a
4) Caturthivratāni Fol 153a 6) Ṣaṣṭhivratāni Fol 185a
8) Aṣṭamivratāni Fol 254b 9) Navamivratāni Fol 287a
10) Daśamivratāni Fol 295a 11) Ekadaśivratāni Fol 400a
12) Dvādaśivratāni Fol 419b Schliesst in den Trayodaśivratāni gegen Ende des Śaipradosaivratāni

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65 95—101 113—128 139—145 156—175 177—184 195—219 346—361 Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts Fol 433 ist auch mit 434 gezeichnet, aber es fehlt nichts Im ganzen fehlen 132 Blätter

519.

27/12 34 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1810

Ein Fragment des *Vratarāja* aus der vorangehenden HS herausgeschält. Beginnt [भयं]तो ब्रुवतु । अस्तु पुण्याह । in A. Fol 26a 8 Paginiert 23—56 Schliesst in dem Abschnitt karttikaśuklaipratipad, welcher wegen der Lucken in A fehlt

520.

28 11 31 Bl 11 Linien Geschrieben von Haraprasāda Svāmīn in Indraprastha im J 1758

Aurdhadehikapaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leit-faden für Iodtenceremonien, von Narāyaṇa Bhāṭṭa, einem Sohn von Rameśvara Bhāṭṭa. Er folgt den Vorschriften von Āśvalayana Blätter 1—22 und 35 fehlen. Das Werk beginnt mit Tritiṇadina-kṛtiṇa पूर्ववृत्ततीयदिनविधिं करिष्ये इत्यमोपरि तिलाञ्जलयः पद्मचयो दग्धं वा मात्वा etc. Vratotsargavidhi Fol 26b Sapindi-karman Fol 31b Upiyogino nirṇayaḥ Fol 45b Narayanabali Fol 50a Garbhagūmaranavidhi Fol 53a

Schliesst भट्टरामेश्वरमुतो भट्टनारायणः मुधीः । व्यधत्तं रुचिरां काम्यामार्धदेहिपद्यतिम् ॥ आद्यनायनमार्गेण सन्ति पद्यतयः शतम् । ताभ्यस्त्वस्या विगोपो यः पण्डितः सोऽवधारयताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num. 480 ausführlich behandelt worden. Zu den angeführten Autoritäten habe ich nur das Devajānīya und die Vīdhānamālā zuzufügen.

521.

22/10. 27 Bl., 10 Linien Etwa 1680.

Aurdhvadehikapaddhati von demselben. Der Anfang und das Ende fehlt. Beginnt: ततः प्राणोत्क्रमणानन्तरं चायुजः सजातीया ब्राह्मणादयो ऽतर्हणा मुक्तकेशाः शवं प्रह्लादितमुखं प्राक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रति नयेयुः । अग्निः स्मार्तो ऽप्ययो वा श्रीताः श्वाग्ने ऽन्येन नेतव्याः । प्रेताग्निमध्ये ऽन्येन न गन्तव्यम् ।

Daśābhakṛitya 14 b. Vṛsotsarga 18 b. Mahākoddusta 19 a. Ekoddistavidhi 19 b. Ekādaśābhakṛitya 20 b. Sodaśaśrāddhāni 21 b. Sapiṇḍikaraṇa 25 a. Uḍakumbhaśrāddhāntakṛitya

Śivasvāmin wird Fol. 18 b citiert.

522.

26/9. 54 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh

Tulāpuruṣamahādānaprayoga, die Gebräuche, welche stattfinden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen. Von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Angeblich aus seinem Prayogaratna Beginnt विघ्नेशवाणौ रघुनाथताती प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्य-स्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादौ मण्डपं कर्तुं यथायोगं मार्जनदहनखननादिना स्मृत्युक्तमार्गेण भूमिं सशोध्य सम्यक्समीकुर्यात् । ततो द्वाद-शाङ्गुलशङ्कुमानकृते मण्डले शङ्कुकायापवेशनिर्गमाभ्यां प्राची प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्णे गन्धादिना गणपतिं कूर्मं शेषं वसुधा ब्राह्मणांश्च पूजयित्वा भूमौ अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादि कुर्यात् । तथा हि । देश-कालौ स्मृत्वाच तुलापुरुषमहादानोपयोगि मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेश-कूर्मशेषवसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्य इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमपीकृन्ति केचित् ॥

523.

22/10. 121 Bl., 10 Linien Geschrieben im J. 1675 von Bālakṛiṣṇa.

Tristhalasetu, ein Werk über Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Diese Handschrift enthält nur den ersten Teil *Sāmānyapraghātaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte. Beginnt: सरस्वती नमस्वामः प्रह्लूहब्यूहहानये । यदे-कतानचित्तानां चित्ते संवित्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind:

Tirthavatīmanupana 6a Yanavīcarā 17b Tirthayatrāyam Kalā
śuddhī 24a Tirthagamanavidhī 30a Yātrānīyamah 35a Tir-
thapūrtidīnakṛtya 36b Tirthopavasa 40b Munḍanavīcarā 59a
Tirthasnanavidhī 61b Tirthatarpana 65a Nadirajodosa 67a
Tirthaśrāddhadhikārinah 86a Tirthaśrāddhavicāra 94b Tir-
thaśrāddhadhikārinah 98a Tirthaśrāddhaprakāraṇa 110b Asthī-
kṣepavidhī 115a Prakṛānakas Tirthadharmah 125b

Narayana citiert viele bekannte Werke, nur das Citrapatha
mahatmya Fol 69b ist bis jetzt nicht bekannt geworden

524.

25/16 615 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1784 von Sa kara
Sohn von Kṛpāsankara Enkel von Hari a kara Urenkel von Jayakṛṣṇa Gross-
urenkel von Kesava

Nirnayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahmanischer
Gebrauche In drei Büchern (Paricheda) Verfasst im Jahr 1612
von Kamalakara Sohn von Ramakṛṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa
Beginnt कारुण्यैकनिकेत राम सीतालतायुक्तम् । विश्वामित्रान्वदा-
यव्रततिसमालम्बशाखिन वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal India Office
Num 1584 1585

525.

25/12 330 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Nirnayasindhu Drittes Buch. Beginnt श्रीरामकृष्णतनय.
कमलाकरसञ्जित । निरूप्य तिथिद्वयं तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यत ॥ तत्रादौ
संस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263a und 263b bezeichneten Blätter (früher
48 44) sind an die richtige Stelle gesetzt

526.

21/11 1/2 91 Bl 9 bis 15 Linien Etwa 1780

Nirnayasindhu Das erste Buch endet Fol 59a Das zweite
beginnt अथ सवत्सरप्रतिपदमारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्य च निरूप्यते ॥
Bricht ab in den Worten मुहूर्ते रौहिणे ऽष्टम्या पूर्वा वा यदि वा-
परा । दूर्वाष्टमी

527.

32/16 76 Bl 14 Linien Ganz unvollständig g Etwa 1830

Sūdradharmatattva, über die Pflichten und Rechte eines
Sūdra, von Kamalakara Bhaṭṭa. Beginnt प्रणम्य रामं पितरौ
कमलाकरशर्मणा । रामकृष्णतनूजेन शूद्रधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxf Num 654

528.

20/3 24 Bl, 6 bis 8 Linien Schrift von 1800

Sūdradharmatattva von Kamalakara

529.

28/10. 17 Bl, 9 Linien. Etwa 1840

Śrāṇayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Einstellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben. Von Kamalākara Bhaṭṭa Beginnt: आदौ पञ्चम्यं कृत्वा । यत्त्व-
गच्छिगतं पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चगव्यस्य दहत्यपिरि-
वेन्धनम् ॥ प्राश्नाचम्य । अथ पूर्वोच्चरितगुणविशेषणविशिष्टायां शुभ-
तिथौ । अध्यायानामुपाकर्म श्रावणं श्रावणेन तु । तन्मासे हस्तयुक्तायां
पञ्चम्यां वात इष्यते ॥ अवृथ्वीपधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् ।
तदा भाद्रपदे मासे श्रावणेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे
सुक्तातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य । मन्त्रै-
तेषां ब्राह्मणानां चाधीतानां छन्दआदीनां यातयामतानिरासेनाप्या-
यनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनाख्यं कर्मो-
पाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च
करिष्ये ॥ Über beide Handlungen sieh Hemādri Parīṣiṣṭa 2, 395
Utsarjanakarman endet Fol 15b, darauf bis zu Ende folgt
Upākarman.

Schliesst: भूमिं स्पृष्ट्वा गुरुं वृद्धांश्च नमस्कुर्यात् । परितुर्गणेशा-
दीन्निवा प्रणवेन प्रारम्भसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13. 30 Bl, 11 Linien. Etwa 1780

Dānamayūkha, der siebente Teil des Bhagavantabhāṣkara, von Nilakaṇṭha, Sohn von Śiṅkara Die Handschrift enthält etwa den funften Teil des ganzen Beginnt यो लीलया संतनुते ऽव-
विश्वं तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । लयं नयत्याशु च पूर्णरूपः शिवं
तनोत्वाशु रविर्ममासी ॥ १ ॥ श्रुतीः स्मृतीर्विच्छ्य पुराणजातं तत्त-
न्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एव दाने श्रीनीलकण्ठो
विवृणोति कृत्यम् ॥ २ ॥ परस्वीत्पत्त्यन्तो द्रव्यत्यागो दानम् ॥

Endigt in Dvārapūjā

531.

26/12. 46 Bl, 9 Linien Etwa 1780

Rājābhisekaprayeroga, die Formlichkeiten bei der Salbung eines Königs Aus dem Nityamayūkha von Bhaṭṭa Nilakaṇṭha, Sohn von Bhaṭṭa Śiṅkara. Beginnt अथ प्रयोगः । तत्र यदा पूर्वराजनि-
मृते ऽन्यो ऽभिषिच्यते तदा सावत्सरपुरोहितौ तं नित्यज्ञानप्रकारेण
तिलसर्पपेः सखाय्यं रात्रौ ऽयं राजेति तस्य जयमुद्घोष्य पूर्वराजासना-
दासनान्तरमुपवेश्य मन्त्र्यादिकं नगरजनांश्च दर्शयेताम् । राजा च

तान्सत्कृत्य कारागृहनिगडवद्धानुक्ताभयं दत्त्वा तदासनस्य एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीचेत् । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिञ्चयेत् । पूर्वस्निनाजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीचान्तो विधिः । किंत्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताद्यान्याश्च राजेन्द्र नवस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतोयपूर्णः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवी समग्राम् । ससागरा भुङ्क्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते वुडिरतीव चास्तु ॥

532.

31/11 220 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1680 von Kisorā, Sohn von Mīra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasiṅghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purānen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nīlakanṭha (dessen Mayūkhās er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara Beginnt. दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । चैलाव्यतमसो नाशकर्तुं तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausführlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office Num 1684.

533.

34/15. 200 Bl., 14 Linien Schrift von 1799.

Vratārka Foll. 23—50. 134—137 fehlen.

534.

19/11 7 Bl., 16 Linien Geschrieben im J. 1687 von Kāmeśvara, einem Sohn von Śukla Srīvallabha.

Anantavratapūjāpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafeier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beginnt: अथानन्तव्रतम् । भाद्रपदशुक्लचतुर्दशामनन्तव्रतम् । व्रतार्कम् । तच्च त्रिमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेन्नाद्रे पीर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दशा द्विजोत्तम । पीर्णमास्यां समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्तान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 6 Bl., 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die Rathasaptamī beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते कृष्ण मनुष्ये रथसप्तमी । चक्रवर्तित्वफलदा या विख्याता
त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशो-
वर्मा नराधिप । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुतं सुतं ॥ २ ॥
Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं स्त्रियं सुकृपा
सुं सुभगा सुप्रजास्तथा । पुण्यं च महत्त्वात् सर्वमेतत्फलं यत ॥ १ ॥
Sieh Hemadris Vratakhanda 1, 642 643

536

१०/1१ 7 Bl 9 b s 10 Liniën Die Schrift datiert etwa von 1790

Saml astacaturthivrata aus dem Vratarka von Sankara und
zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten
Monatstages beginnt अथ चतुर्थोन्नतानि । तत्र श्रावणे ऽगुक्त-
चतुर्थी संकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । श्रावणे
वज्रले पक्षे चतुर्थ्या च विधूदये । गणेशं पूजयित्वा तु चन्द्रायार्घ्यं
प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es लाखितं नाहलचन्द्रपरोपकारार्थं ।
पठनार्थं पाठकं । यादवरामेणमिदं पुस्तकं ।

537.

16 1/2/11 21 Bl 8 Linien Schrift von 160

Blāt sūddhīyud / pramaprasthā Weiheung des Athems Dieser
geht wie bei anderen wichtigen rituellen Gebräuchen die
Bhūtaśuddhi voran ein einleitender Akt bei welchem die fünf
Elemente des Körpers durch Gebete geläutert werden beginnt
अपसर्पन्तु ते भूता ० ज्ञया ॥ दशाक्षरेण मन्त्रेण प्राणायामचयं देश-
कालकीर्तनम् ॥ अत्रायं ० र्थमग्नेपपापक्षयार्थमभीष्टसिद्धफलप्राप्त्यर्थं जप
करिष्ये । तदङ्गतया विहितं भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिकं करिष्ये । दक्षिणे
सरस्वत्यै नमः । शङ्खनिधये नमः । वामभागे । ओ लक्ष्म्यै नमः ।
ओ पद्मनिधये नमः । पृथिव्यै त्वयेति मेरुपृष्ठं ऋषिः । सुतलं छन्दः ।
कुम्भो देवता । आसनदाने विनियोगः । पृथिव्यै त्वया ० सनः । ओ
विश्वशक्त्यै । ओ मायाशक्त्यै । ओ भूर्भुवः । आत्मासनाय नमः ।
अनेन मन्त्रेण पुण्यादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशो-
णितभोजने । तिष्ठ देवि शिखावन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखा-
वन्धनम् । अपक्रामन्तु भूः रमेत् । सर्वभूतनिवारकाय शार्ङ्गाय सशराय
सुदर्शनायाम्बराजाय ॐ फट् । अनेन मन्त्रेण तानत्रयं कृत्वा स्वस्य
परितः सर्वदिव्यस्वमुद्राप्रदर्शनम् ॥

Pranaprasthā beginnt fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णु
महेश्वरा ऋषयः । अग्न्यञ्जुसामानि छन्दासि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आ बीजम् । ह्री शक्ति । क्री कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोग ।
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नम शिरसि । ऋग्यजु सामभ्यश्छन्दोभ्यो
नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आवीजाय नमो
नाभा । ह्रीशक्त्यै नमो गुह्ये । क्रीकीलाय नम पादयो । प्राण-
प्रतिष्ठापनविनियोगाय नम सर्वाङ्गे । etc bis Fol 8b

Sristimatrikanyasa Karasthamatrikanyasa Antaramatrikanyasa
Bahumatrikanyasa bis Fol 11a gehören zur mystischen Verehrung
der Buchstaben

Schliesst अथ ध्यानम् ॥ वर्णा वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(?)-
रलोचनाम् । रक्तसिंहासना देवो वन्दे ऽह सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7 4 Bl 8 bis 9 Linen Etwa 1800

Bhutasuddhi eine kürzere Behandlung des vorangehenden
Gegenstandes Beginnt स्तोत्रादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य
हस्तपाद प्रक्षाल्य देवताद्वारि । द्वा द्वारत्रये नम । द देहस्थे ।
द्वारस्थ दक्षिणोत्तरयो पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्म-
निधये शङ्खनिधये इति संपूज्य वामाङ्ग सकोचयन्त प्रविश्य वास्तु-
पुरुषाय० ब्रह्मणे० । मृदासने उपविश्य मण्डूकाधाराय० कूर्माय०
अनन्ताय० पृथिवी० आधारशक्त्ये० आधारशक्तिकमलासनाय० । पृथि-
व्या मेरुपृष्ठ ऋषि । सुतल छन्द । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने
विनियोग । पृथिव त्वया धृता लोका देवि त्व विष्णुना धृता ।
त्व च धारय मा देवि पवित्र कुरु चासनमिति संपूज्य वामपाद-
पार्ष्णिघाततालवय कृत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि स-
स्थिता । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति
मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतान्युत्सार्य सहस्रार ऊ फट । इति छोटि-
कया दिग्बन्ध विधाय रमिति चक्रमुद्रयान्निर्माकार विभाव्य वद्दा-
सनो भूतशुद्धि कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वी जले विना-
पयामि । जान्वादिपाद्यान्त जल तेजसि वि० etc

Schliesst ततो डादिठान्तं न्यसेदिति स्थिति । चाद्यकारान्तं
न्यसेदिति सहार । पुन सृष्टिस्थिती गृहस्थेन कार्ये इति सप्रदाय ॥
इति वह्निर्मातृका ॥

539.

०6/14 3° Bl 9 Linien Etwa 1780

Samsi rabhaskara über die sechzehn häuslichen Sakramente
von Risubudha, Sohn von Gaugadhara, Enkel von Visvanatha mit
dem Bnamen Sauca Sonderbar ist dass in einer Unterschrift

auf Fol 63b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padma-
kara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen
Dikṣita Das Werk gehört der Vajasaneyi-akha an, und beruck-
sichtigt häufig das Gṛhyasūtra von Paraskara Beginnt यो ऽभू-
च्छौचोपनामा बुधमुकुटमणिर्विश्वनाथप्रसिद्धस्तज्जो गङ्गाधराख्य वि-
तिमुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो
याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति ऋषिबुध शिष्यसघार्चि
ताद्वि. ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीत्य सर्वसंस्कारभास्करम् । सूत्र
हरिहर कर्क वासुदेवी समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्प्रतिना
सरल सुगम नवम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति दृन्दि तत्त्वज्ञात ॥

Garbhadhana beginnt mit rājodarsana anti welche auf Fol. 63b
endigt Garbhadhana endigt 63b Pūrṣavāna 67b Simanton
navana 72a Jatakarmān 77b Namakārana 83a Nisīramāna 84a
Annaprāsana 85b Cudakārana 89b Bricht ab im neunten Ab-
schnitt über Upaṇavāna

तत्र वरपित्रादिर्गन्धाचतवस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्या-
दातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य
दशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाणविवाहाङ्गभूत वाग्दानमहं करिष्ये इति
सकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं संपूज्य कन्यापूजयितारं गन्ध-
ताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst प्रथमे ऽहि गृहप्रवेशकरणे कालानाह वल्लभः । वधू-
प्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभप्रदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वायु
चतुर्थके वा पृष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचि-
न्निषेधमाह गर्गः । व्यतीपाति च सक्रान्तौ यद्गृहे वैधृतावपि । अमा-
श्राद्धे च विध्यादौ प्राप्तकाले ऽपि माचरेदिति ॥

542.

26/12 12 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien,
besonders zur Abwehr von widerwartigen Ereignissen Wahrscheinlich von Nṛsiṃha Bhaṭṭa Sieh Catal India Office Num 1769
Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstück (Fol 110—121), nämlich den Schluss von Vināyaka-pūjavidhi, das Navagrahamahavādhana, und den Anfang von kakamaithunadṛṣṭajantaviḡhnaśṛmanavidhi Das zweite Stück beginnt याज्ञवल्क्यः ।
श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । ब्रूयाद्युःपुष्टिकामो
वा] तथैवाभिचरन्नपि ॥

Das letzte Stück schliesst निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु
पश्यति । प्रकृतिर्विकृतिं याति परमासाम्बरणं भवेत् ॥

543.

25/11 6 Bl. 13 Linien Etwa 1680

Balarakṣa, die Bewahrung eines Kindes vor dem bösen Einfluss von zwölf weiblichen Dämonen während der ersten zwölf Tage und zwölf Monate Dieses geschieht durch geeignete Arzneien und Anrufung der genannten Teufelinnen Aus der *Vidhānamālā* von Nṛsiṃha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus dem Skandapurāṇa Beginnt विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन लघुव्रातकोक्तानि चालरचोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादे ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्चैव निद्रा च रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म चेयं यद्वानन ॥ १ ॥ कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिः पीडयत्यखिलाञ्छिशून् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापित्रोस्तु कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगद । तत्सर्वं कथ-
यिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्काया रावणो नाम पील-
स्त्यो रावसेश्वर । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशसन्महाभया ॥ ५ ॥

Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Siva die Verwilligung sich am Marke junger Kinder zu letzen Sie heissen Vimocani, Mohini, Sunanda, Putinā, Āsuri Revati, Sakuni Pī-acika Pī-sini, Mahamarī, kālīka, Bhaminī Sie werden in je einem Kapitel besprochen

Schlesst एव छते विधाने तु बालक चेममाप्नुयात् । इत्थं
ते कथितं सूर्य शान्तिस्तुष्टातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन
चाक्षानामनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव त्वमुक्तवानसि परमुख ॥

544.

24/14 2 Bl 12 bis 13 Linien Fwa 1890

Pradosanurnaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradosa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Siva am drei-
zehnten Mondentage Ein Kapitel aus dem Paru arthacintamani
von Visnu Bhatta, Sohn von Ramakṛṣṇa Beginnt अथ प्रदोप-
निर्णय । हेमाद्री विश्वादर्शे । प्रदोपो ऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमु-
च्यते । गौडयन्त्रे तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोप उक्त ॥ Das Material
zu die ein Stucke ist aus Hemadris Paru esakhinḍa 2, 112 und aus
dem kalimadhava p 134 entlehnt Ausserdem wird der Javā
samhṛatapa erwähnt

546.

24/10¹, 6 Bl, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vairavaratnadasa
im J 1828

Sutakanirnaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhattoj Diksita. Beginnt पराशरः (3, 15) ॥ आ चतुर्थाङ्ग-वेत्त्वावः पातः पञ्चमपष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादिति ॥ तत्र स्त्रावे आद्यमासत्रये मातुस्त्रिरात्रमाशीचम् । उपरि आपष्ठ माससम-संख्यदिनमाशीचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षड्वित्यर्थः । सपिण्डानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्त्रावे पाते तु त्रिरात्रम् ॥

Schliesst auf Fol 6a तदुक्तं त्रिशङ्खोक्त्वा । ताताम्वाचार्यकेभ्यो ऽनलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशीच (Verse 13) इति ॥ प्रक्रान्त-प्रायश्चित्तानामाशीचं नास्ति । पूर्वप्रवृत्तचौलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञ-देवताप्रतिष्ठारामाद्युत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol 6b finden sich 14 Linien von einer älteren Hand. Sie beginnen जयन्तीव्रतवन्नित्यं काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अरुणोदय-वेधो ऽत्र वेधः सूर्योदये तथा । उक्तो द्वादशमीवेधो वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Citirt wird der Vaisnavanirnaya (एकादशी द्वादशी वै-त्युभय वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मृतिर्याह्य परं दिनम् ॥).

547.

20¹/₂/11¹/₂ 15 Bl, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Nānūrāma im
J 1694

Tithinirnaya Anonym. Foll 1 2 fehlen. Fol 3b beginnt दमनीत्सवः । त्रयोदश्यामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा ग्राह्या । मधोः श्रावणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्या-पिनी ग्राह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ वीधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्परिव । अथ चित्रवस्त्रदानम् । मन्दे वार्कं गुरौ वापि वारिखितेषु चैत्रिका । तत्राद्यमेधजं पुण्यं केन श्राद्धादि-भिर्भवेत् ॥ अथ सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णत्रयोदश्या महावारुणीयोगो गौडे प्रसिद्धः । तदुक्तं वाचस्पतिकृती शूलपाणी च स्कान्दे । वारुणेन समायुक्ता मर्धा कृष्ण-त्रयोदशी । गङ्गाया यदि लभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा ॥ शनिवारसमा-युक्ता सा महावारुणी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनी शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुदरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां यः स्नात्वा (lies स्नायात्) शिवमंनिधी । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol. 13b findet sich die Stelle *asya vistaro bṛhadgṛanthe* und auf 14a und 15b *vistarasya tatraya*. Er citirt Stellen aus mehreren Purāṇa. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemadri und Madhava (Kalanirnaya) benutzt. Ausserdem erwähnt er Aśvalayana und den Kommentar zu diesem von Narayana Kalpataru Gaudāmbandha Cintamani Jvotiribandha Tattva (von Raghunandana) Divodasa Nirmayadipa Nirmayamita Rātnakośa Vācaspati Samnyasapaddhati.

Die Unterschrift lautet **तिथिनिर्णय समाप्त ॥ देवज्ञगुरुगोविन्दपादाभोजप्रसादत । पौषशुक्लत्रयोदश्या नाहूरामो ऽलिखदुरौ ॥ १ ॥**

548

*1/10 97 Bl. 6 bs 8 L. n. n. Etwa 1700

Tithirnayasamśepa ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres haupts. chlich gestützt auf Sayana's Kalanirnaya und Hemadri's Caturvargacintamani. Von Bhattoji Dikṣita Sohn von Lakṣmīdhara. Beginnt **चैत्रशुक्लप्रतिपदि सवत्सरारम्भ । तत्रौदधिकी तिथिर्याह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मीति ॥**

Caitra endet Fol. 8b Vaisakha 14b Jyestha 17a Āṣāḍha 21a Śravana 26b Bhādrapada 49a Āśvina 63a Kārttika 70b Mārgaśīrṣa 78a Pausa 81b Magha 86b*) Phalguṇa 98a

Er citirt Atharvavedinam Gṛhyapariśiṣṭa 24b Adbhūtasara 24a. Anantabhaṭṭa 10b Apararka, Acuapradīpa 20b Kāḷātara 8a 78a Kāṭhakaḡgṛhyā 47b Kāḷādarśa 3b 10b 12a etc. Kāḷotturatantra 22a Kāṇḍinīya 61a Gṛyāḍasamābandha (dīrghāyā cāndrodāyā catuṛdāśyā caturthayame śnanam) 65b Govindārṇava 1b 7a 10a 49b Caturvīṇatīrṇita 40b Cāndrodāyā 48b Sieh Prithvicāndrodāyā Camāthkaracintamani 21b Damaratantra 58a Tristhaḷisetu 8a etc. Divodasiya 10a 21a 24b etc. Dīpika 7a 9b 22a etc. Devaśāman 48a Narayanaṛitti 46a 60b Nimbādityasamīradayam 25b Nirmayadīpa 49a Nirmaya dīpikā 37a Nirmayampitā 2b etc. Nṛsiṃhaśārasa 50b Pūrijāta 23b Sieh Priyogaparijāta Pūranasamuccaya 27b 28a 83a 96a Prithvicāndrodāyā 4b 8a 8b 12a etc. Pravogaparijāta 36b 41b Bhārgavarācanadīpikā 12b 18b 20b etc. Bhūṛijanman 2b (Bhūṛijanman kaścit śikṣad devipūjanam karyam ity uṇḍalpa) 53b (at tu Bhūṛijanman uṇḍalpa vacanam vīna ratnāyapinīya gṛhane pramāṇa bhavaj jagarṇasya caṅgatvat purvavāpiny eva grāyeta tad Bhūṛijanmano mundaṛpraj asva durluddhivilasitamatraṁ ity uṇḍalpa) Mandana 70b Madāratna oṣṭ Rātnakośa 43a (at samdīyam

* Siva Śrī welelo zu Māgha gehrt beginnt 87a und endet 90b

atikiantah kimcidudbbinnatarakali | vijayo nama kalo jam sarvaka
rvaithrasadhakali) Rajamartanda 57b Ramaracanacandrika 6b
18a 201 Rudrayamala 41b 54a Lalla 96b Vacaspatini
bandha 7b Gadyavarnu 17a Sarvajnanarayan 66b Smṛti
candrika 3b 12b Smṛtidarpana 39a 65b Smṛtiritinivali 41a
Smṛtisamgraha 41a 55b Smṛtyarthasara 10a 41b Hira
datta 60b

Fol 28 ist nicht bezeichnet doch fehlt nichts

549.

95/12 35 Bl 12 bis 13 Linien Foll 1—24 sind etwa 1"80 von
Durlabharama einem Sohn von Jayananda die übrigen etwas später geschrieben

Tithinirnayasaṃlṣepa von Bhaṭṭojī Reicht bis Fol 26
Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke *Jayantirnaya* Ramana
varnirnaya Ekadasirnaya kamjatkadasirnaya, Sivaratri, Ma
hanavami Vijayavilasani Dipotsavanirnaya

550.

23/10 16 Bl 11 Linien Etwa 1820

Karmavipala der Erfolg schlechter Thaten der sich in ver
schiedenen Krankheiten äußert und die Gaben durch welche diese
geheilt werden können Angeliich aus dem Jñānabhasara Beginnt
अरण उवाच ॥ कथं कार्यो दिवानाथ पृच्छाकाले ऽस्य यो विधि ।
तत्तत्कर्मविमोक्षाय तत्र निष्कृतिमूचक ॥ १ ॥ अथमूर्य उवाच ॥
आधिव्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । देवज्ञ स तदा प्राप्य
निज दुःख निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तु मुनिमाह्वय देवज्ञ मुनिकोवि-
दम् । श्रद्धया परया सम्यक्पूजयेद्विविधाहर्णे ॥ ३ ॥ विप्रानन्याद्य
सद्गुणान्समाह्वय गुणावितान् । सुशुभे भूप्रदेशे तु पूजयेद्विष्टदेवतम् ॥ ४ ॥
पुनस्तस्य ततो ज्ञानभास्कर सम्यगर्चयेत् । भूरिद्रविणदानाद्यैर्विशेष-
विविधाहर्णे ॥ ५ ॥

Unvollständig Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben
कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्कर
सातनायन एतेभ्यो अन्येभ्यो विचार कार्य । Diese Angabe ge
nügt um zu zeigen dass diese Schrift mit dem Jñānabhasara un
losesten Zusammenhang steht Fol 5 अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरु
ब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्यजागमने मर्त्य पाण्डुरोगी
प्रजायते । कृच्छ्रचान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीटानम् ॥

551.

24/10 11 Bl 9 bis 14 Linien Schrift von 1851

Karmavipala aus dem Jñānabhasara Mehrere Kapitel
Paginiert 1—15 Foll 9—12 fehlen Unbrauchbare Handschrift

Beginnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्य नमो श्रुतिमण्डनाय (०मडलाय HS) सर्वात्मने सकलसाक्षिक(चाक्षिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रक्षास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocinapujavidhi (कर्मोच्चारः HS) Fol 3a Karmavipake
purvajanmratidevagramakathanam Fol 5a Vyayabhavalakana
Fol 7a Brahmaghatakaptakarmabrahmadosanivarana Fol 7b
Garbhapatradosakathanam sasthan dhyayah Fol 13b Garbhastana
dosakathanam nama saptamo dhyayah Fol 14b

552.

24/15	16" Bl	I men verschieden	Etwa 1680

Karmavipilā, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglücks-
fällen welche unter bestimmten Astralverbindungen eintreten und
durch Sünden in einem früheren Dasein bedingt sind. Fromme
Gaben zur Abwehr derselben. Dialog zwischen Surya und Aruna.
Das Werk ist der zweite Teil des Jñānabhāṣya welcher im
Katalog des India Office Num 2719 beschrieben ist.

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten die ohne Hülfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können.

553.

¹⁰0,15 9 Bl., 11 L. nien Schrift von 1864

Sadhargaphala, sechs Kapitel über Nativität, angeblich aus dem *Juanabhasaka*. Beginnt अक्षय उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकानां हितकारक । चिह्नज्ञानं दयानाथ वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ वैनेतेय महाभाग शृणु चैकमनानघ । ग्रहैश्चिह्नान्यनेकानि देहिना वदतो हि ते ॥ २ ॥ लघात्पङ्कगतो नाथ वदेच्चिह्नान्यनेकश । तानि सर्वाण्यनेकानि देवज्ञैः प्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Hoiaphala 15 Verse Dreshanaphala 17 Verse Saptanaphala
 16 Verse Navanaphala 15 Verse Dvadanaphala 13 Verse
 Trinanaphala 9 Verse

554.

21/11 43 BH 8 bis 9 Linten I twa 1730

Karmavipula aus dem *Surasarasamgraha Suryanaya*. Ein Dialog zwischen Surya und Aruna — Erhalten sind 27 (26) *Adhyaya* und 9 Verse von 28 (27). Auf Fol. 3 findet sich die Unterschrift 'iti Satatapivoktakarmavipakaparibhasa', weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der *Satatapismṛiti* eingeschaltet sind — Paginirt 1—44, aber Fol. 39 fehlt —
 हेरम्बाय नमस्तस्मै विघ्ननाशाय ते नमः । प्रवीराय नित्याय पार्वती-
 नन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सप्ताश्वाय
 [च] ते नमः । तमोराशिविनाशाय दुःखनाशाय ते नमः ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुस्तेजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मा-
त्पृक्षामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्यहाध्यक्ष दया कुरु दिवाकर ।
पूर्वकर्म कथं जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृतं कर्म
कथं जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति का गतिं पुनः ॥ ५ ॥
एतं मे सशय स्वामिन् क्लृप्तमर्हस्यशेषतः । दीनबन्धो दयासिन्धो सत्यं
ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt अरुण उवाच ॥ क-
स्मात्कर्मण आर्जवं चिह्नानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणस्तद्वदस्व
पृक्पृथक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पश्चिराज वदियामि यत्ते
मनसि वर्तते । ज्ञानं ज्ञानधर्ममयं साक्षात्सद्यःप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥
प्रकृत्या समोद्दिहो जीवो नित्यं कर्मणि संस्थितः । सत्तात्सजायते
कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten
und deren Heilung durch gute Thaten Adhyāya 15—26 Über
den bösen Einfluss der Zodiacalbilder bei der Geburt und die
Mittel ihn zu verhüten

555.

32/15 41 Bl. 9 Linien Schrift von 1827

Karmavipāka aus dem Sūryajaina In einem Dialog zwischen
Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln Beginnt नारायणं
नमस्कृत्य नर etc ॥ १ ॥ नैमिषे नैमिषक्षेत्रे ऋषयः शीनकादयः ।
पप्रक्षुः सूतं धर्मज्ञमिदं वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुखप्राप्तिर्दुःख
केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ३ ॥
श्रीसूत उवाच ॥ पुरा हतयुगस्यादीं ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श
लोकनाथेशं सर्वज्ञं प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schliesst तत्फलं लभते मर्त्यो विपाकश्रवणे कृते । पुत्रार्थो लभते
पुत्रं धनार्थो लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्विपाक
श्रवणात्ततः । सर्वशास्त्रं विमोक्षितच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥
त्रिये च यशसे नित्यं पुत्रर्षीत्रादिवर्धनम् ॥ Florence Mss Num 128

Foll 16—21 (5, 2 bis 6, 53) fehlen

556.

28 18 51 Bl. 12 Linien circa 1680

Maharnavalarmavijāla, die aus schlechten Thaten in einem
früh ren Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch
Gebete und Gaben Verfasst von Viśveśvara Bhāṭṭa, einem Sohn
von Peṭṭabhāṭṭa, aber seinem Onkel Mandhātṭa, einem Sohn von
Mahanāṭṭa, zugeschrieben Nach Catalogue of the India Office
Num 1763 bestand das Werk aus 10 Kapiteln (Taraṅga) Dr

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Foll. 1. 6 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8. Kṣayaroga beginnt 14 b. 9. Śūlaroga 18 a 10. Jvara 22 a. 11. Śvāsa 23 b. 12. Sopha 26 a. 13. Pāṇḍuroga 27 b 14. Antrapīḍā 29 a. 15 Vraṇa 30 b. 16. Vātaroga 38 b. 17. Pitta 42 a 18. Śleṣman 42 b 19. Apasmāra 43 a. 20 Śīroroga 45 a. 21. Mukharoga 46 a 22. Nāsikāroga 51 a 23. Netraroga 51 b

Die am häufigsten citierten Werke sind Karmavipākasaṃgraha, Karmavipākasaṃuccaya, Karmavipākasaṃśāra und Śātātapa's Karma-
vipāka

557.

32/11. 30 Bl., 13 bis 15 Linien Abschrift von etwa 1750.

Sārāgrāha Karma vipāka oder vollständiger *Sarvaśāstrasāra-
grāha Karma vipāka*, Suñnung der in einem fruheren Leben be-
gangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervor-
gerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelubde Die
Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs
Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss — Fol 15 a
Aihikaprāyaścittādbhikāre Dānādhidāyānukathanam Fol 43 a Prā-
yaścittādhikārah Atha Dānaprasaṅgā Das letzte Blatt ist mit
102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO. Num 1767

558.

22/12. 15 Bl 14 Linien Etwa 1740.

Der Anfang des *Sārāgrāha Karma vipāka* ohne die Vorrede
des Verfassers Beginnt. ऋषीन्द्रति नाशकेतः (i e Nāciketaḥ)
कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिबाधं तु ॥ ऋतुकाल समा-
साद्य शुक्रशीणितयोर्द्रवम् । प्रथमे मामि कलिलं जायते । Unter-
schrift इति सारग्राहे कर्मविपाके देवकल्पनाकरणं नाम etc Im
zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen
Quellen angegeben: अथ प्रकरणाधिकारसंख्या । तत्र । यन्त्रे प्रकर-
णान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकाराः पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्सम-
न्विताः । शतत्रयं परिख्याता दानाना शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्विदु-
पेतानि अर्था चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसंख्या प्रकी-
र्तिता । एवमङ्गाधिकाराणां ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । न संशयो ऽत्र
कर्तव्यस्तन्मूलमधिक भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । पद्मप्रतिसमा-
युक्तं विज्ञानेशात् (lies Vijñāneśit) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं
सार्धं ज्ञानमण्डलात् । शतमेक सपञ्चाशदायुर्वेदात्ममुद्भूतम् । सहस्रं
मौलुगमुत्थं समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्सायाः सार्धं चैव
शतद्वयम् । समुद्भूतं पुराणेभ्यः सहस्रं शतपञ्चकम् ।

Schliesst auf Fol 15 b mit *Ṛṣitabharyasya śāntikā*

559.

35/19 18 Bl 10 Linien Etwa 1780

Kṛtyasara uher die täglichen Gebräuche, nach der Sama
veda Schule Fragment Beginnt स्मृती पुराणानि विलोक्य गृह्य
भूपालगोपालनिबन्धन च । छन्दोगछत्यानि दिनेन धानि नत्वा हरि
तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके
विवृध्य सुख्यमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवा-
सस्त्यक्त्वा वाससी परिधाय नेत्रे मुखं च प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ।

Acūmanavidhi beginnt Fol 3b *Snanaavidhi* (b *Samdhya* 12a
Tirpana 14b *Japakṛitavyāta* 18b

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur *Smṛitimaujusa* 3a
zu bemerken

560

98/10 28 Bl 11 Linien Etwa 1650

Garbhadh mādyaḥ Saṁsārāḥ ein Fragment aus einem
Werke über Prayoga Stimmt im ganzen mit dem *Prayogaratna*
uberein ohne identisch zu sein Blätter 20—46 Beginnt वल-
वर्धन ॥ पूर्णाङ्गत्यागिलो नाम क्रोधापिराभिचारिके । वयार्थे कामदो
नाम वनदाहे तु दूषक ॥ कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेय क्रव्यादो मृतदा-
हने । वह्निनामा लजहोमे कीटिहोमे ऊताशन ॥ समुद्रे वाडवो
ह्यपि ज्ञेय सवर्तकस्तथा । ब्रह्मा वै गार्हपत्यश्च ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥
विष्णुराहवनीय स्यादपिहोत्रे त्रयो ऽप्यय । ज्ञात्वैवमग्निनामानि
गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति सवेपेण परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्या सस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्श
नशान्तिरुच्यते ।

Fol 50b अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष
उच्यते । अथ प्रयोग । प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्या-
द्यन्द्रोपरागे प्रथमरजोदर्शनमूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रो
त्यर्थं सग्रहमखा शान्तिं करिष्ये ।

Fol 52a अथ विद्विन्नस्यापि पुन सधानम् । आचम्य प्राणा-
नायम्य देशकालौ सकीर्त्य एतावत्कालगृह्याग्निविक्षेदजनितप्रत्यवाय-
परिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्यर्थंममुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन य
थाशक्ति यथाकाल करिष्ये ।

Fol 54a अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्पोडशाहोरात्रावृत्तु
स्तन्मध्ये आद्यरात्रिचतुष्क पर्वदिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघा-
मूलादिव्यतिरिक्ते शुभे काले दपत्योद्यन्द्गानुकृत्ये गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol 56b अथ पुसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोग ।

561.

29/11 12 Bl 10 bis 11 Lin en Geschrieben im J 1735 von Josi Manasārāma

Yajñopavitauḍhī, in Gemässheit mit mehreren Gṛhyasutra namentlich dem Parāśkaragṛhyā Die Schrift umfasst zugleich den Vratibandha, Vedarambha und das Samavartana Beginnt शुक्ले पक्षे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिक आह्नं कृत्वा कुमारस्य वपनं कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणचर्यं भोजयित्वा कुमारं च भोजयित्वा वह्निशालायां पञ्च भूस्कारान्कृत्वा लौकिकामि स्थापयेत् । अपे. पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्राणायामं कृत्वा संकल्पं करोति । अथेहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमहं करिष्ये । ततः स्वाचान्तं पुष्पमालादिभिरलङ्कृतं कुमारमपे पश्चात्स्वस्य दक्षिणतोऽवस्थाप्य । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्याम bis Fol 11b 10 सर्वेषां मित्रमिव व्यवहरेत् gibt fast wörtlich Parāśkaragṛhyā 2, 7 wieder

Schliesst अभियेकं तिलकं कुर्यात् । दक्षिणा मन्त्रपाठ ॥

562.

21/9 39 Bl 7 Linie 1 Geschrieben von Josi Śaṃalāla in Varanasi im J 1861

Yajñopavitauḍhī Die ersten zwei Blätter fehlen Nach dem Parāśkaragṛhyasutra aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind Fol 3 beginnt ऋत्वापि स्थापयेत् । Fol 5a Yajñopavitaparidhāna beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म अयं । परमात्मा देवता । देवो गायत्री छन्दः । त्रीतस्मार्तधर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः ॥ Fol 12a Gavatrīradana काश्यपात्रे तण्डुलान्प्रमार्यं सुवर्णशलाकया गायत्रीं निक्षिपेत् ॥ Fol 16a Brahmācarina dharmah पठ द्वादशापरिमिता वा । भिक्षया ह्यात्तां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षां भुञ्जीत । भोजनानन्तरं संध्यापर्यन्तं तिष्ठेत् ॥ Vratibandha schliesst Fol 17b 11 Vedarambha आचम्य प्राणानायम्य देशकालीं स्मृत्याम्य ब्रह्मचारिणो वेदारम्भास्य कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21b Samavartanapravaca आचम्य प्राणानायम्य देशकालीं स्मृत्याम्य ब्रह्मचारिणो गृहस्थाद्याग्रमं प्राप्तिद्वारा त्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनाम्य कर्माहं करिष्ये ॥

563.

91/11 2 Bl 1* Linsen Etwa 1780

Yajñopavitanyadharanavidhu, die Bereitung einer neuen Opferschnur welche mit neun Faden angefertigt wird Nach dem Ritual des Yajurveda Beginnt अथ यजुर्वेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कार-विधिप्रारम्भ ॥ आचमन प्राणायाम कृत्वा । अथ सकल्प । मम श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रणं च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारणं च करिष्ये । गायत्र्या दशवार प्रोक्ष्य । ब्रह्म जज्ञान प्रथम etc इति मन्त्रेण सूत्रकरणम् ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे etc इति मन्त्रेण विशुषोक्तम् ॥ त्र्यम्बक यजामहे etc इति मन्त्रेण ग्रन्थिवन्धनम् ॥

Schliesst अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्र ॥ पवित्रवन्त यदि जीर्णवन्त वेदान्तवेद परब्रह्ममाद्यम् । आयुष्यमग्न्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णोपवीतं विच्छजसु (?) तेज ॥ Vgl Num 561

564.

24/11 3 Bl 10 Linsen Etwa 1790

Yajñopavitasamshara, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतसंस्कारं करिष्ये । मार्जनं करोति । Dieses geschieht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich apo hi sthi mayubhuvah, yena pivaka caksasa, citum devanam ud agid anikam

Schliesst आदित्य दर्शयित्वा दशवार गायत्री जपेत् । श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतं परमपवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्न्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं वल्मसु तेज ॥

565.

21/10 30 Bl ~ Linsen Etwa 1800

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda Die Handschrift hat keinen rechten Anfang Beginnt अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनु । ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यं विप्रस्य षष्ठमे ॥ विष्णु । षष्ठे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिच्छत ॥ वराहसूत्रे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्यं ह्युपनायनम् ॥ वराह । माघादिषष्ठमासेषु मेघबलावन्धनं स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्ग । पितृवोपनयेत्युच्यते तदभावे पितुः पिता । तदभावे

पितुर्भाता तदभावे सहोदर । उपायने ऽधिकारो स्यात्पूर्वाभावे पर
पर ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णु । कृच्छ्रच्य चोप-
नेता चीन्हाकृत्वा वटुश्चरेत् ॥ आचम्य प्राणानायस्य देशकाली
स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्धयर्थं वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनय-
नमह करिये ॥

Yajuopavitapridhana 4a Gavatripridhan 9b Brahmacarino
dharmah 14a Vratibandha 15a Vedarambha 17b Yajuopavita
vratavisarganta 29a Kesantaprayoga 30b

566.

20/10 7 Bl 11 Linien F 11a 1820

Upakarana, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach
der Taittiriya Schule Beginnt अथोपाकरणम् । आवर्णा पीर्ण-
मास्यामाचार्यं शिष्ये सह कृतप्राणायाम श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्याय-
मुपाकरिये । इति सकल्प्य महानदादी विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं
नान्दीत्याह च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापति सोममग्नि विश्वान्दे-
वान्साहितीर्याञ्जिकीर्वाण्यीर्देवता उपनिषत्त्रय ब्रह्माण स्वायंभुव सद्-
सत्यमिति नव ऋषीन्निवीतिनो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापतिं
काण्डऋषिं तर्पयामि । सोम काण्डऋषिं तर्पयामि । अग्नि काण्ड-
ऋषिं तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten Kandikah von der
Taittiriya-samhitā, nämlich 1 1, 1 1—4 und dann Taittiriya
brahmana 1, 1 1 1—5

Schliesst एवमेवोत्सर्गो ऽप्यनूनाधिक कार्य । तत्र श्रीपरमे-
श्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुत्सर्ज्य इति सकल्पे विशेष । अध्यापनसमये । यो
वा अश्वस्य ॥

567.

22/10 22 Bl., 7 bis 8 Linien L 11a 1 30

Utsargasaman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums
Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो
महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अथ ब्रह्मणो द्वितीयपराधे
तदादौ श्रीश्वेतवाराहकल्पे सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलि-
युगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतवर्षे जम्बूद्वीपे आर्यावर्तान्तर्गत-
ब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुप्रजापतिर्षे श्रीमहानदा गङ्गायमुनयो पश्चिमे
तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके वांटावतारे अमुकप्रभवादि-
संवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गते सूर्ये अमुकच्छर्ता महामाङ्गल्यप्रद-
मासोत्तमे मासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमु-

कनक्षत्रे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते सूर्ये अमुकराशिस्थिते देवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवगुणविशेषणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम, कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापचयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं आवष्टुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्द-सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये । उक्तं हीति तोयमामन्त्र्य etc

Fol 19 findet sich das Mandalabrāhmaṇa aus Śatapathabrāhmaṇa 10, 5, 2, 1—23 Fol 28a Taṇpaṇa

Schliesst ओं मोदास्तृण्यन्तेति प्रजापतिर्हृषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11 6 Bll 11 Linien Geschrieben in Sihora von Ratnośvara, Sohn von Pandya Devākara Enkel von Hari, im J 1745.

Utsangatarpana, eine Darbringung, wenn das Studium des Veda beendet ist. Beginnt तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋषिसतोपकारकाः । ते भवन्ति महामेता मज्जन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मादुराचारा ये च विश्वासघातकाः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविस्मयका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अनध्यायेष्वनध्याये प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥ सर्वं उपहारान्गृहीत्वा तीर्थं गच्छेत् । आ नो भद्रादि शान्तिमूक्तं पठेत् । पश्चाद्विहितामाद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूत्रोक्तविधिना स्नानं कर्तव्यम् । तत्र स्नानाङ्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृण्यन्ताम् । देवपत्न्यस्तृ० । देवसुतास्तृ० । etc

Auf Fol 6b folgt von jungerer Hand ein *Gūyatrītarpana*, und dieses beginnt प्राणायामो ऽथ संकल्प्य ऋषिच्छन्दस्तथैव च । देवता च पठेद्ब्रह्म आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापि-सवितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 Bll 14 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1866

Ātīyanaumittika-Kṣauranirṇaya, über das obligatorische und gelegentliche Rasieren. Bestimmung der Gestirne, unter denen, und der Zeiten, in welchen es geschehen soll. Beginnt अथ नित्यनेमित्तिकधीरनिर्णयः सर्वस्मादुत्सृज्य (les uddhṛitya) सद्येषेण क्रियते ॥ तत्रार्दा नित्यविचारः । तस्य शन्यकारवारादी दीपः ॥

Schliesst *मिताचरायाम्* । न ब्रह्मचारिण कुर्युद्दक पतिता न च ॥ तथा च मनु । आदिष्टी नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचारिजनस्य च ॥

Citiert werden *Nirnayasindhu* (dreimal), *Muhurtamantanda* und eine unbekannte *Acaryasāsthi*

570.

21/3 4 Bl 8 b s 9 Linien Etwa 1790

Cudal aranal esantau, das Haarschneiden beim einjährigen Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben Nach dem *Paraskaragrihyasūtra* Beginnt अथ चूडाकरणकेशान्ती तन्नेणोच्यते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरण कर्तव्यमित्यर्थ । तृतीये वा सवत्सरे । अल्पावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।

Schliesst केशान्ते सवत्सर ब्रह्मचर्यं द्वादशरात्र यद्वात्र वा त्रिरात्र वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पा पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेया । केशान्त उत्तरकालमेव । अपन यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥

571.

29 1/2 33 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Visvapralasapaddhati, eine Encyclopädie von rituellen Gebräuchen von Visvanatha Sohn von Purusottama Ein Fragment paginiert 270—302 Dieses enthält 1) die Sühnung von Fieber und anderen Krankheiten wenn sie unter bestimmten Gestirnen auftreten Fol 270—295 a 2) *Vastuprakarana* das Bauen eines Hauses Unvollendet Fol 270 a 3 schliesst das Kapitel *Dahsvapna prayascitta* Darauf folgt अथाश्विन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिकृतरोगोत्पत्तिशान्ति ॥ अश्विन्यादिषु नक्षत्रेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे चरणे चैव दिनसंख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमृगान्ते च रेखाचितयवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य काल विज्ञानीयादित्युक्तं ब्रह्मयामले ॥ भरण्यार्द्राभिमूलेषु द्विर्देवे पितृसार्पमे । सर्पदष्टो न जीवेत्त गहडाद्रक्षितो ऽपि सन् ॥

Das *Vastuprakarana* beginnt गृहस्थस्य क्रिया सर्वा न सिध्यन्ति गृहं विना । यतस्तस्माद्गृहधारभप्रवेशसमयो ब्रुवे ॥ १ ॥ Sieh *Lalmitras Notices Num 4116* Der Verfasser citiert ausser anderen bekannten Werken und Schriftstellern das *karmayamala* Fol 295 b und den Astronomen *Brahmasambhu* Fol 297 b Auch gibt er long Stellen aus dem *Vinudharina*

572.

29 19 13 Bl 4 bis 11 Linien Etwa 1700

Caulopranayana das Haar abschneiden bei einem Knaben, und die Einführung beim Lehrer Ein Stück aus der *Visvapra* a

paddhati welche von Viskṇanatha im Jahre 1544 verfaßt wurde
 Beginnt भद्रकरणेति त नमामि गजाननमित्यन्त पठित्वा प्राणाना-
 यम्य । विष्णु ३ इत्यादितिधियवणान्ते अस्य कुनारस्य गार्भिकवैजि-
 कैनोनिर्हरणार्थं चौलोपनयाख्ये कर्मणी कर्तुं कर्मण पुण्याहवाचनमह
 करिष्ये । तदादौ गणेशवरुणपूजन च करिष्ये । गणाना त्वेति गण-
 शम् । इम मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । ओ कर्मण
 पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याह कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3b अथोपनयनम् ॥ आचार्य स्वशरीरशुद्ध्यर्थं छद्मचय-
 प्रत्याम्नाय दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं वह्ने सनिधौ छद्मचयं कार-
 यित्वा । गायत्रीसहस्रं कृत्वा । पुन छद्मचयं कृत्वा । कर्मण पुण्याह
 वाचयित्वा । आभ्युदयिक विधाय । कृतशीच कौपीनाद्वन्न कुमारमप्रे
 पश्चादुपवेश्येम् कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनेये ।
 इति सकल्प्य । तत कुमारस्य त्रिसूचं प्रक्षिप्य आचम्य । कुमारस्यायु-
 ष्याभिवृद्ध्यर्थमिडा वाचयिष्ये ॥

Fol 11a अथ चतुर्थे ऽहनि पालाशं कर्म कुर्वन्त्यामात्राचीमु-
 दीची वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखा प्रतिष्ठाप्य पलाश-
 स्याधस्तात्स्थण्डिलं कृत्वा तत्रोपनयनापि प्रतिष्ठाप्य कर्मण पुण्याह
 वाचयित्वाभ्युदयिक विधाय गणेशवरुणी सपूज्य प्राणानायम्य तिष्ठु-
 ष्वेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननाख्य पालाशं कर्म
 करिष्ये इति सकल्प्य etc

Schliesst तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशाये तु निक्षि-
 पेत् । वासमी ब्रह्मणे दत्त्वा बटुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणान्भी-
 जयित्वाशिषो वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनीं गा दद्यात् ॥ इति मेधा-
 जमनचतुर्थोहोमविधिः ॥

573.

23 9 27 III C Irlan Etwa 1890

Vṇahpaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgelände nach dem Ritus der Vajasaneyins von Ramaditta, Sohn von Gaṇḍa, Enkel von Rudradeva. Die Einleitung mit der Angabe des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift enthält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe von Bhandarkar (Varanasi Sagar Press 1886 87) gegebenen. Beginnt (Ausg. von Bhandarkar 1 19) अथ विवाहः ॥ तदादौ कन्याहस्तेन षोडशहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दिशिदिशि पयिमा दिशमाश्रित्य मण्ड-
 पमनप्रमुत्तराभिमुखं कान्तुकागारं मण्डपाद्बहिरेगान्वा जामातृचतुर्हस्त-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुषकेशशर्करादिशून्यवेणुनिमिता वेदी च कारयेत् ॥

Schliesst अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाक्षतादिग्रहणम् । ततस्त्रिरात्रमक्षरालवणाशिनावध शायिनी निवृत्तमैथुनी भवत । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थीकर्म ॥

574.

92/10 9 Bl 8 Linien Etwa 1700

Vnaha-karman Hochzeitsceremonien Beginnt अथातो गृह्य-स्थालीपाकानां कर्म । दूर्ध्वं परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । सुवेणो-स्त्रिप्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोद्धृत्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय । दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरतः प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् । यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्रयं ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञातः प्रणीताप्रणय-नम् । ईशानादिपूर्वाग्निर्दक्षैरेकमुखा परिस्ररणम् । पाचासादनम् । पवित्रक्वेदनानि ॥

Schliesst वरस्य मन्त्रपाठः । ध्रुवावेक्षणमन्त्रः । अथ स्त्रिया मन्त्रपाठः । सा यदि न पश्येत्पश्चामीत्येव व्रूयात् । त्रिरात्रमक्षराल-वणाशिनीं स्थाताम् । अथ शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bl 8 Linien Etwa 1680

Vnaha-padhlathi Nach dem Yajurveda Unvollendet Be-
ginnt करे मदनफलयुतं डोरकं बध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृ-
कापूजनं नान्दीयाहं च कृत्वा ग्रहयज्ञं च कुर्यात् । वरस्य करे मद-
नफलयुतं डोरकं बध्नीयात् । कन्यादात्रीरूपोपणं यावत्कन्यादानं
क्रियते । अथ मधुपर्कसामग्रीं कुर्यात् । प्रथमं कन्यादातुर्यजमानस्यो-
त्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्त-
राभिमुखोपवेशनार्थं पट्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थं
वरस्यासनं तदभिमुखोपवेशनार्थं कन्याया आसनं स्थापयेत् ॥

Schliesst अथ चरुस्थालीपाकहोमः । प्रजापतये स्वाहा । इदं
प्रजापतये । एतासामाङ्गतीनां सप्तवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरो
स्त्रिष्टुक् । अग्नये स्त्रिष्टुक्ते स्वाहा ॥

576.

94/10 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17. Jahrh

Vnaha-patalarana, ein Bruchstück in 64 Versen aus der
Laghukarika von Kaika welche hier seinem Vater Visvasvarman

zugeteilt wird. Beginnt अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति कृमि-
कीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भं परिसमूह-
नम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुर । मेद की-
लालसाक्षिन्ना (lies सकृन्ना videlicet पृथिवी) तस्यार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥
गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गव्रतैरपि । कुर्याद्विदलदर्भैश्च विधिपरि-
समूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भा कनिष्ठाङ्गुलिमध्यत । दक्षिणे
चोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst अहतं यन्त्रनिर्मुक्त वस्त्रं प्रोक्तं स्वयमुवा । माङ्गल्येषु
च तच्छस्त तावत्कालं न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

2°/10 8 Bl 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Danaprayoga über wohlthätige Gaben Auszüge aus einem
Werk über Schenkungen Folia 1 2 8 fehlen

Fol 3a beginnt इत्थं अमुकपर्वणि रथदानमहं करिष्ये । अथ
चन्दनादिपूजनम् ।

Fol 3a Goh pujaṇam Beginnt पृथिव्ये नमः ॥ १ ॥ पार्थिव्ये ।
ब्रह्मणे नमः ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नमः ॥ ३ ॥

Fol 4a Ubhayaṭomukhīdana 4b Danadevatāḥ 5a Dana
prayoga 5b Ubhayaḍkarmāḥ Vergleiche Hemadri Danadharmā
1 99 Fol 6a Danapratigrahasvīkara 6b Mahīṣīdana etc 9b Holī
kapaṇjina

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehört nicht hierher. Be-
ginnt पूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं
विष्णो पद्मोपचारं पूजनमहं करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि ॥

578.

2°/12 7 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1680

Danavilāsa, über fromme Schenkungen. Auszug aus einem
grösseren Werk Unvollendet. Beginnt अथ दानविधिर्लिख्यते ॥
तिलदानविधिः । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं स्मृतम् । अथयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिला पवित्रमतुलं प्रवदन्ति म-
हर्षयः । प्रदाने यत्फलं तेषां तस्यै ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥
सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तदि पवित्रं
स्वर्गमेव च ॥

Tiladanavidhi: Fol. 2b Tilapigadavividhi Tilapatradanavidhi
3a Tiladana 4a Udadakadana 5a Dharmaghatadana Aśvattha
6a Galatikadana 6a Prapadana 7b Die meisten Citate
sind aus dem Darakapya entnommen oder identisch zu sein

579.

28/10 6 Bl 10 Linien Gute Schrift von 17⁹⁸

Danasagara, über fromme Gaben an die Brahmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blätter scheinen ein Bruchstück eines grosseren Werkes zu sein Beginnt ए प्रेतस्य स्वर्गकाम इमा सोपकरणविलक्षणा शय्या विष्णुदेवताका अमुकगोत्राय अमुक-शर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमह सप्रददे इति कुशत्रयतिलजलैर्ब्राह्मणस्य द-विणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1b bis 7a werden 16 Geschenke behandelt भूदी-पात्र जल वस्त्र ताम्बूल फलमुत्तमम् । गन्धं छत्र पादुका च आसन पुष्पमेव च । व्यजन रजत हेम शय्या शृङ्गी (= धेनु) च योडश ॥

Pag 5a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst तत काञ्चनदक्षिणा दत्त्वा कामस्तुति पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदाने महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागर स-माप्त ॥ तत छताञ्जलिर्भूत्वा छलैतद्दानकर्माक्षिद्रमस्तु । अस्मिन्कर्मणि यदैगुण्य जात तद्गोपोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमह करिये ॥ इति दानसागर समाप्त ॥

Die Ränder führen über दानसाग den Titel सपिडि

580.

*4/11 6 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1:70

Godanaprayoga über Schenkung von Kühen und die dabei anzuwendenden Gebete Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्री भविष्ये ॥ चीखाञ्जरतिदानानि गाव पृथ्वी सरस्वती । नर-कादुद्धरन्त्येता जपवापनदोहने ॥ तत्र गोदान हेमाद्री विष्णु ॥ गोप्रदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोक शतसहस्रदय ब्रह्मलो-कम् ॥ अङ्गिरा । गौरेकस्त्रिव दातव्या श्रीत्रियस्याग्निहोत्रिण । सा हि तारयते पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीत । वज्रवीरा च यो गा वै ब्राह्मणायोपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबाल । होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गा दद्या-दयाचिताम् । त्रिविंत्तपूर्णं पृथिवी तेन दत्ता न सशय ॥

Der prayoga beginnt Fol 3b 11 मुखे काले कुशतिलयवजल-हस्तो देशकालौ श्रुत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकु-लोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिविंत्तपूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमह करिये । इति सकल्प्य पात्रं वृत्वा सपूज्य गा पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्या नम । etc

Schliesst ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेक द्विधाकृतम् । एकव मन्त्रा-
स्त्रिष्टन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ततो भूयसी दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ।

581.

95 11 4 Bl 9 Linien Geschrieben im J 1739 in Sahapura von
Ratne vara einem Sohne von Panliya Devakara

Godunaprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen
(gebräuche) Beginnt आचम्य प्राणानायम्य विष्णु स्मृत्वा देशकालौ
सकीर्त्य मम श्रीमहाविष्णो प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुक
दानमहं करिष्ये । इति सकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात् । तत्र
प्रयोग । इह भुवनकोशे भूलोकं जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्ग-
तब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुचेचे सकलजगत्स्रष्टु परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो
द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशदतीति द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथम-
मासे प्रथमे पक्षे प्रथमे ऽहनि द्वितीये चामे तृतीये मुहूर्ते श्वेतवरा-
हकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथम-
चरणे श्रीविष्णोर्बुद्धाख्ये नवमावतारे एतावति कलौ गते सति अमु-
कनामसवत्सरे अमुकायने अमुककृतो मासे पक्षे तिथौ वासरे च
यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवगुणविशिष्टे पुण्ये देशे
काले च मम सकलपापक्षयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णो प्रीतये ऽमु-
ककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये । इदं दानं वाहं करिष्ये ।
इति साधारणप्रयोगः ॥ अथ साधारणो गोदानविधिः । मत्स्यपुराणे ।
दशसौवर्णिके शृङ्गे खुरा पञ्चपलान्विता । पञ्चाशत्पलिक ताम्रं काश्य
वापि तथैव च ॥ १ ॥

Schliesst यथा कथञ्चित्त्वा गा धेनु वाधेनुमेव वा । अरो-
गामपरिक्रिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

92 8 6 Bl 8 Linien Schrift von 1803

Godunaprayoga, angeblich aus dem Skandapurana Beginnt
अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम् । ततो हस्ते
कुशतिलयवज्जलान्यादाय । अथेत्यादि° श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं
गोदानमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणवरणम् । अद्यास्मिन्गोदानकर्मणि
कृताकृतावेक्षणब्रह्मकर्म कर्तुमेभि पुण्याक्षतफलताम्बूलैरासनहस्तमुद्राकर्ण-
मुद्रा बार्हस्पत्य (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा तत्प्र-
त्याग्यायद्रव्येण अमुकगोत्रममुकप्रवर शाखाध्यायिनममुकशर्मणं ब्राह्मणं
गोदानप्रतियाहित्वैनं त्वामहं वृणे । वृतो ऽस्मीति ब्रूयात् । वृतेनेति
पठेत् ॥

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्य वैतरणी नम ॥ ५ ॥
 Sieh Hemadri Danakhandi p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
 चाण कमण्डलु । क्वच यष्टिस्तिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
 दीपताम्रूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
 समोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prayascitta, Busse für begangene Uebeltaten Ceremonien
 für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
 zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिख्यते ॥
 कृतस्नान शुद्धे वाससी परिधाय वद्वशिख कृततिलक कुशोपग्रह
 पूर्वाभिमुख उपविष्टाचम्य प्राणायाम कृत्वा । अबेत्यादि देशकालमु-
 च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
 मह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पञ्चोपचारैः पूजनमह
 करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि । पुष्प स० । धूप स० । दीप
 स० । नैवेद्य स० । फल स० । ताम्रूल स० । दक्षिणा स० । विष्णो
 पूजनविधेः परिपूर्णतास्तु । ततः स्निग्धवासा पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य
 हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्ते किं ते कार्यं मिथ्या
 मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्याम्नाय-
 त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
 त्वद्यदिन यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
 कसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
 कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थं
 मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
 धर्मविवेकारो गोप्ताः सकला द्विजाः । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु
 द्विजसत्तमा ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसाद-
 क्रियता (wahrscheinlich प्रसादः) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमान्यादिपूजां यथाशक्ति विधाय
 मम जन्मप्रभृतिं मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

9¹/₂ 9 13 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prayascittendusel hasaśa asanigraha eine kürzere Fassung
 eines Prayascittendusel (Notices von Lalmitra Num 173a)
 von Nagaji, Sohn von Siva Blatta Fragment Fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचि
तमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति
न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढो
ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव
तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken
Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727
beschrieben

587.

1/11 90 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El āḍaśaḥaṛitya ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आच
मनम् । प्राणायाम । अक्षेत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य
अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफल-
प्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रा-
रम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदि न यावज्ज्ञाताज्ञा
तकामाकामसहृदसहृत्कायिकवाचिकमानसिकसासगिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभु
क्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनी
करणापात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले
शुद्ध्यथ श्रोपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist
ziemlich spät von Ursprungs die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl 6 Linien Etwa 1604

El oddistasruddhapaddhati Todtenfeier für einen einzelnen
Verstorbenen Beginnt नात्र विद्ये देवा । एक ब्राह्मणम् । वाच
कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेचणक्तिं गोत्रं अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् ।
सव्यम् । आचमनं प्राणायाम ॥

Selbesset एकोद्दिष्टयादपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589

19 9 10 Bl 10 Linien Etwa 180

El oddist sriddha Beginnt एकोद्दिष्टयादम् । तत्र पूर्वदिने
कृतनियमं याददिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नानं पञ्चगव्योपनिषनञ्जल
दङ्गारभक्षणगीरमृत्तिकाकादने यादभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना
वेष्टयित्वा तिलानये सर्पपानवकीर्यं पित्रासनस्थानाद्वामभागे याददेव
यन्मन्यामाद्य कृतस्नानादिमंध्याङ्गि शुचिभूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्र-
क्षाल्याचम्य याददेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदोम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥

Sieh Hemadri Darikhand p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
त्राण कमण्डलु । क्वचं यष्टिसिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
सप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl 9 l s 11 Li en Et a 1810

Prayaścitta, Busse für begangene Übelthaten Ceremonien
für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिख्यते ॥
कृतस्नान शुद्धे वाससी परिधाय वस्त्रशिख कृततिलक कुशोपग्रह
पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायाम कृत्वा । अवेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
मह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पञ्चोपचारै पूजनमह
करिष्ये । इदमत्र चन्दन समर्पयामि । पुष्पं स० । धूप स० । दीप
स० । नैवेद्य स० । फल स० । ताम्बूल स० । दक्षिणा स० । विष्णो
पूजनविधे परिपूर्णताम् । ततः क्लिप्तवासा पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य
हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तै कि ते कार्यं मिथ्या
मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्याम्नाय
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यद्यदिन यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासाय
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्त ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेक्तारो गोप्तार सकला द्विजा । मम देहस्य सगुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमा ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं
क्रियता (wahrscheinlich प्रसादं) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमान्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

28¹/₂/9 13 Bl 9 l s 10 Lin en Etwa 1810

Prayaścittendusel hasaṁ asaṁgala eine kürzere Fassung
seines *Prayaścittendusekharā* (Notices von Lalmitra Num 1735)
von Naṁoji Sohn von Sivā Blätter Fragment Fol 1a ist zur

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविधनुष्ठानादुपचित-
तमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति
न तु फलान्तरजनकमित्यर्थ । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढो
ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव
तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken
Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727
beschrieben

587.

91/11 90 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El aduśahal ritya ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आच
मनम् । प्राणायाम । अद्येत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य
अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशनार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफल-
प्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रा-
रम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञाताज्ञा-
तकामाकामसहृदसहृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकसृष्टासृष्टभुक्ताभु-
क्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनी-
करणापात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले
शुद्ध्यर्थं ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist
ziemlich späten Ursprungs die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśraddhapaddhati Todtenfeier für einen einzelnen
Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवा । एक ब्राह्मणम् । वाच
हत्वा । अपसव्यम् । पित्रेक्षणाङ्गि० गोत्र० अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् ।
सव्यम् । आचमनं प्राणायाम ॥

Schliesst एकोद्दिष्टयाद्वपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589.

19/9 7 Bl 12 Lin en Etwa 1780

Ekoddistaśraddha Beginnt एकोद्दिष्टयाद्वम् । तत्र पूर्वदिने
हृतनियमं याद्वदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन हृतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वल-
दङ्गारभक्षणगौरमृत्तिकाह्लादनं याद्वभूमिसंस्कारं हत्वा वस्त्रादिना
वेष्टयित्वा तिलानग्रे सर्पपानवकीर्यं पिवासनस्थानाद्वामभागे याद्वदेव-
वस्तून्यासाद्य हृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिभूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्र-
चात्त्याचम्य याद्वदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥

Sieh Hemadri Danakhandi p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाण कमण्डलु । क्वच यष्टिस्तिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
सप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prayascitta, Busse für begangene Uebelthaten Ceremonien
für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥
कृतज्ञानं शुद्धे वाससी परिधाय वदशिश्व कृततिलक कुशोपग्रह
पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायाम कृत्वा । अथेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
महं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पञ्चोपचारैः पूजनमहं
करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स० । धूपं स० । दीपं
स० । नैवेद्यं स० । फलं स० । ताम्बूलं स० । दक्षिणां स० । विष्णो
पूजनविधेः परिपूर्णताम् । ततः क्लृप्तवासा पापं दं प्रदक्षिणीकृत्य
एदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तैः किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्याम्नाय-
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यवदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कमासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थं
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेक्तारो गोप्तारः सकला द्विजाः । मम देहस्य सशुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमा ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं क्लिबपम् । प्रसादं
क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादं) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छतः ॥

Schliesst auf fol 16a गन्धमाल्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृतिं मरणान्तं नानाविधपापप्रश्मनार्थं ॥

586.

१२ 1/2 13 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prayascittendusel hasas irasampraha eine kürzere Fassung
sines Prayascittendusel (Notices von Lalmitra Num 1735)
von Na. Ji, Sohn von Siva Bhatta Fragment fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणार्थमेवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगखण्डोऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गभेषप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727 beschrieben

587.

91/11 90 Bl., 7 bis 9 Linien Etwa 1790

Ehadasahakritya, ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । अवेत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोचस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतलोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणपात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रोपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs, die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl. 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśrāddhapaddhati, Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवाः । एक ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेक्षणाक्रि० गोत्रं अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्चादपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि चमापयेत् ॥

589.

19/9 5 Bl. 12 Linien Etwa 1780

Ekoddistaśrāddha Beginnt एकोद्दिष्टश्चादम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियमः । आददिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगीरमृत्तिकाच्छादनैः । आदभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानये सर्पपानवकीर्य पित्रासनस्थानाद्वामभागे आददेव-वस्तून्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासां पादौ प्रक्षाल्याचम्य आददेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कर्मात् ।

Schliesst हस्तौ पादौ तत प्रचान्धाचम्य आदसपूर्णताकाम विष्णु स्मरेत् । ओ प्रमादात्कुर्वता कर्म प्रत्यवेत्ताध्वरेषु च । न्यून सपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गोयासो ऽतीतभाग का- कयास आनयास सकल्पेन । तत [स्वय] भुञ्जीत ॥

590

21/10 4 Bl 8 Lin e Schrift von 1853

Kriyaj addhati die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen Beginnt अथ पट पिण्डा । मृतस्थाने शवनाम्ना पिण्डदानम् । तत कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो वदशिखो मृतस्य दक्षिणपाद्ये दक्षिणाभिमुख उपविश्य सकल्प्य । अवेत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रामुकमृतदाहार्थमुत्क्रान्त्या- दिपञ्चपिण्डदानमह करिष्ये । अवनेजनम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्त पिण्डस्थाने ऽवनेजनम् । दक्षिणायै कुशान्तरणम् । पिण्ड- दानम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेव पिण्डो महत्तमवो पतिष्ठताम् ॥

591

23/10 11 Bl 8 b s 10 Linen Cessir oben im J 1667 von Rāult Sarama für Rāult Raghupat

Tripan tsr addhaya jo ja, über Todtenopfer mit drei Opfer- kuchen nämlich aus Gerste Reis Sesam bereitet Beginnt अथ त्रिपिण्डीयादप्रयोग ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निक स्ना नादिक विधाय शुचि सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्य स्थाने दहतकुशोपग्रह स्वाचान्तो विष्णो षोडशोपचारे सपूज्य । ततो ऽपसव्य दत्त्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्रागग्रेषु कुशेषूदङ्मुखोपविष्टाना चयाणामेव ब्राह्मणाना निमन्त्रण कुर्यात् ॥

Schliesst यत्कृत तत्सुदृतमस्तु । येन दहत तत्पूर्णमस्तु । शिव मस्तु । स्वस्तिरस्तु ॥

592

21/10 3 Bl 8 Lin e Schrift vo 1834

Das dhakarman eine zehntägige Todtenfeier Beginnt आच मन प्राणायाम । अवेत्यादि° । अपसव्यम् । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्वो द्दरणाय प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण आदमह करिष्ये । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्यर्थं पादार्घ्यं महत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोत्रस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णाक्षिमुखनामिका निष्पादनाय पादा° । गोत्रस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि ग्रीवाभुजवचना

निष्पादनार्थं पादार्घं । गोत्रस्य प्रेतस्य चतुर्थे ऽह्न्युदरनाभिलिङ्गयो-
निकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा० ॥

Schliesst असन्नतिविनाश सन्नतिप्राप्ति । अयेतन एकादश
आद्वयोग्यताप्राप्ति । भद्रं कर्णेति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोद्वरण
पिण्डान्मवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्चाद समाप्तम् ॥

593.

१1/10 33 Bl 8 Linien Geschrieben von Panliya Sevakarama im
J 18१3

Nilavatsotsarga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei
Exequien für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ निलोद्वाहकर्म
लिख्यते । तत्र सामयि । श्रीफल १० । सोपारि ४० । गुगल ।
ककु । मिट्टल २ । नाडाक्डि । सर्वोपधि । पारेक । टोपल् । वा-
हण ४ । गोलि १ । दिवापाडा ६ । चरुडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit
Gujarati Wörtern abgefasst und der Schreiber hat das seinige
gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594

१०/11 16 Bl 7 bis 8 Linien Schrift von 1692

Nilotsargal arnavidhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres
in Verbindung mit einem Manenopfer Beginnt पूर्व चतुर्दशमातृणा
स्थापनम् । वसोर्धारान्त नान्दीमुखश्चाहम् । तदनन्तर ग्रहशान्ति ।
अयेत्यादिप्रयोग । गोचाणा पित्रादीनाममुकशर्मणामुत्तरलोकप्राप्त्यर्थ
मात्मन कामफलावाप्त्यर्थ कर्मकाम आभ्युदयिक तदङ्गभूतगणशान्ति-
ककर्माधिकाराद्यनीलोद्वाहपूर्वक नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्सव्य-
माननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थ ब्रह्मन्नाचार्यप्रमुखश्चत्विजामर्घमधुपर्काद्यर्चन
मह करिष्ये । वरणपूर्व स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्ति । तत पर
नीलोत्सर्गविधि प्रायश्चित्तार्थ श्रीविष्णो पोडशोपचारै पूजनम् ॥

Schliesst तिला लोह हिरण्य च कर्पास लवण तथा । सप्त
धान्य चितिर्गाव एकैक पावन स्मृतम् ॥

595.

30/10 13 Bl, 6 bis 7 Linien In Bengali Schrift Etwa 1790

Parianasruddha Manenfeier am Neumondstage Nach den
Vorschriften der Yjarvedischule in Mithila Die Abhandlung ist
nun ein Teil eines grösseren Werkes Fol 6 fehlt Beginnt तत
आदिकर्ता आद्वस्थान गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवा-
चनपूर्वकम् । श्री शङ्खचक्रधर विष्णु द्विभुज पोतवाससम् । प्रारम्भे

कर्मणां विप्रः पुण्डरीक स्मरेच्चरिमिति पठित्वा विष्णु संस्तुत्य कुशमये
ब्राह्मणान्स्तापयित्वा सहस्रशीर्षेत्यादिमन्त्रेण पादादिभिरभ्यर्च्य संपूज्य
वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य । अपसव्येन
पित्रादिब्राह्मण दक्षिणदिश्युत्तराभिमुखेन कुशासने सस्थाप्य तदक्षिणे
मातामहादिब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिलयुक्त-
जलपुटक दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse über Shodasi Fol 12 halb zerrissen —
Auf Fol 12a fängt Sāmvaṭṣarikaikoddhā an Hier be-
ginnt eine neue Zählung Aber nur 1b und Fol 6 sind erhalten

596.

18¹/₂/12¹/₂ 8 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben von Mathure'a im
J 1855

Parīkṣāddha Mit Versen aus der Vājasaneyīsamhitā
Beginnt अपराह्णे स्नात' शुक्लद्विवासाः शुचिराचम्य वेष्टित आहवे-
शमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्तसभवे सिद्धमिति पाचिकां
पृष्ट्वा पञ्चपुष्पाणि । ओ भूम्यै नमः ३ । अक्रोधनी. शौचपरै. सतत
ब्रह्मचारिभिः । भवितव्य भवद्भिश्च मया च आहवकर्मणि ॥ १ ॥ ओं
अपविच इत्यादि पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधर
विष्णुं द्विभुज पीतकौशेयवासस ध्यायेत् । कुशचयानीतजलैः आहव-
स्तुनि सिञ्चेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तिः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्य
भवद्भिश्च मया च आहवकर्मणि ॥ ओं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण
पुरुषोत्तम । इह आह हृषीकेश रक्ष त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः
कुशत्रयतिलजलैः सकल्य कुर्यात् । ओ अद्यामुकमासीयामुकतिर्धौ
अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुक-
गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्व-
णयाहमह करिष्ये । ततो गायत्री विर्जयेत् । ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च
महायोगिभ्य एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥
इत्यादि विर्जयेत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुश-
त्रयात्मकासनद्वये प्रथम दक्षिणासन सयवमुत्सृजेत् । ओं अद्यामुकगो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणयाहसंवन्धि-
नो विद्ये देवा इदमासनं वो नम इति कुशत्रययवजलैस्तुजेत् । ओं
अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्म-
णां पार्वणयाहसंवन्धिनो विद्ये देवा इदमासनं वो नम इत्यपर-
मुत्सृजेत् ॥

Schliesst ओं प्रमादात्कुर्यतां कर्म प्रप्यवेताधरेषु यत् । स्मर-

घोषिता जयशब्देन शङ्खनादरवरिपि । प्राचीमुदीची गत्वा तु शुद्ध-
देशे समाश्रयेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽथत्यवृत्ते अथवापि मुरालये ।
अधस्ताद्ब्रह्मवृक्षस्य गतं कुर्यादथविधि ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभि
प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगतं चतुरस्र देवयजनं खानयित्वा तन्मध्ये सू
क्ष्मगत सार्धहस्तमात्रं कृत्वा व्याहृतिभि पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य दक्षिणा
ग्रान्दर्भानास्तीर्थं सावित्र्या शरीरं प्रक्षाल्य पुरुषसूक्तेन स्नाय्य शङ्खो-
दकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसंख्यया स्नाय्य etc

Auf Fol ७b अथ यतीनामाराधनपूजनविधि — Schliesst
एव विद्युज्य हरिकीर्तनसयुक्तं तद्दिने रात्रौ जागरणं कुर्यात् । पश्चा-
देकादशहो पार्वणं श्राद्धं कृत्वा पश्चादथशक्तिं ब्राह्मणान्भोजयित्वा
भुञ्जीतेति । दक्षिणा दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीनां समा-
राधनविधिं कर्तव्यं ॥

600

24/11 12 Bl 12 L. ien. Et va 1 १०

Sapin lakmanasruddha Beginnt तीर्थं गत्वा स्नानं कुर्यात् ।
मध्याह्निकं कृत्वा । कुशोपग्रहं । वदशिक्षं । आचमनम् । प्राणा-
याम् । ततो विष्णुपूजनम् । अथेत्यादिप्रयोगः । एव ग्रहविशेषेण
विशिष्टाया पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपि-
तामहानाम् । तथा च गोत्राणां प्रेताभर्तृमातृपितामहानां द्वादशहो-
सपिण्डीश्राद्धकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभि-
रुपचारैः करिष्ये ।

601

21/10 18 Bl 9 Lin on Schrift vo 1 ५8

Sapindikaranasruddha Das erste Blatt fehlt Das zweite
beginnt सव्यम् । प्रथमादिदशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये ।
श्रीं कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भं गृहीत्वा प्रथमे ऽहनि शरीरावयवमूर्धनि
प्यादनार्थममुकगोत्रं अमुकप्रेतं अदनेजनमिदं ते ।

Schliesst ततो वद्वाञ्जलिपुटो भूत्वेदं वाक्यं पठेत् । एष वो
ऽनुगतं प्रेतं प्रेतपितरस्तु दधामि व । शिवमस्त्विति श्रेयाणाम् ।
जय वा स्थिरजीवनम् । अथेत्यादि पुनः पृच्छा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

602

१1/10 24 Bl 8 I nien Schrift on 1853

Sapindilakmanasruddha Beginnt प्राङ्मुख उपविश्य । आचम्य
प्राणानायम्य । वदशिक्षं कुशोपग्रहं । अथेत्यादि । अपसव्यम् ।
गोत्रस्य अमुकप्रेतकर्तुहेतोः प्रेतस्य । स्त्रीणां विशेषः । गोत्राणां

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोत्राणां प्रेतपितृपिता-
महप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणा वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणामेकोद्दि-
ष्टपार्वणश्राद्धप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणश्राद्धनिमित्तं
विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुष-
सूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे श्राद्धभोगीनः सचैल स्नानं कुर्यात् ॥

603.

26/12 9 Bl., 12 Linien Geschrieben im J 1777 von Ratnesvara
Sohn von Pandya Devākara, Enkel von Pandya Hari, Grossenkel von Pandya
Hankarna

Śrāddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier
Beginnt. अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्स्नातानाहतान्प्राङ्गणे
शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्दोर्भेषु तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागत-
मिति तैरुक्ते गोमयोपलिप्ताया भूमौ पीठाद्यासनेषूपवेश्य दक्षिणहस्तेन
ब्राह्मणदक्षिणजानुं स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखान्-
नामन्त्रयेत् । ॐ अद्य पित्रादित्रयसंवन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामह-
मामन्त्रये । ॐ अद्य मातामहादित्रयसंवन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामह-
मामन्त्रये ।

Schliesst देशानविष्णुकमलासनकात्तिकेयवह्निचयार्कंरजनीशगणे-
श्वराणाम् । कौश्यामरेन्द्रकलशोद्भवकश्यपानां पादान्नमामि सततं पितृ-
मुक्तिहेतोः ॥ १ ॥ आयुः प्रजा धनं विद्या स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bl., 7 Linien Ltw 1730

Śrāddhapaddhati Beginnt श्राद्धारम्भे षोडशोपचारकर्तव्यता-
माह । पादौ प्रचाख्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकाल-
पाचद्रव्यश्राद्धसंपत् । अवेत्या० । एवगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ
अमुकश्राद्धप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनाद्यर्चनमहं क-
रिष्ये । ॐ सहस्रशीर्षा अक्षा १६ करयोः पादयोजान्वोः कथां नाभौ
हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा
देहे तथा देवे । ॐ सहस्रशीर्षेति विष्णवे आवाहयामि पुरुष एवति
विष्णवे आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनमेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृति-
स्वभावात् । करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605

21/10 17 Bl 8 Linen Schrift von 1818

Śraddhapaddhati Beginnt अथ श्राद्धपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अक्षेत्वादि मासे पक्षे तिथौ वासरे । अपसव्यम् । गो-
चाणा पितृपितामहप्रपितामहाना गोचाणा मातामहप्रमातामहवृद्ध-
प्रमातामहाना सपत्नीकाना विश्वेदेवपूर्वकदशश्राद्धाद्भूत सव्यं विष्णो
षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहन्यास । सहस्रशीर्षा
पुरुष etc

Schliesst यमो ऽसि यमदूतो ऽसि वायसो ऽसि महाबल ।
अहोराचकृत पाप बलि भवन्तु वायसा ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धति
संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt

606.

21/10 6 Bl 7 b s 9 Linen Schrift von 1803

Śraddhapaddhati Dieselbe Version

607.

20/9 8 Bl 9 Linen Schrift von 1675

Śraddhapaddhati Scheint der Sīma Schule anzugehören
Beginnt प्रथमं नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोग सध्यादितर्पण
सूर्यार्घ्यं । गायत्रीजप । षोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे क्षण
क्रियता यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनी शीचपरैः सततं ब्रह्मचा-
रिभिः । भवितव्यं भवद्भिस्तु मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासवि
निर्मुक्तौ कामक्रोधविवर्जितौ । भवद्भिर्देवकार्यं च संपादये प्रसीदत ॥
स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गंसीद्व्यं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहा ॥

608

21/11 7 Bl 13 Linen Itva 1800

Śraddhapaddhati Beginnt अथ श्राद्धविधिः । आचमनम् ।
विष्णुपूजनम् । पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आग-
च्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवर्णदेवते एष ते ऽर्घ्यं ॥ १ ॥
इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनात्स्पर्शनाद्देवि ब्रह्मह-
त्यामपोदसि ॥ श्रीमहि एष ते ऽर्घ्यं ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूया-
द्यो ऽयनानां गतेरपि । मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं भव गच्छति ॥
श्रीगङ्गे एष ते ऽर्घ्यं ॥ ३ ॥

609.

26/10. 22 Bl., 9 Linien. Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796.

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der *Vājasaneyisambhitā* Foll. 1. 2. 28—30 fehlen. Die ersten vier Linien von Fol. 3a reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen: न निधाय । अग्निगय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य श्वस्याहुतिं ह्यात् । अस्मात्त्वमधिमन्त्रः स्वाहा । श्वदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य अपेताध्यायं यमसूक्तं जपेत् । रक्षेद्रोमन्दगधो योविद्यो न लभेच्छाश्वती गतिं । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत वांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रोऽपि न दग्धो यो नृपुः कस्याचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten nur die Silben *आद्* tragen.

Schliesst: कलशोदके सूर्याग्नेधाय दापयेत् । कलस्थानि धापयेत् स्वस्तिवाचनं तिलकं दक्षिणा तिलकं आशीर्वादः ॥ इति श्रवणादिवयोदशाहद्वपरिपूर्णः ॥

610.

22/9¹/₂. 13 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślokas Das erste Blatt von einer verschiedenen Hand. Beginnt: अथ आद्दविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभाषितम् । येन संपूर्णतां याति हव्यं कव्यं तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्धमकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितृणां रुधिरं पिबेत् ॥ २ ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचामेन्द्रलं गत्वा द्वितीयं चोत्तरां दिशम् ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स वज्रो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च) नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः । रुधिरं तु जलं ज्ञेयं निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने आचामेवस्तु दक्षिणे । तज्जलं च भवेद्वेतो निराशाः पितरो गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं संगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं तत्पितृन्याति अपि आद्दं गयाकृते ॥ ७ ॥

Schliesst: ऊंकारो भवेत्प्रेतः शिरःकम्पी च वायसः । पात्रत्यागी भवेदन्ध अन्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अव्रतभोजने आद्दे एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पितरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14. 8 Bl., 13 Linien Etwa 1790.

Jwaśrāddha, Gebräuche bei einem Todtenopfer, welches ein Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasrasāra, sind aus der Vajrasaneyisamhitā entnommen. Der Verfasser war ein Sohn von Damodara, sein eigener Name ist undeutlich. Unvollständige und schlechte Abschrift. Beginnt अथ ब्रह्मपुराणोक्त-जीवयादपदतिः । कल्पतरस्य (d. i. कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगता वक्ति भट्टदामोदराङ्गज ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने सशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीर्गौरीच(?) पण्डितः ॥ २ ॥ पुत्राधिकाररहितः स्वीयमन्यस्य वा देशकाले श्रद्धाधनव्यवस्थाधिके सति जीवयाद कर्तुमिच्छुर्यस्यां कस्याचित्कृष्णद्वादशां संहितमरणोचितस्मृतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा कृतोपवासस्तत्र त्रयोदशा कृतस्नानादिः कृतनित्यकृत्यो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुद्धाया भूमी गोमयोपलिप्तायां धीतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविष्टाचम्य कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तप्रागुक्तप्रकारेणोल्लिख्यामुकगोत्रस्यामुकदेशकालमुक्तामुकदेवशर्मणो जीवयादमह करिष्ये etc. Vergleiche Hemādri Parisesakhanda 1, 1704

Schliesst ओं अथ जीवयादे रद्र[पिण्ड]: । एष युष्मभ्यं पिण्ड. स्वधा इति कुशमध्ये तृतीय सूर्यपिण्डमादाय ओं अथ जीव -

612.

24/9 4 Bl., 8 Linien Geschrieben im J 1751 in Sthora von Ratnesvara, einem Sohn des Panlyā Devākara

Sahagamanaśikhi, die Gebrauche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt. Beginnt मृते भर्तारि या नारी धर्मशीला दृढप्रता । अनुगच्छति भर्तारं शृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकपितृकं चैव यत्र कन्या प्रदीयते । तदि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्यो ऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ व्यानयाही यथा सर्पयनादुद्धरते धिमात् । एव पतिप्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्यं सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्दनाञ्जलि. । स्वयं च ताभिः सह पत्युरग्रे भर्तृपदद्वयं चिन्तयती प्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11/1, 79 Bl., 7 bis 11 Linien Geschrieben in Manoharapura von Balirāma, Sohn von Gojāla, Enkel von Ghana-yāma, Grossenkel von Jost Jā, im J 1636

Nāradaottara, ein Zwiesgespräch zwischen Nārada und Kṛiṣṇa über rituelle Fragen. Paginiert 12—102. Foll 1—11 36 61

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet Fol. 121 beginnt त दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śatap Brāhmaṇa 7, 3, 1, 46 Fernere Auszüge aus demselben Brāhmaṇa finden sich bis Fol. 16, und am Ende steht die unverstandliche Unterschrift पञ्चतन्त्रादशान्ति ॥

Śiḍaṅgarudranyāsa Fol. 17a Yajñakarma 18b Sthāpana vidhi 20b Āvāhana 23b Rakṣāvīdhāna 27b Gaṇayāga 37a Dvādaśamūrtisthāpanavidhi (betrifft Ganeśa Das ganze Blatt falsch gestellt) Matṛpūjā 38b*) Nāṇḍimukhaśrāddha 45b (1) Ritvigvarana 46b Madhuparka 51a Brāhmaṇāreṇa 52a Śṛṅgipūjā 54a Nārādottare varuṇī (statt varanam) samāptam 55a Kālāśa 55a Iti Kālāśagaṇeśanavagrahavidikamantrapratisthā 60a Pañcagavya 60b Cituḥsaṣṭivāstu 62a Aṣṭau pūrvadevatāḥ 65a Aṣṭau dīkṣinīdevatāḥ 67b Aṣṭau uttarīdevatāḥ 71a Nārādottare toranapātākāvīdhāna 86b Kṣetrapāla 86b Yoginipūjā 89a Jalayātrāvīdhāna 89b Agnikārya 93a Iti ānandapaddhati rāvi-prabhāva kundakūṇḍikāpīṭhalam samāptam 95a Vaiśvānaranyāsa 95b Śapta lokapālāḥ 97a Navagrahapūjā 98b Pañca loka pālāḥ 98b Adhīdevatāḥ und Pratyadhīdevatāḥ 99b Nakṣatra 101a Dvādasarāśiphala 101b Āhvāna 101b

Schliesst नमो नमः कारणवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्वृताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २१ ॥

614.

15/9 14 Bl., 5 Lumen Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ajapūgāyatrijapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gāyatrī, nämlich हंस हसाय विद्महे सोह-सोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हस्तौ पादौ प्रचाल्य । भस्मोद्भूलनं कृत्वा चम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरु ध्यात्वा । श्वेता-लकारालङ्कृतं वामे धृतचारुकलेवर स्वशक्त्या रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुस्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्य श्रीअजपा-गायत्रीमन्त्रस्य हस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री कन्दः । हसः स्वरूपी परमात्मा देवता । ह वीजं । सः शक्तिः । सोह कीलकम् ।

Schliesst हसो गणेशो विधिरेव हसः । हंसो हरिर्हंसमयश्च शुभः । हसो हि जीवो गुरुरेव हसः । हसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नम-स्तुभ्य पादस्पर्शं जमस्व मे ॥

*) Fol. 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

21/9 7 Bl 7 Linien Geschrieben von Gopālaja im J 1715

Anantavratapuja, Verehrung des Visnu Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet अष्टदलतथ मडदल क्रत्वा ॥ तस्योपरि कलशस्थापनं ॥ यौव पिता इति मन्त्रप्रतिष्ठाकर्ण ॥ तदस्तु मित्रावरुणा रु १ ॥ अथ पूजा ॥ शातिरस्तु ॥ श्रीअनंतपूजोपाहाद्रव्याणां ॥ स्तु ॥ अवेत्यादि एवंगुं ॥ यौ ॥ सकलकामनयासिध्दर्थ अनंतपूजनपोडशोपचारै पूजनाथर्चनार्हं करिष्ये ॥ अनेते अनंत परिवित आगा रु १ ॥ सहस्रशिर्षा रु १ ॥ श्रीअनंताय सु ॥ देहन्यास ॥ देवन्यासे विन्योग ॥

616.

20/10 13 Bl 7 bis 8 Linien Geschrieben m J 1820 von Bhata Devāsakarā einem Sohn von Bhata Ānandajī

Anantapujana, Verehrung des Visnu Beginnt अवेत्यादि-प्रयोग । एव ग्रहगुणविशेषेण विशिष्टाया पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदप्राप्तये ऐहिकामुष्मिकानन्तम्री-तये स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्थानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्षविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजन वायननिवेदन चाहं करिष्ये । इति सकल्य ॥

Endigt इति वायनदान । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृता पूजा सपाद्य विधिना मया । ब्रजेदानीमनन्त त्वं विष्णुलोके यथेक्षया ॥

617.

26 1/2 / 14 1/2 6 Bl 10 Linien Etwa 1820

Apośānavidhī, das Spülen des Mundes vor und nach dem Essen begleitet von Anrufungen göttlicher Wesen (im Dativ und svaha) und vedischen Sprüchen Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert Ausser Yajurveda 1 31 106 ist Hemadris Pariseśa Bhandā 1 1384 fgg., Acaradarsa 70a ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गृह्णीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Brahmanaradiyapurāṇa 25 42 आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विज । शब्दं न कारयेद्विप्रा कुर्याच्चैन्नारकी भवेत् ॥ zu vergleichen

Die HS ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Änderung wiedergegeben तव कूडिने (lies स्तण्डिने) वा पचनापिसंज्ञव्यथ तत्पद्यात्प्राज्ञाव उपविश कुशपाणि प्राणानायस्य अन्नाद्यमाहामांगन्य-प्रदे अमुकमसे अमुकपसे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमानमेष

योगकरणलपमुक्तसमवाये एवगुणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम पुरुष-
सस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं विश्वदेवेन यत्ने ॥

618.

23/10 5 Bl. 6 Linien Schrift von 1799

Abdamūrtipuja, Anrufung der Götter und göttlicher Weisen
zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्ति । प्रयोगपारिजाते
वाराहततन्त्रत् । अब्दमूर्तिं देवतानां पूजनं सम्यगाचरेत् । आयुरारो-
ग्यवृद्ध्यर्थं नो चेद्विघ्ना पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र
प्रयोगः । प्रथमदिने कृतप्रह्मचर्यादिनियमं प्रातर्नित्यकृत्य विधायो-
द्धर्तनगन्धतैलतीर्थान्नि सुप्रक्षालितगात्रं प्रसन्नमना नवाम्बरधरं पट्टि-
शदेवतां पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चाच-
तान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताञ्छिरसि धृत्याचम्य प्राणानायम्येष्ट-
देवतां ध्यात्वा संकल्पं कुर्यात् । अब्दवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्मा-
हमात्मनः शरीरारोग्यार्थमनेक्यहजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मी-
वृद्ध्यर्थं राजद्वारे जयार्थं स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्धौ सुमङ्गले
ऽस्मिन्नब्दारम्भे गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्चत्त्यामादि-
मार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bl. 8 Linien Itwa 1830

Ardhodayauidhi Vorschriften für die Feier des Ardhodaya
Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder
Magha wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Sravana
und dem yoga Vyatipata fällt Sieh Hemadri Vratakhanda 2 246
— Beginnt अथार्धोदयव्रतस्य पात्रदानपत्रे सविधिप्रयोगः ॥ निर्ण-
यामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणनक्षत्रव्यतीपातयोगैर्युक्ता
चेदसावर्धोदयाख्यं कोटिशहस्रसन्निभो योगः ॥ तदुक्तं महाभारते ।
अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चैत्पीपमाघयो । अर्धोदयः स विज्ञेयः कोटि-
सूर्ययहो समः । दिवैव योगः शस्तो ऽयं न च रात्रौ कदाचनेति ॥
स्कन्दपुराणे । अर्धोदये तु सप्ताहे सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो
द्विजा सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसमिता । यत्किञ्चिद्दीयते दानं तद्दानं मेरु-
सन्निभमिति ॥ तथाचैव दानादौ विशेष उक्तः । चतुषष्टिपलं मुख्य-
ममत्र तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ नि-
धाय पायसं तत्र पलमष्टदशं लिखेत् । पलस्य कर्णिकाया तु कर्षमात्रं
सुवर्णम् ॥

Schliesst दाता चानेन कृतपात्रादित्रयदानेन श्रीविष्णुर्मे प्री-

यतामिति कृतकर्मा विष्णुवर्षे कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मो
आकारतो ज्ञेया । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/12 1 Bl 14 Linien Etwa 1780

Risipañcamratodyajana die Vollendung des den sieben
Ris geweihten fünften Tages Beginnt सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्र
मण्डनं कृत्वा । खण्डेन्द्री त्रिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा वल्लिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डु-
ला । एव क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म ज्ञानं
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा° ।

Schliesst सप्तच्छपीणा विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणा सर्वे पूजा-
मादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11 22 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1793

Kṛṣṇajanmatithividhi das Baden des Kindes von Kṛṣṇa an
seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten
teils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनाथी प्रभूणा विनिदेशत ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वे ऽहि
सप्तम्या स्नानवेदिपरिक्रियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गात्पूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकारं क्षिपेत् खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्षिस्तान्सप्तधा सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रा-
तपं तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विकचतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst य एवविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवा
समाचरेत् ॥

622

22/12 29 Bl 7 Linien Geschrieben von Nathusa kara Sohn von
Lila a kara im J 1844

Janm istamirata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगु । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्वैव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्या-
मथ रोहिण्या न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नचत्र च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र-
यत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपत्र ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8a Darauf folgt Udaya
panavidhi in einem Dialog zwischen Yudhisthira und Krishna an-
geblich aus dem Bhavisyottanapurana युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापन-
विधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्त-
मम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् ।
पूर्वेद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्ना सस्मरन्हृदि ॥

623

24/11 7 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Sinhapura
von Vireśvara Sohn von Pandya Patnesvara, Enkel von Pandya Devakara

Janmustamivratapūya Beginnt तत्रादौ सुक्तात शुद्धाम्बर-
धर कृतनित्यक्रिय सविताननानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ
यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोप-
हारद्रव्याणि परितः सस्थाप्य द्वारपूजादिगन्धस्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।
अद्वेत्यादि देशकालौ सकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन
करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभू-
तशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास
कुर्यात् । तद्वथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्या नमः । वामपादे श्री-
गोकुलेशाभ्या नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

95/14 12 Bl 14 Linien Schrift von 1805

Jayantimurnaya über den Geburtstag des Krishna Geteilt in
vier Kapitel, nämlich Ramanavami Krishṇajānmastami Vṛisṇuhaja-
vanti, Vamanajayanti Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीवि-
षये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदेवते । तत्र जातो जगन्नाथो
राघव पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैत्रे शुक्लपक्षे न-
वम्या च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विषन् ॥ २ ॥
श्रीविष्णुसहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सञ्चर्या सकलामपि ।
विहाय शुद्धा दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहि-
णीचतुसंयुता । भवेत्प्रौष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥
Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसङ्गके । प्रादुर्भूतो
नृपद्मास्त्रस्तस्त्रात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती ।
मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदेवतम् । अद्वितीया तु समुद्भूतं ज्ञेयं
तु वामनाख्यया ॥

Von be onderen Werken werden erwähnt Anuruddhasaṃhita
Javottarasāmbhita Jyotisarnava Da-anurnava Paramasaṃhita.

यतामिति हतकर्मो विष्ण्वर्षणं कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मो
आकारतो ज्ञेया । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

3/1° 4 Bl 14 Linien Etwa 180

Rus pañca nivrato dyapana die Vollendung des den sieben
Rit u geweihten fünften Tages Beginnt सप्तधान्यमय सर्वतोभद्र
मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्द्री चिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा वलिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डु-
ला । एव क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकाया ब्रह्म ज्ञानं
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा० ।

Schliesst सप्तक्षपीणा विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणा सर्वे पूजा
मादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11 22 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1793

Kṛṣṇajanmatithividhi das Baden des Bildes von Kṛṣṇa an
seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten
teils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनार्थी प्रभूणा विनिदेशत ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वं ऽहि
सप्तम्या स्नानवेदिपरिष्कियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गात्पूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रत्नैस्तान्तप्रधा सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रा
तप तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विकचतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst य एवविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवां
समाचरेत् ॥

622

2°/13 29 Bl 7 Linien Geschrieben von Nathusa kara Sohn von
Lala a kara im J 1844

Jan n ista nivrata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगु । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्ववर्तिव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्या
मय रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नच च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र
यत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपञ्च ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8^a Darauf folgt Udaya panavidhi in einem Dialog zwischen Yudhisthira und Krishna angeblich aus dem Bhavisvottarapurana युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापन-विधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् । पूर्वद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्मा सस्मरन्हृदि ॥

623

24/11 7 Bl 9 bis 10 Lin en Geselrieben im J 1784 in Sindhapura von Vireśvara Sohn von Pandya Ratnesvara Enkel von Panlya Devakara

Janmustamivratapuja Beginnt तत्रादौ सुस्नात शुद्धाम्बरधर कृतनित्यक्रिय सविताननानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोपहारद्रव्याणि परितः संस्थाप्य द्वारपूजादिगन्धस्वस्तिवाचनपूर्वकम् । अद्येत्यादि देशकालौ सकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावह्निर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्यां नमः । वामपादे श्रीगोकुलेशाभ्यां नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bl 14 Linien Schrift von 1805

Jayantinirṇaya über den Geburtstag des Krishna Geteilt in vier Kapitel nämlich Rāmanavamī Kṛṣṇajānmasṭami Nṛsiṃhajayaṃti, Vāmanajayanti Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीविषये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदेवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघवः पुत्रपोत्तमः ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्यां च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथः काकुत्स्थो रावणद्विषः ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसंहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सच्छब्दा सकलामपि । विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणीचतसंयुता । भवेत्प्रीष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसंज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपद्यास्वस्तस्मात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदेवतम् । अदित्या तु समुद्भूत ज्ञेयः तु वामनाख्यया ॥

Von be anderen Werken werden erwähnt Anuruddhasamhita Jayottarasamhita Jyotisarnava Da nirṇaya Paramasamhita.

625.

21/12 8 Bl 11 Linien Geschrieben von Nandarāma Bhikṣaya im J 1800

Ganapatimahapujana Verehrung des Ganeśa Beginnt वक्र-
तुण्ड महाकाय सूर्यकोटीसमप्रभ । अविघ्न कुरु मे देव सर्वकार्येषु
सिद्धिद । वक्रतुण्डाय नम ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नम । श्रीपरमगु-
रुभ्यो नम । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नम । मातापितृभ्यो नम ॥ अथेत्यादि
यथावर्तमाननचक्षयोगे करणे मुहूर्ते तिथौ वासरे एवग्रहगुणविशि-
ष्टाया सकलपापक्षयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं
गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आचमन
प्राणायामो गणपतिस्ररणम् । हेरम्बाय नम । आचमनम् । एक
दन्ताय नम । आचमनम् । कपिलदेवाय नम । आचमनम् । तत
आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेहोहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धि-
युत त्र्यम्ब लक्षलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10 6 Bl 9 Linien Schrift von 1823

Ganapatimanasapujana die geistige Verehrung von Ganeśa
in 56 Versen von Śivādatta Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमज्ञैर्मु-
निप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । नताद्विपन्न वरद गणेश सर्वोध्ये ऽहं च
जगद्वितार्थम् ॥ १ ॥ उपसि मङ्गलैर्मोगधस्तवैर्गीतगायनैर्भूतिति जा-
गृहि । नेत्रपङ्कजैः पश्य सेवक जगदिदं विभो त्वं सुखीकुरु ॥ २ ॥
प्रबोधं स० ॥ आवहये तं गणराजदेव रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् ।
विघ्नान्तक श्रेयकर गणेश शिव प्रशान्त निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमद्भययीवानन्दसरस्वतीनां चरणारविन्दारा-
धनतत्परेण शिवदत्ताङ्गानेन विरचितं गणपतेर्मानसाख्यं पूजनमिदम् ॥

627.

25/12 7 Bl 11 Linien Etwa 1720

Ganeśacatvāthrata eine Feier welche zu Ehren von Ganeśa
am vierten Tage in der dunklen Hälfte des Monats Śravana vor
Mondaufgang gehalten wird Die Schrift besteht aus zwei Teilen
einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten
Tuturam Der erste beginnt श्रावणादिघ्नतं कुर्यात् । प्रातः काले
श्रीआचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । सकल्प । निराहारो ऽथ
देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत् । भोक्ष्यामि पूजयित्वाहं गणेशं शरणं मम ॥
ततो मध्याह्ने शुभकृतिलक्षणं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रो-
दयान्पूर्वं गणेशपूजा कुर्यात् । अघ्नैरष्टदणं कुर्यात् । तस्योपरि कनकश

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्र पूत ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमा
प्रतिष्ठाप्य ततस्तिथिग्रहणं कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्री-
महागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजा करिष्ये ॥ लम्बोदर
चतुर्बाहु चिनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्त-
येत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stück aus einem Purāṇa beginnt ऋषय ऊचुः ॥ दारि-
द्र्याधिशोर्कतिर्नानासकष्टसंयुतैः । क्षुधया पीड्यमानैश्च राज्यभट्टेनयो-
त्तमैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथं कार्यस्त-
त्रोपायः पुनश्चेमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlaufe heisst es गणेश
उवाच ॥ श्रावणे वज्रले पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मि-
न्दिने व्रतं कथं सकष्टार्थे सुरेश्वरि । प्रातः शुचिर्भवेत्स्नात्वा दन्तधा-
वनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10 18 Bl., 7 bis 8 Lamen Geschrieben im J 1794

Ganapatisahasranamāvali, tausend Namen des Ganesa Be-
ginnt अद्येत्यादि० । ओंकारः सर्वत्र । गणेश्वराय० १ ॥ गणक्रीडाय० २ ॥
गणनाथाय० ३ ॥ etc

Schliesst गणजयो गणपतिर्हेरम्बो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धि-
प्रियः क्षिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधिः ॥

629.

20/9 19 Bl., 9 Lamen Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von
Giordano Magniani um etwa 1850

Gaṇarāḍīganapatisahasranāmāvali, eine Liste von 1008 Namen
von Ganeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen Sie
werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt Wahrschein-
lich sind sie einer besonderen Schrift entnommen Beginnt श्री-
गणेशाय नमः । अथ एकाक्षरगणपतिसहस्रनामप्रारम्भः ॥ श्रीमन्महा-
गणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणाध्यक्षाय नमः । गणराथाय नमः ।
गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नमः । गणस्वामिने नमः । गण-
शाय नमः ॥

630.

23/10 33 Bl. 7 Lamen Etwa 1760

Mahaganapatipūjāpaddhati, Ceremonien bei der Anbetung
des Ganesa Beginnt एका लिङ्गे गुदे तिस्रो दश वामकरे तथा ।
उभयोः सप्त दातव्या मृदस्तिवस्तु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिमिचि-
भिः) ॥ १ ॥ ततः साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय कृत्वा शीचादिक
मुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मृद्वय स्मृतम् । पञ्चापाने

दशैकसिद्धिभयो सप्त मृत्तिका ॥ १ ॥ एतच्छौच गृहस्थस्य द्विगुणं
ब्रह्मचारिण । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यतेशापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्ध-
लेपचयकर शौच कुर्यादतन्द्रित । मृज्जलाभ्या पाणिपादौ चिक्षि
प्रचात्य । ओ ह्री कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति त्रिरा-
चम्य । ओ भूलेन चि प्राणानायम्य दन्तधावन कुर्यात् ॥

631.

93/10 13 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Kame
śvara e nem Sohn von Vallabhadatta

Siddhīmāyā arata Verehrung des Gaṇeśa in Übereinstim-
mung mit dem Skandapurana Der Anfang etwas verbessert, lautet
सिद्धिविनायकव्रत लिख्यते ॥ प्रात शुक्लतिले स्नात्वा मध्याह्ने पूज-
येत्तृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा
मृन्मयी कुर्याद्विस्तृताया न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्त च पाश-
मोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्दनेन लिखेत्पद्म कर्णिकाकेसरान्वितम् ।
रक्तवस्त्रे सुस (२)*) दत्त्वा स्थापयेत्त घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वर
हृदि ध्यात्वा सकल्प्यासनपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन
चेतसा ॥ ४ ॥

Schliesst नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । क्षमस्व मत्कृता
पूजा गृहीत्या विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेव
जगद्गुरु (pujayitra zu ergänzen) । न्यूनाधिककृत मोहात्परिपूर्णं
तदसु मे ॥ २ ॥

632.

201/13 4 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1740

Vinayāśānti Gebete und Formalitäten zur Besänftigung
und Verehrung von Gaṇeśa Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देश-
कालौ सकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्ध्यर्थं मम
सकुटुम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गात्पञ्चमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्री-
प्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादि-
समृद्धार्थं गोमहिष्याद्यतिवृद्धार्थमागामिकविघ्नकदम्बकप्रध्वसनार्थं सम-
स्ताभिचारादिपरहृष्टरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुघ्नार्थं मम सपत्नीकस्य व-
शोद्भवपुत्रपौत्राभिवृद्धार्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथाना
सिद्ध्ये निर्विघ्नं कर्मणा सिद्ध्यर्थं ग्रहमन्त्रयुतविनायकशान्तिं करिष्ये ।
तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजन नान्दीयाश्च च करिष्ये । निर्वि-
घ्नतासिद्ध्यर्थं गणपूजनं च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastrāṇi suman

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yajñavalkyasmṛiti 1 270—293 Citirt werden nur Vādanaratna Mitaksara Mahārṇava, Aparāka

633.

22/10 5 Bl 9 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitavrata oder *Daśaṅgalalitavrata* eine Feier der Göttin Lalita einer Form der Durga Beginnt अथ तिथी । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्धयर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्र-रोहिणीनां पूजनमहं करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामग्न्युत्तारणम् । पञ्चा-मृतस्नानम् । पञ्चोपचारैः संपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतेशदेवतानाम्ना देहन्यास समाारभेत् । गायत्र्यावाच्य (?) नाम्ना च न्यास कुर्याच्च षोडश ॥ मृन्मयी कारयेद्देवीं दशसंख्यां च पूजयेत् । पूजयेन्नलिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेन्नक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टेय पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि नलिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवैधव्यं धनं धान्यं सर्वान्कामान्प्रयच्छ मे ॥ २ ॥ अद्यया अद्यया वापि भक्त्या च यत्कृतं मया । तत्सर्वं क्षम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया । दासो ऽहमिति मां मत्वा द्विजराज प्रसीदतु ॥ Vgl die Darstellung aus dem Skandapurana in Hemadris Vratakhanda 2 510

634

20/11 21 Bl 7 bis 8 Linien Schrift von 1874

Grahasthapana Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्रायं प्रयोगः । अबेत्यादि ग्रहपीठे देवतास्था-पनमहं करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयः । अपिवायुसूर्या देवता । देवी गायत्री देवी उष्णिक् देवी बृहती छन्दासि । सूर्याद्यावाहने विनियोगः । केचित्तु मन्त्रानप्यावाहने आहुः । तत्र पीठमध्ये वर्तुले द्वादशाङ्गुले मण्डले प्राङ्मुखं सूर्यं रक्तं पुष्पाक्षतैः । आ ऋषेणेति हिरण्यस्तूप ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोगः । ओ आ ऋषेण रजसा । ओ भूर्भुवः स्वः । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भो सूर्य इहागच्छ इह तिष्ठेति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

21/11 23 Bl 9 Linien Geschrieben von Avicālarāma im J 1703

Naragrahamalla Opfer für die neun Planeten Vasīṣṭha zu geschrieben 250 Verse Beginnt सवित्रादियहान्सर्वान्प्रणम्य ऋषि

सत्तम । मख नवग्रह ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगव ॥ १ ॥ अथवा पृथ-
मानन्तु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्व
महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वासः कस्माद्राज्याद्विवासितः । रामस्य
वचनं श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते ऽखिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरा-
सुरास्तथा यथा सर्वे वर्णा द्विजातिकाः । खेचरैः प्रतिकूलैस्तु लभन्ते
विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्यं प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्यं हरन्ति च ।
ग्रहेस्तु व्यापितं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥

636.

23/10 12 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Grahasanti oder *Vasistha Santi* oder *Narayrahamakha*
Hier in 193 Versen Der fehlerhafte Schlussvers lautet इति
विरचितमेतत् शान्तिकं कामनार्थं पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तं पु-
मान् यः । न च भवति कदाचिद्भोगमोहादिकादीन् स भवति
मतिमान्यो पुत्रवान् कीर्तिवाय ॥ १९३ ॥

637.

20/9 13 Bl. 8 bis 9 Linien Geschrieben von Meheta Janārdana aus
Mehemadābād im J 1613

Narayrahamakha Foll 1 5 15 fehlen Auf Fol 6b findet
sich *Navagrabamukhakarman*, und auf Fol 16a *asya Navagrabha*
mukhabhavanakritena Das u ist vom Übel, und die Handschrift,
obwohl alt, ist voll von Fehlern Der Anfang von Fol 2a wird
genau nach der HS wiedergegeben तुष्टिं आत्मदेवतया सह गणेशे-
नादिकाद्याता*) । वृद्धौ पूज्याद्यतुर्दिशः । कुडलपां वसोधरा ।
सप्तधारा घृतेन तु । कारयेत्पंचधारा वा ॥ श्रीर्लक्ष्मीधृतिर्मेधा स्वाहा
प्रज्ञा सरस्वती ॥ घृतेन मातङ्गं सर्वा पूजयेद्दिवि धीक्रमात् । जया
विजयाशैव सीमंते सुखावहा ॥ प्राशने श्रीया लीला । चारैः भद्रा
सुभद्रिका । व्रतवधेषु जातया । इन्दुरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च
कर्तव्या सुभद्रा सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्त्तव्या नागेश्वरी पद्मवामिनी ।

Matṛajayana 3b *Rituvṛttarāṇa* *Arghadāna* 7a *Grāhyasthā-*
lipakakarman 8a *Grahasṭhapanā* 10a *Devasthapanā* beginnt
10a *Dvādikpālāsthāpanā* 12b *Āsīrādā*, *Brahmapāṇāṃ nama*
skara 16b

638.

20¹/₂ 5¹/₂ 31 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1740

Grahasaṃśārayoga, mit Versen aus der *Vājasaneyisaṃhitā*.
Unrollen let. Fol 29 nicht bezeichnet, doch mangelt nichts Nach

*) *Uc* Ga e enāḍilka hy etā.

Fol 30 fehlt ein Blatt Beginnt समूर्तं चैम कल्याण शुभ भवतु ॥
 आचमन प्राणायाम । आशु शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड १७ ॥
 मातृगृहं कृत्वा गृहमध्ये ऽक्षतपूजनम् (० पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं
 गौर्यादिचतुर्दशमातृणां कुलस्वामिनी (?) च (lies kulasvaminnyasca)
 आवाहनपूर्वकं समन्त्रं वा द्वितीयोद्देशे स्थापनं प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तत्र
 पद्मपुराणे ॥ गणेशं स्थापयामि । गौरीं स्थापयामि । पद्मां स्थाप-
 यामि । शचीं स्थापयामि । मेधां स्थापयामि । सावित्रीं स्थापयामि ।
 विजयां स्थापयामि । जयां स्थापयामि । देवसेनां स्थापयामि । स्वधां
 स्थापयामि । स्वाहां स्थापयामि । मातरं लोकमातरं स्थापयामि ।
 धृतीं स्थापयामि । पुष्टीं स्थापयामि । तुष्टीं स्थापयामि । आत्मदेवतां
 स्थापयामि । आदौ गणपतिं पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Matrīsthapana Fol 3 b Vriddhisraddha 10 b Grahasthapana
 18 a Naksatrasthapana 23 a Dīkpalasthapana 27 a Amritahoma
 30 a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (namlich 1692) scheint
 aus folgender Stelle hervorzugehen Fol 10 b अथ श्रीब्रह्मणो द्वि-
 तीयपरार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे
 प्रथमचरणे सवत्सरे संवत् - अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे
 उत्तरायणे वर्षाश्रद्धौ चैत्रमासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्या पुण्यतिथौ शनिवा-
 सरे यथास्थितनक्षत्रयोगकरणमुहूर्तं एवमादिगणविशिष्टाया पुण्यतिथौ
 मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तदङ्गवासिष्ठोक्तनवग्र-
 हमखशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मन्त्रविजामर्घमहं करिष्ये ॥

639

१६/11 34 Bl. 8 L. men. Geschr eben im J 1717 von Dharmē varā
 Śarman

Grahaśantividhi Gebete zur Suhnung des üblen Einflusses
 der neun Planeten Beginnt मातृकास्थापनविधि । गङ्गास्य गण-
 नाथ त्वं सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदरं त्रिनेत्रं त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥
 गणानां त्वेति गणनाथं स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी व-
 रदा भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननी गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥
 आय गौरिति गौरीं स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्था पद्महस्ता वि-
 ष्णोर्वचं खलस्थिताम् । त्रैलोक्यपूजिता देवी पद्मामावाहयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 हिरण्यरूपेति पद्मां स्थापयामि ॥ ३ ॥

Fol 13 a ग्रहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्रं निशाकरे ।
 महीपुत्रे त्रिकोणं स्याद्बुधे वै बाणसन्निभम् ॥ १ ॥ गुरवे पट्टिशकारं
 पञ्चकोणं तु भार्गवे । धनुषाकृतिं मन्दे च सूर्याकारं तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्राकां प्राङ्मुखी ज्ञेयी
गुरुसौम्यावुदङ्मुखी । प्रत्यङ्मुखी शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst. अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विद्ये देवा
मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि श्रियं यशः ॥ गायत्री
चैव सावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु
वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु
यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो
ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शास्त्रवान् ॥ तिलकवर्धा-
पनी आशीर्वादाः ॥

640.

21¹/₂/11. 34 Bl., 10 bis 11 Lanien Geschrieben von Sevārāma im
J 1839

Samksepa-Grahaśānti Beginnt: आदौ खानसध्यादेवार्चनवि-
श्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्धावादौ च ये चान्ते मध्ये जुहति पर्वणि ।
एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजा-
निमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयागं तु वैदिकं यः समाचरेत् । तस्य
क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे व-
सोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥
गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृ-
हनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुडालप्रां वसोर्धारा सप्तधारां घृतेन तु ।
कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं
च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥
मातृवायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुल-
देवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol 6b: इति मातृपू-
जनविधिः । Fol 8b: अथ ब्रह्माचार्यश्चत्विग्वरणम् । प्रथममर्घवन्ध-
नम् । Fol 10b: अथातो गृहस्थालीपाकानां कर्म । Fol 11b:
अथ कोष्ठकरणम् । अवावसरे ग्रहस्थापनम् । Fol 15a: इति देव-
तास्थापनमन्त्राः । Fol 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol 20b:
इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol 21b: सप्तदीपस्थापनमन्त्राः । Fol
22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol 22b: सप्तपातालम् । Fol 23b:
इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol 27a:
कलशस्थापनमन्त्राः । Fol 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol 30a:
अथ समिदादिहोमः । Fol 31a: इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol
33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst इदमप्ये । रुद्रकलशे त्यागः । पुष्पाञ्जलिं गृहीत्वा
वैश्वानरस्तुतिं पठित्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यात् । हस्ताभ्यां पुष्पाक्षतानि गृ-
हीत्वा । भो भो वहे महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मान्तरे ऽपि
संप्राप्ते सानिधं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणाः सर्वे पूजा-
मादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरागमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bl., 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhīnīla,
gehörig zu Rajapura um etwa 1690

Naragāhaśantipaddhati, eine Anleitung zur Beschwichtigung
der neun Planeten Beginnt इह भुवनकोशे भूलोके जम्बुद्वीपे नैमि-
षारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महा-
नद्योः श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवब्राह्मणानां सनिधौ पुण्ये देशे
काले च अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे
वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलौ युगे प्रथमचरणे सवत्सरे षोडश-
शते यथानामवर्षे अमुकायने अमुककृती अमुकमासे अमुकपक्षे अमु-
कतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवगुणग्रहविशिष्टाया
पुण्यतिथौ अमुकगोक्षस्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणां वृद्धिनि-
मित्तं गौर्यादिषोडशमातृणां वसोर्धारासहितानां अस्मिन्पुण्याहे गौ-
र्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्तं तथा च गणेशाश्विकासहितानां स्थाप-
नपूजनप्रतिष्ठा अहं करिष्ये ।

Schliesst आदित्यशङ्खो भीमो बुधो जीवः सितो ऽर्कजः ।
यहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ ११ ॥ संवत्सरो ऽयने
मासास्त्रिंशर्वारास्य नाडिकाः । मुहूर्ताद्याभिषिञ्चन्तु नक्षत्राणि दिवा-
निशम् ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुम्भेन कर्तारमभिषिञ्चयेत् । सर्वान्कामा-
नवाप्नोति प्रसीदन्ति नक्तचराः ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलका-
शोर्वादाः ॥

642.

15/10 2 Bl., 8 Linien Etwa 1770

Naragāhaśtotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten, Vyāsa
zugeschrieben In 15 Versen Beginnt जपाकुसुमसकाश काशपेयं
महाद्युतिम् । धारक*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥
दिव्यशङ्खतुषाराभ्यां चीरोदार्षवसंभवम् । नमामि शशिनं भक्त्या शं-
भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजःसमप्रभम् । कुमारं
शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

Schliesst इद पवित्रमायुष्य दु खपापप्रणाशनम् । दु खप्रणाशन
स्तोत्र पाण्डवै परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ य पठेत्प्रातरुत्थाय वैष्णव
स्तोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णो सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11 8 Bll 9 Linien Schrift von 1766

Naragrahajapavidhu, Gebete an die neun Planeten, mit
Versen aus dem Yajurveda Beginnt ओ आ ऋष्णेनेति हिरण्यस्तूप
ऋषि सूर्यो देवता विष्टुष्वन्द । ओसूर्यप्रीत्यर्थे विनियोग । आ
ऋष्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्या नम । रजसेति तर्ज० । वर्तमान इति मध्य० ।
निवेशयन्नमृत मर्त्य चेत्यना० । हिरण्येन सविता रथेन कनि० ।
आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठा० । एव हृदया-
दिन्यास ॥

644.

०1/10 13 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1800

Naragrahajapavidhu, Anrufung der neun Planeten mit neun
Versen aus der Vajasaneyisamhita Beginnt अथ ग्रहबीजानि ॥
अथेत्यादि मम ग्रहवाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये ।
आदी सूर्यजप । आ ऋष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषि सविता देवता
विष्टुष्वन्द सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोग । आ ऋष्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्या
नम । ओ वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नम । ओ अमृतं
मर्त्यं चेति मध्यमाभ्या नम । ओ हिरण्येन सविता रथेनेत्यनामि-
काभ्यां नम । ओ देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्या नम । ओ भुवनानि
पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्या नम ॥

अथ हृदयादिन्यास ॥ आ ऋष्णेन रजसेति हृदयाय नम ।
ओ वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । ओ अमृतं मर्त्यं चेति
शिखायै वषट् । ओ हिरण्येन सविता रथेनेति कवचाय ऊँ । ओ
देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । ओ भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥

अथाङ्गन्यास ॥ ओ आ ऋष्णेनेति शिरसि । ओ रजसेति ल-
लाटे । ओ वर्तमान इति मुखे । ओ निवेशयन्निति हृदये । ओ
अमृतं मर्त्यं चेति कक्ष्याम् । ओ हिरण्येन सवितेति जह्वयो । ओ
रथेनेति आन्वो । ओ देवो यातीति गुल्फयो । ओ भुवनानि पश्य-
न्निति पादयो ॥

अथाक्षरन्यास सर्वाङ्गेषु ॥ ओ आ केशान्ते । ओ ह मुखधृत्ते ।
ओ णो नेत्रयो । ओ न कर्णयो । ओ र नासापुटे । ओ ज

गण्डयो । ओ सा ओष्ठयो । ओ व दन्तपङ्क्तयो । ओ तं मूर्ध्नि ।
 ओ मा आस्ये । ओ न दक्षिणवाङ्मूले । ओ नि कूर्परे । ओ वे
 मणिवन्धे । ओ श्च अङ्गुलिमूले । ओ य अङ्गुल्यये । ओ न्न वामवा
 ङ्मूले । ओ मृ कूर्परे (MS कर्पयो) । ओ तं मणिवन्धे । ओ म
 अङ्गुलिमूले । ओ त्वं अङ्गुल्यये । ओ च दक्षोरूमूले । ओ हि जानुनि ।
 ओ र गुल्फे । ओ ण्य अङ्गुलिमूले । ओ ये अङ्गुल्यये । ओ न वा-
 मोरूमूले । ओ स जानुनि । ओ वि गुल्फे । ओ ता अङ्गुलिमूले ।
 ओ र अङ्गुल्यये । ओ ये पार्श्वयो । ओ ना पृष्ठे । ओ दे नाभी ।
 ओ वो उदरे । ओ या हृदि । ओ ति दोर्मूले । ओ भु कक्षयो ।
 ओ व कक्षयो । ओ ना हृदयादिहस्तयो । ओ नि हृदयादिपा-
 दयो । ओ प हृदयादिजठरे । ओ श्वन् हृदयादिपु ॥ इति मातृका-
 न्यास ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकर पद्मकरो द्विवाङ्ग पद्मद्युति सप्ततुरङ्ग-
 वाहन । दिवाकरो लोकगुरु किरीटी मयि प्रसाद विदधातु देव ॥

अथ बीजम् ॥ ओ ह्री ह्री ह्री स । ओ भूर्भुव स्व । आ
 कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृत मर्त्य च । हिरण्ययेन सविता
 रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओ स्व । ओ भुव । ओ
 भू । ओ स । ओ ह्री ह्री ह्री ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei
 der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bl 8 bis 9 Linien Geschr oben in Dnlapura von Vyāsa
 Lapat

Grahajapya Diese Schrift ist eine Abkürzung der vorher-
 gehenden

646

32/11 41 Bl 1ª bis 13 Linien Etwa 1860

Pañcadaśī Tithi, über den funfzehnten Tag in beiden Hälften
 des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus
 einem anonymen modernen Werke welches zum grossen Teile auf
 dem Kalanirṇaya von Sayana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet
 und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथि प्रसूयते । इय
 च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वत्र विचा-
 र्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानाना चीयमाणाना
 चलाना मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसंज्ञया

व्यवह्रियते । सा चेयं शुक्लकृष्णपद्मीयत्वेन पूर्णिमामावास्या चेति विधा भियते ॥

Citiert werden Candesvara, Anurajapadipa, Purascaranam drika Purasamuccaya Vyavharasatnavali, Sarasamgraha etc — Ein Teil fehlt im Schluss

647.

22/12 12 Bl 8 Linien Etwa 1760

Mandalakurāṇah Vorschriften zur Bereitung von mystischen Kriosen In zehn Kapiteln Beginnt अथ वेद्युपरि मण्डलरचना कथ्यते ॥ मण्डल मङ्गल पुसां यज्ञविघ्नस्य वारणम् । गुह्ये मनोरमं कार्यं काम्यनैमित्तिके विधी ॥ पूजित विधिवद्देव तत्रस्य यस्तु पश्यति । ससारगतिविह्वेदो जायते तस्य दर्शनात् ॥ मण्डल तेन विख्यातं शक्यं गन्धर्वसिद्धिदम् । मण्डल यज्ञभूमेस्तु निगोपार्थं तथैव च ॥ यज्ञस्य यजमानार्थं सर्वदेवालय पर । ध्वसनाय च रक्षसु दानवानां भयाय च ॥ मण्डलानां च नामानि शृणु देवि वरानने । भद्रं च सर्वतोभद्रं लतालिङ्गोद्भव तथा ॥ लिङ्गोद्भव च पद्मं च स्वस्तिकं धनुराकृति । त्रिकोणमष्टकोणं च वृत्तं शङ्खाब्जमेव च ॥ शङ्खं गदं च चक्रं च चक्राब्जं योनिमण्डलम् । पद्मोऽष्टकोणं च द्वादशशरं शराकृति ॥ षोडशशरं सहस्रशरं शतशरं सूर्यमण्डलम् । हस्तिकर्णं च गोकर्णमश्वकर्णं गदाकृति ॥ नवनाभं त्रिनाभं च पञ्चनाभमुमाप्रियम् । गौरीतिलकसंज्ञं च त्रैपुरं चन्द्रमण्डलम् ॥ त्रैलोक्यचोभणं चैव त्रिपुरचोभणं तथा । जगदन्तं च टङ्काभं नागवन्धं खगध्वजम् ॥ त्रिलिङ्गमेकलिङ्गं च नवलिङ्गं हरप्रियम् ॥ वैष्णवे भैरवे योगे योगिनीनां च स्थापने । मण्डलं नवनाभं तु पुत्रायुर्वलवर्धनम् ॥ त्रिपुरस्थापने त्वेन्द्रमण्डलं नवनाभकम् । शम्भोस्तु सर्वतोभद्रं लिङ्गं स्वस्तिकमेव च ॥

Sarvatobhadra 5b Bhadraka 6b Cakravāṇḍa 8a Lāṅga svastika 9a Padmasvastika 9a Lalatāṅgodbhava 10a Kapitel 7 und 8 ohne Titel Maṇḍalaracana 11a Maṇḍalapuja 12a Bruchstück eines grosseren Werkes

Schliesst गन्धादिना प्रपूज्य मण्डलं भक्तभोज्यैः समन्तात्प्रपूयं दीपिकादिभिरुद्योत्य वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ Nur zwei Werke werden Fol 3a erwähnt अन्येषां मण्डलानां तु सर्वेषामतिविस्तरात् । शैवादिष्वादिभ्योपूज्यैः प्रकल्पनम् । तत्त्वसागरसंज्ञायां सहितायां प्रपञ्चितम् । यथाविधि बृहत्पञ्चरात्रादिष्वागमेष्वपि ॥

648.

21/14 11 Bl 8 Linien Schrift von 1845

Mandaladevatāsthapana die Herbeirufung der Götter und göttlicher Wesen zu einem Kriese bei einer feierlichen Handlung

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratārka Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गीतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोगः । ओं ब्रह्म जज्ञान प्रथमं etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवीपर्यन्त सोमादयो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपालाः स्थापनीयाः । तत्र आप्यायस्व गीतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोगः । ओ आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कीमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । विनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्तीः प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्कं ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte überschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डलं परिशिष्टात्प्रदीपे und चतुर्लिङ्गोद्भवं लिङ्गे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूर्वकमलाकरे ध्वजोच्चायः समाप्तः ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डलं तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्खला पट्टदा मता ॥ und 2 ततो ध्वजाय देवस्य वाहनं विष्णीं गरुडं etc

649.

24/12 5 III 9 bis 11 Linien Abschrift von 1784

Ramanamrata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Catur, zu Ehren von Rama Mit geteilt in einem Gespräch zwischen Sūtikṣṇa und Agastya, und der Agastyasamlutā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतोष्ण उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापघ्नो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es चित्रे मासे नवम्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र परं ब्रह्मिव केवलम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटिसूर्ययहाधिका । चित्रे शुक्ले तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24 12 4 III, 9 Linien Schrift von 1586

Rāmakavaca oder *Ramarahastotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmiki zugeschrieben Beginnt अस्म्य श्रीरामरक्षास्तोचमन्त्रस्य कौशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । राघवसमर्दन श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूञ्जन्त राम रामेति मधुर मधुराध-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाखीकिकोकिलम् ॥ २ ॥ चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो
मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst. रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे
रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामान्नास्ति परा-
यणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे
हे राम मां मा त्वज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं
बुद्धिमता वरिष्ठम् । वातात्मजं धानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं
प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bl., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakṣāstotra Dasselbe Gedicht mit Anlassung einiger
und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse
nur in Pratīka gegeben

652.

21¹/₂/11. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige
Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम
भरतायज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम
राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst कल्याणानां निदानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां
पाथेय यन्मुमुक्षोः सपदि परंपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं
कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां वीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां
भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता
च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यत्र रामावतारः । धन्या वाणी
कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम
शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1868.

Mahārudrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt: अथ
मङ्गलाचरणम् ॥ ओं गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं
रुद्रं त्रियं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

*) Mahānāṣṭaka 1, 8

पुत्रं बृहस्पतिम् । दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ २ ॥ राज्ञं
केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा चृषीश्चैव
तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc. अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः ।
तान्सर्वान्प्रणिपत्याहं रुद्रयज्ञं समारम्भे ॥ ६ ॥ ओं नमो रुद्राय नमः ॥
अथ महारुद्रपद्धतिः ॥ सुदिने शोभने चन्द्रे विद्यादिदोषवर्जिते ।
ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य
चरणां नत्वा नद्यादिकं व्रजेत् । सूत्रोक्तविधिना शीघ्रपूर्वं स्नानमा-
चरेत् ॥ २ ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय दशाक्षरमन्त्रः । अथ दशा-
क्षरमन्त्रेण त्रिः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्ज्य ।
तेनैवात्मानमभियुज्य । स्नानाङ्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय
तिलकं त्रिपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति सूर्यार्घ्यं दत्त्वा etc

654.

22/14 24 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1736.

Mahvirudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama. Fol. 1 und 10 fehlen. Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden. Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol. 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d. i. die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer funffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wörtlich wiederholt ist. Das zweite Blatt beginnt: तो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे
सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ ६ ॥
सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्ग-
लायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव लभं सुदिनं तदेव तारावलं चन्द्रवलं
तदेव । विद्यावलं दैववलं तदेव लक्ष्मीपते ते ऽङ्घ्रियुगं स्मरामि ॥ ८ ॥
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः । तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्धु-
वाणीति (dhruvā nītir Mhbh.) मतिर्मम ॥ ९ ॥ सर्वेष्वारम्भकार्येषु
त्रयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिशन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेशानजनार्दनाः ॥ १० ॥

655.

25/11. 55 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680

Mahāvirudrapaddhati, verfasst im 1459 von Paraśurāma, Sohn von Karna. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt
श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामाख्यः
कुरुते रुद्रपद्धतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातार सोमं सोमार्धधारिणम् ।

सदानन्दमयं शान्तं शिव वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यस्तुतीर्द्धृष्टा
स्मृतीत्यागमसमती. । हृदी पथैर्मुनीन्द्रोक्ती. क्रियते रुद्रपदति ॥ ३ ॥
पञ्चाङ्गाङ्गपितु रुद्रान्याजुर्वेद्यान्निजन्मनाम् । मद्भिधाना च मुग्धानां
प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पञ्चाङ्गसत्तका. पञ्च रुद्रा. प्रोक्ता वि-
पश्चिता । एकाद्या अतिरुद्रान्ता. पङ्क्तिसहिता हिता ॥ ५ ॥

- 1) Rudrajapaprasāṅgā 5a 2) Kuṇḍamanjapalākṣaṇa 12a
3) Itikartavyatā 22a 4) Dehaśuddhi 24a 5) Piṭhapūjā 31a
6) Nyāsarvidhi 40a 7) Āhutipātralakṣaṇa 43b 8) Homavidhi

656.

21/10 24 Bl 7 Linien Geschrieben im Anf dieses Jahrh von
Mathurānātha einem Śārasvata Brahman

Lakṣmīnarāyaṇahṛidayā, Gebete an Lakṣmī und Narāyaṇa
Beginnt श्री अस्म्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ।
Die Gebete beginnen उद्यत्कोटिदिवाकराभमनिशं शङ्ख गदा पङ्कज
चक्र विभक्तम् etc — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण. पर ।
नारायण पर ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an
Lakṣmī beginnt हस्तद्वयेन कमले धारयन्ती खलीलया । हारनूपुर-
सयुक्ता लक्ष्मीदेवी विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft
citirten Ātharvanarīhasya genommen sein

657.

21/10 4 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1841

Lakṣmīpūyanarudhi, Gebüchse bei der Verehrung der Lakṣmī
Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा षोडशोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये
यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धीतवस्त्र परि-
धाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation
beginnt mit क्षीरसागरसभूता क्षीरवर्णसमप्रभा । क्षीरवर्णसम वस्त्र
दधाना हरिवल्लभा ॥ Vgl Mahalakṣmīpūja

658.

18/12 7 Bl 11 bis 12 Linien Abschrift von 1764

Viṣṇupūjana Verehrung des Viṣṇu In 68 Versen Beginnt
अथ श्रीमद्भगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पद्यानि ॥ अथ ध्यान ॥
ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशाक्षरैर्वेदकर वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्रं जल-
धिष्ठमीशमनन्तमाद्य कमलायुतं च ॥ १ ॥ भूश्मश्रुनेत्राणि च पिङ्ग-
लानि रथाङ्गशङ्खाज्जगदा दधान । ब्रह्माण्डलघावृत्तरोमराणि पीता-
शुक पीतसुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst. अथ चमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिष्फुटानि यानीह कर्माणि मया कृतानि । चम्याणि चैतानि मम चमस्व प्रयाहि तुष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10. 5 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Śukla Samyatarāma im J. 1803

Viṣṇupūjana, Verehrung von Viṣṇu Beginnt. विष्णुपूजनम् । आचमनं प्राणा° । अद्येत्यादी° । मम समस्तपापक्षयद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । सहस्रश्री° १ ॥ वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्य° ३ । etc

Schliesst : श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्त तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रोमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

30/14. 4 Bl., 9 Linien Etwa 1860

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā* Aus der Schule des Rāmānuja Beginnt. अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सागरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पाञ्चजन्य नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गरुडघण्टामन्त्रः । सर्ववाद्यमयी घण्टा देवदेवस्य वल्लभा । त्वां विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥ अथ विष्ण्वावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं समुखो भव ॥ ३ ॥

Die *Rāmapūjā* beginnt. ओं रामानुजगुरुप्रमाणाद्योद्धाधर्मशाला । चित्रकूटसुखविलासगोदावरीप्रदक्षिणक्षेत्रधनुपतीर्थ । —

661.

17/11. 6 Bl., 12 Linien Etwa 1800

Devapūjana, Verehrung des Viṣṇu Beginnt सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णिकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देव शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीष्टितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरणे त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्त्र्यो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव लघं सुदिनं तदेव

तारावल चन्द्रवल तदेव । विद्यावल दैववल तदेव लक्ष्मीपते ते
ऽद्भिवल सरामि ॥ Das Purusasūkta ist dieimal wiederholt
Vgl 654

Schliesst आवाहन न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजा
चैव न जानामि चम्यता परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं
सुरेश्वर । यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

19¹/₂/9¹/₂ 6 Bl 8 Linien Schrift vom J 1783

Pujārnana, Verehrung der Gotter, namentlich von Ganesa
und Vishnu Mit Versen aus der Vajasaneyīsamhita Spätere Slokas
sind diesen beigesellt Beginnt सुमुखैकदन्तश्च कपिलो गज-
कर्णक । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायक ॥ १ ॥ धूम्र-
केतुर्गणाय चो भालचन्द्रो गजानन । द्वादशैतानि नामानि य पठे-
च्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सयामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्लाम्बरधर देव
शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ ला-
भक्षेया जयक्षेपां कुतक्षेया पराजय । येषामिन्दीवरम्यामो हृदयस्थो
जनार्दन ॥ ५ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ६ ॥ वक्रतुण्ड महाकाय सूर्य-
कोटिसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ श्री.
शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिं etc (Vs 36, 17)

Schliesst यान्तु देवगणा सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋदि
तु विपुजान्भोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

20¹/₂/9 6 Bl 8 bis 11 Linien Schrift von 1758

Pujārnana Diese Handschrift ist älter und genauer als
die vorangehende Auch enthält sie einige Verse mehr, aber sie
ist minder deutlich geschrieben

664.

16 8 2 Bl., 7 Linien Fwa 1720

Isanubhāṣya, Gebet an Vishnu Beginnt श्री नारायणाय
पुरुषाय पुरुषरूपाय वामुदेवाय नमो नमः ॥ श्री माधवाय पुरुषाय
पुरुषरूपाय वामुदेवाय नमो नमः ॥ u s w Wer diese Formeln
betet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmel-
reich ein

665.

19/10 19 Bl, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Visnor Nāmasahasrāvalī Tausend und ein Name des Visnu in Prosa Beginnt १ ओ विश्वस्यै नमः । २ ओं विष्णवे नमः । ३ ओ वषट्काराय नमः । ४ ओं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ ओ सर्वप्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Visnusahasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bl, 12 Linien Geschrieben von Kṛṣṇadeva, Sohn von Bhaṭṭa Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiṣṇadeva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्यामः । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । पञ्चमूनाजनितादोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा सत्कारार्थं वैश्वदेवाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्थण्डिले पञ्चभूसत्कारानभिप्रतिष्ठापनमहं करिष्ये । दर्भं परिसमुह्य गोमयेनोपलिप्य दर्भेणोल्लिख्यानामिकाङ्गुष्ठेनोद्धृत्योदकेनाभ्युक्ष्यामिमुपसमाधाय । अथ देवताभिधानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरयेष्ठ आत्मसारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् । पूजा चैव न जानामि त्वं गतिं परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवाख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Sratanadvādasivata, eine Feier, welche am zwölften Tage der lichten Hälfte des Monats Sravana gehalten wird Der Verfasser ist Kalyanarāya Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुहृद्धानं चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽथास्तमेवाह वन्दे श्रीविठ्ठलेश्वरम् ॥ १ ॥ अथ श्रवणद्वादशीनिर्णयो मात्स्ये । द्वादशा शुक्लपक्षे तु नभस्ये श्रवणं यदि । उपोषिकादशी तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भविष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ सगमे सरिता स्नात्वा द्वादशी समुपोषितः । समयं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रवणद्वादशी यथेकादश्यामेव स्यात्तदा विष्णुशृङ्खलयोगः स्यात्तत्रैकेनोपवासेनैकादशीव्रतं श्रवणद्वादशीव्रतं च द्वयमपि कृतं भवति ॥

Der Verfasser citiert das Nīrnayamṛta und den Tattvārthadīpa

668.

17/10 7 Bl 9 Linien Abschrift von 1648

Surupadiadasivrata aus einem Zwiegespräch von Uma mit Mahesvara Der Text ist ganz korrumpiert Dieses zeigt der Anfang पूर्व देवक्या सह कृष्णस्य रुक्मिण्यार्थे अवीनयात् । कति सजाता । १ तत पश्चात् नारदेन कृष्णाय । इदं कथितं । सत्य-भामाया । विरूपा । परीणय । कृष्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरूपा दृष्ट्वा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मात सम कृष्णवल्लभा । भगनीय दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pauca Monats gehalten Am Schluss heisst es इतो श्री उमामहेश्वरस-वादे नीलदही द्वादशीवृत सपूर्ण

669.

17/11 28 Bl 7 Linien Et va 1860

Suryavrata, Verehrung der Sonne Unvollständig Beginnt तत्रादौ सूर्यव्रत मदनरत्ने सौरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्त-काञ्चनसनिभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्र-नीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेवि-ते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीन देवदेव जगद्गुरुम् । अथ दशभुज शम्भु पञ्चवक्त्र महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवित सुरसघातेरुमासार्धे जगत्प-तिम् । प्रणम्य शिरसा देव स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ कृतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि वि-विधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुचेचादिचेत्राणि पवित्रा आश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधिय श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्व-तीर्थेषु यत्पुण्य कृतैश्च व्रतकोटिभि । सर्वदानैश्च तपसा यत्फल जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्य कुरुभि सर्वं कृतैर्यज्ञैः सदचिणै । महारुद्र-जपैर्लक्षैर्यत्फल च द्विजन्मनाम् ॥ ८ ॥ तद्भूत देवदेवेश सत्य ब्रूहि महेश्वर । येन सजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतर व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथितं सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽयं महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यस्तेजसा नाथ सर्वदेवमयी महान् ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनानां च चक्षुश्चक्षुष्मतामसी । तेजसा परम तेजो देवानां देवत महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रत । Stimmt überein mit Florence Num 163

670.

98/11 2 Bl 12 Linien Geschrieben von Pamestara im J 1874

Suryavratavulhana, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt
सूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रतं । तदुक्तं सौरधर्मेण ॥ यस्तोदये स्थाज्ज-
गत प्रबोधो य कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकव्याधिविना-
शनी य स भास्करो वो दुरित निहन्त्यात् ॥ १ ॥ मान्धातोवाच
वसिष्ठसंवादे ॥ Hemadri in Viatakhandi II, 552 भगवञ्ज्ञानिना
श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादत । त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रत पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥
सर्वकामप्रदं चैव सर्वमयप्रणाशनम् । भानोस्तुष्टिकरं ब्रह्मभुक्तिमुक्ति-
प्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्तोदये सुरगणा मुनिसंघा
सचारणा । दैत्यदानवसंघाश्च कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्तो-
दये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन्स
विस्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातृसंवादे वसिष्ठ
प्रोक्त श्रीसूर्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

671.

94/9 11 Bl 8 Linien Abschrift von et va 1700

Homavidhi Verehrung der Gotter, insbesondere der Planeten.
Beginnt यजमान स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मीहर्तिके काले देश-
कालौ सकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ग्रहयज्ञं करिष्ये । तच्चादौ गणपतिपूजनमहं करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावहरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधा-
रिणं धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्दक्षिणतो व्याहृत्यनन्त-
रम् । आदित्यव्रतस्थित्यस्य वत्सोऽन्तरिक्षा गायत्री । आदित्यव्रतस्य
Hier bricht die Schrift ab

672.

90/10 6 Bl 19 bis 13 L n e Et va 1650

Jagaranalaksana, über ein Nachtfest welches zu Ehren Vishnus
am elften Tage der beiden Monatshälften gehalten wird Aushebung
von Stellen aus mehreren Purana Beginnt तथा स्कन्दपुराणे
जागरणलक्षणं ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरणस्य च लक्षणम् ।
येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दन ॥ १ ॥ गीतं वाद्यं च
नृत्यं च पुराणपठनं तथा । धूप दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गन्धानुलेप-
नम् ॥ २ ॥ फलमर्घ्यं च श्रद्धा च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्यान्वितं

विनिद्र च मुदा युक्त क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ सायय चैव सो-हं
पापात्पापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विघ्नेन चेतसा ॥ ४ ॥
यामे यामे महाभाग कुर्यादाराधिक हरे । पद्मिष्ठानुसयुक्तमेकादशा
तु जागरम् । य करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥
य एव कुरुते भक्त्या वित्तशास्त्रविवर्जितम् । जागर वासरे विष्णोर्ली-
यते परमात्मनि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशास्त्रेण य करोति प्रजागरम् ।
तेनात्मा हारिती नून किमन्येन दुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst तथा च प्रह्लादसहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि
कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते
हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
कृष्णस्य जागरे तानि विलय यान्ति खण्डश ॥ ८१ ॥

673

21/10 5 Bl 9 Lin en Schrift von 1853

Dehasuddhuprayascitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers
Beginnt आचम्य प्राणानायम्य । देशकालौ सकीर्त्य । अदेत्यादि°
मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्त करिष्ये । पुन । मम देहमु-
द्दिश्य प्रायश्चित्ताङ्गभूत विष्णुपूजापूर्वकं पर्यंत्यूजन पुस्तकपूजनं च क-
रिष्ये । तच्च निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये । तानि कृत्वा
विष्णवे नमः पूजनम् । ब्राह्मणेभ्यो नमः । गोमिथुनद्रव्यस्य स्थापनम् ।
क्लिन्नवासा साष्टाङ्ग प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गम तीर्थ निर्जल सार्वका-
मिकम् । येषां वाक्योदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जना ॥

674

28/3 8 Bl 8 Lin en Geschr eben um J 1528

Navaratrikatha, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier
des Navaratra welche am ersten Tage des Monats Āśvina gehalten
wird 97 Verse wahrscheinlich aus einem Purana Beginnt
नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्भूतं नवरात्रकम् । सर्वकाम-
प्रदं रम्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद
प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्य यश्च स सुखद सर्वदुःखविनाश-
नम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूल सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि
संप्राप्ते पूर्वस्निग्धवसे शुभे ॥ ३ ॥ स्नात्वा जलाशये पुष्टे महानदी
सरसु च । शरीरचिन्ता निर्वर्त्य दम्भलोभविवर्जित ॥ ४ ॥

675

°8/12 1/2 6 Bl 8 Lin en Etwa 1760

Tarpanavāda, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene
Vorfahren Mit Versen aus der Vajrasaneyisamphita Beginnt

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायाम च कृत्वा । अथ श्रीमद्भगवतो० एवगुणविशेषविशिष्टाया पुण्यतिथी । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणा पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितृणा परलोके तृपादोपनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमहं करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुटं कृत्वा । हवे त्वोजं त्वा etc

Fol 2२ मोदानृप्यन्ताम् । प्रमोदानृप्यन्ताम् । सुमुखनृप्यताम् । दुर्मुखनृप्यताम् । अविघ्ननृप्यताम् । विघ्नकर्तारनृप्यन्ताम् । ब्रह्मा तृप्यन्ताम् । विष्णुस्तृप्यताम् । रुद्रस्तृप्यताम् । etc

Schliesst अथ पूर्वोच्चरित० स्नानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूयोपस्थानकृतस्य विधेर्न्यूनानतिरिक्तं सर्वं भवता ब्राह्मणानां वचनाम्बहाविष्णो प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णतास्तु ॥

676

13¹ /8 14 Bll 9 b s 10 Linien Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt श्री पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अथेत्यादि शुभपुण्यतिथी ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पणं च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift überein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bll 16 Linien Sāradā Schrift

Bṛhattarpana die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामपोश्वरा । ते सर्वे सप्तसदेहैस्तृप्यन्तु शिवसंनिधी ॥ १ ॥ भम्बाद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विवेशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादयः । आदित्याद्या यहा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसंनिधी ॥ २ ॥ अष्टौ वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्पय । ये च देवर्पय सिद्धान्तृप्यन्तु शिवसंनिधी ॥ ३ ॥

Schliesst *आग्रहस्तम्भपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवा । तृष्यन्तु सर्वे पितरो मातृमातामहादय ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आ ब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति वृहत्तर्पणम् ॥*

678

29/11 2 Bl 8 bis 10 Linen Abschrift von 1811

Brahmayajñaprayoga die tägliche Andacht Beginnt *अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोग । ग्रामाद्वहि प्रागुदीच्या दिशि नदीतीरे तदभावे गृहे वा शुचिभूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इति सकल्प । विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमृतात्सत्यमुपैमि इति हस्तावबनिज्य त्रिराचामेत् ।*

Endet *ऊर्जं वह्नोः रमृत घृतं पयः कीलालं परिस्रुत । स्तथा यः तर्पयत मे पितॄन् ॥*

679.

18¹/₂/91/ 1 Bl 9 Linen Jtwa 1 80

Brahmayajña mit vorangehender *Madhyahnikasamdhyā* Die letztere beginnt *अथ माध्याह्निकसंध्याप्रारम्भ ॥ ओ केशवाय नमः । हरे श्रीकृष्णाय नमः ॥ उत्तिष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारका । एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओ भू । ० । यात् । ओ-मापो० । रो । मम उपा० । माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये । आपो हि षा म० । था च न ॥*

Der *Brahmayajña* beginnt Fol 3a *श्रीमन्नारायण । ओ केशवाय नमः । हरे श्रीकृष्णाय नमः । ओ भू । ० । प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतिः । वरो ॥ अथ पूर्वोच्चरित एवगुणविशेषणविशिष्टाया शुभपुण्यतिथी सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवक्षयाचार्यपितृतृप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥*

Schliesst *अनेन ब्रह्मयज्ञदेवक्षपिपितृतर्पणेन भगवान्समस्तपितृस्वरूपी श्रीमन्जनार्दनो वासुदेव प्रीयता etc*

680

21/10 2 Bl 9 Linen Et a 1810

Mudrālaṅkāra verschiedene Stellungen der Finger und Hände während der mystischen Andacht Beginnt *विपरीतकरी कृत्वा मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । तर्जन्यो दडवत्कृत्वा मध्यमेस्थे ह्यनामिके । सर्वसन्तोभिणी मुद्रा त्रिलोक्योभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीती करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले*

स्थात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चराचर ॥ २ ॥
Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bl. 9 bis 14 Linien Geschrieben im J 1767 von Viresvara
Sohn von Pandya Ratne vara

Mulasanti, Suhne für die Geburt eines Kindes unter dem
Gestirn Mula Nach Saunaka. Beginnt उक्तकाले गोमुखप्रसव कृत्वा
देशकालीं सकीर्त्य ममास्य कुमारस्य कुमारी वा मूलप्रथमचरणादि-
जन्मसूचितपित्ररिष्टादिशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शौनकोक्तवि-
धिना सनवग्रहमखा मूलजननशान्तिं करिष्य इति सकल्प्य गणेशपूज-
नपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दोश्राद्धानि कृत्वाचार्य ब्रह्माणमृत्विज
श्चाष्टौ चतुरो वा वृत्वा मधुपर्कवस्त्रालकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् ।
तत आचार्य प्राणानायम्यास्त्रिन्मर्कणाचार्यकर्म करिष्य इति सकल्प्य
यदत्र संस्मितमिति सर्पपात्निकोर्यापो हि ऐति मन्त्रैः कर्मभूमिं प्रोक्ष्य
सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst यस्य स्मृत्येति जपित्वा शान्तिसूक्तजपं कारयित्वा सु-
हृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben von Sukla Har sa kara
im J 1759

Vastupūyapaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen welche
bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden Be-
ginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमय कृत्वा गन्धादिभि-
रलक्ष्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वार यथोक्त मण्डपं विधाय तोर-
णादिकं वद्ध्वा तन्मध्ये हस्तमात्रं समेखलं योनिकुण्डं कुर्यात् । ईशाने
ग्रहपीठं पूर्वं वास्तुपीठं कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गण-
पतिस्मरणं मातृकास्थापनं वसोधारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा ।
पूजा । वृद्धिश्राद्धम् । अर्घवन्धनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते
अर्घदानम् । आशु शिशान इत्यनुवाकजपः । प्रयोगोच्चारः । आ-
चार्यब्रह्मर्त्विजा वरणम् । वरुणश्राद्धम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदानं
ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रक्षा-
वन्धनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्पपविकिरणम् । तत्र मन्त्राः ।
यदत्र संस्मितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र
प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वपा-
मविरोधेन वास्तुशान्तिं समारभे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राक्षसा । स्थानादस्माद्वज्रन्त्वन्यत् स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ पश्चा-
त्पञ्चगव्येन गृहप्रोक्षणम् ॥

Schliesst तत्र मन्त्र । अन्न प्रजापति साक्षादन्नमेव जनार्दन ।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पश्चाच्छुद्धमृत्तिकया गर्तपूर-
णम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाद्यत प्रक्षिप्य । पश्चाद्वज्र
मानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशरद्रुकलशोदकेनाभिषेक । तिलक
आशीर्वाद । भूयसी दक्षिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् ।
अथ पूर्वोच्चरितेत्यादि ॥

683

24/11 6 Bl 13 L n en Etwa 1760

Vastup gupaddhati hier *Vastuśanti* genannt Weicht nur in
Kleinigkeiten von der vorbergehenden Handschrift ab

684.

20/10 15 Bl 8 L n en Schrift von 1837

Vastuśanti Weihe eines neugebauten Hauses Beginnt
ज्योति शास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वे ऽहि सपत्नीक शुचिर्यजमान प्रा-
ङ्मुख प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तो शुभ
तासिद्ध्यर्थं सनवग्रहमखा वास्तुशान्तिं करिष्य इति सकल्प्य । तदङ्गत्वेन
गणेशपूजन पुष्पाहवाचन मातृकापूजननान्दीश्राद्धाचार्यत्विम्बरणानि
करिष्य इति सकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलकारादिवस्त्रादिभि
सपूजयेत् । ऋत्विजश्चत्वार । तत आचार्यं कर्म करिष्य इति सकल्प्य
गौरसर्पपान्चिकिरेदिर्मन्त्रैः ॥ यदत्र सन्धितं भूत स्थानमाश्रित्य सर्वं
दा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यच्चस्य तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु
भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन शान्तिकर्म समा-
रभे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राक्षसा । स्थानादस्मा-
द्वज्रन्त्वन्यत्स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst ततो गृहाद्वहिर्गत्वा प्राङ्मुखे गोमयेनोपलिप्य तत्र
चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन मापभक्तेन दीपवलि दद्यात् ॥

685.

16/10 6 Bl 13 Lin en Geschrieben im J 1674 in Kām puri von
Bhatja Gopala Sohn von Bhatja Sukadeva

Vastuśanti in 79 Versen Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सखेप
गृणु तत्त्वत । सुतल वितल चैव नितल तलमेव च ॥ १ ॥ तल
तलातलमित्याहुः सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थितं कूर्मो वास
यस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थितं शेषः सुगर्भोदरसंस्थितः ।

नितले वसते वास्तुर्वास्तुभूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ
करिष्ये भूपरिग्रहम् । ऐशान्या च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत् । रचोघ्रपाव-
मानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्वाह्य-
वाचनम् । अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे
वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात् । न च व्याधिभयं तस्य न च
बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्वर्षशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेन्नरः । सुरा-
न्ये राजगृहे यामे शतपदं जपेत् । राजाभिषेके नगरे महाप्राका-
रपूजने ॥ ७५ ॥ क्षेत्रे गजाश्वशालाया सहस्रपदिकं जपेत् । वापिष्णुप-
तडागादिदीर्घिकादीं जलाश्रये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वास्तु पूज-
येत्तत्र पारगः । गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥
(सहस्रपदो वास्तुः) पथ्यधिकशतो ब्रह्मा अर्यमा देवतास्तथा । कर्णे
दशपदश्चैव बाह्वे पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशश्चैव शेषा
विशत्यदास्तथा । सहस्रपदिको वास्तुर्ज्ञेयस्तज्ज्ञेययाक्रमन् ॥ ७९ ॥

686.

21/10 15 Bl., 6 Linien Etwa 1840

Vastuśānti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य
देशकालौ सकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि
निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशाश्विकाकूर्मान्तभूम्यादीनां पूजनमहं करिष्ये ।
इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नमः । आसनादिपुष्पाञ्जलि-
पर्यन्तां पूजाविधायार्थं गृहीत्वा । रच रच गणाध्यक्ष त्र्यक्ष त्रैलो-
क्यरक्षक । भक्तानां त्वं भयवाता वाता भव भवार्णवात् ॥ Der
Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bl. 9 Linien Etwa 1780

Vastuśānti, die Gebrauche bei der Betretung eines neu
erbauten Hauses von Seiten eines Śādra Unvollständig Beginnt
अथ शुद्धाणां वास्तुशान्तिर्लिख्यते ॥ सुमुख्येत्यादि । शास्त्रोक्तपुंर्थं मम
सकुटुम्बस्य सप०स्य नूतनगृहप्रवेशाद्भूतवास्तुपुरुषप्रीतिद्वारा सुखायुलं-
क्षीपुत्रर्षीवाद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं सग्रहवास्तुशान्तिकर्माहं
करिष्ये । तद्भूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्यावृत्तिर्जा वरणं पुण्या-
हवाचनं च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम् त्वमेहोहि
अश्विकात्र्यम्बकात्मज । सिद्धिबुद्धिपति त्र्यक्ष लक्ष्मीभूतिपतिः पिता ॥ etc

Fol 7b schliesst भूमिः पश्चिमतो भीमात्स्कन्दो दक्षिणतः स्मृतः ।
विष्णुः प्राच्यां बुधात्स्यायो पश्चात्तारायणः स्मृतः ॥ इन्द्रः पश्चाद्गुरोश्चैव

ब्रह्मा स्थाप्यो ऽथ पूर्वत । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्प्राच्यामिन्द्रस्त-
धैव च ॥

688.

28/12 6 Bl 12 Linien Etwa 1780

1) *Vastusastira* Eine Seite mit zwölf Versen Beginnt
अथ निर्दोष वास्तु लिख्यते । अव्यक्त वास्तुसंभूत येन विश्व चराचरम् ।
तस्मै सभाय (शान्ताय?) देवाय नम श्रीविश्वकर्माणे ॥ १ ॥ वैश्व
उवाच ॥ निर्दोष वास्तु कथं देव निर्दोषं प्रासादनिर्णय । निर्दोष
मन्दिर सर्व कथयस्वापराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्य
सत्य महाभाग यत्त्वया परिपृच्छते । कथयामि न सदेहो निर्दोष
शृणु साप्रतम् ॥ ३ ॥ निर्दोष शास्त्रदृष्टीना निर्दोष जीर्णमेव च ।
निर्दोष ब्राह्मणो वज्रेन्निर्दोष सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll 2—3a वैश्व उवाच ॥ वापीकूपतडागानां कुण्डादीनां
जलाश्रये । देवताये भवेद्भूच कथं मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजि-
तोवाच ॥ (पुरस्त्र बाह्यभ्यन्तरेषु विविधैः) स्थाज्जलाश्रय देवताये
भवेत्स्थानं कुण्ड विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahr-
scheinlich aus derselben Quelle Statt Aprajita ist Ajarajita zu
lesen was in die Aparajitapricha einreicht Unterschrift इति
चतुर्विंशो समाप्तः ।

3) Foll 4—6 70 Verse in denen der Grundplan für
25 Paläste angegeben wird Der Text ist verderbt und der
folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben श्रीविश्वकर्मा-
वाच ॥ समधाराचतो वक्षे प्रासादपर्वतोपमा सिपरैर्विविधाकारैरने
काडकभुसिते १ आद्य पचाडको ज्ञेयो केसरी नाम नामत तावन्तो
चतुरो वृद्धि यावदेकोत्तर शत २ Die 25 Namen der Paläste sind
हेमर्ण्यः Sarvatobhadra Nandan Nandikala, Nandana Mandira
Vijaya Anantodbhava Hemavat Hemalita, Kailasa, Prithvijaya
Indranila Mahanila, Bhūdhara Ratnakūṭaka Vairajya Padmaraga,
Vajra Mukujayala Atavata Rajahansa Garuda Vajrabha Meu

Unterschrift इति सूत्रसतानगुणकित्तिकेशराजसंपूर्णं भवतु ॥
Vergleiche das Fragment der Aparajitapricha in dem Catalogue
of the Sanskrit Ms in the India Office Num 3152, 1 1141b
Lini 3 und 14 Der Verfasser hieß Bhuvanaleva

689.

23/10 2 Bl 9 Linien Etwa 1480

Sola of carapuy nilla, 16 Arten und Galen bei der Ver-
ehrung von Vishnu Diese sind soweit sie in dieser He erhalten

sind: āvāhana, āsana, pādya, arghya, snāna, ācamana, vastra, yajñopavita, candana, puṣpa, dhūpa, dīpa, naivedya, tāmḇūla — 18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen. Beginnt: सर्ववाद्यमयि घण्टे (ghantā HS) देवदेव जगत्पते । त्वां विना देवदेवस्य न शो-
भन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्रः ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्त्वा-
नात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं संमुखो भव ॥ इति
विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst: पापो ऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः । त्राहि मा
पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति-
हीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्वं (pūjito 'ham HS) मया देव परिपूर्णं
तदस्तु मे ॥

690.

28/12. 8 Bl., 12 bis 14 Linien Schrift von 1686 Die HS gehörte
dem Bhaṭṭa Jivana aus Mahārā-tra.

Samdhyā, die drei Tagesgebete, nach der Āśvalāyana-śākhā
Beginnt: केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन त्रिविक्रम
वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न
अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत जनार्दन उपेन्द्र हरि
कृष्णाय नमः । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः । परमात्मा
देवता । गायत्री छन्दः । प्राणायामे विनियोगः । ओं भूः ओं भुव
ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्व-
रेणं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो
ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति त्रिः ३ ॥ समोपा-
त्तदुरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातःसंध्यामुपासिष्ये ॥

Fol 4a. आचमनं मार्जनान्तं पूर्ववत् । आपः पुनर्नित्ति मन्त्रस्य
याज्ञवल्क्य ऋषिः । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिः छन्दः ।
आपःप्राग्ने विनियोगः ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपास्ये । मार्जनं कृत्वा । अपिष्येति
मन्त्रस्य नारायण ऋषिः । अपिमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री
छन्दः । सायंसंध्यामन्वाचमने विनियोगः ॥

Fol 6a—7a Ein kurzes Kapitel über Brahmayajña. Beginnt
आचम्य प्राणानायम्य देशकाली स्मृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन
यस्ये । Darauf folgt Tarpaṇa Beginnt प्रजापतिमृष्यतु । ब्रह्मा
तृष्यतु । वेदानृष्यतु ।

691.

21/10 9 Bl 7 bis 11 Linien Et va 1720

Samdhyu Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten Fol 5 fehlt. Beginnt ओ केशव • नारायण • माधव • गोविन्द • विष्णु • मधुसूदन • त्रिविक्रम • वामन • श्रीधर • हृषीकेश • पद्मनाभ • दामोदर • सकर्षण • वासुदेव • प्रद्युम्न • अनिरुद्ध • पुरुषोत्तम • अधोक्षज • नृसिंह • अच्युत • जनार्दन उपेन्द्र • हरि • कृष्ण • ॥ २४ ॥ ओ विष्णु २ ओ वाक २ प्राण २ चक्षु २ ओ श्रोत्र ओ नाभि ओ हृदय ओ कण्ठ ओ शिर ओ शिखा ओ वाङ्मया यशो बल । ओ आप । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषि । गायत्री छन्द । विष्णुर्देवता । पवित्रोकरणे विनियोग । ओ अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स बाह्याभ्यन्तर शुचि । ओ पुण्डरीकाक्षाय नम । ओ विष्णुमेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रातः सन्ध्योपासनमहं करिष्ये ॥

Die *Madhyahnasamdhyu* beginnt auf Fol 10^a सर्व पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला शुक्लवस्त्रा त्रिलोचनाम् । विशूलिनी वृषारूढा यजुर्वेदेन सयुताम् ॥

692.

18/11^{1/2} 11 Bl 9 Lin en Geschrieben von Raghunātha in Svātīṣṭya pura m J 1810

Samdhyavidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung Beginnt अथ सध्याविधिर्लिख्यते । यथा विधि स्नात्वाचम्य आसने स्थित्वौष्ठादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक २ । प्राण २ ॥ चक्षु २ । श्रोत्र २ । नाभिहृदयकण्ठशिर शिखा । वाङ्मया यशो बलम् । प्राणायाम । अपवित्र पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषि । अनुष्टुप् छन्द । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोग ॥ ओ अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स बाह्याभ्यन्तर शुचि ॥ १ ॥ अलाभिषेक । गायत्र्या शिखावन्धनम् । गायत्र्या शिखा दक्षिणावर्तेन त्रिरावर्त्य बध्नीत ॥ ओ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितक्षयार्थे ब्रह्मावाप्त्यै प्रातः सध्यामहं करिष्ये इति संकल्प ॥

Die *Madhyahnasamdhyu* beginnt auf Fol 9^a अथ मध्याह्नसंध्या प्रातः सध्यावत् । सकल्पावाहनाचमनाञ्जलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितचयाथै रुद्रव्याप्त्यै मध्याह्नसंधोपासनमहं करिष्ये ॥ अन्य-
त्पूर्ववत् ॥ Die Sāyamsaṃdhyā ist Viṣṇu geweiht.

693.

18/9. 10 Bl., 7 Linien. Etwa 1750.

Saṃdhyāprayoga nach der Taittirīyasamhitā Foll. 1—7. Die Unterschiede der Madhyāhṇasaṃdhyā und Sāyamsaṃdhyā sind ganz kurz angedeutet. Beginnt: अथ संध्याप्रयोगः ॥ ओं वामे वहन्कुशान्दक्षिणे पाणौ सपवित्रं कुशचयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या शिखां बद्ध्वा ऐशान्यभिमुख आचम्य ऋतमित्यभिमन्त्र्य पुनराचामेत् । ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रक्षां कुर्यात् । तत ओंकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छन्दो ऽभिर्देवता शुक्लो वर्णः सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः । ओं सप्तव्याहतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णि-
गनुष्टुबृहतीपङ्क्तिचिष्टुज्जगत्यस्छन्दांस्यपिवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविद्ये-
देवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥

Schliesst: ओं अप्रिथ मेति रुद्र ऋषिः प्रकृतिस्छन्दो ऽभिर्दे-
वता । अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ अप्रिथ मा मन्युश्च मन्युपतयश्च
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्तां यद्वा पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां
पद्भ्यामुदरेण शिखा अहस्तदवलुम्पतु यत्किञ्चिदुरितं मयि इदमहमापो
ऽमृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । श्रेयं पूर्व-
वत् ॥ इति त्रिकालसंध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen 3 Bl. bezeichnet 3 4. 8 aus einem Tarpaṇa
Fol. 3 beginnt: कक्षपादरितः कक्षपः शिल्पात्कक्षपाच्छिल्पः कक्षपः
कक्षपान्निधुवेः etc (Śatap Br. 14, 9, 4, 33) Fol. 8 schliesst अमु-
कगोत्रेणामुकशर्मणा मया छतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवऋषिमनुष्यपितृतर्पणेन
भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तनित्यतर्पण-
विधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26/12 7 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1680.

Saṃdhyātarpaṇamantrāḥ, einige Texte, die sich auf die
Saṃdhyā beziehen, zum grösseren Teil aus dem Taittirīyāranyaka
Mit einem anonymen Kommentar Fol. 1 fehlt Der erste Vers
auf Fol. 2b beginnt (T. Ā. 10, 25). सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् । etc. Kommentar: मा मां सूर्यश्च
मन्युश्च मन्युपतयश्च रचन्ताम् । मन्युर्यज्ञः । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रा-
दयः । केभ्यो रचन्ताम् । मन्युहतेभ्यः पापेभ्यः । आसङ्गयज्ञहतेभ्य
इत्यर्थः । यद्वा मन्युः क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधहतेभ्यः

पापेभ्यो रक्षता क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममेतादृशः क्रोधो मा भवतु चेनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind अपिद्य मा मन्युद्य etc आपो हि षा etc आपः पुनन्तु पृथिवी etc Der letzte Vers ist नमो वः पितरो रमाय etc

695.

20/12 21 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Samdhyatarpana idhi Beginnt. अथ त्रिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोरू करौ प्रक्षाल्य गङ्गामृद्गन्धचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदक्षिणकुक्षिवाङ्गकर्णमूलवामकुक्षिवाङ्गकर्णमूलपृष्ठवशाधूर्ध्वभागेषु । ललाटे केशव विद्यान्नारायणमथोदरे । हृदये माधव विद्याज्ञोविन्द कण्ठमूलके ॥ कुक्षौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रम कर्णमूले वामे कुक्षौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधर च हृषीकेशं च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभ श्रीवाया च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेव च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलकविधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतानन्त गोविन्देति नीलकण्ठ ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथम त्रिराचमनम् ॥

Schliesst देवा गातुविदो गातु वित्वा गातुमित । मनसस्यत इम देव यज्ञ स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1792

Samdhyārāndana, nach der Schule von Rāmānuja Beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः । इत्यङ्गसर्जनम् । ओ भूः ओ भुवः ओ स्वः ओं महः ओ जनः ओ तपः ओ सत्यम् । ओ तत्सवितुर्वरेण्य भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ श्रीमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्किंकरीयं प्रातःसंध्यावन्दनं करिष्ये । इति सकल्पः । आपो हि षा मयोभुवस्ता न etc

Mādhyāhnikā beginnt Fol. 3 b: आचमन प्राणायामः संकल्पो
मार्जनम् । आपः पुनन्तु पृथिवी पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sāyamsamdhyaṁvandana beginnt Fol. 4 b अग्निश्च मा मन्युश्च
मन्युपतयश्च मन्युऋतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bl., 12 Linien Geschrieben von Viśrāma im J 1623

Samdhya (Trikūlasamdhya) Blatt 3 fehlt. Beginnt. ओं
अद्य समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-
संध्योपासनमहं करिष्ये । ओं अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ
ऋषिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः ।
ओं भूः अच्युताय नमः । ऋग्वेदः प्रीणातु । ओं भूः स्वाहा ॥ १ ॥
ओं भुवः अनन्ताय नमः । यजुर्वेदः प्रीणातु । ओं भुवः स्वाहा ॥ २ ॥
ओं स्वः गोविन्दाय नमः । सामवेदः प्रीणातु । ओं स्वः स्वाहा ॥ ३ ॥
ओं ओं अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनत्रयम् ॥
ओं भूः पुनातु । ओं भुवः पुनातु । ओं स्वः पुनातु । ओं जनः
पुनातु । ओं तपः पुनातु । ओं महः पुनातु । ओं सत्य पुनातु ।
ओं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । ओं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जनम् ॥

Die Madhyāhnasamdhya beginnt auf Fol 5 a एवं पूर्ववत् ।
मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc
Darauf folgt in Kurze die Sāyamsamdhya

698.

27/15 16 Bl., 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 Trikūlasamdhya Beginnt प्रातःसंध्या सन-
ध्वा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराल्हे तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता
(MS rīvarjayet) ॥ १ ॥ स्वकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फल-
दायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या वन्ध्या वधूरिव ॥ २ ॥
संध्याकाले व्यतिक्रान्ते ऋचं वाच पुनर्मनः । ऋच वाच त्रयं जप्त्वा
ततः संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये
साम प्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागोजः सङ्गीजो मयि प्राणा-
पाना ॥ यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे
तद्धातु । शं नो भवतु भुवनस्य यम्पतिः ॥ ओ भूर्भुवः स्वः । ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्
(V. 36, 1—3) ॥ पुनर्मनः पुनरायुर्म आगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा

म आगन्मुनश्च पुन श्रोच म आगन् । वैश्वानरो अदव्यस्तनूपा
अग्निर्न पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि
स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ।
अथ प्राणायाम । ओ सप्तव्याहृतीना विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौत-
मात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषय । अग्निर्वायु सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो
विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुबृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब्जगती कन्दासि ॥

Fol 11a Madhyahnasamdhyā आचमनं प्राणायाम शिखावन्ध-
नादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेष । अथावाहनम् । ओ सावित्री
युवती शुक्ला etc

Fol 12a Sayamsamdhyā आचमनं प्राणायाम शिखावन्धनादि
पूर्ववत् । आवाहने विशेष । अथावाहनम् ॥ ओ वृद्धा सरस्वती
ऋष्या पीतवस्त्रा चतुर्भुजाम् । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol 13 *Apośanavidhī* Beginnt अपिरस्मि जन्मनेत्यात्मा-
नममि ध्यात्वा । ओ भूपतये स्वाहा । ओ भुवनपतये स्वाहा । ओ
भूताना पतये स्वाहा । इति वलिदानम् । अन्तररसि भूतेषु गुहाया
विश्वतोमुख । etc Ein Fragment Sieb Num 617, p 4b

3) Foll 14 15 अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दध्मं परि-
समुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोक्षिप्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुप-
समाधाय । श्रीशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने वैश्वानराय यज्ञियपुरु-
पायावाहयामीदमच चन्दन च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो
देवास ईमहे वामं प्रयत्यधरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो
हवामहे ॥

4) Fol 16a Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Be-
zeichnung Beginnt चतुरथ्य मण्डलं कुर्यात् । तत्र पात्र निधाय ।
तन्मध्ये परिवेषणम् । पितु नु स्तोपमित्यत्र स्तुत्वा ।

Schliesst इत्यन्नं परिसिच्य । इति प्रोक्ष्य । Dies ist ein
Bruchstück des Apośanavidhī und findet sich in Num 617 auf
Fol 4 a b

699.

15/94/ 55 Bl., 5 Litren Geschrieben von Ma 14a kara im J 1855

Chandoganam Āhni/am enthält die Gebete am Morgen
Mittag und Abend Von Śivalama Sohn von Vi rama Beginnt
प्रणम्य तात विश्रामं विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मणमाश्रित यत्र
प्रातः कृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधि तस्य प्रवक्ष्यामि छन्दोगानां हि
ताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुटे ॥ २ ॥ ब्राह्मे

मुहूर्तं उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा क्षालितचरणः प्राङ्मुखो [दक्षमुखो] वीपविश्वाचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पायाणसितमणिमज्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सव्येनान्वालय्य ब्राह्मेण तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरन्मृज्य पादावभ्युक्ष्य जलान्तरेण शिरो ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलार्द्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Prātahsarpdhyā endet Fol. 14b Die Madhyāhnasamdhyā beginnt ibid.: स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा संध्यां कुर्यात् । स्नानविधिरस्मत्कृतकृत्यचिन्तामणौ द्रष्टव्यः । Die Sāyamsandhyā beginnt Fol. 54a. सायंसंध्योपासनमहं करिष्ये इति संकल्पः । ध्यानावाहने विशेषः ।

700.

18/11. 10 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1815

Sinhasthaguruvīdhī, das Baden im Ganges und andere Ceremonien, namentlich das Haarscheeren, wenn Jupiter im Zeichen des Löwen steht. Beginnt पुण्याहादिचय कृत्वा गङ्गां प्रति गच्छेत् । लोकचतुष्टयं पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु सहिता देवाः स्नानार्थं गीतमो सुराः ॥ १ ॥ आयान्तु पितरः सर्वे ये ऽस्मत्तः आहकाङ्क्षिणः । यास्यामि गीतमो गङ्गां सिंहस्थे च बृहस्पती ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतेर्देवि कृपां कुरु । तव याचां विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये शुभैर्वृते । तव याचां विधास्यामि प्रसीद गीतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine Lücke auf Fol. 5.

701.

23/12. 7 Bl., 12 Linien. Etwa 1740

Punyāharācāna, Segenssprüche, welche beim Anfang und Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden. Beginnt कृतमङ्गलस्नानः स्वर्लोकतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्र-केतुर्गणाध्यक्षो । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्लाम्बरधरं देवं । लाभक्षेपां जयक्षेपां । अभीप्सितार्थं । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये । सर्वदा सर्वं । तदेव लभं ॥ Sieh Svastivācana.

Schliesst. आदित्यश्चन्द्रमा भीमो बुधजीवसितार्कजाः । यहास्त्वामभिपिबन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । क्षपयो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा देव्याद्याप्सरसां गणाः ॥

702.

20/9 24 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben auf Europäischem Papier um etwa 1870

Punyaahavacana Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes Unvollständig Beginnt
अथ पुण्याहवाचनं लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकाली संकीर्त्य
समात्मन पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम् कुमारस्य श्वो विवाहाख्य
कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्य कर्म करिष्ये) अस्य पाण्डिग्रहणसमये
ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यऋत्विग्द्वारा नवग्रह-
मखाख्य कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदी निर्विघ्नतासिद्धयर्थं महागण-
पतिपूजन पुण्याहवाचन मातृकापूजन नान्दीश्राद्ध मण्डपप्रतिष्ठाकुल-
देवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlassig ge-
schriebenen Handschrift bezeichnet *Punyaahavācana* endet Fol 6a
Matrikapujan Fol 7a *Nandīśraddha* Fol 8b *Mandapadevata-
sthapanā* Fol 9b *Sthandiladikarman* beginnt 9b—Fol 12a
tät *Āchārya* *Ādevyādi* । *Ātmān* *Purāṇo* *uktaphalaprasāra* (आदि) *nav-
grah* (देवग्रह) *devatā* *pṛītyartha* *ma* *avahana* *achāra* *pūjan* *chēdānīmha* *karishyē* ।
Bṛāhdāna endet Fol 22b

Ein *Punyaahavācana* wird aus dem *Bahvr̥cāpari-ṛṣṭa* in Hemadri's
Danakhanda p 146 mitgeteilt

703.

23/10 6 Bl 6 Linien Geschrieben von einem Sohn des Madiraj
um 1720

Śāstnācana Segenssprüche für besondere Gelegenheiten
Beginnt अवनिगतजानुमण्डल कमलमुकुलदृशमञ्जलि शिरस्थाधाय
दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नदो
गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुप्रमाणेन पुण्याह दीर्घमायु-
रस्तु । शिवा आप सन्तु । सीमनस्यमस्तु । गन्धा पान्तु सुमङ्गल्यं
चास्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमस्तु । अक्षता पान्त्वारोग्यमस्तु । ताम्बू-
लानि पान्त्वैश्वर्यमस्तु । दक्षिणा पान्त्वायुष्यमस्तु । Aus Hemadri's
Danakhanda p 146

704.

28/15 8 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1798

Śāstnācana Beginnt संपूज्य गन्धमाल्याद्यैर्ब्राह्मणांस्त्वस्ति वा-
चयेत् । धर्मकर्मणि माङ्गल्ये सयामाहुतदर्शने ॥ पुण्याहवाचनं दैवे
ब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोङ्कारं कुर्यात्तत्रियवैश्वयो ॥ २ ॥

Diese Handschrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorbeigehende. Nach der Unterschrift stammt der Text aus dem Dāṇḍakhaṇḍa. Sieh diesen p 145

705.

32/14 13 Bl 17 bis 22 Linien Etwa 1790

Sarvadēvapratisthā, über die Aufstellung und Weihung von Götterbildern. Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (mandapa) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (kunda) ausführlich berichtet. Zugleich werden die dabei angewendeten Gebräuche und vedische sowie anderweitige Sprüche mitgeteilt. Unvollständig. Zu vergleichen ist Matsya-purana Kapitel 264 Pratisthānukīrtane Manlaparivṛṇanam. Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा निख्यते ॥ उदगयने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पक्ष्यष्टमी चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्ताना निषिद्धतिथि-वर्जितानामन्यतमस्या तिथी निषिद्धास्वपि स्वदेवत्याया यजमानस्य चन्द्रसूर्यतारावलान्विताया प्रतिष्ठा कार्या ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य वदशिश्व कुशहस्त सपत्नीको गणपतिं ध्यायन्प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा संकल्प कुर्यात् । सुमुखयेत्यादि । देशकाली सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मण सहदारापत्यस्यात्मन सम-स्तपापक्षयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वाब्दशापरान्तसहदारापत्यमात्मान चेति पुरुषानुदत्तं यथाविभव देशकालाद्यनुसारत श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तुं तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गण-पतिपूजनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । इति संकल्प ॥

Fol 3a Mandāpakaṛaṇam Tasya parimaṇam kundaṛaṇa 4b Stambharoṇa 4b Arghyakarana 7a Homadrayavapravasa 9a Vastupūjavidhi 10a Kṣetrājalapitṭha 11a

Citiert werden das Devīpurana und Matsyapurana. Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 81 Saṁvatsarabhantaśekhara Fol 8a

706.

26 9 24 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Vijayaśmṛi

Kundaman lapasiddhi Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hüllen zum Opfer. Verfasst im Jahr 1620 von Viṭṭhala Dikṣita. Sohn von Bābārman. Text und Kommentar. Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकमानुजठरे राजकुलाधारिणि प्रोदयच्छफरीयुग दरदनल्पमे ऽणुहीरावलि । सखींचुङ्गगिरि-दयाधरचरो दीना कलिन्दात्मजा पञ्चाययंमिदं शिवामिति वदन्मैर

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ छण्णात्तिगोचे नितरा पविचे पविच्चकर्मा-
जनि वूवश्मा । तत्तूनुना विट्ठलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्ड-
सिद्धि. ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt मत्तमतङ्गजवदन सादितविघ्नावली-
सदनम् । गौरीहरयोस्तोक पालितलोक हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxon Num 798

707.

25/11 44 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Kundamandapasiddhi Text und Kommentar .

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bl., 11 Linien Etwa 1710

Kṛiṇasahasranāman, tausend Namen des Kṛiṣṇa, aus dem Bhāgavatasārasamuccaya von Vallabhācārya (Vaiṣṇānarapīṣṭam Sahasranāmas-totram) In 257 Versen Beginnt पुराण[पुरुषो यश्च] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्रं वक्ष्यामि तस्य भागवताद्भुत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशाः प्रवेशा विभवोत्तताः । सुद्रा अपि भवन्त्याशु श्रीकृष्ण तं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानाम-प्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुचचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि सुरवैरिणः । सहस्र येन पठितैः पठित स्याच्छुक्तामृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ऋषिरग्निर्निरूपितः । गायत्री च तथा छन्दो देवता पुरुषोत्तमः ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bl., 9 Linien Etwa 1790

Vallabhāstakavīraṇa, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Viṭṭhalesvara: Dieser begann श्रीमद्वृन्दावनेन्दुः । Das erste Blatt fehlt Die ubrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् 3 न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णत्किस्त्वभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादाञ्जलपया विवृत वल्लभाष्टकम् । छपयन्तु सदाचार्या भृत्ये श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादाञ्जलपरा-गारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिल वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्र-भुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचितं श्रीवल्लभाष्टकविवरणं संपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविद्वल्लभोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्ता म-ज्जन्त्यस्मिन् त्रिसंगमे ॥

710.

30/15¹/₂ 20 Bl 14 Linien Etwa 1780

Vidyanmandana von Vithala, Sohn von Vallabhaçarya Unvollendet In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaisnava Schule von Visnusvamin, zu beweisen, dass die Seele (Jiva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Suddha dvaitavada) und dass Krishna die höchste Gottheit sei. Beginnt
निजमुरलिकानादाह्वानागतव्रजसुन्दरीनिरूपमनवस्त्रेहाभोधेर्विचित्र-
रोर्मिभि । किमपि परितयार्द्राद्रौ ऽस्तु (स्वय) प्रभु प्रकटीभवन्नति-
युवतिसभेदेनास्मदृशा विषय सदा ॥ १ ॥ पितृचरणान्नत्वाह हरि-
रिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहत किंचिल्लिखामि यत्नाद्य-
थाबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूत्रादिमणिभिर्जटिल युक्तिमौक्तिके । यथित
कुरुते विद्वन्मण्डन विद्वल सुधी ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिनता-
योपतप्यमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिसृतिपुराणेषु श्रवणादय प्रति-
पाद्यन्ते तेषां विषयश्च ब्रह्मैवोच्यते । तन्निर्धर्मक सधर्मक वेति भवति
विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10 53 Bl I : en verschieden Etwa 1750

Sarasamgraha Dieses nach dem Ende des 16 Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile Der erste bis Fol 19b enthält eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist Der zweite von da ab gibt die besonderen Satzungen der Vaisnavas (Bhagavatas) Unvollständig Fol 17 fehlt. Beginnt सर्वस्थूलतर गजेन्द्रवदन लम्बोदर सुन्दर विघ्नेश
मधुगन्धलुब्धमधुपचालोलगण्डस्थलम् । दन्ताघातविदारिताहितजनं
सिन्दूरशीभाकर वन्दे शैलसुतासुत गणपति सिद्धिप्रद कामदम् ॥ १ ॥
Der zweite Teil beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ वेदे रामा-
यणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरि सर्वत्र
गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव स्मृतिरेव च । वैष्ण-
वानां मुदार्थाय क्रियते सारसग्रह ॥ ११ ॥

Ausser Puranen und Smritis werden Acaradarśa Āśvacadarśa Mantramahodadhī Sarasamuccaya (dh) Smritisaravali citiert

712

26/10¹/₂ 80 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1620

Viṣṇubhakticandrodaya Verehrung von Viṣṇu geteilt infolge des gewählten Wortes Candraya in 16 kala Von Nṛsiṃharāya Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP I 76 erwähnt ist im Jahr 1410 datiert Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll 104—107 117 Die achte kala

endet Fol 109a 9 Fol 120a 10 Fol 120a 11 Fol 136b
12 Fol 142b 13 Fol 150b 14 Fol 162b 15 Fol 177a
16 bricht ab in Karavīramahimān

Der Verfasser gründet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purāṇa. Ausserdem citirt er Tattvasāra, Tattvasāgira, Nṛsiṃhasūtrasva, Yogavasīṣṭha, Viṣṇurhasya, Vaiṣṇavatāntra, Saundharmah

713.

24/10¹/₂ 7 Bl., 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhacapatikā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser. Er sucht zu beweisen, dass Nārāyaṇa einen höheren Rang einnehme als Śiva, und dass der erstere sich in Rama verkörpert habe. Zu diesem Zwecke citirt er viele Stellen aus Upaniṣads und Puranen, namentlich dem Bhāgavata purāṇa. — Unvollständig. Beginnt चित्ते स्वरामि श्रीकृष्ण श्यामं शोभितकौस्तुभम् । चतुर्मुखेशसूज्यपादपद्मं ब्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्री-वेङ्कटाद्रिवसति श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेश च*) भुवि वैकुण्ठा-देशिकरं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शनेऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश ist Viṣṇu. Der Sinn ist malträtirt) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमोऽयं सङ्घिरिप्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्वेषिपामरैः । वह्निहताक्षरान्देवान् जीवानेष जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवोऽपि यः । श्रीविष्णुपदसभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाहयद्दिलोच्छास्त्रदुर्मुखे । पराङ्मुखकरो काचिच्चपेटा श्रुतिभिर्देदे ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एकं नारायणं सर्वशेषिणं प्राङ्गरीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय परःकोटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविष्मृतिपुराणेतिहासादिभिः पामरान्धजीवानां ज्ञानचक्षुर्दानाय महानिव श्रमो व्यधायि । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीययन्त्रप्रणयनेन सोऽकारिः । तदुपजीविना मया च दुर्जनचपेटिकेयं विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21 a 4 Bl. 11 bis 13 Linien Etwa 1700

Fuṣpadhyāya 76 Ślokaś Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Götter und insbesondere von Viṣṇu. Beginnt आरामोपहतं पुष्पमारुह्य पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिपद्ये नम्यं

*) Landpflanze oder so gibt भुवि स्वीयधामा. Das Metrum bleibt nicht.

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारण्यं गृहीतं स्वयमेव च ।
मध्यमं पुष्पमारामे क्रीतं स्यादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतियह्ये च यत्तत्त्वं
तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्बुधा ॥ ३ ॥
पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु त्रुटितं छिन्नमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शू-
द्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ त्रुटिते चार्थनाशं स्याच्छिन्ने चैव बल-
क्षयः । शुष्के चायुक्षयो हि स्याद्दग्धे पुष्पे प्रजाक्षयः ॥ ५ ॥ नैक-
पुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्नात्कलिकामपि । पद्मोत्पलानां भेदे तु ब्रह्म-
हत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ छिन्नं च दलहीनं च भूमीं च पतितं तथा ।
विहगैरुपभुक्तं च तत्र गृह्णन्ति देवता ॥ ७ ॥ Die Blumen werden
einzeln aufgezählt und die Tulasi nimmt unter diesen eine hervor-
ragende Stellung ein

Schliesst सर्वापराधशमनीं प्रणतिस्तु कृता नृणाम् । क्षिपु लो-
केषु विख्याता कृता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा
अमुराणां त्रासकारिणी । घण्टारवे सुरा हृष्टा नादो ऽयं प्रतिगृह्य-
ताम् ॥ ७५ ॥ पाद्यान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवायां
चमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तिम् ॥ ७६ ॥

715.

22/12 6 BH 11 Lin en Etwa 1750

Alimandarastotra ein Lobgedicht auf Kṛṣṇa welches ge-
wohnlich Yamunacarya zugeschrieben wird In verschiedenen
Metren Nach Codd Oxon 227 bestand das Gedicht aus 69 Versen
Hier fehlt das letzte Blatt und das sechste Blatt schliesst mit 62
Beginnt स्वाद्यन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्यं सुदुर्यहम् । स्त्रीत्रयामास
योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामु-
नाय नमो नमः । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥ २ ॥
नमो यामुनपादाब्जरेणुभिः पावितात्मने । विदिताखिलवेदाय गुरवे
विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमो ऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ना-
थाय मुनये ऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिद्वि-
सरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयातिसीम्ने । नाथाय नाथमुनये ऽत्र
परत्र चापि नित्यं यदीयचरणीं शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमो
ऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः । लोके ऽव-
तीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिना वराय ॥ ६ ॥
तत्त्वेन यच्चिदचिदीश्वरतत्त्वभावभोगापवर्गगतदुपायगतीरुदारः । संदर्श-
यन्निरमिमोत्तमं पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23 9 Bl 23 Lin en Etwa 1.90

Ekādaśīnirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaiṣṇavas oder Bhagavatas geheiligten elften Tag (Harivasara) der beiden Mond hälften aller Monate des Jahres beziehen. Zugleich wird bestimmt unter welcher Bedingung das für diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll. Der Kompilator hat namentlich Hemadri benutzt. Von besonderen Schriften citiert er den Harivasarapradīpa Fol. 1a 3a 4b 6a das Ācaratilaka Fol. 2a.

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadācārasarasamgraha* entnommen. Im Sadācārasamgraha welcher Śaṅkara, Sohn von Nīlakaṇṭha zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekādaśī] dvādaśīvratanirṇaya. Catal Ind Office Num 1800.

Beginnt अथ एकादशीनिर्णय ॥ अवतु व कमलाकुचमण्डले प्रणिहित कमलाधिपते कर । कनकनिर्मितकुम्भमुत्थापितो नवतमालतरोरिव पल्लव ॥ नानादुखसमाकीर्णं संसारे नरजन्मनि । एकादशुपवासो य स धन्य स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पचे पचे तु संप्राप्ते एकादश्या तु वैष्णव । कुर्याद्भूत महाविष्णो छत स्वभाङ्गदादिभि ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याय माहात्म्य पदमेकं शृणोति य । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यन्ते नात्र संशय ॥ ९४ ॥

717.

30/9 11 Bl, 12 bis 14 Linen Bengālī Schrift Etwa 1780

Brahmasamhitā fünfter Adhyāya über die göttliche Natur von Kṛiṣṇa. Unvollständig. Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Dīgḍar ungenannter Kommentar. Beginnt अथ ब्रह्मसहिता लिख्यते ॥ ईश्वर परम कृष्ण सच्चिदानन्दविग्रह । अनादिरादिगोविन्द सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्र कमलं गोकुलाख्यं महत्पदम् । तत्कर्णिकारं तद्वाम तदनन्तांशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधकं नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्रमित्यादि । सहस्राणि पत्राणि यत्र तत्कमलं सहस्रपत्रकमलम् । भूमिस्थितामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पद्मं तद्रूप । तच्च महत्सर्वोत्कृष्टं पदम् । महत् श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पदं महावैकुण्ठरूपमित्यर्थः । तच्च नानाप्रकारं श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेषत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या ऋद्धिर्यस्य तत्रो गोपावासमित्यर्थः । ऋद्धिर्योगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीतिः । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्गोकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45
चीर यथा दधिविकारविशेषयोगात् Vol Catalogue India Office
 Num 2511 (2 17) Den von Eggeling aus dem Kommentar
 ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die
 folgenden beizufügen Radhakṛṣṇarcanadīpikā, Svayambhuvagamā
 Bṛhadvāmāna Bhagavatsamdarbha Ādivaraha

718.

28/11¹, 26 BH 10 bis 1° Linien Bengālī Schrift Etwa 1780

Madhyalīlāśloka ein Verzeichnis der im Madhyakanda
 des Caitanyacaritamṛta vorkommenden Sanskritverse Paginirt
 8—33 folglich fehlen die ersten sieben Blätter Der Madhya
 kanda enthält 25 Paricheda unsere HS beginnt in der Mitte des
 neunten

Die meisten Stellen sind aus dem Bhagavatapurana entnommen
 Ausserdem sind die folgenden Werke genannt Katyanasamhita
 Fol 22 b **वर ऊतवहज्वालापञ्जरान्तर्बस्थिति । न शीरिचिन्तावि-**
मुखजनसभापवैशम ॥ Gautamiya 25 b Naradapañcaratra Nara
 diya 15 b Padmapurana Brahmasamhita oft Bhagavadgita oft
 Mahabharata Valmīkapurana 21 a eine neue Bezeichnung des
 Ramayana Viṣṇupurana Skandapurana Hayaśirsapancaratra 24 a
 Viele Verse werden bloss mit **तथा हि** eingeführt.

Andere Werke welche der Bengalischen Bhakti schule an
 gehören sind Ujvalānīlamanī Fol 10 b 26 a — Karnāṃṛta
 d i Kṛṣṇakarnāṃṛta von Bīṣṇamangala 20 a 25 a Siehe Bīṣṇa
 mangala — Govindalīlāṃṛta 12 b 13 — Cutanyacandrodaya oft
 — Danakelīkāmudī 10 b — Bīṣṇamangala 8 b 11 a Siehe
 Karnāṃṛta — Bhaktirasāṃṛtasindhu 14 b 18 b Siehe Rasa
 mṛtasindhu, Haribhaktirasāṃṛtasindhu — Bhagavatāṃṛta 18 b
 — Rasāṃṛtasindhu 14 a 21 b Siehe Bhaktirasāṃṛtasindhu —
 Lāṭāmadhava 14 b 17 a — Viṣṇuprakāśa 27 a 28 a — Stava
 mala 9 b — Haribhaktirasāṃṛtasindhu 25 a Haribhaktivilāsa 23 a
 — Haribhaktisudhodaya 13 b 15 b 16 a etc

719.

28/12 11 BH 10 bis 11 Linien Bengālī Schrift Etwa 1800

Kṛṣṇalīlā Verse zu Ehren von Kṛṣṇa und Rādhā, und zu
 gleicher Zeit von Cutanya einer Personifikation von Kṛṣṇa Diese
 Verse, im ganzen 158 oder 160 sind aus einer Anzahl von
 Purana und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von un
 gleicher Länge eingeteilt Auch scheint in einer vollständigen Samm
 lung eine Teilung in Adyalīlā, Madhyalīlā Antyalīlā (nur diese
 ist vorhanden) vorgewaltet zu haben Der ungenannte Kompilator
 (Granthakara) hat mehrere eigene Verse hinzugefügt und gibt seine
 Quellen zum grössten Teile an Diese sind Adipurana Fol 7 b

Ujjvala Fol 8b. Karnāmrta Fol. 10b. Gitagovinda von Jayadeva Fol. 9b. Govindalīlāmrta Fol. 2b 9b 10a.b. 11a. Caitanyacaritrakāvya Fol 6b Caitanyastavakalpavṛkṣa Fol. 10a b Nṛsiṃhapurāṇa Fol 5a Bhavagavadgītā Fol 6a Bhāgavatapurāṇa sehr oft Rāṣāmrtaśindhu Fol 1b Lalitamādhava Fol. 11a Vidagdhamādhava Fol. 1b. Viṣṇupurāṇa Fol. 5b. Selbst der erotische Vers aus Kīrātārjunīya 8, 37 wird Fol. 8a citiert. — Karpapūra Fol 10a Kṛiṇacaitanya Fol. 11b.

Beginnt: पङ्क्तुं लहयते शैलं मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमहं वन्दे छण्णचैतन्यमीश्वरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे ऽन्यस्य स्वल्पपादगतेर्मुक्तः । स्वछपायष्टिदानेन सन्तः सन्त्यवलम्बनम् ॥ २ ॥ तथा हि ॥ जयतां सुरती पङ्क्तोर्मम मन्दमतेर्गतिः । मत्सर्वस्य पदाम्भोजी राधामदनमोहनी ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यद्वन्द्वारण्यकल्पद्रुमाधः श्रीमद्रत्नागारसिंहासनस्थी । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवी श्रेष्ठालोभिः सेव्यमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst: अन्यकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलछण्णचैतन्यविष्णोः शुभदमशुभनाशि श्रद्धयास्वादयेवस्तदमलपादपद्मे भृङ्गतामेत्य सो ऽयं रसयति रसमुद्यैः प्रेमसाध्वीकपूरः ॥

720.

29/10. 2 Bl., 12 bis 13 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1620

1) *Gauracandraśyāstakālilāsmuranadaśaka*, ein Lobgedicht auf Caitanya, in 10 Śīrḍūlavikṛdita-Versen, denen später ein elfter hinzugefügt ist. Beginnt: श्रीगीराङ्गमहाप्रभोश्चरणयोर्या केशशेषादिभिः सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यया (सानैर्यया MS) लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृतिं (श्रुतिं MS) प्रथयितुं भाव्यां सदा सत्तमैः स्तौमि प्रात्यहिकं तदीयचरितं श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ राज्यने शयनोत्थितः सुरसरित्वातो ऽन्नभोजी प्रगे पूर्वाह्ने स्वर्गणैर्नसत्युपवने तिर्भाति मध्याह्नके । यः पूर्वाह्नपरालोके निजगृहे सायं गृहे ऽद्याह्णे श्रीवासद्य निशामुद्ये निशि च सन्धीरः स नो रचतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृतो निजगणीः सार्धं प्रभुभ्यां नटतुष्टिस्तानमृदद्ववादनपरैर्गायद्विरस्रमन् (?) । भ्राम्यन् श्रीलगदाधरेण महितो नक्तं विहृत्याद्भुतं स्वागारे शयमानये स्वपिति यस्त गौरमध्येन्यहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगीराङ्गविधोः स्वधामनि नवद्वीपे ऽष्टकानोद्धवा etc Die im Titel genannten acht Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Beschäftigungen von Kṛiṇacaitanya

In Lalmitra's Notices Num. 1624 wird das Gedicht einem

Viśvanatha Cakravartin, hingegen in Haraprasadas Notices I, Num 105, einem Naraharisarakara zugeteilt

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh Versen Beginnt चामीकरतडिद्वीरचूडाबन्धमनोरमम् । लोलाल-
कावृते भाले विभाजितिलकोत्तमम् ॥ १ ॥

Schliesst सकीर्तनरसे मय नृत्यन्त प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभि
झावयन्त स्वस्वभक्तधरातलम् ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus
dem ersten Gedicht der dort von Vers 3 ab gebrauchte Refrain
तं गौरमध्यैम्यहम् zu ergänzen Aus diesem Grunde bewahrt sich
dieser Teil als eine Nachahmung des ersten

721.

32/11 9 Bl 9 bis 12 Linien Bengālī Schrift Etwa 1840

Gaurāṅgaganoddeśadīpikā eine Schilderung der Schuler von
Caitanya Verfasst von Kavikarnapura im Jahre 1577 Beginnt
य श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सच्चिदानन्दसान्द्रो गौराङ्गीभि सदृश-
चिभि श्यामधामा ननर्त । तासा शश्वदृढतरपरीरम्भसंभेदत कि गौ-
राङ्ग सञ्जयति स नवद्वीपमालम्बमान ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्त्रिव
प्रियपरिजनान्वत्सलहृद प्रभोरद्वितादीनपि जगद्घोघक्षयकृत । समा-
नप्रेमाण समगुणगणालुल्यकरुणा स्वरूपाद्या ये ऽमी सरसमधुरास्ता-
नपि नुम ॥ २ ॥

Schliesst श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यता
परमानन्दसदोहभक्तवेष्मनि ॥ शाके वसुग्रहमिते मनुनेव युक्ते यन्यो
ऽयमाविरभवत्कतम समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमपचित्तै शोध्य स
माकलितगीरगणाय एष ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal des Indira Office Num 2510
als शाके रसारसमिते मनुनेव युक्ते angegeben Das ergibt 1540 In
Haraprasadas Notices II p 50 findet sich wie bei uns वसुग्रह

722.

११¹/₂/10 6 Bl 10 bis 11 Linien Bengālī Schrift Etwa 1690

Caitanyaḥṅgarāta, 97 Verse zum Lobe von Kṛṣṇa und
Caitanya, in drei Abteilungen (Kandā) Diese Verse sind zum
grössten Teil aus dem Mahabharata, Jaiminibharata und Purāṇas
(Padmapurana, Nāradaīya und besonders Bhagavatapurana) aus
gezogen Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt.
Der erste Kandā mit 36 Versen beginnt आजानुलम्बितभुजी कन
कावदाती संकीर्तनैकपितरी कमनायतापी । विश्वभरी द्विजवरी
युगधर्मपाली वन्दे जगत्प्रियकरी करुणावतारी ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्याय जगन्नाथसुताय च । सभृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नमः ॥ २ ॥ मुरारिगुप्तस्य ॥ अवतीर्णीं स्वकारुण्यीं परिह्वित्नीं सदी-
श्वरी । श्रीछण्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति
जयति देवः छण्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिस्तस्य नित्यपवित्रा ।
जयति जयति भृत्यस्तस्य विशेषमूर्तेर्जयति जयति नित्यस्तस्य सर्वप्रि-
याणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakāṇḍa, 31 Verse. Beginnt: कारुण्यभक्तिदातृने (त्वि?)
चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसमः प्रभो ॥ १ ॥
वन्दे ऽद्वैतं सदानन्दं सुन्दरास्यं महाप्रभुम् । दीनैकबान्धवं शान्तं श्री-
शान्तिपुरनायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्णं विग्रहं कीर्तनप्रियम् ।
वन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वरं जगतः पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakāṇḍa, 30 Verse. Beginnt: प्रासादाये (प्रसादाये MS)
निवसति पुरः स्नेहवक्त्रारविन्दो ममात्मकस्मितसुवदनो बाल्यगोपा-
लमूर्तिः ॥ १ ॥

Schliesst: तर्को ऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना नासावृषिर्यस्य मतं
न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स
पन्थाः ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sārvabhauma 3, 7 lautet: कालान्नष्टं भक्तियोगं
निजं यः प्रादुष्कृतं छण्णचैतन्यनामा । आविर्भूतस्तस्य पादारविन्दे
गाढं गाढं लीयतां चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Cantanya. गृह्णी-
याद्यवनीपाली [गच्छे]द्वा (in der HS. sind die beiden ersten Silben
verwischt) शौण्डिकालयम् । तथापि ब्रह्मणो वन्द्यं नित्यानन्दप-
दाम्बुजम् ॥

723.

19/9¹/₂. 1 Dll, 10 Linien Etwa 1810.

Nimbādityastotra, ein Lobgedicht auf Nimbāditya, dem Haupte
einer Vaisṇava-Sekte, von Mabānta Maṅgaladāsa. 9 Verse
श्रीमते सर्वविद्यानां प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्री-
निम्बाय नमो नमः ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिका-
रिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नमः कल्याण-
रूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रज्ञानघनरूपाय शुद्धसत्ताय ते नमः ॥ ३ ॥
सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen. Der Pöbel erkennt niemals
den rechten Weg.

रूपाय ते नम ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे ।
प्रवर्तकाय शास्त्राणा नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसता नैमिषारण्ये
मुनीना कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नम ॥ ६ ॥
लीला सपश्यते नित्यं कृष्णस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय वि-
श्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्यां तप्तमुद्रा क्ली-
युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इदं पठति
स्त्वोचं निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य क्वापि भय नास्ति सूर्यस्य
तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

18¹/₂/8¹/ 57 Bl. 7 bis 8 Lini. Etwa 1760

Bhaktiratnavali verfasst in Benares im Jahr 1684 von
Visnupuri aus Tirabhukti. In dieser Schrift sind 405 Verse
welche sich auf die Andacht zu Kṛṣṇa beziehen, aus dem Bhaga-
vatapurana ausgezogen und in 13 Kapitel eingeteilt. Beginnt
sie mit dem Vers: सुक्तावपि निस्पृहा प्रतिपद् प्रोक्षीलितानन्ददा यामाख्याय सम-
स्तमस्तकमणि कुर्वन्ति य स्वे वशे । तान्भक्तानपि ता च भक्तिमपि
त भक्तप्रिय श्रोहरि वन्दे सततमर्थये ऽनुदिवस नित्यं शरण्य भजे ॥ १ ॥
सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधित प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारण श्री
कृष्णकीर्तनरूप मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्येन द-
शमे ॥ जयति जननिवासी देवकीजम्भवादो यदुवरपरिपत्न्यैर्दोर्भिर-
स्यधर्मम् । स्थिरचरवृजिनघ्न सुस्मितश्रीमुखेन व्रजपुरवनिताना वर्ध-
यन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhag. Pur. 90 25

Kapitel 1) Fol. 15 b 116 Verse. 2) Fol. 23 a 65 Verse
3) Fol. 27 b 32 Verse 4) Fol. 34 b 45 Verse 5) Fol. 43 a
57 Verse 6) Fol. 46 b 26 Verse 7) Fol. 51 b 31 Verse
8) Fol. 53 a 9 Verse 9) Fol. 53 b 4 Verse 10) Fol. 54 b
4 Verse 11) Fol. 54 b 2 Verse 12) Fol. 55 a 2 Verse
13) Fol. 57 a 12 Verse

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen इत्येषा
वज्रयत्नत कृतवता श्रीभक्तिरत्नावली तत्प्रीत्यैव तथैव संप्रकटिता
तत्कान्तिमाला मया । अत्र श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिक यत्कृतं
तत्त्वन्तु सुधियो ऽर्ह्ये स्वरचनालुब्धस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरण-
शशाङ्क १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपक्षस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥
वाराणस्यां महेशस्य सान्निध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा
सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kantumal finden
sich in dieser Handschrift nur vier Verse

725.

31/10¹/₂ 3 Bl 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavadhyanandhi, ein Gedicht zu Ehren von Kṛiṇā in Vṛndavanā 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind. Beginnt अथ प्रकटसौरभोद्गलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपद्म-
वप्रकरनमशालिद्रुमै । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लीवेष्टितै स्सरेच्छिशि-
रित शिव शितमतिस्तु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदन-
मञ्जुलै सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तर झरुतै । कपोतशुकसारि-
कापरभृतादिभि पत्तिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २ ॥
कलिन्ददुहितुल्लहलहरिविप्रुपा वाहिभिर्विनिद्रसरसोरुहोदररजशयोदू-
सरै । प्रदीपितमनोभवव्रजविलासिनीवाससा विलोलनविहारिभि
सततसेवित मारुते ॥ ३ ॥ प्रवालनवपद्मव मरकतच्छद वज्रभीतिक-
प्रकरकोरक कमलरागनानाफलम्*) । स्वविष्टमखिलर्तुभि सततसेवित
कामद् तदन्तरपि कल्पकाङ्क्षिपमुदञ्चित चिन्तये ॥ ४ ॥

Schlesst नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागयामत्रयीगतमनोहर-
मूर्च्छनाभि । संप्रीणयन्तमुदिताभिरसु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातृसुत
मुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वैव भगवन्त तं सप्रार्थ्य च यथासुखम् ।
आदी संपूजयेत्सर्वरूपचारैश्च मानसै ॥ ३६ ॥ अथ वहि पूजा ॥
अनुज्ञां देहि भगवन्वहिर्यगे मम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाय वहि-
पूजा समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bl 10 Linien Etwa 1790

Bhagavadurudhanakrama Aufeinanderfolge der Andacht an
Viṣṇu von Morgen bis Abend Gehört der Schule von Ramanuja
an Paginiert 1—9, aber Fol 2 fehlt Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते
उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्रणत्व उच्चार्य हस्ती पादौ
प्रक्षाल्याचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुख स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय
स्वाचार्यं ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भवन्निःस्पृहो गुरुमुखाब्जश्रीं
प्रपद्यात्मवान्प्रारब्धं परिभुज्य कर्म सकलं प्रक्षीयकर्मन्तर । न्यासादेव
निरङ्कुशेश्वरदयानिर्नूनमायान्वयो हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वाराद्वहि-
निर्गतं ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपक्षपदुदङ्गासाब्दवातांशुमदग्लीवि-
द्यद्वेषेन्द्रधातृमहत सीमान्तसिन्ध्वामुत । श्रीविकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं
तस्मिन्परब्रह्मण सायुज्य समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्य पुमान् ॥ २ ॥
इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नम चितिध (Ende von Fol 1b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyasa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Körpers berührt werden. Die achtsilbige Formel „om Nārāyaṇāya namaḥ“ wird mehrfach zehngliedert wiederholt.

Schliesst tतो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । ओं भगवन्मन्त्रमूर्ते स्वपद-
मासादयेति स्वहृदये उद्वास्य प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्श्वदान्प्र-
णम्य कपाटं बद्ध्वा रक्षां कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदितान्नेन वैश्व-
देवादिकं कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने लुप्ते प्राणायामोचमन्त्रजपः । तदनन्तरं
मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रवन्थाञ्ज्वलणमननजपादिभिरभ्यसेत् ।
ततः सायाह्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिष्वङ्गव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्च-
रन्भगवच्चरणारविन्दयोर्न्यस्तशिरस्कः शयीत । निविच्छेदे ध्यायेत्सं-
कीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 Bl., 16 bis 17 Lumen Bengālī Schrift Etwa 1780

Smaranapaddhati, Verehrung von Kṛṣṇa und Rādhā in
Vṛndāvana, nach der Lehre von Kṛṣṇacāntāya und seiner Schule.
Beginnt तत्र मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तत्र साधकः स्नानादिकं
विधाय प्राङ्मुखीभूय श्रीगुरोश्चरणमाधुरी मनसा विभाव्य प्रणमेत् ।
तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरन्ध्रीलितं
येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीपरमगुरुभ्यो नमः श्री-
परापरगुरुभ्यो नमः श्रीपरमेश्वरगुरुभ्यो नमः श्रीकृष्णचैतन्यचन्द्राय नमः
श्रीनित्यानन्दचन्द्राय नमः श्रीअद्वैतचन्द्राय नमः श्रीरूपगोस्वामिपा-
दादिभ्यो नमः श्रीगौरभक्तवृन्देभ्यो नमः श्रीसर्वेभ्यो वीणवेभ्यो नमः
श्रीराधिकारतिलम्पटाय नमः श्रीब्रजराजकुमाराय नमः श्रीराधिकायै
नमः श्रीललितादिसखीगणेभ्यो नमः श्रीवृन्दावनाय नमः श्रीकुण्डाय
नमः श्रीश्यामकुण्डाय नमः श्रीगोवर्धनाय नमः श्रीयमुनायै नमः ॥

Fol 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend श्रीकृष्णः
परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दनः । तमालश्यामलक्ष्मिः शिखण्डकृत-
शेखरः ॥ Diese Schrift wird auf Fol 3b Ānandacandrikā genannt.

Schliesst अथ तुलसी जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभा देवी जगदी-
तन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगदाक्षीं कृष्णभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः
प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाद्यसंघशमनो स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणाम-
भिर्वान्दिता निरसिनी सिक्तान्तकवासिनी । प्रत्यासक्तिविधायिनी भग-
वतः कृष्णस्य संरोपिता न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्मै तुलसी नमः ॥

F. Grammatik, Wörterbücher, Metrik.

728.

23/1° 30 Bl 12 bis 16 Lin en Geschrieben im J 1753 von Sam
tośarāma Lāk ābl āvanasamīpe Vajavadākhyanagara

Astādhyayi Pāṇini's grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bl. 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Kṛṣṇacandra
im J 1774

Astadhyayi Die Handschrift bestand aus 63 Blättern Jetzt
fehlen Fol 14 22 23 25—36

730.

32/16 28 Bl 12 Linien Etwa 1550

Astudhyayi

731

26/11 27 Bl 8 Lin en Geschrieben im J 1498 in Rājapura von
Duve Somanātha Sohn von Duve Nātha D e Hs umfasste 54 Blätter aber
1—27 fehlen

Aṣṭadhyāyī Beginnt mit 5, 1 7 und reicht bis zum Ende

732.

23/11 5° Bl 8 b s 10 Linien Etwa 1790

Astādhyāyī

733.

26/10¹ 47 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Mahābhāṣyapradīpoddhṛta ein Kommentar zu Kāyaṭa's
Mahābhāṣyapradīpa von Nagoji Bhaṭṭa Sohn von Śiva Bhaṭṭa
Das MS enthält den Kommentar zu Aṅkika 1 4 1 bis 1 4 4 incl
Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविद्वानां स
ज्ञानां विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थमनुपपन्नमत आह ।
आ कडारादिति ३ Ausgabe des Mahābhāṣya mit dem Bhaṣya von
Kāyaṭa Benares 1871 Adhvaya 1 259 — Das erste Aṅkika endet
Fol 11b, das zweite Fol 22b, das dritte Fol 38b, das vierte
Fol. 47a

Schliesst इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजी-
भट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्घोते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाह्निकम् । पादो
ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तबुद्धिनागेशविदुषा
कृतो ऽयं संग्रहो मुदा ॥

734.

28/12 15 Bl., 11 bis 13 Linien Abschrift von 1797

Dhātupāṭha Pāṇinīya, das Wurzelverzeichnis der Schule von
Pāṇini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मैभाषः । एध वृद्धौ ।
सर्ध संघर्षे ।

735.

29/14. 9 Bl., 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhātupāṭha Pāṇinīya

736.

23/11. 18 Bl., 9 bis 12 Linien Diese Abschrift von 1816 gehörte
einem Bhukambhaṭṭa mit dem Beinamen Kavīśvara.

Dhātupāṭha Pāṇinīya

737.

22/11. 33 Bl., 7 Linien. Abgeschrieben von Miśra Mānakacandra im
J 1814

Dhātupāṭha Pāṇinīya.

738.

25/10. 14 Bl., 12 Linien Ganz moderne Abschrift.

Dhātupāṭha Pāṇinīya. Mit Interpolationen Durga und
Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 Bl., 17 und 15 Linien. Etwa 1700.

Anītkārikāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den all-
gemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen
Diese sind in der Kūśikāvṛtti zu Pāṇini 7, 2, 10 angegeben, und
von Bohtlingk in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt.
Ein Kommentar begleitet die Regeln Diese beginnen: अनिद् स्व-
रान्तो भवतीति दृश्मतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्त-
मृतां च वृद्धवृजौ शिडोद्धिषणेष्वथ श्रीद्वित्रिआवपि ॥ १ ॥ Der Kom-
mentar beginnt: अनिडिति स्वरान्तो धातुरनिद् भवतीति दृश्मताम् ।
तु पुनरिमान्सेटस्तद्विदो धातुवेत्तारः षण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति ।
इमान्कारान्तम् । अदन्तमकारान्तम् । अङ्ग लषणे पदे च । कथ वाक्य-
प्रवत्ये इत्यादि । ऋदन्तमृकारान्तम् । पू पालनपूरणयोः । गृ नि-
गरणे इत्यादि । अतामृकारान्तानां मध्ये वृद्ध संभक्तौ वृज् वरणे

इत्येतौ । इवणैष्विवणान्तेषु दुश्चोश्चि (इव) गतिवृद्धौ । डीद् विहा-
यसा गतौ । शीङ् खप्ते । श्रिञ् सेवायामित्येतान् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bll 15 Linien Etwa 1750

Paribhasapatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यो निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरेतराख्याययापि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्ग्रहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसप्रत्यय ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Siradeva

741.

25/11 58 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1851

Paribhasenduśekhara, eine Erklärung der in Panini's Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बशिव ब्रह्म नागेशः कुरुते सुधीः । वालाना मुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीन-वैयाकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kielhorn

742.

25/11 84 Bll, 11 Linien Gute Handschrift von etwa 1400

Prakriyalaumudi von Ramacandra, Sohn von Kṛṣṇa Er gehört zu den ersten Grammatikern, welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d. i. die Lautlehre, Deklination, Komposition, Ableitung u. s. w. Beginnt श्रीमद्विद्वत्मानस्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरुन् । प्रक्रियाकौमुदी कुर्म पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11 1/2 96 Bll Bis Fol 84 7 bis 9 Linien Fol 85—97 10 bis 12 Linien Foll 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyalaumudi Erster Teil Samdhi bis Samasa. Fol 83 fehlt Von Fol 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhi) endet Fol 14b Deklination (Svādhi) Fol 47b Indeklinable Wörter (Avaya) Fol 49a Bildung des Femininum (Śtrīpratyayah) Fol 58a karakaparakriyā (Die Konstruktion der Kasus) Fol 72a Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97a.

744.

26/13 103 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1548

Prakriyāaumudī Der zweite Teil Über Konjugation primäre Ableitung und vedische Formen — Sieh Catalogue of the India Office Num 613

745.

26/11 90 Bl 11 Linien Etwa 1600

Prakriyākaumudī Dieselben Stücke wie in der vorhergehenden Handschrift Das erste Blatt fehlt

746.

26/8½ 42 Bl 9 bis 12 Linien Etwa 1680

Prasāda, ein Kommentar zu der *Prakriyākaumudī* von Viṭṭhala Sohn von Nṛsiṃha Enkel von Ramacandra dem Verfasser der *Prakriyākaumudī* Ein Bruchstück vom Anfang bis fast ans Ende der *Visargasamdhī* oder genauer bis Fol 14a 7 der Hs 748 Beginnt श्रीमद्विदुलमेकमव्ययमज शब्दात्मक ब्रह्म य etc Sieh Catal India Office Num 618 Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl Catal Oxon Num 355

747.

25/11 430 Bl 10 bis 14 Linien Die vier ersten Teile sind aus den Jahren 1784—89 in Dhātṛpura von Durābharama einem Sohn von Jayananda abgeschrieben Der fünfte Teil rührt von einer altern Hand her

Siddhantakaumudī von Bhaṭṭojī Dikṣita Vollständig In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis Samasaśrayavidhayaḥ Foll 1—111 2) Taddhitaḥ Foll 1—74 Damit schliesst das Purvardha 3) Konjugation Foll 1—128 4) Kṛtya und Kṛdānta Foll 1—74

5) Vaidikaprakriya Foll 1—43 Endigt mit den Geschlechtsregeln

748.

25/10 298 Bl 9 bis 15 Linien Geschrieben von Viresvara im J 1771

Siddhantakaumudī Foll 1—12 und 20 fehlen Fol 13a beginnt यं तदादिग्रहणम् I Calcuttaer Ausgabe von 1863 p 91, Line 13 —

Halanta napaś sakalāṅgaḥ Schluss der Deklination, endet Fol 41b Aṅvaya Fol 44b Strīratyayaḥ Fol 52b Vibhaktiyarthaḥ Fol 62b Samasa Fol 89b Taddhitaṭprakriya Fol 153b Dvirukti prakriya Fol 156b Tīkṇantaṭprakriya Fol 256b Kṛtya und Kṛdānta Fol 311f

749.

25/11 103 Bl 11 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1700

Siddhantakaumudī Der Tīkṇanta Teil

750.

25/11 55 Bl (235—289), 11 Linien Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vṛindāvana

Siddhāntakaumudī Der Teil über Kṛitya und Kṛidanta

751.

24/11 26 Bl , 10 Linien Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts

Siddhāntakaumudī Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāṇinis Grammatik gelehrt wird Endigt mit P 8, 4, 27

752.

27/11. 155 Bl , 8 Linien Abgeschrieben von Vireśvara Bhaṭṭa im J 1657

Bṛāhmanoramā, Bhaṭṭojis Kommentar zu seiner Siddhāntakaumudī Der vorliegende Band enthält das Tīñantakaṇḍa

753.

24/10 467 Bl , 10 bis 14 Linien Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben der grossere Teil jedoch von Darlabharama Sohn von Jayānanda etwa um 1790

Tatrabodhini, ein Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Jñāneśvara Sarasvatī Beginnt नत्वा विश्वेश्वर साम्ब कृत्वा च गुरु-वन्दनम् । सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥

Die Handschrift besteht aus zwei Banden Der erste enthielt 229 Bl Jetzt fehlen Fol 122 163 183—185 Die einzelnen Teile sind सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b स्वरसंधि Fol 36a हल्संधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a स्वादिसंधि Fol 50b अजन्ताः पुलिङ्गा. Fol 95a अजन्ता स्त्रीलिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुसकलिङ्गा. Fol 105b हलन्ता. पुलिङ्गाः Fol 138a हलन्ता. स्त्रीलिङ्गाः Fol 139a हलन्ता नपुसकलिङ्गाः Fol 143b अव्ययानि Fol 149a स्त्रीप्रत्यया Fol 182b विभक्त्यर्थाः Fol 229b

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen. 1) *Samāsa* 82 Bl — 2) *Taddhita* 71 Bl Unvollständig Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11 Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a. — 3) *Tīñanta* 88 Bl Unvollständig Schliesst mit sphurati sphurano Ausgabe 2, 153 — Fol 89 90 enthalten ein Stück von den Unadisūtra.

754.

29/12 371 Bl 7 Linien Etwa 1830.

Laghuśabdendusekhara, eine Abkürzung des Bṛhacchabdenduśekhara, Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Nāgeś, Sohn von

Siva Blätt. Beginnt पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रम । शिव-
भट्टसुतो धीमान्सतीदेव्यास्तु गर्भज ॥ १ ॥ याचकाना कल्पतरोररि-
कचक्रताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीवक ॥ २ ॥ नत्वा
फणीश नागेशस्तनुते ऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेह लघुशब्देन्दुशे-
खरम् ॥ ३ ॥ Nagésa citiert seine eigenen Werke Bhasyapradī-
joddyota und Paribhasendu ekhara. Die Handschrift enthält nur
einen geringen Teil des ganzen

सञ्ज्ञाप्रकरण endet fol 65a परिभाषाप्रकरण fol 77a
अचसंधि fol 131a हलसंधि fol 143b विसर्गसंधि fol 10a.
स्वादिसंधि fol 162b अजन्ता पुलिङ्गा fol 249b अजन्ता
स्त्रीलिङ्गा fol 267a अजन्ता नपुंसकलिङ्गा fol 276b हलन्ता
पुलिङ्गा fol 348a हलन्ता स्त्रीलिङ्गा fol 314a हलन्ता नपुंस-
कलिङ्गा fol 351a अव्ययानि fol 361a Darauf folgen स्त्री-
प्रत्यया bis Siddhantakaumudī 1, p 213 sūtra 7, 3, 47

755.

I 20/12 1° Linen II 31/11 10 b s 12 Linen Insgesamt 295 Blł
Foll 1—38 sind um etwa 1820 die übrigen um etwa 1840 geschrieben

La jhusabdenduśekhara Grossere Stücke

I Foll 1—38 सञ्ज्ञाप्रकरण endet fol 26b परिभाषाप्रकरण
fol 31a Acsandhi auf fol 38b schliesst in Siddhantakaumudī
1 p 39, sūtra 6 1 79

II 1) fol 32a beginnt in Siddhantakaumudī *Tiśanta* 2
p 81 sūtra 7 4 68 fol 99 endet in Sk *Lakarāṭhāy rakriya* 2
p 29, sūtra 3 4 5 Der Schluss fehlt — 2) Nach fol 99
folgt fol 147 und beginnt in *Karālā* Sk 1 256 sūtra 1 4 52
Nach 148 folgt 150 aber es fehlt nichts *Vibhakti* *tyarthāh*
schliesst auf fol 170a Darauf folgt *Samasa* *Luksamāsa*
fol 217a *Samas sraya* endet auf fol 220 Sk 1, 485 sūtra
6 1 185 — 3) Nach fol 220 folgt fol 247 Beginnt in
Sk 1, 611 *Taddhita* sūtra 4 4, 36 *Taddhitaprasārya* schliesst
fol 273b fol 276 endet in *Ditūl taprasārya* Das letzte
Blatt fehlt Nach 261 paginiert 263 aber es fehlt nichts

III 24 Blätter *Arūdanta* Nach fol 10 folgt 12, aber es
fehlt nichts

IV 61 Blätter *Svaraprasārya* 11 zweimal paginiert

756.

31/12 4 Bl 10 b s 12 Linen Liwa 1820

Aryayani die in der Siddhantakaumudī nach Panini 1, 1 37 fig
aufgezählten Partikeln mit den in der Praudhamanorama ge

gegebenen Erklärungen Beginnt स्वरादिनिपातमव्ययम् । स्वरादयश्च
निपाताश्चेति समाहारद्वयम् । स्वरिति स्वर्गे परलोके च । अन्तरिति
मध्ये । प्रातर प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । सनुतरन्तर्धाने ।
स्वराद्या पञ्च रेफान्ता ॥

Schliesst वगाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्यो ऽपिना
साहचर्यात् ॥

757.

95/11 118 Bl 8 l 5 10 Linien Etwa 1760

Madhyasidhantakāumuli der mittlere Auszug aus der
Siddhantakāumuli von Varadarāja Beginnt नत्वा वरदराज
श्रीगुरुन्मट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमु-
दीम् ॥ १ ॥ Unvollständig

Aditi beginnt Fol 71a Lakarthaprakriya endet Fol 116b
Vibhaktiyārtha Fol 146b Phasesa Fol 166a Bricht ab in den
Samasanta Sieh Catal Oxon Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezählt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

95/10 35 Bl 15 Linien Etwa 1690

Vaiyāṇanabhisāna allgemeine Sprachlehre von Kōṇḍa
Bhāṭṭa Sohn von Rāṅgoji Bhāṭṭa und Neffe auf väterlicher Seite
von Bhaṭṭoji Dikṣita dessen Śabdakāustubha er benutzt hat Die
HS enthält nur die ersten 20 Karika und des Verfassers eigenen
Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमण नीमि गौरीरमणश्च
पिणम् । स्फोटरूपं यत् सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदा-
तार भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषलाभाय प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥
वाग्देवी यस्य जिह्वाये नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमह
पितृव्य नीमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितरं रङ्गो-
जिभट्टाभिधं द्वैतध्वान्निवारणादिफलिका पुष्पाववाग्देवताम् । दुष्टि
गीतमजैमिनीयवचनव्याख्यातृभिर्दूषितान्सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये
तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥ नत्वा गणेशपादाब्जं गुरुनय सरस्वतीम् ।
श्रीकौण्डभट्टं कुर्वे ऽहं वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिप्सितप्रति
बन्धकव्यूहोपशमनाय विरचितं श्रीपतञ्जलिस्वरणरूपं मङ्गलं शिष्यशि-
ष्यार्थं निबध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ फणिभाषितभाष्याब्धे शब्द-
कौस्तुभ उद्भूतः । तत्र निर्णीतं एवार्थं संक्षेपेणेह कथ्यते ॥ Der
letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum
Śabdakāustubha.

759.

25/10 30 Bl 13 bis 17 Linien Etwa 1720

Vaiyākaranabhūṣanasūtra, ein Auszug aus dem obigen Werke mit einigen Verbesserungen, von Koṇḍa Bhaṭṭa Über dieses Werk sieh Catal Oxon Num 402

760.

22/10 53 Bl 6 bis 9 Linien Etwa 1870

Sabdāśobha, eine Elementargrammatik, von Nilakanṭha, Sohn von Janardana, im Jahr 1637 verfasst Beginnt सानन्द शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभा वयं कुर्मः शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ ॠ etc Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab Sieh Florentine MSS Num 185 (wo in der letzten Linie निजकृतिराधायि zu lesen ist)

761.

25/11 4 Bl, 13 Linien Abgeschrieben im J 1801 von Nandārāma für seinen Sohn Viśvanurama

Sarasvatisūtrapāṭha, die Regeln der Sarasvatī Grammatik Beginnt वन्दे ब्रह्म शिव वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरि वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवताम् ॥ १ ॥ सच्चा सधिर्विभक्तयश्च युष्मदस्मच्च कारकम् । तद्धित स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूचसप्तशती यस्यै ददौ साचात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्यै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ सच्चा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधोऽधिकारश्च यद्विधः सूचलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टयं चिप्त्वा दशधा कैश्चिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसद्विधं सारवद्विश्वतोमुखम् । अक्षोभ्यमनवद्य च सूचं सूचविदो विदुः ॥ ६ ॥ कृतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्तं पदं स्मृतम् । वाक्यं तत्समुदायश्च सा वाक्कामधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhūtiśvarupa zugeschrieben werden Hierauf folgen die eigentlichen Sūtra, beginnend mit अ इ उ ऋ ॠ समाना ।

762.

25/10 11 Bl 7 Linien Geschrieben von Bhaṭṭa Manisa kara Sohn von Haraprasāda etwa im J 1830

Sarasvatisūtrapāṭha Beginnt mit denselben etwas um gestellten sieben Śloka Diese werden von keinem Kommentator erklärt

763.

31/14 80 Bl 12 L nien Schrift von 1829

Siddhantacandriā, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandraśrama Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जले । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ लृ समाना । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसंज्ञका ॥ Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjnaprakarana Fol 2a Visargasamdhā 5b Yasmada smadnirupana 19a Avyayani 19b Stripratyayah 21b Vibhaktiyarthah 24a Samasaparakriya 29b Tiddhitaparakriya 36a (Hier schliesst die erste Hälfte) Akhyataparakriya 67a Kridanta prakriya 80b Diese enthält von 73a bis 77a die Unadī

764.

28/13 128 Bl B s Fol 15a 12 Linien von da ab 10 L nien Geschrieben in Jayanagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857

Siddhantacandrika Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Randern

765.

97/14 78 Bl 1° Linien Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Siddhantacandrika

766.

98/16 48 Bl 14 Lin en Abschr ft von etwa 1780

Siddhantacandrika, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandraśrama Die vorliegende HS enthält nur die Akhyataparakriya, die Lehre vom Verbum Beginnt धातो ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणा प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ भ्वादि ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसंज्ञ स्यात् ॥ आदनुदात्तङित ॥ अनुदात्तेतो ङितश्च धातोरात्स्यात् ॥

Schluss समुच्चये तु सन्नून्यिव धाना खादेत्यभ्यवहरति । पिवत खादेत्यभ्यवहरथ । अन्न भुङ्क्ते दाधिकमास्वादखेत्यभ्यवहरते । भुङ्क्धमास्वादध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पचे हि स्त्री - - -

767.

98/16 48 Bl 12 bis 14 Lin en Etwa 1810

Siddhantacandrika von Ramacandraśrama Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bl 7 L nien Geschrieben von Misra Rupaśrama für Rāma prasāda im J 1810

Siddhantacandrika. Der letzte Teil Kridantaparakriya Beginnt छत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाण प्रत्यय छत्संज्ञक स च कर्तरि ॥

769.

30/13 34 Bl, 20 Linien Etwa 1810

Sadananda's Subkommentar Subodhini zu Ramacandrasramas Erklärung der Sarasvatisutra, und zwar nur zu den Kṛt suffixen Beginnt प्रतोष्ट्य जगन्नाथ सदानन्देन समुदा । सिद्धान्तचन्द्रिका-वृत्ति क्रियते छत्रकाशिका ॥ १ ॥ छत्कर्तरि । उत्सर्गत. कर्तरिति बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand श्रीमत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सद्बिद्याया नानाशास्त्रविचारजात-परमानन्दा । सवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभा. सर्व-त्यपि तेषका विनयावान् शिष्य सदानन्द[क]. ॥ १ ॥ निधिनन्दावपि सदानन्द. सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्ति छदन्ते चक्षवानृजुम् ॥ २ ॥ Wenn unter varsa hier Saka gemeint ist, so wurde dieser Kommentar im Jahr 1778 verfasst sein

770.

19/8 86 Bl 8 bis 11 Linien Etwa 1840

Sārasvatapraṁkriyā, Anubhūtiśvarupa's Kommentar zu den Sarasvatisutra Die Sutra sind im Kommentar eingeschlossen Beginnt प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृजु कुर्वे प्रक्रिया नातिविस्तराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्त न ययु शब्दवारिधे । प्रक्रिया तस्य छत्त्रस्य चमो वक्तु नर कथम् ॥ २ ॥ तत्र तावत्सञ्ज्ञा संख्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ ॠ समाना ॥ अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णा परिगण्यन्ते तेषा समानसञ्ज्ञा च विधीयते ॥

Die erste Vṛtti endet Fol 49a II, 76b III, 85b Sieh Catal Oxon Num 882

771.

28/14 71 Bl 10 Linien Schrift von Samvat 1696 : e 1640 Dieses Datum ist später in Sv 1756 i e 1700 verwandelt worden

Sarasvatapraṁkriyā von Anubhūtiśvarupa Diese Handschrift enthält die Akhyatapraṁkriyā (endet Fol 55b) und die Kṛdanta prakriyā (endet Fol 71b) Die erstere beginnt लक्ष्मीनृसिंहं प्रणि-पत्य काशां बुधाश्च पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीया च तिवन्तवृत्तिं क्रमाद्विखिय गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते । धातो । वक्ष्यमाना. प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ Die Kṛdantapraṁkriyā schliesst स्वरूपान्तो ऽनुभूत्यादि. शब्दो ऽभूवच सार्धक । स मस्करी

शुभां चक्रे प्रक्रियां चतुरोचिताम् ॥ १ ॥ अवताद्वो ह्ययीवः कम-
लाकर ईश्वरः । सुरासुरनराकारमधुपापोतपत्कजः ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bl., 8 bis 9 Linien. Schlechte Abschrift von etwa 1870.
Dieselben beiden Teile der *Sārasvataprakriyā*.

773.

24/10. 40 Bl., 10 Linien Geschrieben in Sāṅgānera im J. 1728.

Sārasvataprakriyā. Kommentar Subodhikā von Candrakīrti
zu der *Kṛidantaprakriyā*. Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet
Beginnt: अथेत्याख्यातकथनानन्तरं कृतप्रत्यया निरूप्यन्ते ॥ Candra-
kīrti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkar's
Report for 1882—1883, p. 43. Am Schluss gibt er die Auf-
einanderfolge von Jaina-Lehrern von Śrīdevasūri (geboren 1115)
bis auf sich selbst. Vergleiche Weber's Katalog Num. 1639 und
Florentine MSS. Num. 183.

774.

20/12. 85 Bl., 8 bis 11 Linien Schrift von 1781.

Sārasvataprakriyā. Kommentar von Mahidāsa Bhatta
womit wahrscheinlich der bekannte Mahidhara (vgl. Catal. Oxon
p. 172b) gemeint ist. Das gegenwärtige MS enthält die Ākhyāta-
prakriyā bis zum Ende des Lakārārtha. Foll 56—89 fehlen —
Mahidāsa wiederholt meistens den Text unverändert, doch citiert
er mehr Sūtra und fügt Beispiele hinzu

775.

16/10^{1/2}. 137 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift von 1800.

Mahidāsa Bhatta's Kommentar zu demselben Teil. Foll 1 40.
53. 120. 125. 126 fehlen. Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet,
doch fehlt nichts.

776.

26/10. 5 Bl., 12 Linien Etwa 1720.

Dhātupāṭha der Sārasvatī Grammatik. Mit Randbemerkungen
in Guzzarati. Beginnt: प्रणम्य परमात्मानं बालव्युत्पत्तिमिदये । सा-
रस्वतीयधातूनां पाठो व्याख्यायते ज्योतः ॥ उदात्ताः सेट एष्टव्या
अनुदात्तास्तथानिटः । इत्युत्सर्गप्रवादो ज्यमपवादो ऽपि कुचचित् ॥
उदात्तैः स्मृतये ते परस्मैपदभाजिनः । ङानुदात्तानुबन्धानामात्मने-
पदमिष्यते ॥ क्रियेवोत्सर्गतो वाच्या धातूनां कारकादियु । प्रत्ययार्थं
प्रधानं स्यात्क्रियाविक्रियता यतः ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्सर्गात्प्रत्ययः प्रकृतेः
परः । ईपदर्थं वाज्यर्थो द्राघा वाङ्गुढा यथा ॥ भू सत्तायां उदात्तः ।
एध वृद्धौ । म्यर्थं संघर्षे ।

777.

35/7 121 Bl. 4 bis 8 Linien Bengäl. Schrift von 1851

Mugdhabodha, eine Sanskrit-Grammatik von Vopadeva. In unserem Exemplare sind grossere Bruchstücke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind. Die von mir an den Randern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826 8°

778.

27/11 36 Bl., 5 bis 8 Linien Bengäl. Schrift Etwa 1790

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten. Dieser Dhatupatha gehört zu Vopadevas *Mugdhabodha*. Beginnt शब्दाकरकरग्राममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्य तमुपास्यहे ॥ Sieh Catal. Ox. Num. 397 — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9 32 Bl., 7 bis 8 Linien. Geschrieben um etwa 1810, von Gaigā visnu Misra für Narāyanadasa

Kavikalpadruma Folia 1—4 fehlen

780.

24/11 8 Bl., 13 Linien Abschrift von 1562

Liṅganuśasana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandya. Beginnt पुलिङ्ग कटण्ठपभमयरपसञ्चन्तमिमनली किञ्चित् । ननडी घघञी द. किर्भावे खो ऽकर्तरि च कं स्यात् ॥ १ ॥

Herausgegeben und übersetzt von Otto Franke Göttingen 1886

781.

30/12 8 Bl. 11 Linien Gute Schrift von 1721

Liṅganuśasana von Hemacandra

782.

26/11 7 Bl., Linien verschieden Etwa 1650

Vākyaprakāśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen. Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt. In 129 Sūtra. Die Terminologie beruht natürlich auf Hemacandras Grammatik. Die Beispiele sind in Sanskrit und Jain Prakrit gegeben. Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharma, Schüler von Ratnasinha Sūri, im Jahr 1451. Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser. Der Text beginnt प्रणम्यात्मविद् विद्यागुरु श्रीदेववर्धनम् । मुग्धबुद्धिप्रबो-
धार्थमुक्तियुक्तिं प्रतन्यते ॥ १ ॥ द्विधोक्तिः प्रध्वरा वक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्रा कर्मणि भावे च धातोः साध्यादनाप्यत *) ॥ २ ॥
कर्तरि प्रथमा तत्र प्रध्वरोक्तौ क्रिया पुनः । कर्त्तृपेक्षार्थवचना धात्व-
पेक्षपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst *शुरुतपगणगगनाङ्गणतरणिश्रीरत्नसिंहसूरीणाम् । शि-
ष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुद्यधमंसजेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनशरेन्दु
१५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्धपुरनगरे । प्राथमिकस्मृतिहेतोर्विहितो
वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥* Sieh Florentine MSS Num 189

Der Kommentar beginnt श्रीजिनेन्द्रमानस्य श्रीगुरुणा प्रसा-
दत । बालानां बुद्धिवोधार्थमौक्तिकं विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥

783.

26 1/2/12 22 Bl 11 bis 12 Linien Schrift von 1841

Prabodhacandriā, ein Abriss der Grammatik in einfachen
Sätzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vajjala
König von Pajana, für seinen Sohn Hiradharma verfasst In acht
Abteilungen Beginnt हरिहरगुरुभक्त सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगत-
कीर्ति कान्तिकन्दर्पभूति । रणरिपुगणकालो विजय चोष्णिपानो ज-
यति जगति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्र-
कोरधीर श्रीविक्रमार्कतनयो नयतन्त्रवेत्ता । चीहानवशतिलक पट-
नाधिनाथो राजा परं जयति वैजयदेवनामा ॥ २ ॥

1) svadi, Deklination 93 Verse endet Fol 6a 2) tyadi
Konjugation 31 Verse fol 7b 3) karaka Gebrauch der Kasus
56 Verse, fol 10a 4) karaka Zusätze zu dem vorigen Kapitel
65 Verse, fol 13a. 5) kṛt primäre Ableitung 35 Verse
fol 11b 6) samasa Zusammensetzung 39 Verse fol 16b
7) taddhita sekundäre Ableitung 39 Verse fol 18b 8) sandhi
Lautlehre, 71 Verse, fol 21b Sieh Catalogue India Office
Num 898

784.

31/13 59 Bl 7 Linien Ltwā 1850

Prabodhacandriā

785.

20/10 5 Bl 9 bis 10 Linien Ltwā 1850

Rāṇālisamāsacārā über Komposita gemäss der Rājāvalī
Grammatik Beginnt समासो लिख्यते । प्रयोगस्त्रिविधः । कर्तरि
प्रयोगः कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि
प्रयोगः सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविधः । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा

*) Schol साध्यात्मकर्मकादातो. । अनाप्यतो ऽकर्मकादातो. ।

कृष्णो भक्तान्नक्षति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णस्तिष्ठति ।
कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्च क्रियते । भावे प्रयोगो यथा
कृष्णेन स्थीयते । इति प्रयोगप्रकारः ॥ आदौ कर्तृपदं वाच्यं द्विती-
यादिपदं ततः । क्तातुमुख्यञ्च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥
विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतद्भवेदन्वयल-
क्षणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं
तद्वचनं सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समास सचेपाद-
ष्टाविंशतिधा पुनः । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्तेन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11 21 Bl 10 Linsen Abgeschr eben von Har narayana im J 1823

Dhaturupavah Proben von Konjugation der Verba ver-
schiedener Klassen durch alle Tempora Beginnt अथ तिङन्त-
पावली लिख्यते । लट् लिट् लुट् लृट् लोट् लीट् लङ् लिङ् लुङ्
लृङ् ॥ एषु पञ्चमो लकारश्छन्दोमात्रगोचरः ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥
परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लुट् ॥ ३ ॥
भविष्यत्काले लृट् ॥ ४ ॥

787.

33/16 6 Bl 8 L n en Schrift von diesem Jahrhundert

Samskr̥itamāṅjari Elementarunterricht in der Sanskrit-
grammatik von Haikrishna Vollständig Beginnt निम्वादित्य-
महं वन्दे रङ्गदेवी सखी वराम् । सुदर्शनायुधश्रेष्ठ सर्वेषां ज्ञानद-
गुरुम् ॥ १ ॥ मञ्जरी सस्कृतखेपा चित्रपदसमन्विता । शिशूना मुख-
बोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ स्वयां मया युवाभ्यां आवाभ्यां
युष्माभिरस्माभिः तेन ताभ्यां तैः स्नानार्थं गम्यते अगमि गमिष्यते
गन्तव्यं गमनीयं गतं गत्वा etc

Schliesst एवमेव प्रयोक्तव्यं बालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन
रचिता सस्कृते पदमञ्जरी ॥

788

23/11 47 Bl 15 bis 16 Lin en Schrift von 1733

Amarakośa oder *Amaraṭīgamasasana*, das bekannte älteste
Wörterbuch von Amarasinha

789.

25/12 62 Bl 11 bis 16 Lin en Schrift von 1749

Amarakośa

790.

28/12 82 BH, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Amarakośa Kānda 1 Fol 16a — Kānda 2 Fol 55b —
Kānda 3 Fol 82b

791.

25/16 99 BH, 12 bis 19 Linien Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11 68 BH, 10 Linien Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 BH, 8 bis 14 Linien Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kānda, mit dem Kommentar Vyākhyāsudhā von Bhanujidiksita, einem Sohn von Bhaṭṭojidiksita. Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Rändern. Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा गिर भट्टोजिदीक्षितम् । विदधे व्याख्या मुनिव्ययमतानुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt.

Schliesst इति श्रीवघ्नेनवशोद्भवश्रीमहीधरविययाधिप - (d. i. König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षिता-
त्मजभानुदीक्षितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यामुधाख्याया प्रथम.
खण्ड. संपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 BH, 9 bis 14 Linien Liwa 1550

Amarakośodghatana, Bhaṭṭa Kṛṣṇasvāmin's Kommentar zum *Amarakośa*. Kānda 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 173a. Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen. Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung. Fol 73b endet 2, 4 3, 10. Fol 92a beginnt 2 4, 5, 29. Die Handschrift endet auf Fol 211b. जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191. Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben.

Die Ränder sind von Würmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist.

795.

30/13 11 BH, 11 bis 13 Linien Geschrieben von Jatarama im J 1770

Anekārthadhānamangari, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahākṣapīṇka. Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse. Diese HS hat in 1 100, in 2 83 1/2, in 3 33 Verse. Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen, im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Sloka behandelt. Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीराम्नाये महावपणक-
विरचितानेकार्थमङ्गार्यं - - -

Beginnt शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दमीक्षिकमुत्तमम् । कण्ठे कुर्वन्तु
(kurvanti MS) विद्वांस अद्धाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाभो-
धिर्यतो ऽनन्त कुतो व्याख्या प्रवर्तते । खानुबोधैकमानाय तस्मै वा-
गात्मने नमः ॥ २ ॥ सरस्वत्या प्रसादेन कविवर्ध्नाति यत्पदम् ।
प्रमिद्वमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणं च साधु च ॥ ३ ॥ शिव शर्वं शिव
शुक्लं शिव कीलं शिव पशु । शिवा गौरी शिवा क्रौञ्ची शिव
श्रेष्ठ शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst असत्यप्रियौ च बलीकौ वचो वाक्यं च गीमन्ता ।
अन्तेवासी च शिष्ये च नापिते च तथा स्मृत ॥ ३२ ॥ अन्तेवासि-
गणानां च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सौभाग्यं पठतां शृण्व-
तामपि (श्रद्धावतामपि MS) ॥ ३३ ॥

796.

30 $\frac{1}{2}$ /10 9 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben etwa um 1800 auf
Europäischem Papier von 1857 von Ramakṛiṇamoresvara Pāṭhaka

Anekarthadhyanamanyari Kapitel 1 95 2 67 3 10 Verse

Schliesst सघाते पूरणे पूरं सूरं सूर्यनरेन्द्रयो । काव्यं शुके
कवित्वे ऽपि गाङ्गेयो गृहभीष्मयो ॥ १९ ॥

797.

१2/12 5 Bl. 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Anekarthadhyanamanyari Erhalten ist das erste Kapitel und
acht Verse vom zweiten

798.

29/11 51 Bl. 13 Linien Jana Schrift von 1562

Abhidhanacintamani Numamula, der erste oder synonymische
Teil von Hemacandras Lexikon In 6 Kanda

1) Devadhudevakanda 86 Verse Fol. 4b 2) Devakanda
250 Verse Fol. 13b 3) Martyakanda 598 Verse Fol. 32a
4) Tiryakanda 422 Verse Fol. 45b 5) Naisakikanda 7 Verse
Fol. 45b 6) Samanyakanda 178 Verse Fol. 51a — An den
Randern bis Fol. 17 (3, 130) sind Scholien beige geschrieben, die
meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind

799.

26/11 53 Bl. 13 Linien Geschrieben im J. 1694 von Mun Bhīma
jika Schüler von Mahimāprabhu Suri

Abhidhanacintamani

800.

१6/11 45 Bl. 17 bis 18 Linien Schrift von 1585

Abhidhanacintamani

801.

26/11 6° III 6 bis 17 Linien Etwa 1600

Abhūdhānacintāmanī mit Randglossen (Vacūṛṇi) Foll 1. 16—18 32 47 50—53 fehlen

802.

25/12 17 III, 15 Linien Geschrieben in Rānerabandira im J 146°

Abhūdhānacintāmanī Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten

803.

23/11 12 III 3 Linien Etwa 1850

1) Foll 1—5 a *Matrilanughanta*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets In 3 Versen Beginnt श्रीनृसिंह गणेशान भारतीमीश्वर शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मानुकाया निघण्टं बालबुद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्तारस्त्रिवृद्धस्त्रवेदादिस्तारको ऽव्यय । प्रणवश्च त्रिमात्रो ऽपि आकारो ज्योतिरादिम ॥ २ ॥ ओ ० ॥ श्रीकण्ठ केशवाङ्कम्यो (MS शव कस्यो) निवृत्तश्च स्वरादिक । अकारो मानुकायश्च वात इत्यपि कीर्तित ॥ 3 ॥ Gedruckt im Dvadasako anap Samgrahab Benares 1873

2) Foll 5a—6 Line Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tantra Beginnt अथ कादिमते प्रोक्ता शक्रेण शिवां प्रति । अकारादिचकारान्ता वर्णसंज्ञा क्रमाद्भुवे ॥ वातो मरुच्चापिवह्नी धरा च्छा जलवारिणी । विभु ख च चरशुचो भुवन स्वं च शक्तियुक्त ॥

Schliesst हकार शिवमाकाश लकार भूमिवीजकम् । चकार चैवपान च तथा नृसिंहवीजकम् (nāmlich vidvāt) ॥ इति बीजनिघण्टु ॥

3) Foll 7—12 Die Bedeutungen von den Ausrufungen in Tantra tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang mēne genügen

प्रणव । वाग्भव । माया । लक्ष्मी । काम । पाश । कला ।

ओं ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं आं इं

गरुड । अङ्गुश । काली । मित्रा । धर्म । जया ।

ह्रीं क्लीं क्लीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं

804.

25 11 4 III 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1705 von Muni Jīvamajaya (Suratibandire)

Vṛttaratnāṇara Metrik in sechs Adhyāya von Bhṛṅga Kedara, Sohn von Pablika Beginnt मुखसतानमिद्वयं नत्वा प्रदाप्युताचिंतम् । गीरीविनायकोपितं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशिवशाम्भुश्च पञ्चको ऽभूद्विजोत्तम । तस्य पुत्रो ऽस्मि केदारः शिवपादाचने रत ॥ २ ॥

805.

2°/10 10 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1706 von Atmarama.
Vṛttaratnākara

806.

26/12 7 Bl 11 Linien Etwa 1680
Vṛttaratnākara Mit Randglossen

807.

20/9 14 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyārthin Narottama
im J 1694
Vṛttaratnākara

808.

24/11 29 Bl 15 bis 16 Linien Etwa 1770
Vṛttaratnākara mit einem Kommentar von Srikanṭha Der
letztere beginnt देहावलम्बितव्याल नत्वा सुरगणस्तुतम् । गणेश
क्रियते वृत्तिवृत्तरत्नाकराश्रया ॥ Der Kommentar citirt zu 1, 8
einen Gītaratnākara

Folia 13 14 fehlen Ebenso fehlt der Schluss des Werkes
Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyaya ab

809.

25/10 2 Bl 15 Linien Etwa 1700
Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend
einem Kalidasa zugeschrieben wird Die HS enthält 45 Verse
statt der gewöhnlichen 41

810.

13¹/₂/8 10 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1790
Śrutabodha 40 Verse

811.

22/11 14 Bl 6 bis 9 Linien Etwa 1760
Śrutabodha Mit einem anonymen kurzen Kommentar Dieser
beginnt प्रणम्य निजपादाब्ज बालानां सुखबुद्धये । सन्नेपत करोम्यव
वृत्त श्रुतबुद्धयश्च ॥ १ ॥

812.

6/12 5 Bl 16 bis 18 Linien Etwa 1760
Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem
Gurjara. Dieser beginnt नत्वा गणेशमथ शंकरमब्जनाभ मूर्य शिवा
शिवकरा जगदातिहन्तोम् । श्रीकालिदासरचितं सुभग सुवृत्तिं हृन्दो-
वर श्रुतबिबोधमहं वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19¹/₂/9 21 Bl., " bis 10 Linien Etwa 1830
Śrutabodha Mit einem Kommentar von Nagaji, Sohn von
Hariji Der Kommentar zum ersten Verse lautet अहं कालिदास-
नामा कविरविमनः श्रुतबोधं तत्प्रवक्ष्यामि । न विस्तरं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुत शास्त्र श्लोकादिरचन बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुत-
बोधम् । यद्वा श्रुते बोध ज्ञानं यस्मात्तत् । येन श्रुतबोधेन छन्दसा
लक्षणं श्रुतमात्रेण अथवा मात्रेण व्युत्थितम् । श्रुतमेव मात्राप्रमाणं यस्य
तच्छ्रुतमात्रं तेन । लक्ष्यते येन परमार्थस्तल्लक्षणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a Der
Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt
Sie beginnt mit dem neunten Vers Der Abschreiber, der sie
wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand, erachtete es für
notig Fol 1 für das fehlende zu substituieren

814.

24/14 11 Bl 10 bis 16 Linien Abschrift von 1793

Śrutabodha Mit dem Kommentar Subodhini des Manohara
Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Manikvamalla Der
Kommentar beginnt वन्दे विश्वेश्वरं देवं वाचस्पतिमुखान्गुह्यम् ।
मातरं पितरं नत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ नत्वा भवानीचर-
णारविन्दं मनोहरेण क्रियते विचार्य । माणिक्यमल्लचितिपालतुष्टी
सुबोधिनीय श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bl 13 Linien Schrift von Anf dieses Jahr

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jaina Hansaraja
Dieser beginnt auf Fol 3a nachdem der Text vorangegangen ist
शुभजननसमर्थावादिनाथस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्या हि नत्वा ।
ललितपदसुरम्या शास्त्रबोधस्य टीका मुनिरहमिह कुर्वे हसरारो
विचित्राम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt Nach
Lalmitras Notices Num 2747 war Hansaraja ein Schüler des
Jinātānada mit dem Beinamen Nāraka

816.

26 1/2/13 5 Bl 9 Linien Fwa 1830

Chandomañjarī ein Kompendium der Metrik von Gāṇḍadāsa
Sohn von Gopāladāsa Die Handschrift reicht nur bis an das
Ende des zweiten Stabak. Beginnt देव प्रणम्य गोपालं वैद्यगो-
पालदासजं । सतीपातनयश्छन्दो गङ्गादामस्तनोत्पद ॥ सन्ति यद्यपि
भूयांसश्छन्दोग्रन्था मनीषिणाम् । तथापि सारमाहृत्य नवकार्यो
ममोद्यमः ॥ इयमप्युत्तलीलाद्या सङ्कृता जातिशालिनी । छन्दसा
मञ्जरी कान्तर सभ्यकण्ठे लगिष्यति ॥ पद्यं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जाति-
रिति द्विधा । वृत्तमचरसंख्यातं जातिर्मात्राकृता भवेत् ॥ Catal
Oxon Num 465

G Poetik (Ālamkāra).

817.

97/10 74 Bl 9 bis 11 Linien Schrift von Anf des 17 Jahrh

Kavyapraśāsa, das gangbarste Werk über Poetik, von Mammata Beginnt ग्रन्थारम्भे विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवता ग्रन्थोत्तरामृशति ॥

818.

26/10 99 Bl 10 Linien Schrift von 1840

Kavyapraśāsa Vollständig

Schliesst पुस्तकमिदं दाधीचकुलोद्भवमरुद्देशनिवासिन इदानीं जयपुरस्थहरगोविदशर्मण द्विजवर्यस्य सवत् १८९६ (i e 1840)

819.

24/14 10 Bl 15 bis 18 Linien Etwa 1790

Candraloka ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahadeva und Sumitra Die ersten fünf Kapitel Beginnt उच्चैरस्यति मन्दतार्चिरमला लोकत्रयीदर्शिका सा नेत्रचितयीव खण्डपरशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft Nach mandata fehlen mehrere Stücke 1 Lakṣanamayukha 2 Doṣa nirūpanamayukha 3 Kavyalakṣanamayukha. 4 Guṇamayukha. 5 Ālamkāramayukha

820.

96/91½ 40 Bl Bis 34 a 7 Linien von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Candraloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Piṇḍasāraṇa Sohn von Mahadeva und Sumitra Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candralokaprakāśa Saradagama von Pradyotana Bhattacharya Sohn von Balabhadra Der Kommentar beginnt पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नभस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेपयोग्यं दधति दश दिश किंच नैवावकाशम् । Siehe Lalmitras Notices Num 1784, und Florence MSS Num 467 — 1oll 2b und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschädigt Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mayukha lautet इति चन्द्रालोका-
लकारे वाग्मिचार प्रथमो मयूख ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्दे-
शात्प्राप्तत्वेन । प्रथममयूखे रचितचन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति
श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमित्र-
वलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रद्योतनभट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्र-
काशे शरदागमे प्रथमो मयूख । Die Handschrift bricht in 5 58
ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vi-
dyanatha erschien in Benares im Jahr 1884

821.

25/11 19 Bl 17 bis 20 Linien Etwa 1780

Salutyadarpana von Viśvanatha Kaviraja Sohn von Candra-
śekhara Fragment Paginirt 4—22 Fol. 4a beginnt जाति-
गोपिण्डादिषु गोत्रादिका । Ausgabe in der Bibl Indica p 10 13
Der zweite Paricheda endet Fol 7a, der dritte Fol 22a Sieh
Catal Oxon Num 510

Schliesst zu Anfang des vierten Paricheda अत्र द्वितीयकदव्यादि
Ausgabe p 100, 17

822.

25/11 21 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1680

Vagbhatālamkāra Poetik, von Vagbhata einem Sohn von
Soma In fünf Kapiteln Beginnt श्रियं दिशतु वो देव श्रीना-
मेयजिन सदा । मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥
Die Handschrift enthält Glo sen am Rande und in der Mitte —
Sieh Catal Oxon Num 509

823.

31/13¹/₄ 15 Bl 10 Linien Etwa 1710

Vāgbhatālamkāra

824.

26/11 ~ Bl. 29 bis 30 Linien Schrift von 15to 0

Vāgbhatālamkāra vācurni, ein von einem Jaina verfasster
Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Sūbhagani
Kommentar welcher in der Kavyamala 4b abgedruckt ist Beginnt
श्रियं । श्रीनामेयजिनो य श्रियं दिशत्विति संटड्घटना । नामे-
यत्वं नामेय । इतो ऽनित्र इत्येयण । श्रिया युक्ती नामेय । श्री-
नामेयस्यासौ जिनस्य । दीव्यति दिव्यकेयनज्ञानश्रिया दीप्यत इति
देव । सदा सर्वकालं । यत्तदोर्नित्यसर्वस्य इत्युक्ते स इति गम्यते ॥

825.

93/10 9 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Vrajaraja Sohn von Bhata Hansaraja

Kuvalayanandakarika, die Grundregeln aus Appayyadikṣita's Kuvalayananda Dieses MS beginnt परस्परतयसपत्न्यायितपर-
स्वरी । प्रपञ्चमातापितरौ प्राज्ञौ जायापती सुम ॥ १ ॥ उपमा यत्र
सादृश्यलक्ष्योरुहसति द्वयो. । हसीव कृष्ण ते कीर्ति स्वर्गद्वामव-
गाहते ॥ २ ॥

826.

25/10 9 Bl 8 Linien Et va 1760

Kuvalayanandakarika

827.

29/13 6 Bl 12 Linien Abschrift von 1772

Kuvalayanandakarika

828.

24¹/₂/10¹/₂ 8 Bl 11 Linien Schrift von Anf dieses Jahr

Kuvalayananda arī ah

829.

23/10 15 Bl 13 bis 15 Linien Abschr ft von 1770

Kuvalayanandakarika, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen

830.

20/9¹/₄ 157 Bl., 8 bis 10 Linien Geschrieben in Kāṣṭ von Kāśinātha Sohn von Maṇḍeva Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa im J 1108

Kuvalayananda das vollständige Werk.

831.

22/10 110 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben von Umāśāra Sohn von Jayāśāra im J 1785

Kuvalayananda

832.

30/11 96 Bl 8 bis 11 Linien Abgeschrieben von Bhavānīśāra im J 1745

Kuvalayananda

833.

93/10 80 Bl 8 bis 14 Linien Geschrieben in Kāṣṭ von Vyāsa Āśrāma im J 1805

Kuvalayananda Fol 57 ist zweimal bezeichnet Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden

834.

31/14 104 Bl 11 bis 12 Linien Schrift von 1833

Alaṇī āracandrīkā ein Kommentar zum Kuvalayananda von Vaidyanātha Sohn von Tatsat Rama Bhāṭṭa Beginnt अनुचिन्त्य

महालक्ष्मी हरिलोचनचन्द्रिकाम् । कुर्वे कुवलयानन्दसदलंकारचन्द्रिकाम् ॥

835.

21/12 29 Bl., 9 bis 14 Linien Handschrift von 1677.

Rasataraṅgini, über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhānudatta, Sohn von Gṛānātha, aus Mithilā. Beginnt लक्ष्मीमालोक्य लुभ्यन्निगममुपहसञ्जोचयन् यज्ञजन्तून् च त्रं शो-
णाचि पञ्चन्समिति दशमुख वीक्ष्य रोमाश्चमयन् । हत्वा ह्यङ्गवीन-
चकितमपसरन् स्नेह्य रक्तिर्दिगन्तान् सिद्धन्दन्तेन भूमि तिलमिव तुल्यन्यातु-
मा पीतवासाः ॥ १ ॥ भारत्याः शास्त्रकान्तारय्यान्तायाः शैत्यका-
रिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरङ्गिणी ॥ २ ॥ Die Regeln
beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bhārata's
Nāṭyaśāstra. Im ersten Kapitel citiert er eine Rasaratnadīpikā.

836.

25/11. 27 Bl., 12 Linien. Etwa 1700

Rasataraṅgini

837.

27/13 55 Bl., 7 Linien Etwa 1810

Rasataraṅgini

838.

28¹/₂/12¹/₂ 41 Bl., 9 Linien Schrift von 1837

Rasataraṅgini

839.

25/11 19 Bl., 13 bis 17 Linien Etwa 1790

Rasataraṅgini. Mit Randglossen. Schliesst im Anfang des
siebenten Kapitels

840.

24/9¹/₂ 42 Bl. 8 Linien Geschrieben im J 1649 in Ahmedābād in
Guzerāt von Vaidya Govardhana, Sohn von Vāṇadeva

Rasataraṅgini

Die Unterschrift lautet शरत्सुमुनिचन्द्रमितशरदि सहसि मा-
स्यसितपचे चतुर्दश्या सवितृवासरे गुजंरप्रदेशे अहिम्मदावादनगरनि-
वासिना उदीच्यटोलकीयाज्ञातीयसकलगुणगणान्नृतधान्वन्तरीयरच-
नाप्रवीणवासुदेवस्यात्मजवैद्यगोवर्धनेनानेवीयं स्वपठनाय रसतरङ्गिणी ।
Von derselben Hand geschrieben folgt darauf संवत् १७०६ वर्षे
घे(ट्टी)षषदि ६ शुक्लवासरे मेदपाठज्ञातीयवीजपुरवास्यव्यासपरघुना-
येन निमित्तम् ॥

848.

25/11 12 Bl 14 Linien Abschrift von 1640

Vidagdhamul hamandana, die Kunst Räthsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadisa In vier Abschnitten Beginnt सिद्धीयधानि भवदु खमहागदाना etc

849.

26/1° 12 Bl 14 bis 15 Linien Geschrieben in Burahamapurana-gara im 8 den im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

27/14 13 Bl 7 bis 15 Linien Etwa 1810

Vidagdhamul hamandana und Kommentar Von Anfang bis 2, 13 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Sanskrit MSS Num 216 überein

851.

27/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Alamkaramañjari von Nirmala (MS Tirnala) Sohn von Vallabha Bhatta, verfasst in Kasi In 43 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (athalamkara) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बविवकी-
लाहलाकुलम् । अम्बालम्बानुरागाब्धालम्बे लम्बोदराननम् ॥ १ ॥
ज्ञातुमिच्छन्त्यलकारानत्येन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोरुच्चैरर्थालकार-
मञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमा रूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्ति-
विपर्यायोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनाचेष्टोत्प्रेषोदात्तापह्नुति-
श्लेषार्थान्तरन्यासावृत्तिव्याजमुत्तिनिर्दर्शनाप्रसृतप्रशसापरिवृत्तिविरोधहे-
तुसूक्ष्मरसवदूर्जस्त्रिमेय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशशयानन्वयोपमेयो-
पमासंकीर्णभाविकाशिषो मुख्यालकारा । इतरे तद्विदास्ते क्रमेणोदा-
ह्रियन्ते ॥ स्वभावकथनं स्वभावोक्तिर्यथा ॥ लोलकुन्तलवारिचिन्दुवि-
गतश्रीखण्डबिन्दु etc

Schliesst अर्थालकारजात हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये वैक-
ल्पिका सर्वे विज्ञेया किल तद्वत्वा ॥ ४२ ॥ काव्यां वल्लभभट्टस्य
पुत्रेण निरमायसी । निर्मला तिमलाख्येन रम्यालकारमञ्जरी ॥ ४३ ॥

852.

15/8 14 Bl 5 Linien Etwa 1790

Ratirahasja das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfasst von Kukkola für Vamnadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel während es sonst nur in zehn

H. Philosophie.

856.

29/13 45 Bl 11 Linien Etwa 1780

Sastrapīṣṭī apraśāsa, ein Kommentar zu Parthasarathis Sistradīpikā, von Anantadeva, Sohn von Āpadeva Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30 1, 3 1 beginnt auf Fol 19a
चिकीर्षितविचारस्याध्यायसगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचार-
स्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसगतिरित्याशयः । पूर्वोत्तरग्रन्थयो-
रपजीव्योपजीवकभावमाह । तत्रेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltener Weise schreibt er (auf Fol 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugedachten Bhāṭṭasāhikā seinem Vater zu विस्तरेण
चेतनत निराकृत तातचरणैर्भाट्टालकारे ॥

857.

28/11 15 Bl 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Mīmāṃsānyāyaprakāśa, die Grundzüge der Mīmāṃsā von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva Die Handschrift ist unvollständig Beginnt यत्कृपालेशमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते
तमहं वन्दे गोविन्द भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसपन्नमनन्तभज-
नप्रियम् । अनन्तरूपिणं वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal
Oxon Num 524

Schliesst यथा प्रयाजादिषु समिधी यजतीत्यत्र हि दृष्टविशेष-
स्यानिर्देशात्समि -

858.

27/11 94 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra mit Śaṅkarācāryas Bhaṣya

1 Foll 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe
der Bibl Indica Folia 33—41 und 44 fehlen

2 Foll 3—60 enthalten 2 1, 4 1 s 2 4 9 Folia 24—55
fehlen

3 Ein einzelnes Blatt bezeichnet 62 enthält 3, 1, 27
4 Foll 1—38 4 1, 1 bis 4, 4 22 Folia 14 15 26 27
37 fehlen.

859.

97/11 138 Bl 15 Li en Ltwa 1740

Brahmasūtra und *Bhāṣya* von Śaṅkaracarya

1 Der erste Adhyaya endet Fol 75a Folia 12—32 42 43
40 66 69 71 74 fehlen Nach 75 eine neue Zählung
2 Der zweite Adhyaya endet Fol 65b Folia 3—16 18—23
35 36 49 56 57 59 60 fehlen Neue Zählung
3 Der dritte Adhyaya endet Fol 68b Folia 1 2 19 26
28—40 48 50 58 59 62 fehlen Neue Zählung
4 Endet in 4 4, 21 Folia 1—13 16—25 28 29 fehlen

860.

11/10 75 Bl 6 bis 7 I en Schrift von der Mitte dieses Jahr

Brahmasūtrabhāṣya oder *Śārirakamīmāṃsābhāṣya* von Śaṅkaracarya Fragmentarisch

Foll 1—8 bezeichnet 7—14 entsprechen der Ausgabe in der
Bibliotheca Indica p 31—55

Foll 9—65 bezeichnet 1—57 entsprechen derselben Ausgabe
p 74—166 und schliessen mit dem ersten Pada des ersten Adhyaya

Fol 66 entspricht der p 168—170

Foll 67—74 entsprechen der p 172—184

Fol 75 entspricht der p 779—780

861.

30/15¹ 8 Bl 15 bis 17 L en Etwa 1760

Brahmasūtrabhāṣya (Govindabhāṣya) von Govinda mit einem
Kommentar von Vidyavibhūṣana Ein Fragment welches die Ein-
leitung und ein Stück des ersten Sūtra enthält Der Text beginnt
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवादिस्तुतं भजद्रूपम् । गोविन्दं तमचिन्त्यं हेतु-
मदोषं नमस्याम ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमासि व्युत्स्य वस्तूनि यं परी-
क्षयते । स जयति सात्यवतेयो हरिरनुवृत्तो नतप्रेष्ठ ॥ २ ॥ ह्यपरे
वेदेषु समुत्सन्नेषु सकीर्णप्रज्ञैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्थितो भगवान्पुरुषोत्तमः क-
ष्णद्विपायनः सत्तानुवृत्त्यं विवभाजः । तदर्थनिर्णये चतुर्लक्षणी ब्रह्ममी-
मासामाविशकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा मु-
रारिर्न । निरवद्यो निर्वृतिमान्गजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ भाष्य-
यस्य निदेशाद्रचितं विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दं स परात्मा मयापि
सूत्रं करोत्यस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिका कृष्णपदाम्बोरुहा-

सक्ता । सन्त कर्णावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥
अधीत्य सर्वान्वेदान्तान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा सांख्यादिशास्त्राणि
भाष्य पाठ्यमिदं बुधे ॥ ४ ॥ छतस्तानादिरासीनो गुरु शिष्यश्च
धीरधी । पाठयेच्छृणुयाद्भाष्य शान्तिपूर्वांतर द्विज ॥ ५ ॥ अथ
ब्रह्ममूचाणि व्याचिख्यासुर्भाष्यकार शास्त्रप्रतिपाद्य खेष्टदेव प्रणमति
सत्यमिति । तं सर्वेश्वर नमस्यामो वयमिति स्वसतीर्थशिष्याद्यभिप्रायेण
वज्रवचनम् । तेन केवलाद्वैतवादजीवातुरेकजीववादो निरस्त ॥

862.

96/19 287 BH 5 bis 11 Linien Etwa 1790

Pañcadaśī in drei Paucaka, von denen jedes in fünf Kapitel
geteilt ist Von Savana Dazu der Kommentar von Ramakṛṣṇa
Der Text beginnt नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजमने । सविला-
समहामोहयाहयासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt नत्वा
श्रीभारततीर्थविदारणमुनीश्वरी । प्रत्यक्तत्त्वविवेकस्य क्रियते पददी-
पिका ॥ Sieh Catal Oxon Num 540

Die Handschrift ist vollständig nur sind die fehlenden Blätter
durch neue ersetzt

863.

98 14 190 BH 19 Linien Schrift von 156

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Ramakṛṣṇa. Folia 4r—
234 Von 1 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes

864

34/16 51 BH 1 Linien verschode Schrift von 1780

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Ramakṛṣṇa Nur das
erste Vivekaparicaya

865.

31/16 10 BH 19 bis 21 Linien Etwa 180

Vedāntaparibhāṣa eine Einleitung in den Vedānta von
Dharmarajadhvarindra Schüler von Venkatanatha und Vorschüler
von Nṛsiṃha Yatindia Dharmaraja bestreitet die Ansichten von
zehn Kommentatoren des Tattvacināman Das Werk ist in acht
Kapitel (Paucakā) eingeteilt von denen die vorliegende Handschrift
nur die ersten sechs enthält Beginnt यद्विद्याविलासेन भूतभौ-
तिकच्छ्रेय । त नौमि परमात्मानं सच्चिदानन्दवियहम् ॥ १ ॥ यद-
न्नेवासिपद्वास्त्रैर्निरस्ता भेदिवारणा । तं प्रणीमि नृसिंहाख्यं यतीन्द्र
परमं गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्भेदङ्कटनाथाख्यान्वेलाङ्गुडिनिवासिन । ज-
गद्गुरुनहं वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दशटीकाविभजनी*) तर्कचूडामणिर्नाम कृता विद्वन्मनोरमा ॥ ४ ॥
तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परि-
भाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरु-
षार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc

Pratyakṣaparicheda Fol 5b. Anumāna Fol. 6a Upamāna
Fol 6b Āgama Fol 8b. Arthāpatti Fol. 9a. Anupalabdhi-
paricheda 10a

866.

24/11. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von
Sadānanda. Vielfach herausgegeben Das erste Blatt fehlt

867.

22/10. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1766 für Josi Haribhaji

Vedāntasāra Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोच-
रम् । आत्मानमखिलाधारमाश्रये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽप्य-
द्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः । गुरुनाराय्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथा-
मति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śivārāma um etwa 1760
Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bl., 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra

870.

26/14. 11 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1859

Vedāntasāra

871.

21/12. 65 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Mīra Śivārūpa im J 1709

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nṛsiṅha, einem Schüler
von Kṛṣṇānanda. Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt:
रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां
नाम्ना सुबोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तचेत्रे पवित्रे नरसिंहयोगी ।
वेदान्तसारस्य चकार टीकां सुबोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

*) Handbemerkung: दशटीकेति यज्ञपतिजयदेवसूचिदत्तादिकृतप्र-
भानोक्तप्रकाशप्रभृतीनि चिन्तामणिव्याख्यानानि दश प्रसिद्धानि तेषां
कृतिप्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाति पञ्चशताधिके दशशते सवत्सराणा पुन' सजाते दशवत्सरे प्रभु-
वरथ्रीशालिवाहे शके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुची मासे ऽनुमत्या
तिथौ प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीका चकारोज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bl 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1746

Vedantasara mit demselben Kommentar Die zwei ersten
Blätter fehlen

873.

24/11 98 Bl , 15 Lin en Geschrieben von Sumerudisa Varanava in
Rivatipura (Caturbhujālaye) im J 1770

Vedantasara mit demselben Kommentar

874.

20/10 5 Bl 6 Linien Abgeschrieben von Gajapati im J 1849

Aparadhasundarastotra ein an Siva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sunden 19 Verse Śaṅkarācārya zugeschrieben
Beginnt वन्दे देवमुमापति सुरगुरु वन्दे जगत्कारण वन्दे पद्मगभू-
षण मृगधर वन्दे पशूना पति । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयन वन्दे मुकु-
न्दप्रिय वन्दे भक्तजनाश्रय च वरद वन्दे शिव शंकरम् ॥ १ ॥ शान्त
पद्मासनस्थ शशधरमुकुट पञ्चवक्त्र त्रिनेत्र शूल वक्त्र च खड्ग परशुम-
भयद दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नाग पाशं च घण्टा डमरुकसहित साङ्कुश
वामभागे नानालकारयुक्त स्फटिकमणिनिभ पार्वतीश भजामि ॥ २ ॥

Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefügt हेतवे
जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याना शम्भवे गुरवे नम ॥ १८ ॥

875.

23/14 4 Bl 12 Lin en Abschrift von 1869

Atmabodha in 67 Anustubh von Śaṅkarācārya Beginnt
तपोभि क्षीणपापाना शान्ताना वीतरागिणाम् । मुमुक्षूणामपेक्षो
ऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥ बोधो ऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मो-
क्षैकसाधनम् । पाकस्य वह्निवज्ज्ञान विना माचो न सिध्यति ॥ २ ॥

Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष सर्वश शीतादिहृन्नित्यमुख नि-
रञ्जनम् । य स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रिय स सर्ववित्त्वर्षगतो ऽमृतो
भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bl 9 bis 10 Lin en Schlechte Handschrift von 1846

Atmabodha von Śaṅkarācārya Nach 32 (अमनस्त्वान्न न मे
दुःख) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो)
eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jungerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhāṣajagorindastotra*

877.

26/12 19 Bl 10 Linien Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī
Der Kommentar beginnt शतमखपूजितपाद शतपथमनसो ऽप्यगोच-
राकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाङ्गायाङ्कमात्रये*) शभुम् ॥ १ ॥
टीका । इह भगवाञ्छकराचार्य उत्तमाधिकारिणा वेदान्तप्रस्थानत्रय
निर्माय तदवलोकनासमर्थाना मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थ सर्ववेदान्तसि-
द्धान्तसंग्रहमात्मबोधाख्य प्रकरण निदिदर्शयिषु. प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bl 13 Linien Abschrift von 1809

Ātmabodha mit demselben Kommentar

879.

30/12 10 Bl 14 bis 15 Linien Abschrift von 1819

Ātmabodha mit demselben Kommentar

880.

26/12 21 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Ātmabodha mit demselben Kommentar Die letzten vier HSS
schreiben nach Vers 82 den folgenden ein एतस्माज्जायते प्राणी
मन सर्वेन्द्रियाणि च । ख वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी ।
der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird

881.

33/13 29 Bl 9 bis 14 Linien Schrift von 1758

Mahāvākyaśaṅkara von Śaṅkarācārya In dieser Abhandlung
werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus
Upansads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt
und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft Das
ganze wird in zwölf Siddhanta eingeteilt je drei für jeden Satz
Beginnt अथातो महावाक्यार्थविवरणं कथयति । विवरणं नाम
विचारः । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्तं परमहंस केवलं निर्विशेषो ब्र-
ह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहंसो यच्च कुत्रापि तिष्ठति । किं करोति
केवलं द्वादशमहावाक्यविचारं करोति । तन्महावाक्यं कीदृक् । तर्वा-
पनिपदानि वाक्यानि । आदौ तावद्वेदस्य प्रज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।

*) उमा stört das Metrum Es wäre leicht dieses in दुर्गा oder
काली etc zu ändern Andere HSS lesen सोताङ्गायाङ्कमात्रये रामम् ॥

अहं ब्रह्मास्मीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा
ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882

93/10 11 Bl. Lin. en. Geschrieben von Har a kara etwa im J 1 00

Tripurasundarimanasapinjana die geistige Verehrung der
Tripura in 78 Versen in verschiedenen Metren von Sankaracarya
Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिद्वीपे नीलोप-
वनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मध्ये परमशिवपर्यङ्कनिलया
भजन्ति त्वा धन्या कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उपसि मा-
गधमङ्गलगायनैर्ज्ञाति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिरूपाद्रङ्कटाक्ष-
निरीचणैर्जगदिदं जगदस्य सुखीकुरु ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशेभ
मानं दिशि दिशि पुण्यसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डपः (statt mandapa-
hes gṛha) मध्यमेहि मातर्मयि हृपया हि समर्चनं गृहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्या
प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catul a
styupacaramanasapinjastotra in der Kavyamala IX 101 abgedruckt
Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num 229

883

19/9 9 Bl. 7 bis 8 Linien. Etwa 1 00

Bhajagovindastotra ein Hymnus an Govinda von Sankaracarya
z. geschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज
गोविन्द भज गोविन्द गोविन्द गोविन्द भज मूढमते । प्राप्ते सनि
हते प्राप्ते नहि नहि रचति दुष्कृतकरणे ॥ १ ॥ वालस्तावत्क्रीडा
सक्तस्तस्मैस्तावत्तस्मैरुक्त । वृद्धस्तावच्चिन्तामय परमे ब्रह्मणि को ऽपि
न लभ ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgira

884

94/10 10 Bl. 10 bis 14 Lin. en. Geschrieben im J 1861 von Abhaya
sankara

Sankaracarya in 156 Versen Sankaracarya z.
geschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वे वन्दे ऽहं मथितदुःसहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं पासुमय यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ दिशिकवर
दयानुं वन्दे ऽहं निहतसकलमदेहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदि-
शति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥ ससारदावपावकसततं सकलसाधनोपेत ।
स्वात्मनिरूपणनिपुणैर्वान्ये शिष्य प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern
der Abhandlung ist im achten Verse angegeben अन्नप्राणमनो-
मयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाषा भजति विवेकात्प्र-
काशतामात्मा ॥

Schliesst अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोद्भास । मा-
नसगगनतल मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10 19 Bl, 7 Linien Abschrift von etwa 1780 gemacht von
Mauchārāma Bhāta Mevāḷaḷi ṭṭiya

Anandalahari oder *Saundaryalahari*, ein Hymnus an Parvatī,
als Sakti von Śiva, in 103 Versen, von Śaṅkarācārya Beginnt
शिव शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितु ।

Schliesst प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc

886.

21/10 13 Bl 9 Linien Geschrieben Gangāgautamīṭī Tryambakanā-
thasamīpe Abschrift von etwa 1750

Anandalahari

887.

30/11 33 Bl, 7 bis 18 Linien Geschrieben im J 1816 von Govindarāma

Anandalahari, mit dem Saubhāgyavardhini genannten Kom-
mentar von Kaivalyaśarma Sieh Catalogus Oxon Num 168

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen
Sie beginnt mit Vers 19

888.

20/11 4 Bl 8 bis 9 Linien Abschrift von etwa 1820

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke

1) *Brahmamahatman*, in 12 Versen, Hastamalaka zugeschrieben
Beginnt न वणो विप्रायो मयि न च जडत्वादिकलना जडो ऽय
देहादिः प्रभवति सदाधारचलनः । अलिप्तो ऽह शुद्धो गगन इव मे
बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न
भग्नो ऽह बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिव-
चनचक्षु प्रभृतयः । अवैद्यस्याखण्डानुभववपुषो मे जनवरत धिया ॥ २ ॥

Schliesst यमाङ्गवेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनैरखण्डं ब्रह्मा-
प्य विधिमुपनिषेधैरविरतम् । स एवाह वालो विधिहरिहरात्मा-
तिविमले निजानन्दे क्रीडे विगतमलविभ्रान्तिरहितः ॥ १० ॥

2) *Brahmanāmāvali* in 22 Versen Beginnt सखञ्जवणमा-
त्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसि-
द्धये ॥ १ ॥ असङ्को ऽहमसङ्को ऽहमसङ्को ऽह पुनः पुनः । सच्चिदा-
नन्दरूपो ऽहमहमेवाहमव्ययः ॥ Dieser hausbackene Ton geht durch
alle Verse durch

889.

99/10 55 Bl 11 bis 12 Linien Der erste Teil ist etwa um 1750
der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Adiantacandra ein Kommentar zur *Adiantasiddhi* von
Madhusudana, verfasst von Brahmananda Sarasvati einem Schüler
von Paramananda Sarasvati Zwei Fragmente Das erste reicht
von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung nämlich 3—38
Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen aber es fehlt nichts
Das erste beginnt त्वेनेन पौनरुक्त्य अनुवृत्तिपदेनैव चेष्टसिद्धे धर्म-
पदवैयर्थ्यं च । Das zweite beginnt एषि सशयकोव्यो सत्यत्वादि-
तदभावयोरन्यतराश्रये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य । und schliesst
mit dem vierten Paricheda Der Kolophon lautet महानुभावधी-
रेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्वचनस्य कर्तारो लेखका केवल वयम् ॥
श्रीनारायणतीर्थाना षट्शस्त्रीपारमीयुषाम् । चरणी शरणीकृत्य
तीर्थं सारस्वतार्णव ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यङ्घ्रिपङ्कजम् । यत्कृ-
पादृष्टिलेशेन तीर्थं ससारसागर ॥ etc

890.

25/11 47 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben in Sangamakotra von
Sukla Dāmodara einem Sohn von Sukla Caturbhaya in Samvat 154 (?) L. o
vierte Zahl ist wie oft ausgelassen

Tattvalola, Vertheidigung des Vedanta gegen die Ansichten
der Naiyayika und Vaishesika Von Janardana einem Schüler
von Anubhūtiśvarupa In zwei Adhyaya und 60 Abschnitten
Fol 34—36 fehlen Beginnt शुद्धानन्दधनो ऽपि दुःखयुतता ध्या-
न्ताधिरूढो ऽधुनाध्यक्षोऽस्मात्मानि यश्च विश्वमखिलं चक्रे प्रकृत्यन्वित ।
यस्मिन्नुज्जुभुजङ्गवत्त्रिभुवनं भाति भ्रमान्निर्भये सो ऽह (lies ऽयं) नित्य-
निरामयामृतवपुः ससारदार पर ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाभिरुद्ध-
न्यायरत्नके । वितनोति तमोर्ध्वस्थी तत्त्वालोक जनार्दन ॥ २ ॥ इह
खल्वर्द्धते विवदमानं वादिवृन्दं वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादि-
शास्त्राज्जीवस्य प्रज्ञात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राह-
कप्रत्यक्षविरोधादिति । तदसारम् । तत्प्रत्यक्षतासिद्धे । तथा हि ।
न तावदिदं बाह्याचक्ष नापि मानसम् ॥

Citiert werden Udayana (mehrmals) Brahmaparakaśhaka
Fol 11a, Bhaskara und die Bhaskarivādy Fol 13b 14b Śambhu
Fol 7b, Sugatanavivakṣarabhratayaḥ Fol 8b Alle diese werden
getadelt

Schliesst शारीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो नि-
रीक्ष्येन तत्त्वालोक विनिर्भमे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विशालजाल-

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभाव परमार्थरूप वेदान्तवेद्य त-
दह भवामोति (wohl tam aham namāmi) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीम-
दनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्गुण्डपादारविन्दप्रणतकधरेण श्रीमता
जनार्दनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयोऽध्यायः ॥

891.

26/11 34 Bl., 7 Linien Etwa 1840

Tattvanusandhāna, eine philosophische Erörterung der viel
Mahavakya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayam
prakāśa Unvollständig Beginnt ब्रह्माह यत्प्रसादेन मयि विश्व
प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयंप्रकाशाख्य प्रणौमि जगतां गुरुम् ॥ १ ॥ देहो
नाह श्रोत्रवागादिकानि नाह बुद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाह सत्या-
नन्दरूपसिद्धात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य
वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse tāni ca tattvam aśi, aham brahmā-
smi, avam ātma brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mūhā
vakyāni) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal India Office
Num 2388

892.

20¹/₂, 9¹/₂ 17 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1820

Tattvanusandhāna von Mahādeva Vedāntin Unvollständig
Fol 17 b schliesst अद्युत्पन्नस्य सगतिः गृहाभावात् वाक्यार्थप्रमा
पदपदार्थयोः स्मार्थस्मारकभावः सगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा
चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वैच्यवाचकभावसम्बन्ध
इति । सा च द्विविधा योगो -

893.

20/11 8 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1810

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des
Vedānta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vācu
devendra Beginnt वसुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् ।
मुमुक्षुणां हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयमप-
न्नाधिकारिणा मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं वक्ष्यामः ॥ साधन-
चतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुच्यते भोगवि-
रागः ॥ २ ॥ शमादिपद्मपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षुत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं
वस्तुवैकं त्रयं तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुवि-
वेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्वाहाराहित्यम् ॥ शमादिसाध-
नमपत्तिः का । शमो दमस्तपस्तित्वा अद्या समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काशा अपचस्य गृहे ऽथवा । ज्ञान-
संप्राप्तिसमये मुक्तो ऽसी विगताश्च । इति स्मृतेश्च ॥

894.

26/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattvabodha

895.

90/11 7 Bl 10 bis 11 Lin en Geschr eben in Dhatri pura von Durla
bharama Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattvabodha In dieser Handschrift falschlich Sankaracarya
zugeschrieben

896.

93/10 21 Bl 7 bis 8 Lin en Schrift vom 18 Jahrh

Āstīakragita oder *Ādadhutanubhūti* von einem unbekannten
Verfasser 21 Kapitel welche 902 Verse enthalten Beginnt
मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषयत्यज । चमार्जवदयातोपसत्य पी-
यूपवद्भज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जल नाग्निर्न वायुर्दीर्न वा भवान् ।
एषा साक्षिणामात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथ-
कृत्य चित्तिं विद्रम्य तिष्ठसि । अधुनैव सुखी शान्तो बन्धमुक्तो भवि-
ष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen
Werkes angiebt Letzter Vers विशत्येकमितै खण्डै शोकैरात्मापि
मध्यक्षै । अवधूतानुभूतेश्च श्लोका सख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod
Oxon Num 508

897.

99/13 14 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1 50

Āstīakragita Mit dem Kommentar von Visvesvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Visvesvara ist in
Indien mehrfach herausgegeben worden

898

25/11 45 Bl 10 bis 1 Linien Etwa 1 90

Āstīakragita mit dem Kommentar *Ādhyatmapradīpikā* von
Visvesvara Der letztere beginnt यदज्ञानाज्जगज्जात यद्विज्ञाना-
द्विलीयते । तं नत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899

33/12 6 Bl 10 Lin en Schrift von Anf dieses Jahrh

Uttaragita scheinbar eine Fortsetzung der Bhagavadgita eine
Vedānta Abhandlung in drei Kapiteln. Ziemlich alt da Gauḷapada
einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यदेक निष्कल ब्रह्म व्योमातीत निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेय विना-
शोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारण योगनिर्मुक्त हेतुसाधनवर्जितम् ।
हृदयाम्बुजमध्यस्थ ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्त्वणादेव मुच्येत यज्ज्ञाना-
ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12 8 Bl 8 Li ren Ltwa 1690

Gitasura oder *Bhagavadgitasara* in 95 Versen, über die
Heiligkeit des Omkara und die Vertiefung in das Brahman
(Dhyanayoga) In einem Dialog zwischen Arjuna und Krishna
Beginnt अस्य श्रीगीतास्तोत्रमन्त्रस्य ओकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋ-
पय । etc अर्जुन उवाच ॥ ओकारस्य तु माहात्म्य रूप स्थान पर
तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मा त्व परिपृच्छसि । विस्तरेण
प्रवक्ष्यामि त्वे निगदत शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादिश्च ऋत्वेदो भूरि-
त्येव पितामह । अकारेणु लय प्राप्ते प्रथमे प्रणवाशके ॥ ३ ॥ etc

Schliesst निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भारत कृतम् । सार
निर्मथ्य कृष्णेन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृत पीत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्य पापहर प्राप्य ससारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥
जपता शृण्वता चैव गीतासारमनुत्तमम् । य पठेत्प्रातरुत्थाय गङ्गा
स्नान दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

19 / 10 1/2 8 Bl 10 L 4 19 Linien Geschrieben in 11 era von
Blā de Sol n von Kalyā n am eti a 1800

Gitasūra in 101 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ओका-
रस्य च माहात्म्य रूप स्थान फल तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि
मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मा
त्व परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि त्वे निगदत शृणु ॥ २ ॥
अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषि । प्रणवो [वीजम्] ।
अनुष्टुप् छन्द । अपिवायुमूर्त्या देवता । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणा-
प्रिस्थानानि अग्न्यञ्ज सामवेदाक्षात्त्वानि पीतश्चेतानि वर्णानि । श्री
अपयो मत्तस्य श्रीश्रीश्रीओकारस्य रूप ज्ञानापिस्थानानि । श्री भूर्भु-
वस्व स्वाहाजपमह करिष्ये । अकार इति वीजम् । उकार शक्ति ।
मकार कीलकम् । मुक्तिद्वारं गीतासारजपमह करिष्ये । श्रीश्रीश्रीओ-
कारस्येति श्री नम इति मन्त्र ॥ पृथिव्यभिश्च ऋत्वेदो भूरित्येव पि-
तामह । अकारे तु लय प्राप्ते प्रथमे प्रणवाशके ॥ ३ ॥ अन्तरिषं

यजुर्वेद्यधुवो विष्णु सनातन । उकारे तु लय प्राप्ते द्वितीये प्रण-
वाशके ॥ ४ ॥ दिवि सूर्य सामवेद स्वरित्येव महेश्वर । मकारे तु
लय प्राप्ते तृतीये प्रणवाशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे
च धनजय । इदमेक मुनिष्पन्नमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दन । पार्थो
वत्स सुधीभोक्ता दुग्ध गीतामृत महत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गी-
तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्याया योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसवादे गीतासार-
स्तोत्र सपूर्णम् ॥

902

36/17 158 Bl 9 Ls 10 Linnen Etwa 1 20

Yogavasisthasa Isepu oder *Mol'sopiyasura* oder *Laghua*
sistha in sechs Prakarana Gauda Abhinanda hat die im grossen
Yogavasistha entbaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen
zusammengestellt Folra 1 2 fehlen Das Utpattiprakarana endet
Fol 64a Sthitiprakarana Fol 81b Ulasamprakarana Fol 113b
Anvamprikarana Fol 160b

903

24/11 91 Bl Lin en versel ede Schrift von 1696

Yogavasisthasura ausgewählte molische Sentenzen aus dem
Yogavasistha abgeteilt in 10 Kapitel Mit einem Kommentar von
Mahadhara Das erste Blatt fehlt Fol 2 beginnt महानुभाव-
संपर्कात्ससारार्णवलङ्घने । युक्ति संप्राप्यते राम दृढा नीरिव ना-
विकात् ॥ ४ ॥

904

90 9 13 Bl 8 Lin en Etwa 1 80

Goral sasatala 201 Verse über mystische Askesis von
Goral 1 Beginnt श्रीगुरु परमानन्द वन्दे सानन्दवियहम् । यस्य
सनिधिमात्रेण चिदानन्दायते तनु ॥ १ ॥

Line genuine Analyse findet sich in Catal Oxon Num 667

905

51/14 13 Bl 10 Ls 14 L e Schrift von 1843

Hathapra lipi von Svātmarāma In vier Kapiteln (Ljade 1)
Beginnt श्रीआदिनाथाय नमो ऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या ।
विराजते प्रोन्नतराजर्साधमारोढुमिच्छोरधरोहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य
श्रीगुरुं नाथ स्वात्मारामेण धीमता । केवल राजयोगाय हठविद्योपदि-
शते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या वज्रमतध्वान्ते राजयोगमजानताम् । हठप्रदी-
पिका धत्ते स्वात्माराम कृपाकर ॥ ३ ॥ हठविद्यां हि मत्स्येन्द्रगोर-
चन्द्या विजानते । स्वात्मारामो ऽथवा योगी जानीति तत्प्रसादत ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Hāthavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Princips zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rajayoga, über welchen die Śārāṅgarpaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Hāthapradīpikā ist in Catal Oxon Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadesa 1 endigt Fol 3 b, 2 Fol 6 a, 3 Fol 9 b, 4 Fol 13 b

906.

24/11 41 Bl., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadabād (Śākandiseri madhye) im J. 1775.

Hāthapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarātī. Es fehlen Folia 9. 2. 9. 90. — Upadesa 1 p 6 a 2 p 12 a 3 p 26 b 4 p 41 b

907.

28/14 7 Bl. 12 Linien. Etwa 1780

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Hāthapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von äusseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes. Beginnt नमः शिवाय गुरवे नादविन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममुत्तमम् । मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचिताया हठप्रदीपिकाया सिद्धान्तसमाधिसाधनविधिः ॥

908.

28/11 22 Bl., 10 Linien. Etwa 1760

Padarthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika Philosophie, von Jayatīrtha. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol 37 b erwähnt er sein Dīdhiti-vidyotana. Florent MSS 475

909.

31/12 19 Bl., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831

Sāṃkhyadīrikā von Īśvarakṛṣṇa, mit dem Kommentar Tattva-kraunmudī von Vācaspati Miśra. Foll 1—6 fehlen. Fol 7 a beginnt am Ende der neunten Kārikā पपत्तेः । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्तथापि सतः सञ्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst इयं प्रकाशमलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानममुद्यया । तमोति सर्वोत्तममार्गगामिनी सतां मुद कामपि तत्त्वकीमुदी ॥ Im zweiten Padā fehlt etwas

*) Celaka ist ein Schüler

910.

29/14 10 Bl 13 bis 15 Linien Ftw 1830

Sāṃlhyatattvakaumudī, ein Kommentar zu den Samkhya-karika von Īśvarakṛiṣṇa, von Vacaspati Miśra Fragment, Fol 2—99
Beginnt स्याथम्य संसिद्धी को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चीपाया.
शत शरीरदु खप्रतीकाराय ।

911.

25¹/10 6 Bl 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapadārthi, die sieben Kategorien der Samkhya Philosophie, von Sivaditva. Beginnt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याना शभवे गुरवे नम ॥ १ ॥ प्रमितिविषया. पदार्था । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्या सप्तैव । तत्र द्रव्याणि पृथिव्यग्नेजोवाय्वाकाशकालदिगात्ममनासि नवैव ॥ १ ॥ Sivaditya wird zuerst von Śrībarsa in seinem Khandanakhandikābadya und von Gaṅgeśvara im Tattvacinātanam citiert

Schliesst सप्तद्वीपा धरा यावद्यावत्सप्त धराधरा । तावत्सप्त-
पदार्थीयमस्तु चतुप्रकाशिनी ॥ .

912.

23/10 7 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1683 v. i. Somesvara, Sohn von Bhaṭṭa Dīmodara

Bhāṣāparicheda oder Kārīṇāṭh, ein Abriss der Vaiśeṣika Philosophie, von Viśvanātha Pañcanana, in 166 Regeln Beginnt
भूतनजलधररुचये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै ससार-
महीरुहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26 11 11 Bl 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhāṣāparicheda

914.

27/10 8 Bl 9 bis 10 Linien Von Kālnarāma u. Śākambarī unter der Regierung von Ajitashīla als einem Exemplar welches Nāṭheśvarasvamin Viśṭālarāja angehörte im J 1723 abgeschrieben

Bhāṣāparicheda

915.

29 11 10 Bl 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhāṣāparicheda

916.

29 11 5 Bl. 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhāṣāparicheda

917.

34/8 15 Bl 4 bis 7 Linien Briefabschrift. Etwa 1750

Bhāṣāparicheda

918.

25/10 10 Bl 7 bis 10 Linien Etwa 1800

Bhasaparicheda

919.

21/8 27 Bl 5 Linien Etwa 1830

Bhasāparicheda

920.

21/9 9 Bl 10 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 18⁹⁰

Bhasaparicheda Nach Karika 34 ist eine eingeschoben (beginnt वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा)

Schliesst hier mit dem spater hinzugefügten Vers सप्तपञ्च-
रश्मोर्कैर्विंशपञ्चाननोदित । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारक ॥

921.

94 10 49 Bl 13 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1660

Siddhantamuktawali oder abgekürzt *Muktawali*, ein Kommentar zum Bha īparicheda, von Viśvanātha selbst Beginnt चूडामणी-
कृतविधुर्वलयीकृतवासुकि । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डव-
पण्डित ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einiges Blatt

922.

29 1/13 16 Bl 12 bis 13 Linien Etwa 1810

Siddhantamuktawali Unvollständig Bricht ab in R3hrs
Ausgabe Sutra 57, Linie 3

923.

33/1~ 31 Bl 12 Linien Etwa 1830

Siddhantamuktawali prakāśa, ein Kommentar zur Siddhanta
muktavali, von Mahadeva, einem Sohn von Balakṛṣṇa Beginnt
लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितरश्रीवालकृष्णभिर्धं etc

Die Handschrift enthält den ersten Paricheda und den Anfang
des zweiten

924.

2 1/12 28 Bl 10 bis 12 Linien Schrift von Anf dieses Jalri underts

Siddhantamuktawali prakāśa Ein Stück des ersten Paricheda
Reicht bis Fol 24b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/30 42 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Siddhantamuktawali prakāśa Pratyakṣakhaṇḍa und der Anfang
des Anumanakhaṇḍa Beginnt सुखदुःखादीत्यादिना ज्ञानेष्टद्विपक्ष-
विधर्माधर्मभावनापरिग्रह ॥

926.

31/10 12 Bl., 9 bis 13 Linien Etwa 1815.

Tarkamita, die Elemente der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jagadisa Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Brhadāranyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डर एवेति विशेष्यसगतस्यान्ययोगव्यवच्छेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादौ एवदिशा सर्वं बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bl., 10 Linien Geschrieben von Narāyandasa Schuler (परशिष्य) von Vijayarama, im J 1776

Tarkūmīta, ein Abriss des Vaiśeṣika Systems, von Jagadisa Bhṛttācārya Ganze Satze aus Kanad's Sutra werden wenig verändert aufgenommen Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रशमाय यच्च मनसो वृत्ती. समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुज भवभयध्वसैकबीज पर हृत्पद्मे विनिधाय तन्निरूपमं तर्कामृतं तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य (S P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc

928.

20/13 8 Bl., 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tarkāmīta von Jagadisa

929.

22/9 26 Bl., 9 bis 14 Linien Etwa 1720

Tarkabhāṣā, ein Abriss der Logik, gegründet auf den Nyāyasūtra von Gautama Von Kesavamisra (A.) Beginnt वालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमल्पेन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । सच्चिप्रयुक्त्यन्विततर्कभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितण्डाहेत्वाभासकलजातिनियहस्यानाना तत्त्वज्ञानान्निश्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूत्रम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशपदार्थानां तत्त्वज्ञानान्मोक्षप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञानं तावद्भवति यावदेषामुद्देशलक्षणपरीक्षा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (1 e Vatsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो लक्षणपरीक्षा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण वस्तुसंकीर्तनम् । तच्चास्मिन्नेव

सूत्रे कृतम् । लक्षण स्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गो साक्षादि-
मत्त्वम् । यथालक्षितस्वैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचार परीक्षा ।
तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीना तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27¹/₂/1° 99 Bl 12 Lin en Etwa 1740

Tarlabhāsā (B)

931.

96/11 20 Bl 9 bis 11 Lin en Etwa 1740

Tarkabhāsa Unvollständig (C) Schliesst in A Fol 16a 7
in B Fol 17a 2

932

24/12 7 Bl 11 bis 19 Lin en Geschrieben im J 1857 von Bhavanī
sa kāra Sohn von Abhaya 1 kāra

Tarlasagraha ein Grundriss der Vaiśeṣika Philosophie von
Annambhaṭṭa Der Verfasser wird in dieser und der folgenden
Handschrift Ananta Bhatta genannt Beginnt निधाय हृदि वि
शेष विधाय गुरुवन्दनम् । वालाना सुखबोधाय क्रियते तर्कस
ग्रह ॥ १ ॥

933

22/1° 19 Bl 10 bis 12 Linen Etwa 1820

Foll 1—7 *Tarlasagraha*

Foll 8—19 *Tarkasamgrahadīpikā* Annambhaṭṭa's eigener
Kommentar zu seinem Tarkasamgraha Beginnt विश्वेश्वर साम्ब
सूतिं प्रणिपत्य गिर गुरुम् । टीका शिशुहिता कुवे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥

934.

24/11 14 Bl 14 bis 17 Linen Etwa 180

Tarlasagraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa Fol 12 fehlt

935

23/14 13 Bl 16 bis 22 Linen Schrift von 184

Tarlasamgrahadīpikā

936

26/11 19 Bl 11 Linen Schrift von 1856

Tarkasamgrahadīkā

937

26/13 19 Bl 11 bis 12 Linen Schrift von 1807

Tarlasamgrahadīpikā

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Saukūmarva zugeschriebenes
Sūastūta in 10 Versen Beginnt गले कलितकालिम प्रकटितेन्दु
भालखलिर्विकाशितजटोत्कर प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc Fehlerhaft

938.

25/7 23 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1770

Tarlasamgrahadipika

939.

241/8 23 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben von Kripa a Kara Sohn von Hari a Kara im J 178

Tarkasamgrahadipika Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bl 9 Linien Etwa 190

Tarlasamgrahadipika

941.

28/13 19 Bl 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhini, ein Kommentar zum *Tukasamgrah* von Govardhana Beginnt निखिलागमसचारि श्रीकृष्णाख्य पर मह । ध्यात्वा गोवर्धनमुधीस्तनुते न्यायबोधिनीम् ॥

942.

32/10 46 Bl 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintamani von Gāṅgeśa Der vierte Teil desselben Śabdakhandā Fol 28 und 47 fehlen Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्य शब्दः प्रमाणम् । ननु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेषः प्रमाणम् । करणं च तद्व्यभिचयिनी क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नाथ शब्दः प्रमाणम् ।

Bucht ab ततो लिङ्गपदेनैकत्रोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यागविषयक स्थायित्वजनक कार्यमित्येक ज्ञानमनुभवरूपं प्रचु - Dieses entspricht der Ausgabe im Pandit 7 188 b

943.

25/11 63 Bl 8 bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintamanulāhiti von Raghunathā Anumanakhandā Fragment. Paginiert 47—109 Fol 47a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वादानुमितिकाले च तदसम्भवात्मा नोत्पद्येतेति चेन्न । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 94 — Randglossen Raghunathā spricht von seinem Kommentar zum Śabdakhandā in folgenden Worten Fol 57b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोधः शब्दमणिदीपितो विवेचयिष्याम ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयो und schliesst यत्माध्यातावहेदकविशिष्टसाध्यविशिष्टाद्यव - Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/1° 47 Bl 13 Linien Schrift von 1671

Foll 50—97 *Tattvacintamanididhiti* (Anumanakbanda) von Raghunatha Ein Bruchstück der letzteren Hälfte entsprechend dem Upadher *duśakatabijapuvipikṣa* im *Tattvacintamani* bis zu Ende des Anumana Teiles Beginnt सकलगुणव्यक्तिपु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्वेव निरुपाधित्वात् ॥ Calcutta Ausgabe von Samvat 1905 p 83 — Fol 59 fehlt

945.

26/11 56 Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1800

Fragment eines Kommentars zur *Anumanadidhiti* von Raghunatha Beginnt मूलमिति । इदं वाच्यत्वं समवायित्वेन विषयता सवन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि etc Der Verfasser citiert mehrfach Jagadis und einmal Gadadhara Beide haben bekanntlich Kommentare zur *Didhiti* geschrieben — Fol 25 ist doppelt gezählt

Bricht ab mit एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिकाराणामङ्गीकारापत्तेरित्यखरसवीजमवधेयम् ॥

946.

22/10¹ 161 Bl 9 bis 19 Linien Etwa 1730

Bhavanandi Bhavanandas Kommentar zur *Tattvacintamanididhiti* Anumanakbanda von Raghunatha Unvollständig Paginiert 4—187 Es fehlen Foll 1—3 20 42—64 Fol 187 endet in dem Citat अपार्थक्यम् aus dem *Tattvacintamani* (Bibl Indica 2 928)

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra Sohn von Visnudasa

947.

24¹/₂/10 157 Bl 11 Linien Schrift von zwei Händen Die ältere stammt von etwa 1720 die jüngere von etwa 1810

Fragmente der *Sarvopakarini*, eines Kommentares zu der *Bhavanandi* von Mahadeva Punyatmakara. Mahadeva citiert seinen Nyayakaustulha ausserdem Pakṣadharamiśra und einen früheren Kommentator zum *Tattvacintamani* nämlich Śaundaropadiśaya Der letztere wird unter dem Namen Upadhyaya bereits von Raghunatha mehrfach erwähnt

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden

948

41/11 13 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Tattvacintamanasidhiteśvara von Gadadhara Ein kleines Fragment. Fol 2—12 enthalten die Erklärung zu der Forderung In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2 Der Anfang und das Ende

fehlen Beginnt auf Fol 2a ज्यत इति सर्वा ह्युपपदविभक्तय
पञ्चपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वाधिकोत्कर्षवत्तथा
ज्ञापन नमस्कार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls ein Stück des An-
fangs ibid p 3 4

949

23¹/₂/10 11 Bl 15 L n en Etwa 1670

Tattvacintumanyalola von Jayadeva Ein Fragment des
Kommentars zu dem P atyaksakhandas des Tattvacintamani Paginiert
1—12 doch fehlt Fol 11 Fol 12 reicht wahrscheinlich bis
Pramanyavade Siddhantarahasya in der Ausgabe in der Bibl
Indica 1 248 Beginnt वक्त्राणि पञ्च कुचयो प्रतिविम्बितानि दृष्ट्वा
दशाननसमागमनभ्रमेण । भूयो ऽपि शैलपरिवृत्तिभयेन गाढमा-
लिङ्गितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरि-
मिश्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्यमालोको ऽय प्रकाश्यते ॥ २ ॥
प्रसङ्गान्मङ्गलस्य समान्निहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति ।
इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो भ्रममू-
लकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसशयवोजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्यूनता च
परिहृता ॥

Jayadeva gibt weder in diesem Teile noch in den ubrigen
Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mathuranatha einen voll-
ständigen Kommentar sondern behandelt nur einzelne Punkte In
dem vorliegenden Bruchstück citiert er *Vatsesvara* Fol 2 b
(तदुक्तं महार्णवे वत्सेश्वरेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकालाङ्गकमङ्गलानुमाने
गीरवमतो लाघवाद्भूताबोधकवेदानुमानमेवेति) Fol 4 b (वेदस्या
नुमीयमानो मङ्गल प्रारिप्सितसमान्निसाधनमित्याकार etc) 5 a
Mur riblatta Fol 10 a

Der Mangalavada endigt Fol 8 a

950

28/13 6 Bl 9 Linien Etw 1870

Akhyataravada eine logische Abhandlung über die Natur des
Zeitwortes von Raghunatha Beginnt आख्यातस्य यत्रो वाच्य ।
पचति पाक करोतीति यत्रार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥
Citirt werden Mandanamatanuyayinal

Schl esst तादृशयत्नाननुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951

24/9 10 Bl 10 b s 13 I l en Das letzte Fragment gehörte einem
Gopālabhāṭya १५५५. Das Datum ist mit Sake 164 bez 1 et

1) *Akhyataravadya* १५५५ ein Fragment in vier Blättern von
dem Kommentar von Raghunatha zu Raghunathas Akhyataravada.

Beginnt प्रणम्य नीरदश्याममुहामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्वाख्या
रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिक परमत निराकर्तुं स्वमत व्यव
स्थापयति । आख्यातस्येति । यत्नो वाच्य । यत्नत्वविशिष्टो वाच्य ।
यत्नत्व शक्यतावच्छेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol 4b भेदेनेति । तादात्म्यभिन्नसंबन्धेनेत्यर्थः । Eine
vollständige Handschrift ist von Weber unter Num 1623 beschrieben

2) *Akhyatavada* 1/11 Bruchstück eines Kommentars zu
demselben Akhyatavada von Jaynana Paginiert 1 2 4 5
Beginnt न्यायपञ्चानन श्रीमाञ्जयराम समासत । आख्यातवादव्या-
ख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यता-
वच्छेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य ससर्गत्वाद्वापारत्वमात्रं तथेत्येके ।
अनुकूलत्वमात्रं तथेत्यन्ये । धातोरर्थः फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्या-
तस्येति मण्डन ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel
Visayalaukikapratyaksakaryakarat abhavarahasya Fol 13 14

Schliesst तथा सत्यन्यमतादिमिदपटप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावेन
कार्यकारणभावानामावश्यकतया विषयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे माना
भावादिति समास ॥

952.

25/11 4 B1 10 L n en Gedruckt von Vyasa Anantakrishna in
Benares im J 1774

Natada über die Negation in der Logik von Raghunatha
Beginnt ससर्गभावो न्योन्याभावश्च नञो ऽर्थः । तत्र चान्वयिता-
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व व्युत्पत्तिवल्लभम् । नीलघटवति न
घट । नीलघटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् । इह नीलघटवति न
पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst तेन न पचति न राज्ञ इत्यादौ न ह्यत्याद्यन्योन्याभावो
भूतल न घट इत्यादौ न घटससर्गभावश्च प्रतीयत इत्याहुः ॥

953

39 1/2 2 1 B1 10 b s 11 L n en Etwa 1830

Samajal san itika ein Kommentar zu Raghunathas *Sam-
njal san itika* über die Bildung allgen einer Begriffe in seiner
Anumanakhandalidhiti (Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 56—
64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende Beginnt
व्याप्तिग्रहस्यैत्यादिमूलेन (Tattvacantamani in der Bibl Ind 2, 253)
व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकतायाः पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्य
यानुपपत्त्या व्यवस्थापनं कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षायाः तस्य सामान्यलक्षणा

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे सगति
दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसहारादित्यादिना
ग्रन्थेनोद्भूततत्वेदानीं स्मृतत्वादित्यर्थः ॥ सामान्यलक्षणमिति । प्रत्या-
सत्तिमिति शेषः ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blätter trägt den Titel
दी टी ग सा ल Mit g wird Gadadhara bezeichnet

954.

95/13 147 Bl 11 bis 12 Linien Schrift von 18

Vyutpattināda oder *Vyutpattinācāra* von Gadadhara Ein
grösseres Fragment Foll 35—190 Schluss des Werkes Foll
92—101 fehlen Fol 35a beginnt त्यादौ राजपुरुषपदादीना स-
मासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरुक्ति-
कवाक्यत्वरूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śrīpattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकानां न भुञ्जीते-
त्यादिप्रयोगापत्ते ॥

955.

97/16 48 Bl, 8 bis 11 Linien Ltwa 1810

Nyaśasiddhantamañjarī oder abgekürzt *Nyaśamañjarī* von
Janakīnātha Bhaṭṭācārya Cudamāni In den gewöhnlichen vier
Parichēla Beigant प्रणम्य परमात्मानं जानकीनाथशर्मणा । क्रियते
युक्तिमुक्ताभिर्न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किल निखिललोकवि-
मोक्षमुख्योपाय मनोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणा-
धीनमिति प्रमाणं निरूप्यते । तत्र प्रमाया करणं प्रमाणम् । प्रमा
च यथार्थानुभवः । तदाङ्गराचार्या । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol 3a bis
zu Ende von 10b die ersten 21 Karikā des Bhasapariśēda von
Viśvanātha mit dessen Kommentar eingeschaltet worden

Pratyakṣa endet Fol 12b Anumāna 21b Upamāna 22b
Śabda 48b Citirt werden der Tatvācintāmaṇi Nyāyabhaṣkara
Munirāma Śaṅkara Ausserdem erwähnt er auf Fol 29b
als seine eigenen Werke Manmarcībāndha und Tatparavāṇika

Schliesst ज्ञानस्य संनिकर्षत्वे किं मानमिति चेद्व्यजतत्त्वप्रकारक
प्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति
सधेयः ॥

956.

94/9, 55 Bl 8 bis 10 Linien Ltwa 190

Nyaśasiddhantamañjarī Foll 23—26 43 f hlen

957.

31/9¹/, 24 BH 10 b s 13 L. men Etwa 1810

Nyayasiddhantamañjarī Fol 11 fehlt Hinter Fol 10 sind zwei nicht hierher gehörige Blätter eingeschaltet Nicht ganz vollendet Endet mit dem Wort अग्रयोजकत्वात् । entsprechend Fol 55 a 5 in der vorangehenden Handschrift

958.

32/10 26 BH 8 b s 9 I. men Etwa 1790

Anumiti'paramarsa eine logische Abhandlung Unvollständig Fol 12 nicht bezeichnet aber es fehlt nichts Beginnt अनुमिति-परामर्शयो सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्या कार्यकारणाभाव । परामर्शत्व च जातिविशेष । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयक-निश्चयत्वम् । अतो व्याप्यादिर्भेदेनाननुगमे ऽपि न क्षति । न च तादृशजाती भानाभाव । अनुमितिरूपानुगतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धे । न च तादृशजातेद्यानुपत्वादिना साकर्यमिति वाच्यम् । मानसपरा-मर्श एव तादृशजातिसंस्कारेण साकर्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num 2019

I. Astronomie und Astrologie.

959.

25/14 36 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Lilāvati, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhāntaśiromani von Bhāskara, einem Sohn von Maheśvara. Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयति विघ्नं विनिघ्नन्मृतसं वृन्दार-
कवृन्दवन्दितपदं नत्वा मतङ्गाननम् । पाटी सन्नखितस्य चप्पि चतुर-
प्रीतिप्रदां प्रस्फुटा सचिप्पाचरकोमलामलपदैर्लालित्यलोलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bl. 10 bis 14 Linien Etwa 1780

Lilāvati Reicht bis in die Mitte des Ksetravavyabhāra. Folia 51—53 fehlen. Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS enthält den Schluss des Werkes Āṅkapaśavyabhāra. Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bl., 12 bis 16 Linien Schrift von 1676

Gaṇitāmṛtasāgarī, ein Kommentar zu der Lilāvati, von Gāṅgādharī, Sohn von Govardhana, und Schuler von Gopala. Beginnt erst in Adhyāya 3, 5 दृष्टमूलानां जातो करणमूच वृत्तद्वयम् ।

Pagiert 25—62 Prakṛnādhyaṃya 25a Mṛkavyabhāra 32a Średhavyabhāra 34a Ksetrādhyāya 49b Khātavyabhāra 50b Citavyabhāra 51a Kṛakavyabhāra 52a Raśavyabhāra 53a Chāvyabhāra 55b Kuṭṭhādhyāya 60b Gaṇitapaśa 62a

Schliesst पुष्करजातितिलको नागदेवो द्विजोत्तमः । तत्पुत्रो
ऽद्युतनामाग्यो गोपालो ऽस्यानुजः सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणक-
चरणाम्बुजसेवया । लब्धबोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥
श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । कृता लीलावतीटीका गणितामृ-
तसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen
HS desselben Werkes

962.

24/11. 7 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1800

Lilāvatisikā, ein Fragment des Kommentars zur Lilāvati, von Rāmakaṣṇa, Sohn von Lakṣmī, Enkel von Nṛsiṃha, einem

Schuler von Somanatha Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyaya (oder Num 13) Beginnt नृसिंहपादपङ्कज नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कज भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सहाद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जात कवा-
स्वोदरे मत्स्येन्द्राद्वियुगप्रसादमुदित श्रीसोमनाथ सुधी । तत्पादा
म्वजसेवनैकनिरत श्रीरामकृष्णाभिध कुर्वे सन्नयिते हि भास्करकृते
टीका मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688
verfasst

963

25/15 45 Bl 9 b s 11 Lin en Etwa 1 80

Byaganuta der algebräische zweite Teil des Siddhantaśiromani von Bhaskara, Sohn von Mahesvara Der letztere Teil des Werkes fehlt

964

23/10 11 Bl 11 b s 14 Lin en Etwa 1 70

Fol 1—11 *Byaganuta* mit dem Kommentar *Byagabodha* von Ramakrishna Sohn von Lakshmana Enkel von Nrisinha Schuler von Somanatha Von beiden nur der Anfang erhalten Der Kommentar beginnt सर्वज्ञ भास्कर नीमि सोमनाथ च सद्गुरुम् ।
मुनीश्वर महाप्रौढ तन्त्रतत्त्वार्थपारगम् ॥ १ ॥

965

2 /12 27 Bl 11 b s 15 Lin en Etwa 1690

Ganit dhyaya Vorschriften für astronomische Berechnungen der dritte Teil des Siddhantaśiromani, von Bhaskara Sohn von Mahesvara Beginnt यच्च चातुर्मासं जगज्जलजिनीयन्धौ समभ्युन्नते
ध्वान्तध्वसविधौ विधौतविनमन्नि शेषदोषोच्चये । वर्तन्ते व्रतव शत
क्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्वाग्व सूक्तिमुच व्यनतु स गिर गीर्वा
ण्यन्धो रवि ॥ १ ॥ छती जयति जिष्णुजो गणकचक्रचूडामणिर्ज
यन्ति ललितोक्तय प्रथिततन्त्रसमुक्तय । वराहमिहिरादय समवलोक्य
येषा छती छती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रवधे ऽत्यधी ॥ २ ॥

- 1 Madhyamadhikara Fol 8a
- 2 Spastakaranadikara Fol 12b
- 3 Nirṇāṣadhikara Fol 18b
- 4 Patānavanadhikara Fol 18b
- 5 Candragranadhikara Fol 21a
- 6 Suryagrahanadhikara Fol 22a
- 7 Grahaśayadhikara Fol 23a
- 8 Grahadayastadhikara Fol 23b
- 9 Śaṅgonāyadhikara Fol 24b
- 10 Grahayutyadhikara Fol 25a
- 11 Bhāgāyutyadhikara Fol 26a
- 12 Patanayadhikara Fol 27a

966

23/11 51 Bl 12 bis 18 Lin en Etwa 1700

Ganitadhyaya Ramakrishnas Kommentar zu vier Kapiteln des Ganitadhyaya von Bhaskaras Siddhantaśiromani Beginnt

सिद्धान्तज्ञवरिष्ठमूर्धगमणि श्रीभास्करो ऽग्ने ऽप्यभूत्स्वग्रन्थप्रकटीकृते पु-
नरसी श्रीरङ्गनाथालये । जातः पुत्रमपि सर्वलव (१)तो मानीश्वरो
न त्रिये भूयाद्यद्वचसाविदा प्रजनित कौतूहल भूतले ॥ १ ॥ श्री-
मज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिज्ञपाधीशाश्रिताद्विद्वयो वेदान्ते च कृतग्रमो
द्विजवरः श्रीरामकृष्णमिध । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोऽष्टी-
कावबोधादह सकुर्वे लघुधातुप्रेरकतया विद्वज्जनैर्धार्यताम् ॥ २ ॥
तात्कालिके ऽर्केति ॥ Es scheint, dass Ramakrishna den ganzen
Siddhantaśiromani erklärt und dabei den Kommentar seines Lehrers
Somanatha benutzt hat

Triprasnaṭika Fol 14b Candragrahanadhikaraṭika Fol 31b
Suryagrahanadhikaraṭika Fol 46a Grahoḍyastadhikaraṭika un-
vollendet

967.

१०/12 12 Bl 10 Linien Ltva 16/0

Yantradhyaya, ein Kapitel über astronomische Instrumente
das vierte Kapitel aus dem Goladhyaya von Bhaskaras Siddhanta-
śiromani, mit seinem eigenen Vasuabhisya Beginnt अथ यन्त्रा-
ध्यायो व्याख्यायते । तत्रादी तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकाला-
वयवा ज्ञातुमशक्ता यतो विना यन्त्रे । वक्ष्ये यन्त्राणि ततः स्फुटानि
सन्नेपतः कतिचित् ॥ १ ॥ गोलो नाडीवल्लयः यष्टिः शङ्कुर्घटी च-
क्रमः । चापं तुर्यं फलकं धीरेकं पारमार्थिकं यन्त्रम् ॥ २ ॥ स्पष्टार्थः ॥
fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bl 6 bis 8 Linien Geschrieben im J 1606 von Mevlla
bhatṛj १६१५ Josi I Amadatta

Karanalutuhala oder *Grahaṅamal utuhala* oder *Brahmatulya*
eine astronomische Abhandlung von Bhaskara Sohn von Mahesvara
In 10 kapiteln Beginnt गणेश गिरः पद्मजन्माद्युतेशान्यहान्भास्करो
भास्करादीश्च नत्वा । लघुप्रक्रियं प्रस्फुटं खेटकर्मं प्रवक्ष्याम्यथ ब्रह्म-
सिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal Oxon Num 774

969.

२१/12 68 Bl 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvid
Ramacandra

Karanalutuhalaṭīā von Ekanatha jungerem Bruder von
Vānu, Sohn von Sarāṅga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamadhikara 5b Chavadbhikara 18a Candragrahaṇa 32a
Grahaṇam Udayadhikara 62a Spingonnati 65b Grahyutyadhi-
kara 72a Patadhyaya 84a Candrasūryavoh Parvasambhava 87b

Aus älteren Werken und Autoren wie Sūryasiddhanta
Ialla, Siddhantaśiromani, citiert Ekanatha Karanaśiromani von
Vaidyanatha 79b 81a. Karanabhisṛja von Bhanu Duvajña 58b 65a

Khetasiddhi von Padmanabha 19b 87a Jātakapaddhati von Srpati 33a Varsikatantra 24a Varsika von Viṭṭhalacarya 81b Śiddhantapaddhati 33a Er erwähnt viermal eine Stadt Mahālanagara (Mahalanagara). Da er mehrfach von Śaka 1286 1288 1290 1291 ausgeht scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben

970

32/14 16 Bl 12 Linen Schrift von 1863

Grahalaghava oder *Siddhantarahasya* Grundzüge der Astrologie verfaßt im Jahre 1520 von Ganeśa einem Sohn von Keśava (Kesavarka) aus Nandigram. Beginnt ज्योतिप्रबोधजननी परिशोध्य चित्त तत्सूक्तकर्मचरणीर्गहनार्थपूर्णा । स्वल्पाचरापि च तदशुभैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक श्रुतिश्च ॥ १ ॥ परिभ्रमसमीपिकेशचाप दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाङ्म । सुफलप्रदमात्तनृप्रभ तत्सर रामकरण च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्ययकार्युरव करणानि धीरास्तेषु ज्यकाधनुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । ज्यचापकर्मरहित सुलघुप्रकार कर्तुं ग्रहप्रकरण स्फुटमुद्यतो ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamadhikara Fol 2b 2) Candrakayoli spastikarana dlikara 3b 3) Pancataraspastikarana 5a 4) Lagnadichayayantra bhagadiksadhananalikabandhadh kara 7b 5) Candragrahanadhikara 8a 6) Suryagrahana 8b 7) Varsaganat parvanayana 10a 8) Tithi jatrada eva grahanadvaya 10b 9) Candradarśanadhikara 10b 10) Udayastadhikara 12a 11) Grahaichayadhikara 12b 12) Nakṣatrichayadhikara 13b 13) Śringonnatyadhikara 13b 14) Graha yutvadhikara 14a 15) Patadhikara 14b 16) Paucaigadhikara 16b

971.

19/8 1/2 46 Bl 6 Linen Geschrieben in Jayanagara von Narayana Sohn von Ravala J vārma in Samvat 1819 Śaka 1678

Grahalaghava Schliesst mit dem Patadhikara Fol 7—10 13 14 fehlen

972

30/14 24 Bl 9 Linen Schrift von 1846

Grahalagha

973

28/13 25 Bl 7 bis 9 Linen Schrift von 1823

Grahalaghava

974

25/11 20 Bl 10 Linen Etwa 1830

Grahalaghava Schliesst im vierzehnten Vers nach dem Patadhikara

975.

21/11 11 Bl 11 Linien Schrift von 1803

Grahalaghava Die ersten sechs Adhyayah

976.

23/10 44 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāgharodāharana, Berechnungen für das Grahalāghava, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahre 1613. Beginnt ज्योतिर्विद्गुणा गणेशगुणा निर्मथ्य शास्त्रासुधिं यच्चक्रे यद्गुलाधवं विवरणं कुर्वे ऽस्य सत्प्रीतये । स्मृत्वा शुभसुतं दिवाकरसुत-सद्विद्यनाथः कृती आद्यज्योतिषवर्गगोकुलपरिचाणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthält die ersten sechs Kapitel bis Sūrya grahana inclusive

977.

23/15 65 Bl. Linien verschieden Etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha, Nach Fol 57 b eine Lücke. Schliesst im ersten Vers von Śrīgongnātyādihāra. Folra 58 bis 71 fehlen. Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Patādhikāra, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcāṅgadhikāra

978.

22/14 41 Bl., 10 Linien Etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/9 20 Bl., 7 Linien Etwa 1850

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

23/14 7 Bl., 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Der erste Adhyāya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

17¹/₂/10 13 Bl., 21 bis 24 Linien Etwa 1790

Grahalāghata Übersetzung in Hindī der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bl. 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Alkharatāmuraśa, ein Kommentar zu Ithivādipattina welches einem Makaranda zugeschrieben wird. Von Purusottama. Unvollendet. Beginnt कौमारकेकिकलकूजितमैत्रुनीलकेनासर्गेशिशिष्य-रेषराजं निगम्य । संज्ञातकान्तपटं वदनं भवान्या दृष्ट्वा मिताशित-मुपो ऽवतु विद्यमोक्ष ॥ १ ॥ मेवन्तु मग्गधुनिहो मकरन्दमुद्या नित्यं शुभाभिनयतामरसं रमाद्यम् । सदावराजिकरराजिविराजि-तादतकौकंसंकरहतातिविकाशिकाश ॥ २ ॥ रह सदाचारपरंपरा-

प्राप्त मङ्गल मनसि कृत्वा प्रेक्षावत्प्रवृत्तये ग्रन्थादनुबन्धचतुष्टयमाह ।
 श्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schuler von Ramacandra, dem
 Verfasser des Ramavinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar
 im Jahre 1631 Ausserdem citiert er Divakara auf Fol 7b 11b

983.

28¹/₂/12¹/₂ 15 Bl 15 Linien Schrift von 1803

Makarandoduharana, Berechnungen zu Makarandas Tithy-
 dipattra, von Visvanatha, Sohn von Divakara Beginnt नत्वा
 गजानन देव विद्यनाथ करोत्यसौ । उदाहरणमुद्धाम मकरन्दस्य
 यत्नत ॥ १ ॥ Text 'श्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विद्योपकाराय गुरु-
 प्रसादात् । तिथ्यादिपत्र वितनोति काश्यामानन्दकन्दो मकरन्द-
 नामा ॥ स्पष्टो ऽर्थ ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरणं क्रियते । तत्रादौ
 पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्राभीष्टवर्षादिजनि
 ततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशक शोध्य' । स
 यथा । पुस्तकीयशकपङ्काविष्टशकासन्नो यो न्यून शक स तावच्छोध्यो
 यावदग्रिमपुस्तकीयशकतुल्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10 58 Bl 22 Linien Etwa 1650

Sarani, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Anfertigung
 von Kalendern

985.

24/11 5 Bl 17 bis 22 Linien Geschrieben von dem Brahmana
 Harikrishna im J 1661

Dhanamlati Sarani Tabellarische Berechnungen für denselben
 Zweck Diese bestehen in Tithisaka, Tithyantara, Tithyavadi
 masaksepaka Tithyavadiakendriksepa Tithyavadiadhana Tithyendra
 ghatipala, Nakatrasaka, Nakatrantarakosthaka Nakatraravaram
 saksepa Nakatrahendramasa, Nakatrahakatipala, Nakatrahendra
 ghatipala, Yogasaka Yogantara, Yogamasaksepaka, Kendramasakakra
 Yogakendraghatipala Ob etwa ein Dhanamlati der Verfasser ist
 bleibt unentschieden

986.

19¹/₂/8 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Kautal alilavati eine Abhandlung über Geometrie und Algebra
 Von Rama oder Ramacandra (Śrīmalayativipra) Sohn von Vidvadhara
 Das erste Blatt fehlt Fol 2a beginnt त्रिशङ्खिर्गुणैश्च शेरदि
 सप्तति । सपादात्यष्टिपञ्चाशे शेरमान पुन स्मृतम् ॥ १० ॥ वि-
 श्वपञ्चाशके शेरैः (MS sein) नीतिकवयविंशति । शेरैस्त्रिंशद्भिर्द्विषेण
 स्यादाब्धिशेरैर्मण स्मृत ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthält 50 Verse
 Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt देवी सरस्वती नत्वा

वोज्ञानविनिश्चयः । क्रियते स्वल्पबुद्धीना बुधाना सुखहेतवे ॥ १ ॥
कुम्पाण्डरेखा दशनैः३२दिगुणा सुरैः३३ईता सूर्यहता यदाप्तम् । तच्चे-
पयुक्त खलु बीजसंख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकौतुकार्थम् ॥

Schliesst रेखाश्च दिगुणाः कार्यास्तृतीयांशेन वर्जिताः । पङ्क्ति
फले तु बीजानि निराख्ये प्रस्फुटं फलम् ॥ Der Anfang des Werkes
findet sich in Lalmitra's Catal of Sanskrit MSS in the Library
of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Bl 20 bis 25 Linien Geschrieben in Jayanagara von Vaj-
dyanthia einem Gurjaragaula im J 18⁹²

Vasanarasāyana, eine astronomische Abhandlung von einem
Verfasser, der sich Kṛṣṇānanda oder Balakṛṣṇanandaśarasvatī oder
Draṇḍācārya nennt Beginnt तामैन्द्रचापसदृशीमधिमीलि शीक्री
सौधाश्वी सकललोकतमःप्रहन्तीम् । आबिभ्रते त्रिणयनाय कला
मनोज्ञां साम्राय शङ्खध्वलाय नमः शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाक-
लयतात्कुतुकाभ्युराशिः कौमोदकीकवलितखिलदानवेशः । कारुण्य-
सान्द्रकमनीयविलोचनान्तः कान्तः पयःसलिलसचयकन्यकायाः ॥ २ ॥
केलासपते भक्तैस्तव (भक्तिस्तव HS) सहता मानसानि मुदितानि ।
भूमि सुखाम्भी मुञ्जरपि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mṛduvāsanā Fol 2b 1 Khetanām dvitīyakarma 3b 4 Tṛtīyam
karma 4a 6 Khetānām kṛiyā tṛtīyā 5b 4 Iti Draṇḍācārya-
bālakṛṣṇānandaśarasvatīviracitavāsanarasāyane spṛṣṭadhikārah 6a 12
Pātasya spṛṣṭikaranam 6b 25 Desantaravāsanadhikāra 7a 8
Apakakṣyāvāsana 7b 3 Suryabhujaphalavāsana 8b 17

988.

28/11 24 Bl 8 Linien Etwa 1810

Bṛhatsamhitā von Varāhamihira 12 Kapitel daraus, und
zwar 11 über Auguren und eins über Omina In der Ausgabe
von Sudhākara 91—102 Die Zählung in der Handschrift ist un-
richtig Beginnt यच्छक्रशुक्रवागीशकपिष्ठलग्नतन्मा ॥ etc

Schliesst इति बृहत्संहिताया वराहमिहिररहतायामुत्पातपाका-
ध्यायः सप्तनवतितमः ॥ ९७ ॥

989.

20¹/₂ 9 286 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1820

Bṛhajāṭaka von Varāhamihira, mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Utpala 26 Kapitel Fol 94 95 in Kapitel 6, 2 fehlen
Beide Werke sind mehrmals gedruckt Siehe Catal Oxon
Num 779 780 Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu 6, 11 beginnend सर्वानिमानतिबलस्फुरदंशजालो नपस्थित प्रशमयेत्सुरराजमन्त्री । एको वह्नि दुरितानि सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणाम ॥ १ ॥

990.

२१/१३ ११६ Bl 10 bis 12 Linien Etwa 1790

Bṛhājyātaka von Varahamihira mit dem Kommentar von Bhāṭṭa Utpala Reicht bis an das Ende des achten Adhyāya

991.

२१/१५ २६ Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1710

Bṛhājyātaka mit Bhāṭṭa Utpalas Kommentar Ein Fragment, welches von Adhyāya 12, 3 bis ans Ende des funfzehnten reicht. Ioha 166—191

992.

२१/१० २१ Bl 10 bis 12 Linien Etwa 1780

Bṛhājyātaka Ein kurzer Kommentar von Mahādharma Nach dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in anderen Werken scheint dieser Mahādharma der Sohn von Ramadasa zu sein Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1530 Er benutzte Bhāṭṭotpala und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhavadhyāya) Vers 9 Fol 65 fehlt Beginnt श्रीगणेश नृसिंहं च शारदा गुरुपङ्कजम् । नत्वा संक्षेपतो वक्षि बृहज्जातकटिप्पणम् ॥ १ ॥ शिष्टाचारपालनायेष्टयन्याविधिसमाप्ते चावन्तिकाचार्यो वराहमिहिरो ऽर्कलब्धवरो गणितस्कन्धानन्तर होरायन्त्र चिकीर्षुरकांक्षाक्सिद्धिं शार्दूलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben Kommentars nämlich 2 20 21 3, 1—5

993.

25/11 6 Bl 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1698 von Kalyāṇa candra einem Schüler von Rāgacandra.

Laṅghyātaka oder *Sukṣmajyātaka*, ein Auszug aus dem *Bṛhājyātaka*, von Varahamihira Beginnt यस्योदयास्तसमये सुरमुकुटनिघृष्टचरणकमलो ऽपि । कुरुते ऽञ्जलि विनेत्र स जयति धाम्ना निधि सूर्य ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, nämlich 1) Rāśi prabhedha 2) Grahasamūpa 3) Adhanadhyāya 4) Sūtikadhyāya 5) Arisadhyāya 6) Āyurdayadhyāya 7) Dr̥śantardasadhyāya 8) Astakavāigadhyāya 9) Cūdrayogadhyāya 10) Dvigrāhayogadhyāya 11) Pravrajyadhyāya 12) Prakīrṇakadhyāya 13) Nabhasavogadhyāya 14) Strījātakadhyāya 15) Nīryanadhyāya 16) Naśajatakadhyāya

994.

26/11 5 Bl 14 bis 15 Linien Schrift von 1683

Laghujataka

995.

26/12 8 Bl 13 Linien Etwa 1720

Laghujataka in 13 Adhyaya

996.

21/10 14 Bl 10 bis 12 Linien Geschrieben etwa im J 1740 von Bhata Sarvesvara.

Laghujataka

997.

24/13 15 Bl 9 Linien Etwa 1750

Laghujataka

998.

22/14 15 Bl 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghujataka mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Uṭṭala Reicht nur bis Ariṣṭadhyaya Vers 9

999.

26/12 44 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Laghujatakatika von Maheśvara Beginnt ब्रह्माजेशगुरुत्वा यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्याप्तये ऽर्थित ॥ आवन्तिको ब्राह्मणी वराहमिहिरसञ्ज्ञस्त्रिस्तम्भ्योति शास्त्रैकनिधिलो कोपकाराय लघुहोराशास्त्र बहुकामो विघ्नापनुत्तय आर्द्रा सूर्यनम स्कारमाययाह । यस्योदया इति । Bricht ab im Anfang des dreizehnten Kapitels

1000.

26/11 92 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Dasa rathagokulaputra

Satpañcaśīla oder *Honasatpañcaśīka* eine astrologische Schrift in 56 Versen welche aus dem Stund der Gestirne Fragen über glückliche und unglückliche Ereignisse behandelt Von Prithuśāśa einem Sohn von Varahamihira Beigegeben ist der Kommentar von Bhaṭṭotpala Der Text ist vom Scholasten in sieben Abschnitte geteilt und beginnt प्रणिपत्य रवि मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथु-यशसा । प्रश्ने कृतार्थगहना परार्थमुद्दिश्य सद्यशसा ॥ १ ॥ च्युतिर्वि लपाद्विबुकाच्च वृद्धिर्मध्यात्प्रवासो ऽस्तमयान्निवृत्ति । वार्च्य ग्रहे प्रश-विलपकालान्नुह प्रविष्टो हिवुके प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholast be- ginnt केशाजाकनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शास्त्रे सवन्धामि धेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनि खतमिद् वेदाङ्गमिति

संवत् । लपहोराट्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंस्थानदर्शनेन च गमा-
गमजयपराजयलाभलाभहतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Alselmitte heissen 1) Horadhyaya 2) Gunagania
dhya 3) Jayaparaajyadhyaya 4) Sublasubhadhyaya 5) Ira
vasacintallaya 6) Vastaruptyadhyaya 7) Misrakadhyaya

1001.

99/11 10 Bl 1te bis 19 Lin. Geschrieben von Vimalavijayagani
Schüler von Vandivijayagani um etwa 1690

Satpañc usil ā mit Bhattacharyas Kommentar

1002.

95/19 19 Bl 16 bis 17 Lin. Geschrieben im J 161

Satpañc usil ā mit dem Kommentar von Bhattacharyas Die
Einleitung des letzteren fehlt hier

1003

99/15 99 Bl 11 bis 17 Lin. Schrift vom J 1816

Satpañc usil ā mit Bhattacharyas Kommentar

1004

9/11 19 Bl 11 Lin. Geschrieben im J 1848

Satpañc usil ā mit Bhattacharyas Kommentar

1005

91/19 16 Bl 19 bis 14 Lin. Geschrieben im J 1737 in Si ha
pura von Ratnesvar Sohn von 1 13 De Akara

Satpañc usil ā Text mit einer Übersetzung in Bha ā

1006.

90/12 89 Bl 10 bis 13 Lin. Etwa 1690

Suvali astrologisch von Kalyanavarman Der Verfasser
erwähnt Varahamihira und wird von Bhattacharyas oft citiert
Fol 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel विधात्रा लिखिता या
तु ललाटे ऽचरमालिका । देवज्ञस्ता पठेद्यत्ता होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥
आद्यन्तवर्णलोपाद्वोरास्माक भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिवर्द्ध सर्व ग्रहभ-
गगणश्चिन्त्यते यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist
im Catalogue des India Office Num 2898 mitgeteilt Das Werk
enthält 42 Kapitel und die vorliegende HS bricht im dreizehnten
Verse des Vyonisamjñadhyaaya ab

Pageiert 2—141 Es fehlen Foll 1 8—42 44—54 78—80
und 114 insgesamt 51 Blätter

1007.

96/10 1/2 3 Bl 2 Lin. Etwa 1810

Lon asasanditu Der neunte Adhyaya aus dem ersten Uthana
behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen 51 Verse
Beginnt विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगत् सुखदुःखम् । ब्रूहि
मे कृपया सौम्य विवाहादिसुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्या-
ङ्गारागुमन्दानामशान्त्योऽयं संस्कृतम् । तदायुःशरदाद्यस्य भागं कृत्वा
फलं वदेत् ॥ २ ॥ तद्भागे दुर्वृत्तं वाच्यं ब्रूनाप्ते पीडनं क्वचित् ।
वेदीनाप्ते सुखं किञ्चित्पूजनाप्ते ऽत्र आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प-
पीडा भूषोनाप्ते ऽत्र भेषजम् । विशोनाप्ते स्फुटतनुं तत्त्वोनाप्ते श्रुती
व्यथाम् ॥ ४ ॥

Schliesst एव भेदानुभेदेन सर्वत्रैवोपलक्षयेत् । अनुपि प्रश्नकाले
वा वर्षे कार्यं मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्त्वया खलु मे पृष्ठं तदिदं कथितं
मया । यस्मै कस्मै न दातव्यं स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोम-
शसहितायां पट्टिसाहस्र्या प्रथमोऽध्यायः लोमशसुजन्मसंवादे सुखदुःखा-
दिकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥

1008.

23/13 4 Bl 13 Linien Schrift von 18te 6

Lomasasamhitu Das einundvierzigste Kapitel des dreizehnten
Utthana behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze
unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottheiten aufzufinden. Unter
anderem werden auch Diagramme (Ratnacakra Dinacakra auf
Fol. 3 a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet. 60 Verse
Beginnt विप्र उवाच ॥ यच्च भूमिस्थितं द्रव्यं शल्यं तोयं च दैवतम् ।
कथं ज्ञानं भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुतं नास्ति च यद्विज्ञितं
दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथं लभ्यते स्वामिन्वदं मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥
मुनिरुवाच ॥ साधुं पृष्ठं महाभागं लोकानां भाग्यवर्धनम् । एतेषां
लक्षणं वक्ष्ये येन ज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवणं गीतनादस्य वा-
चस्य श्रवणं तथा । प्रकाशं जायते यत्र निशीथे निश्चितं निधिः ॥ ४ ॥
सर्पाणां दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यशः । नकुलानां च सदनं सर-
टानां तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शनं खड्गरीटानां प्रभाते यदि जायते ।
उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र वै निश्चितं निधिः ॥ ६ ॥ सरीसृपाणां
रक्तानां दर्शनं यत्र नित्यशः । पिपीलिकानां च तथा तत्र द्रव्यं न
संशयः ॥ ७ ॥ यत्राङ्घ्रिभिश्चतुर्भिः श्वा मूत्रोत्सर्गं करोति च । चा-
पाणां वसनं यत्र तद्धो निश्चितं निधिः ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पा च
बृहती वृश्चते यत्र भूतले । तत्र द्रव्यं न सदेहो देवो वा तत्र नि-
श्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst ब्रह्मचर्यरतो मन्त्री हविष्याशी जितेन्द्रियः । भूशायी

प्रजपेन्मन्त्र लक्ष्मेक यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अथत्यस्य तु पत्रे वै वि-
लिखेद्यन्त्रमुत्तमम् । दूर्वायाद्याष्टमन्त्रेन पूजयित्वा विधानतः ॥ ५८ ॥
तद्यन्त्रं शिरसि धृत्वा शयनं तत्र कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने ता-
दृशं तत्र निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दुःखमाप्नोति खननादिकृते
सति । देवताशापं संप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11 75 Bl. 7 bis 8 Linien Schrift von 1661

Jyotisaratnamala ein astrologisches Werk von Śrīpati Bhaṭṭa
Sohn von Nagadeva, in 20 Kapiteln (prakaraṇa) Beginnt
प्रभवविरतिमध्यज्ञानवन्ध्या नितान्तं विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगि-
नो ऽपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भग्नहै
कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गंगादिमुनिप्रणीतं वराहलक्षादिज्ञतं च
शास्त्रम् । दैवज्ञकण्डाभरणार्थमेषां विरच्यते ज्योतिपरत्नमाला ॥ २ ॥
S. h. Catal. Oxon. Num. 782

Schliesst सुवृत्तया श्रीपतिवद्धयानया कण्ठस्थया निर्मलरत्न
मालया । अलक्षणे ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यल सभासु भूम्या गणको वि-
राजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10 38 Bl. 8 bis 11 Linien Schrift von 1679

Jyotisaratnamala von Śrīpati Bhaṭṭa Foll. 20 21 fehlen

1011.

20/9 84 Bl. 6 Linien Etwa 1760

Jyotisaratnamala

1012.

21/14 48 Bl. 10 bis 16 Linien Schrift von 1786

1) Foll. 1—14 *Juṭa apaddhati* von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn
von Nagadeva, in acht Adhyaya. Beginnt नत्वा ता श्रुतिदेवता
त्रिसमयज्ञानोन्नते कारणं तत्पादाम्बुह्रप्रसादविकसद्बोधो बुधः श्री-
पति । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्द्वोरागमार्थानुद्भवस्ये जातक-
कर्मपद्धतिमहं होराविदा प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्म
समयश्चायादियन्त्रे स्फुटस्तत्कालप्रभवा विलम्बसहिता कार्यास्ततश्च
यद्वा । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणेस्ते चासकृत्कर्मणा भावा खेटदृशो
घलानि च तत्क्षेपा विचिन्त्यानि षट् ॥ २ ॥

- 1) Bhavasadhanadhyaya Fol. 2b 2) Dṛṣṭisadhanadhyaya 3b
3) Balasadhanadhyaya 5b 4) Iṣṭakastadhanadhyaya 6b 5) Āyurdaśa
dhyaya 10a 6) Ristabhaigadhanadhyaya 10b 7) Dasantaidadhanadhyaya 13a
8) Prakṛnakadhanadhyaya 11a.

2) Fol 15—48 (9—38) *Jatakapaddhati* von Śrīpati, und Udāharana von Kṛṣṇa, Sohn von Ballala. Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a, Adhyaya 2 Fol 15a.

Auf Fol 4a gibt der Scholiast das Geburtsjahr eines gewissen Khāṇikhāna als 1557 an. Er erwähnt denselben auf Fol 7b 8b.

1013.

21/10 14 Bl., 7 Linien. Schrift von 1817.

Jatakapaddhati oder *Keśava*, in 42 Versen, von Keśava, Sohn von Kamalakara, aus dem Kauṣika Geschlecht. Sie wohnten in Nandigrāma. Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यग्रहान्कुर्वे जातकपदति स्फुटतरा ज्योतिर्विदा प्रीतये । यन्त्रै स्पष्टतरो ऽव जन्मसमयो वेद्यो ऽव खेटा. स्फुटा यत्पचे हि घटन्त उन्नम इहास्तर्च सपङ्गः स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte Bhāvadhyāya, śloka 1—3 Drisṭigantadhyāya 4 Balasādhanaadhyāya 5—13 Iṣṭakṛstasādhanaadhyāya 14—16 Āyurdayādhyāya 17—29 Daśadhyāya 30—41.

Schlesst नन्दियामे केशवो विप्रवयो यो ऽभूद्वोराशास्त्रसध विलोक्य । तेनोक्तेय पदतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तबद्धा सुबोधा ॥ ४२ ॥

1014.

23¹/₂/10 5 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Harirama Sohn von Josi Bhāu im J 1660.

Jatakapaddhati von Keśava.

1015.

25/14 5 Bl. 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J 1832 von Abhaya Sankara einem Enkel von Dharaṇidhara.

Jatakapaddhati von Keśava.

1016.

23/10 37 Bl. 7 bis 10 Linien. Etwa 1690.

Jatakapaddhati mit Keśava's eigenem Kommentar. Fol 1 und 4 fehlen. Der Kommentar beginnt अह केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पदति मार्गं कुर्वे । किं कृत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्यग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुराननः । अर्कमुख्यग्रहा. श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा. । एतावत्त्वा जातकपदति कुर्वे । किंभूताम् । स्फुटतरा प्रकटार्थाम् । कस्ये । ज्योतिर्विदा प्रीतये । ज्योतीपि ग्रहनक्षत्रादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद । तेषां प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्त एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

होराशास्त्र त्रिस्तुत्यस्य ज्योतिःशास्त्रस्यैकं स्तुत्यः । उक्तं च । त्रिस्तुत्यं
ज्योतिष शास्त्रं होरागणितसहिता इति ॥

Er citiert im Kommentar Kalyāṇavaiṃśan, den Verfasser der
Sarāvāli 13b 22a 26b 31a etc Keśavamīśra (svapno nimittam
śrīkūṇah svakarmaśarīram āgantukam ṛddhūtāni | dosābhicāragraha-
carakalavakyaṇi caivam vividhāḥ phalādyah) 37a Jivāśarman 20a b
Damodaraṇapaddhati 11a 21b 23a 25a Nilakanṭha 24a Mahālugi 29b,
wahrend auf 19b Hmālugipaddhati geschrieben wird Yavana 18a.
Ramaḥṛiṣṇa und Rāmaḥṛiṣṇapaddhati 19b 29b Laghupaddhati
21b 30b Śaunakīyavivāhapaṭala 37b Śiḍharācārya oft Śrīpati
und Śrīpatipaddhati 10a 22a etc Śrīpatipaddhatīṭīkākāra 8a
Satyācārya Jatakaśāstrie 24a Horāmakaranda 22a 27a 31a

1017.

29/10 38 Bll, 10 bis 14 Linien Etwa 1700

Jatal apaddhatyudāharana, eine Erläuterung und Betechnung
zu Keśava's Jatakapaddhati, verfasst von Viśvanātha, Sohn von
Divakara, aus Golagrīma, im Jahr 1619

Die ersten 19 Blätter fehlen Erhalten sind Foll 20—57
Die Handschrift beginnt in Sūtra 11 des Kapitels Balasādhana
अथ ग्रहाणां पद्धिधवलान्युक्ता भावानां बलमाह । भावानामिति ।
भावानां लपादोनां बलमीशजं स्वस्वामिजं स्यात् । Balasādhana
dhyaṇa endigt Fol 21b Iṣṭakṛtasādhanaādhyaṇa Fol 28a Āyurda
yādhyaṇa Fol 40b Dṛśādhyaṇa Fol 57a — Siehe Catal Oxon
Num 794

1018.

29/15 17 Bll 10 bis 13 Linien Schrift von 1861

Jatakapaddhati mit einem Kommentar von Viśvanātha, Sohn
von Divakara Der letztere scheint ein Auszug aus Num 1017
mit Berücksichtigung von Keśava's Kommentar zu sein Beginnt
श्रीगणेश नमस्कृत्य केशवीनामपद्धतेः । गणितं विद्यनाथेन क्रियते वा-
लवुद्धये ॥ १ ॥

1019.

27/13 29 Bll Linien verschieden Etwa 1840

Jatal alamkāra und Kommentar, verfasst im Jahr 1614 von
Ganesa in Bidhnapura Er war ein Sohn von Gopāla, Neffe von
Sūrya und Ramaḥṛiṣṇa, Enkel von Kārnaji, und Schüler von Śiva
Der Text beginnt सानन्दं प्रणिपत्य सिद्धिसदनं सम्बोद्ध भारतो
सूर्यादियहमण्डल निजगुरु भक्त्या हृदये स्थितम् । येषामङ्घ्रिसरोर-
हस्मरणतो नानाविधाः सिद्धयः सिद्धिं यान्ति लघु प्रयान्ति विलयं
प्रत्युद्गृहीतव्रजा ॥ १ ॥ Der Kommentar fängt an वस्वर्षव्रद्धविद्या-
परिचयचतुर श्रीशुक व्यासपुत्रं नत्वाचार्यं मुनीनां हरिपदकमले प्रेम-

विश्रामभाजम् । शिष्टेष्ट खेष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा
भावेरुद्धाव्यते ऽसी प्रवरमतिमुदे जातकालकृतिश्च ॥

Samjñadhyaya 5b Bhavadhvaya 16a Yogadhyaya 21b
Vishkanyayogadhyaya 22b Ayurdayadhyaya 26b Vyatvaya
bhavaphaladhyaya 28a Vansadhvaya 28b

Im Kommentar werden citirt Kalyanavarman, der Verfasser
der Saravali Fol 12a 14b 20b Gargajataka 5a 15a 16a
Jatakarahasya 6b Jatakasara 15b Jatakamrita 6b Jatakavali 15b
Laksmituti 2a Vasisthvjatika 15b Sarvarthacintamani 6a
Horapradipa 15b Horasara 15a Sieh Florentine MSS p 90

1020.

99/15 30 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1890

Jatal alamli ara Mit demselben Kommentar Dieser wird
zwar auf Fol 4b und 30b Gopala zugeschrieben indessen ist
dieser kein anderer als Ganesas Vater Es kommt in Sanskrit
Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als
Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 Bl 10 bis 13 Linie Schrift von 1832

Jatalalamli ara mit einem kurzen anonymen Kommentar
Fol 1—3 welche den ersten Adhvaya enthielten fehlen

1022.

98/10 16 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben in Suvijayapura von
Vi. urama im J 174

Jatalalamli ara von Ganesa Sohn von Gopala Blosser Text

1023

23/13 1/2 99 Bl 9 Linien Etwa 1810

Jatalalamli ara Blosser Text

1024.

96/12 16 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 148 von Ananda
rama Sohn von Nilakanta

Jatalacandri ā eine Schrift über Nativitäten von Jagadkanta
Sohn von Balabhadra Enkel von Harijit Fol 21 nicht bezeichnet
doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginnt विघ्नेशवाणीगिरिजार-
मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । अवाप्तसन्नाकनिकेतसीख्ये श्रीनाकु-
मातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरपारगामी तदुक्तकर्माचरणा
भिमानो । अम्बुसरस्वद्विजपद्मवृन्दप्रकाशमूर्यो हरिजिह्विजो ऽभूत् ॥ २ ॥
आचाररत्नाकरमन्दराद्रिसत्सूनुरासीद्वलभद्रनामा । तत्सूनुरा याज्ञि-
कनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt welche Prabodha

genannt sind 1) Vilekhanakrama 2) Ayanādilekhanakrama
3) Ganitapriakāsa 4) Rāṣiprabheda 5) Grahabbhedanirūpana
6) Mahādīśā

1025.

25/10 10 Bl 9 Linien Etwa 1730

Jatakacandrikā von Yāyūkanātha, Sohn von Balabhadra Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bl , 9 Linien Geschrieben in Peṭapadra im J 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotiśa Kesava, Sohn von Jyo Rama, Sohn von Jyo Narapati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo Govala, Sohn von Jyo Mahasrama aus der Familie Kanḍulaka

Jātakapaddhati von Viśveśvara Sūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamalakara aus der Vasiṣṭha Familie Foll 1 2 fehlen In sieben Abschnitten 3) Bilasādhanaādhyaṃya 19 Verse Der achte lautet चक्रेन्द्रोच्चवलवत्सीम्याना पाचिकं सिते । तद्रूपात्पतित हृष्ये क्रूराणा पचसंज्ञकम् ॥ 4) Iṣṭakṣastanirṇayādhyaṃya 11 Verse नीचोनो बुचरः पद्मा ६ दधिको मण्डलात् १० च्युतः । रूप १ हृद्गु १ युतः सूर्यादुच्चरश्मय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Ristatadbhāṣigādhyaṃya 3 Verse प्रागानीतेष्टकष्टाख्यमूलाभ्या स्वबलादृतात् । अन्तरं सैकवर्गार्ध ४ हत भस्याथ तद्वलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya 23 Verse रश्मीनामर्धमर्धेन ३० हीन स्याद्वृणक. स्फुटः । रश्म्यूनत्रिक १ लिप्ताना चतुर्लवविवर्जितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhyaṃya 24 Verse चन्द्रारश्मिसितेज्यार्कशनिलयदशाक्रमात् । चन्द्रे वलवति ज्ञेया निसर्गायुःप्रमाणतः ॥ १ ॥

Schliesst वसिष्ठकुलसंभूतो बभूव कमलाकरः । तत्पुत्रो विश्वनाथाख्य आसीद्वेदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलाद्युक्त कष्टकर्मावशेषकृत् । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपद्धतिम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरमुतश्रीविश्वेश्वरमूरिरचिता जातकपद्धतिः समाप्ता । एव श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12 20 Bl , 9 bis 12 Linien Geschrieben von Bālakarāma Śarman etwa im J. 1790

Jātakapaddhatikalparavallipudāharana, Erläuterungen und Berechnungen für die Jātakapaddhatikalparavalli von Viṭṭhala, Sohn von Būba Śarman Beginnt अथ विद्वल्लोउदाहरण लिख्यते । अथ शुभसंवत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयोदशीशनी मघाया सिद्धियोगे गरकरणे वृश्चिकक्षये तत्रवांशे रामसे-

वक्त्रिपाठिना जन्म । घटिका १३ पल १० ग्रहलाघवे दिनगण ३४८४
चर ९ दिनमानं ३० । ८८ ॥ दिनार्ध १५ । ९ । रात्रिमान २९ । ४२ etc

Auf Fol 2a finden wir den Anfang des Originalwerkes
गौरी च गौरीपतिमादरेण गौरीसुत च प्रलिधाय चित्ते । तोषाय
होराविदुषा करोति श्रीविद्वत् पदतिकल्पवल्लीम् ॥ १ ॥ Vithala
hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im
Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von
Aurelius Stein p 338 Der Verfasser des Udaharana hat frühestens
in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten
astronomischen Schriften citirt er den Manupradipa

1028.

१४/12 114 Bl 11 Linien Schrift von 1791

Jatal abharana von Dhunlhiraja Sohn von Nysimha aus
Parthapura und Schuler von Juanaraja Foll 18—30 fuhlen
Beginnt श्रीद सदाह हृदयारविन्दे पादारविन्द वरदस्य वन्दे ।
मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सद्यो गीर्वाणवन्द्योपमता समेति ॥ १ ॥
उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीदुष्टिराज
कुरुते किलार्यामार्यासपर्याममलोक्तिरत्रै ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपाद
पङ्कजं मानसे खलु विचिन्त्य भक्ति । जातकाभरणनाम जातक
जातकज्ञसुखद विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमान पार्थाभिधान पुटभेदेन
यत् । सन्नोलविद्यामलकीर्तिभाजां मत्पूर्वजाना वसतिस्थल यत् ॥ ३१ ॥
तत्रस्थदेवघ्ननृसिहसूनुर्गजाननाराधनजाभिमान । श्रीदुष्टिराजो रच-
यावभूव होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Ausgaben von
1862 und 1890 überein

1029.

Die ersten 13 Blatter १४ 1/2/10 die folgenden ११/10 1/2. 6 Bl 10 b s
14 Linien etwa 1800

Jatal abharana von Dhunlhiraja Schliesst mit Nityanadi vya
Es fehlt nur das Strijataka

1030

26/14 96 Bl 10 b s 16 Linien Schrift von 1830

Jatal abharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen
und Umstellung einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte
geteilt 1) Paicāṅgalaladimrva udhvaya Fol 171 2) Janvā
drada abhavanam vicara 23 b 3) Rajavogadi vya 26 c 4) Rajavo
gacampatika in ulrikadi vya 27 a 5) Rajavogadi āṅgudhy va 27 a
6) Anī tadī v va 28 a 7) Grahanam rāṣīpal udhvaya 31 b 8) Tanva

diḍvādaśabbhāvasthitagrahānām phalādhyāya 34 a 9) Bhāvaphaladhyāya 50 a 10) Śaḍvargaphalādhyāya 51 b 11) Grabopari-grāhanām drisṭiphalādhyāya 61 b 12) Tanvādidvādaśabbhāvopari-grāhanām drisṭiphalakathana 65 a 13) Rekḥāṣṭakavargakathana 67 a 14) Sūryadigrahayuti-jataphalakathana 71 b 15) Rājayogikāraḥa-yoganabhasayogapañcamahāpurnasavarnanādikathana 75 a 16) Rāsmi-dīptādīsthānādīphalakathana 77 a 17) Aśubhayogapravrajyāyogapra-śnakālopariṣṇamāḥālānāyanagrihadānāvidhānakathana 79 b 18) Rī-śṭādhyāyakathana 82 b 19) Rīṣṭabhaṅgastrījatakaphalakathana 85 a 20) Sarveśam grāhānām mīhādaśaphalam tathā ca praturāsisṭhāda-śaphalakathanam 90 a. 21) Antardaśopadaśaphalakathanam 95 a

Nach dem achten Adhyāya Fol 34 b ist ein ganzes, im Jahr 1648 verfasstes Kapitel von 144 Versen eingeschoben mit dem Titel Bhavesaphalapradīpa. Dieses endet mit der Unterschrift
 आद्यानामनवदपद्यरचना नाना विचिन्त्यात्मना लोकानां व्यवहारदर्श-
 नविदे अच्योन्द्रवृत्तै १४४ः स्फुटम् । श्रीमद्वैवतराजपूजितपदः श्री-
 काहजिद्वाडवस्तज्जो भावप्रभावदीपमकरोदेन महादेवकः ॥ इति श्री-
 महादेवविरचितो भावेशफलप्रदीपः सपूर्णः ॥ शके नन्दरसेपुभू १५६९
 ७७७- सौम्यायने ऽके शुची मासे शुक्लदले दिशामित १० तिथी
 वारे ऽश्वगोदीशमे । योगे साध्यसमाह्वये गरदले श्रेष्ठे भुजे पत्तने
 खीय पुस्तमलीलिखन्निजकृतं विप्रो महादेवकः ॥ Darauf folgen
 sieben Verse aus einem Yāmali mit der Angabe अथ यामलौक
 त्रिपताकोविचारो लिख्यते । Auf diese folgt der Camatkāracintā-
 man von Narayana in 111 Versen. Beginnt गणेशं गिर पद्मनाभं
 कपीन्द्र - ॥ १ ॥ न चेत्खेचराः स्थापिताः किं भवन्ते - ॥ २ ॥
 तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टि विधत्ते - ॥ ३ ॥

1031.

28/11 19 Bl. 5 bis 8 Linien Schrift von 1848

Jātakasūra Anonym Beginnt तनु १ धन २ सहज ३ सुख ४
 पुत्र ५ रिपु ६ जाया ७ मृति ८ धर्म ९ कर्म १० आय ११
 व्यय १२ भावाः प्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ मूर्तिद्यतुर्थकश्चैव सप्तमे दशमे
 तथा । केन्द्री यस्य तदा ज्ञेय त्रिकोणनवपञ्चमे ॥ २ ॥ अथोच्चनी-
 चम् । रवेर्मेपतुला प्रोक्त चन्द्रस्य वृषवृश्चिकौ । भीमस्य मृगकर्कौ च
 कन्यामीनौ बुधस्य च ॥ ३ ॥ जीवस्य कर्ममकरी मीनः कन्यासितस्य
 च । तुलामेषे च मन्दः स्वादुच्चनीचमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ Fehlerhaft

Rasāśāmin Fol 2 a Sthānabhedā 2 a Jīvaṇoga 4 a Arisṭā-
 dhyāya 7 b Arisṭabhaṅga 11 a Sātikādhyāya 12 b Śarīrmeibha 14 a
 Sāntanābbhāvanurūpina 16 b Viruddhyānā 17 a Rājayoga 18 b
 Bhāgyodaya 19 a

1032.

31/13 43 Bl. 10 bis 16 Linnen Etwa 1790

Vāhārindāna, die für Eheschliessung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśavārka oder Keśavāditya, Sohn von Rāniga Mit einem Kommentar von Ganesa, Sohn von Keśava aus der Kausika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गिणोः सृजतु वो नवसनिवेशः क्लेशव्यय चलवलत्तयनाञ्चलथीः । यत्राञ्चल-यथनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुम्फः ॥ १ ॥ संवर्ग्य (Scholast gṛhītvā, ekatīkṛtya) गर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सार वरा-हमिहिरादिमतानुसारम् । स्फारस्फुरत्परिमलाढ्यफल विवाहवृन्दावन विरचयामि विचाररम्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकर मघाः स्वातिरद्वूषणो गणः । रवेरमीना मकरादिपट्टही करग्रहे मङ्गलक्षन्मृ-गीदृशम् ॥ ३ ॥ प्राचेतसः प्राह शुभ भगवत् सीता तदूढा न सुखं सिपेवे । पुष्यस्तु पुष्यव्रतिकाममेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादक विवाहवृन्दावन नाम विवाहपटल चिकीर्षुः सर्वाधीघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धि-प्रद कविताया विविधबुद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) लक्ष्मी-लक्ष्मीशयोर्नवसनिवेश उपयामसमये नूतनसगमो वो युष्माक क्लेशव्यय सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ Fol 19 und 20 fehlen*)

Sieh Catal Oxon Num 791 — Bricht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 19 Bl., 11 bis 16 Linnen Etwa 1830

Vāhapatāla, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभी याते घर्मघृणी धनुःशफरयोः बीले तुषारल्लिपि । अस्ते भार्गवजीवयोः कुजदिने भासाधिके वैधृती गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं दुधेः ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पति सिंघरासिंतेरे सिंघस्तमुप्त-कहतां सूरं etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता पद्य करोति भर्तुन् । चौर विवाहो व्रतवन्धदीक्षायात्राप्रतिष्ठादि विवर्जनीयाः ॥ २ ॥ Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

25 10¹¹, 10 Bl., 14 bis 16 Linnen Etwa 1860

Vāhapatāla, eine von der vorhergehenden abweichende Abhandlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भाराति° ॥

बृहस्पति सिहरासि ऊर्ध्व तरे सिधस्तकहिजे etc ॥ वरस्य भास्कर-
वल कन्यायाश्च गुरोर्वलम् । उभयोश्चन्द्रवल ग्राह्य पञ्चाङ्गम् विशो-
धयेत् ॥ १ ॥ माघे धनाढ्या सुभगा च फाल्गुने विशाख्येष्ठे पति-
वल्लभा च । आपादे कन्या कुलनन्दनी च शेषाश्च मासा अशुभा वि-
वाहे ॥ २ ॥

Schliesst इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिपेके निपेके च
जन्मनि चौरकर्मणि । पाणिग्रहे प्रयाणे च चन्द्रो द्वादशग शुभ ॥ १ ॥
जन्मस्थेन शशाङ्केन (सिसाकेन MS) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रा युद्धं
विवाह च चौर गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1035.

24/10¹/₂ 7 Bl, 16 bis 18 Lin en Fellerhafte Abschrift von 1788

Balabodha ein Abriss der Astrologie angefertigt auf Befehl
von Mu jaditya Beginnt विघ्नराज नमस्कृत्य देवी चैव सरस्व-
तोम् । गुरुणा देवताना च प्रसादादुद्धृतो मया ॥ १ ॥ नानाशा-
स्त्रमधिश्रित्य क्रियते बालबोधक । मुञ्जादित्येन विप्रेण शिष्यार्थं सार
सग्रह (सारमुद्धृत्य HS) ॥ २ ॥ उदयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमान् ।
विख्यातो बालबोधो ज्य मुञ्जादित्येन कारित (der ganze Vers
musste durchgängig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्ग-
लबुधगुरुशुक्रा शनैश्चर इति वारा । सौम्या शशिवुधगुरव शुक्रश्च
तथापरे क्रूरा ॥ ४ ॥

1036.

20 ¹/₂/9 36 Bl 7 bis 9 Lin en Schrift vom J 1753

Balabodha eine ausführlichere Abhandlung von Munjaditya
Von dem Abriss ganz verschieden Paginiert 1—44 Fol 7—12
16 30 fehlen Beginnt उत्तरायणे नरो जात सर्वशास्त्रविशारद ।
धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्त *) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो
जात कुसाक्षी ह्यनृतवद । अधर्मा नीचरागो च बहुव्याधिसमो
भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind
Rituphala Masaphala Paksaphala Tithiphala Naksatraphala (Fol 6b)
Vatsacakra (Fol 13a) Grabasamkhya, Gramvasa Navikhetakava
sacakra Grihapravesakarana Anandadiyoga Grahajanmanaksatra
(Fol 14b) Yoginacakra Astayoginimanam Rahucakra Dvadasamasaphalaphala
Viatabandha Vidyanambha Navavastraparidhana Stri
raktavastraparidhana Culambhuta Vivake vadhugrahapravesa

*) Also die falsche Bedingungen finden sich auf dem ersten Blatte
शीनवन्त, मतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त Der Verfasser erlaubt sich
v o Paul anders Fre he ten

Strīsnānanakṣatra (Fol. 20 a), Prasūtikāsnāna, Jalapūjā, Āgharini (Gebräuche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Bālasyañnaprāśnam, Kṣaurakārman, Karnavedha, Devapratīṣṭhā, Rājābhiseka, Nṛtyārambha, Toyārambha, Adhomukhanakṣatra, Urdhvamukhanakṣatra, Dantādhāvanamūṣedha, Tailābhyāṅga, Rogāsnāna, Gokrayavikraya, Homavidhi, Naksatrasamyūhā, Mūlavṛkṣākāra, Mūlavṛkṣaghaṭīkāḥ, Mūlavṛkṣasāṅghaṭīphala, Mūlasya catvāraḥ pādāḥ, Triloke Mūlavāsī, Mūlapurusaghaṭīśāṭhi, Sāṅghaṭīphala, Gandānta, Śukrūstaphala, Śukrodayaphala, Śukrāstamgamana, Śukro 'ndhāḥ, Śukrado-ś, Gurusukrūstaphala, Navagraha-kāla, Terahatīphala*), Navagrahaikarāśīphala, Minasamkrānti (Fol. 31 a), Pratīvarsasamkrāntijyōtiḥ, Samkrāntisūddhi, Ekadvitīdīnādhikasamkrāntīphala, Samkrāntīkālā, Samkrāntīprakarana, Prāvāsīnakṣatra, Naksatrarogādīna, Trinādicakra kalpyāna, Dinadaśā, Nityadinadaśā, Nityadaśāphala, Māsadaśā, Varadaśā, Viṃśottarīdaśā, Aṣṭottaradaśā, Ravīdaśāphala, Candradaśāphala, Bhaumadaśāphala, Budhīdaśāphala, Śrīṇīdaśāphala, Rāhūdaśāphala, Śukrīdaśāphala, Nityadaśā, Lagnasamkhyā, Lagnaghaṭīkā (Fol. 36 a), Pratīdinabhukta pala, Madhyāhnaśayāpramāṇa, Lagnaghaṭīpalapramāṇa, Dughādyamuhurta, Mūladhātuyajacīnta, Cīntāpraśūṭa, Bhasaptapata, Vivāhanakṣatra, Mitrakṣatrasaṅghaṭīkāḥ, Raviśūddhi, Sarpākāraṇādhivedha, Samvatsarasambha, Ārdraṭīphala, Samkrāntīphala, Pausamivāsyāphala, Dipamālīkaphala (Fol. 40 a), Śukrārghakānda, Pradāśīnāvidhi, Ekādaśīnurnaya, Tīthivāranakṣatrayogakāranasthāna, Chāyālasapramāṇa

Schliesst विदुषां ब्राह्मणानां च गणकानां तथैव च । एतेषां करलयो ऽस्मि बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्तं पश्चिनोदधिसयुतः । हेलया क्रमते नित्यं स मा पातु दिनेश्वरः ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 Bl. 13 bis 14 Linien Lfwa 1800

Gaurijātaka, über den Einfluss der acht Yogini entweder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander. In 102 Versen. Beginnt अमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भामरी भद्रिका चोत्तिका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टौ शिवो वा शिवायाः पुरा योगिनीरुक्तवान् ॥ १ ॥ दशानामयान्तर्दशानां सदैव प्रपूर्णां विशेषाद्विरुद्धार्चनं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वनिर्दिष्टं प्रयाति रिपूणां जयं कीर्तिमारोग्यमायुः ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परा प्रलयप्रकर्षो नास्त्येव धैतदपरा धनसीत्यदात्री । एतास्तु सप्त सुखदास्तु न सृष्टिकर्ता नो विष्णुरेपु जगतां परिपालको यः ॥ ३ ॥ श्वेता नवापि पुरुषस्य तु रथका. म्युक्तग्राह्यार्चनविधिः पुरुषेण कार्यः । युद्धे भये ऽपि विद्या

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीचता च ॥ ४ ॥ अथा-
सामधोशाः क्रमान्दङ्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुभूमिसूनुः । बुधः
सूर्यसूनुर्भृगुः सिहिकायाः सुतः सकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥
Vgl. Yoginidaśa in Florence MSS Num 322

Schliesst त्रिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽद्वैमितं कोणमुक्तं
मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपत्तं विधेयमिदं योगिनोयन्त्रमुक्तं शि-
वेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Prasnamanoramā* von Garga Ein Blatt mit den ersten
fünf Versen. Beginnt: प्रणम्यानन्दरूपत्वमानन्दैकनिकेतनम् । गर्गो
बुद्धिमतां प्रीत्यै प्रश्नविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सस्वरं
ताडितमिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text
und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num 309 310.

2) Ein Kommentar dazu Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्न-
विनाशनार्थं खेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्ग-
संहितायां मूर्हतादीन्युक्ता गर्गमुनिः प्रश्नविद्याप्रकरणं करोति । किं
छत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् ।
आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां देवज्ञानां प्रीत्यै एकविंशतियोगैः
समस्तप्रश्नाम्करोति ॥

1039.

13¹/₂/10 4 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1836.

Prasnamanoramātīkā Derselbe Kommentar zu den zwei
ersten Versen Beginnt: नत्वा देवं दुष्टिराजं महेशं देवेन्द्रादीः
पूजितपादयुग्मम् । देवज्ञानां संमुदे नाल्पसारं कुर्वे नूनं प्रश्नविद्यां
च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने शत्रुपापे [च] लाभालाभे गमागमे । विजये
कालकाये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1690.

Prasnañjāna, die Erkenntnis zukünftiger Ereignisse durch
Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhāṭṭotpala.
Beginnt: रविशशिकुम्भबुधगुरुशितरविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादी । वक्ष्ये
ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय देवविदाम् ॥ १ ॥ दशभेदं यहगणितं
जातकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्वाणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य यहगण सनच्चम । पद्या-
त्प्रश्नविधानं कुर्यादेनाप्नुयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुते
फलकुसुमै राशिचक्रमभ्यर्च्य । पृष्ठेददाभिलषित भक्त्या विनयान्वित
प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्णं प्रश्नोद्भूतैर्यवस्थितिः शकुने । वक्तव्य
शुभमशुभं प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादे पृष्ठाकाले
यदा रुतं भवति । दर्शनमथवैतेषा शुभप्रदं निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schliesst राशि लये प्रवदेत्पृष्ठासमये शुभाशुभं सर्वम् । काल-
स्याविज्ञानादितच्चिन्ति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk
wird von Utpala in seinem Kommentar zur Saṅgaśāstra 2, 2 3 2
7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1810

Prāśnājñāna oder *Prāśnabrahmarla*, von Brahmarika oder
Brahmaditya, Sohn von Mokṣeśvara, Enkel von Jyotihsudana. In
dieser Handschrift in 16 Kapiteln mit 138 Versen und zwei
Schlussversen Beginnt ब्रह्माण कमलापतिं गिरिसुतानाथ गणेशं
गुरु सूर्यादियहमण्डलं स्वपितर नत्वाथ मोक्षेश्वरम् । दालभ्यान्वय
संभवो गणितवित्पादास्त्रुजप्रेमभाक्प्रश्नज्ञानमनुत्तमं प्रकुरुते ब्रह्मार्क-
नामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिशयो पृष्ठको यच्च पृष्ठे-
त्तस्मात्प्र गणितकुशलिच्छायया तोययन्तै । स्पष्ट कार्यं जननसमये
प्रश्नकाले विवाहे लपात्खेटादशुभशुभद प्रोच्यते तत्फल तु ॥ २ ॥
सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपे फले समभ्यर्च्य तथा भचक्रम् । ततो नराणां
प्रवदेत्समय शुभाशुभाख्यं हि फल मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue
India Office Num 3011

Schliesst रसाभिचन्द्रेर्ललितैर्मनोजैर्वृत्तैर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् ।
विनोक्त्य शास्त्राणि हिताय देवज्ञाना मयाधारयसिदुसखे (un-
verständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्ये metrisch korrekt
aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योतिःसूदनसञ्जको ऽवन्तिले
शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विचक्षणमतिर्मत्या- (Eggeling ver-
bessert ganz gut विद्या für मत्या) वर्तसे ह्यभूत् । होराजातकसहि-
तासु निपुणो मोक्षेश्वराख्यो द्विषो ब्रह्मार्को निखिलं तदीयतनुज प्रश्न
च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

26/14 2 Bl 13 bis 15 Linien. Etwa 1750

Prāśnājñāna von Brahmarika Diese Handschrift enthält nur die
vier ersten Kapitel nämlich Di atumūlyajivacintā prakāraṇaḥ, Nāṣṭa
pṛipti, Subhā ubhakatājñāna Bhavabalaḥ. In allen vier 50 Verse

1043.

20¹/₂/14¹/₂. 8 Bl 13 b s 1 L. Linien Etwa 1860

Praśnacūdamani von Viśramatmaja, dem Verfasser des Prasnavinoda. Die Hs ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen. Beginnt — ते दुश्च पिता शत्रु भार्यापुत्रनिमामिह । सारात्सार समुद्धृत्य प्रश्नचुडामणि स्फुट ॥ १ ॥ अतीतानागत चैव वर्तमान शुभाशुभ । लाभालाभ सुख दुःख जय चैव पराजय ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere Prakaraṇa eingeteilt. Das erste schliesst विश्रान्तजनैव सारात्सार समुद्धृतं ॥ ९ ॥ इति चुडामणिशारे शुचनिकाप्रकरण ॥ १ ॥ Fol 3a Uttaradhara prakaraṇa. Fol 3b Sibhasubhāprakaraṇa. Fol 4a Labhalabha prakaraṇa. Fol 8b Kṛtibhāgaprakaraṇa. Fol 9b Mṛtociṣṭi prakaraṇa. — Das nach Fol 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet, doch fehlt nichts.

1044.

21/10 18 Bl 8 Linien Schrift von 1790

Praśnapradīpa von Kāśinātha. Beginnt तिमिराम्बुनिधौ मय करैरुद्धृत्य यो जगत् । प्रीणयत्यातुर प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसां च धरातले । प्रश्नगेह प्रदीपो ऽयं काशीनाथकृतो बभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिक भाव शत्रुमित्रगृहादिकम् । विचार्य सज्जातकं च प्रश्न ब्रूयाद्विचक्षण ॥ ३ ॥ Sieh Florentine MSS Num 307

Fol 4a Putraprasna 37 Verse Fol 5b Striprasna 16 Verse Fol 6a Strijatakprasna 9 Verse Fol 7b Rogiprasna 20 Verse Fol 8b Paracakragamaprasna 9 Verse Fol 10a Gamagamaprasna 23 Verse Fol 10b Vriksaprasna 5 Verse Fol 11b Rogyivana prasna 12 Verse Fol 12b Nauhaprasna 10 Verse Fol 13b Stūlabhāprasna 16 Verse Fol 13b Nastalabhaprasna 10 Verse Fol 16a Labhaprasna 12 Verse Fol 16b Cautaprasna 7 Verse Fol 17a Lagnaprasna 6 Verse Fol 18a Janmapattrivicaṇa 8 Verse

1045

26¹/₂/11¹/₂ 6 Bl 12 b s 15 L n e Etwa 1790

Praśnapradīpa von Kāśinātha. Von Anfang bis gegen das Ende des Nastalabhaprasna

1046.

29/11 8 Bl 8 b s 11 Linien Etwa 1800

Praśnapradīpa Fol 2 fehlt

1047

19/12 8 Bl 18 L n en Sāradā Schrift Etwa 1890

Praśnapradīpa von Kāśinātha. Ein Fragment desselben. Erhalten sind Foll 52 57 59—64 Striprasna Fol 52 b

Strijataka 59a. Rogiprasna 60a Pañcakṛāgamaprasnavicāra 60b
Gṛmagamaprasna 62a Vṛkṣaprasna 62a Mṛgavicāra 62b
Strīlakṣhaprakaraṇa 63b Naṣṭalabhaprakaraṇa 64a Lābhaprasna 64b

1048.

30/14 33 Bl. 12 Linien Abschrift von 1859

Śighrabodha ein astrologisches Werk in vier Abschnitten von
Kasinātha Bhaṭṭācārya. Beginnt भासयन्त जगद्भासा नत्वा भा
स्वन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय सयह ॥ १ ॥
रोहिण्युत्तररेवलो मूल स्वातिर्मृगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च वि-
वाहे मङ्गलप्रदा ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind 1) Vivaha
prakaraṇa Fol 10a 2) Muhurtaparakaraṇa Fol 24a 3) Nakṣatra
gurvādikṛitam Arghyaparakaraṇam fol 28a 4) Samvatsaraparakaraṇa
fol 33b — Stellen aus andern Schriftstellern führt er mit dem
Ausdruck grāhantare ein. Namentlich citiert er die Ratnamālā
und den Muhurtacintamani. Er hat demnach später als 1601 gelebt.

1049

27/17 21 Bl. 12 Linien Geschrieben in Patana im J 1838

Śighrabodha Der erste Abschnitt Vivahaparakaraṇa.

1050.

20/19 26 Bl. 17 bis 18 Linien Saradā Schrift. Etwa 1840

Śighrabodha Der dritte Abschnitt endet auf fol 20b das
Ende des vierten fehlt

1051.

24¹/₂/9 6 Bl., 16 bis 17 Linien Etwa 1700

Prasnapradīpa

1) Fol 1 2 bis Linie 7 von fol 3a Über *Daśa* in Hindi

Beginnt अथ अष्टोत्तरीगजदशाम्बाल लिख्यते ॥ आ^{११} । च^{११} । म^{११} ।
बू^{११} । श^{११} । वृ^{११} । रो^{११} । गु^{११} । वर्षे ॥ सूर्यगजदशाना नक्षत्र ४ आद्रा ।
पुनर्वस । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) fol 3a 7 bis 5a 14 Eine anonyme Abhandlung über
Antardāśa, d. h. über den Einfluss der kleineren Planeten insofern
sie bei der Nativität die *Daśa* die Wirkung der Hauptplaneten
modifizieren*) Beginnt सूर्ये राज्यभय विद्या मनस्तापी महद्भयम् ।
व्यसनं चान्धवार्ता च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥
सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ पल ४० ॥ शत्रुनाश वि-

*) Gunkara sagt एकचै यदि भूयांसं सम्भवन्ति नभयरा । एक
एव तदा तेषां द्वादशान्तर्दशा वनी ॥

जानीयादित्तलाभ तृपावहम् । प्राप्यते राज्यसमान मूर्यस्यान्तर्गते
शनी ॥ २ ॥

3) Fol 5a 14 bis zum Ende Die *Satpañcūśika* von Prithuṃśas
1052.

22/15 3 Bl 17 bis 23 Linien Schrift von 1754

Praśnasamgraha in 105 Versen Beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य
गुरु च गिरिजापतिम् । देवज्ञाना हितार्थाय क्रियते प्रश्नसग्रह ॥ १ ॥
सभाप्रश्नो न वक्तव्य कुटिलाना तथा निशि । नापराल्हे ऽविश्वस्ते
त्वरित न वदेत्कचित् ॥ २ ॥ फलपुष्पयुतो यो हि देवज्ञं परिपृ
च्छति । तस्यैव कथयेत्प्रश्न सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ
चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्न विचारयेत् । व्योमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूल
भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्ताया लक्षणं स्मृतम् ।
शिरःस्थे जीवचिन्ता पादस्थे तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्थे धातु
चिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधे । स्थे वक्रललाटस्थ जीवचिन्ता शुभ-
प्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Karyavadhipraśna 102 Panthapraśna 105

1053.

26/15 11 Bl, 11 Linien Etwa 1850

Praśnasamgraha Stimmt mit der vorhergehenden HS bis
Vers 102 (Fol 7a 11) überein Darauf folgt ein Gespräch zwischen
Parvati und Śiva beginnend देवदेव महादेव चिकालज्ञ महेश्वर ।
ब्रूहि मे हसचक्रस्य प्रकारं पूर्वसूचितम् ॥

1054

25/10 67 Bl 8 bis 11 Linien Geschrieben von Narīyana im J 1790

1) Ioll 1—56b *Lagnacandrika*, über günstige und ungünstige
Sternverbindungen bei der Geburt Von Kaśinatha Bhāṭṭa In
vier Pañcheda Foll 2 und 3 fehlen Beginnt तमिस्राजगरयस्य
यो जीवयति भूतलम् । त वन्दे परमानन्दं सर्वसाक्षिणमीश्वरम् ॥ १ ॥
तनुर्धनं च भ्राता च मुह्यत्युच्चरिषुस्त्रिय । मृत्युश्च धर्मकर्मायवया
भावा प्रकीर्तिता ॥ २ ॥

1 schliesst Fol 24b 2 Fol 30b 3 Fol 43b 4 Fol 56b

Schliesst सप्तविंशतिके शुक्रो विश्वेश्वरः शनैश्वर । सैहिकेयश्च विशांशे
परमोक्षो निगद्यते ॥

2) Ioll 56b—69b Auszug aus einem *Gargayātala*, über
den Einfluss der Planeten, und der acht Daśa Mangala, Pañgal,
Dhanya, Bhramari, Bhadrīkī, Ulka, Siddhika, Sampaka, und deren
Verbindungen

1055.

22/10 53 Bl 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika von Kaśinātha Foll 1—4 fehlen

1056.

23¹/₂/10 89 Bl 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrika Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt 1) Fol 31a = D 35 2) Ekagrāhayoga dhyay 1 Fol 37b = D 43b 3) Fol 53 4) Trigrahparicheda Fol 57b 5) Caturgrāhayoga Fol 60b 6) Paucagraha Fol 62b 7) Śadgrāhayoga Fol 63b Nach einer Unterschrift endet die *Lagnacandrika* auf Fol 68a Aber der Text wird fortgesetzt चन्द्रे यहस्य मित्रता याति एको ऽथेव न श्रुताम् । ते नरा सुख-मारोग्य सौभाग्य चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc Auf Fol 71a wird der *Adbhutasagara* citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol 21a, und Fol 88 den Inhalt von 60b 2 von unten (वज्रप्रपञ्चो) bis 61a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकस्माद्वनधान्याग्निर्मित्रसीख्य प्रधानता । जलक्रीडा च मिष्टान्न शुक्रस्थान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवे सार्धं वस्यनाशो ऽरिविग्रह । चलच्चलत्वं कार्याणां केतौ शुक्रदशा गते ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले विशोत्तरीदशा ॥

1057.

25/10 52 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Paricheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 54b mit सर्वत्र शू in der vorhergehenden HS Fol 19a Foll 33 34 fehlen

1058.

30/14 71 Bl 11 bis 14 Linien Geschrieben in Gujarāt etwa im J 1600

Muhurtaganapati, in 22 Kapiteln, von Ganapati Sohn von Raval Harivāhara, Enkel von Ramadasa. Die Familie stammt aus Gujarat und erkennt als ihr Haupt einen Raval aus dem Bharadvājagotra. Das Werk ist im Jahre 1686 verfasst und dem Prinzen Lakṣmirama, Bruder des Yuvaraja Uttamarama, Sohne des Königs von Gauḷa Manohara, gewidmet Beginnt श्रीमत्या कल्पवृक्षेव हिमवत्या निरत्ययः । जयत्यानिर्झित कल्पद्रुम सत्फलद शिव ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3027

Pageirt 1—105, doch fehlen Foll 51—84 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol 1a enthält die Namen der 22 Prakaraṇa.

1059.

28/11 24 Bl 13 Linien Geschrieben im J 1680 von Bijariya Kṛyastha

Muhurtacintamani in 11 Kapiteln Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rama, Sohn von Ananta, Enkel von Cintamani, und Bruder von Nilakantha. Beginnt गौरीश्रव.केतकपत्तमङ्गमा-
कृत्य हस्तेन ददन्मुखायै । विघ्नं मुहूर्ताकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु
द्विपाद्य ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतु सचिप्रसारार्थविलास-
गर्भम् । अनन्तदेवज्ञसुत स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥

Die Kapitel heissen 1) Subhasubhāprakarana 2) Nakṣatraprakaraṇa 3) Saṃkrāntiprakaraṇa 4) Gocaprakaraṇa 5) Saṃskāraprakaraṇa 6) Vivāha vadhupraveśa dviragamanani 7) Agnyadhānaprakaraṇa 8) Rajabhisekaprakaraṇa 9) Yātraprakaraṇa 10) Vastuprakaraṇa 11) Gṛhyariveśiprakaraṇa Das Werk enthält 13 Kapitel, doch sind in 6 drei zusammengefasst

Sein Vater schrieb eine Jātrakapaddhati und Kāmadhenutika

1060.

23/13 48 Bl 10 bis 12 Linien Geschrieben im J 1732 in Udayapura

Muhurtacintāmani

1061.

24/11 60 Bl., 8 Linien Geschrieben von Visvadata im J 1815

Muhurtacintāmani

1062.

-6¹/₂/11¹/₂ 44 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savāijapura (Hima-
salarajye) von Śmaṇratāpa im J 1843

Muhurtacintāmani

1063.

-3/1. 64 Bl 9 Linien Geschrieben im J 1847

Muhurtacintāmani

1064.

31/12 19 Bl 1. bis 15 Linien Geschrieben im J 1807

Muhurtacintāmani Fol 1 fehlt

1065.

33/16 41 Bl 16 Linien Etwa 1840

Muhurtacintāmanitkā Pīṭhādhara von Gosvāmi, ein
Sohn von Nilakantha, Enkel von Ananta Neffe des Verfassers des
Muhurtacintāmani Die Handschrift enthält nur den Kommentar
zum Saṃskāraprakaraṇa, dem fünften Kapitel Die Verse des
Originals sind beigefügt. Beginnt श्रवणीतनयमघाधिदायमीगं
नत्वा श्रीगुरुपदभक्तिनयविद । गोविन्दो विबुधजनप्रदयिणी तौ
संस्कारप्रकरणटिप्पणी तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citirt

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jüngeren ausgehoben wird. *Riksoccaya* Vers 10. *Keśavarka* 28. Dessen *Vivahavandana* 53. *Candēśvara* 12 23. *Jaganmartanda* 24. *Jaganmohana* 7 11 14 24 40 45. *Janmastamirnaya* 53. *Jyotihsara* *sarga* 52. *Jyotistantra* 32. *Dīpika* sehr oft. *Daivajñāmanohara* 1 4 12 42 49. *Daivajnavallabha* 4 12. *Nilakantha* des Kommentators Vater, 36. *Nṛsiṃha* 8 10 etc. *Nṛsiṃhaprasāda* 54. *Bhīmaparakrama* 6 44. *Bhūjabala* 45. *Mahēśvara* 26 28 39 45 51. *Muhurtasamgraha* 14. *Vidhūta* 25. *Viśvaprikāśa* *paddhati* 11. *Vyavaharocaya* 24. *Saṅgadhāriya* 46. *Sṛidhāriya* 13 57. *Sārasamgraha* 11. *Svareśvara* 57. Die meisten dieser Werke und Autoren sind aus der *Pratitaksara*, dem Kommentar zum *Muhurtacintamam* von Rama entlehnt.

Der Schreiber hat bei der Zählung Seite 9 übergangen, aber es fehlt nichts. Auch die Zählung der Verse des Originals ist nachlässig behandelt.

1066.

23¹/₂/9¹/₂ 40 Bl. 8 Linien. Etwa 1780.

Muhurtadarpana von Lalamaṇi behandelt in 14 Prakaraṇa die für religiöse Handlungen günstigen Astralverbindungen. Da der Verfasser den *Muhurtacintamam* (1601) citiert, schrieb er wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts.

Paginiert 4—48, doch fehlen Fol. 12 33—36.

1) *Grahyagrahyaprakaraṇa* Fol. 7b. 2) *Gociradiprakaraṇa* Fol. 9b. 3) *Saṃskaraṇaprakaraṇa* Fol. 18a. 4) *Vivahaprakaraṇa* Fol. 26a. 5) *Vadhupraveśaprakaraṇa* Fol. 26b. 6) *Dīnagamanaṇaprakaraṇa* Fol. 27b. 7) *Agnyaadhanaprakaraṇa* Fol. 28b. 8) *Rājabhīṣaka* Fol. 29a. 9) *Yatraprakaraṇa* Fol. 33a. 10) *Griharambhaṇaprakaraṇa* Fol. 40a. 11) *Grihapraveśaprakaraṇa* Fol. 41a. 12) *Devatasthāna* Fol. 42b. 13) *Narivastraparidhana* Fol. 43b. Bricht ab im *Misṛaprakaraṇa*.

Der Verfasser citiert viele Autoren und Schriften. Die meisten sind aus früheren Werken entnommen. *Atri* Fol. 11a. *Riksoccaya* 11a 14a 27a. *Keśavarka* 10a. *Gṛahakapradīpa* 9a. *Gṛahamandana* (erwähnt nur in den Randbemerkungen) 19b 40b 46b 48b. *Gaṇeśa* 48a. *Garga* 4a. *Guru* 10a 11a. *Candēśvara* 43a 48a (siehe *Vyavaharacandēśvara*). *Cudarātna* 22a. *Jaganmohana* 14a 39a. *Jyotiḥprakāśa* 20a 41a 46b. *Jyotiribandha* 5b 18b etc. *Jyotacintamam* 20b 39a. *Tolārānanda* 24b. *Tṛayikrama* 23a 24b. *Dīpika* 12a 16a etc. *Daivajñāmanohara* 21b 26a 32b. *Daivajnavallabha* 42b. *Nārada* 8b (oft citiert). *Nāradaśūphita* 17b 22b 47a. *Nāradya* 37a. *Paṭāksara* 18a. *Parasara* 15a. *Badravāna* 14b. *Bṛhaspati* 9b. *Bhagurī* 25b. *Bhāradvajasamhita* 22a. *Bhīmaparakrama* 28b 46b. *Bhūpālavallabha* 5a. *Bhoja* 16a. *Manu* 16b. *Marici* 6b. *Mahēśvara* 9a.

21a 28b Mandavya 21a Mārkaṇḍeya 16a *Muhūrtacīnta*
manī 31b *Muhūrtamārtanda* 26b Ratnakōśa 17a 20b
 Ratnamala 9a etc Ratnasāra 10a Rajamārtanda 10b etc
 Lalla 5a 23b Varaha 20b Vasiṣṭha 4b Vasiṣṭhasaṃhita 6b
 Vatsya 5a Vamānasamhita 17b Vastuśāstra 38b Viśvakarmān 41a
 Vaidyanātha 11b Vyavahāracandēśvara 21a Vyavahāratattva 26b
 Vyavaharocerya 14b Vyāsa 15a 21b Śītātapa 5a Śārṅgadharma
 4b 18b 25b Śaunaka 5b Śrīpati 4a oft Saṃhitāḍīpaka
 13a 20a Saṃhitāsāra 25b Saptarṣayah 9b Samarasāra 31b
 Sarasamuccaya 48a Smṛitisamhitā 21a Svarodaya 30a 31a
 Havyavahana 21b

1067.

26/9¹/₂ 38 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Muhūrtaratna von Śīromani Bhaṭṭa

Paginiert 2—39 Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu
 ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte Der Anfangsvers (der
 einzige der mitgeteilt ist) ist aus Lālmīti's Catalogue of Sanskrit
 Mss in the Library of the Maharaja of Bikaner Num 687 entlehnt

नारदादिमुनिवृन्दसेविता पारदादपि नितान्तमुज्ज्वला । शारदामृत-
 मरीचिभाजना शारदा वसतु मे हृदयुजे ॥ १ ॥

Fol 2 beginnt नारदः । त्रिस्तुब्धज्ञो दर्शनीयः श्रौतस्मार्तक्रि-
 यापर । निर्दम्भिक सत्यवादी दैवज्ञो देववित्स्थितः ॥

Die folgenden Kapitel sind erhalten 1) Samvatsaraṅkaraṇa
 endet Fol 10b 2) Lagnaparaṅkaraṇa Fol 15b 3) Subhāsubhā
 paraṅkaraṇa Fol 36a Bricht ab in dem Gocaraṅkaraṇa

Ausser Puṇanen citiert der Verfasser folgende Namen Aṅgiras
 Fol 19b Ārṣiṣeṇi Fol 2b 6b Kaśyapa Fol 13b 14b etc
 Keśavārka Fol 20a Garga Fol 5b 16b etc Vṛddhagarga
 Fol 21b Garga Fol 14a Guru (siehe Bṛhaspati) Fol 19a
 20a etc Gṛhyaparīṣiṣṭa Fol 27b Candēśvara Fol 6b 13b
 (sieh Vyavahāracandēśvara) Cātustrinśannamāta Fol 2a Cyaṇava
 Fol 30a 33a Jagannmohana Fol 18a 38a Jayārnava Fol 32a
 Jyotiḥprakāśa Fol 2b 3a etc Jyotiḥsāra Fol 35b Jyotiḥsāra
 sāgara Fol 18b 27a Jyotiḥbandha Fol 21a 23b etc Jyoti
 śratna Fol 33a Jyotiḥarnava Fol 33a Jyotiḥstantra Fol 38b
Tristhalisetu Fol 28ab Ḍīpika Fol 16b etc Dvayyāminohara
 Fol 30a 35a Nārada Fol 2a etc Vṛddhānarada Fol 33b
 Phalaprādīpa Fol 35b Bādarayana Fol 13a 27a etc Bṛhmyataḥ
 Fol 12a etc Bṛhaspati Fol 16b etc Brahmarṣisaṃhitā Fol 33b
 Bhaṭṭa Bhāskara Fol 4b Bhāskaraṅgavahara Fol 31b Bhīma
 parākrama Fol 19a Bhūpāla Fol 1b Bhūpālavallabha Fol 26a
 Marici Fol 27b Mahēśvara Fol 26b Mandavya Fol 15b 23a
 Yavana Fol 21ab 33b Ratnakōśa Fol 9b 25b Rajamārtanda
 Fol 15b etc Rudrayāmala Fol 26a Lalla Fol 16a 17a etc
 Varaha Fol 12b etc Varahasamhitā = Bṛhatsamhitā Fol 4a 18a

Vasiṣṭha (jy) Fol 3a etc Vasiṣṭhasamhitā Fol 31b Vātsyā Fol 20a 28b Vivāhapaṭālā Fol 12a Sieh Śārṅgīya Vyavahāracandēśvara Fol 29a 30a Vyavahārisamuccaya Fol 25b Vyavahāroccaya Fol 28a 30a Sakalyasamhitā Fol 34a. Sātātapa Fol 27a Śārṅgadhara (jy) Fol 21b 36a Śārṅgīya Fol 20ab Śārṅgīya Vivahapaṭālā Fol 20a 27a Śrīpati Fol 2a etc Śrutakīrti Fol 11a Samhitāpradīpa Fol 26b Satya Fol 13a Sarasagara Fol 30a. Siehe Jyotiḥsārasāgara Surasamhitā Fol 38a Svaraśāstra Fol 34a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der Tristhalisetu von Nārāyaṇa das späteste, so dass wir auch diesen Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts verlegen können

1068.

31/14 6 Bl., 13 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhūrtadīpaka, über die für verschiedene Handlungen günstigen Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kāhrajit. Beginnt मण्मथीकरदं देव शारदा गुरुमेव च । मुहूर्तदीपकं कुर्वे वालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 790

1069.

20/12 18 Bl., 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhūrtadīpaka von Trivedin Ramasevaka, Sohn von Devadatta 248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायण नत्वा रामसेवकशर्मणा । मुहूर्तदीपको नाम वालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ भाष्यफाल्गुनवैशाखज्येष्ठापादे शुभे दिने । रोहिणीमृगशिरान्त्यमघामूलोत्तराश्विने ॥ २ ॥ स्वाती मित्रे तथा योगे पातवैधृतिवर्जिते । रिक्तामावर्जिततिथी विवाहः शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश प्रोक्ता उत्तरा भाद्रपादत । एकविंशतिवर्षाणि शुक्रस्य कृत्तिकात्रये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदश ॥

Auf Fol. 18b finden sich fünf Verse aus des Verfassers Mañjira oder seinem Muhūrtabhāṣana

Falls der im Jātakaṣiddhatikāpratyūḍḍhaharaṇi erwähnte Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift etwa um 1714 verfasst

1070.

21/10 26 Bl., 7 bis 10 Linien. Schrift von 1791

Muhūrtadīpaka, in 252 Versen

1071.

25/14 144 Bl., 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhūrtamārtanda und dessen Kommentar *Martandavallabha* von Nārāyaṇa, einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst

Der Text vom Jahr 1572 beginnt सिन्दूरोल्लसितमिमेन्द्रवक्त्रमम्बा
श्रीविष्णु वियतिचरान्गुच्छन्मण्य । वद्वर्थ विबुधमुदे लघु मुहूर्तमार्तण्ड
सुगममह तनोमि सिद्धी ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573
beginnt मार्तण्डो ऽवतु वाच न. पादैर्जाड्यतमोहर । वृत्तवद्वतनु
सेव्यो ऽभीष्टदो विश्वलोचन. ॥ १ ॥

1072.

27/12 19 Bl 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamartanda und *Martandavallabha*, von Anfang bis
Sutra 14 des Samskarpitakaraṇa (Kapitel 4)

1073.

25/12 33 Bl 9 bis 12 Linien Etwa 1810

Muhurtamartanda, und *Martandavallabha* in einem Auszug
Bucht ab auf Fol 31 v in Sutra 16 des Vastupitakaraṇa Fol 2
nicht bezeichnet, doch fehlt nichts

1074.

28/12 15 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1800

Muhurtamartanda Der Text allein Vollständig

1075.

29 1/2/9 18 Bl 7 Linien Schrift von 1806

Muhurtamartanda Text

1076.

23/11 1/2 9 Bl 11 bis 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamuktāvali Gunstige Konstellationen für die Aus-
führung religiöser und weltlicher Werke Anonym Vielleicht
von Kāśinātha Beginnt श्रीश्च श्रीहरशारदा गणपति ब्रह्मेन्द्रना-
कीकस. (०सा HS) श्रीसूर्यप्रमुखान्ग्रहानृपिगणान्भक्त्या नमस्कृत्य तान् ।
नानाग्रन्थसमस्तसारमखिल व्यालोक्त सम्यग्धिया वच्चे ऽहं शिशुबोध-
नाय विशदा मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind Devanāgarīsthaṭhapani, Surabhikrayavi-
kaya, Gṛyaturāṅgamuhurta, Rajabhiseka, Vapikupatadagikhanana, etc

1077.

21/9 15 Bl 7 bis 9 Linien Geschrieben in Gujarat von Hiralala
Sohn von Vittalala einen Motāli Brāhmana etwa um 1840

Muhurtasuddhi von Mahadeva In 13 + 110 Versen Schr
nachlässig geschrieben Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers
wird genau nach der HS gegeben अथ गोचरग्रहाण फल ॥ जन्मस्थो
रवो रोगशोकभयक्रान्तिद्रष्टव्यदाता शशि कुर्यात् । भुमिमुतो विधा-
तकलह चन्द्रात्मजो धंचय । जिवस्त्रापि धनचयं प्रकुर्वते सूर्यात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरान्नपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणा ॥ १ ॥ Nach
Vers 13 heisst es अथ प्रश्नविचाराध्यायो लिख्यते ॥
Fol 4 ist zweimal paginirt, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 6 Bl 1° bis 13 Linien Schrift von 18°

Saml etacandrika eine astrologische Schrift verfasst von
Mîsra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज
नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभावचेष्टावस्थाना कुर्वे सकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥
भावा षड् द्वादशवस्थास्तिस्रश्चेष्टा प्रकीर्तिता । खेटाना शुभाना त
स्मात्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित चुधित चुब्धो मुदितो गर्वि
तस्तथा । तृपितश्चेति खेटाना षट् स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन
स्थितिरचिकरा विकासिनी जिगमिषा च गति । परिपत्तिस्त्रिरागम-
भोजननृतिलिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशसंख्या खेटावस्था etc
Schliesst शुतिगुणवसुशशिवर्धाचयनवमीपूर्वदेवगुरौ । सकेत-
चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

१5/10 10 Bl 3 Linien Schrift von 1699

Samvatsarādīpālādhya die günstigen und ungünstigen
Vorfälle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Teilen
des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Rama Sohn
von Ananta. Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व ताप
त्रयं हरति यस्तपनो ऽयजस्रम् । कालात्मको जगति जीवयते च
जन्तून् - - - (Schrift verwischt) तटमणि द्युमणि तमीडे ॥ १ ॥
शक्राचिन्दु १५१४ वियुक्त शक्रो नगगुण शून्याम्बराङ्गोर्द्धोदृतो भाव
लब्धमिताब्दवेददहना etc Citirt werden die Kasyapa-smṛiti
Garga Vasiṣṭha und des Jaganmohan's Teile sind Samvatsaraphala
Samvatsaraśarira Gurudayastaphala Gurucara Rajadivicara Mantri
phala, Dhanyestaphala Meghestaphala Rasesaphala Susyadhipaphala
Narasadhipaphala Ardrapraveśe Tithyadīphala Nakṣatrajhalā Yo
gaphala, Velaphala, Nivādha Meghanayana Dvadaśanaganayana
Rohinīcakra

1080.

2°/10 3 Bl 8 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Aharganaśrama die Methode die natürlichen Tage zu
berechnen welche von irgend einer Periode des kali Zeitalters
bis zu einer bestimmten Zeit verflossen sind Beginnt शाकौ
नवाद्रीन्दुशानुयुक्त ३१७९ कलेर्भवेदब्दगण सुवृत्त । इत्यब्दगण
सुस्पष्ट । कल्पाब्दगण प्रभाकरहतथैत्रादिमासैर्युतस्त्रिंश खाद्रिह

ताप्तयुक् सुरहतो लब्धाधिमासिर्युत । खत्रिघ्न सतिथिर्द्विधा शिवहत
स्त्रिव्योमशीलोद्धृतो लब्धैर्होनिदिनावमे सितनिशार्धे सावनो ऽहर्गण ॥

1081.

26/16 10 Bl 23 bis 26 Linien Śrāda Schrift Etwa 1780

Astakavarga, über den günstigen und ungünstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit andern in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen Die günstigen Häuser werden mit Punkten (bindu), die ungünstigen mit Linien (rekha) bezeichnet Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg günstig, beim Gegenteil ungünstig Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des Brihatsamhita mit den Erläuterungen von Utpala Die HS beginnt अथाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अत्रादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्को बुद्धिमानकारी द्वितीयसंख्यो धनपुष्टिकृत्स्यात् । द्विदशविंशतिभक्तस्तृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रशसी ॥ पित्तज्वराजीर्णमुरारिर्द्विंशत् स्यात्पञ्चमे नरभयकृच्च षष्ठे । आरोग्यद सप्तमगो ऽरिहन्ता वपुर्वलप्राप्तिकरो ऽष्टमस्य ॥ क्रोधाध्वपीडा नवमस्थितो ऽर्कः प्रहृष्टकृत्स्याद्दशमे ऽर्थदयः । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽर्तिकारी ॥ इत्यादित्यक्त्या ॥

Fol 9a इति फलाष्टकवर्ग समाप्त ॥ अथ विन्दुफल लिख्यते ।
Fol 9b अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15 15 Bl 11 bis 12 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Astakavarga Beginnt अथाष्टकवर्गो निरूप्यते ॥ तत्र गुणाकरो होरामकरन्दे । यद्गोचरे जन्मगृहाद्गृहाणां पृथक्फलं द्वादशराशियुक्तम् । नृणां तदेकैर्बभूवा फलस्य भेदादनेकं ति(२)कमुक्तमाह ॥

Ausser älteren Astrologen wird die Jnanamuktavali auf Fol 2a und auf Fol 11a Horasare Vyudayavidhano nama saptamo dhyayah citiert

1083.

32/12 17 Bl 8 Linien Schrift von 1800

Astakavargakosthe Ravyadiphalam Beginnt अथाष्टवर्ग । तिर्यङ्गोष्ठाद्द्वादश स्युर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिता । अष्टाष्टकोष्ठकोद्भवास्तत्र द्वादश राशयः ॥ १ ॥ विस्तृत्य यवनैर्वृद्धैरष्टवर्गो*) निवेदित पुसाम् (das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातु शुभमशुभ वा प्रतिदिवसभवमह वक्ष्ये ॥ २ ॥ रव्यञ्जकुजसीम्येज्यशुक्रार्कसुतलपपा । प्रत्येकमष्टकोष्ठेषु

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen

यथासख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो
 ज्यथा । एकद्वित्रिफले राशी फलकोष्ठो ज्येष्ठं शुभम् ॥ ४ ॥ शून्य-
 कोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभ
 यथा ॥ ५ ॥ देहस्वास्थ्यमशोकत्वं सुजनप्रीतिरुत्तमा । भवेत्ताभस्तु
 सौख्यं च रेखाकोष्ठे न सशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer
 Strophen findet sich der Satz *Devasalah* prabhāsate, womit ein
 sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4a b 5a 6a 8a)
 Auf Fol 9a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift *iti*
Prajāpativiracite Jatakā (lies *Jatake*) *ṛisṭādhyayah*

1084.

26/13 5 Bl 9 Linien Schrift von 1840

Āyapraśna, Fragen nach zukünftigen Dingen, welche von
 dem Stande der acht verschiedenen *Āya* bedingt sind In
 56 Versen Beginnt भूत भविष्यत्प्रश्नाय विज्ञातुं ज्योतिषं कृतम् ।
 आयप्रश्नमिमं यन्त्रं चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामा-
 यचरवशतो ज्ञात्वाकारादिवर्गं कृत्वा ध्वजादय आयाः कल्पनीयास्त-
 तस्तेभ्यश्च फलं कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृष-
 खरो गजः । ध्वाङ्गश्चायाष्टकं ज्ञेयं शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥
 अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे
 श्वाने खरे ध्वाङ्गे नास्तिप्रश्नस्य निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ ।
 ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्रं लाभो भवेद्वृषे । ध्वाङ्गे श्वाने खरे धूमे
 नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name *Āya* ist aus der Baukunst
 entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit
 der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe
 durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen *Āya*, und die 8 *Āya*
 beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Was die Astrologie be-
 trifft, ist das *Vastuprakāraṇa* in der *Jyotisaraśatnamālā* (17, 1—3)
 in dem *Muhūrtamartanda* (7, 7 8), in dem *Muhūrtacintamani*
 (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिनः । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे
 भीमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥
 वृषे गुरुश्च विज्ञेयः खरे सूर्यस्ततस्तथा । गजे ध्वाङ्गे च चन्द्रश्च आ-
 याधिपतय स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नप्राप्तिमिमं यन्त्रं विघ्नराजेन निर्मि-
 तम् । वाग्देव इमं भक्त्या त्वत्प्रसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte
 Vers zeigt, dass von einem *Vighnarāja* als Verfasser nicht die
 Rede sein kann

*) Ein regierendes Verb fehlt.

1085.

19/10 6 Bl 8 bis 11 Linien Schlechte Schrift von 1786

Āyaprasāna Dasselbe Werk

1086.

20/14 4 Bl 13 bis 14 Linien Schrift von 1864

Ayurdaya Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiacalbilder Drei Abschnitte sind bezeichnet Kendrayas, Nakṣatrayas, Ayumadhye Ghatayali
Beginnt केन्द्राङ्कसंख्या विगुणा विधेया रन्ध्रारभाङ्के विहिता तथैव ।
एव छते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15¹/₂. 8 Bl Linien verschieden Etwa 1780

Ududayapradīpa, über Horoskopie in 41 Versen Mit einem anonymen Kommentar Beginnt सिद्धान्तमौपनिषद् शुद्धान्त पर-
मेष्ठिन । शोणाधर मह किञ्चिद्दीर्घधरमुपासहे ॥ १ ॥ फलानि
नचवदशाप्रकारेण विवृणुमहे । उडुदायप्रदीपाख्य कुर्मो दैवविदा
मुदे ॥ २ ॥ वयं पारशरी हीरामनुसृत्य यथामति । बुधैर्भावादय
सर्वे ज्ञेया सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण सज्जा ब्रूमो
विशेषतः । पश्यन्ति सप्तमं सर्वे शुभजीवकुजा पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे
त्रिकोणनेतारो यद्वा शुभफलप्रदा । पतयस्त्रिषडायाणां यदि पाप-
फलप्रदा ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्या केन्द्राधिपा यदि ।
क्रूरायेदंशुभं ह्येते प्रवला उत्तरोत्तरा ॥ ६ ॥

Schliesst कर्मधर्माधिनेतारावन्योन्याग्रयसंस्थितौ । राजयोगा-
विति प्रोक्तं विख्यातो विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Umrecht Paraśari Paraśaripaddhati,
Paraśariyātaka genannt

Der Kommentar beginnt वीणाधर किञ्चिन्मह । अर्थोत्तर-
स्वतीतिज । सरस्वती यावत् तस्या एव वीणाधरित्वात् ।

1088.

31/10¹/₂. 6 Bl 9 bis 11 Linien Schrift von 1795

Ududayapradīpa mit demselben Kommentar

1089.

26/11 8 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1835

Ududayapradīpa, mit demselben Kommentar Fol 1 fehlt

1090.

20/13¹/₂. 13 Bl. 9 bis 15 Linien Etwa 1790

Ududayapradīpa mit einem durchweg in Sanskrit geschriebenen
und Viṣṇudāsa gewidmeten Kommentar von Parṇasukha Beginnt

श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका च क्रियते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाह प्रार्थितं किल । पाराशरीजातकस्य टीका कृत्वा ममार्पय ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य शेषं च सुखबोधकृतम् । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingeteilt 1) Samjua dhyaya 14 Verse 2) Samanyarajayoga 2 Verse 3) Rajayogadhyaya 6 Verse 4) Ayurdayadhyaya 6 Verse 5) Antardaśadhyaya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bl 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududayapradīpa, übersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in Jayapura, und Visnudasas gewidmet von Paramasukha. Beginnt श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा चक्रीयते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाह प्रार्थितं किल । पाराशरीजातकस्य भाषा कृत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य सशेषं सुखबोधकृतम् । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यते ऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/13 6 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududayapradīpa* in 42 Versen Eine etwas veränderte Recension Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35 aber hin und wieder in anderer Stellung Einzelnen Versen ist ein Kommentar beigelegt Beginnt सिद्धान्तमीपनिषद् etc ॥ १ ॥ पश्यन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezählt Der Abschnitt मारकयहा beginnt Vers 19 der Abschnitt अन्तर्दशाफल Vers 25

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften nicht vorfindet Sie behandelt die günstigen oder schlimmen Vorbedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiacalbildern 30 Verse Beginnt प्रतिलप समावीक्ष्य पूर्वोद्दिष्टाविरोधत । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृण्महे ॥ १ ॥ अथ मेघलपम् ॥ मन्दसौम्यसिता पापा शुभौ गुरुदिवाकरौ । न शुभ योगमात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयो ॥ २ ॥ श्नियोगेन जीवस्य पापत्वमिति निश्चितम् । कवि साक्षान्निहन्ता स्थान्मारकत्वेन नञ्चित ॥ ३ ॥ मन्दादयो निहन्तारो भवेयु पापिनो ग्रहा । शुभाशुभफलान्येव ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bl 5 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatiśura, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung der günstigen oder ungünstigen Umstände für die Handlungen

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Gṛnapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat. Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शुभं बालबोधाय सयहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार यन्यात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ सवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो बा णरामेन्दुहीनः शाक. स्मृतो बुधे । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेचैः स षट्- दृक्क्षेपवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्याः क्रमाञ्जयेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatīthaphala

1094.

23/9¹/₂ 11 Bl., 12 bis 15 Linien Geschrieben von Yagesvara um etwa 1700

Grahabhāṭaphala Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p 319 320) etc beschrieben Paginirt 1—17 Foll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift. Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्नुककशतनुः शूरो चमी निर्धृणः । फुल्लान्नः शशिमे क्रिये सतिमिरः सिहे निशान्धः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्ट- नयनो जातसुल्लासञ्जके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हृतमति- सुजनोज्झितसीहृदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणेरद्रविणे यदि सखितिः ॥ २ ॥ प्रियवदः स्याद्वनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनु- चरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि सखे ॥ ३ ॥ सौख्येन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तः । चलन्निवासं कुरुते पुमासं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Raviabhāṭaphala Fol 2a Candrabhāṭaphala Fol 2b Bhauma Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhṛigu beginnt Fol 4b Rahuṭaphala endet Fol 6b Vataṭaphala Fol 12a Nakṣa- traphala Fol 14b Yogaphala Fol 15b Karanaphala Fol 16a. Gaṇḍantaphala Fol 16a. Gaṇaphala Fol 16b Lagnaṭaphala Fol 17a Sāryaṇakṣatraphala Fol 17b

1095.

23/11 6 Bl., 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar

Grahabhāṭaphala Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालस- तमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्नुककशतनुः शूरो ऽश्मो निर्धृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmaṇi, über dasselbe Thema Von Nārāyaṇa.

Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव ।
घन संप्रणम्याच्च नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc.
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भचक्रे न चेत्सष्टगाः स्थापितैः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता सष्टता कुच हेतुः फलीरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्द्वारदायादवर्गात् । वपुः
पीड्यते वातपित्तैर्न नित्यं स वै पर्यटन्द्वासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse.
Bhaumabhāvaphala 12 Verse. Budhabhāvaphala 12 Verse. Gurubhāvaphala 12 Verse. Śukrabhāvaphala 12 Verse. Śaṁbhāvaphala 12 Verse. Rāhubhāvaphala 12 Verse Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von
Dayāśaṅkara, einem Schüler von Upādhyāya Tāṅka Viśnurāma

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10¹/₂. 10 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: कृष्णत्किङ्किणीजालकोलाह-
लाढ्यं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्ल-
ज्ज्योतिर्महामोधिमुखैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरम्यं
तु संचिन्तदृष्टं भुजङ्गप्रयातिः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapatṛilekhanaprakāra, die Methode eine Nativität auf-
zustellen. Von einem Jaina Unvollständig. Beginnt. श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशः । सूर्यादिखेटा ऋजु-
ताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्नानभवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः त्रयोलक्ष चित्तिपतिगणैः सादरं स्तुयमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्वन्मुखाः खेटा ददति कुशलं.

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Ganapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय सहजः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार यन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ सवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो बा णरामेन्दुहीनः शाक. स्मृतो बुधेः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेत्रैः स पट्टि- हच्छेपवत्सराः ॥ २ ॥ प्रमवाद्या. क्रमाञ्जयेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatīthiphalā

1094.

23/9¹/₂ 11 Bl., 12 bis 15 Linien Geschrieben von Jagesvara um etwa 1790

Grahābhavaphalā Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p 319 320) etc beschrieben Paginirt 1—17 Foll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift Beginnt लये ऽके ऽल्पकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनस्वस्तुकर्कशतनुः शूरो चमी निर्धृणः । फुल्लचः शशिभे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्ध. पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्ट- नयनो जातसुल्लासञ्जके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः सुजनोज्झितसीहदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणैर्द्रविणे यदि सस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवद. स्याद्वनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनु- चरान्वितश्च । मितानुजः स्वान्मनुजो वलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संख्ये ॥ ३ ॥ सीख्येन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तः । चलन्निवासं कुरुते पुमांस पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Raviḥbhāvaphalā Fol 2a Candrabhāvaphalā Fol 2b Bhrama Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhṛigu beginnt Fol 4b Rahuphalā endet Fol 6b Varaphalā Fol 12a Nakṣa- traphalā Fol 14b Yogaphalā Fol 15b Karanaphalā Fol 16a Gandantaphalā Fol 16a Ganaphalā Fol 16b Lagnaphalā Fol 17a Sūryanakṣatraphalā Fol 17b

1095.

25/11 6 Bl., 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar.

Grahābhāvaphalā Beginnt लये ऽके ऽल्पकचः क्रियालस- तम. क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनस्वस्तुकर्कशतनुः शूरो ऽचमी निर्धृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmaṇi, über dasselbe Thema. Von Nārāyaṇa.

Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव ।
घनं संप्रणम्याच्च नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc.
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भवन्ते न चेत्स्पष्टगाः स्थापितेः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतुः फलीरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्द्वारदायादवर्गात् । वपुः
पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्द्वासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse.
Bhaumabhāvaphala 12 Verse. Budhabhāvaphala 12 Verse. Guru-
bhāvaphala 12 Verse. Śukrabhāvaphala 12 Verse. Śanibhāvaphala
12 Verse. Rāhubhāvaphala 12 Verse. Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von
Dayāśālikara, einem Schüler von Upādhyāya Tāṇka-Viṣṇurāma.

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10¹/₂. 10 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: कृष्णत्किङ्किणीजालकोलाह-
लाद्यं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc. ॥ २ ॥ चतुर्ल-
चग्योतिर्महाभोधिमुच्चैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरम्यं
तु संचिपद्दृष्टं भुजङ्गप्रयातैः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc. ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapatirilekhanaprakāra, die Methode eine Nativität auf-
zustellen. Von einem Jaina. Unvollständig. Beginnt: श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः । सूर्यादिखेटा ऋजु-
ताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्नानभवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः श्रेयोलक्ष्म चित्तिपतिगणैः सादरं सूयमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विषस्वन्मुखाः खेटा ददति कुशलं.

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीह्यवाङ्मि-
घ्नव्यालकुलोपमर्दंगरुडो विघ्नप्रपञ्चानन । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्वि-
घ्नाम्बुधौ वाडवो विघ्नाद्योघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वर पातु व ॥
कृत मया नोदकयन्त्रसाधन न भेषण वापि न शङ्कुधारणम् । परो-
पदेशात्समयोद्बोधक विलिख्यते जन्मफल नराणाम् ॥

Atha baladhyaya Fol 2b Atha saptakavargiprayojanam
ab 3b Atha tanvadibhivaphilavicara 6a Atha prasangato
ryayogaphalam 9a Athoccaśmaphala 10a Athayuhprayojanam
ab 10a Atha daśaphala 10b

Citert werden Gaunijātaka Jātakabhūṣa, Devaśalimata

1101.

24/9½ 57 Bl 13 bis 15 Linien Ltwa 1680

Janmapatril apaddhati eine ausführliche Behandlung desselben
Gegenstandes von einem Janm Unvollständig Die vorheigehende
Handschrift enthält einen blossen Auszug Beginnt स्वस्तियीसीख-
धात्री सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदात्री माङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद-
सत्कर्मणा व्यञ्जयित्री । नानासपदिधात्री धनकुलयशसामायुषा वर्ध-
यित्री दुष्टापद्विघ्नहर्त्री गुणगणवसतिर्लिख्यते जन्मपत्नी ॥ १ ॥ श्री-
आदिनाथप्रमुखा जिनेशा श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशा । सूर्यादिखेटा
ऋजुताय भावा शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावा ॥ २ ॥ दशावतारो
भुवनैकमल्लो गोपाङ्गनासेवितपादपद्म । श्रोपार्श्वनाथ पुरुषोत्तमो ज्यं
ददातु व सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kalyugaphala Fol 3a Dvadaśayugaphala 5b Ayanaphala 5b
Golaphala 5b Sadṣṭuphala 6a Dvadaśamasaphala 6a Paksaphala 6a
Pancatūthaphala 6b Saptavaraphala 7a Divaratrīphala 7a Janma
nakṣatraphala 7b Janmayogūphala 8b Karṇaphala 9a Gana
phala 9a Yonīphala 9a Varayūphala 9b Lagnaphala 9b
Rāśīnavansaphala 10a Candrarāśīphala 10a Rāśīphala 10b
Bṛīhijātaka dvitīyaprakīrṇake suryābhavadhyayah 11a Bṛīhijātaka
dvitīyaprakīrṇake śūmyādhvayah 11b Bṛī° dvitīyābhavadhikare
Gurūphala 12a Bṛī° Sukrāphala 12a Bṛī° Śūmīrāśībhavah 12b
Bṛī° Rabūphalam 12b Rāśīphala 14a Ayanānśakāraṇa 14b
Ayanānśanavāna 14b Dinamanāyana 14b Tatkalikagrahāna
yana 15a Bhīvaśīkranayana 17b Dvadaśabhavanīrīkśanavidhī 17b
Navagrahaphala 18a Rāvīphala 18b Candraphala 19a Bīa
maphala 19b Budhaphala 20a Gurūphala und Sukrīphala 20b
Sanīphala 20b Rabūphala 21a Dvīgrāhyoga 21b Trīgrāhī
phala 22b Caturgrāhīphala 23b Pañcagrāhīphala 24a Śīd
grāhīphala 24b Kendrayūh 24b Hier endet der erste Adhyaya
— Dvadaśabhuvaneśaphala 29a Nīcagrāhaphala 29a Uccagrāha
phala 29b Mulaśīkonaphala 29b Svagrāhīphala 29b Satrugrī

haphala 29b Vṛddhavarane tanurāṣṭhālam, dhanabhāṣaḥ Sahaja
bhavaphalam, Sukhābhavaphalam, Satabhavaphalam, Saṣṭhibhava
phalam, Jayabhavaphala, Aṣṭamabhavaphalam, Dharmabhavaphalam
karmabhavaphalam, labhabhavaphalam, dvadāśāgnāgrāhaphalam 34a
Dvadāśāgnanām svamiphalam 37a Tathālikamūtrīcakraharanā
vidhā 37a Śadvargakundilīkaphala 41b Pañcamābhāpurusalīkharā 42b
Sunaphayogaphala 42b Anaphayogaphala 43a Durdharyoga 43a
Kemadrumayoga 43b Sunaphadaya Yogah 43b Vasyayogaphala 43b
Anderer yogah bis 48a Rājyoga 51a Arīṣṭyoga 54a Arīṣṭi-
bhāṅga 57a Bhagvabhāṣa 57b Survakalanalacakra 57b Asvī
cakra 57b

Citiert werden Jātakabhāṣanā, Brīhajātaka und Lāghujātaka,
Ratnakosa, Ratnamala Sripatīpaddhati Erklärungen werden öfters
in Sanskrit, manchmal in Hindi gegeben

1102.

31/13¹/₂ 1-7 Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1830

Janmapatṛīpaddhati Fünf Fragmente In dieser Hand
schrift wird das Werk *Munasagarī Janmapatṛīpaddhati* genannt
und einem *Kalyāṇa Risi* zugeschrieben In den meisten Punkten
stimmt es mit der vorangehenden Handschrift überein doch sind
ein ausführlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und
Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blätter
ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlässigt Beginnt
गौरीशकरवल्गुभो गणपतिर्लक्ष्मीलतापालिता विघ्न्यूहविनाशने च
निपुण श्रेयस्कर सौख्यद । इच्छापूर्णाकामधेनुललित सतानवृद्धि-
प्रदो नित्य मूपकवाहनो भवभृता लब्धोदर श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und grösste Fragment schliesst auf Fol 132
धनी मानी विनीतश्च भोगी सतुष्टमानस । पितृमातृसुराचार्यगुरु-
भक्तिपरो नर ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्गन्धमाद्यभूषणप्रियो भवेत् ।
पद्मे ऽब्दे जलाद्भीतिरष्टमे ज्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महती
पीडा चतुर्विंशति ऽब्दे । प्रवासे गमन चायुरव्दाना नवति स्मृ-
तम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे द्वितीयाया गुरोर्दिने । कृत्ति-
कानामनक्षत्रे साय मृत्युर्न सशय ॥ ४ ॥ इतीरित तु निर्याण
यवनाचार्यसमतम् । मीनस्थे यामिनीनाथे भवेद्द्व न सशय ॥ ५ ॥
इति मीनराशिस्थचन्द्रे कृतं निर्याण समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthält 10 Blätter, 2) 20 Blätter, 3) 118 Blätter,
4) 8 Blätter, 5) 1 Blatt

1103.

27/14 8 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1800

Janmasamudra über die günstigen oder ungünstigen Kon-
stellationen bei der Geburt Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben In fünf Kallola Ob mit dem fünften Kapitel das Buch endigt, ist unklar Beginnt आश्रयः येयसां सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सस्वरो वीरः स श्रीवीरः शिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नाना - - निधिर्गम्भीरतावधि । स धीवरा-वगम्यो ऽय जन्माश्रयोधिः समुल्लसेत् ॥ २ ॥ लपाद्विन्दोद्य यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽय तस्य तस्याग्निं प्राह जग्मनि ना-न्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 20 Verse 2) Janmapratyayalaksana 29 Verse
3) Anustubhaṅga 10 Verse 4) Nayanayogalaksana 20 Verse
5) Dravyoparjanarajyogalaksana 27 Verse

Schliesst श्रीपृष्ठोभयर्चसा. केन्द्रजीवाङ्गराशिपाः । वयसो ऽप्यादिमध्यान्ते राज्यार्थे सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13 18 BH, 9 bis 12 Linien Geschrieben von Mulaṅgi Abhayasankara im J 1864

Jyotisasaṁgrāhe Bhāraṇaphala Einfluss der Planeten Beginnt अथ सग्रहज्योतिषे पष्ठादय भावाः लिख्यते । वैरीव्रातक्रूरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नक्षत्रेशादित्यवकाशनुस्या मृत्युस्या वा क्रूरहृष्टा प्रसुती । नानाव्याधिते शरिरे प्रकुर्वु पीडा मर्त्यानामपुसां रुजातः ॥ १ ॥ पापेचित्ता केन्द्रगतौ विधून्ता सूते यवा नैधनमे खलाख्याः । जातो नरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेदपस्माररुजादितश्च ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben

Der unbekannte Verfasser citirt Gaṅgādhara's Praśnabhairava Fol 6a, Narāyanadaśa Fol 5b

Schliesst ग्रहे भावादधिके सति विरामसंधे सकाशादूने सति ग्रहे भावादूने आरभसंधे. सकाशादधिके सति यथास्थित एव ॥

1105.

13/9, 5 BH, 9 bis 10 Linien Etwa 1850

Bhāraṇaśaśya, Verkündigung der Zukunft durch das Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiacus Von Jagannatha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda Unvollständig Erhalten ist der erste Adhyāya (Balabalādhyāya) und fünf Verse des zweiten Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS mitgeteilt श्रीगजानन पादसरोजयुग्मं ॥ नत्वाविका-मर्कयहादिक गण भाव रहस्य मुदितं परिस्फुटं ॥ दैवज्ञक बोधवि-लासदायक । १ । नत्वा गुरु सुखानन्दं ॥ ब्योधाया च वृहस्पति जस्या स्मरणमात्रेण भाव रहस्य कथिते । २ । जवूमार्गे सेवमार्गानु-

रक्तो भूदेवानामयणीमोहणाथ ॥ तन्पुत्रस्यां श्रीजगन्नाथनाम्ना ॥ चक्रे
होराभावचक्र प्रकाश ॥ ३ ॥ भौमचैत्रस्य मेपालि । तुला च वृषभे
भृगु ॥ बुधस्य मन्मथकन्याः । कर्कभेश्वैव चंद्रमा । ४ ॥ सिंहेश्वरो
वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरुं ॥ सीरी मकरकुम्भी च ॥ तमकन्या-
सरवी मृगे ॥ इति चैत्राधिप ॥

1106.

29/12 5 Bl 13 bis 14 Linien Geschrieben im J 1746 in Śīhorapura
von Ratnesvara Sohn von Panlyā Devākara

Dinabharadhyāya, ein Teil eines Dinacaryā Er behandelt
den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das
Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwölf
Häuser eintreten Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगत-
फलानि लिख्यन्ते ॥ रवीं लप्ते भवेत्सींख्य व्रणान्यङ्गे प्रजायते । स्त्री-
सुरत कटुकान्न भोजन जायते तदा ॥ १ ॥ शुभपुष्प सुवासं च
रक्ताम्बर रोचते तदा । निद्रावभुक्ततल्पश्च दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥
आतपे गमन चैव वधूश्च कलह भवेत् । मानसीत्साहपूर्व च सहज-
स्थगते रवी ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel Candrabhāvaphala, Bhaumaphala, Budha
bhāvaphala, Gurubhāvaphala, Bhṛiguphala, Sukrabhāvaphala, Saṃ-
phala Der Text ist sehr verderbt

Schliesst कार्ये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नवीन-
तीर्थकरण रविपुत्रो व्यये यदा ॥

1107.

24¹/₂/9 6 Bl 13 bis 16 Linien Geschrieben von Nityasaubhagya
um etwa 1680

Naragrahaphala, der Einfluss der Planeten, wenn sie während
eines Monats oder eines Tages in die zwölf Häuser eintreten
Beginnt लग्नस्थश्च (लग्नस्थ च HS) यदा भानुर्नैत्रपीडा तदा भवेत् ।
शिरोर्ति. कुचिरोगश्च चिन्तावाद विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ धने रवी
धनप्राप्तिर्वस्त्रलाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति मासवेशे प्रजा-
यते ॥ २ ॥ बन्धुदुःख तृतीये ऽर्के शरीरस्फोटनं तथा । उद्देगो
बाधाहानिश्च चक्षुरागो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये यश प्राप्तिश्चिन्ता-
नाशनमेव च । मातृपत्ने भवेच्चिन्ता मासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते
ऽर्के स्थात्सुतप्राप्तिः सहस्रवृद्धिविवर्धनम् । दुःखहानिर्जयश्चैव जायते फल-
मुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिपी सूर्ये रिपोर्नाशो जयश्चैव न सशयः । पुरे
जनपदे स्वर्णे तस्य प्राप्तिर्न सशयः ॥ ६ ॥

Candraphala Fol 1 b Bhaumaphala 2 a Budhaphala 2 b
Guruphala 2 b Sukraphala 3 a Samphala 3 b Rahuphala 3 b —
Der zweite Teil beginnt Fol 3 b अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लि-
ख्यते ॥ रवौ लभे भवेत्सीख्य etc Dieser stimmt mit der vorigen
Handschrift überein

1108.

22/10 9 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben 1674 von Josi Bhudhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus
der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte
vorausgesagt wird Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser
war des Sanskrit wenig kundig Der Anfang wird genau nach
der Handschrift gegeben नवग्रहा द्वादशी राशि सप्तविंशतिरिष्यते ।
एव च ज्योतिषा मूल व्यापक भुवनत्रयं ॥ १ ॥ रिचराशिग्रहाण
च तिथिवार तथैव च । योगद्वादशराशीना फल वचामि नि-
श्चितं ॥ २ ॥ अर्घचार प्रवचामि रिच च सप्तविंशति । क्रूरसीम्य-
ग्रहास्त्रित्य तत्फल भवते ध्रुव ॥ ३ ॥ अश्विन्यादिगते सौरे तिलतिल
च जूनल (lies bhutalam) । महर्घानि च मासानि पुनः स्वस्व च जा-
यते ॥ ४ ॥ भरणा द्वितिये पादे यदा शरीरे च संस्थितः । पूर्वेण
दारुण युद्धं राजाना च महङ्गय ॥ ५ ॥

Schliesst चित्तिज. भार्गवेंदुय मीनराशि यदा स्थितः । समर्घ
वज्रवृषभाय स्वस्व वृष्टिततो शशी ॥

1109.

26/12 8 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1761 in Sīhora
pura von Ratnesvara, Sohn des Pandya Devakara

Nadilagnalokah, die gunstigen Konstellationen für eine
Hochzeit In 60 kamakriḍa Versen, als deren Verfasser Rāyaka
genannt wird Beginnt अथ घटिकालप्रविवाहसमयशुद्धिलोकाः
षष्टिलिख्यन्ते ॥ तं नत्वा मातङ्गास्य विघ्नादिघ्न गौरीपुत्र विद्यारूपा
रूपातीतां नत्वा तद्द्वयदेवीम् । आलोड्य ज्योतिःशास्त्राण्युद्वाहस्य
यन्त्र वक्ष्ये नाडीलपञ्चानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दस्ता-
न्ताप्रिब्रह्मेन्द्रीशा देवाभ्या जीवः सार्पं पेय्य भाग्यार्यम्भे भानुस्त्वाप्रा
वायु. शक्रापी । मित्रेन्द्रौ रचस्तोय विश्वेदेव विष्णुर्वस्त्राख्या तोयेशो
ऽजाद्विद्याहिर्वुध्यः पूषा तारेशाः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा
जीवी रिक्ता पूर्णा चैव भूयो भूय. पक्षे पक्षे नामान्वर्थानुक्रान्त्या ।
ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या श्रेष्ठा वाणावाणा कृष्णे पक्षे श्रेष्ठा मध्या
हीना नित्य तिथ्य स्युः ॥ ३ ॥

Schliesst लोकानां पट्टेरस्याः कर्ता विप्रो राईयाकः सा

सच्चिद्यैरधेतव्या नाडीलपञ्चानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी
नाडिलपञ्चोकाः पष्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11. 6 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1820

Pañcapāl si, Verkündigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale a i u e o Diese werden als fünf Vogel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiacalbilder, die Planeten, Wochentage u s w leisten ihre Dienste Beginnt अथ पञ्चपक्षिशाम्बं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेवं गुरु शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमानं च वक्ष्ये ऽहं पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालत्रयं प्रति । बलावलानि श्रूयन्ते सर्व-कायेषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगतं पृच्छकं दृष्ट्वा देवज्ञः सावधानतः (देवध्यानतः HS) । यो ऽयं (Sabdakalpadrūm यद्यत्) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनानां क्रियागत्या द्यूते युद्धे जया-जयम् । आरूढे प्रश्नकाले च प्रथमाक्षरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्यं चेष्टया चेति खगानां बुद्धिमत्तरैः । ङवणाक्षरविहीनानि ककारा-दीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Siva zugeschrieben und ist im Sabdakalpadrūm abgedruckt.

1111.

31/14 5 Bl 13 Linien Etwa 1810

Pañcapāḥsi Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नेश्वरं वाणीं पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यस्तेन (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं सच्चिद्यते मया ॥ १ ॥ भेरन्दुक- (lies भेरण्डक) चकोराख्यकाककुक्कुटकेकिनः । श्वेतपीतारुणश्चामनीला. स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविटचक्रिया शूद्रद्याण्डालयेति जातय । खड्गचापी च कुरिका कुन्तश्चैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्वेनो मूर्ध्नि पिङ्गलश्च बाह्योर्वचसि वायसः । कुक्कुटः कुचिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्वेनो मेपालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोपिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि मीनेशः कुक्कुटाभिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीश. कुम्भ-नरेश्वर. शिखी । तत्तद्राशेश्वरस्तेषु चिन्तनीयाश्च पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्वेनेन चिन्तयौ भीमाकां चकोरेणैन्दुसोमजी । गुरुशुक्रार्कजा ज्ञेया. काककुक्कुटकेकिनः ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मि-न्खण्डे रत्नाकरमिधे । प्रश्नशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थार्थायसंज्ञितम् ॥ Eine Fortsetzung folgt

genannt, aber aus anderen erhellt, dass sein Name Govardhana, und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hāyanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakośa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung, und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt: गणेशं गिरं पद्मयोनिं च नत्वा हरं भारती खेचरान्मूर्यपूर्वान् । विलोक्याखिलं ताजिकं पद्मकोशं प्रवक्ष्ये फलं वर्षलप्ते ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफलं नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS.) द्वाशभावजातं कौतूहलात्खेटविदां हिताय ॥ २ ॥ रविलेपगो वातपित्तं करोति कलत्राङ्गपीडां शिरोर्त्यक्षिरोगम् । विवादं जनानां भवेद्भुक्तचिन्ता दशानिष्टकारी भवेद्वायने ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटम्बाद्विरोधो नृपाङ्गोतिकष्टं धनार्तिर्धनस्थे रवौ मानवानाम् । पशूनां प्रपीडोदरे चापदः स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst: स्थानभ्रंशो भवति पवनस्योदयश्चेद्वयस्यः सिंहीपुत्रो नृपभयमथो मर्त्यमृत्युं विधत्ते । शीर्षे कर्णे व्यथनमुदरे नेत्ररोगं नराणां लक्ष्मीहानिं स्वजनकलहं कामिनीनां च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राजफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्यायः ॥

1114.

28/15 5 Bl., 12 bis 13 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1864. Geschrieben von Mūlaśāṅkara für Abhayaśāṅkara.

Bhuvanadīpaka, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse Beginnt: सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासितः । निरन्तरं ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चितम् ॥ १ ॥ धने व्यथे यदा लप्ते सप्तमे चाष्टमे ग्रहाः । छत्रयोगस्तदा ज्ञेयः कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लप्ताच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसौम्या यदा ग्रहाः । अश्वानां च गजानां च द्वारे तिष्ठति सन्मुखम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसंयोगो जन्मकाले भवेद्यदि । तदा न मुच्यते लक्ष्मीर्लज्जां कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115.

21/11. 11 Bl., 15 bis 17 Linien Geschrieben im J. 1802.

Mayūracitra, der Einfluss der Planeten in Verbindung mit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, namentlich infolge von Mangel oder Fülle von Regen, auf Teuerung oder das Gegenteil. Das Werk wird Nārada zugeschrieben. Fol. 5 und 6 fehlen. Beginnt: उदयास्तमनं केतोर्गणितेन प्रकाशते । दिव्यभौमान्तरिक्षाश्च उत्पातास्त्रिविधा मताः ॥ १ ॥ एकोत्तरशतं

केतो. सहस्रमपरे विदु । एक्य वङ्गधा भाति ग्रहो वै नारदी
मुनि ॥ २ ॥

Ketucaraphala 2b Grahayogaphala beginnt 3a. Āsadhaphala 8a
Śravanaphala 8a Bhadrāphala 8b Āśvinamasaphala 8b Kārttika
masaphala 9a Mārgāśīrṣaphala 9a Pausaphala 10b Phalguna
masaphala 11b Sāyamasapurnamaphala 11b Sadyovṛstīlaksana 12a
Śamīphala 13b

Schliesst उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्तिके नष्टचन्द्रे
कुजरविशनिवारि स्वातिआयुष्ययोग । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्व-
ताना गजतुरगमहार्घं गर्भिणीगर्भपात ॥

1116.

20 1/2/10 1/2. 26 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1820

Mayuracitra oder *Mayuracitra* α, angeblich von Narada
Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt या दिशि सदृष्टास्ते ऽपिपुत्रा भय-
प्रदा ॥ ६ ॥ याम्याशासस्थिता कृष्णा च्छा वक्रशिखास्तथा ।
तावन्तो वै मृत्युसुता प्रजाक्षयकरा स्मृता ॥ ७ ॥ Kap 1 Ketu-
carādhyaya 62 Verse endigt Fol. 5b — Kap 2 Grahayogaphala
71 Verse Fol 10a रौद्रनक्षत्रगावेतो यदि सूर्यमहीसुतो । मासं
महार्घता यान्ति धान्यानि स्वस्थता पुन ॥ १ ॥ — Kap 3 Contra-
masaphala 17 Verse Fol 11a अथान्यत्सप्रवक्ष्यामि फल योगस-
मुद्भवम् । मासवारतिथीना च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap 4
Vṛśakhamasavicara 6 Verse Fol 11b माधवस्य सिते पक्षे सप्तम्या
शनिवासरे । भरण्यादिचतुष्के तु हस्ते भौमस्य वासर ॥ १ ॥ —
Kap 5 Jyesthamasavicara 11 Verse Fol 12a ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि भौ-
मार्कवुधवासरा । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभय महत् ॥ १ ॥
— Kap 6 Āsadhamasavicara 49 Verse Fol 15b आपादमासे
सितपक्षपञ्चमीरव्यादिदिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृ-
ष्टिर्युञ्ज शुभ जेमसुखे दिनाशम् ॥ १ ॥ — Kap 7 Śravanavācāra
7 Verse Fol 16a आवणे शुक्लसप्तम्यां यदि मेघ प्रवर्षति । तदा
प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap 8 Bhadrāpada
masavicara 7 Verse Fol 16b नभस्ते सप्तमी कृष्णा रोहिणी
मन्दसयुता । शुभशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap 9
Āśvinamasavicara 6 Verse Fol 17a आश्विनस्य चयोदशा शनि-
वारो यदा भवेत् । यदि सक्रमेण तत्र रवे सखाकुला मही ॥ १ ॥
Kap 10 Kārttikamārgāśīrṣayoh phalavācārth 13 Vers Fol 18a

कात्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्ती वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पौषे
सखवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamasavicara 35 Verse
Fol 20a पौषस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा
प्रवर्षन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamasavi-
caradhyaya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शु-
क्लसयुता । यदा स्थानन्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ —
Kap 13 Phalgunamasavicara 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगती
स्याता शनिभौमी तपस्यके । मासे वाद्यासु तिथिषु त्रिषु चेत्सख-
सग्रह ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamase purnimavicara 2 Verse
Fol 22b सर्वमासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उल्का तारा
वज्रपात परिघ शशिसूर्ययो ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyovristi-
laksana 20 Verse Fol 24a यस्मिंल्लप्ते ऽत्र पक्षे शशिनि च तनुगे
तापराशिस्थिते वा सोम्यै केन्द्रप्रयाते ऽतिप्रचुरमुदक सौम्ययोगे ऽपि
दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वज्रजल etc — Kap 16 Samvicara 40 Verse
Fol 27a अ(?)माया*) पौषमासे यदि भवति तदा शक्रनक्षत्रयुक्ता
देशे सख्य महार्घं प्रभवति च यदा मूलभे चार्धमूल्यम् । पूर्वाषाढायु-
ताया द्विगुणमथ पर वैश्वदेव च कुर्याद्भुञ्जि राप्रभङ्ग जनपदमरण
नर्तयन्ति पिशाचा ॥ १ ॥

1117

*8/11 6 BH bis 11 L n e S i r f t von 1 66

Misabhar idhyaya Einfluss der Planeten wenn sie in Monate
in einem der zwölf Häuser stehen Beginnt [श्री]कृष्णाय नमस्तुभ्य
गणेशास्विकयोस्तथा । गुरो पादयुग नत्वा शास्त्रारम्भेषु सर्वदा ॥ १ ॥
वज्रचिन्ता तथोद्वेग शिरोबिबक्त्रपीडनम् । वज्ररोगाङ्गनापीडा मासे
नयगति रवौ ॥ २ ॥ रिपुराजानलशूरैर्विवाहे (de?) विभवव्यय ।
कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमान तथारोग्य
धनलाभो रिपुक्षय । सर्वोपक्रमसिद्धिश्च तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥

Schliesst धनव्ययो महत्कष्ट राज्यपीडा रिपूदय । जाया
पीडा भवेन्नित्य स्वर्भानुर्द्वादशे यदि ॥ १२ ॥

1118.

34/13 7 BH 10 bis 1^a Lin en L t r a 1820

Yogay hala sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss
Gebete und Gaben um sich Glück im Leben zu sichern Ein

*) De I ürze ist metrisch unmöglich

Dialog zwischen Bhṛigu und Sukra Ein Fragment In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusamhitā übereinzustimmen Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich sind Beginnt ज्ञानिना च हितार्थाय कविप्रश्न भृगूदितम् । येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मकृत ॥ Die folgenden yoga werden behandelt Śṛiṣṭayoga Karmukayoga Unnatayoga Urdhvayoga Akṛityayoga Vigṛitayoga Bhiṁkayoga Jīmūtayoga, harvarayoga (?) Anandayoga Puṅgalayoga, Viphalayoga, Śṛmayoga Mahodadhīyoga Paisācyoga Sieh die Auszüge in Lalmitra's Notices Num 1905

1119.

23/10 5 Bl 10 bs 12 Lin en Scrl ft von 1867

Sāntarūdhī aus dem Uttaraṅgāgrya Subhe bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion Bruchstück eines grösseren Werkes Beginnt काल च लग्नगण्डे तु गण्डदोषो विनश्यति । आद्यभागो ऽपि तु गण्डे त्रयाणामभिपेचनम् ॥

Ganlantasanti 1b Jyesthasanti 3a Duṣṭayogaśanti 3b Vyatipataṣṭyāyāntisamkrantīśanti 4b Kubūsinīvalidarśaśanti 5a Der Verfasser erwähnt Fol 1b eine Mulaśanti, welche sich in diesen Blättern nicht vorfindet

1120.

21/11 10 Bl 7 Lin en Scrl ft von 1787

Sivāhīlita über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Mūhūrta Beginnt शिवाल्लिखितमित्येतत्सर्वज्ञाननुभाषितम् । यस्य सदृशनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न योग करणं शशी । न चापि योगिनी राशिर्न लग्ने नापि च ग्रहा ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्ती भद्रायामशुभे दिने । शिवाल्लिखितमालोक्य सर्वसिद्धिं प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणत्रयप्रयोगेण चालनोयान्यहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चावोट ४ जयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अभिजित् ८ रावण ९ वाल्म्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन्त १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकर कार्यं श्वेते वैगजव धनम् । मैत्रे स्नानं प्रकुर्वीत तपो दानं समाचरेत् ॥ १ ॥

Schliesst सत्त्वेन ज्ञायते सिद्धी रजसार्धफलं वदेत् । तमसा निष्फलं ज्ञेयं शारदावचनं तथा (lies यथा)

1121.

21/9 10 Bl 8 bs 9 Lin en Etwa 1800

Sivāhīlita Tabellen für dasselbe Paginirt 2—11 Beginnt योगणेशाय नमः ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ आषाढ ५

भाद्रपद ६ । अथ श्लोक ॥ कालो मृतत्रयं बन्धावमृतत्रितय ततः ।
कालो बन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-
श्लोकः । रविदिन

री श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री
स र त स र त स र त स र त स र त स
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

अमृतत्रितय कालो बन्धकालो मृतत्रयम् । बन्धो द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या
कथ्यते रवौ ॥ रविराधि

श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री श्वे
र त स र त स र त स र त स र त स र
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

1122.

30 32/11 12 Bl. 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat 9803 ist
von einer späteren Hand zugefügt Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den
60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgādeva, der in dieser
Handschrift regelmässig Durgādeva genannt wird Mit einem
Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem
Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt
Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31,15 6 Bl., 13 Linien Schrift von 1817

Saml rāntipral arana, der Eintritt der Sonne in die elf karana
und die Zeichen des Zodiacus als günstig und ungünstig betrachtet.
127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten
Handschrift gegeben ववच्च वालवशिव कीलवं तैतिलं गर । वणिजं
विष्टिनानि करणानि १ अते छण्णचतुर्दशां शकुनिदेशाद्वागयो ।
भवेद्यतुप्पदे नाग किमुग्रं प्रतिपहले २ विष्टिर्विना ववाद्येषु करणेषु
दशस्वपि चतुर्वर्णाश्चित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu ver-
gleichen ist das Samkrantiprakarana im Mahārtreintamari von
Rama

Der Schluss lautet इति सीरभसंहितायां सारसंयहे सकान्ति-
प्रकरणं समाप्तम् ॥ Eine Saurabhasamhitā oder eine astrologische
Saurasamhitā ist bis jetzt unbekannt

1124

°8/1° 10 Bl 11 bis 12 Linien Fehlerhafte Abschrift von et a 1700

Siroddhura eine astrologische Abhandlung in 160 Versen
Das Simskrit ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt
Beginnt वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे
हरि वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य पर ब्रह्म गणेश
च नमाम्यहम् । उदरामि सारोद्धार वालाना हितकाम्यया ॥ २ ॥
अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc

1125

°6 13 51 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1750

Hor prakasa ein astrologisches Werk in Form eines Dialogs
zwischen Surya und Aruna Die Handschrift ist unvollständig
Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7 Der Text ist fehlerhaft
Fol. 2a beginnt चराचरमिद विश्व स्थित्युत्पत्तिविनाशकृत् । स
एव भगवान्काल सर्वात्मा जगदीश्वर ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा
भगवती हि सा । तयेद् वासित विश्व भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das
erste Kapitel endigt Fol. 4b mit der Unterschrift इति श्रीहोरा-
प्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लग्नविचारो द्वेष्काणाशगुल-
विचारो नाम प्रथमोऽध्याय ॥

Das zweite Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ
सर्वसाक्षिजगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवाना कारण कर्महेतवे ॥ तेषा
सम्यक्कथ ज्ञान जायते च युगे युगे । तेऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा
भूमिमण्डले ॥ Unterschrift Fol. 12b इति श्रीहोराप्रकाशे रवि-
विरचिते रोमकनगरे यवनपद्या प्राप्ते जन्मजातिप्रकाश इहलोक-
प्रकाश समाप्तस्तृतीयो*) अध्याय ।

Das dritte Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ
लोकानुग्रहकारक । नरा कलियुगे घोरे कथ वेद्य (vedyo MS)
पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलप्राप्ता तत्कालप्रश्नभोद-
यात् । कालचक्र प्रवक्ष्यामि यथोक्त मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमा-
त्रेण वैलोक्य दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्त इह प्रसू-
चक कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्त गर्गभास्करै । Unterschrift Fol. 20a
इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपद-
या प्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालसूचकदीपके प्रकरण तृतीयम् ॥

*) samāpto dv tityo zu lesen

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । कृतकर्मचयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ कथं तत्कर्म मोक्षाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकानां हितकाम्यया ॥ Unterschrift Fol. 22 a. - - यवनपदव्यां प्राप्ते वन्धु-वर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिदं प्रकरणं चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt: नरः कामयते जायां ततः पुत्रानतो धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुलं संसारसंगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन सृष्टीका च परम्परा । तस्माज्जायादितः पुत्रकारणं वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt Fol. 24 a. अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विदं वाक्यं लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्वं चराचरं देव किमुक्तं दैवतः परम् । किं दैवं किं फलं केन सृष्टं वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift - - यवन-पदव्यां प्राप्ते प्रातिवेश्मकारकज्ञानसूचके कथितमिदं प्रकरणं पष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt Fol. 26 a. अथवाप्यपरं वक्ष्ये जन्तूनां कर्मणः फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्वं नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते खजनार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt Fol. 29 a. नृणां ये कर्मणां भेदास्ते सर्वे कथिताः खग । वेष्मवृक्षास्तथा श्वानगोवृषभ्वरमेव च ॥ Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृक्षादीनां जातिभेदा रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरणमष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt Fol. 32 b. अरुण उवाच । मायया हतचित्तानाममृतं संस्थितेः सुखं । दुःखं नानाविधं देव etc. Unterschrift: - यवनपदव्यां प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यक्षचिह्नदीपके महदार्तिक्रमणं पापविमोचनार्थं प्रकरणं नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt Fol. 41 b. अरुण उवाच । एष (१) विरवशाद्विश्वं त्वया च कथितं पुरा । तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं केन वा कस्य तद्रूप ॥

Das letzte Kapitel beginnt Fol. 52 a. अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । सूक्ष्मं त्विदं परं ज्ञानं यदुक्तं पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्ते यमद्वि(les अधि)कारी द्वितीयः । अरुण उवाच ।

1126

°3/12 53 Bl. 9 Linen Geschrieben von Nandakīśora etwa um 1800

Tajula oder *Nilakantha*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen von Nilakantha Enkel von Cintamani Sohn von Ananta, der eine Jatakapaddhati und das Kamadhennaganiti verfasste Nilakantha ein Schüler von Śiva schrieb dieses Werk im Jahr 1588
Beginnt प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकर गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् ।
श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजक सूरिमन प्रसादकृत ॥ १ ॥

Grahaṇṇikarāna Fol 8a Grahasvarupa Fol 9b Śoḍaśa yogah 15b Sahama Fol 22a Diese vier Teile beenden das *Samjñatantra* Varṣatantra Fol 53b

1127.

°7/12 13 Bl. 12 Linien Geschrieben von Ramacandra im J 1839

Tajula von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Varṣatantra

1128.

29/15 12 Bl. 14 bis 15 Linien Etwa 1840

Tajula von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte Von Fol 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14 5 Bl. 10 bis 13 Linien Abschrift von 1858

Sodaśayogah der dritte Abschnitt aus dem *Tajula* von Nilakantha. Beginnt प्रागिक्रवालो १ पर इन्दुवारस्तथेत्यशालो ३ उपर ईसराफ ४ । नक्त ५ तत स्यादमया ६ मण्ड ७ कम्बूलतो ८ गैरि-कम्बूलमुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासर १० रद्द ११मथो दु फालिकुत्थ १२ च दुत्यो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर १४कुत्थौ १५ दुरफाद्य योगा स्य षोडशीपा कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2 267 — Ein Manusyrtajaka wird Fol 3a citiert

1130.

°0/2 53 Bl. 7 bis 9 Linien Etwa 1840

Sodaśayogavyākhyā ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Sodaśayoga, von Viśvīnatha Sohn von Divakara verfasst im Jahr 1630 Nicht ganz vollendet Der Text von Nilakantha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz öfters nur in Bruchstücken gegeben (1) Beginnt अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि लोकद्वयेनाह । प्रागिक्रवालो etc

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tajula*.

1131.

24¹ 2/91¹ 15 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 18^o0

Sodasayogayukhye von demselben (B) Fol 9 fehlt und der Abschreiber hat die Zahl 12 übersprungen aber es fehlt dort nichts Dieses Ms reicht nur bis Fol 17 b 3 von 4

Die drei letzten Blätter pigmentiert 13—15 enthalten ein Stück (und zwar in einer kurzen Recension) des *Sodavogya* und einige Linien des *Sahama* von *Nilakantha*

1132.

30 1° 16 Bl. 10 Linien Geschrieben von Pādīākṛiṣṭa im J 1 1

Tajikanilalanthe Prasnatantira oder *Prasnaśaumudī* ein Supplement zu seinem *Tajika* von *Nilakantha* Sohn von *Ananta* Enkel von *Cinturana* Beginnt अथात प्रश्नकरणं निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । देवज्ञस्य हि देवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्य गोचर मर्त्य सर्वं समुपनीयते ॥ १ ॥ अथोपीच्च पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थं समुपस्थित । वचन लोकनाथो ऽपि ब्रह्मा प्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन स्वरशकुनादिकम् । तस्मान्नृप कुसुमरत्नफलाग्रहस्त प्रीत प्रणम्य रवये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्वितकारिणश्च संहत्य देवगणकान्सकृदेव पृच्छेत् ॥ ३ ॥

Citiert werden *Utpala Canlesvaraprasnavidya* 2a *Cintamani* ein Werk 2a etc. Sieh im nächsten Ms *Prasnacintamani* *Itana* *muktavali* 2a *Trailokyaṛikasa* 12a *Prasnatantira* 4a (*Tajikokṛi*) 1a 14b *Prasnapradīṇa* (nicht von *Kasimitha*) 4a 11a 1b *Brahmatantira* 1b *Bhuvanadīpika* 3a etc. *Sitānandika* *Samara* 3a 1b *Samaraśūbha* 3b 9b (*Tajika*)

Die Hs bricht ab auf Fol 21a Linie 6 des folgenden Codex

1133.

96 14 9a Bl. 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 1858 von *Mulaṅkara*, Sohn von *Ablayaṅkara*

Prasnatantira oder *Prasnaśaumudī* von *Nilakantha* Vollständig Er citiert sein eigenes *Tajikaratna* f. l. 26a ferner außer den genannten Autoritäten *Itanapradīṇa* 2b *Tajikashūbha* 11b *Prasnacantesvara* 1b *Prasnacintamani* 10a Nach *Sudhakara* in seiner *Ganakatarangini* soll *Nilakantha* eine *Jatakapaddhati* in 60 Sloka verfasst haben

Fol 27 enthält zehn *Subhāṣita* lokāḥ welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren

1134.

93 9 3 Bl. 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1700 von *Itana* *Kṛiṣṭa* aus *Jalāṅkama* in *Cujjārāt*

Tajikanilalanthe oder *Tarsajalipalāṭi* von *Kṛiṣṭa* Sohn von *Kamalākara* In 27 Versen Beginnt यतमात्रिकोक्त फलं

हायनोत्य क्रमान्नोक्तमन्यैरतो दुर्गम तत् । क्रमाद्वच्चि तत्पदति प्रस्फु-
टोक्त्या गणेश नमस्कृत्य बालावबोधाम् ॥ १ ॥ ज्ञात्वा जन्मखगोद-
यान्प्रतिसम जन्माकंतुल्यो रविर्यवाह्वब्दमुख भवेन्नतसमा शैलाभ-
दिक १००७ घ्रा हता । स्वाभेमै ८०० जनिवासरादिसहितास्तष्टा नगैः ७ स-
ह्निने ऽब्दादि सावयव स्फुटो ऽत्र जनिजो मास क्वचिद्भूतयुक्त ॥ २ ॥
रुद्रघ्नैतसमा स्वखाद्वि १७० कुलवाद्या जन्मतिथ्यन्वितास्तष्टा खापि ३०-
भिरब्दवक्रजतिषि स्याद्भूतयुक्ता क्वचित् । वर्षादौ स्फुटखेचरास्तनु-
मुखान्भावाद्य जन्मोक्तिवद्याताब्देयुतजन्मलभमिने १२ स्तष्ट भवेदिन्वि-
हा ॥ ३ ॥

Vers 1—3 *vaisadigrāhasadhana* 4 5 *harsasthinam* 6—10
baddansakah 11 *matradhvaya* 12 13 *muthasiladyogacatuṣṭaya*
14 15 *mukhyapauca* *vargabaladhyaya* 16 17 *abdapavicara* 18
muthavicara 19 *da abde abdapanam* *śubhamadhavadham* *apujadeśa*
niraya 20—22 *śihaman* 23 *da antardśasadhyaya* 23—26
(*itha tadvadiḡrahadasamadhvie ke am subha ity abh* Schol)

Schliesst इति वर्षफलस्य पदति ह्यमृतेशाद्विपुटप्रसादत । शि-
शुशिष्यजनप्रबोधिनीमकरोद्विप्रवरिष्ठकेशव ॥ २७ ॥

1135.

25¹ . 13 4 Bl 11 Linien Schrift von 186⁹

Varṣaḡ halapaddhati Vollständig

1) *Gṛhādikāthānadhyaya* 2) *Mitrādhyaya* 3) *Mukhyapauca*
vargaḡ haladhyaya 4) *Varṣaḡ halakāthānadhyaya* etc

1136.

90 1° 11 Bl 13 b s 14 Linien Fw 1 90

Varṣaḡ halapaddhatitū ein Kommentar zu dem vorhergehen-
den Buche von Mallari. Beginnt प्रणम्य मोरेश्वरपादयुग्मं श्रीसद्गुरु
सूर्यमुखाय खेटान् । मन्त्रारिनामाब्दफलस्य पदतेष्टीकां स्फुटां मन्द-
धियां सुबोधाम् ॥ तत्र तावदभीष्टदेवतानमस्काररूप मङ्गलमाचर-
त्तदारम्भप्रयोजनं च दर्शयन्त्यन्यारम्भ प्रतिजानीते । यतस्ताजिकोक्त-
मिति । अहं केशवस्तत्पदति तस्य वर्षपदतिं क्रमादनुक्रमेण वच्चि ।
किं कृत्वा । गणेशं नमस्कृत्य । यतो ऽग्निराचार्यस्ताजिकोक्त ताजिक-
शास्त्रोक्तं हायनोत्य फल वर्षजातकफलं क्रमान्नोक्त । अतो यतो
दुर्गमं ज्ञातुमशक्यमतो ऽहं वक्ष्ये । कया प्रस्फुटोक्त्या । किविशिष्टां
पदतिम् । बालावबोधाम् । बालानामप्यवबोधो ज्ञान यस्या सा
तथा । अतिमुगमामित्यर्थः ॥

Er citiert den *Brahmasiddhanta* 3a *Vasiṣṭhasiddhanta* (इद

माण्डव्य संक्षेपादुक्त शास्त्र मयोत्तमम् । विसृष्टी रविचन्द्रादीर्भवि-
ष्यति युगे युगे) 3१ Horamakaranda 6a.

1137.

25/12 28 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Molī
nagara von Bhojavijaya, Schüler von Sajjanavijaya ॥ der ein Schüler von
R pavijavagat war

Tajikabhāsana von Ganeśa Sohn von Dhundhurya aus
Parthapura Beginnt भक्तिर्भक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीति-
प्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाक्षकणिका संपूर्णसिद्धौ भवेत्ता
वाणी प्रणिपत्य सत्यनिरत श्रीदुण्डिराज गुरुम् । सारं ताजिकवारि-
धेर्निरवधे प्रोद्धृत्य पीयूषवत्कुर्वे ताजिकभूषणं गणपतेर्भक्तो गणेश.
सुधी ॥ २ ॥ गंगादीर्यवनेश्च रोमकमुखे सत्यादिभि कीर्तितं शास्त्रं
ताजिकसज्जकं निरवधि तद्वारिधि दुस्तरम् । एतत्ताजिकभूषणं नव-
तरा तर्तुं समर्था तरिर्थाकार्थामलकोमलोक्तिविलसत्कर्णानुकीर्णा भृ-
शम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मदेपितुरुष्कसंभवमिदं तार्तीयकं वर्तते शास्त्रं यद्यपि
सद्विज्ञैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फलं निगदितं सत्यं
हि किं पङ्कजे शङ्का पङ्कभवाथवा फणिफणोत्पन्ने मणी दूषणम् ॥ ४ ॥
धात्रा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नान्यथा चेतायामपि वाद-
रायणकृतं तच्चानृतं नो भवेत् । यद्गणैर्गण विनिर्मितं कृतिचमत्काराय
तद्वापरे काले ऽपि प्रवले कलेरविकलं तार्तीयकोक्तं फलम् ॥ ५ ॥

1141.

29 17 18 Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1780

Lajlabhusana Von Anfang bis zu Ristabhāṅgadhyaṇa in Handschrift 1 Fol 18b

1142.

90/8 3 Bl 1° Linien Geschrieben im J 1863 von Bhaṭṭa Mulaśa kara

Uasadaśadīphala aus dem Schluss des Tajikabhusana In der ersten Handschrift Fol 26a Beginnt सामान्यतो यद्यपि मा- सजात bis मन्दे कपायमग्ने रसमामनन्ति am Ende des Werkes

1143.

191/10 6 Bl 6 bis 8 Linien Geschrieben von Abhayaśa kara im J 1803

Tajikabhusane Sodasayoganurupana Beginnt दीप्ताशका- ख्येस्तिथिभि १५ पतङ्गै १२र्मतङ्गजै ८ सप्तभि ७ रङ्गै १ सख्ये । शैले ७ न- भोमण्डलगै ९ नभोगा विलोकयन्ति द्युमणे क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13 38 Bl 10 bis 15 Linien Geschrieben im J 1111 in Saredi von Jagannātha, Sohn von Sadīśa Enkel von Irayāga

Tajīśaśa von Hari Bhaṭṭa Beginnt श्रीरामस्य पदार- विन्दयुगल नत्वाथ वागीश्वरी हेरस्य तपनादिक यहगण रुद्र यशो- दासुतम् । वक्ष्ये ताजकसारमल्यसुगम रस्य सुबोधप्रद नानाताज- कतो विलोक्य रचित दैवज्ञहर्षप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहज- नित दैव शुभ वाशुभ तत्सर्व हि विपाकमेति नियत वर्षादिके निश्चितम् । सर्व संमतमत्र जन्मनि पर जन्तो स्फुट सूरिभिस्तस्मात्त- त्यरिचिन्त्य वर्षजनित वक्ष्ये फल स्फूर्तिमत ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfaßt zu sein Fol 2b शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र- हित १४४५ सप्ताभद्रसे २०७ हंतो भक्त शून्यखकुञ्जरे ८०० फलमिद- घसादिक सयुतम् । Fol 3a शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रैर्हंतो ऽधो वियन्नागेलाप्त १८० फलाधिको भव ११ युत खान्यु ३० वृत्त शेषकम् ।

Aharganaśistavarasādhana. Tithyanayana Vaksatrayogana vana Samkrantivāranayana Rāśisvarupa Grahasvarupa Bhava svarupa Grahasadhana Lagnasadhana Rinalhyalagnasadhana Bha vasadhana Natam vinaiva bhavasadhana Dristiphalana. Pauca vargicakra Huddesaḥ Navaṅśaḥ Mitraṇi Balani Dvadaśavargika Harassthānani Yogatraya Trītiśipah Varasavvicaradhyaya (Fol 12b) Var-e aphalanī Munthaphala Ristādhvaya (Fol 16a) Rajayoga

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलावलज्ञानविना कदाचिद्विवेचन
नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ ततः प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्वलावल यद्वह-
सभव च । त्रिकोणसस्ये फलमत्र पादहीनं दलं स्वे भवने ऽधि-
मात्रे ॥ ८ ॥ Eine kurze Recension findet sich im Catalog India
Office Num 3061

Schlusst Gजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभ स्त्रीपुत्रलाभ विविध च सी-
ख्यम् । यद्वन्ति खेटा परमर्दनं च कुर्वन्ति सर्वे बलिनी नरा-
णाम् ॥ ९२ ॥ गुर्विन्दुसीम्येज्यसुरारिपूज्या स्त्रीश्च गता स्वाश्वगता
यदि स्युः । लग्नत्रिकोणाय गताश्च सौम्या दृष्टाश्च युक्ता निजवर्ग-
युक्ता ॥ ९३ ॥

1149.

92/12 8 Bl 12 Lin en Geschrieben im J 1555 für Bhudhara Sohn
von Bhupati (Ka lula; at ya) aus Ghananaghanagara

Varsaphala aus einem Tajikatantra Das Werk umfasste
11 Blätter aber Foll 8—10 fehlen Beginnt यदुक्तं यवनाचार्य-
स्ताजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलत्रिय्यामि वर्षलप्राक्कुभाशुभम् ॥ १ ॥
जन्मलप्रे तु यदुष्टं यदभावाक्कुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिना नित्यं जन्मा-
दिकं न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुसा फलं भिन्नं शुभाशुभम् ।
तत्कारणाच्च वर्षाय वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यत्र ताजिक
मुक्ता दृश्यते वर्षनिर्णयः । तेन ताजिकशास्त्रोक्तो मया सो ऽयं प्रका-
श्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याद्यो यत्र जायते ।
तत्कालसंभवः सप्त वर्षलप्रे निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

23/12^{1/2} 14 Bl 9 bis 11 Lin en Geschrieben von Josi Ambādatta
Acalayī im J 1756

Pīṣalākeṛālī, ein Wurfelorakel, welches einem Gaiga zu
geschrieben wird Mit drei vierkantigen Würfeln lassen sich
64 verschiedene Würfe ausführen Von diesen sind eine bestimmte
Anzahl von günstiger andere von ungünstiger Vorbedeutung Die
Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen
Im Verhältnis zu dem Berliner MS (Chambers 286) erweist sich
unseres als schlechter obwohl manche Lesarten korrekter sind
Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss
Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1859 pp 168—180,
ediert und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen I 274 ff
versucht Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes
यत्तत् त्रिषु लोकेषु यत्तत्तं ब्रह्मचारिषु । यत्तत्तं लोकपालानां मित्रं
वै यथणाय मे ॥ ओ नमो भगवते कौष्माण्डिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एह्येहि वर २ वर देहि ० हिलि २ मात-
गिनि सत्यं ब्रूहि ० स्वाहा ॥ १११ पद पद पद चैव पतित शोभ-
नस्तव । शुभ च दृश्यते तत्र सर्वारभेषु निश्चित ॥ सग्रामे चार्थलाभे
च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्यं होराज्ञानस्य चित्तके ॥
११२ पद पद द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्य-
मन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोलूकगृध्राय मशकामचिकास्तथा । तैलाभक्त
तथा स्वप्ने कृष्णसर्प च पश्यसि ॥ छुद्राभावश्च ते चित्ते पाप कृत्वा न
शाम्यसि । ततः पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेवते ॥ Page 10 und 11
auf dem elben Blatt

Schliesst ४४४ वृषभाय त्रयो यत्र पतितास्ते विचक्षणा । यत्
चित्तयसे कार्यं नित्यमेव पुनः पुनः ॥ यत् चित्तयसे कार्यं तस्य सि-
द्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव दीवसेन तु ॥ येन आसीज-
गद्वयो गर्गनामा महामुनि । तेन स्वयं निगीर्ण्य सत्या पाशककेवली ॥

1151.

25/12 2 Bl 19 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalantra*, in 64 Dintavi
lambita Versen Die gunstigen oder ungunstigen Ereignisse welche
sich aus den Stellungen von mehreren Sakala in den Wochentagen
ergeben Beginnt अथ च षोडशभिः शकलैर्बुधे रविमुखेषु दिनेषु
दिनोद्भवम् । फलमलं विदितं दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्म-
कम् (?) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदलं यदा ॥ तदि (tadi tai tadi
mehrfach) दिनं शुभमत्र परं तु तत् । किमपि खेदकरं वत केनचि-
द्भटजनेन भवेन्निलनं स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदलं यदा ॥
भवति तन्त्रगमं क्वचिदप्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे ॥ तनुमुख
गमनं मिलनं भटैः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो वि-
श्रुतिर्नो ऽध्यायः ॥

1152.

26/12 10 Bl 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harasvājaya um
etwa 160

Ramalantra, am Anfang *Contaphalaricara* genannt Alle
Werke über Ramala sind zu dem Zwecke der Verkündigung der
Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Würfel (paṣṭaka) oder
von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen
Tafelchen (śakala), welche auf die Erde oder Platten geworfen
werden Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem
Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien wie die oft korumpirten Namen zeigen. In unserem Werk werden die *Ṣakalī* Häuser (*ṣakāḥ*) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht. Beginnt अथ चिन्ता-फलविचार । यदि प्रथमगृहे खारिजी जीव आगतस्तदा ≡ कार्यसिद्धिर्नष्टवस्तुप्राप्ति शरीरे सौख्य व्याधितस्य सौख्य राज्यचिन्ता पुरुष-चिन्ता पीतवर्णो दीर्घायु पट्टनकर प्रशङ्कारी चौरी (?) = कञ्जदा-खिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc

Fol 81 इति श्रीरमलज्ञान सपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21 15 8 Bl. 11men verschieden Etwa 1890

Ramalakṣmantamant behandelt in 24 Versen nach den Vorschriften der Punktirkunst den Erfolg des Jahres und seiner Teile (*ṣaṣ ṣakalī*). Mit dem Marici genannten Kommentar von Paramasukha aus der *Sanadhva* Familie. Dieser Kommentar ist im Jahre 1811 verfaßt. Der Text beginnt मेघे सायने मूर्धे सुखातो हर्षसयुत । पाशाष्टक त्वजेद्धीमान्वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमाद्रविपर्यन्त शकलानां फल वदेत् । प्रमाणमासमेक तु ह्येकैकशकले स्मृतम् ॥ २ ॥ एव द्वादशमासानां फल ब्रूयाद्विशङ्कित । न सदेहो ऽथ विद्यादे फल तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विश्व१३कर्मा१०-य११शक्रा१४ख्यखण्डे प्रस्तारक लिखेत् । अनेनैव प्रकारेण सावित कारयेद्बुध ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनैव हर्षलाभमुखान्वितम् । द्वितोयेन सुख ज्ञेय तृतीयेन धन भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्य स्यादरिष्ट पञ्चमेन तु । षष्ठेन सावितेनैव अत्यरिष्ट वदेत्सुधीरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य सर्वाभीष्टप्रदायकम् । सर्वविघ्नाघशान्तार्थं प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकाल-देवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो हृदि । रत्नचिन्तामणेस्त्व हि मरीचि कुरु सत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणा धृत्वा दृढभीष्टप्रकाशका । रत्नचिन्तामणे शीघ्र मरीचि हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

११/143/ 8 Bl. 1° bis 16 11 11 Gesclrieben von Ragunītha einem Schüler von demselben Paramasukha in Jaipur ein Jahr nach Abfassung des Kommentars nämlich im J 1812

Ramalakṣmantamant mit dem Kommentar von Paramasukha

1155.

23° 15°, 16 Bl. 1° bis 14 11 11 Schrift von 1893

1) Fol 1—6b *Ramalakṣantā* von Rama Sohn von Kṛṣṇa, Enkel von Pāmicandra. In 10° Versen. Beginnt वन्दे तत्पदपङ्कज

गणपतेर्यदीक्ष्य रक्ताम्बुजं गण्डस्थभ्रमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती
मुहुः । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहान्प्रोङ्गीय किञ्चित्पदान्मञ्जीरप्रति-
शब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattāṇḍava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ परं
वर तद्गणणाद्वियुक्तं न विश्वसेधो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमाद्य
विजहाय भूमौ करोति पथं निगमे शिवं सः ॥ २ ॥ कुर्वे रमल-
शास्त्रस्य वैचित्र्यं सुमनोहरम् । रामो दैवविदां प्रीत्यै पुरोक्त यव-
नैर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभीष्टकुलदेवगणं प्रणम्य पश्चाद्विधिजमपि दैव-
विदां गरिष्ठम् । सम्यक्त्यजेत्स्वसुखकष्टविनिर्णयार्थमन्नद्वयं रमलशास्त्र-
विदं तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रन्ध्रैक · प्रमितो विन्दुः · · समरन्ध्रद्वयं · ·
ध्वजः । वाममार्गेण विज्ञेयं क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst . पापसौम्योद्भवं सौम्यं चाद्यन्ते दुःखसौख्यदम् । पापो-
द्भवं यदा पापं चाद्यन्ते दुःखदं स्मृतम् । पापोद्भवं यदा सौम्यं चा-
द्यन्ते मिश्रितं भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणकः श्रीराम-
चन्द्राद्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदां श्रेष्ठस्तु कृष्णाभिधः । पुत्रस्तस्य
वभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिधः ॥ १०८ ॥ Ein pāda fehlt चक्रे
रमलवैचित्र्यं वदं शकलपोडशैः । दृष्ट्वा यवनशास्त्रं च वदं गीर्वाण-
भाषया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे संज्ञातत्त्वं समाप्तम् ॥

2) Foll. 6b—16a *Ramalaśāstre Prasānatambha* Von Rāma-
candra, wahrscheinlich von Rama in Num 1 nicht verschieden
Beginnt: अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचारः ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम
शकले शुभम् । तदा सर्वं शुभं ज्ञेयमशुभे त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
कथं भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तन्व१स्त७सभवं खण्ड यदा सौम्य समा-
गतम् । तद्दिनं सौख्यदं ज्ञेयं पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥
आद्या१२२शकले सौम्ये संतोषं च वदेत्सुधीः । लाभो राजगुरुत्वं च
यशो वृद्धिश्च च सभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst: अथ कश्चिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे
खण्डे गृहे नास्तीति सवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र
सशयः ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्त चेद्भव्यमाश्रित्य तिष्ठति । पष्ठे ६
रोगयुतो ज्ञेयः सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नश्रेयः ॥ इति श्री-
रमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्रं समाप्तम् ॥

1156.

22/10. 24 BH, 8 Linien Ltwa 1760

Ramalaśūtra von Śrīpati, Sohn von Lakṣmīnrisīṭha Bhatta,
welcher letztere den Beinamen Goṣṭhīśāla fuhrte und in Gokula

wobnte Sūpati war ein Schüler von Govindnava einem Sohn von Gulabraya. Das Werk bestand aus vier Prakaraṇa. Von dem ersten sind jedoch nur 7 Verse erhalten. Beginnt मञ्जुलक्षण-विस्तीर्णं करपुष्करराजितम् । शिवोद्भव त भास्वन्त कमलामोदद भजे ॥ १ ॥ य प्रद्यशास्त्रनिष्णातो रस्त्रशास्त्रप्रवर्तक । ज्योतिर्मता-नुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ य सिहनदपूर्या (पूर्वा B) सीमे हरित्युपनामवान् । गुलावराय पुण्यात्मा यशस्वी तत्तनूद्भव ॥ ३ ॥ गुरोर्गोविन्दरायस्य चात्रवशशिरोमणे । प्रसादात्क्रियते रस्त्रसार श्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रस्त्रशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथम पाश-कनिर्माणविधिरुच्यते ॥ ५ ॥ चतुर्गुण्याङ्कित तूच्चैरधस्तात्खद्वयाङ्कि-तम् । पद्याद् द्व्येकाङ्कित तादृक पुरस्ताच्छ्रित्तिर ॥ ६ ॥ कि-चिद्दीर्घं स्निग्धतम कोणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचित शकल त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्या (१) शलाकाया प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् । भवेत्पाशकमेक तु द्वितीयस्याप्यय विधि ॥ ८ ॥ इति पाशक निर्माणम् ॥

1) Sakalasvarūpagananamakāṭhan 1. Fol 61 2) Mustyadigu 1. tavastu 9b 3) Abhisṭapā unurupana 15b 4) beginnt पूर्व ये विषया नोक्ता मया प्रकरणत्रये । चतुर्थे तान् प्रकरणे वक्ष्ये प्रशो-पयोगिन ॥ १ ॥ Yavanacarya wird in 1 56 erwähnt

Die HS hat ein eigentümliches Schicksal erfahren. Von Fol 18a 4 akala cet tṛtiye ca bis zum Schluss des Ganzen werden 2 3a bis 4 8 wiederholt

1157.

30 14 5 Bl 9 bis 10 Linien Svarāṣṭha Schrift Etwa 1740

Ramalasura Von Anfang bis 2, 21

1158.

26/11 35 Bl 15 bis 20 Linien Svarāṣṭha Schrift Etwa 1650

Narapatijayacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König den Sieg im Kampf zu sichern. Verfasst von Narapati, Sohn von Amradeva in Anahulapattana im Jahr 1276. Der grössere Teil des Werkes enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen deren Abbildungen gegeben werden. Die Schrift beruht auf einer grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt werden. Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur die fünf ersten. Beginnt अथैकमव्ययं ज्ञानं नितान्तं योगिनं प्रियम् । etc

Sāstrasamgrahaḥ prathamō dhyaṇaḥ 2b Svarāṣṭha 2a Caturtho dhyaṇaḥ 33b Bala samgraha 35b Dieser Adhyāya ist unvollständig. Sieh Catalogue

of Sanskrit Mss in the Libr of Trinity College Cambridge
Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ff

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपपथीसघवी-
रगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसघहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf der
selben Seite letzte Linie प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh
Peterson's Third Report p 227 Dieses ist einer früheren Abschrift
entnommen

1159.

° 1/10 79 Bl 9 bs 14 Lin en Schrift von 1600

Narapatyajacaryā Sastrasamgrahadhyaya Fol 4b Svāra
dhyaya 15a Caturasitīcakra 58a Das Ende des Bhūvalādhyaya
ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthält Zeichnungen der Cakra

1160

° 7/10 94 Bl 9 bs 17 Lin en Etwa 1780

Narapatyajacaryā von Nārpati Mit dem Kommentar Ja
yālakṣmī von Mahadeva Sohn von Pathakā भागवत (Fol 28)
Mahadeva nach verschiedenen Berechnungen von Duten lebte im
Jahre 1520 Er citiert Cāṭyānī den Verfasser der khalpalata
(genauer Vijayakhalpalatya) Fol 49a Lampatacaryā (Fol 5b) Sāmā
nyajayantīntia (Fol 56b)

Die Handschrift reicht bis Vers 75 des Kapitels Bhūvala
(beginnt Fol 92a) Foll 1 2 fehlen am Anfang

1161.

30 1/2/9 14 Bl 6 bis 8 Lin en Geschrieben in Ambavat von Hara
lala im J 1722

Samarasāra magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern
Dieses geschieht durch Kiese in denen Buchstaben des Alphabets
in eigentümlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von
stellbaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Rama
candra Vajapeyī Sohn von Survadasa der in der Mitte des fünf
zehnten Jahrhunderts lebte 80 Verse Mit Randglossen Beginnt
नत्वा गुरुन्तमालोक्य खरशस्त्राणि भूरिश । वक्ष्ये युद्धजयोपाय
धार्मिकाणा महोक्षिताम् ॥ १ ॥ वज्रधा विद्धे सदाशिवो ऽत्र
खरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यग्गुरुमार्गानु
गतो ऽपरस्तु लोक ॥ २ ॥ वक्ष्याम्यह यदिह किंचन सर्वसारमेता
वदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एको ऽपि कोटिभटलोलपतङ्गदीप-
लीला मुदानुभवतु स्फुटकौतुकेन ॥ ३ ॥

Rāvindugūdhachayabālam schliesst Vers 22 Vayubala 23
Rahubala 24 Rahuvogimbālāprāsāsa 27 Kalavarardhaprahara 28
Ardhāpraharah 29 Horavali 30 Prāharilaksana 32 Varjyana
ksatranī 33 Dikāli 34 Rahukalanālacakra 37 Namanakātra
jānacakra 39 Svaralāla 46 Svāvidhi 49 Dvāvidhi 50

Ausadhani 55 Kojacakra 67 Sarvatobhadricakra 75 Rinadhyanavica 76 — Vgl. Sarodiva

Schliesst वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरुख्यातित. etc

1162.

90/11 55 Bl. 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Samarasua von Ramacandra Vajapeymin mit einem Kommentar, von seinem Bruder Bharata. Der Kommentar beginnt नत्वा देव गणेशान शारदा गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्या सम्यक्प्रसासत ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74. Sieh Catalogue India Office Num 3117

1163.

16/9 25 Bl. 5 Linien Etwa 1770

Samarasua Eine unvollständige Handschrift, in welcher eine Anzahl von Versen fehlen. Nach Vers 3 folgt 8, nach 24—28 nach 33—37 nach 74—77. Foll 11 fehlt ganz. Von Vers 85 ist nur der Anfang वशी वत्समु erhalten, somit fehlt das letzte Blatt.

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Svastika beilegt. Es beginnt प्रविष्टा यथा हि नव खलु सागरेषु । यथा हरेर्देहगताय देवास्तथा स्वरा वर्णस्वरे प्रविष्टा ॥ ६ ॥ und schliesst यस्य नाम्नि भवेद्दर्शनः सयोगाचरलक्षण । ग्राह्यस्तस्यादिमो वर्ण इत्युक्तवर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

91/13 18 Bl. 28 bis 30 Linien Etwa 1790

Samarasua mit einem anonymen Kommentar. Das letzte Blatt fehlt. Der Kommentar beginnt हेरस्वमानस्य हिताय वक्ष्ये प्रज्ञा विनापीह निवेशमिच्छे । पुस्तकथा सगरसारटीका प्रज्ञा यथा मे ऽस्ति गुरो प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhasa von zehn Versen, welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthält, fährt der Scholiarist fort अर्थहिकामुष्मिकस्तर्धर्मपरभूपतीना समरविजयोपकाराय सोमयाजित्रीरामचन्द्राचार्य स्वयमपि नृपतिजयजनितलोकद्वययशःपुष्पफलकामो जयपराजयोपलक्षणसमरसाराख्यग्रन्थप्रचिकीर्तुर्गुरुनतिलक्षण मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादियुक्तेन ॥

1165.

99/11 7 Bl. 15 Linien Etwa 1790

Tiyayotsava ein astrologisches Werk, aus welchem vier Stücke entnommen werden. Diese behandeln vier Diagramme, durch deren Anwendung einem König der Sieg in seinen Unternehmungen gesichert werden soll. Sie heissen kojacakra, Sarvatobhadra, Kaya

ekra, Mṛgayaekra. Beginnt विजयोत्सवे कोटचक्रम् ॥ चतुरश्र
लिखेद्दुर्गं त्रयमेकाधिकोत्तरम् । तच्चान्तस्थ कोटसञ्ज मध्यस्थ परिखो-
च्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते बाह्य तेष्वैशानीक्रमेण तु । दुर्गनाम्नस्तु
नक्षत्राद्विरिनाम्नो ऽथवा पुन ॥ २ ॥ लिखेत्प्रवेशतस्त्रीणि प्राच्यादी
निर्गमे न तु । त्रीणि त्रीणि विलेख्यानि सप्तम बहिरेव तु ॥ ३ ॥
चतुर्षु सप्तकेष्वेव तुर्य तुर्य भवेत्तु यत् । सप्तमनक्षत्रसञ्ज तद्बोध्यमथ
विचक्षणै ॥ ४ ॥

1) Kotrickra endet Fol 3a 2) Sarvatobhadra दशोर्ध्वगाय
विन्यस्य तिर्यग्रेखास्तथा दश । एकाशीतिपद चक्र जायते नात्र सशय ॥
Endet Fol 5b 3) kavickra उत्तरयाणे प्रयाणे वा निशीथे मृग-
यान्तरे । शोकाते व्यसने प्राप्ते सैन्यधाते निनायके ॥ विवाहे मित्र-
सयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये व्यग्रे स्त्रीमदासक्तचेतसि ।
वज्रधा कविकालस्तु कथितो दुर्वले नृपे ॥ Endet Fol 6b 4) Mṛ-
gavackra वक्ष्यामि मृगयाचक्र सूर्यभान्नणयेत्तत् । प्रथम च तृतीय
च सप्तम नवम तथा ॥ त्रयोदश पञ्चदश ज्ञेयमथ विचक्षणै । ऊन-
विशेकविशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दश च्छत्राणि खोराख्य
कथित बुधै । यत्र लभ्य सदा ज्ञेय ज्योतिःशास्त्रस्य पारगै ॥

Hin und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet Citiert
werden Svirodaya und Bhupalavallabha (astrol)

1166.

०६/12 ० BII 18 Lin en Etwa 1800

Viśottaryantaśaśamadhya mas idyavidaśaśa astrolo-
gische Tabellen zur Berechnung der Vidasa und Antardasa Anfang
der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्र-
स्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विशोत्तर्यन्तर्दशमध्ये
मासाद्यविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकार ॥ अन्तर्दशादिनानि
पडादित्यादित्येत्यादिना स्वस्वस्थूलायुषा सगुण्य विशत्युत्तरशतेन १००
भजेत् लब्ध दिनानि शेष पष्टिगुणित पुन १२० विभज्य लब्ध घटिका
पुनरपि एव पलानि ॥

1167.

०० 8 25 BII 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anustubh Versen
Paginert 13—22 25—30 43 44 65 68—73 Das Ende fehlt
Fol 13a beginnt वे यदि । तदार्धफलमादिष्ट प्रपञ्चो ऽय मतो
मते ॥ १५१ ॥ ज्येष्ठो वीचते लग्न कार्येण कार्यमीचते । कार्य-
सिद्धिर्भवेदिन्दु कार्यमेति पर यदा ॥ १५२ ॥ क्रूराक्रान्त क्रूरयुक्त

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रह । विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधे स्मृत ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राहुपाशे यथा रवि । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेय
 क्रूरयुक्तसमाश्रुते ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविचित्रुः प्रविष्टो वा सूर्यराशी विरश्मिक ॥ १५५ ॥ लग्नाधिपे
 विनष्टे स्याद्विनष्टावयव पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rajyogah Fol 13 a
 Grabasvarupa Fol 14 b Kendravicara Fol 18 b Vai aphala
 Fol 20 a Caturthabhave nidhuprakarana Fol 22 b Caturthabhave
 gramaprakarana Fol 25 b Pancamabhave putraprakarana Fol 27 b
 Sastasthane roguprakarana Fol 29 a Jayasthane ruddhuprakarana
 Fol 43 b Samdhuvigrahaprakarana Fol 44 a Asamasthane puspa-
 prakarana Fol 44 b Rohiniyoga Fol 68 a Asadhiyoga Fol 71 a
 Ibid अतः परं चूडामणिसारोद्धारिणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72 b
 इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता ॥ Ebendasselbst
 wird der Jaina Hemaprabhu Suri Schuler von Devendra erwähnt
 नत्वा पार्श्वे जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणु सर्वशास्त्राधिपा-
 रग । श्रीमान्हेमप्रभु सूरिरर्धकाण्डं स्रत्यसी ॥ ४ ॥

1168.

29/10 4 Bl. 9 Linien Geschrieben von Sivaratna im J 1790

Pallisaratayor Vidhanam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Haus-eidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am
 Schluss wird die Suhne für ungünstige Zeichen angegeben 37 Verse
 welche Pulastya nach Saunaka mittheilt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनके यत्नतः । पृथ्वा प्रपतनं चैव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्भोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयाया भवेन्नाभयतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां
 चैव पृथ्वा च सप्तम्या च धनागमः । अष्टम्या च नवम्या च दशम्या
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

1169.

14/10¹/₂, 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Pullisaṭṭayor Vudhanam Hier in 40 Versen

1170.

90/15 19 Bl, 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift Geschrieben von Abhayaśa kara im J 1866

Samudrīḥa, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (fol 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेव प्रणम्यादी सर्वज्ञ सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायु परीक्षेत पद्मालक्षणेनैव च । आयुर्हीना नरा नायों लक्षणे किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पद्मदीर्घं चतुर्हस्तं पद्ममूर्ध्नं पद्मवदनम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं त्रिगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥
Catal of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kaskikhanda 11, 57—7,

1171.

22/11 92 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1614 um Moṣābl ṭi einem Sohn des Josi Jfva

Sāmudrīḥa Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रोणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणे रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादी परीक्षेत अङ्गुलीन् नखास्तथा । पाणिरिखा च जह्वे च कटि नाभि तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वर वर्णं श्रीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारद ॥ ४ ॥

1172.

25/11 13 Bl 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandraṣaṣa.

Sāmudrīḥa Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi

1173.

29/13 5 Bl 9 Linien Etwa 1800

Samudrīḥa Narada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schliesst अतिहृण्यो अतिश्रेयो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रहः । विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधेः स्मृतः ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राहुपात्रे यथा रविः । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेयः
 क्रूरयुक्तसमाश्रिते ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविविक्तः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिकः ॥ १५५ ॥ लपाधिपे
 विनष्टे स्याद्विनष्टावयवः पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rājyogāḥ Fol 13 a
 Grahavarūpa Fol 14 b Kendriavicāra Fol 18 b Vaisaphala
 Fol 20 a Caturthabhāve nidhiprakarana Fol 22 b Caturthabhāve
 gramaprakarana Fol 25 b Pāñcamabhāve putiaprakarana Fol 27 b
 Śaṣṭasthane rogaprakarana Fol 29 a Jāyasthane yuddhaprakarana
 Fol 43 b Samdhiyugrahaprakarana Fol 44 a Aṣṭamasthane puspap-
 rakarana Fol 44 b Rohiṇīyoga Fol 68 a Āśādhīyoga Fol 71 a
 Ibid अतः परं चूडामणिसारोद्धारेणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72 b
 इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता ॥ Ebendasselbst
 wird der Jain Hemaprabhu Sūri, Schüler von Devendra erwähnt
 नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राब्धिपा-
 रग । श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्धकाण्डं स्वरत्नसौ ॥ ४ ॥

1168.

22, 10 4 Bl 9 Linien Geschrieben von Śivarāma im J 1700

Pullisaratayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am
 Schluss wird die Subne für ungünstige Zeichen angegeben 37 Verse,
 welche Pulastya nach Śaunaka mitteilt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः । पक्ष्याः प्रपतन् चैव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्भोगदात्री [स्वाद्] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयायां भवेन्नाभश्चतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पक्ष्म्यां
 चैव यस्यां च मग्नस्या च धनागमः । अष्टम्यां च नवम्या च दशम्या
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

Schliesst इत्य सम्यग्निधानेन शान्तिकर्म करोति यः । तस्या-
 युर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥ ३६ ॥ पक्षीसरटयोः शान्ति-
 विधानं शौनकोऽप्रवीत् । कीर्तितं च फलोपेतं पुलस्त्येन महात्मना ॥ ३७ ॥
 Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des
 Muktamartandja, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar
 behandelt In dem letzteren wechselt prarohiṇa mit rohiṇa und
 dem Verbum ā ruh

1169.

14/10¹/₂. 5 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Pallīśaraṭayor Vīdhānam Hier in 40 Versen.

1170.

20/15 19 Bl., 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift Geschrieben von Abhayasaṅkara im J. 1866.

Sāmudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (Fol 10b), der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt: अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियोः ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत पञ्चालक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नायौ लक्षणैः किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पञ्चदीर्घं चतुर्ह्रस्वं पञ्चसूक्ष्मं षडुन्नतम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं विगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥ Catal of Florentine MSS. Num 342 Vergleiche auch Kāśikhaṇḍa 11, 57—75

1171.

22/11. 22 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1614 um Motābhāt, einem Sohn des Josī Jīva

Sāmudrika. Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt: येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रोणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणै रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीश्च नखास्तथा । पाण्डुरेखां च जह्वे च कटिं नाभिं तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं यौवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारदः ॥ ४ ॥

1172.

25/11. 13 Bl., 14 Linien. Geschrieben 1690 von Rāmacandraṽyāsa.

Sāmudrika Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi

1173.

29/13. 5 Bl., 9 Linien. Etwa 1800

Sāmudrika, Nārada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab.

Teil I schliesst. अतिरुष्णो अतिश्वेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt. अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी वालार्कप्रतिमाधरा । विशाल-
नेत्रा विम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अङ्गुश कुण्डल चक्र
यस्या पादतले भवेत् । पुत्र प्रसूते सा नारी नरेन्द्र भजते पतिम् ॥ २ ॥
यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्तोरण भवेत् । अपि दासकुले जाता
राजपत्नी भवेदुचम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते ।
एक सा जनयेत्पुत्रं राजान पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु
या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा
कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणी स्निग्धी वाथ (?) भूम्यां
प्रतिष्ठितः । साय लक्षणसपूर्णा नन्दते सह बान्धवैः ॥ ६ ॥ und
schliesst वरगजगमना दक्षिणावर्तनाभिः । विम्बोष्ठी नातिशुद्धा
पृथुकटिजघना । सुस्वरा चारुभाषिणी सैषा कल्याणनारी । धनसु-
तसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके
स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14 10 Bl 11 Linien Abschrift von 1811

Sāmudrika angeblich aus dem Bhavisvottarapurāṇa. Der Text
des Sāmudrika übereinstimmend mit den anderen Handschriften. Die
Herkunft aus dem Bhavisyapurana ist stark zu bezweifeln.

1175.

20 10¹/₂ 23 Bl 6 bis 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen. Beginnt wie 1170 आदिदेव
प्रणम्यादी etc ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत etc ॥ *Strilaksana* beginnt
mit Vers 114

Schliesst पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्य वाञ्छति हस्तिनी । चि-
त्रिणी मान वाञ्छति क्लेश वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्य वि-
विध स्त्रीणां लक्षणं वाच्यलक्षणम् । कुलवृद्धिर्लक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भ-
वेद्यतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11 4 Bl , 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1803 für Sutrādīkṛa
Sundarasyāmājī

Śrīpāṇḍharya, ein Traktatbuch in 45 Versen, dem Bṛhaspati
zugeschrieben. Beginnt स्वप्नाध्याय प्रवक्ष्यामि यद्योक्तं गुरुभाषितम् ।
येन विज्ञायते सर्वं मर्त्यानां च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे
यामे संवत्सरविपाककृत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासैस्त्रिभिर्यामैस्त्रिया-
मकः ॥ २ ॥

Schliesst बृहस्पतिवृत्तं शास्त्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दुःस्वप्न
नश्यते तस्य सुस्वप्नं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1766.

Scapnādhyāya in 78 Slokas, und übersetzt in Hindī von Gaṅgā-dhara Beginnt: धन्वन्तरिं प्रणम्यादौ स्वप्नज्ञानप्रहेलिका । सुग्धवो-धप्रबोधार्थं कृतं वार्त्तिकं भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितं । फलं विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभं ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीमहागंगाधरेण व्याख्यानं क्रियते मुदा । ए चित्ते श्रुतिमात्रे दुःस्वप्नां मुच्यते ध्रुवं ॥

1178.

14/10. 21 Bl., 6 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1850.

Scapnādhyāya in 88 Slokas

Schliesst: एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्ननाशनम् । पठेद्यः शृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरुक्तं (i e. gelehrt von Brhaspati) प्रातरुत्थाय यं य (i e. ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दुःस्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्नं (सुर० MS.) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

28/14. 7 Bl., 11 Linien. Schrift von 1825

Scapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus dem Brahmaparivartapariāṇa. Zwiegespräch zwischen Nanda und Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste und längere Teil beginnt. नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन मोक्षो भवेत्सुखं कीपि कीपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्री-भगवानुवाच वेदेषु सामवेदस्य प्रशस्तः सर्वकर्मसु तथैव काण्वशा-खायां पुण्यकाण्डे मनोहरे सुव्यक्तो यस्य दुःस्वप्नः शश्वत्पुण्यफलप्रदः तत्सर्वं निखिलं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि बह्वपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नरः श्रुत्वा गंगास्नानफलं लभेत्

Schliesst auf Fol 4b: एष ते कथितो नन्द सुस्वप्नः पुण्यहेतुकः श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूयः कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्ते स्वप्नाध्यायः १

Der zweite Teil beginnt नन्द उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst: पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राप्ते प्रकाशयेत् काश्यपे दुर्गते नीचे वेदप्राज्ञानन्दके मूर्ध्नि चैवानभिष्टे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अथत्यगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आये च वैष्णवे
मित्रे दिवास्त्रप्र प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यात कथित पापना-
शनं धन्य यशस्यमायुष्य किं भूय श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवै-
वर्ते द्वाशीतितमो ध्याय

1180.

18/9 7 Bl 8 bis 1° Linien Etwa 1840

1) *Siapnādhyaya* in 66 Versen Angeblich aus dem Matsya
purana Dort findet sich allerdings im 241 Abschnitt ein Kapitel
über Traume jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab

Schliesst बृहस्पतिमतिपुण्य पवित्र पापनाशनम् । य पठेत्प्रात-
रुत्थाय दुःखं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्त चैव सध्यायामेकचित्त
पठेन्नर । ऋणहत्यादिक पाप प्रणश्यति न शशय ॥ ६६ ॥

2) *Ar gasphurana* über Vorbedeutungen aus dem Zucken der
Glieder 11 Verse die im Arya Metrum geschrieben sein wollen
Beginnt दक्षिणपार्श्वे सन्दनमभिधास्ये तत्पुलकचयो वामे पृथ्वीलाम
शिरशि स्थानवृद्धि ललाटे स्यात् १ नाशिकातरे प्रियसमागमो भृत्य-
लब्धिरचनसो वृकपर्यन्ते अर्थाग्नि पूर्वे ज्ञेया चोत्कठा २ Derselbe
Gegenstand wird im Matsyapurana in Anushtubh Versen Adhyaya
240 behandelt

3) *Chil kuphala* Über Vorbedeutungen aus dem Niesen
7 Verse Beginnt छिक्काचक्र प्रवक्ष्यामि यदुक्त नीतिकोविदै ।
पूर्वछिक्का भवेन्मृत्युरापेक्ष्या दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलह घोर
नैर्ऋत्ये क्लेशमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहार वायथ्ये प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kal amathunaphala* 2 1/2 Verse Beginnt काकस्य मैथुन
दृष्ट्वा यस्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहानां सर्वकार्यविवर्जिता ॥ १ ॥

5) Auf der kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang
eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kac ca (Rv 8 93 4)
Beginnt देशकाली सकीर्त्य अमुककामनासिद्ध्यर्थमिन्द्रप्रोत्यर्थं यदद्य
कश्चेति मन्त्रस्य अमुकजप करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K Medicin

1181.

21/1* 19 Bl., 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahrh

Balatantra eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 kapiteln (Paṭala) und ist im Jahre 1587 von Kalyana einem Sohn des Mahādhara und Enkel des Ramadasa verfasst. In der gegenwertigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter und sie bricht im neunten kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodasabam dhyapratikara Fol 3a 2 Sadharmanabandhyansadhakathana Fol 4b Purusavivavarddikathana Fol 7b 4 Garbhadhanakalarudrasna nakathana Fol 10a 5 Garbhiniigarbharaṣa Fol 14a 6 Sukha prasavopayakathana Fol 16a 7 Dinagrihitabalagrahaharana die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Masesu grihitabalagrahaharana Fol 19b

1182.

32/16 1* Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Draṇyagunasaṭaśloṭi : kurzer Saṭaśloṭi oder auch *Pithya pathyanighantu*, über die wohlthätigen und schädlichen Figen schriften von gewöhnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen Von Trimalla kavi Sohn von Vallabha Enkel von Sughana Bhāṭṭa In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठ गिरिजागणेशसहितं नत्वा शरणं सतां नानाद्रव्यगुणागुणान्कथयतो यन्मान्विचार्यामरुत् । पथ्यापथ्यविदे गुणागुणयुतं यद्वस्तु तोयादिकं तत्संचेपतया ब्रवीति हि शतश्लोका चिमल कवि ॥ १ ॥

Schlie st हिमाद्रेरुत्पन्ना समुपचितपद्माननरमा ददाना भक्तेभ्य प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । अदोषा मानन्द गदिविरचितस्तोचनिवहा शिष्या मे नेक्ष्य जनयतु सदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

* 14 * Bl * Linien Fwa 1750

Draṇyagunasaṭaśloṭi von Trimalla.

1184.

22/14¹/₂ 11 Bl 13 bis 14 L. 10: Geschrieben von Ciranjiva
Śyāmasundara im J 1867

Dravyagunasatasloka Mit einigen Interlinearglossen in Gujarati

1185.

20/12¹/₂ 105 Bl 8 bis 12 Linien Iwa 1800

Yogataṛṅgi in kurzester Fassung, von Trimalla Bhaṭṭa
älterem Bruder von Rama und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel
von Sūghana Bhaṭṭa. Beginnt कपोलविगलहोलदानपानीयपिच्छि-
लम् । भ्रमद्रुमरझाकारं वन्दे त द्विरदाननम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्या-
वुखेलोपनाम्नो धाम्नो भासा कौण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्यारवेलोप-
नाम्नो धाम्नो भासा कौण्डपल्लीभवस्य Ulwa) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो
गिरीशे काशीवास कुर्वतो भूरिकीर्ति ॥ २ ॥ राज्ञा मान्दस्याच शि-
ङ्गणभट्टस्यासीत्युचो वल्लभो वेदविद्य । तस्यासीरन्तूनवो ऽसी चिमल्लो
रामो गोपयेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु चिमल्लभट्टेन नाम्ना
योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरिग्रन्थेभ्य स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥
Catal India Office Num 2708 Ulwar Extracts 420

Die einzelnen Taraṅga heißen 1) Granthavatarika Fol 9a
2) Puṁbhasakathanṛ 12b 3) Yuktayuktakathanṛ 15b 4) Sneha-
pāṇavidhi 19b 5) Svedanavidhi 22b 6) Vāmanavidhi 25b
7) Virekavidhi 31a 8) Vastividhi 36b 9) Nasyavidhi 41a
10) Dhūmapāṇavidhi 43a 11) Rudhiramokṣanavidhi 45a 12) Na-
diparikṣa 47a 13) Mutriparikṣa 49a 14) Malaparikṣa 49b
15) Drikparikṣa 51a 16) Śarasadīkathanṛ 72a 17) Jvaran-
danirupana 79b 18) Jvaracikitsa 97b 19) Atisara-cikitsa 102a

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern Fol 35, 75 und
85 ist zweimal 37 gar nicht bezeichnet ohne dass etwas fehlt

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten
Bṛhad Atreya 35a Arogyadaipāna 85b 90a Kṛṣṇatreya 12a
36b Goṣakṣamata 14a b Cakradatta 79b 80b Caraka 7b Carpaṭi
47b Cihatsakalika 9a 86a Trisatvacarvā dī Tisṛṣṭa 5b Nāgarjuna
47b Pṛtyogapariyāta 35b Bauddhasarvasva 60a 61b Bhadrā-
śannaka 14b Bhalluka 75a Matimukha 18b Yogaratnavali
18b 86b Yogīcatā 83a b 90b Rasacintāmaṇi 54b Rasada-
parā 13b Rasamanjari 93a Rasamarga 91a Rasaratnaspradīpa
30b 52b etc Rudratāntra (uber Malaparikṣa) 49a Vāsantaraṅgi
(medizinisch) 59a Vrinda 82b und oft Vaidyālamkāra 18a etc
Saragadharā häufig Sarasamgraha 18a etc Harita 2a Vriddha-
haritā 46a

1186.

91/15 146 Bl, bis Fol 140 10 Linien von da 11 als 15 Linien
Der sechste Teil von etwa 1700

1) Fol 1—112 *Rugmīśara* oder *Mudhavanulāna*, über
die Symptome von Krankheiten Von Mudhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रणम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासतः सङ्क्षिप्य नियोगात् । सोपद्रवारिष्टनिदानलिङ्गो निबध्यते रोगविनिश्चयोऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानाभिपजामल्पमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥ Sieh Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 *Samnipātakalika*, über die Symptome und Heilung von 13 Arten von Fiebern, verursacht durch die Verleibnis der drei Humore nämlich Vāta, Pitta und Kapha Nach dem Schluss aus der *Asvini-kumārasaṃhitā* In 80 Versen Beginnt रोगयस्तशरीरसत्त्वकर्णा विश्वप्रमोदप्रदी भक्तिप्रहसुरीच-सेवितपदी त्रैलोक्यचेष्टाविदी । स्वर्गस्वस्तिविधायिनी हृतरुजौ विद्यो-तिताशामुखी शोभेतां जगतः सुखाय सततं वैद्याविमावस्थिनी ॥ १ ॥ अम्लस्निग्धोष्णरूढैः कटुमधुररसातापसेवाक्रपायैः शुण्डापानातिभुक्ता-द्वुस्तरपिशिताहारसीहित्यशीतिः । शोकव्यायामचिन्ताग्रहणवनितात्यन्तमङ्गप्रभावि प्रायः कुप्यन्ति पुसा मधुसमयशरद्वर्षे सनिपाता ॥ २ ॥ सधिगद्यान्तकश्चैव रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताङ्गस्तन्द्रिक प्रोक्तः कण्ठ-कुञ्जश्च च कर्णकः ॥ ३ ॥ विख्यातो भपनेत्रस्तु रक्तघ्नीवी प्रलापकः । जिह्वकश्चेत्यभिन्यासः सनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥ Sieh Catal Oxon Num 758 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121 122 *Samnipātandānacikṛti*, zugeschrieben einem Bāhṛa 30 Verse Derselbe Gegenstand wie in Num 2 Die Namen der 13 Samnipātā lauten Śiroṃṣṭā, Śitadahr Mohini, Śandhupīlani, Bilasa, Visamoha Agnimanḍakā, Haridīakā Pīlapa, Śitakā, Dīha, Mukha-osa Mukyada

4) Fol 123a *Kalajñāna* Die ersten 7½ Verse von einem medicinischen Werk Der Verfasser wird Sambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist Beginnt अविरलमदजलनिवह etc 1 रोगमादी परीक्षेत etc ॥ 2 ॥ कालज्ञानं कलायुक्तं शंभुना यच्च भाषितं etc ॥ 3 ॥ Sieh Florentine MSS Num. 346

5) Foll 123b—140 *Yogacintāmaṇi* von Harakṛti dem Vorsteher des Tapagacha in Nagapura Aus dem Uttarakhaṇḍi Adhyāya 1 bis 4 82 Beginnt यस्याः प्रसादमामास्य सद्यो विद्वान्भवेन्नरः । वाग्मादिनी भगवती शारदा वरदानु नः ॥ १ ॥ साध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यक्ज्ञान-ज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आर्द्रा च ज्ञायते रोगः साध्यामार्था तथैव च । सकलो निष्कलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल.

कालहीन. स्यान्निष्कल' कालसंयुतः । इन्द्रियाणां विकारिण्य धायते
मृत्युजीयितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhvāya heisst Sādhyaśādhyaajanyāna Der zweite
beginnt अथ रोगप्रकाराः ॥ अमाध्यः माध्यो याप्यश्च रुग्णमाध्यमाधेय
च । व्याधियतुर्विधो ज्ञेयः सद्देशिः शाम्यकोविदेः ॥ १ ॥ Titel
Rogaprakāra karmavipāka vādālakāna pūthyaśādhya jalagunavāra
na Der dritte beginnt अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ
चात्र चिकित्सान्तु तिष्ठन्ति भिषजा वराः । ताः समासेन वक्ष्यामि
चिकित्साय पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शून्यं शालाक्यं कायस्य तथा बाल-
चिकित्सितं । अद्भुतं विपतन्यं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel
Astaekitsavarnana Der vierte beginnt धर्मार्थकाममोषाणां शरीरं
साधनं यतः । तत्स्वरूपमतो ज्ञातुं शरीरं प्राह निगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben

6) Coll 141—146 *Netrarogamūlāna* Aus dem *Rugviniścaya*
von Mādhava Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p 103, aber
nicht mit dem Text in Num 1 Fol 99

1187.

26 11 62 Bl 10 bis 12 Linien Etwa 1770

Rugviniścaya von Mādhava und Kommentar *Ātañkadarpana*
von Vacaspati. Sohn von Pramoda. Bricht ab im fünfzehnten
Kapitel Rajasakman Der Kommentar beginnt तुलसीकुसुमं दध-
त्तमालप्रतिमं बल्लवगोपबालसक्तं । Sieh Catal Oxon Num 746

1188.

28 10 97 Bl 9 bis 14 Linien Etwa 1680

Madhukosa, ein Kommentar zu Mādhava's *Rugviniścaya*, von
Vijayaraksita Unvollständig Paginiert 1—155 Es fehlen
Foll 2—6 16 20—28 35—42 53—65 71 104 105 111 122
130 131 141—153 Beginnt शशिचिरहरार्धव्यक्तसक्तार्धदेहो
दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः श्रिय व. । चिदशसरिदशीतद्योतजावा-
रिमध्यभमिभवमिव नाभी वारिज यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजैज्जट-
गदाधरवाप्यचन्द्रयोचक्रपाणिवकुलेश्वरसेनभक्ष्यैः । ईशानकार्तिकसुवी-
रसुकीरवैद्यमंत्रियमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि
विलोक्य ममैव यतः सद्भिर्विधेय रह दोषविधी समाधि । मूर्धिर-
सर्वविदुरैर्विहिते क्त नाम ग्रन्थे ऽस्ति दोषविरहः सुचिरतने ऽपि ॥ ३ ॥
तत्तद्वन्त्यतस्म्यो व्याख्याकुसुमरसनेशमाकृत्य ॥ भ्रमरेणैव मयाय व्या-
ख्यानधुकोश आरब्ध. ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । ग्रन्थव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol. 155 b endet in Upadaṇṣanidānavyākhyā. — Sieh Catalogue India Office Num. 2668.

1189.

31/15. 26 Bl., 11 Linien. Geschrieben (Lavāṇimadhye) von Nava nidhirāma im J. 1751.

Vaidyajivana in fünf Vilāsa, von Lolimbarāja, Sohn von Divākara. Mit einer Übersetzung in Hindī. Beginnt. प्रकृतिसुभगगात्रं प्रीतिपात्रं रमाया दिशतु किमपि धाम श्यामलं मङ्गलं वः । Folia 7—8. 20—25 fehlen. Sieh Catal. Oxon. Num 754.

1190.

27/13. 18 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter König Bhīmasinha, von Phate Candra, einem Schuler von Vriddhivijayajī, welcher zum Kharataragacha in der Jinamānikyasūri-ākhā gehörte.

Vaidyajivana.

1191.

26/11. 19 Bl., 10 Linien. Etwa 1820.

Vaidyajivana.

1192.

25/12. 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sītārāma, Sohn von Jaiḍevajī, Ajabagatamadhye in Gujarāt, im J. 1734.

Śatasloki, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava, die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und Dekokten behandelt. Beginnt: भैषज्यद्विजतारकाधिपतिरथेति च-पेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरण्यगणनायणं यमर्तिहृदि । तं देवं तरणिं प्रणम्य सद्गजां सौख्याय कुर्मः शतश्लोकी षोडशकोक्तचूर्णगुटि-कालेहाज्यतैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst. कफे शीतं पित्ते दहनमनिले रुचमिति यत्तिदोषी-कोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश्य व्याधीनामवलकरणं स्थान-वशतः प्रयोज्यं भैषज्यं स्वधिगतशतश्लोकभिषजा ॥

1193.

25/13. 11 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1700.

Śatasloki. Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candrakalā, des Kommentars von Vopadeva. आयुर्वेदविदां देवमायुरारो-ग्यदं रविम् । नत्वा निजां शतश्लोकी व्याख्यामि भिषजां मुदे ॥ Hierauf folgt lediglich der Text der Śatasloki bis fast an das Ende des vierten Abschnitts Ghṛitādhikāra.

1194.

24¹/₂/10 48 Bl. 9 Linien Ltwa 1790

Satasloki von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra Fol 2 fehlt Vgl Diavyagunaśatasloki

1195.

23,11 38 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben von Govinda im J 1682

Vaidyakaśastrasārasaṃgraha oder *Yogasamuccaya*, medicisch von Vyāsaśaṅkara In sieben Kapiteln, genannt Śamuddeśa Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse Fol 11a beginnt शब्दाफल पित्तहर कषायमधुर रसे । विष्टमि वातल रूच्य क्लेशशान्तिकर परम् ॥ 30 ॥ Erhalten sind vom ersten Kapitel die Abschnitte Sakaphalagunah und Kandagunah — Samuddeśa 1) endet Fol 13 b Rasaviryādhikāra 2) Fol 20 b Rasadhaturva-odhanamānadānācaryade-aprakritibhedadhikāra 3) Fol 25 b Jvarasamnipatakrimucikitsadhikāra 4) Fol 32 a Atisāragrihanyar śaprameharasāyanaśālikarāna 5) Fol 35 a Mūtrakpichra-maistri rogabūlacikitsa 6) Fol 40 a Svāsakṣasulūkṣasvārabhedamaratāpandukamaladhikāra 7) Fol 48 b Kuṣṭhavarṇabhāgandaralutagallamūlāmukharogasirotvasthimanthanānetrakarnavāśodāragulmaśūlonmāḍipasmāyādhānurvātiprakṣābhghatarditasvānūlūoga

1196.

29 15 140 Bl. 9 Linien Geschrieben von Govinda Bhāṭṭa aus Gokula im J 1625

Vaidyāmōda in neun Kapiteln (Ullāsa) von Bhāṭṭa Śaṅkara Sohn von Ananta Bhāṭṭa Er schrieb dieses Werk unter einem König Ramasinha, Sohn von Javasinha Beginnt सकलमुखनिधानं भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोषास्थमानम् । करकलितवराज्याभीतिखड्ग प्रसन्न दिशतु फलमभीष्ट श्यामधामाम्बिकायाः ॥ १ ॥ अनन्तनामा हि दिगन्तकीर्तिः श्रीगण्डवशः प्रथितप्रभावः । तदात्मजः शकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु पर प्रवीणः ॥ २ ॥

1) Jvaralakṣanacikitsā 2) Atisāragrihanyarolākṣanacikitsā 3) Aprakṛitimpāndurogalakṣanacikitsa 4) Raktapittarajayakṣmaṣasulūkṣasvanādanacikitsā 5) Svārabhedarogakṣarāchardimūrchanādanacikitsā 6) Unmadapasmāratavayādhigrādhāśādanacikitsā 7) Sūlparināma-ūlānādhodavartagulamābhīdroganādanacikitsā 8) Mūtrakpichramūtiaghata-mūtipramehanādanacikitsā 9) galagandagandamūlārbudāślīpadavidradhīśophavānāgantukavratādanacikitsā Hier auf folgt ein Kapitel in 516 Versen, welches als das elfte bezeichnet ist

1197.

24/10 116 Bl., 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅga-dhara, Sohn von Dāmodara In drei Büchern geteilt: Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol 121 b Sieh Catal Oxon Num 748

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt Der jüngste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750 Die HS ist vollständig Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet

1198.

22/11 45 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben in Surata von Sadī-
-aṅkara etwa 1770

Śārṅgadharasamhitā von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kāthādhyaṃya) im Madhyamakhanda

1199.

28/12 60 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Śārṅgadharasamhitā Fragmente Erhalten sind Fol 5—6 18—73 und zwei ungezählte Blätter Foll 5 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16 Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttarakhanda 1 und 3, 13—34

1200.

26/11 40 Bl., 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1681 von Sukha-
deva aus Gujarat

Vaidyavallabha oder *Trisati*, eine Abhandlung in 332 Versen über die Heilung von Fiebern Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja Beginnt उदयगिरिशिरःस्थो निद्रया मूढमेतज्जगद-
मशेषं निर्मिमीति ऽनिश यः । अमिततमतमिच्छोद्दामदारिद्र्यहारि-
प्रस्रमरकिरणौघः सान्मुदे वः स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon
Num 755

1201.

26/11 31 Bl., 9 Linien Etwa 1800

Vaidyavallabha oder *Trisati* von Śārṅgadhara Hier in 327 Versen

1202.

21/13 3 Bl., 12 Linien Schrift von 1867

Ajṛnamāñjari, ein medicinisches Kapitel in 39 Totkavernen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung Beginnt प्रणमामि सदा गणप सशिवं सशिवा च गणार्चितपादयु-
गम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचितं विधिना ॥ १ ॥
पनसे कदलं कदले च घृत घृतपाकविधावपि जम्बरसम् । तदुपद्र-

वशान्तिकरलवणं लवणं सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवना-
शकर मकर मकरे सति सिकरि (?) भद्रकरम् । हिमह वदरीफल-
मज्जकय*) वदरीफलदीपहर मरिच ॥ ३ ॥

1203.

21/11 16 Bl 11 Lin en Abschrift von 1723

Kalajñāna ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln einem
Sambhū d i Siva zugeschrieben Beginnt कालज्ञान कलायुक्त
शंभुना यच्च भाषितम् । मासै पञ्चिथोद्योक्तैर्जायते मरणं नृणाम् ॥ १ ॥
कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ज्ञागतस्तथा । वर्तमानमृतीयो अन्यस्त
वक्ष्ये शृणु पुत्रक ॥ २ ॥ काल कलयते विश्व कालश्च सृजति प्रजाम् ।
काल कलयते लोकालेन कालो अभिधीयते ॥ ३ ॥ काल सृजति
भूतानि काल सहरते प्रजाम् । काल सुप्तेषु जागर्ति कालो हि
दुरतिक्रम ॥ ४ ॥

1) Kalavivaranasamuddeshah Fol 4a 2) Jivitasya Lakshanav
vranasamuddeshah Fol 5a 3) Kalalakshanamṛityulaksananaksatrati
thivatalaksanasamuddeshah Fol 7a 4) Kalalakshanamṛityulaksana
vivaranasamuddeshah Fol 13b 5) Jvarasthanavivaranasamuddeshah
Fol 15b 6) Ausadhavivaranasamuddeshah Fol 16b Sieh Catal
Oxon Num 753

1204.

20/10 7 Bl 6 bis 8 Linen Schlechte Abschrift von 1797

Kalajñāna Ein Fragment denn es fehlen die drei ersten
Blätter Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem
sechundneunzigsten Sloka Abschnitte sind nicht bezeichnet ausser
iti jvaralakshanam nach 66

Schliesst इति कालज्ञाने शंभुनाथेन सपुराण समाप्त ।

1205.

21/13 111 Bl 9 bis 12 Lin en Abschrift vom Ende des 18 Jahrh

Kalajñāna in einer durch Hinzunahme von Auszügen aus
anderen Werken bedeutend erweiterten Recension Die Kapitel
sind nur selten bezeichnet Unvollständig

Kalajanavivara Fol 4a jivitalaksanani Fol 5a śariralaksana
mṛityulaksanatrajavyavaharalakšana Fol 7b rūpanalipariksa Fol
9b jvaropadesa Fol 15b jvarotpannasamuddesa Fol 17a garbha
dharanavidhisamudde a Fol 32a putrotpadanavidhisamuddesa Fol
33a kaladisṛṣṭīkrīmakathana Fol 41a śarirasamuddesa Fol 45b

Auf Fol 110b schliesst diaksasava und daselbst beginnt ein
Kapitel über arista in welchem die HS abbricht

*) कयम् wird mehrfach für छतम् angewendet Das letztere f det
sich aber falls

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodaya
Fol 70 a 80 a Balatantra Fol 85 b Vudya Vinoda Fol 32 a
Śarīrasarasamgraha Fol 33 b Śarṅgadharma Fol 35 a 36 b Sara
samgraha Fol 35 a 45 b 61 b 80 a

1206

29/10 12 Bl. 12 b s 15 Linien Schrift von 1661

Ki athadhikara, ein Kapitel über Dekokte für verschiedene
Krankheiten 238 Verse Beginnt गजाननं नमस्कृत्य विघ्नध्वान्त-
दिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वक्ष्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो
ज्वरचिकित्सा । धान्याकण्डूद्वितीयकभाग कोष्णाम्बुपीतं तरुणज्व-
रापहम् । ताभ्या शृतं वारिं तथापिमान्द्य रसाद्यजीर्णं सतृष हि-
हन्ति ॥ २ ॥

Vatajvaracikitsa 3 a Pittajvaracikitsa 3 a Kaphajvaracikitsa
3 b Kaphapittajvaracikitsa 3 b Marutpittacikitsa 3 b Kapha
vatajvaracikitsa 4 a Junajvaracikitsa 4 a Samnipatacikitsa 5 a
Vismajvaracikitsa 5 b Gulmacikitsa 6 b Arsaścikitsa 7 a Meha
cikitsa 7 a Yonisulanirgatavyapatticikitsa 7 b Mūtrakīcchrahahu
nirodhacikitsa 7 b Purisamūtrapratighatacikitsa 8 a Grāhanicikitsa
8 a Hydrogicikitsa 8 b Balanāṃ cikitsa 9 a Raktapittacikitsa
9 b Prīdaracikitsa 9 b Atisararaktatisaracikitsa 10 b Tvṛgdo
cikitsa 11 a Sophaicikitsa 11 b Kṣayacikitsa 12 a Āmlapitta
cikitsa 12 a Sulacikitsa 12 a Bahumutropaya 12 b — Stimmt
mit Chambers 516 (Webers Katalog Num 949) überein

1207.

93/13 1er Bl., " bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Vi u
datta, aus Ākrurapura, für Śiva a kara Sohn von Ke avaji

Yogacintāmaṇi, über Materia Medica in 105 Versen Dhan
vantari zugeschrieben Beginnt सम्ययोगस्य विज्ञानं वेदनायाद्य
निरग्रह । एतद्वैद्यस्य वैद्यत्वं न वैद्य प्रभुरायुष ॥

1208.

93, 16ter, 93 Bl. 5 Linien Geschrieben in Pīpālāṅgar von
Rājendravimāla Schüler von Ga gaṇa malaji Schüler von Mukta imalaji im
J. 1771

Yogacintāmaṇi Vaidyaśasarasamgraha ein Grundriß der
Materia Medica von Harākṛti Haupt des Nagapurivatapagacha
Schüler von Candrakṛti und Manakṛti In sieben Adhikara
zwischen den Linien eine Tabā in Guṇṇarati — Paginiert 1—228
doch fallen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादीं मान-
कीर्तिगुरुं तत । योगचिन्तामणिं वक्ष्ये यान्मानां बोधहेतवे ॥ १ ॥
नमः सिद्धेभ्य । नमो विघ्नहिदे । श्रीधन्वन्तराय नमः ॥ यत्र विद्या-

1210.

22/8 27 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1640

Yogadipika, über Therapie Pagmirt 5—31 Auf Fol 24 eine Lucke Fol 5a beginnt - तन्द्राश्चसनं शिरोर्ति प्रसिद्धकास च विशून्यतां च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पट्टादिपट्टिशकना- मधेयः ॥ ३६ ॥

Samnipatajvaradhikara Fol 7a Atisarapratikara Fol 10b Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोका- नेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grahaniapatikara Fol 11a Arsaapratikara Fol 11b Krimivyadhupratikara Fol 13b Pandu rogapatikara Fol 14a Ajirnavisucikapratikara Fol 15a Udara rogapatikara Fol 17a Parinama-ulapatikara Fol 18b Ama vatapatikara Fol 19a Mutrakicchapratikara Fol 19b Prada rastrinogapatikara Fol 21a Raktapittapatikara Fol 21b Mehapatikara Fol 22a Apamaisapatikara Fol 22b Utavya dhupratikara Fol 23b Sophapratikara Fol 23b Gulmapratikara Fol 25b Kasapatikara Fol 26a Svassapatikara Fol 26a Hikkordhivatatapatikara Fol 27a Mandagnipatikara Fol 27a Karyarogapatikara Fol 28a Sirortipatikara Fol 28b Mukhuroga pratikara Fol 28b Mukhagandhapatikara Fol 29a Netrairoga pratikara Fol 29a Naarogapatikara Fol 29b Karnanogapatikara Fol 29b Balanogapatikara Fol 29b Siddhmadabrahmandupratikara Fol 30b Trisapatikara Fol 30b Nadipratikara Fol 31b Be ginnt अथात संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अद्भुष्टकण्डसंख्या धातुविशेषेण वहति या वज्रधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यैर्भृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरैर्वैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु- तादिशास्त्राच्च सार नून मयोद्धृतम् । भेषज स्नेहसंपन्न कृतेयं योग- दीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10 1/2 22 Bl erst 6 Linien u d von Fol 9b ab 9 Linien Etwa 1700

1) Fol 1—9a *Yojasamuccaya* Arzneien für geschlechtliche Verhältnisse Von Nityandhirama Sohn von Sabimilla Unvoll ständig Das Sanskrit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht: देहिनां जायते ऽगद ॥

समायान्ति तेजासि च तमांसि च । महीयस्तदह वन्दे चिदानन्दमयं
मह ॥ १ ॥ सिद्धीपधानि पथ्यानि रागद्वेषरुजां जयेत् । जयन्ति
यद्वचास्त्रय तीर्थकृत्सो ऽस्तु व श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयनोमानां
पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्यभेषज भाति श्रीजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥
(पुन. । टाङ्क. कर्पः पल ज्ञेयं कुडवः प्रस्य आढकम् । द्रोणमुला प्र-
स्यतिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाणं च भेषज-
मेव गृह्यते । प्रत्येक २ संख्यामानं हर्षकीर्तिं च कथितम् ॥ २ ॥)
पाक१चूर्णं२गुटी३क्ताय४घृत५तैला ६ समिश्रकाः । अध्यायाः सप्त
वक्ष्यन्ते यन्त्रे ऽस्मिन्सारसयहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धिं सर्वत्र सुखवो-
धाश्च ते यतः । अतः पुरातनैरेव पाठैः संगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूत-
नपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्वुः । तस्मादार्पवचोभिर्नि-
बध्यते न त्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तच्चादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pīkadhikāra endet Fol 44a 2) Curnādhikāra beginnt
Fol 44a कुङ्कुमं मदनी मुस्ता चातुर्जातफलत्रिकम् । अकल्लमधक
धान्यं दाडिमं मरिचं कणा ॥ १ ॥ 3) Guṭīkadhikāra beginnt
Fol 64a आदौ रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिचं पि-
प्पलीमूलं लवङ्गं च हरीतकी । यवानि तिलानि च दाडिमं
लवणचयम् ॥ १ ॥ 4) Kvāthadhikāra beginnt Fol 85a रसः १
कल्को २ हिमः ३ पाण्डुः ४ फाण्डुश्चैव स्मृतस्तथा । भेदाः पञ्च कपायाः
स्युः पूर्वो पूर्वो वलाधिकः ॥ ५ ॥ 5) Ghṛtādhikāra beginnt Fol 104a
तच्चादौ प्रथमं सर्वोन्मादेषु कन्याणघृतम् ॥ विशाला तृफला कीन्तो
देवदारु सुवालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिवे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥
6) Tailādhikāra beginnt Fol 112b तत्र प्रथमं सर्ववातेषु नारायण-
तैलम् ॥ विल्वप्रिमन्यश्लोनाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्वाद-
श्चगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Mīśraadhikāra beginnt
Fol 126b गुग्गुलु १ शखद्रावो २ गंधकं च ३ शिलाजतु ४ स्वर्ण-
ताम्रादि वङ्गादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc

1209.

28/12 29 Bl., 7 Linsen. Etwa 1720

Yogacintamani Vaidyahasārasamgraha Mit Interlinearglossen in Guzzarati bis Fol 13b Von den sieben Kapiteln des Werkes sind in dieser HS nur die drei ersten enthalten Sie behandeln Dekokte, Pulver und Pillen Der Guṭīkādhikāra ist nicht vollendet und schliesst in Virecanāguṭikā, in der vorhergehenden HS Fol 73a.

1210.

22/8 27 Bl 8 bis 9 Lamen Etwa 1f40

Yogadipika, über Therapie Paginirt 5—31 Auf Fol 24 eine Lücke Fol 5a beginnt - - तन्द्राद्यसनं शिरोर्ति प्रखेदकास च विशून्यतां च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पट्टादिपट्टिशकना-
मधेय ॥ ३६ ॥

Sannipatyavradhikara Fol 7a Atisarapratikara Fol 10b
Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोका-
नेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Granapratikara Fol 11a
Arśahpratikara Fol 11b Krimivyadhupratikara Fol 13b Panlu
rogapratikara Fol 14a Ajirmavisucikapratikara Fol 15a Idara
rogapratikara Fol 17a Parinamaśulapratikara Fol 18b Ama
vatapratikara Fol 19a Mutrakrichrapratikara Fol 19b Prada
rastrinogapratikara Fol 21a Raktapittapratikara Fol 21b
Mehapratikara Fol 22a Ajasmalapratikara Fol 22b Vata
dhupratikara Fol 23b Śophapratikara Fol 23b Gulmapratikara
Fol 25b Kasapratikara Fol 26a Svasapratikara Fol 26a Hi
kkordhavyatapratikara Fol 27a Mandagnipratikara Fol 27a Ka
yarogapratikara Fol 28a Śuortipratikara Fol 28b Mukharog
pratikara Fol 28b Mukhagnipratikara Fol 29a Vetiuro a
pratikara Fol 29a Nasarogapratikara Fol 29b Karmuogapratikara
Fol 29b Balarogapratikara Fol 29b Siddhmadahrakalupratikara
Fol 30b Triapratikara Fol 30b Adiprakarana Fol 311 Be
ginnt अथात संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण
जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अङ्गुष्ठकण्ठसंस्था धातुविशेषेण वहति
या वज्रधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यभृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया ।
नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥
धन्वन्तरेवैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु-
तादिशास्त्राच्च सारं नूनं मयोद्धृतम् । भेषजं स्नेहसंपन्नं हृतेयं योग-
दीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10 1/2 20 Bl erst 6 Lne und von Fol 91 ab 9 L e
Etwa 1 90

1) Foll 1—9a *Yojasamuccaya* Arzneien für geschlechtliche
Verhältnisse Von Navamdhirama Sohn von Sahimilla Unvoll
ständig Das Sanskrit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach
Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

Nach Fol 5 fehlt 6 Interlineare Glossen in Hindi Beginnt वन्दे
 ॐ श्रीग तु धन्वन्तरि वै देवादेवैरचिंताह्वयुगमम् । विलोके वि-
 ख्यातमानन्दकन्द कर्तार चाप्योपधीनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीश
 नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वीद्यानां सुहितार्थाय वक्ष्ये यो-
 गसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानिकशास्त्राणि वङ्गयोगनिरूपणम् । कृतो
 मया समुद्धृत्य सारभूत सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ क्षमस्व सुभियक् चात्र
 यद्यशुद्ध भवेत्कचित् । तच्छुद्ध कुरु बोधेन कृपा कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥
 शार्ङ्गधरयोगशत योगचिन्ताम् (1 b bricht hier ab) Der Anaṅgarāṅga
 wird auf Fol 7 a citiert

2) Foll 9 b—22 Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindi
 Unvollständig

1212.

97/12 23 Bl., 5 bis 6 Linien Schrift von 1784

Yogaśata, Medicamente für verschiedene Krankheiten In
 95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen Beginnt कृत्स्नस्य
 तन्त्रस्य गृहीतधाम्नाधिकित्सितादिप्रसृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजि-
 तस्य करिष्यते योगशतस्य बन्धः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकि-
 त्सितज्ञेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्ता-
 न्यमृतोपमानि ॥ क्षित्तिज्ञवाग्धुधरधन्वयवासविश्वैर्दुःस्पर्शपट्टकमेघकि-
 राततिक्तिः । मुस्ताट्कृष्णकमहोषधधन्वयासे क्षाथ पिवेदनिलपित्तक-
 फज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS p 67

Schliesst निवेश तैल प्रकृतस्यमेव नस्ये etc

1213.

21/15 13 Bl., 14 bis 16 Linien Schrift von 1794

Yogaśata in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in
 Bhaṣā

1214.

20/10 35 Bl. 7 Linien Etwa 1750

Yogaśata, eine erweiterte Recension in 259 Versen Beginnt
 प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं षर मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपका-
 राय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य
 तन्त्रस्य etc ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc ॥ ३ ॥ शरीरेनेचग्रण-
 रोपणानि विषाणि भूतानि च चालतन्त्रम् । रसायन पञ्चविधं च
 कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति वेद्याः ॥ ४ ॥

Schliesst एकाहिक द्वाहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ज्वरान्स्वान्वयोहति ॥ 259 ॥ Sieh Lalmitra's Notices Num 871

1215.

26 $\frac{1}{2}$ /12 15 Bl., 15 Linien Gesclrieben im J 1820

Dhamantariya Pathyupathyā, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse
Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ स्नान विरेक सुरत कषाय व्यायाममभ्यञ्जनमहि निद्राम् । दुग्ध घृतं वैदलमामिष च तक्र सुरा स्वादुगुरुद्रव च ॥ १ ॥ अन्न प्रवात भ्रमण कुलस्य त्यजेत्प्रयत्नात्तरुणज्वरात्तं । पुरातना. पष्ठिकशालयस्य वार्ताकशोभाञ्जनकारवेत्तम् ॥ २ ॥ वेचायमापाढफल पटोल कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुद्गैर्मसूरैश्चणकैकुलत्थैर्मकुष्टकैर्वातहरैश्च यूषे ॥ ३ ॥ पाठामृतावास्तुकतण्डुलीयजीवन्तिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपिथानि च दाडिमानि वैकङ्कतान्येव पचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्थ्यानि च भेषजानि पथ्यानि मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atisaripathyapathy, 3) Gr̥hanyam pathvapatthyam 4) Arśasi p 5) Jūnāgnimandyalasakaviscucikapathyapathy, 6) Kṛmī° 7) Panduroga° 8) Raktapitta° 9) Rajayakṣmāntakṣayaroga° 10) Kāsa° 11) Svāsa° 12) Hikka° 13) Svarabheda° 14) Arocaka° 15) Chardi° 16) Tṛṣṇa° 17) Murcha° 18) Madatyaya° 19) Daha° 20) Unmadaroga° 21) Apasmararoga° 22) Vatavyadhi° 23) Vātirakta° 24) Ūrustambha° 25) Āmavata° 26) Sularoga° 27) Udavarti° 28) Gulmaroga° 29) Hṛdroga° 30) Mutrakṛichra° 31) Mutrāghāta° 32) Aśmariroga° 33) Pramēha° 34) Medaroga° 35) Udararoga° 36) Sotha° 37) Vardhmaroga° 38) Gaṅgagandagandamalagranthiyarbudaroga° 39) Ślipada° 40) Bhaṣmaroga° 41) Bhagaṇḍara° 42) Upadāra° 43) Sukaroga° 44) Kuṣṭharoga° 45) Śitapittadardru° 46) Amlapitta° 47) Viśarpa° 48) Vīṣphoṭa° 49) Kṣudraroga° 50) Mukharoga° 51) Karnaroga° 52) Nāsaroga° 53) Netraroga° 54) Sīroroga° 55) Stīroga° 56) Balakaroga° 57) Viśaroga°

1216.

26/11 10 Bl. 13 bis 17 Linien Bengālī Schrift Liwa 1800

Pathyupathyā Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्धाधिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं वाच्यं तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचिकित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schliesst auf Fol 10b mit Ślipada = A Fol 12a. Darauf folgen zwei Lumen über Vidradhi, welche Krankheit in A nicht erwähnt wird

1217.

29/13 9 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rasaratnākṣa Medikamente für verschiedene Krankheiten
Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet अथ ज्वरप्रतीकार ॥
रसगन्धकद्विगुलजैपालचिभिसमं दत्तोक्ताद्येन समर्थं रशो ज्वरहर स्मृत ॥
Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadeśa) bezeichnet mit 3 4 5
und ein Stück des sechsten. Vergleiche Weber's Verzeichnis der
Berliner Handschriften I Num 963

Das dritte Kapitel enthält die folgenden Namen von Rasa
Sitalajit Ivarankuṭa Mṛtasamjivana, Ānandabhairava kalagū
randra Pancavaktra Rajamṛganka Amṛtānṛva Sūryacakra, Kala
vidhvānsaka

Viertes Kapitel Badāvanala Trivikrama Lāghulokeśvara Va
jradhara Kuṣṭhakuthara Vajratala Udayabhaṣkara Mebaharin
Haraśankara Pramehavydhvānsana Trailokyaśundara Mahavahni,
Sulakeśarin

Fünftes Kapitel Bhagambara Audumbara Trinetraṣa Vajra
ksara Vāgeśvara Janādign

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanatha
Siddha zugeschrieben womit jedenfalls der Gott Śiva gemeint ist

1218.

30 / 14 8 Bl 13 Linien Etwa 1840

Vaidyamṛta eine gedrängte Darstellung der Therapie, in
vier Kapiteln welche Ālamkara genannt sind Von Moṛeśvara Sohn
von Manika Bhatta aus Mahammadapura Verfaßt im Jahre 1547
Die Handschrift enthält nur die drei ersten Ālamkara und schliesst
mit den Mitteln für Kopfschmerzen. Beginnt नत्वा ब्रह्ममहेशगि-
रिजानागास्यधन्वन्तरीन्यूज्यान्सुश्रुतवाग्भटप्रभृतिकान्सर्वाश्च वैद्यान्गुरुन् ।
श्रीमन्नाणिकभट्टवैद्यतनयो मोरेश्वराख्यो भिषद्भानावैद्यमत विलोक्य
कुरुते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ अत्रेयपाराशरसुश्रुतादीर्यैर्निर्मिता
यन्यनृपा प्रसिद्धा । स्वयोगकार्यप्रविधानद्वयो ग्रन्थो ऽस्ति मे सेवक
एव तेषाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्थमिदमस्ति वचो मदीयं वैद्यास्तथापि
भवता हितहेतुरेव । यस्मादिदं तुष्यकरणे करणं मदीयं श्रीमत्सदा-
शिवपदाम्बुजभक्तिभाव ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणा क्रियया विहीना
क्रियाप्रवीणा किञ्च शास्त्रहीना । एतादृशा यद्यपि सन्ति किं तैर्वै-
द्यास्त एवोभयथा प्रवीणा ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यत्वाज्ज्वरस्य प्रथमं
मया । प्रतीकारं सुधातुल्यो यथामति निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol 3b 51 Verse 2) Fol 6a 54 Verse 3) Fol 8b,
50 Verse

1219.

26/11^{1/2}. 42 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanainmoda Nighantu ein Glossar von medicinischen Pflanzen wohlriechenden Stoffen Metallen, Bäumen, Früchten u s w und deren Eigenschaften Verfasst im Jahre 1374, und dem König Madanapala von Kāṣṭha zugeschrieben Beginnt बीज श्रुतीना मुधनं मुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आप्रेयमस्त्र भवपातकाना किञ्चिन्मह. श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ लुब्धा कपोलमधुवारिमधुव्रताली कुम्भस्थली मधुविभूषितलोहिताङ्गी । माणिक्यमौलिरिव राजति यस्य मौली विघ्नं स धूनयतु विघ्नपति सदा न ॥ २ ॥ Die gegenwärtige HS enthält die ersten fünf Kapitel und 34 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol 21a 2) 103 Verse, Fol 25a 3) 125 Verse, Fol 32b 4) 104 Verse Fol 36b 5) 79 Verse Fol 41a

1220.

26/12 86 Bl 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābādagrāma unter der Regierung von Gopālasīgha von Hanakṛiṣṇa Sohn von Vyāsa Śrīpati im J 1664 Foll 18—2, gehören einer späteren Hand an

Dhamantarīnighantu, ein synonymisches Glossar von Pflanzen Metallen, Getränken, von Milch und den Produkten derselben von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Guducyadivarga Fol 23b 2) Satapuspādivarga Fol 31a 3) Candanādivarga Fol 41b 4) karvirādivarga Fol 50b 5) Āmrādivarga Fol 61a 6) Kañcanādivarga Fol 67b 8) Aśṭamavarga Fol 88a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेवं सुरासुरै पूजितपादपद्मम् । लोके जरादग्भयमृत्युनाश धातारमीश विविधीयधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 451

Pageiert 1—91, doch fehlen Foll 2 3 89 90 Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 54 bezeichnet, doch fehlt nicht Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54b bis 76a aus dem Aśvaśāstra von Jayadatta

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13 33 Bl. 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1839

Gāyatrīrahasya, aus dem Rudrayāmala (Tattvasāra) In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich Gāyatrīpaṭala, Nityapūjā paddhati, Gayatrīkāvaca, Gāyatrīstava.

1) Der rechte Rand ist abgerissen Der erste Halbvers lautet. श्रीशैलशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist भैरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यची त्रिभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse Endet Fol 6b

2) Beginnt अधुना पद्धतिं वक्ष्ये गद्यसारमयीं पराम् । सर्वांगमरहस्याद्या सर्वतत्त्वनिष्पिणीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो देवो भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शौचहीना यथा क्रिया ॥ २ ॥ Endet Fol 27b

3) Beginnt देवुवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश वेदतत्त्वादिपारग । सर्वज्ञ भैरवेशान जगन्नाथ कृपानिधे ॥ १ ॥ 59 Verse Endet 30b

4) Beginnt भैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्वमुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमयं देव्या सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अङ्ग पञ्चममीशानि महापातकनाशनम् । पुण्यप्रवेदसार [च] सर्वतत्त्वोत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse

1222.

29/13 7 Bl., 12 Linien Etwa 1820

Gāyatrīpaddhati, Gebrauche bei der Verehrung der Gāyatrī Beginnt अधुना पद्धतिं वक्ष्ये und endet mit वेदेश्वरी पञ्चमुखी भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer 2 in der vorhergehenden Handschrift bis Fol. 16a, 2 Ist demnach ein Bruchstück

1223.

20/9½ 19 Bl., 7 bis 9 Linien Etwa 1800

Gāyatrīrahasya anūman, tausend Namen der Gayatrī Aus dem Gayatrīrahasya des Rudrayāmala Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विद्यामन्त्रमयी शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्या
गायत्री साररूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विश्वमङ्ग-
लदायिनी । चतुर्विंशचरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री
त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्रं मे सदा सद्ब्र-
ह्मसाधनम् ॥ ३ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपू-
जितं नित्यं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओं अस्य श्रीगायत्रीसहस्र-
नामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषिः । श्रीपरमार्थगायत्री देवता ।
ओं वीजम् । श्री शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षार्थं
गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen श्री
सरस्वत्यै नमः ॥ १ ॥ ओं सत्यै नमः । ओ मातृ नमः । ओ भूर्भु-
वःस्वःस्वरूपिण्यै नमः । ओ सत्यायै नमः । etc

Schliesst इतीदं देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदा-
गमोद्भूतं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सावं सर्वस्वभूतं मे रहस्यं
चिदिवीकसाम् । पुण्यं यशस्करं दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥
ब्रह्मोत्पत्तिकरं ब्रह्मसाधनैकरसायनम् । कारणं सर्वसिद्धीनां त्रिपदी-
तत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रश्मनं महापातकनाशनम् । यः पठे-
त्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्या परं पुत्रो
लक्ष्मीवानभिजायते । यः पठेत्सततं रात्रौ शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥
अद्वयाश्रयया वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्चयामी पठेज्जप्ता
श्मशाने वा चिताग्रतः ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति
पदे पदे । यः पठेद्भीमवारं तु प्रयतः शक्तिसनिधौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्र
पूजयित्वादी वामाचारपरायणः । तस्य सुरत्तपीठस्था चतुर्मुखसमन्वि-
ता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 Bl 9 Linien Etwa 1790

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schüler in die Tantra-
lehre einführt Aus dem Rudrayamala Beginnt श्री अस्य श्रीगु-
रुस्तोत्रमन्त्रस्य हस ऋषिः । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text
fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्र-
सादान्महास्वामिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरा-
सुरपत्न्याः । सचराचरजन्तूनां किं सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 Bl, 9 Linien Etwa 1810

Turiya Tripurāsahasranaman aus dem Rudrayamala. 211
Verse Beginnt समाध्युपरतं काले कदाचिद्विजने वने । परमान-

न्दसदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ
भवानन्दकारण ब्रूहि शकर । योगीन्द्रपार्थ देवेश पूर्णप्रेमसुखामुधे ॥ २ ॥
कृपया यदि (lies वद) मे शभो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभिरव
उवाच ॥ निर्भरानन्दसदोह शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसि-
न्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचक्ष्णादेवी चिन्तयामि तत
शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगो-
प्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव स्तुवतो देवी
ध्यायतो ऽनुक्षणं मम । सुवसदोहसंभावो ज्ञानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्द प्रजायते । एवं य
क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18 10 18 Bl 9 Linien Etwa 1830

Balatripuranumasahasra tausend Namen der Göttin Balatri-
purasundari aus dem Rudrayamala. Eine von dem vorhergehenden
Mⁿ wenig abweichende Fassung Beginnt समाधुपरत काले
कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ श्रीदे-
व्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारण ब्रूहि शकर । योगीन्द्रपार्थ देवेश
प्रेमपूर्ण सुधानिधे ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शभो सुगोप्य मयि
कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसदोह शक्तिभावेन जायते ॥
लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुचक्ष्ण देवी चि-
न्तयामि तत शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये ।
सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen
mit आनन्दसिन्धुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपा-
थोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

26/8 7 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Tripurasundarisahasranaman, tausend Namen der Göttin
Tripura aus dem Rudrayamala 127 Verse Beginnt श्रीपार्वत्यु
वाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देव्यास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्र-
नामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितुं देव ममेका वर्तते ऽधुना ।
कृपया केवल नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥
मन्त्रनामसहस्र ते कथयामि वरानने । गोपनीयं प्रयत्नेन धृत्वा नित्य
तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओ अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्री-
महादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐ
वोज श्री शक्ति स कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्तये जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी
सीम्या सुपुष्पा सुपमावती । मनोज्ञा सुभगा स्तोम्या शोभना ल-
लिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन य स्तुवन्देवी पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति
सकला सम्यक्सपद कामरूपिण ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य
विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुति विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी
जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bl., 6 Linien Schrift von 1850

Dal sinā alil ataca ein an die Dakṣiṇakālī gerichtetes Gebet
zur Vernichtung der Feinde Angeblich aus dem Rudrāyamala
wahrscheinlich aber aus späterer Zeit 23 Verse Beginnt कैला-
सशिखरारूढ शंकर वरद शिवम् । देवी पप्रक् सर्वज्ञ सर्वदेवमहे-
श्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश देवाना भोगद प्रभो ।
प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्य यद्यत्प्रिय प्रभो ॥ २ ॥ शत्रूणा येन नाश
स्यादात्मनो रक्षण भवेत् । परमेश्वर्यमतुल लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसपत्न्यरी शुभाम् । सर्वदेवेश-
देवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रयामले महा-
कालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवच सपूर्णम् ॥

1229.

१1/12 10 Bl. - bis 1° Li len Etwa 1850

Devī sūktavarṇana in 78 Anuṣṭubh Angeblich aus dem
Rudrāyamala Nach der Tödtung von Mahiṣasura priesen Brahman
Viṣṇu und Śiva die Devī jeder mit einem Hymnus welche Sara-
svatīśukta Lakṣmīśukta, Mahakālīśukta heissen Beginnt राजी-
वाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञ भूय किञ्चिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य
येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol 10a इति श्रीरुद्र-
यामले वृत्ततन्त्रे (?) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकाया देवीसूक्तवर्णन
नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Maha-
kalidhyana, Mahalakṣmidhyana Mahasarasvatīdhyana Sieh Flor
MSS 358 359

1230.

6/11 11 Bl. 9 bis 11 Linien Geschrieben 168° von Padmanābha

Batul abhairavas hasranaman die tausend Namen des jugend-
lichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrāyamala in 145 Versen
Anfang कैलाससानुसविष्ट वैलोक्यप्रभव भवम् । पप्रक् जनतालम्बा
जगदम्बा कृताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किं त्वया जगदीशेन

जगदाधार जयते । तन्मे वद विभो शश्वदधंदेहास्मि ते यतः ॥ २ ॥
शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्व महान्वटुकभैरवः । नाम्ना सहस्र
तस्मैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमि-
च्छामि तन्नामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्य वा न मे गोप्यं तवास्मि
यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhurava sind in folgender alpha-
betischen Ordnung angegeben v k bh kh g j m c dh d gh ch
t n p s ś h y r l ks

Schluss एतत्सोच महादेवि सर्वस्वं मे न संशयः । त्रिसधं यः
पठेत्तस्य बालो बटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तद्गृहे सर्वसी-
ख्यविवर्धनः । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखघ्नकरः ॥ १४४ ॥ सर्वान्का-
मान्पूरयति सत्य सत्य वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22,12 7 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1720

Apaduddharabotukabhairavastarañja, Verehrung des jugend-
lichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit In der Mitte
finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind
zu etwa 140 zusammengeschrunpft Aus dem Rudrayamla (Viṣṇu-
sāroddhāra) Beginnt मेरुपृष्ठसुखासीन देवदेव त्रिलोचनम् । शंकर
परिपप्रह्य पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वध-
र्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादिषु । आपदुद्धारण मन्त्र सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ २ ॥
सर्वेषां चैव भूतानां हितार्थं वाञ्छितं मया । विशेषतस्तु राज्ञा वै
शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् ।
वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥
शृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविना-
शनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोगाणां ज्वरादीनां विशेषतः । नाशनं
स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिमं प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयानां च नाशनं
सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥
आपदुद्धारणं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्रं राज्यभो-
गप्रदं नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुच्यते देवीप्रणवमुच्यते । वटुकायेति
वै पञ्चादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोपं
परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ जजाप परया भक्त्या etc

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Trigunadhyāna*
Die erste lautet अथ सात्त्विकं ध्यानम् । वन्दे बालं स्फटिकसदृशं
कुन्तलोन्नासिवक्त्रं दिव्यैः कल्पैर्नवमणिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्नं चिनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां वटुकमनिशं शूलखड्गी
दधानम् ॥ १ ॥

1232.

1/11 7 Bl 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharabatukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht
in Vers 63 ab

1233.

18/8 10 Bl 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabatukabhairavastotra aus dem Rudrayamala
83 Verse

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप
परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतोप परम प्राप्य भैर-
वस्य महात्मन । इदं स्तोत्रं पठेन्नित्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनी-
लकुन्तलमलक्तकरक्तवर्णं मीनीसुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याण
कीर्तिकमनीयकपालपाणिं वन्दामहे वटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234.

1/9 7 Bl 10 Linien Etwa 1790

Āpaduddharabatukabhairavastotra

Schliesst इति श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोप
परम प्राप्य भैरवस्य प्रसादतः ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी ।
भैरवस्तु प्रदृष्टो ऽभूत्सर्वज्ञ परमेश्वर ॥

1235.

14¹/₅/10 30 Bl 5 Linien Schrift von 1844

Āpaduddharabatukabhairavastotra 82 Verse

1236.

13¹/₂/8 28 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1840

Batukabhairavasahasranaman aus dem Bhairavatantra 150
Verse Beginnt कृत्वा मूर्ध्नि सहस्रपत्रकमल रक्त सुधा[न्वितं] दिव्य-
स्त्रीपरिचर्यमाणमनिशं स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भग-
वती रक्तामपूर्वासने खलोके शमनन्तमाशु लभते राज्यासदं भूतले ॥ १ ॥
श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिमुलभे देवनायकवन्दिते ।
भक्तानां कामसिद्ध्यर्थं निदानं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ २ ॥ विनैव न्यासजा-
येन पूजया न विना भवेत् । विना काथादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव
च ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्दं ऋषिः ।
त्रिष्टुपं हृन्द ॥ वटुकभैरवो देवता । व वीजम् । ह्रीं शक्तिः । अभी-
ष्टसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ वटुकः कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

कर । भैरवो भीतिहा द्रप कन्दर्पो भीनकैतन ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis ks

Schliesst पूजयेद्वारयेद्वापि स्वमेन सुसाधक । पठेद्वा पाठ येद्वापि यथाविधि सुरप्रिय ॥ १४७ ॥ शत्रुतो न भय तेषां नास्ति चौरास्त्रज भयम् । ज्वरादिसंभव वापि सत्य सत्यं महे-
श्वरि ॥ १४८ ॥ भैर वाराधनशक्तो यो भवेत्साधक प्रभो । सदा-
शिव स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराज
सेवनविधौ वै य (fehlerhaft) अमा सेदुप पुंस पञ्चविधा भवन्ति
नवधा ह्यष्टौ महासिद्धयः । चोणोपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भ-
वेद्भूयसा भीन मानव (?) यो जपे (जपो MS) विदधते मूर्ध्नि प्रभो
ह्यक्षताम् ॥ १५० ॥

1237.

19/9 5 Bl 7 Libien Etwa 1800

Bulatripuratrailokyavijaya avaca, eine Gebetsformel an die
Göttin Tripurasundari aus dem Rudrayamala 38 Verse Beginnt
भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रवियहम् । त्रैलोक्य-
विजयं नाम रहस्यं देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ या देवी त्र्यम्बरा
बालात्रिपुरा (MS त्रिक्लला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या
महात्रिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्या कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् ।
त्रैलोक्यविजयं नाम श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥
देवदेवि महादेवि बालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भं परं तत्त्वं लक्ष्मी
सर्वधनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्य मे रहस्यं च गुह्यं त्रिदशगोपितम् ।
प्रवक्ष्यामि तव स्नेहाब्जाख्यं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यद्वृत्ता कवचं
दिव्यं मातृकाचरमण्डितम् । नारायणो ऽमितान्दैत्याञ्जघान रणम-
ण्डले ॥ ६ ॥ शम्बर कामदेवो ऽपि बलं शक्तो जघान हि । कुमा-
रस्तारकं दैत्यमन्थकं चन्द्रशेखर ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वा
तापि कुम्भसंभवः । कवचस्यास्य देवेशि पठनाद्वारणादपि ॥ ८ ॥

अपि स्याद्विष्णुमूर्तिं पङ्क्तिं ह्यहम् उदाहृतम् । बालासरस्वती
देवि देवता त्र्यम्बरा मता ॥ १४ ॥ बीजं तु वाग्भवो प्रोक्तं शक्तिं
शक्तिरुदाहृता । कीलकं कामराजं तु फडाशावन्धनं तथा ॥ १५ ॥
भोगापवर्गसिद्धये विनियोगं प्रकीर्तितम् ।

Schliesst जित्वा रिपुकुलं घोरं कल्याणगृहमाविशेत् । वज्रनोत्तेन
किं देवि धारयेन्मूर्ध्नि सततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्यं परमा-
युयंशं श्रियम् । गुह्यातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोजिषत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10 28 Bl 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Bālāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balatrapurasundari, angeblich aus dem Rudrayāmala 220 Verse Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्नविचित्रिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्रं तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परमं गुह्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपरं पुण्यं सर्वसंपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न शयः ॥ ४ ॥ ओं अस्य श्रीबालात्रिपुरायाः सहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः पङ्क्तिस्कन्दः समस्तप्रकटगुप्तरश्च्रीबालात्रयचरादेवीसर्वार्थसाधने विनियोगः । स्त्री बालाकात्यायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bl 10 Linien Etwa 1750

Bhavanīharaca, das Amulet der Bhavani, aus dem Rudrayāmala, in 15 Versen Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यातमन्त्रयन्त्रादिकं शुभम् । भवान्या कवचं ब्रूहि यद्यहं तव वल्लभा ॥ १ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागुह्यं महागोप्यं भवान्या सर्वकामदम् । कवचं मोहनं देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्यं देयं च सर्वं कवचं न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धिदं न हि ॥ ३ ॥

1240.

24/6 25 Bl 5 Linien Etwa 1720

Bhāvanīsahasranaman, tausend Namen der Bhavāni Aus dem Rudrayāmala Hier in 250 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानोपरतमासीनं प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशिरोरत्नरञ्जिताङ्घ्रियुगं प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देव बद्धाङ्गलिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयोऽस्ति महान्मम । रहस्यं किञ्चिद्विदामि प्रष्टुं त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देवतायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्दिवानिशम् । पठ्यतेऽविरतं नाथ त्वत्तत् किमपरं परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महालक्ष्मीः शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसरस्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11 6 Bl, 15 Linien Schrift von 1714

Bhavānisahasranāman Hier in 207 Versen

1242.

21/12 14 Bl, 9 bis 12 Linien Etwa 1730

Bhavānisahasranāman

1243.

23/11 10 Bl 13 Linien Etwa 1700

1) *Bhavānisahasranāman* In 206 Versen

2) Fol 8a *Laghustāra*, ein Hymnus an Tripurā in 22 Śāradulavikrīḍita Versen Beginnt ऐन्द्रस्त्रैव शरासनस्य दधती मधेल-
लाट प्रभा शीक्री कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एपासी
त्रिपुरा इदि द्युतिरिवोष्णाशो सदाहस्थिता किन्धादः सहसा पदै-
स्त्रिभिरधं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

Schliesst सावय निरवयमस्तु यदि वा कि वानया चिन्तया
नून स्तोत्रमिदं पठिष्यति जने यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । सचिन्त्यापि
लघुत्वमात्मनि दृढ सजायमान हठात्त्वद्गतया मुखरीकृतेन रचितं
यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil
der Pañcāstavi Kavyamālā III, 9 Sieh Num 465

3) Fol 10a *Īśvarībhagavatīstotia*, ein Gedicht an Sarasvatī
in 16 Versen Beginnt धिपणा धीर्मतिर्मेधा वाग्बिभवा सरस्वती ।
गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst अमरशतनताङ्घ्रिः कामधेनुः कवीना दहतु कमलहस्ता
भारती किल्विष मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9 36 Bl, 6 Linien Schrift von 1794

Bhavānisahasranāman in 260 Versen In dieser Handschrift
gehen fünf Verse als Einleitung voraus Beginnt यन्नामस्मरणात्कृ-
त्तकार्यमिद्विभवेनृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमर्चदमम् ॥ १ ॥
अकुल ~ ~*) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिवन्ती कण्टकाभ-
चयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांक्षोषयन्ती जयतु जगति देवी
सुन्दरो क्रीडयन्ती ॥ २ ॥ etc कैलाशशिखरे रम्ये etc

Schliesst -- देवतानां देवता या ब्रह्मादीर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥
भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

*) Vielleicht akulam abhipatanti

1245.

20/9¹/₂ 9 Bl., 6 bis 7 Linien Etwa 1820

Bhāṇīśahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्ये etc und schliesst im vierundsiebzigsten Vers सर्वाक्षरमयी शक्तिरचरण-वभाषिणी । सिन्दूरारणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/15 18 Bl., 14 Linien Etwa 1830

Meghamālā, über die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala, in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Rāndri Meghamālā überein Beginnt नमस्कृत्य महादेवं भैरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरैः ॥ सिद्धगन्धर्वकैशेव विद्याधरैश्च संयुतैः । मालाधरैस्तथा यक्षैर्मरणैश्चामरसंयुतैः ॥ Sieh Catalogue Indri Office p 1127 b

1) Fol 3 b gurbhalaksana 2) Fol 7 a arghakānda 3) Fol 8 a vātalaaksana meghbhalaksana-vidyullaksana tathalayoga 4) Fol 9 b meghāhvāna 5) Fol 11 a vāyudhāranadīśāndi-āphala 6) Fol 13 b samvatsaragunaguna 7) Fol 14 b cakroddhāra 8) Fol 15 a varśādbhūtiphalāphala 9) Fol 15 b mantriphalāphala 10) Fol 16 b grahacāra 11) Fol 18 a kūmacakra 12) Fol 18 b vayasūta Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstück vom Ganzen

1247.

20/10 17 Bl., 7 Linien Geschrieben im J 1718 für Kī orasū hajf

Ramacandrasahasranāman, tausend Namen von Rāma, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापक्षिगणावृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्मवेष्टिते प्रमथावृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभिते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरी । उपविश्य कथा शृण्वच्चक्रतुस्तौ मुदान्वितौ ॥ ३ ॥ भक्त्या शम्भु प्रणम्याथ पार्वतो परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरणनाथ चाहि मा दुःखसागरात् ॥ ४ ॥ नान्दा सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमथाधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch geordnet, dass mit k begonnen, ks als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थः कमलानाथः कीदण्डी कामनाश्रयः । कामुकी काननस्थश्च कीशल्यानन्दवर्धनः ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरत् । नरो न लिप्यते पापैर्मुक्ति मुक्ति च विन्दति ॥ १९२ ॥ Florentine MSS Num 368

1248.

15¹/₂/9 20 Bl 9 Linien Geschrieben von Bhavānirāma im J 1797
Ramasahasranāman In 107 Versen

1249.

20/9 9 Bl 9 Linien Etwa 1890

Syamastottarasahasranāman, 108 meistens mit *maha* beginnende
Namen der *Syamā* (i e Durgā) aus dem Rudrayamala Beginnt
महाकाल प्रवक्ष्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्यं परमं पुण्यं सर्वत्र
भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्म-
हाचण्डो महाकालो महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा
महोद्भवा । महाशुभा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst य इदं कीर्तयेन्नृत्तया विषमस्थो भवेद्यदि । लोहपञ्ज-
रमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासतां यान्ति भवेत्सर्वज-
नप्रिय । अचला श्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः । सग्रामे विज-
येच्छत्रून्खगवत्पन्नगानिव ॥ न विषं क्रमते देहे न मृत्युं पावके जले ।
नाकाले मरणं तस्य कदाचित्संभविष्यति ॥ यः यः कामयते कामं तं
तं प्राप्नोति नित्यम् । वज्रना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

1250.

21/9¹/₂ 18 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1810

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem
Devībhāṣyatantra Das erste Blatt fehlt.

1) Foll 2 a—4 b *Mahāganapatiṃantrodḍhuravidhau* Die
zweite Linie beginnt श्रीदेव्याय ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य ज-
गत्प्रभो । मन्त्रं यन्त्रं स्तव वर्मं नाम्नां सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजा श्रोतुमह-
त्त्वतो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभैरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो
गणेशो विघ्ननायक ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति श्रुत ।
पञ्चाङ्गमखिलं तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तत्रादी ते प्रवक्ष्यामि
मन्त्रोद्धारं सुरेश्वर । यन्त्रोद्धारं लयाङ्गं च महागणपते शिवे ॥

2) Foll 4 b—11 a *Maḥāganapatiṃaradaḡaṇesaṃtiṃyapūjāpa-
ddhatuarnana* Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ अथाहं पठति वक्ष्ये
महागणपते पराम् । गद्यैकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ ओ
साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासनं बद्ध्वा मूलेन चिराचम्य स्वशि-
रसि सहस्रारपद्मे सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं शुक्लानकार-
ध्यात्वा नत्वा etc

3) Foll 11 a—12 b *Mahāganapatiṃaraca Vajrapāṇiṃ*
Beginnt ओ श्री भैरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मनः । कवचं ते प्रवक्ष्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिदेवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थे महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोगः ॥ आ विघ्नेशं विश्ववन्द्यं सुविपुलयशसं लोकरक्षाप्रदं साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनमुमतिं पार्वतीप्राणसूनुम् । पाथं सर्वसुरेन्द्रात्सुरमुनिगणैः साधकैः पूज्यमानं कारुण्येनान्तरायामितभयशमनं विघ्नराजं नमामि ॥

3) Fol 12 b—19 b *Mahāganapatiṇāmasaḥasā* Beginnt. श्रीभैरव उवाच ॥ ओं शृणु देवि रहस्यं मे यत्पुरा सूचितं मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्गणनाथस्य वरदस्य महात्मनः । श्रोतुं नामसहस्रं मे हृदयं प्रोत्सुक्यते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राञ्चो त्रिपुरनाशे तु जाता विघ्नकुलाः (?) शिवे । मोहने मुह्यते चेतस्ते सर्वे बलदर्पिताः ॥ तदा प्रभुं गणाध्यक्षं स्तुत्वा नामसहस्रकैः । विघ्नहरात्पलायन्ते कालरुद्रादिव प्रजाः ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽहं त्रिपुरान्तकः । तमद्यापि गणेशान स्तौमि नामसहस्रकैः ॥ तद्व्य तव भक्त्याहं साधकानां हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्यं नामसहस्रकम् ॥

Schliesst: रणे राजभये द्यूते पठेन्नान्नां सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादतः ॥ इतीदं पुण्यसर्वस्वं मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥

1251.

13/7. 11 Bl., 6 Linien Etwa 1700

Zwei Stücke aus dem Devīrahasya

1) *Mahāganapatikavaca* Vajrapañjara. Sieh die vorübergehende Handschrift Num. 3.

2) *Mahāganapatistotra*, ebenfalls aus dem Devīrahasyatāntra. 18 Verse. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतिर्विभो । स्तोत्रमङ्गतमं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वतः ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्रं तत्त्वनिरूपणम् । जीवस्याङ्गे कर्त्ता शीघ्रं जीवन्मुक्तिप्रदायकम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिदेवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवन्मुक्तिकामनार्थे महागणपतिस्तवपाठे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । द्विचतुर्दशवर्णभूषिताङ्गं शशिसूर्याभिविलोचनं सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमक्षसूत्रं भ्रमयन्तं हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगीतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्वा-
चावह्निं निशामुखे शवगृहे शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मेरमुखाश्रुजाः
प्रतिदिनं लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्वर्वेश्यास्य वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमौ
समस्ता नृपाः ॥ १ ॥

Schliesst पञ्चाङ्गं च गणेशस्य रहस्यं मम पार्वति । विना शि-
ष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दानं न दातव्यं
विना दानं न ग्राहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाच-
रेत् ॥ १७ ॥ पटल पद्मतिं चर्म मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्र पञ्चाङ्ग-
मनिशं गोपनीयं स्वयोनित् ॥ १८ ॥

1252.

19/9½ 2 Bl., 9 Linien Ltwa 1810

Mahāganapati-kāvaca Vajrapañjara, in 22 Versen

Schliesst इति गुह्यं स्वकवचं महागणपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं
पूज्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10 16 Bl., 9 bis 10 Linien Ltwa 1790

Rāmasahasranāman aus dem *Brahmayamalatantra* (Śrīśīpra
Śaṅsayaṃ) in 198 Versen Das erste Blatt fehlt Sieh Catal Oxon
Num 152 Fol 2 beginnt in der zweiten Hälfte des sechsten
Verses [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्यं
रामचन्द्रस्य रकाराक्षरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्वं यद्यहं तव
वज्रभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुरुषा वापि श्रुत्वा ब्रह्मत्वमाप्नुयुः ।
तद्रहस्यं समासेन वदस्व कर्णानिधे ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥
महागुह्यं महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महासिद्धिकरं पुसा महा-
व्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहर साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् ।
राज्यं देयं शिरो देयं देयं स्त्रीपुत्रकं प्रिये । आत्मतुल्यधनं देयं न
देयं रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्रं देवानामपि दुर्लभम् ।
न प्रोक्तं कस्यचित्क्वापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि
शृणुष्व सुभगानने ॥ ११ ॥ ओम् अस्य श्रीरकारादिश्रीरामसहस्रना-
मस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री छन्दः ।
श्रीरामचन्द्रो देवता । श्री रां स्त्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओम् अव्य-
क्तादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोक्षार्थं जपे विनियोगः ॥ ओम्
श्रीभगवन्नारायण ऋषये नमः शिरसि । etc

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse रामो रा-
माकरो दीप्तो रक्तनेत्रो रमापतिः । रणभूमिबिहारी च रक्तपादो

ऽरुणद्विः ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराड्विः ।
रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von
Rama beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei
pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्रवणयोर्मध्ये शालग्रामस्य सनिधौ । एकाहारी
भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १९३ ॥ नित्य भक्त्यार्चयेद्विष्णु
स मुक्तः सर्वपातकैः । श्रीराम च हनूमन्तं सुग्रीव च विभीषणम् ॥ १९४ ॥
अङ्गद जाम्बवन्त च स्मृत्वा पापैः प्रमुच्यते । राजद्वारे च सग्रामे
नदीनदसमुद्रके ॥ १९५ ॥ दुर्भिक्षे विग्रहे घोरे श्मशाने च चतुष्पथे ।
यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्भुवम् ॥ १९६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति
दुर्लभं सुलभ भवेत् । सत्य सत्य पुनः सत्यं गोप्तव्यं पशुसनिधौ ॥ १९७ ॥
तत्र भक्त्या मयाख्यात नाख्येय यस्य कस्यचित् । इह लोके सुखी भूत्वा
परे मुक्तो भविष्यति ॥ १९८ ॥

1254.

28/11¹/₂ 5 Bl. 8 Linien Etwa 1770

Ramacandranāmastōtaraśata aus der *Hiranyagarbhasaṃhitā*
48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदर स्त्री-
युतो खः]शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुणः । गीर्वा
पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाकृतो यात्राजन्मविवाहकार्यसमये
कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्य(वायु)सहिता ब्रह्मा-
ण्डलिङ्गाग्रयः कूर्मो वामननारदीयसहित विष्णुर्भविष्योत्तरम् । मा-
र्कण्डेयवराहधातिसहित श्रीब्रह्मवैवर्तक श्रीमद्भागवत त्रिशमुपरम
(korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ २ ॥ श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरिहरो
वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे यथाः ।
प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजश्चिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्तिधरश्च
लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen नमो नाथाय शार्ङ्गिणे ।
नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ ओ नमो विष्णु-
चन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमा-
त्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zu-
sammengeschrunpft

Schliesst विज्ञानद सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम् । यः पठेत्प्र-
यतो नित्यं श्रावयेद्वा समाहित ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु
च तपसु च । यत्फलं मुनिभिः प्रोक्तं तत्फलं समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सतत नरः । पुनरा-
वृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/31, 27 Bl., 8 bis 15 Linien etwa 1780

Kadimata, eins der Śoda-anityātāntra, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Sakti (nityā vidya) lehren. Die ersten sechs Patala mit Randglossen. Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln. Catalogue India Office Num 2538. Die Namen Pārvati und Īvara sind von mir hinzugefügt. Beginnt अनाद्यन्तो ऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायक ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वद्वंद्वतन्त्राणि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्याना षोडशाना च नव*) तन्त्राणि हस्तत्रयः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्ष्याज्जायते मतिविभ्रमः । तस्मात्तन्निरपेक्ष मे तन्त्रं तासा वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमत तन्त्रं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्य सर्वप्रयत्नेन गोपित तन्त्रचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben.

Das zweite Paṭala beginnt ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मद्रूपान्नित्यविग्रहान् । विद्यावतारसोपानभूतास्तत्पूजन तथा ॥ Das dritte अथ षोडशनित्याना क्रमाद्विद्यास्तु षोडश । वाराह्या. कुरुकुलाया आत्मनो ऽष्टाक्षरस्य च ॥ १ ॥ भूताना च वलेशैव क्रमाद्वन्त्राञ्चकृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते माधुसक्तेर्तेलिपीना प्रागुदीरिते ॥ २ ॥ Das vierte अथ षोडशनित्यानामादायाः पूजन प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्य सर्वायंसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा काम्य शृणु त्व पटलैस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति मुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das fünfte [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्या समाहितः । मन्त्रात्मनस्ते सायुज्य सिध्यत्येव न मग्नयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पादार्घ्याचमनस्नानवसनाभरणानि च ॥ २ ॥ Das sechste अथ षोडशनित्याना नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिकं च काम्यं च वक्ष्ये ऽह शृणु शाकरि ॥ १ ॥

1256.

27/11 75 Bl., 8 bis 11 Linien Bengali Schrift

Gautamīyatantra, ein Vaiṣṇavatantra in 32 Kapiteln. Es behandelt den Kultus des Kṛiṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manoramā von Subhagānanda entnommenen Glosse Sundaribhāṣya, Nityāśodasakāṇḍava Candrayāna, Mātṛikatantra, Saṃmohanatantra, Vamaśeṣaratānttra, Bahurūpaśṭaka, Prastāracintāmaṇi Meruprastara

Dialog zwischen Gantama und Narada — Paginiert 16—57 59—91
 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17
 अथ दीक्षा प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम् । या विना नैव सिद्धः
 स्यान्नन्तो वर्षशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20 b) अथ द्वादश-
 शुद्धिश्च वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरे ॥
 Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पद्मगन्धेन तद्नेह मण्डलं च विशोधयेत् ।
 पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावद्विधत् ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27 b)
 अथ पुष्पाञ्जलिं करसमायतनमस्यत । हृत्पद्मसंस्थितं तेजं कुण्डल्य
 सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34 a) अथाग्नियजनं वक्ष्ये
 कृष्णमन्त्रानुसारत । धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥
 Adhy 12 beginnt (Fol 37 a) ततः प्रातः समुत्थाय कृतनित्यक्रियो
 गुरुः । कृतनित्यो ऽपि शिष्यस्तु निषीदेद्गुरुसनिधौ ॥ Adhy 13 be-
 ginnt (Fol 39 b) एव होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवता । दिक्-
 पालदेवताद्यापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कलशे चापि कृष्णैक्य
 भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40 b) चैत्रे मास्यथवा कृत्वा
 शुभर्चे गुरुशासनात् । द्वादशां शुक्लपक्षेण माधवे मासि तत्तिथौ ॥
 आरेभदमलाया वै पुरश्चर्या स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44 b)
 एव नित्यकर्मं कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्रं नित्यस्य
 पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45 a) त्रिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये
 गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोरुभयोः कार्यमन्येषां च तदात्मनः ॥
 Adhy 17 beginnt (Fol 48 a) ब्रूहि मे वालकृष्णत्वं तव सर्वज्ञकार-
 णम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt
 (Fol 50 a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोरुभयोः समान् । यान्कृत्वा
 साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53 b) अथा-
 परान्नप्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवं सम्यक्
 मद्यो देवत्वमृक्तिः ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55 b) कर्मान्तरमथो
 वक्ष्ये शृणुष्ववाहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्नन्त्रफलानि
 वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57 a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रा-
 न्ब्रवीहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरोः ॥
 Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23
 beginnt (Fol 61 a) गोपालं पिण्डसज्जां च कथयामि मुने शृणु ।
 यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परचेह च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62)
 अथ वक्ष्ये मनुवरं समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति
 करसंस्थिता ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65 b) अथातः सप्रवक्ष्यामि

रुक्मिणीवल्लभ मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकाना वल्लभो भुवि जायते ॥
 Adhy 26 beginnt (Fol 68a) अथापर प्रवक्ष्यामि मन्त्रराज सुदुर्ल-
 भम् । अवापुर्येन जप्तेन दिव्यज्ञान मुनीश्वराः ॥ Adhy 27 beginnt
 (Fol 70 b) कामश्चाष्टस्वराख्यः सर्गवान्मन्त्रनायकः । कृष्येति द्व्यक्षरः
 प्रोक्त कामपूर्वो गुणाक्षरः ॥ Adhy 28 beginnt (Fol 73a) एकाक्षर
 मनुवर विष्णोस्त्रिलोक्यमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्ति मुने मे
 ब्रूहि तत्त्वतः ॥ Adhy 29 beginnt (Fol 74a) अथापर मन्त्रवर
 वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥
 Adhy 30 beginnt (Fol 78b) सर्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारग ।
 स्वायम्भुव नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुर कृपाकर ॥ Adhy 31 beginnt (Fol 82b)
 देव्यै सर्वतन्त्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्णानुभवसंदर्शित्विविद्यायन्त्रि-
 भेदक ॥ Adhy 32 beginnt (Fol 86a) देव्यै योगयुक्तात्मयोगानु-
 भवदर्शक । साख्ययोगविशेषज्ञ कर्मयोगनिपेक्षक ॥ विना योगं न
 सिध्येत कुण्डलीक्रमण विभो । मूलपद्मे कुण्डलिनी यावन्निद्रायिता
 प्रभो ॥ etc

Kolophon माघे मासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्या शनि-
 वासरे । लिखित सोप्तदासेन बलरामस्य कारणं । सवत् विक्रमा-
 दित्यराज्ये १६९ शकाब्दा १५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu be-
 stimmen bleibt Kundigern überlassen. Meiner Ansicht nach ist die
 Handschrift nicht vor 1700 kopiert

1257.

21/9½ 15 Bl., 8 Lamen Etwa 1840

Fragmente des Gautamiyatantra Der Schluss von Adhyāya
 13 endet auf Fol 1b Adhyāya 14 schliesst Fol 9b Adhyāya 15
 schliesst Fol 11a. Von Adhyāya 16 sind 35 Verse erhalten
 Foll 14 15 enthalten 30, 36—59

1258.

24/11 46 Bl. 13 bis 15 Lamen Etwa 1750

Jñānānā Nityātāntra, eines der ältesten Tantra. Die gegen-
 wartige Handschrift enthält zwanzig Patāla und 88 Verse des ein-
 undzwanzigsten. Beginnt श्रीदेवुवाच ॥ गणेशनन्दिचन्द्रेशसुरेन्द्र-
 परिवारित । जगद्गन्ध कलाधीश किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥
 अक्षमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं पर ब्रह्म
 त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिखन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् ।
 ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ ३ ॥
 अकारादिचकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरूपेता बिन्दुव-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुसारेण देवेशि बिन्दुनैकेन मण्डिता । वि-
सर्गेण च बिन्दुभ्या सलमाभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyanakanda 4) Tripure
śipthapujavidhi. 5) Tripuresīyajanavidhi 6) Purvasmhasanavidhi
7) Dvitiyasmbhasane Rudrabhairavavidhi 8) Pancasmbhasanavidhi
9) Pancasmbhasanavidhi 10) Vihatripurasundarya dvadasabhedā
vivarana 11) Srividyaśodasakṣarivivarana 12) Srividyanayasamu
dravivarana 13) Srividyaśajjanavidhi 14) Mantraprayogavidhi
15) Suvarnaratnapuspapūjavidhi 16) Bijṣadhanavidhi 17) Japa
homavidhana 18) Homavivarana 19) Srividyaśutiyajanavidhi
20) Jnanadutiyajanavidhi. Das ganze Werk bestand aus 23 Patra
Sieh Catal. Indira Office Num 2552

1259.

28¹/₂/13 10 Bl 15 b s 19 Linien Geschrieben von Jayakṛṣṇa im
J 1831

Dattatreyatantra in 22 Patra (A) Das erste Kapitel enthält
die Einleitung und die Inhaltsangabe Beginnt कैलासशिखरासीन
देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृकृत्पावन लोकशकरम् ॥ १ ॥
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा पृकृते भक्तिवत्सलम् । भक्तानां च हितार्थाय
कल्पतन्त्रं च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधान-
कम् । कथयन्ते महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा
लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । आगमोक्ता पुराणोक्ता वेदोक्ता डामरे
तथा ॥ ४ ॥ उड्डीशे - - तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे
चतुषष्टे राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und
wieder sind notige Verbesserungen aus B entnommen

Pat 2 Maranaprayoga चिताभस्म विष युक्त धत्तूर चूर्णसयु-
तम् । यस्याग्ने क्षिपेद्भौमे सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भल्लत-
कोद्भव तैल छण्णसर्पस्य दन्तकम् । विषधत्तूरसयुक्तं यस्याङ्गे निक्षि-
पेन्नृति ॥ २ ॥ Pat 3 Mohana ईश्वरीबीजचूर्णं (B तुलसीबीज*)
सहदेवीरस*) पेययेत् । तिलकं च रवी वारे मोहनं सर्वतोऽजगत् ॥
Pat 4 Stambhana अथातः संप्रवक्ष्यामि अप्रिस्तम्भनमुत्तमम् । यस्यै
कक्ष्यै न दातव्यं नान्यथा शकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूकं चैकं
कौमारीरस*) पेययेत् । लेपमात्रशरीराणामप्रिस्तम्भं प्रजायते ॥ २ ॥
Pat 5 Vidvesana विद्वेषं नरनारीणां विद्वेषं राजमन्त्रिणम् । महा
कीतुकविद्वेषं शृणु सिद्धिं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ Pat 6 Uccatana येन
हृतं गृहं चैव कलत्रं धनपुत्रकम् । उच्चाटनं वधं कुर्याद्दुष्टदण्डो वि

धीयते ॥ १ ॥ Pat 7 Sarvajñavaśīkarana ब्रह्मदण्डी वचा कुष्ठं
चूर्णं ताम्बूलैर्न दापयेत् । रवी वारे कृते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥
Pat 8 Strivasīkarana रविवारे गृहीत्वा तु कृष्णधत्तूरपुष्पकम् ।
शाखालता गृहीत्वा तु पत्रं मूलं तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं
कुङ्कुमं रोचनं समम् । तिलकं स्त्रीवशं कुर्याद्यदि साक्षादुत्पद्यते ॥ २ ॥
Pat 9 (Fol 4a) Puruṣavaśīkarana गोरोचनं योनिरक्तं कदलीरस-
संयुतम् । एभिस्तु तिलकं कृत्वा पतिवशकरं परम् ॥ १ ॥ Pat 10
Akṣana आकर्षणविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिं प्रयत्नतः । राज्ञः प्रजायां
सर्वेषां सत्यमाकर्षणं भवेत् ॥ Pat 11 Indriyalakṣantuka इन्द्रजालं
विना रचा न करोतीति निश्चितम् । रचामन्त्रमहामन्त्रं सर्वसिद्धि-
प्रदायकं ॥ १ ॥ Pat 12 (Fol 6a) Yaksuṣimantīśādhana शृणु
सिद्धिं महायोगिन्यचिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणां सर्वे
मनोरथाः ॥ १ ॥ Pat 13 Rāṣayana गोमूत्रं हरितालं च अजा-
मूत्रं मनःशिलाम् । समं समं गृहीत्वा तु यावच्छुष्कं निषेचयेत् ॥ १ ॥
Pat 14 Kalyāṇana शृणु सिद्धिं महायोगिन्दत्तात्रेयं महामुने । मनु-
ष्याणां हितार्थाय मृत्युञ्जानं च कथ्यते ॥ १ ॥ Pat 15 Āharavar-
dhana दग्धकेनापि वृक्षस्य पीठं कृत्वा etc Pat 16 Anahara
भीमे कृकलासस्य etc Pat 17 (Fol 7b) Nidhidhṛṣṇa शिरीष-
वृक्षपद्माङ्गं कटुतैलेन पाचितम् । विषं चैव समायुक्तं धत्तूरबीजसंयु-
तम् ॥ १ ॥ Pat 18 Bindhyagatbhadhāraṇa काकबन्धा जन्मबन्धा
मृतवत्साय क्वचिच्छ्रियः । तासां पुत्रो हितार्थाय शुभुना कथितः
पुरा ॥ १ ॥ Pat 19 Janmabandhyadīnam putrakāraṇam गर्भं
संजातमात्रेण (गर्भस्थानमात्रेण A) पचान्मासात्सवत्सरात् । म्रियते द्वि-
त्रिवर्षाद्वा यस्यां सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Pat 20 Jayavāda मार्गं
शीर्षस्य पूर्णायां शिखिमूलं समुदरेत् । बाहौ शिरसि वा धार्यं वि-
वादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Pat 21 Vajirāṣa वलेन नारीपरि-
तोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि शीघ्रम् । अतो वलार्थं रतिलम्पटस्य
वाजीविधानं प्रथमं परीक्ष्यम् (MS प्रथमेव निश्चयेत्) ॥ १ ॥ Pat 22
Bhūtagrahaṇīvarana Sambhavyaḥśāstram vīśāṣikā bhāṣana श्रीरा-
ख(ः)पद्मपुष्पं च रविवारे समुदरेत् । उद्भविष्ठां गृहीत्वा तु उद्भरोमं
च संयुतम् ॥ १ ॥

Schlesst गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्द-
धिगे हन्ते अप्रिवाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12¹/₂. 17 Bl 10 bis 13 Linien Schrift von 1846

Dattatreya Tantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bl 11 Linien Etwa 1780

Samkhyāyanatantra in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schülers Siva teilt das Tantra seinem Sohn Krauñcabhedana oder Kumara mit. Beginnt मध्येसुधाब्धि मणिमण्डपरत्नवेद्या सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाख्यविभूषिताङ्गी देवी भजामि धृतमुन्नरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रीञ्चभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसंस्थितम् । भारतीपतिवाल्मीकिशिष्यसयुतमोश्चरम् ॥ Sieh Lalmitra Notices Num 2259 Catalogue Ind. Office Num 2537 — Patala 2 beginnt जिह्वायमादाय करेण देवी वामेन श्वूनपरिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराढ्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रीञ्चभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नम पद्मगङ्गाङ्ग । वद दीक्षाविधिं तात तत्सर्वं सत्सनादयः (lies सत्सनादिकम्) ॥ Patala 3 beginnt चलत्कनककुण्डलोलसितचारुगण्डस्थला लसत्कनकचम्पकयुतिमदिन्दुविम्बाननाम् । गदाहतविपक्षका कलितलोलजिह्वाध्वला स्मरामि वगनामुखी विमुखवाञ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रीञ्चभेदन उवाच ॥ पूजाधारण्यन्त्रञ्च सर्वमन्त्रविशारद । अभिषेकविधिं तात वद मे कर्तुमाकर ॥

1262.

20/10 19 Bl 7 Linien Etwa 1820

Gayatryastottarasahasranaman aus dem Visnuyamala (Śrī stiprasaṁsayam) In 157 Versen Beginnt सतोष च गुरुं वन्दे सर्वसप्तप्रदायकम् । शान्तं सिंहासनाख्यदमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यद्विक्रमलद्वन्द्वं द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारकं द्विपदं वन्दे श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारग । श्रुतिसृतिपुराणानि रहस्यं त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञानं केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्ट त्वयाधुना । शृणु चक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

ग्रन्थादी विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्वीमि ते । Die Namen der Gayatri sind alphabetisch geordnet, und beginnen अचिन्त्यलक्ष्म्याव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Brihatstotra varitragara p 10 abgedruckt, und soll aus dem Devimahatmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10 20 Bl. 8 Linien Geschrieben von Bhūlidēvadatta im J 1734

Gāyatrīśahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra 199 Verse. Beginnt अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्म-विष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दासि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गो शक्ति । धियो कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलव्याधैर्मुक्तेस्त्यक्तैर्युक्तामिन्दुनिबद्ध-रत्नमुकुटा तत्त्वार्यवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्कुशकरा शुभां कपोल गुणं शङ्ख चक्रमधारविन्दयुगल हस्तेर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gayatri tat savitur etc geordnet.

Schliesst इदं रहस्यं परमं परं स्वस्थयनं महत् । यः स ह्यज्ज-पते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रून् जयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20 13 7 Bl. 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vyāmāla im J 1843

Caturvīṣaṭīgayatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gayatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt आ उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ आ आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दसां माता ब्रह्मयोगिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gayatrī heissen 1) Brahmagayatrī (die vedische Gayatrī) 2) Ramagayatrī 3) Lakṣmagayatrī 4) Hanumadgayatrī 5) Kṛṣṇagayatrī 6) Gopālagayatrī 7) Gaurāṅgayatrī 8) Viṣṇugayatrī 9) Mahalakṣmīgayatrī 10) Parāśurāmagayatrī 11) Nṛsiṃhagayatrī 12) Śaivagayatrī 13) Gurugayatrī 14) Sūryagayatrī 15) Agnigayatrī 16) Pavāṇagayatrī 17) Pṛthvīgayatrī 18) Gāṅgāgāyatrī 19) Candragayatrī 20) Hārīgayatrī 21) Tulīgayatrī 22) Gaurīgayatrī 23) Devīgayatrī 24) Kṛtrāyāmagayatrī (Kṛtrāyāma ist ein Name von Skandha). Eine fünf- und zwanzigste namens Lalitūlagayatrī ist zugefügt — Vgl. Florence Miss Aum 161.

1265.

22/10 90 Bl 7 Linien Schrift von 1883

Gopālasahasranāman, tausend Namen von Kṛṣṇa Aus dem
Sammohānatantra, in 190 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये
गौरी पृथ्वी शकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्व स्मृष्टिसहारकारकः ॥ १ ॥
त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभिः । नित्यं पठसि देवेश कस्य
स्तोत्रं महेश्वर ॥ २ ॥ आश्चर्यमिदमाख्यातं जायते मयि शकर ।
तत्प्राणेश महाप्राज्ञ सशयं हृदि शकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥
धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवल्लभे । रहस्यातिरहस्यं च यत्पृ-
च्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावान्महादेवि पुनस्त्वं परिपृच्छसि ।
गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen
ओ क्ली देव कामदेव. कामबीजशिरोमणि । श्रीगोपालो मही-
पालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे
सहस्रं च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ ओ तत्सदिति श्री-
समोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसवादे श्रीसतानगोपालसहस्रनामस्तोत्रं स-
पूर्णमगात् ॥ Sich Catl Indr Office Num 2536

1266.

11¹/₂/9 23 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1840

Gopālasahasranāman in 203 Versen

1267.

19/10 25 Bl 7 Linien Datirt मोतिचैवकृष्ण सवत् १९२२

Gopālasahasranāman in 192 Versen

1268.

27/10 10 Bl 9 Linien Bengali Schrift Europ. iscl. es. Papier von 1853

Gopālasahasranāman in 171 Versen — Vers 156—164 sind
auf dem letzten Blatt 104 wiederholt

1269.

23/11 5 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Gopulapatala Beginnt गोपालपटलं लिख्यते ॥ श्रीगुरु नम-
स्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आहितकं प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । कृष्णं कृष्णेति कृष्णेति
— (Lucie) तरशतं जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वकं शौचं गत्वा भूधोत्सर्गं
कृत्वा जलमृत्तिकाशौचं विधाय तत आचमनमेभिर्मनैः । केशवाय
नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । इत्याचमनम् । गो-

विन्दाय नम । विष्णवे नम । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नम । त्रिविक्रमाय नम । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नम । श्रीधराय नम । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नम । इति पादप्रचालनम् । पद्मनाभाय नम । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । सकर्षणाय नम इति दक्षिणासे । प्रद्युम्नाय नमो वामासे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणेनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc

Schliesst श्रीगोपालाय नम । माला मुद्रास्तथा नाम मूलमन्त्र एव च । अमी ते पञ्च सस्कारा परमैकान्तहेतव ॥ इति श्रीगोपालपद्धति पटल समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopalatarakamantra und ein Astadasaksaramantra

1270.

18/10 20 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1830

Gopalamantravidhi aus dem Sarasamgraha Die Verehrung des Gopala (d. i. Krishna) nach Art der Tantra Die Anrufung Gopjanavallabhaya svaha bildet die Hauptsache Nicht ganz vollendet Auf den Randern findet sich die Bezeichnung शि० च० Beginnt श्रीगोपालमनु वक्ष्ये सर्वसप्तप्रदायकम् । ग्रहचोरविपारिघ्न व्याधिदारिद्र्यनाशनम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिभोगमोक्षप्रदायकम् । विद्याविभवद नृणा विशिष्टकविताकरम् । समस्तवनिताचित्तराजवशकर परम् ॥

1271.

22/12¹/₂ 2 Bl 9 Linien Etwa 1650

Astadasaksara Gopalamantravidhi Beginnt ओमस्य श्रीअष्टादशाक्षरगोपालमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारद ऋषि । गायत्री छन्दः । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्तिः । योगनिद्रा कीलकम् । पञ्चपदी मन्त्रः । श्रीरुक्मिणीत्यर्थे जपे विनियोगः । इति सकल्पः । ओ श्रीभगवते नारदाय ऋषये नमः शिरसि । ओ गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । ओ श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । ओ कामबीजाय नमो गुह्ये । ओ स्वाहाशक्तये नमः पादयोः । ओ योगनिद्राकीलकाय नमः सर्वाङ्गे । ओ मन्त्राय पञ्चपदै नमो बाह्याभ्यन्तरतः । ओ श्रीरुक्मिणीत्यर्थेजपेविनियोगाय नमो ऽङ्गली । इत्युप्यादिन्यासः ॥ १ ॥

Schliesst ततो ध्यानम् ॥ मत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं विद्युताम्बरम् । द्विभुजं ज्ञानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवाचीत

सुरद्रुमतलाग्रयम् । दिव्यालकरणोपेत रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का-
लिन्दीजलकलोलसङ्गिमारुतसेवितम् । चिन्तयश्चेतसा कृष्ण सुक्तो भवति
सहतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272

33/13 265 Bl 10 Lin en Etwa 1770

Lanthasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen
Anzahl von einschlagenden Schriften von Kṛṣṇānanda Beginnt
नत्वा कृष्णपदद्वन्द्व ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरु च ज्ञानदातार कृष्णा
नन्देन धीमता ॥ तत्तद्व्यगताद्वाक्यान्नाथं प्रतिपद्य च । सौ-
कार्यार्थं च सचेपात्तत्त्वसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse
findet sich im Catal Oxon Num 149 Die folgenden Werke sind
dort nicht genannt Agamottara 185a Ekavirakalpa 161a 169b
Kalikrama 37a Īṣṭānāntara 251b Garulatantra 91b Guptir
nava 102a Tārānāva 161a Tārānāntara 188b Devyagama 1a
Vāyavakresvara 258a Nīlasarasvatātāntara 156b Pīṅgalamata
3a 5b Bhatta 36b 39b Bhūtadānam 115b Mahogra 246a
Māṭṛiyamala 10b Lakṣmīkūṭarnava 30a Vaisnava 35b 39b
Suddhesvarātāntara 232a Srividya 255a Somabhujagavalī 168b
Svachandasamgraha 42a 170b

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lucken nach
Fol 166b

1273

27/13 64 Bl 10 Linien Die alten Blätter reichen bis Fol 61a und
sind um 1650 geschrieben

Saradatilaka eine der ältesten Schriften über die Geheimnisse
der Tantrischen Schule von Lakṣmanadeśikendra Sohn von Kṛṣṇa
Enkel von Vijaya Die Handschrift enthält neun Patala und einen
Teil des zehnten Das vollständige Werk umfaßt 25 Patala Be-
ginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगन्तव्यश्चाशदणं क्रमाद्व्याप्तयेन चरा
चरात्मकमिदं शब्दार्थरूपजगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे सुकृतिनश्चेतन्य
मन्तर्गतं तद्वै ऽव्यादनिश्च शशाङ्कसदनवाचामधीशमह ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxon Num 160

1274

22/10 6 Bl 6 Lin en Geschrieben von Ramakavara im J 1849

Malāmṛtyumjajajapavudhi, Anrufung von Padma als Mṛ-
tyumjaya d. h. als Besieger des Todes Angeht aus der Śarada-
writung jedenfalls das Śaradatilaka gemeint ist Dort findet sich
dieses Stück nicht Beginnt अथ शारदोक्तमहामृत्युजयविधि ।
प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादी भूतशुद्धि
प्राणप्रतिष्ठा च कृत्वा । अबेत्यादि तिथौ मम वा यजमानस्य सर्वा

रिष्टनिवृत्तिपूर्वक सकलाभीष्टसिद्ध्यर्थे आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थे श्री-
महामृत्युञ्जयमन्त्रजपमह करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers अम्बक
यजामहे u s w, welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen
Wörter und Silben desselben werden in gekunstelter Weise in die
Anrufungen mit namis eingeflochten

1275.

10/6 6 Bl., 5 Linien Geschrieben in Devāgarīmadhye von Rāma
prasada im J 1862

Mahamrityumjayajapavidhi, angeblich aus dem Śrīmadatilaka
Weicht von der vorheigehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab

Schliesst अथ प्रार्थना ॥ मृत्युञ्जय महादेव चाहि मा शरणा-
गतम् । जन्ममृत्युजरारोगे पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ तावकस्त्वन्नतप्राणस्त्व-
च्चित्तो ऽहं सदामृदु । इति विज्ञाप्य देवेश जपेन्मृत्युञ्जय मनुम् ॥

1276.

22/12 17 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben von Sukadeva, Sohn
von Savaji im J 1653

Mrityumjayavidhanavidhi, enthält ähnliche Vorschriften für
die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buch-
stabenformeln überladen Beginnt तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्च
चैत्रे स्याद्ब्रह्मदुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्ननाभः स्याज्ज्येष्ठे तु मरणं
ध्रुवम् ॥ आषाढे बन्धनाशः स्यात्पूर्णाथः श्रावणे तथा । प्रजानाशो
भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्रिते ॥ कार्तिके स्वर्णनाभः स्यान्मार्गशीर्षे
महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धन मोक्षश्च
फाल्गुने मासानां कीर्तितं फलम् ॥ Citirt werden das Śrīmadatilaka
und das Moharādottara Fol 9a Der eigentliche Gegenstand beginnt
auf Fol 10a

Schliesst न तत्र चौरस्य भय न दस्योर्न रोगसंस्त्राशनवातभी-
ति । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेदलोला ॥

1277.

22/10 8 Bl. 7 Linien Schrift von 1820

Mrityumjayajapavidhi, eine ausführlichere Behandlung des
selben Gegenstandes Beginnt शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा
ब्राह्मणे सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । संध्यादिकं शुचिवस्त्रप-
रिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्या चर्ममात्रशोधनं
[कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रह] गृहीत्वा । आचमनं
प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युञ्जयप्रीत्यर्थं

पद्मामृतपोडशोपचरिः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा ।
इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः
शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युजयरुद्रो देवता हृदये । पुरुषार्थ-
पादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकरुद्रप्रीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । यजामहे तर्जनीभ्या नमः । etc

Im Verlauf werden acht Avartana (Bittgänge) erwähnt, in denen verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gottheiten angerufen werden

Am Ende des Werkes folgt auf fol 8b ein unvollendeter Homavidhi. Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende

1278.

15/9 2 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1790

Mṛitpunjayamantroddhāra, ein kurzer Abriss desselben Gebets. Beginnt ओ त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । मृत्युजयमहारुद्रो देवता । मृत्युजयार्थे जपे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक अङ्गुष्ठाभ्या नमः । ओ यजामहे तर्जनीभ्या नमः । ओ सुगन्धि पुष्टिवर्धनं मध्यमाभ्या नमः । ओ उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्या नमः । ओ मृत्योर्मुञ्चीय कनिष्ठिकाभ्या नमः । ओ मामृतात् करतलपृष्ठाभ्या नमः । एवं हृदयादि । ओ भूर्भुवः स्व इत्यनया दिग्बन्धः । ओ र इत्यग्निप्राकारः । मूलेन व्यापकत्रयं कुर्यात् ॥ अथ ध्यान ॥ ओ चन्द्रार्काग्निविलोचनं स्मितमुखं पद्मं (ksa durch einen Riss entsteht) द्वयान्तस्त्रितं मुद्रापाशमृगाक्षमूवविलसत्पाणि हिमाशुप्रभम् । कोटीरेन्दुगलत्सुधामृततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं कान्त्या विश्वविमोहनं पशुपतिं मृत्युजयं भावये ॥

Schliesst भूर्भुवः स्वर्भुजद्वैतशक्तारीं जू सगर्वान्भृगु । आकाशो मनुचिन्दाब्जः प्रणवान्तो मनुत्तमः ।

1279.

21/10 8 Bl 6 Linien Etwa 1790

Kartavyayajanalāraṇa die gehörige Anordnung zur Verehrung des Kartavya von Raghunandana Sarman. Unvollendet. Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य निमित्यते यजनक्रमः ॥ तत्रार्दां मामविचारः । वैशाखश्रावणाश्विन-कात्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनां शुभा नेतरे । अष्टमाश्विपि शुक्लपक्षः । प्रतिपद्मारभ्य पौर्णमासं शुभम् ।

1280.

28/10 1° Bl 8 Linien Etwa 1820

Kāṭavyaryajunal alpa, das Ceremoniell des Kartavyaryajuna
B spielen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen
einer Zauberformel In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen
Beginnt वन्दे शम्भु सदानन्द शंकर कृष्णापरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्रा-
दैर्वन्दित नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजतादिप्रतीकांशं रजताद्रिनिवा-
सिनम् । पप्रच्छ शम्भु गिरिश गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्री-
देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देवारिवलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दि-
तेन्दुशिखामणे ॥ ३ ॥ पृष्ठे भवन्त भगवत कार्तवीर्यस्य भूपते ।
माहात्म्य मन्तराजस्य विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोर्देव
विधान वक्तुमर्हसि । सरहस्य महामुख्य श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥
Fol 92 fehlt

1281.

22/11 9 Bl 11 Lin en Geschrieben im J 1747

Kartavyaryajunal araca ein Schutzgebet an Kartavyaryajuna
aus dem Uttāmaratantra 165 Verse Beginnt ओ श्रीचिह्ना-
नन्दनाथो जयति ॥ ओ अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्तात्रेय ऋषि-
रनुष्टुप् छन्द श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता आ वीज क्री शक्तिर्यथोक्त
फलप्राप्त्यर्थं श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थं जपे विनियोग । etc अथात्सर्वभ-
यात्प्रभाकरनिभ प्रोद्योतनोद्योतित स्वर्णस्रक्परिवीतकधरधरो रक्ता
शुकोष्णीपवान् । नानारत्नविभूषित करसहस्रार्धात्तवाणासनो बाणा
सार्धसहस्रबाह्वरिशं भूवल्लभो न प्रभु ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तद्वी-
पैकनाथ सवितृसमरुचि सर्वदुष्टान्तको न पायादज्जायताचो रथ
वरनिलय स्थूलकायो ऽथ भीम । चापाक्षेपस्त्रिलोकी करधृतधनुषो
निखनेस्त्रामयान श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽखिलनृपतिनताग्र्यम्बुजाक्ष-
प्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत ।
केन रक्षा भवेन्नृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचौरादिपी-
डासु शस्त्राग्निविषपातने । मारीदु स्वप्नपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥
ज्वरापक्षारपीडासु सिद्ध्यग्ननिपातने । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेत-
नाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानावि गते ऽर्णवे । महामृत्यु-
भये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिं स्यात्साध-
कानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरक्षा च नष्टस्य पुनरागम ॥ ५ ॥ सर्वा-
कर्षणसद्योभसर्वसवनर्तनं (sṛvaṣaṇam uṣṭhānam MS) तथा । भवत्यभीष्टं
जप्त्वा केन तद्वद् मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीयं प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय वै ॥ ७ ॥ कवचं कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणकं क्रमात् । स्वमूर्तिशक्ति-मन्त्रौघं सजपध्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schliesst · कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥ येन संरक्षितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं धारयेत्सुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी हतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥ सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाख्यो राजा स्मर्तुरभीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् । सपदस्तस्य जायन्ते जनास्तस्य (jatas tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 11 Bl., 8 Linien. Geschrieben von dem Bhiksu Visnugiri im J. 1707.

Kūrtavīryārjunakavaca Eine genauere Abschrift Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von Vers 9 भास्वद्वजपताकाढ्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासर्वतकामो-दभीमरावविराविणि । समुद्रतमहाक्षचितानितवियत्यधि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Kārtavīryastavarāja, ein Lobgedicht auf Kārtavīryārjuna, aus dem Uddāmaśvaratantra 133 Verse Beginnt रक्तस्रगम्बरवि-भूषणकुण्डलाढ्यं चापासिसायकगदाशनिकचक्रयूथैः । संशोभितायुतसह-स्रकरं गुणाब्धिं लोकैकनाथमनिश मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दि-वाकरनिभ कमलायताक्ष केयूरनूपुरकिरीटधरं नरेशम् । रक्षपिशा-चभयनाशनमादिदेवं श्रीकार्तवीर्यमनिशं हृदि भावयामि ॥ २ ॥ मेरुपृष्ठमुखासीनं देवदेव जगद्गुरुम् । त्रिलोचनं नीलकण्ठ जटामुकुट-सण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहितं शान्तं सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महो-त्फुल्लकुलेक्षणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भ-क्ताङ्ग फणिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशास्त्रपुराणानि श्रुतयः स्मृतय-स्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्यधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणां संकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ बालानामपि यूना च वृद्धानां चापि त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता वटूनां च गृहस्थानां तथैव च ॥ ८ ॥ वनस्थानां यतीनां च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्माः श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसप्त त्र्योतुमेक त्वदा-
स्यतः । ममोत्कण्ठाकुल चेतस्त्वमे वक्तुं त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst रहस्यं तव राजाख्ये मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीय
त्वया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उवाहिवानाथसहस्र-
कान्ति रथस्थमिप्वासनवाणहस्तम् । रघोभयघ्नं जलजायताञ्च नमामि
देवाधिपपूजिताङ्गम् ॥ १३१ ॥ दशस्यदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हा-
टकमालिकण्ठ । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतारं प्रणमामि वि-
ष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतीनाथमनाथनाथ राजेन्द्रपूज्यं शशिवंशकेतुम् ।
रक्ताङ्गरागं भयरोगवेद्यं श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

15/10 4 Bll, 9 Linien Geschrieben von Raghunātha Jyautisa im
J 1839

Indrāṅgīstotra, ein Loblied auf Indrāṅgī in 16 Versen, von
Indra vorgetragen Indrāṅgī ist ein Name von Durgā Beginnt
आ अस्म्य श्रीइन्द्राक्षीसोत्रमन्त्रस्य पुरंदर ऋषिः । इन्द्रो देवता ।
अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मीर्वीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः ।
भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ etc

Der Hymnus beginnt इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी
देवतैः समुदाहृता । गौरी शाकभरी देवी दुर्गानाम्नेति विद्युता ॥ ५ ॥
कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री
ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी छण्ण-
पिङ्गला । अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥
मेघस्वना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तकेशी
घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15 3 Bll 10 Linien Etwa 1870

Indrāṅgīstotra Dasselbe Text mit geringen Abweichungen
und Zusätzen

Schliesst सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्ति-
मवाप्नोति सत्यं सत्यं न सशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1700

1) *Kālī ulūpudanavīdhī* aus dem Brahmayāmala 14 Verse
Beginnt भैरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कीर्णपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीजं च प्रथमोद्धृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण
कृतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि धृतं दीपं दीपाग्रे दीपिनी
यजेत् ॥ २ ॥ वेदाय कमला काली वाग्भवं भुवनेश्वरी । एषा तु
दीपिनी विद्या कालिका वशकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे
कांक्षे लोहे च मृन्मये । यथालाभं तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकु-
न्तलः ॥ ४ ॥

2) *Dakṣiṇakālikāya Dipapatala* aus der *Agastyaśāhita*
11 Verse Beginnt अर्थादिसाधने दीपं दक्षिणाया मनोहरम् ।
भार्गवेण कृतं दीपं भर्गस्याज्ञापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगार्तिहरणं
नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्ते प्राप्तये प्राणसंकटे ॥ २ ॥
दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूषणम् । मूलं जप्त्वा हविष्येण दि-
वसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्रौ च प्रहरे ऽतीते ततो दीपं प्रकल्प-
येत् । न्यासादिकं ततः कुर्यात्पोढा कवचसयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitādīpadāna* aus dem *Kālikulasarvasva* 16 Verse Be-
ginnt: देव्युवाच ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममाग्रतः । यदि
ते वल्लभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं
देवि यत्पृष्टं प्राणवल्लभे । न कस्यापि मया ख्यातं तव प्रीत्या वदामि
तत् ॥ २ ॥ शान्तिवशस्तन्मनानि द्वेपोच्चाटने ततः । मरणान्तानि [तानि]
षट्प्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शान्त्यै रौप्यमयं पात्रं वक्षे मापमय
स्मृतम् । स्तम्भे लोहसभूतं विद्वेषे त्र्युपसभवं ॥ ४ ॥

4) *Śāntistava*, tāntrik, in 43 Versen Beginnt जयन्तु देव्यो
हरपादपङ्कजं प्रसन्नवामामृतमोचदायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशक
नमामि चाष्टाष्टकयोगिनीगणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातृ-
मण्डलवेष्टितम् । नमामि शिरसा नाथं भैरवं भैरवीप्रियम् ॥ २ ॥
अनादिघोरसंसारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीवैद्यनाथाय भवीषध-
विधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारमद्वयनात् ।
सर्वे च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमै-
श्वर्यं कीर्तिर्लाभः सुखं जयः । लक्ष्मीर्मनोरमा चास्तु पान्तु मा सर्व-
देवताः ॥ ५ ॥ संपूजकानां प्रतिपानकानां जितेन्द्रियाणां च तपो-
धनानाम् । देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राज्ञः करोतु शान्तिं भगवान्कु-
निशः ॥ ६ ॥

Schliesst नित्यमेतत्पठेत्पूजकान् साधकान् यः । शान्तिय
सर्वपापानां सर्वपापनिवृत्तनमः ॥ ४० ॥ आधयन्तस्य नश्यन्ति जीवे-
दष्टशतं सुखी । विदित्य भुवनेश्वर्यं सो ऽमरत्वमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10 24 Bl. 7 bis 8 Innen Schrift von 1669

Kalī āsahasranamastotra Nach dem Kolophon aus dem Rudrayamala während in Nummer 1290 1 als Quelle des Kalika tantra angegeben ist Fol 1 fehlt Fol 2 beginnt आगतो ऽसि किमर्थं त्वं कथयस्व च तत्त्वतः । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हया प्रस्फुरितेन च ॥ ५ ॥

1288.

33/15 15 Bl. 1° Innen Abschrift von 1808

Kalī āsahasranaman aus der Malīkalāsamhitā Tausend Epitheta der Kalī welche sämtlich mit dem Buchstaben k anfangen Beginnt यथा दिव्यामृतैर्दिव्या प्रसन्ना क्षणमावत । तथानेन महाकाली प्रसन्ना पाठमावत ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमना शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्यं नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकालं ऋषिं प्रोक्तं उष्णिकं हृन्दं प्रकीर्तितम् । देवतां दक्षिणां कालीं मायां बीजं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमहादिनाथविरचिताया महाकालसहिताया कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्य कालीस्वरूप सहस्रनामस्तोत्रं सपूर्णम् ॥

1289.

19/12 13 Bl., 10 Lücken Abschrift von etwa 1750

Kalī āsahasranaman aus dem Kalīkūlasaṁgrahaḥ tausend Namen das heisst tausend Attribute der Kalī, ohne alle Kunst zusammengereicht Das erste Blatt fehlt Das zweite beginnt यै० ३८ श्री कृष्णायै० ३९ श्री कुलिशायै० ४० श्री क्रीकार्यै० ४१ श्री कमलाकलायै० ४२ श्री करालास्यायै नमः ४३ श्री कराल्यै नमः ४४ श्री कुलकान्तायै० ४५ श्री अपराजितायै ४६ श्री उग्रायै ४७

Schliesst शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्ना सहस्रं शक्तिभाषितम् । गुह्याद्गुह्यतरं साक्षान्महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले निशीथे च सध्योरुभयोरपि । लभते शाणपत्यं स यः पठेत्साधकोत्तमः ॥ २ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि । सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अथ द्रव्या अथ वा यः कश्चिन्मानवः पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतरं तीर्त्वा स याति परमां गतिम् ॥ ४ ॥ बन्ध्या वा काकबन्ध्या वा मृतापत्या च याङ्गना । श्रुत्वा स्तोत्रमिदं पुनर्लभते चिरजीविनः ॥ ५ ॥ यः यः कामयते कामं पठनात्स्तोत्रमुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन तं तं प्राप्नोति नित्यशः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्रनामस्तोत्रं सपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Blt meistens 11 seltener 7 9, 10 12 Linien Etwa 1750

Kalikaraca oder *Kalikākaraca* eine Sammlung von Schutz gebeten an Kālī Auszüge aus verschiedenen Tantra Die Handschrift hat keinen Gesamtnamen Das letzte Stück bricht im vierundzwanzigsten Verse ab

1) *Mahakulisahasranaman* tausend Namen der Kālī aus dem kalikatantra Zwiegespräch zwischen Sankara und Purāsurama 230 Verse Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितो ऽय महामन्त्र सर्वमन्त्रोत्तमोत्तम । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चन भक्त्या त्रैलोक्यविजिगीषया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देव परमेश पुरातन । रहस्य परम देव्या कृपया कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चन विना होम विना न्यास विना बलिम् । विना गन्ध विना पुष्प विना नित्योदिता क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायाम विना ध्यान विना भूतविशोधन । विना जप विना दान यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्ट त्वयोत्तम प्राज्ञ भृगुवशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तो ऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुया कामकीतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमासानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ ऋमशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावा योगेशी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुयकालिका राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्याः स्तोत्र महापुण्य स्वय काल्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीय प्रयत्नेन पठनीय परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 श्री अस्य श्री दक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालमैरव ऋपिरनुष्टुप छन्द ऋमशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोग ॥ श्री नम कालिकायै ॥ श्री ऋमशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्यकाली महाकाली कुक्कुत्ता विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) fol 18b *Dakṣiṇakālī ul araca*, angeblich aus dem Virabhadra Tantra 14 Verse Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ श्री कालीकवचस्यास्य ऋपिर्मैरव उच्यते । छन्दो ऽनुष्टुप समाख्यात देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्द्वाविशवीजानि विनियोगश्च रचणे ॥ १ ॥ शिरसि नयनभाले भूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वास्कन्धदेशे गले च ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्या कटाक्षमात्रेण
त्रैलोक्यविजयी हरः । बभूव कमलानाथो विभुर्ब्रह्मा प्रजापति ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailohyamohana Kavaca* aus dem Kalika
puran. Beginnt ओ नम कालिकायै । ओ नम सर्वसिद्धियोगि-
नीभ्य । ओ नम सर्वसिद्धिमातृभ्य । ओ नम उदितोदितानन्द-
नायै । ओ नम सकलकुलचन्द्रिकायै । ओ नमो भगवत्यै चण्डमा-
लिन्यै नमो नम ॥

9) Fol 31a *Trailohyamohana Kavaca* aus dem Rudraya-
mala 34 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम कृपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥
शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाद्भुतम् । यद्वृत्वा
पठनाद्ब्रह्मा ऋष्टिकर्ताभवत्प्रभु ॥ २ ॥ कृष्णो दूर्वादलश्यामो देव-
कीर्णसम्भव । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा ततः कृष्णत्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥
कालिकां दक्षिणा ध्यात्वा ऋद्विबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वा श्यामा भव-
न्त्येता जनार्दनविभूतयः ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kalavaca* aus dem Uttaratantra des Rudra-
yamala 75 Verse Beginnt कैलासशिखराख्यं भैरव चन्द्रशेखरम् ।
वच स्थले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश
परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचितं पूर्वं कथयस्व मयि
प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिस्तवाप्ति कुलभैरव । कवच
कालिकादेव्या कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अग्रकाश्य
मिदं देवि नरलोके विशेषतः । लक्षवारं वारितापि स्त्रीस्वभावादि
पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Kavaca Jagadrasukara* aus dem Kalikara-
hasya. 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवदुःखमहोद्विप्ना
सतप्ता करुणार्णवम् । याचे त्वामहमीशिक चातुमर्हसि वाग्भवे ॥ १ ॥
कथितं कालिकादेव्या कवचं कामदं महत् । रहस्यं कवचं ब्रूहि कस्मै-
चिन्नं यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसधैर्भवता साधको विमुञ्चोक्तः ।
साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यक्षीकरणं वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kalavaca* aus dem Kalikakalpa. 21 1/2 Verse
Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली काम-
सिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठतः ॥ १ ॥
कुसुमकुसुमा शीर्षं पायात्कमललोचना । जलाटं पातु चामुण्डा कण्ठ

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरु मे पातु लोलाची कामस्थानं शि-
वाङ्गना । जहायुगम भद्रकाली पादाय पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol 45 a *Kalilalaraca* aus dem Kalihakulampita
30 Verse Beginnt कैलासशिखरासीन प्रणिपत्य जगद्गुरुम् । पप्रच्छ
पार्वती नाथ विनयान्नम्रकधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर
ब्रह्मन् समारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्र कालिकामन्त्र (lies का-
लिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि
कालीकवचमुत्तमम् । यस्य सकीर्तनाच्छीघ्र मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥
अपुत्रो लभते पुत्र दरिद्रो लभते धनम् । गृहघोरनृपाणां च भय
नैवात्र विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले वापि करे वामे च दक्षिणे ।
धारणात्सर्वसिद्धिः स्याद्भुजैः स्वर्णैः त्रिलोहकैः ॥ ५ ॥

14) Fol 47 a *Kalilalaraca* aus dem Kalihakulasari
14 Verse Beginnt ओ नमः सिद्धकाली शिरः पातु ललाटे पातु
दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुला
गण्डौ सदा पातु दशनी कुरुकुल्लुका । विरोधिन्यधरो पातु चिबुक
विप्रचित्तिका ॥ २ ॥ श्मशानवासिनी कर्णी नासा पातु दिगम्बरी ।
अट्टहासा पातु कण्ठमसी पातु भुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol 48 a *Kalihakaraca* aus der Sambhavisambhita
20 Verse Beginnt शाभव्युवाच ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय मम ध्यानं
परो नरः । कवचं तु तथा पूर्वं स्वयवक्त्राद्विनिस्तृतम् ॥ १ ॥ तच्छृणुष्व
जगत्सामिन्वदामि प्रियभावत । ओ पूर्वं दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे
तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आप्रेया
पातु नैर्ऋत्या वायव्या रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol 49 b *Kalilalaraca Apaduddharana* aus dem
Rudrayamala 16 Verse Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ
भक्तानुग्रहकारक । सर्वापद्भ्यः समाप्नोति परित्राणं कथं नरः ॥ १ ॥
ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं परम् । आपदु-
द्धारणं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तरं चैव जप्त्वा
ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजित्सनान्मुक्तं पुरा देवि शचीपति ॥ ३ ॥
भैरवो ऽस्य ऋषिः छन्दो गायत्री देवता प्रभुः । कालिका विनि-
योगो ऽस्य सर्वापद्भिर्निवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol 50 b *Kalilalaraca* aus dem Uttaratanttra 20 Verse
Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाचित्रविचित्रिते । कालिका परि-
पप्रच्छ भैरवो लोकनायक ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि
रूपा कुरु ॥ २ ॥ कवच तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो
कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते
वत्स तव स्नेहात्प्रकाशते । सर्वतन्त्रेषु गोप्य हि कालीकुले प्रका-
शितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52 a *Śāpamocana* aus dem Rudrayāmala 13 Verse
Beginnt दक्षिणा कालिका देवी ता मे कथय शंकर । किरूपा सा
किमाचारा कथ मेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एव सप्रार्थितो देव
पुनः प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक् पृष्ठवानसि ॥ २ ॥
अह ते कथयाम्येता पुत्र सावहितो भव । सच्चिदानन्दरूपा या
चिद्वाक्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकल विद्धि ता
दक्षिणा मुने । उत्तीर्य तन्यते स्फुटिस्तस्या च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53 a *Kālī ākaraca*, einem Virūpākṣa zugeschrieben
50 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56 a bis 57 b Fragment. Beginnt देव्युवाच ॥ देव-
देव महाबाहो भक्तानां सुखवर्धन । केन सिद्धिं ददात्याशु काली
त्रैलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये ।
रूपा कुरु जगन्नाथ वद वेदविदा वर ॥ २ ॥ भैरव उवाच ॥
गोपनीय प्रयत्नेन तत्त्वात्तत्त्वं परात्परम् । द्रुतसिद्धिकर सत्य किमहो
कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमह वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देव-
दानवगन्धर्वकिनरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवच तस्य देवस्य पठनाहो-
रदक्षिणा । सत्यं भवति सान्धि कवचस्तवनान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

16¹/₂/8 5 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālī ākaraca, einem Virūpākṣa (d. i. Śiva) zugeschrieben
50 Verse Beginnt श्रीविरूपाक्ष उवाच ॥ नमामि गुरुमखोभ्य
मन्त्रशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्न चारविज्ञानहेतुं बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥
गजेन्द्रवदनं नीमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कुशवराभीतिनमद्गु-
जचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भैरवः सर्वदा पातु अपिमे शिरसोपरि । मुचे
हृन्दः सदा पातु त्रिष्टुप् च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणत्रयमयी शक्तिः
परशक्तिक्षुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥
बीजस्वरूपिणी पातु ह्रींकारी शक्तिरूपिणी । रुशक्तिं सर्वदा पातु
सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकालः सदा पातु महाभीमपराक्रम ।
ददातु मम कामानि सर्वसिद्धेश्वरो ऽवतु ॥ ६ ॥ आदिनृवर्णपर्यन्ता
हृदये मम मातृकाः । यवान्ता डादिढान्ताश्च रचन्तु बाहुयुग्मके ॥ ७ ॥

Schliesst एकद्वित्रिविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अद्वाङ्क-
 गिनामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पञ्चमुखिरेव गुणान्वक्तु-
 क्षमो न ते । चापत्यैर्यत्कृतं सर्वं चमध्वं शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्रा-
 णान्नं च यशो रत्नं पुत्रदारधनं तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षि-
 णकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य पठेद्द्रवा दिवा वा सध्ययोस्तथा ।
 अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामास्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9½ 15 Bl., 6 bis 9 Linien Schrift von 1718

Mahākālīkāsahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kā-
 līkakulasarvasva In 216 Versen Paginiert 1—20 Foll 6—10
 fehlen Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein Der Schlussvers 216
 ist dort 229

1293.

18/9 3 Bl. 11 bis 12 Linien Geschrieben in Gajarat von Rūpa-
 sanka um etwa 1780

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Daksinakālīkā, in 22 Versen
 Beginnt श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दु-
 वामाक्षियुक्तं बीजं ते मातरेतन्निपुरहरवधुं त्रिः कृतं ये जपन्ति ।
 तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहुरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वकृन्दं ध्वान्त-
 धाराधरश्चिरचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानस्येन्दुवामश्र-
 वणपरिणते बीजमन्यन्महेशि द्वन्द्वं ते मन्दचेता यदि जपति जनो वा-
 रमेकं कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्त्यसु-
 जाचि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरशावावतसे ॥ २ ॥

Schliesst इदं स्तोत्रं मातस्तव मनुसमुद्धारणं जनुं स्वरूपाख्यं पा-
 दाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धं वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति
 प्रलापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाक्षीवृन्दं
 तमनुसरति प्रेमतरलं वशास्तस्य चोष्णीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः
 कारागारं कलयति च तत्कैलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः
 प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 Bl. 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Karpūrastava In dieser HS ist das Gedicht Śyāmāstotra
 betitelt

1295.

20/9 2 Bl., 15 bis 16 Linien Etwa 1800

1) *Karpūrastava* in 22 Versen Hier nach dem Schluss aus
 dem Daksinakāṭyāntara

2) *Dakṣiṇakālikāstava* aus dem *Bhairavayamala* Neun Verse in *Vasantatilaka* der zehnte in *Sikharinī Metrum* Beginnt क्रीडा-
लवेन कलितादिवच प्रसूतीरोकारवेदजनदेवगुणान्गृणन्ते । प्रस्थाचर
तव मनी प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमस्य सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥
वाह तवार्थयुगभाग्यभुजी भजामि यचारत प्रभवति प्रतिपद्यशान्ति ।
यद्गुणलोचनवधे प्रथित महद्भिर्व्यासादिभिर्मुनिभिरर्णयुग मनुस्वम् ॥ २ ॥

Schliesst क्रमेणाय मन्त्रोद्धरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिश्च
डास्तिमितहृदये साधकवरै । स्तुतो वा प्रस्थातस्तव जननि नित्य
स्रववरो भवेयुस्ते मुख्या प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8 1/2 4 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben von Damodara im
J 1655

Trailokyamaṅgalāvacā eine Gebetsformel an *Īṣana* aus
dem *Sanatkumāratantra* (*Sanatkumāratantra MS*) Beginnt पुलस्त्य
उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गल नाम
छपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र
कवच परमाद्भुतम् । नारायणेन कथितं छपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा
कथितं मह्यं परं स्नेहाद्ददामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्व ब्रह्ममन्त्री
घवियहम् । यदृत्वा पठनाद्ब्रह्मा दृष्टि वितनुते ध्रुवम् ॥ यदृत्वा पठ-
नात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् । पठनाद्वारणाच्छु सहर्ता सर्वतत्त्व-
वित् ॥ त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् । वरदृष्टा जघानैव
पठनाद्वारणाद्यत । एवमिन्द्रादय सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥ शिष्याय
विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्यु-
मवाप्नुयात् ॥ त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापति । अपिच्छन्दस्य
गायत्री देवो नारायण स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोग
प्रकीर्तितः ॥ प्रणम्य मे शिर पातु नमो नारायणाय च । भान्ते
पायाञ्चैत्रयुग्ममष्टाणो भुवि मुक्तिद । क्री पायाच्छैत्रयुग्मं चैकाक्षर
सर्वमोहन ॥ क्री छणाय सदा घ्राण गोविन्दायेति त्रिङ्गिकाम् ।
गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहाननं मम ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्र कण्ठं पातु
दशाक्षर । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहा भुजङ्गयम् ॥ ग्ली ग्ली क्री
म्यामनाङ्गाय नमः स्कन्धी दशाक्षर ॥

Schliesst कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नर । त्रैलोक्य धो-
भयत्येव त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेद्य पुरुषो-
त्तमम् । शतलक्षप्रजप्तो ऽपि न मन्त्र सिद्धिदायक ॥

1297.

19/7 52 Bl., 5 Lamen Geschrieben von Kāśinātha im J 1855

Ganeśaharaca, Verehrung von Ganeś. Beginnt अस्य श्री-
वक्रतुण्डपद्मचरमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । वक्रतुण्डो देवता ।
व बीजम् । य शक्तिः । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । ओ भार्ग-
वऋषये नमः शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । वक्रतुण्डाय देव-
तायै नमो हृदये । ववीजाय नमो गुह्ये । यशक्तये नमः पादयोः ।
इत्यृष्यादिन्यासः । Nach weiteren Förmlichkeiten folgt ein Stück
aus einem Purāṇa. Dieses beginnt ऋषिरुवाच ॥ भगवन्कथितः
कल्पो मृतसजीवनस्य च । रुद्राध्यायस्य कृत्स्नस्य फलं चैव महा-
मते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युग्मेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत । इदानीं श्रोतु-
मिच्छामि मन्त्रराजपद्मचरम् ॥ २ ॥ स्वरूप साधनं चैव पुरश्चरण-
मेव च । विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक
उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम् । विनायक
महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc Auf Fol 24a beginnt
ein Stavarāja d. i. ein besonderes Loblied auf Ganeśa, in 145 Versen
कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् । ते तरन्ति महाघोर
ससारं कामवर्जिता ॥ १ ॥ एकं विनायकं मुख्यं त्यक्त्यान्यं समुपा-
सते । तेषां सेवाफलं न स्यात्कल्पकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण यथातथम् । स्वराजस्य माहात्म्यं स्वरू-
पं च विशेषतः ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ स्वराजस्य माहात्म्यं
स्वरूपं च विशेषतः । यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥
Vgl Catalogus Oxon Num 78

1298.

28/9¹/₂ 4 Bl. 6 Lamen Etwa 1850

Ganesamatrikānyāsa Nennung des Ganeś und weiblicher
Genien, indem, unter Voraussetzung der gesammten Buchstaben des
Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des
korpers berührt werden Fehlerhafte Abschrift Der Auszug ist
genau nach der HS gegeben Beginnt अथ गणेशमातृकान्यासः ॥
अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्निचृत्तायत्री छन्दः शक्ति-
विनायको देवता मम सर्वपापशक्त्या दीर्घायया त्वद्गुणैः कृत्वा ध्याये-
द्भजाननम् । यथा । ह्रीं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । ह्रूं
शिखायै वषट् । ह्रैं कवचाय ऊँ । ह्रीं नेत्रत्रयाय वीषट् । ह्रुः अस्त्राय
फट् । अथ ध्यानम् । गुणाङ्गश्वराभीतिपाणि रक्तान्जहस्तये । प्रि-
ययालिङ्गितं रक्तं विनेत्रं गणप भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रीभ्या

नमो ललाटे । ॐ विघ्नराजश्रीभ्या नमो मुखवृन्ते । ईं विनायक-
पुष्टिभ्या नमो दक्षनेत्रे । ईं शिवोत्तमशान्तिभ्या नमो वामनेत्रे । उ
विघ्नहन्स्वस्तिभ्या नमो दक्षकणे । ऊ विनायकशक्तिभ्या नमो वाम
कर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्या नमो दक्षनासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्या
नमो वामनासारन्ध्रे । ॡ त्रिलोचनतेजोवतीभ्या नमो दक्षगण्डे ।
ॢ लम्बोदरसत्याभ्या नमो वामगण्डे ।

1299.

25¹/₂/1° 1 Bl 11 Linien Etwa 1710

Ganesastotra in neun Srigdhara Versen und einem später
hinzugefügten zehnten Vers Beginnt द्वे भार्ये सिद्धिवुद्धी तदनु
सहचरी ऋद्धिवुद्धी गुणाढ्या द्वौ पुत्रौ लज्जलाभौ सुकृतफलमयी मण्डपे
कल्पवृक्षे । गेहे यस्य (MS यक्) प्रभूत सदशनममृत मोदका खण्ड-
मिश्रा भूयाद्भूत्यै गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटुम्बे ॥ १ ॥ आ-
श्रीश्रीकाररूप लहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय त्रैगुण्यातीतरूप
कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा ब्रह्मरन्ध्रे सकलगुणमय
श्रीहरेशस्वसन्न गगगगगणेश गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥
वववविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड क्रकक्रक्रोधमुद्रादलि-
तरिपुकुल कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुखं कामधेन्वा
निपेत्वं धंधधधारयन्त धनदमतिशय सिद्धिवुद्धी ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भृत्या इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते
लक्ष्मी सर्वाङ्गयुक्ता भजति च सदन किकरा सर्वलोका । पुत्रा पौत्रा
पवित्रा रणभुवि विजयो द्यूतवादे ऽपि वीरो यस्येशो विघ्नराजो
निवसति हृदये भक्तिभाज सुरेन्द्रा ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्वदो
मुच्यते बन्धनात् । चिमंथ च पठेद्यस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १० ॥

1300.

2³/₄/1° 19 Bl., 10 bis 18 Linien Nachlassige Schrift von etwa 1790

Triputrabhairavapaddhati Dieser Titel ist unsicher und die
Blätter sind nicht geordnet Unvollständig Beginnt श्रीमच्चि
पुरभैरव्यै नमः ॥ अथ त्रिपुरभैरव्या प्रातःकृत्यादिनित्यार्चनप्रयोगः ।
तदुक्तं रुद्रयामले । प्रातःकृत्यमन्त्रत्यागे यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् ।
तस्य पूजा च विफला शीघ्रहीना यथा क्रिया ॥ १ ॥ आ तत्र
श्रीमान्ताधको ऽपररात्रितुर्ययामे विबुध्यावश्यक कृत्वा शुचिधीते नवे
वाससी (न्ये वाससि HS) परिधायाचम्य त्रि प्राणानायम्य देवी
नत्या पद्याङ्क १ भास्व २ मान्य ३ मानस ४ वा स्थान कृत्वा ५ etc

1301.

23/12 10 Bl 1^a Linien Etwa 1740

Candivadhana die Gebürche und Gebete welche beim I en von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des Devimahatmya angewendet werden Auch wird die Wirksamkeit von Versen des selben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben Der Verfasser wird nicht genannt Diese Schrift scheint ein Teil eines grösseren Werkes zu sein Beginnt अथ प्रसङ्गात्सप्तशतोक्तोवा-
न्तर्गतानां केपाचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते ।
तत्रेत्यादि देशकालौ स्मृत्यामुक्तगोत्रोत्पन्नस्यामुक्तशर्मणो ममातिप्रबलवे-
रिविनाशार्थमेवमुक्तेत्यस्य (Markandeyapurana 8° 37) मन्त्रस्यानुष्ठानं
करिष्य इति सकलस्य मूलेन करशुद्धिं व्यापक च कृत्वा । एवमुक्तेत्यस्य
ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । महाकाली देवता । विरिनाशार्थं जपे
विनियोगः । एवमुक्ता समुत्पत्येवमुक्ताभ्यां । etc Florence MSS
Num 43

Die folgenden Tantra werden citiert Katjayanttantra Krola
tantra Gauritantra Damaratantra Laksmitantra, Varahitantra
Auf Fol 5a wird der keralasampradaya erwähnt

Schliesst आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्यामितिथि सुधी । अष्ट-
म्यन्त जपेत्तत्र दशाश होममाचरेत् ॥ अन्धकस्य महादेवो दुर्गाहोम
परायणः । कवचाङ्गतिमन्त्रेण महेशेन निपातितः ॥

1302.

23/12 26 Bl 12 b s 16 Linien Geschrieben im J 1750 von Ratne-
svara aus Suhapura Sohn von Pandya Devakara Sohn von Panlya Hari
Sohn von Pandya Harikri na

Satacandipaddhati eine Anleitung zu den Gebürchen und
Gebeten welche bei der hundertfachen Wiederholung des Candi
patha oder Devimahatmya angewendet werden Beginnt शत-
चण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुधोरायामनावृद्ध्या भूकम्पे च
सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तोत्रे चयरोग उपस्थिते । राजवशा
दिकार्येषु आयुष्मत्सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविं-
शतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमा जपेत् ॥ ३ ॥ यदि
वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt
und ist in India Office Num 2615 von einem Abschreiber will-
kürlich ergänzt) सन्नासे सत्ये सन्तिथौ सद्गते सयोगे शोभने चन्द्रे
विष्टिवैधृत्यतिपातकुयोगे अमावास्यासन्तिथौ - - रहिते दैवज्ञोदिते
आरम्भ कार्यः । तत्र भुव समा कृत्वा प्राचीसाधनानन्तरं पीडश
सम्पद्युक्तो द्वारशाखातोरणद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तो मध्यभागेन वेदा

द्युपेतो मण्डप कार्य । मण्डपरहिते पक्षे चतुरथे देव्यागारे देव्या
पीठं कार्यम् । दुर्गागार प्रकर्तव्य चतुरथ सुशोभनम् । रहस्यस्वस्ति-
काद्यैश्च चर्चितं वस्त्रशोभितम् ॥ ४ ॥ गौरमृद्धोमयाभ्या च लिप्तं
स्वस्तिसमन्वितम् । तन्मध्ये वेदिका कार्याश्चतुर्हस्ता समा शुभा. ॥ ५ ॥
Siehe Catal India Office !

Schliesst कैलासादागता देवि होमार्थमिह मण्डले । होम
गृहीत्वा मद्भक्तं गच्छ देवि यथासुखम् ॥ अनेन विधिना कुर्याच्छत-
चण्डी तु यो नर । स तु वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ अपुत्रो
लभते ॥ राज्ञ्यर्थी लभते राज्यं यशोर्थी लभते यश । मुच्यते सर्व-
पापेभ्यो लभते परमा गतिम् ॥

1303.

33/10 35 Bl 9 Linien Schrift von 1815

Satacandiprayoga Beginnt तत्र यजमान शिवालयादिषु
प्रवेशे यथोक्त मण्डप विधाय तन्मध्ये वेदिका तस्मैशान्या यथोक्त
कुण्डं कृत्वा कर्मारम्भात्पूर्वेष्टुरधिकारसिद्ध्यर्थं शक्त्या प्रायश्चित्तं कार्यम्
(lies kuryat) । तत्राय सकल्प । कुशपाणि कृत्वा देशकालौ सकीर्त्य
मम देहशुद्ध्यर्थं शतचण्द्याख्यकर्मण्यधिकारजननार्थममुकप्रत्याम्नायेनैता-
वत्सख्यानि प्राजापत्यान्यहं करिष्ये इति सकल्प्य प्राच्योदीच्यामङ्ग-
सहितं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । अथ कर्मारम्भदिनकृत्यम् । तत्र पूर्वं प्रातः-
स्नानादिनित्यक्रियां विधाय चण्डिकातर्पणं कुर्यात् ॥

Schliesst एवं देवी विदुष्य ततो योगिनीनां ग्रहाणां स्थापि-
तदेवतानां च विसर्जनं कुर्यात् । भस्मधारणम् । कुम्भोदकेन सपरि-
वारं यजमानमभिषिष्टेयु । ततो यजमान शुक्लाम्बरधरो भूत्वा ति-
लकाशिपो दत्त्वा ब्राह्मणान्तर्वान्कुमारांश्च भोजयित्वा स्ववधू नि-
[सार्य] स्वयं भुक्त्वा स्वात्मानं कृतार्थं मत्वा दीनान्धरूपणेभ्यो दानानि
दत्त्वा यथासुखं विहरेत् ॥

1304

००/11 8 Bl 10 bis 11 Linien I twa 1750

Satacandihullhuna in 106 Versen Beginnt शतचण्डीविधानं
तु प्रवक्ष्ये प्रीतये नृणाम् । नृप उपद्रवमापन्ने (M^s nṛp opadrav १०)
दुर्भिक्षे भूमिकम्पने ॥ १ ॥ अतिवृष्ट्यामनावृष्ट्या परचक्रभये घये ।
राज्यामात्यादिकार्येषु स्वपुष्टौ सुतज्जन्नि ॥ २ ॥ महोदयतापनाशाय
पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् (M^s
caret) ॥ ३ ॥ सर्वे विघ्ना विनश्यन्ति शतचण्डीविधी कृते । रोगाणां

वैरिणा नाशो धनपुत्रसमृद्धय ॥ ४ ॥ शकरस्य भवान्या वा प्रासा-
दनिकटे शुभे । शिवाभ्यां समे देशे चतुर्द्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥
पताकातोरेण्युक्त मण्डप वेदिभूषितम् । तत्र कुण्ड प्रकुर्वीत प्रतीच्या
मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिकं कृत्वा वृणुयाद्दश वा-
डवान् । सदाचारा कुलीना ये ह्रीमन्तः सत्यवादिनः ॥ ७ ॥ चण्डि-
कापाठसपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रिया । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता नि-
जवृत्त्युपजीविनः ॥ ८ ॥ ईदृग्लक्षणसपूर्णा दम्भमोहविवर्जिता । दश
विप्रा समभ्यर्च्या महालक्ष्मीस्वरूपिणः ॥ ९ ॥

Schliesst चण्डीसप्तशतीमध्ये सपुटो ऽयमुदाहृत । सकामः सपुटो
जायो निष्काम सपुट विना ॥ १०४ ॥ एतन्नोप्यतर तत्त्व चण्डि-
काजपसिद्धिदम् । न त विधि वदेद्दृष्टे खले चीरे गुरुद्रुहि ॥ १०५ ॥
साधो जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिमिम परम् । एव सा चण्डिका
तुष्टा वक्तृच्छ्रोतृन्प्रसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सा-
वर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधिः सपूर्णः ॥ Im Markandeyapurana
findet sich dieses nicht vor

Auf fol 7b bis 8b findet sich ein neunfacher und funnfacher
Anruf an die Göttin. Der erstere beginnt अथ न्यासविधिः । तत्र
भूशुद्धिर्भूतशुद्धिः प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यासः ॥

1305.

27/10 10 Bl. 13 bis 15 Linien Etwa 1720 Fol 3b 4 von einer
jüngeren Hand

Satacandisahasracandiprayogavādhū von Kamalakāṣṭha Bhāṭṭa
Sohn von Rāmakṛṣṇa Bhāṭṭa. Aus seinem Santaritra. Beginnt
नत्वा गणेश्वर देव पितरौ राघव शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कम-
लाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामर यामल चैव योगिनीतन्त्रमेव च ।
वाराहीतन्त्रमन्याय यन्यानालोक्य यत्नतः ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाश्च
शतचण्ड्यान्मथैव च । नवार्णन्यासविधिना प्रयोगः प्रोच्यते ऽधुना ॥ ३ ॥
तत्र यजमानः शुभे देशे मण्डपं चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधानां पूजां कृत्वा
शतचण्ड्यां षोडशहस्तं सहस्रचण्ड्यां विंशतिहस्तं मण्डपं प्रसाध्य etc

Schliesst इदमेव पूजाहोमवत्यादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् ।
विशेषन्तु सत्कृते निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेयः ॥

1306.

26, 11 21 Bl. 10 bis 12 Linien Geschrieben im J 1815 von Visṇu
Sohn von Devarāma

Candistotraprayogavādhū, die Anwendung des Devimahātmya
zu übergläubischen Zwecken, von Nagoji Bhāṭṭa, Sohn von Siva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmāhātmya. Er citirt eine grosse Anzahl von Tantra. Beginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ यः कामयेत पुनर्न प्रत्याजायधेमितिपुनर्भव काममधिकृत्य तदानुसंधेयो ऽस्य मन्त्र उक्तः । Sāmavidh 3, 8, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतुःसुवर्णमिति । निष्क रूप दक्षिणासमर्थाना चतुःसुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 49 Bl., 12 Linien Schrift von 1845

Candistotraprayogavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen. Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30 a, 7 mit der vorhergehenden Handschrift bis 17 b, 3 überein. Von da ab enthält dieses MS bis zu Ende abweichenden Stoff. Von den erwähnten Schriften werden nur die folgenden ausgehoben. Krodatantra 11 b 12 b Ganeśvarimārśinī 43 a Gavākṣatantra 39 b Damarēśvaritantra 18 b Prayogasāra 8 a Bṛhanmatsyasūkta 47 b Sagarasāphuta 42 b

1308.

15¹/₂/8¹/₂ 3 Bl. 6 Linien Etwa 1800

Saptasatī ānyasauvalhī, die Berührung einzelner Körperteile mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptasatī oder des Devīmāhātmya, und Gebete an Durgā. Die Handschrift ist am Anfang unvollständig wie aus den ersten Linien erhellt. Beginnt [यि] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाल्यै महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै नमः समर्पयामीति बुद्ध्या समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्ती पूर्ववन्त्यासादिकं सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्तत्कृतं जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनुग्रहस्तोत्रं पठेत् । विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीम् । करोतु° ॥ १ ॥ स्तुता सुरैः पूर्वं । करोतु° ॥ २ ॥ या साप्रत । करोतु° ॥ ३ ॥ या च स्मृता । करोतु ॥ ४ ॥*)

Schliesst कामेश्वरि जगन्मात सच्चिदानन्दविरहे । गृहाण त्वं नृतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राविन्दुविन्दुद्वितयपद-पदद्वन्द्ववर्णादिहीनं भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्वाक्तमव्यक्तमस्य । मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं सांप्रतं ते नृवे ऽग्निस्तत्सर्वं साङ्ग-मान्ना भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यद्वचपाठे जग-दम्बिके मया विसर्गविन्दुश्चरहीनमीरितम् । तदन्तु संपूर्णतमं प्रसादत-संकल्पसिद्धिन्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ähnlichen Verse beziehen sich auf Devīmāhātmya 55, 35 ६५

1309.

20/15 28 Seiten, 14 bis 18 Linien Schrift von 1869

1) Seite 1—13 *Jānakīstavarāja* aus der *Agastya-smṛitā*
In 68 Versen Beginnt तां ध्याये स्तवराजेन प्रोक्तरूपा परात्म-
राम । आह्लादिनी हरेः काचिच्छक्ति सात्वतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुति-
रुवाच ॥ कीदृशः स्तवराजो ऽयं केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथ्यता ह्यपया
देव जानकीरूपबोधक ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्तव-
राज ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुत श्रीवक्त्रतो दिव्यं पावनाना च
पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14 वन्दे विदेह-
तनयापदपुण्डरीक कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28 Gedichte in Hindi, vermischt mit kleinen
Bruchstücken in Sanskrit

1310.

20/15 13 Bl., 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien Ftwā 1760.

Daśavidyānām mantroddharanyāsāḥ Die zehn verschiedenen
Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln an-
gerufen Darauf folgt die Anlegung (nyāsa) der Finger oder Hände
an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben Daran-
schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (dhyāna), in
welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird Die zehn Mahavidyā
heissen im Vacaspathya काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च
मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig Paginiert 1—13, aber soll 9 11 fehlen Be-
ginnt दशविद्याना मन्त्रोद्धारन्यासा लिख्यन्ते ॥ तवादी महाकल्पाः ।
क्री क्री क्री ह ह ह्री ह्री दक्षिणे कालिके क्री क्री क्री ह ह ह्री
ह्री स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः ।
काली देवता । ह्री बीजम् । ह शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थं जपे
विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्री हृदयाय नमः ।
क्री शिरसे स्वाहा । कूं शिखाय वषट् । कै कवचाय ऊं । क्री नेत्र-
त्रयाय वीषट् । क्रः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc

Tarāmahāvidyā Fol 2b *Chinnamastamahāvidyā* Fol 7b *Bālā-
khyabhairavīmahāvidyā* (Bālātripurā, Tripurasundarī) Fol 8a *Bhu-
vaneśvarīmahāvidyā* Fol 13a *Dhūmāvatomahāvidyā* Fol 15a.
Bṛgalāmukhīmahāvidyā Fol 15a. *Mataṅgīmahāvidyā* Fol 15a.

1311.

19¹/₂/11. 12 Bl., 11 bis 13 Linien Ltwa 1810

Durgāpūjana, Anbetung der Durgā Paginiert 1—13
Fol 9 fehlt Beginnt तच्च प्रयोगः । अथेत्यादि मनेहजन्मनि दुर्गा-

प्रोतिद्वारा सर्वापछान्तिपूर्वकं दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवक्लिप्त-
ततिवृद्धिस्त्रिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवश्या-
दिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरापेणकलश-
स्थापनयन्त्रपूजनप्रारम्भनिमित्तं महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं
कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनमह करिष्य
इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्रः । अद्य स्थित्वा निराहारो भूमिशायो
जितेन्द्रियः । नवमे ऽहनि भोक्तव्यं शरणं परमेश्वरी ॥

Schliesst: विन्ध्यस्थां विन्ध्यनिलयां दिव्यस्थानविलासिनीम् ।
योगिनीयोगजननी चण्डिकां प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातर देवीमी-
श्वरीमीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गा संसारार्णवतारिणीम् ॥
पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्तव पदयुगले
गाहं मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि किं करणीय स्मरणीय चरण-
युगलमम्बायाः । तत्स्मरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किंकरीकुरुते ॥

1312.

23¹/₂/9¹/₂ 7 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben von Jagannāthadāsa
(Nagarabūgoramādhye) im J 1761

Naradurgāpūjāna, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen
Gestalt*) Beginnt ओं नमः । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आर्द्रा स्वस्ति
न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिलकं कर्तव्यम् । अक्षमतीत्यक्षताः ।
दधिक्राव्य इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च^० ।
शुक्लाम्बरधरं देवं^० । लाभस्तेषां^० । अभोषितार्थं^० । द्यौः शान्तिः ।
पवित्रे स्थः । चित्पतिर्मा पुनातु । विश्वानि देव । आयातो । अद्य
श्री^० । अमुकनामि । संवत्सरे । अती । मासे । पक्षे । तिथौ ।
वासरे । नवदुर्गासंतोषणार्थं षोडशोपचारैः पूजनमह करिष्ये ॥ अथा-
वाहनम् ॥ जटाजूटसमायुक्तामर्धेन्दुकृतनक्षत्राम् । लोचनत्रयसंयुक्तां
पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen
In anderen Schriften lauten sie verschieden Fol 2a जगत्पूज्ये
जगद्वन्द्वे सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजा गृहाण कामारि जगन्मातर्नमो ऽस्तु
ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरां
त्रिपुराधारां त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । धिलोक्वदन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं
पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयायां पूजयेत् ॥ कालिकां विक्रमातीतां
काश्यपहृदयां शिवाम् । कन्याणजगमीं नित्यं कन्याणीं पूजयाम्यहम् ॥

*) Durgā wird zur Bezeichnung von neun verwendet

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यचरात्त्रिकाम् । अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थ्यां पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kālīkā, Candīkā, Śāmbhavi, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines königlichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes Zubehör angebetet werden Fol. 3b: ततः शस्त्रपूजा । अथेत्यादि । राज्ञां दशदिग्विजयार्थं सर्वशस्त्रचयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥ पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाव्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजितानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो वलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese folgen später) ॥ अथ छत्रपूजा ॥ यथामुदाक्कादयन्ति शिवायेमां वसुधुराम् । तथा ह्वादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ ३ ॥ Dieser Teil schliesst इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधछत्रचामरवाहनपूजाध्यायः ॥ etc

1313.

24¹/₂/12¹/₂ 6 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810

Narārnamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben. Allen Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift angegebenen Gebete bei der Recitation des *Devīmāhātmya* gebraucht. Beginnt आचम्य प्राणायाम [हत्वा] ओं अस्य श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा अययः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकाली-महालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । नन्दाशकभरीभीमाः शक्तयः । रक्तदन्तिकादुर्गाभ्रामर्यो बीजानि । अग्निवायुमूर्यास्तत्त्वानि । मम (वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Narārṇanyāsa endet Fol. 2a Darauf folgt *Saptaśūlikānyāsa-vidhi*. Auf Fol. 2b 2 heisst es. ओं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य ओं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिमूक्तादिदेवीमूक्तान्तं नवार्णसंपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ *Rātrīsūkta* endet Fol. 4a 4, *Bhṛatyanugrahistavarāja* Fol. 5a 8 Darauf folgt *Devīsamāpṛaṇa* Fol. 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen: त्वं मानि सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिव कुरुष्व मे देवि यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ मानि मानि महामाये सर्वशक्तिस्त्वपिणी । चतुर्वर्गस्त्वयि न्यस्य तन्मान्मे सिद्धिदा भवेः ॥ २ ॥ वाग्बीजमादिन्दुसमानदीप्तं मायाकंतेजोद्युतिमह्वितीयम् । कामं च

वैश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यसुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बू-
नदतुल्यकान्ति मु पञ्चम रक्ततरप्रकल्पम् । डा पष्ठमुद्यार्तिहर सुनील
ये सप्तमं कृष्णतर रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डर चाष्टममादिसिद्धि
चे धूम्रवर्णं नवम विशालम् । एतानि बीजानि भवात्मकस्य जपस्य
दद्यु (MS जपाप्रदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्ण(व)-
मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist dass die Schreibung नवार्णव die
sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen
Listen vorfindet, durchaus falsch ist.

1314.

10/11 4 BH 9 l s 10 Linien Schrift von 1497

Devipujana, Verehrung der Bhavani Beginnt आचम्य प्रा-
णानायम्य देशकालौ सकीर्त्य मम कुटुम्बस्य चैमस्त्रीयायुरारोग्यैश्वर्या-
भिवृद्ध्यर्थ श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रीत्यर्थ यथामि-
लितोपचारैर्यथाज्ञान यथाशक्त्या देवीपूजनमह करिष्ये । आसनविधि
कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यास पङ्कज विधाय कलशपूजन कृत्वा ततो ध्यानम् ।
नीलकौशेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्ताना वरदा नित्य
भवानी चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवान्यै सतत
नम । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अत्रैतानि महत्तानि गन्धाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यतामूल
फलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नम । अनया मत्कृतया पूजया श्री-
महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता सुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21 1/2. " BH 11 Linien Etwa 1780

Sal aradi Bhavanisahasranaman tausend Epitheta der Bha-
vani welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit S
als gleichwertig angesehen wird Nach dem Schluss aus einem
nd hoc erdichteten Bhavanitantra entnommen Das erste Blatt
fehlt Das zweite beginnt न्या च सेवी सैवकलान्विता ॥ सर्वरी सर्थ-
प्रीता सुमना सुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदासुहा सुदसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति वदति महेश सुदविद्यास्वरूप यदि पठति मनुष्यो
श्रीमतापूर्णदीप्त । स भवति जगत्पूज्यो दुर्लभ देवलोकं निवसति दि-
वलोकं श्रीपुरेष्ट प्रविष्ट ॥

1316.

17/15 4 BH 16 Linien Stadt Schrift Etwa 1800

Devical-rapa Idhate Dieser Titel findet sich am Ende Dem
Inhalte nach würde der Name *Suapuj* viel geeigneter sein Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grosseren Werkes. Beginnt
 ओ नम शिवाय । ओ सकलाकली (?) विमिश्र. सदसत्सर्वेश्वरो
 महामन्त्र । तमिह महापापहर पशुपाशजिघासकं वन्दे ॥ ओ तन्म-
 हेशाय विद्महे व्योमरूपाय धोमहि । तन्न शिव प्रचोदयात् ॥ ओ
 व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8 * Bl 9 Linien Etwa 1830

Narayanahridayastotra, ein Hymnus auf Narayana d. i. Vishnu
 aus dem Uttarakhanda des Atharvaveda. In 30 Versen Be-
 ginnt श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण पर । नारायण पर
 ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायण परो देवो दाता
 नारायण पर । नारायण परो ध्याता नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥
 Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Laksmihridaya-
 (s. Laksmihridayastotra) eng verbunden नारायणस्य हृदय सर्वा-
 भीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रं यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥
 तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं लक्ष्मीं क्रुध्यति सर्वदा । एतत्सकलितं स्तोत्रं
 सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

19/10 3 Bl 9 Li ei Schrift von 1833

Narayanahridayastotra

1319.

9/11 * Bl 12 bis 13 Linien Lt a 1810

Narayanahridayastotra 6 Linien von den gewöhnlichen
 Fingerringformeln gehen voran

1320.

18/11 * Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1818

1) Foll 1—51 *Narayanahridayastotra* Erst kommen die
 gewöhnlichen Fingerringformeln. Der Text beginnt अथ ध्यानम् ।
 उद्यदात्मिकाशं पीतवासं चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणि ध्यायेन्नृसी-
 पतिं हरिम् ॥ १ ॥ नारायण परं ज्योतिरात्मा नारायण पर । etc
 Nach Vers 8 steht die Unterschrift इति मूलाष्टकं समाप्तम् । und
 dann folgen noch 22 Verse

Schliesst लक्ष्मीहृदयकं प्रोक्तं विधिना साधयेत्सुधी । भृगुवारे
 च रात्रौ च पूजयेत्सुप्तकद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्यं गोप-
 येत्साधयेत्सुधी । गोपनात्माधनालोके धन्यो भवति तत्पत ॥ २२ ॥

2) Foll 52—20 *Laksmihridayastotra* Siehe Num 1357—1360

1321.

16/10¹/₂, 3 Bl 18 und 19 Linien Geschrieben offenbar in Kāmr
im J 1769

Pañcadaśaṅkayantra ein mystisches Diagramm mit fünfzehn Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden zur Erlangung von allerlei Wünschen gebildet Aus dem Sivatanḍavatāntra in 43 Versen Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्क तु प्रवक्ष्यामि शृणु तत्त्वेन साप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा हतभूभागो नव कोष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूत्रक्रमेणैव त्वङ्का स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥ नव यन्त्राणि देवेशि प्रस्तारक्रमयोगत । तत्राष्टगतियोगेन हयमारभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एकादिरथपर्यन्त तत्राङ्कास्तु प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अश्वद्वय लिखेन्मन्त्री रथमन्विद्वय पुन । रथ चाश्वद्वय युक्त्या लिखेच्छ्रीगुर्वनुज्ञया ॥ ५ ॥ देवतागुरुमन्त्राणामैक्य सभावयन्धिया । जपेदेकमना प्रातःकाल मध्यदिनावधि ॥ ६ ॥ यत्सख्यया समारब्ध तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि न्यूनाधिक कुर्याद्दूतभ्रष्टो भवेन्नर ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hängen von den Stoffen ab mit denen der Zirkel gemalt wird अलङ्ककेन विलिखेन्मोहनार्थ महेश्वरि । गोरोचनेन विलिखेदशीकराणसिद्धये ॥ १८ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्रया लिखेद्देवि सर्वसम्पन्नकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst सत्येनापि न भाषेत जपहोमार्चनादिषु । अन्यथानुष्ठित सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11 4 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben von Haricandra einem Brāhmana im J 1835

Piñcamudrapralāraṇa ein von mir gewählter Titel da der in den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtssagend ist Die Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudra von den fünf bekannten der kaulika der linken Seite (vamacarin) nämlich das Trinken herausziehender Getränke bei ihren nächtlichen Konventikeln Auszüge aus mehreren Tantra nämlich kulāṃpta kulārṇava, Rūpavamala Samavācra Beginnt श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजाद्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यज्ज्ञात्वा मन्त्रवित्सम्यक् फलमाप्नोति पूजने ॥ मयं मास तथा मास्य मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्च मुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुलार्णवे ॥ मयं मासं तथा मास्य मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्च मुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथममकारनिष्पण समयोच्चारतन्त्रे ॥ या सुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेदेवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामले ॥
गीडी पैटी तथा माधी द्राची वृक्षसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य
वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst samayaचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामद-
क्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादि-
रहितो दक्षिणाचारसंज्ञकः ॥ आर्द्रशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु
प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारैः पञ्चभिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः
शुष्काचारः प्रकीर्तितः । क्लीं विशेषतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

14/9½ 20 Bl 10 bis 14 Linien Etwa 1750

Paraprāsādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung
der Göttin Parā Vgl Parādevīrahasya im Catal IO Num 2546
Sie wird auch Ānandabhairavī, Vagvādinī, Mahātripurasundarī
genannt Fragmentarisch Nur Foll 1—12 gehören zusammen
Foll 15 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20 Be-
ginnt अस्य श्रीपरापोडशाक्षरीमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । गायत्री
छन्दः । पराश्रीदेवता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् ।
पराश्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । आ सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम् ।
श्रीं नित्यतृप्तायै तर्जनीं । श्रूं अनादिविधायै मध्यं । श्रीं शिवस्व-
तन्त्रायै अनामिकां । श्रीं नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्यां नं । अः
अनन्तायै करतं । एव हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यरूढहरिहस्तरो-
जके भाति या परमचित्स्वरूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भा-
सता हृदि सदा ममाम्बिका ॥

1324.

21/10 15 Bl , 8 Linien Geschrieben von Gangāvatsa, Sohn von Śrī
vatsa, Enkel von Ichēvara im J 1765

Parthualingapīyavidhū, die Verehrung von Śiva, in Gestalt
irdener Phalli, wie sie von Brahmanen täglich geschieht Beginnt
अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविद्यामन्त्रस्य निग्रहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋ-
षिः । कामदुषा देवता । गायत्री छन्दः । श्रीघ्नवरदस्वरूपिणी श्री-
पार्थिवेश्वरचिन्तामणिर्देवता । ह्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । नमः की-
लकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । etc अथ ध्यानम् ।
कर्पूरगौर करुणावतार ससारसार भुजगेन्द्रहारं । सदा रमन्तं हृद-
यारविन्दे भव भवानीसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरसिद्ध-
सेवितं भक्तद्रुमैः पूजितपादपल्लवम् । विद्याप्रदं भक्तजनैश्च वन्दितं
ध्यायेत्सदा कामदुषं प्रसन्नम् ॥ २ ॥

Auf Fol 31 findet sich die Unterschrift इति रुद्रयामले कामिकोडुमारमन्त्र(२)सारे पार्थिवेश्वरपूजाविधि समाप्तिमगमत् ॥ Der darauf folgende Hauptteil beginnt नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधक परम हितम् । तत्सर्वं कथयाशु स्वमनुयाह्यो ऽस्मि चेत्तव ॥ सर्वपापभयकर सर्वारिष्टनिवारणम् । सर्ववशकर चैव क्लीं सर्वप्रसिद्धिदम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि शिवपूजाविधानकम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ अकृत्वा पार्थिव लिङ्गं यो ऽन्यदेव प्रपूजयेत् । वृथा भवति तत्पूजा स्नानदानादिक वृथा ॥ शुद्धा मृदं समानीय पुन शोध्य विशेषतः । लिङ्गाकारं तत् कुर्याद्यथोक्तविधिना पुमान् ॥ पूजयेच्च विधानेन लिङ्गं पार्थिवमुत्तमम् । अखण्डं कारयेद्यत्नाद्वक्ष्यामीत्य नामभिः ॥

Schließt auf Seite 14b mit आकारादिचतुर्थ्यन्तेर्नमोन्तेर्नामभिः क्रमात् । कर्तव्याश्च क्रिया सर्वा भक्त्या परमया मुदा ॥ इति पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ Darauf folgen neun Verse beginnend mit सिद्धान्तसारे । अङ्गुलादिवितस्त्यन्तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदर्धं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ Diese Verse sind mit इति सिद्धान्तशेखरे पञ्चमूत्रप्रकारः unterschrieben

1325.

22/10 12 III 8 (is 10) Fien Litwa 1760

Parthualingapūjavidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift bis fol 101 5 (परया मुदा) überein. Dann folgen noch einzelne Paragraphen 1) अथ पद्धतिकल्पः । ओ हराय नमः । इति मृदाहरणम् । etc 2) Fol 10b अथ पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ अमुककामनासिद्धयर्थं पार्थिवलिङ्गपूजामहं करिष्ये । सद्यो जात इति मृत्तिकाहरणम् । वामदेवायेति जलक्षेपः । etc 3) अथ विसर्जनम् ॥ हरो महेश्वर शंभु शुलपाणि पिनाकधृक् । etc

1326.

21/11 13 III 8 Fien Mschrift von 1844

Parthualingapūjavidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift genau überein ohne von ihr abgeschrieben zu sein

1327.

18/10 22 III 9 Fien Litwa 184

Parthualingapūjavidhi Diese Handschrift besteht aus zwei Teilen. Der erste enthält 99 Verse und beginnt भगवन्मृत सर्वज्ञ शिव-भक्तिपरायणः । पार्थिवेश्वरमाहात्म्यं कथयन् महामते ॥ १ ॥ सूत

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञान-
मात्रेण वाञ्छितं फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्भिक्षे देशविध्वंसने
तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये
चैव राजर्षीरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ४ ॥
Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift इत्युद्गमरेश्वरतन्त्रे नक्ष-
त्रपटलम् ॥ Nach 99 इति समस्तचन्द्रपिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः
समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol 9b und stimmt mit den beiden
vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol 22a, 1 überein.
Hier folgen noch 10 Linien, beginnend अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ
कालज्ञान विधाय एवगुणतिथी अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां
करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst इति सकलसारोद्धारे पार्थिवलिङ्गपूजा संपूर्णा ॥

1328.

22/0¹/₂, 15 Bl 5 Linien Etwa 1720

Parthiāpyana, Verehrung des Siva in seiner Gestalt als
Laṅga 43 Verse aus der Vajasaneyisamhitā. Diese sind accentuirt
Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं
कृत्वा सर्वदेवतानां षोडशोपचारपूजनम् ॥ ओ अयम्पुरो भुवस्तस्य etc

1329.

21/11 5 Bl 11 bis 13 Linien Schrift von 1785

Parthiāpya Mit eingestrichenen Versen aus der Vājasaneyi-
sambhita Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ ऊर्ध्व-
केशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे
ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णु स्मृत्वा । सुमुख-
श्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो वि-
नायकः ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणध्वजो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशीतानि
नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे
निर्गमे तथा । सग्रामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc
अघोरेति लिङ्गकरणम् । तनुरुपायेति वाणकरणम् । ओ हराय
नमो मृदाहरणम् । ओ महेश्वराय नमो लिङ्गसघट्टनम् ।

Schliesst पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा । हरो महेश्वरः शुभः शूलपाणिः
पिणाकधृक् । शिवः पशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1 00

Parthuesitaraprayogapaddhati Beginnt लवणेन च सीभाग्य
पाथिव सर्वकामदम् । अनेकगुणद् चैव सैकत परिकीर्तितम् ॥ गजा-
मद तिलपिष्ट तथोत्थ मारणे स्मृतम् । भक्षोत्थ स्तम्भने प्रोक्त शर्क-
रोत्थं सुखप्रदम् ॥ कुङ्कुमोत्थ तु वशार्थं गोमय सर्वरोगहृत् । आसु-
रीलवणोत्थ तु सर्वलोकवशकरम् ॥ Auf Fol 1b findet sich der
Titel इति श्रीरुद्रायामले पाथिवेश्वरचिन्तामणिप्रयोगपद्धति ॥ Darauf
folgt unmittelbar अथ दक्षिणामूर्तिकल्पे शिवपञ्चाक्षरव्यवस्था ॥

Fol 4r अथ तर्पणम् ॥ ओ शिव तर्पयामि । ओ भव त°
ओ उय त° ओ मृड त° ओ विरूप त° ओ विश्वरूप त° etc

Schliesst यथाशक्ति शिवाज्ञया जप कृत्वा जप समर्थं त्रि
पुण्याञ्जलि दत्त्वा देव सहस्रनामादिभि सतोष्य नृत्त्यगीतवादिवादिभि
सतोष्य ओ शिवाय नम इति विसर्जनम् ॥

1331.

20/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Geschrieben vor Va sidhara im J 1843

Pratyaksasiddhipañcadaśvidyavidhi aus dem Sivatanḍava.
in einem Gespräch zwischen Siva und Parvatī 81 Verse Ver-
herrlichung eines Diagramms in welchem die ersten neun Zahlen
so disponiert sind dass sie nach allen Seiten hin summiert 1,
bilden Je nach der Stellung gegen die Weltenden, der Zeit,
mit welcher begonnen wird der Farbe des Diagramms und dergl.
werden dem Kundigen (sadbhīka) verschiedene Zauberkräfte (śakti)
verliehen Vgl den Yantracintamani und Hanumalyantra-
vidhi — Bei den Auszügen ist in Einzelheiten die folgende
vergleichen Beginnt श्रीदेवुवाच ॥ किञ्चिद्ब्रूहि महादेव माधनं
मुखद नृणाम् । विश्वेश करुणासिन्धो कृपा कृत्वा समोदयि ॥ १ ॥
कली नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दरिद्रिण । तेषां मोक्षमि-
द्विर्भवेद्येन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ महादृष्ट मया-
देवि हिताय जगता त्वया । प्राय प्रश्नो हि माधनं नृणां मुखदो
भवेत् ॥ ३ ॥ अथात सप्रवक्ष्यामि रहस्यं दत्तमुत्तमम् । अयादां
गोपित कान्ते त्वयि प्रार्थ्य वरानने ॥ ४ ॥ इति दत्तनाथं मे वि-
धिना शृणु शोभने । यस्य विज्ञानमात्रेण नान्यथा भवेत् ॥ ५ ॥
मया संकीर्णिताद्यान् ये यत्नमन्ता न मिद्विदः । इदं मुनीपित मुह-
यन्तं मे करुणावता ॥ ६ ॥ नेतन्मन्त्रं इत्यर्थं दत्तनाथं मुनिद्वि-
सगुह्यमिव संगोप्य कथनीयं न ददन् ॥ ७ ॥ इत्यादि ॥

1333.

21/9 7 Blt, 7 bis 9 Linien Fwa 1820

Pratyāṅgī āsiddhamantroddhāra, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschützung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden. Die Schrift ist ein Auszug aus einem grossen Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle. Beginnt

मन्दरस्य सुखासीनं भगवन्त महेश्वरम् । समुपागम्य चरणीं पार्वतीं
परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा
विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय बालानां रक्षणाय
च ॥ २ ॥ राज्ञा माण्डलिकानां च दीनानां च महेश्वर । विदुषा
च द्विजातीनां विशेषेणार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विद्यु-
दभिभयेषु च । व्याघ्रदंष्ट्रिकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभि-
चारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सौभाग्यजननी देवी नृणां वशकरी
सदा ॥ ५ ॥ ता विद्या भोः सुरेश त्वं कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्री-
भैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूनां हितकारिणि ॥ ६ ॥
त्वद्वचनात्सुरारिणि कथयामि न शयः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या
सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टानां सर्वपापविमोचनी ।
स्त्रीबालप्रभृतीनां च जन्तूनां हितकारिणी ॥ ८ ॥ सौभाग्यजननी
देवी वलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु गेहेषु वनेषु पर्वनेषु च ॥ ९ ॥
शमशाने दुर्गमे घोरे सग्रामे शत्रुसकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महा-
भय उपस्थिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता ।
विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरैः ॥ ११ ॥ लिखिता च
करे कण्ठे वाही शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्यु
कदाचन ॥ १२ ॥ यहाश्चैवाष्ट सिद्धाश्च देवराजसप्तगाः । न तस्य
पीडा कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका ग्रहाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिचा-
राश्च न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धारयमाणस्य ह्यमरत्व प्रकल्प-
येत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तश्च रक्षामन्त्रो (०मत्र MS) भवेत्सदा ।
धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्याङ्गस्था
सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येय
परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी ।
प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छून्नं शयः ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमि-
थेन रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा
नृभिः ॥ १८ ॥

Schliesst य इमा धारयेद्विद्या त्रिसध्यामपि यः पठेत् । तस्य
दुःखान्तका देवी हन्याच्छून्नं शयः ॥ सर्वतो रक्षते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भय विद्यते क्वचित् ॥ ओ इति चण्डोग्यशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धार समाप्त ॥

1334.

17/13 7 Bl 16 Linen Sīradī Schrift Schrift von Anf d Jahr

Batukapujanavdhi Beginnt ओ नमो वटुकभैरवाय । ओ कुलाकुलपदे यो ऽसी पालको बोधविग्रह । चिदानन्दरसापूर्णं त नीमि वटुक विभुम् ॥ नृत्यन्त भुजयुगलेन दत्तताल पद्मास्य दहन-पतङ्गपिङ्गभासम् । सत्पात्रध्वजवरखड्गचर्महस्त वीरेश वटुकमभीष्टद प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen Formeln

Schliesst ओ ह्री ओ कालागिरुद्र अवतर अवतर वलि गृह्ण गृह्ण वीपट । इति कालागिरुद्रवलि ॥ Florence MSS Num 397

1335.

21/9 33 Bl 9 b s 11 Linen Etwa 18⁹⁰

Batul abhavarapujanavdhi *) die Ceremonien bei der Verehrung des Siva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava Der Schluss und Blatt 30 fehlt Beginnt वन्दे शिव वटुकवेषधर त्रिनेत्र चारु-प्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । दत्ते करे विशिखमन्यतने च दण्ड का-पालिक शशिधर वृषभाधिरूढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाय मिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविज्ञतकृतप्रसाद श्रीभैरव त शरण व्रजे ऽहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूष उत्थाय बाह्यक्रिया निर्वर्त्य यथाविधि मृज्जलै पादौ पाणौ च प्रक्षाल्य दन्तान्धावयित्वा शुद्धज-लेन मुख प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवास परित्यज्य वासोऽन्तर परिधायो-पविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहदृ-ष्टरूप प्रसन्नास्य स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य नत्वा सुत्वा स्वहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10 7 Bl 7 Lin en Et a 1⁸⁶⁰

Bulapatala ein Kapitel von 60 Versen den Kultus der Bai- tripura betreffend Beginnt कैलासशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । उवाच पार्वती देवी संवेश्वर सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव बालाया पटल शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना शृणुष्व वचन तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Verse die er dem Rudravamala zuschreibt besass die geringste Kenntnis des Samskrit

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt

1337.

98/12 5 Bl , 11 bis 12 Linien Schrift von 1797.

Balapatāla, Verehrung der Bālātripurā, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Auszug zeigt hinlänglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसूदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसौदर्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्परां विद्यां श्रीवाला त्रिपुरां पराः । अधःकुंडलिकां धारा माये पट्टी-दुमंडितां ॥ १ ॥ शर्गी ननुस्वरोपेतःस्रष्ट्रवीजवयात्मक । आद्य वाग्भ-वमाप्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ त्रितय शक्तिवीजायं चि-भीर्वीजं समीरितैः । ऋषी स्यात् दक्षणामूर्तिं हृदः पत्नी उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा बाला चिदानन्दमई पराः । पादाब्जनाभि विन्यस्य दाढ्य नाभिस्तथा गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यसेत् द्वले तार्तियवीजकः स्तलयोरुभयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै व ह्रीस्थितौ दीर्घ वामनेत्रीदुमंडितौः । कामबीज वली वामकर्णच-द्रविभुषितौ ॥ ६ ॥ शक्तीशः शक्तिका पञ्चबाणान्तर्चोभिनादिकान् । हृतलेपा कामवाग्बीजं तुर्यं बाण मनुः पुनः ॥ ७ ॥ भृगुस्तु रेफसक्त शान्तिव्यूहविभुषितः । पञ्चकामानिमान्यसेत् लिलाटे गलवक्ससी ॥ ८ ॥

Schliesst भुर्यशी कमला प्राप्य रमते स महीतलेः माहासौण्य-प्रद साक्षात् बाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/12 12 Bl 9 bis 12 Linien Etwa 1750

Balapaddhati, eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Bālātripura, entnommen dem Jñānarnava und anderen Tantra Beginnt श्रीगुरु गणप दुर्गा वटुकं शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ बालाया. पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्साधकवर्यो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पञ्चस्तानीशुद्धाम्बरः समाचम्य खासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रातः शिरसि शुक्ले ज्जो दिनेत्र द्विभुज गुरुम् । वरामयकर शान्त स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविशिष्टतन्त्रोद्धृताया बालापद्धत्या प्रातःकृत्यादिनित्यजपान्तविधिभिरूपण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 Bl 7 bis 11 Linien Etwa 1890

Balapūjapaddhati, ein Leitfadens zur Anbetung der Balatri-puta Der Anfang fehlt Beginnt पचारैः सपूज्य प्राणायामत्रय

छत्वा माला हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा
स्पष्टाक्षरेण मन्त्रसहस्रं वा पञ्चशतं वा १०८ शतं जपं कार्यम् (?) ।
प्राणायामं कृत्वा माला मन्त्रके क्षिप्त्वा हस्ते जलं गृहीत्वा मासादिकं
स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपं देवतावामकरे समर्थं योनि-
मुद्रां प्रणम्य मालां पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11 6 Bl 9 Linien Etwa 1770

Bhairavady adanavudhi, Vorschriften für das Anzünden von
Lampen zu Ehren von Bhairava Von *Ramacandra* Inhalt
1) Die geeigneten Zeiten für das Anzünden. 2) Das Material für
das Anfertigen der Lampen 3) Der Docht 4) Die Beschaffenheit
des Öles oder Fettes 5) Proportion der Lampe zu der Flüssig-
keit 6) Höhe des Gefasses 7) Anrufung von Bhairava Beginnt

पुरुषोत्तमपादाब्जभ्रमरार्पितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदान
विधि शुभ ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोग ॥ तत्र शुद्धफला वैशाख-
श्रावणाश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपीपमाघफाल्गुनमासा शुभा नेतरे ।
शुक्लपक्ष शुभ कृष्ण पञ्चम्यन्त । रविमोमवृहस्पतिशुक्रा शुभा नेतरे ।
स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तरास्तयो ज्येष्ठाश्विन्यार्द्रा शुभा
नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापञ्चमीत्रयोदशीदशमीषष्ठी-
द्वादशीतृतीयास्त्रिथय शुभा । ववकौलववणिज करणानि शुभानि ।
श्रीम्वर्ज्या पञ्चर्तव शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाद्या ज्ञेया ॥

Schliesst औ ऊ अभियभैरवाय (vielleicht उग्र०) नम । व
वटुकाय ऊ ऊ ऊ फट फट स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्र-
वारं वा ब्राह्मणाय दक्षिणा दासे कृष्णतिलैर्मारवान्नमधुपुष्पादिला-
जाहोमान्यथासख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्री-
भैरवदीपदानविधि समाप्त ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus
dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen

1341.

१३¹/₂/11¹ 87 Bl 13 bis 91 Linien Geschrieben von Kripārāma
sarma im J 1888

Mantramahodadhi, Verehrung verschiedener Gottheiten und
Gebrauche nach Art der Tantrika Sekte Verfaßt von Mahadhara
im Jahr 1589 In 25 Kapiteln (Taranga) Siehe Catal Oxon
Num 154 155 Beginnt प्रणम्य लक्ष्मीनृहरि महागणपतिं गुरुम् ।
तन्वाणनेकान्यालोच्य वक्ष्ये मन्त्रमहोदधिम ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शि-
रमि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यकं निर्वर्त्य [तु] स्नातु यायात्स-

रित्ते ॥ २ ॥ श्रीतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रस्नानं समाचरेत् ।
स्नानसंस्था मन्त्रसंस्था कृत्वा देव विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमाकाङ्क्षते वर्षे बाणवेदनृपेर्मिते । ज्येष्ठाष्टम्या शि-
वस्याग्रे पूर्णो मन्त्रमहोदधि ॥

1342.

26/11¹/ 80 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1660

Mantramahodadhinaulā, ein Kommentar zu dem vorher
gehenden Werk, von Mahidhara im demselben Jahr aber neun
Monate später verfasst. Dieser Kommentar wird kürzer mit Nauka
bezeichnet. Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 23

1343.

30/13 30 Bl. 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Mantracandriṭa, Gebetsformeln an verschiedene Gotter und
Göttinnen, von Gosvamin Janārdana Bhaṭṭa, Sohn von Gosvamin
Jagannivāsa Bhaṭṭa, Enkel von Srinivāsa Grossenkel von Srimuketa
Janārdana war ein Bruder von Śiromani und Cakrapani. Sein
Grossvater Srinivāsa verfasste eine *Divaracandrika*. Das ganze
Werk ist in 12 Prakāśa eingeteilt. Die gegenwärtige HS enthält
die ersten fünf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite
nicht bezeichnet. Das erste und zweite Blatt enthalten viele
Lücken. Der Anfang ist in Petersons Fourth Report p. 65 mit-
geteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदी गणपतेर्मन्त्रा शिवाया-
स्तदनन्तरम् । ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शम्भोद्योक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakāśa 1) Gaṇapatiprikarana schliesst Fol 7 b 3) Fol 18 b
4) Fol 23 b 5) Saktiprakaraṇa Fol 25 a. 6) beginnt अथ
वैष्णवा मन्त्रा उच्यन्ते । ओ नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण
प्राणायामत्रयं कृत्वा etc

Das folgende Stück dient als eine Probe der Behandlung von
Seiten des Verfassers. Fol 13 b अथ जयदुर्गामन्त्र । ओ दुर्गे
दुर्गे रचणि स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि
नारदाय ऋषये नमः । सुखे विराट्कन्दसे नमः । हृदि श्रीजय-
दुर्गायै देवतायै नमः । इत्यष्टादिकं विन्यस्य । ओ हृदयाय नमः ।
दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट् । रचणि कवचाय ॐ
स्वाहा । नेत्राय वषट् । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् । इति षट्द्व-
यमन्त्रान्नुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् ।
यथा । जलद्युतिमिन्दुकिरीटां चक्रदरासिरुजं करपद्मेर्दधती नय-
नत्रययुक्तां सिंहगतां प्रणम्यजयदुर्गाम् । इतिगुणं वामोर्ध्वादिवामाध-

करान्तमायुधधान दक्षोर्ध्वादितदधोन्त वा । इति ध्यात्वा यथाशक्ति
जप विधाय जपान्ते ऋष्यादिक विन्यस्य जपं देखै समर्थं प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantia werden bis zum Ende der
Hs mitgeteilt Ekaksara Ganesamantra Viganesamantra Laksmi
ganesamantra Trvaksara Saktiganapa Caturaksara Saktiganapati
mantra Dasaksara ksipiprasadanamantra Caturaksara Herimba
gane amantra Subrahmanyanaganesamantra Mahaganapatinmantra
Trilokyamohanaganesamantra Dvadasaksara Saktiganesa Ekada
saksara Saktiganesa Haridiganapatinmantra Vakratundiganesa
mantra Sadaksara Valiatundamantra Atharvanikamantra dva
tinsadaksara Uchistaganesamantra

Matrikasarasvati Vagvadinimanttra Hausavagisvarimantra Vi
gvanin manttradvaya Parijatavarasvatinmantra Saptakotisvari
mantra Vagvadinimanttra Balamanttra Bhairavimanttra Bagesvari
mantra Kamesvarimanttra Rajamatangimanttra (12 verschiedene)
Durgamantra Mahasamardindurgamantra Jayadurgamantra (3)
Sulnidurgamantra Vanidurgamantra Ekaksara Laksmimanttra
Caturaksara Laksmimanttra Dasaksara Laksmimanttra Dvadasaksara
Mahalaksmimanttra Saptavarasyaksara Mahalaksmimanttra Citu
daksara Mahalaksmimanttra Ekadasaksara Mahalaksmimanttra Catur
daksara Laksmimanttra Samrajyalaksmimanttra Saptaksara Rama
manttra Annapurnamantra Annapurnaya annapradakhyamantra

Asvarudhamanttra Gaurimanttra Pidmavitya mantra Jyestha
laksmimanttra Tripujamanttra Nityaklini amantra (4) Vahnivasini
mantra Vajrapastarinimanttra Sivadutimityamantra Tvaritanitya
mantra Trikanthakimanttra Vasvatrikantakimanttra Vaisnavya mantra
Vagalamukhimanttra Chionamastakamantra

Ugrataramanttra Dakshinalikhamanttra Dhūmavatimanttra. Bha
drakalimanttra Mahakalimanttra Uchistacandalinimanttra Suba
vaktramantra Mahakrityamanttra Dhūmadaksayanimanttra

Asaksara Narayanamantra Vasudevamantra Laksmivasudeva
mantra Hariharamanttra Dadhivamanamantra Yajuesvarivaman
manttra Bhogivamanamantra Mayabalakavamanmantra Hayagr
vimantra (5) Varahamantra (4) Dharahimayabhadra mantra
Sudarshanamantra (2) Srikrāmantra (2) Purusottamamantra (be
ginnt Fol 30a)

1344.

17/8 14 III 8 bis 9 I in en Etwa 1820

Mantrajapardhu Gebete an verschiedene Gottinnen welche
Formen der Kali darstellen Beginnt अथ जपविधि । श्रीनाथा
दिगुरुपादुकान्त विन्यस्य कामकला ध्यात्वा स्वशिरसि कामेश्वर्यादि
पञ्चदशिनित्यास्तत्तद्विषया संपूज्य शिरस्येव भूतशक्ति संपूज्य । ओ ह्री
ह्रस्व सोह स्वाहा । आत्मने नम । स्वशिरसि संपूज्य । तत्रैव महा
पोडगवाक्यानि संस्मृत्य कुल्लुकादिविघ्नहरमन्त्रान्सजप्य पुन पञ्चायतन-

मन्त्रान्तजप्य । यथा । ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ग गणपतये वर-
वरद सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥

Schliesst श्री उद्यवीर महाविष्णु ज्वलन्त सर्वतोमुखम् । नृसिंह
भोषण भद्र मृत्यु मृत्युं नमाम्यहम् ॥ १ ॥ श्री नमः शिवाय ॥ २ ॥
श्री ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं ग गणपतये वरवरद सर्वजन मे वशमानय
स्वाहा ॥ ३ ॥ श्रीं ह्रीं ह्रसः ॥ ४ ॥ इति नित्यजपविधानं समा-
प्तिमगात् ॥ Citiert werden Āgamakalpata Fol 3a, Trikūṭārahasya
Fol 6a

1345.

18/10 20 Bl 7 Linien Etwa 1800

Mantramuktāvalī Eine Abhandlung, welche astrologische
Angaben mit einer Sammlung von kurzen Anrufungen an ver-
schiedene Götter verbindet Der Text in allen mir bekannten
HSS ist in hohem Grade verderbt Beginnt श्रीकृष्णस्य नारद
प्रत्याह ॥ चित्रे निष्ठाफल ज्ञेय निराशी जायते लोचन ॥ १ ॥ वैशाखे
चित्रलाभस्य ॥ २ ॥ ज्येष्ठे च मरण ध्रुव ॥ ३ ॥ आपाढे वधुना-
शाय ॥ ४ ॥ श्रावणे च सदा सौख्य ॥ ५ ॥ दया भाद्रपदे मासे ॥ ६ ॥
अश्विने रत्नसपदा ॥ ७ ॥ कार्तिके महालक्ष्मी च ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे
धनमहात्तः ॥ ९ ॥ पुष्ये मुक्तिसमाप्त च ॥ १० ॥ माघे सपति
उच्यते ॥ ११ ॥ फाल्गुने सर्वकर्माणि ॥ १२ ॥ एव द्वादशमासविधिः ॥

Folgende Teile sind bezeichnet Yuga-kāraṇa Fol 2b Mantia
nirṇaya 3b Āsanaprayoga 5b Mālāprayoga 6a Japapaddhati 7b
Sarvasiddhi 8a Fol 15b इति श्रीसनकसनन्दनसन्तकुमारविरचि-
त[मन्त्रविधिः] Beispiele der Anrufungen sind folgende 1) डाहा-
कर्कराशिक । श्रीं ह्रीं श्रीं ब्रह्मा श्री हिरण्यगर्भरूपाय नमः ॥ हिरण्य-
गर्भमन्त्रः ॥ 2) माटासिहराशिक । श्री ह्रीं भं ब्रह्माय नमः ।
सुकुन्दमन्त्रः ॥

Ghaṭikāpramāṇa beginnt 15b Śivapatrikā 17b Zuletzt eine
Tabelle der Ghaṭikā von sieben Planeten in je vier Monaten
कार्तिकमार्गशिरपौषमाघचतुर्मासज्योतिषघटिकाप्रमाणम् ॥ रविरात्री
४४४४४४ ०४४४४४४४४४४४ रविदिने ४४४४ ४४४ ४४ ४४
४४४ ४४ etc आपाढश्रावणभाद्रपदाश्विनज्योतिषघटिका । रवि-
रात्री ४४४४ ४४४ ४४४४४ ४४४ ४ etc फाल्गुनचैत्रवैशाख-
ज्योतिषघटिका । रविरात्री ४४ ४४४ ०४४४४ ४४ ०४४४ etc

Schliesst इति श्रीघटिकालप समाप्तम् ॥

1346.

17/11 9 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Vantramul tarali Diese Handschrift stimmt mit der vorangehenden überein doch ist sie kurzer gefasst Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte Beginnt श्रीभगवानुवाच आदित्यवारे मलेष्ट्वुधी च सोमवारे सर्वसिधय मंगलवारे धन विद्या च बुधवारे वैश्यमेव च बृहस्पतिवारे सातिष्ठत्वा च शुक्रवारे वैश्य भवतु सनिवारे गच्छते बुधी पुत्रदाराधनचय etc

1347.

10/10 4 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1840

1) Fol 1b *Siadhumantrastotra* Fragment Beginnt ना रायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसी कन्या शश्वत्सुखिरधीवना । पूज्या पितृणा देवाना आह्वाना फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पाद्यादिक तस्यै मूलेनेति श्रुती श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्र ॥ ओ ह्री श्री ह्री स्वधादेव्यै स्वाहा स्वाहेति महामन्त्र समुच्चार्य च सपूज्य स्तुत्वा ता प्रणमेद्विज ॥ स्तोत्र शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्ववाञ्छाप्रद नृणा ब्रह्मणा यत्कृतं पुरा ॥

2) Fol 2b—4b *Bandimocana Mahaganapatistotra araca* Beginnt [ज]पिदेकाग्रमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विक राजस चैव तामस त्रिगुणात्मकम् । तामस शत्रुशमन स्तुत्वा भूतग्रहापहम् ॥ २ ॥ शृणु ध्व मुनय सर्वे वेदवेदाङ्गपारगा । ध्यान तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुज देव निर्लाम भूतसनिभम् । नीलाञ्जनसमं पूज्य मेरुमन्दरसनिभम् ॥ ४ ॥ नानारत्नप्रदीप्तं च मुकुटाटोपमस्तकम् । भीममुख विरूपाक्ष चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst आक्रमय २ रक्ष ऊ फट स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुरु । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटय २ वज्रहस्तेन क्षिण्दि २ परशुहस्तेन भिण्दि २ etc

1348.

73/10 30 Bl 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Ramesvara im J 1681

Mahatripurasundari alldhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripura Die Handschrift bestand aus 50 Blättern jetzt fehlen Foll 19—22 24 25 27—29 32 44 Beginnt न्यस्यात्मन्येषमात्मानं श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्रा प्रदर्शयार्थं यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तत्रादौ कलशं स्थाप्य पूजोपस्करशुद्धये । शेष

तद्विन्दुना पूत पादार्धाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्क विशेषार्घ्यं गुरु-
शक्तिवलिक्रमम् । आत्मीयं चलपात्रेण सर्वाण्यापूरयेत्पृथक् ॥ ३ ॥
आलोकान्जिघ्रणात् (MS जिघृष्णां) ध्यानात्तानाद्द्रव्यं विशुध्यति ।
तत्पीत्वा सुरसिद्धानां पूजनं यजनं हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्यं चन्द्रोदय-
ध्यात्वा पात्रं सूर्योदयं स्मरेत् । तन्मध्ये निक्षिपेद्विन्दुं पद्मरागमणि-
प्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्रणं (MS जिघृणं) मातृका-
क्षरैः । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाशं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augen
scheinlich muss im Anfang etwas vorangegangen sein

Schliesst भोजयेन्मधुरप्रायं देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रत्यहं पठ-
नादेतदभीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 79 Bl 8 b s 11 Lin en Fehler! alte Abschrift von etwa 1840

Mahatripurasundaripaddhati Unvollständig Fol 52 fehlt
und Fol 62 ist zweimal bezeichnet Beginnt श्रीमहात्रिपुर-
सुन्दर्यै नमः ॥ उद्यद्गान् etc ॥ १ ॥ युक्ताण्यै etc ॥ २ ॥ अथ
नित्यपद्धतिः । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्त्रापो रात्रिवासं परि-
त्यज्य हस्ती पादौ प्रक्षाल्य सुखासने उपविष्ट आचम्य अक्षेत्यादि°
ममोपास्यश्रीविद्याङ्गत्वेन प्रातःकृत्यमहं करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Pratahkritya endigt Fol 11 a Snanavidhi Fol 13 b Samdhyā
vidhi Fol 22 a Tarpana Fol 23 a Bhūtaśuddhi Fol 34 b Prana
pratisṭha Fol 37 a Matrikānyāsa bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulicudamani Saubhagyaśāntamani und Uttara
tantra

1350

21/10 6 Bl 7 b s 8 Lin en Etwa 1800

Mahatripurasundariyapavādhī Beginnt विशुद्धदेहो देवेशी
न्यासं कुर्यात्समाहितः । ततो न्यासादिकं कुर्यात्सनाहं स्वशरीरके ॥
करशुद्धिकरी विद्या मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीशुद्धिं द्विरावृत्य
करशुद्धिरियं प्रिये ॥ श्री अक्षय श्रीश्रीविद्यापञ्चदशाक्षरीसौभाग्यवि-
द्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि ।
अनुष्टुप्छन्दः । श्रीसौभाग्यविद्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिका दे-
वता ॥

Schliesst गृह्यातिगृह्यज्ञा सा त्वं गृहाण्यास्तकृतं जपम् । सि-
द्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ॥ इति देव्या वामकरे जप-
समर्थः । इति जपविधिः । यदक्षरमतिच्छेदं मात्राहीनं तु व्यञ्जनम् ।
तत्सर्वं चम्यता देवि त्रिपुराम्ब नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13 G 8 Bl 6 Linen Etwa 1830

Mahisumardmyapa ein Gebet an Durga als Vernichterin des Damons Mahisa Unvollendet Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet भात वियत्सनयन श्वेतो मर्द्दिनि उदयम् । अष्टाक्षरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतवे ॥ विषा हि मज्जा कालो ऽग्निरद्रिरिस्थो नि उदयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । विष मकार । हि स्वरूप मज्जा पकार । काल मकार । अग्नि रेफ अद्रि दकार ॥ इति वचनादिकारधुक्तो दकार ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma hi sa ma rdi ni — Ausser dem wird das Visvasaritantra und der Kulicudamani citiert

Schliesst अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-
लब्धाया सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352

91 2 91 2 4 Bl 10 bis 14 Linen Geschrieben von Kesavarāma im J 112

Lakshyatsaya, Hingelung an Bhagavat in der Form von Naravana und Sripati Verfasst von Vedavyasa Bhattacha Drei Kapitel 1) A lakṣaravavarna 2) Dvayavavarna 3) Ohne Titel Pigment 2—5 Fol 1 fehlt Das erste Kapitel behandelt die Formel Om Naravanaya namah Kapitel 2 beginnt अथ कठवल्ली-
प्वधीत द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वं
शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृहणमिदं च । श्रीमन्नसहितोक्तं च द्वयम् ।
उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt शि-
ष्यस्ते ऽहं शाधि मा त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol 4a wird Srivatsanka Misra citiert पापीयसो ऽपि
शरणागतशब्दभाजो नोपेक्ष्य मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्ति-
करुणासुमतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

98/11 11 Bl 6 bis 9 Linen Bengäl Schrift vor etwa 1600

Rakhsachasanastotra, tausend Namen der Rakhsa aus dem Sanatkumaratantra Beginnt कैलासशिखरासीन महादेवं स-
दाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥
कथयेशानं (कथमेशानं Ms) सर्वोद्ध मोक्षानां हितकाम्यया । येन
नाम्ना च निस्तारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना
कीर्त्तनेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा ।
विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवाग्रत ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफल-प्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसपत्न्यदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदर्शिनी ॥ Vgl Radhikānamasahasra in Naradapañcāratna 5, 5 Von 9b, 4ab wird die Belohnung derjenigen geschildert, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय कृपणाय सुरेश्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अहंकारवर्जिताय च । स्वशिष्याय प्रदातव्य नास्ति मे दूषणं ततः ॥ शिरो देयं राज्यं देयं न देयं यस्य कस्यचित् । नाम्ना राधासहस्रं च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्पुण्यतरं नाम्ना सहस्रं सुप्रकाशितम् । किं वज्रं कथयिष्यामि नास्त्वस्मादधिकं स्तवः ॥ etc

.1354.

27 1/2 Bl. 5 Bl. 6 Linien Etwa 1860

Lakṣmīnamamṛita aus der *Lakṣmīsambhita*, in 41 Versen Indra und Agni teilen den Gottern eine Anzahl von Attributen der Lakṣmī mit Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्त्यश्च वैराग्यममलज्ञानमेव च । मोक्षश्च परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ १ ॥ आरोग्यं दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वंसः परमैश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसद्गुणपूर्णता । धर्मश्चार्थश्च कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषां प्राप्तिरेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजता भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्या प्रीतिकरं स्तोत्रं नो वदता शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्रापी ऊचतु ॥ लक्ष्मीनामामृतं स्तोत्रं परमैश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्या प्रियकरं पुण्यं शृणुध्व सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ ओ अस्म्य श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । बृहती छन्दः । महालक्ष्मीदेवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

Die Attribute der Göttin beginnen in besonderer Zahlunḡ ओ विष्णुपत्नी महालक्ष्मीर्विष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता सदा विष्णुवशे स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst किमत्र वज्रनोक्तेन सर्वसपत्न्यमृदये । लक्ष्मीनामामृतं स्तोत्रं जपध्व सर्वदेवता ॥ ४१ ॥

.1355.

17/10 5 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vyāsa Viṣṇu aus Panasādāna in Gujarat, Sohn von Jagannēvara etwa im J 1750

Mahālakṣmīpūjā, Verehrung der Lakṣmī Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्नानम् । धीतवस्तु परिधाय शुद्धासने

उपविश । आचमनम् । प्राणायाम ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शि-
खावन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदल पूरयित्वा सर्वोपचाराङ्गहीत्वा
सूर्यनमस्कार । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता अपिसंस्थिता । ये भूता
विघ्नकर्तारस्तै रक्षन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्र । पृथिव त्वया
धृता लोका इति । आसन सप्रोक्ष्य पात्रस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि
निक्षिप्य जल पूरयित्वा वरुण जपेत् । वरुणस्त्वोत्तमन्नमसीति मन्त्र ।
धेनुमुद्रा प्रदर्शय अङ्गुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सर-
स्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्सन्निधिं कुर्व ॥ इति सर्वाणि
तीर्थान्यावाह्यात्मान शिवरूप ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्र-
व्याणि संप्रोक्ष्य । अद्वैत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपी-
चादिसुखसमृद्धयर्थमिहजन्मजनान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीप्र-
ताङ्गभूत श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महा-
लक्ष्म्या षोडशोपचारै पूजनमह करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रै
स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst पूजा कृत्वा देवी विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवी
मन्त्रेणानेन सुव्रती । पङ्कज देवि संत्यज्य मम वैरमनि संविश । यथा
सत्पुत्रभृत्यो ऽहं सुखी स्यां त्वत्प्रसादतः ॥ Vgl. Lakṣmī Ujanavidhi

1356.

21/10 3 Bl. 10 Linen Gescl. rieben im J 1726

Mahalakṣmīstotra in 30 Versen Beginnt श्रीमहालक्ष्मीदे-
वता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्ति । क्लीं कीलकम् । etc अथ स्तोत्रम् ।
जय कमलपद्माक्षि जय त्व श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि ससा-
रार्णवतारिणि ॥ १ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य सुरेश्वरि । हरि-
प्रिये नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य दयानिधे ॥ ३ ॥ Catal. Oxon Num 242

1357.

११/४ 8 Bl. 9 Linen Etwa 1830

Lakṣmīrūdayastotra aus dem Ātharvanarabhasya 106 Verse
Beginnt वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां तैजोरूपां कन-
कवर्णां सर्वभूषोज्ज्वलाङ्गीम् । योजापूर कनककलशं हेमपात्रं दधा-
नामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुधामाङ्गसंस्थाम् ॥ १ ॥ श्रीमती-
भाग्यजननीं स्तोमि लक्ष्मीं मनातनीम् । सर्वकामफलावप्स्ये साधनैक-
मुखावहाम् ॥ २ ॥ गौरामि नित्यं देवेशी त्वया प्रेरितमानस ।
त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst ध्यायेत्लक्ष्मीं प्रदक्षितमुखीं कोटिवाल्मीकभासां विद्युद्गर्गां

वरवरधरा भूषणाढ्या सुशोभाम् । वीजापूर सरसिजयुग विभ्रती
स्वर्णपात्रम् । भर्त्ता युक्ता मुञ्जरभयदा मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 Siehe Narayanahridayastotra

1358

११/13 8 Bl 11 b s 13 Linien Ge chrieben im J 1 48

Lal smihridayastotra hier Mahalaksmihridayastotra genannt

1359

2°/10 9 Bl 9 b s 13 Lin en Gescl rieben im J 1788

Laksmihridayastotra

1360

15/10 27 Bl Lin en Etwa 1 90

Laksmihridayastotra Vorangehen die ublichen Gebetsformeln
bis 3 b 4 beginnend mit श्री अस्व श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भागव ऋषि । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता । अनुष्टुपादिनाना-
छन्दासि । श्री बीजम् । ह्री शक्ति । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1320 2

1361

११/13 19 Bl me stens 13 b s 14 Lin en Etwa 1 50

Yantracintamani uber mystische Diagramme die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthalt Diagramme die fur heilsame Absichten dienen sollen Be-
gun t स पातु देव्या कवरीविलासो लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकाया ।
य पश्यतो बालमृगाङ्गमीले चणेन सर्वज्ञपद वभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवश्य महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । कास्यभाजनमा-
नीय शुद्ध भस्मादिभि हतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt nämlich
Vasyadhikara Akarsanadhikara Stambhanadhikara Maranadhikara
Uccatanadhikara Santyadhikara In jeder Abtheilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana Rajakopa-
samana Bijasamputa Svamivasya Divvastambhana Rajakopahara
Mrtiyumjaya Vivadavijaya Dharmikavastikarana Dustamohana Viva-
daviyaya Ganadhipatiya etc

Die Hand schrift hort im vierten yantra (Jvaranastana) des
Santyadhikara auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uddamaratantra
entnommen was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकले प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भूते स्वामनाधिकारे शत्रु
मुखगतिस्वामननाम प्रथम यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra

cintamani stimmt so sehr überein, dass man berechtigt ist, beide cinem und demselben Verfasser zuzuschreiben

1362.

31 14 8 Bl 11 bis 14 Linien Etwa 1730

Yantracintamani von Damodara Sohn von Gaṅgadhara, Sohn von Devadatta Sohn von Mahadeva, Sohn von Nṛsiṃha Beginnt
यं ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यथा पिशाचोरगा राजानश्च
तथा मुनीन्द्रनिवहा सर्वाथंदं सिद्धये । भक्तानां वरदाभयप्रदकर
पाशाङ्कुशलकृत etc Damodara behandelt seinen Stoff in der Form
eines Dialogs zwischen Śiva und Parvati

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches über die oben genannten sechs Teile sich erstreckte Sie bricht im sechzehnten yantra des Vasikarāṇa ab Die von Damodara beschriebenen yantra sind Mahamohana, Rajakopasūmana Bijasamputa, Svamīśvayakara, Divyastambhāṇa Rajamohana Mṛtyumjaya, Vivāḍavijaya Dhanikavāsikarāṇa Duṣṭamohana, Vivāḍavijaya Gaṇapatiya Janavāsīkharāyantra Jagadīśvara, Piśacakāyantra, kalāṇala Sieh Lalmitra Notices Num 257

1363.

20/91/1 44 Bl 9 bis 12 Linen Geschrieben in Giripura (Śrīkṛmānāsabhavijayarāja) von Śukadeva im J 1699

Yantracintamani von Damodara Foll 1 43 44 fehlen Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet Der Verfasser teilt das Werk in 8 Kapitel (Adhikara) 1) Vasya Fol 22b 2) Akaršana Fol 24b 3) Stambhāṇa Fol 30a 4) Vidveśāṇa Fol 31b 5) Marāṇa Fol 33b 6) Uccatāṇa Fol 36b 7) Santika, auf einem der fehlenden Blätter 8) Bandhamokṣāṇa Fol 46a

1364.

18/11 2 Bl 12 Linien Abschrift vom Anf d Jalrh

Luṅgapaddhati, Verehrung des Śiva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Luṅga Beginnt अथ लिङ्गपद्धतिर्लिख्यते ॥ तत्र कालापिरुद्रोपनिषद्विधिना सर्वाङ्ग भक्षणोद्भूत्य । प्रत्यङ्ग रुद्रावाणि धृत्वा । सदाशिव मनसा स्मरन् । उदीची गत्वा । भूमि प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वद्रूपा मृत्तिकाभिन्नाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्व लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13 8 13 Bl 5 Linen Etwa 1810

1) Foll 1—3 *Ingustāla* in neun Versen Beginnt ब्रह्म-
सुरारिसुरार्चितलिङ्ग निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जन्मनि दुःखनि-
वारणलिङ्ग त्वा प्रणतो ऽस्मि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सरसिजपुष्पशतार्चितलिङ्गम् । परमपद परमात्मनि
लिङ्गम् । त्वां प्रणतो० ॥ ० ॥ Diese Version weicht von der im
Bṛhatstotraratnākara (Bombay 1895, p 119) gedruckten in vielen
Punkten ab

2) *Dugāpījāvidhāna* Die in diesem Buchlein enthaltenen
Gebete werden vor der Lesung des Devīmāhātmya hergesagt Das
erste Blatt fehlt Besonders pigmentirt von 2—11 Fol 2b beginnt
माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी
विजया जया भगवती देवी शिवा शोभनी ॥ शक्तिः शंकरवल्लभा
चिनयना वाग्वादिनी भैरवी । हीकारी त्रिपुरा परापरमयी मा
Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुलां सिद्धिं ददाति विपुल धनम् । यो
अपेक्षस्य वृद्धिः स्यात्वेम प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु
विहीन पुस्तक पठेत् । तस्य जप्य भवेद्भयार्थमरण्ये रुदितं यथा ॥ पुस्तकं
साम्प्रश्रुतिकमनेन विधिनार्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचनं
यथा ॥

1366.

29/15 31 Bl., 11 bis 12 Linsen In den Jahren 1865 und 1867 von
Abhayaśarman schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbaḥpūjāpaddhati*, Anbetung einer sonst
unbekannten Göttin Limbaḥjā. Hin und wieder wird sie auch
Nihkā und Kadā genannt Beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य गुरु तन्वार्थ-
वेदिनम् । नित्यपूजाविधि वक्ष्ये लिम्बजायाय सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbaḥjastotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिरुच्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता यथोक्तफलप्राप्त्यर्थे जपे
विनियोगः । नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे ।
चराचराणां भवता च शक्ते सनातनि (Metrum १) सर्वविमोह-
यन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbaḥjasaḥsranāman* Beginnt अस्य
लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमंत्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीलिम्बजा दे-
वता माया बीजं ।

4) Foll 28—31 *Atha tantrokta Śyamāpurāṇokta-aratarapīṭja-
kārikāsaṃgrahārāmbhāḥ* und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von
einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin
oder Śakti herrührt Das Śyamāpurāṇa ist ein Geschöpf seiner
Phantasie

1367.

19/5 5 Bll 8 bis 9 Linien Ltwā 1850

Vaṅalamukhistotra, ein Hymnus auf die Göttin Vaṅalāmukhī, in 96 Versen Aus dem Rudrāyāmala Die Einleitung lautet
 ओ अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः । उष्णि-
 गनुष्टुब्जागत्यम्बुन्द्रासि । श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविद्या वगलामुखी
 पीताम्बरा देवता । मम संनिहितानां दूरस्थानां दुष्टविरोधिना
 बाङ्मुखपदजिह्वाबुद्धिस्तम्भनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनि-
 योग ॥ Der Hymnus beginnt मध्ये सुधाधिमणिमण्डपरत्नवेदी
 सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाभ्यविभूषि-
 ताङ्गी देवी नमामि धृतमुन्नरवैरिजिह्वाम् ॥ १ ॥

Schliesst ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् । गुरुभक्ताय
 दातव्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ३६ ॥

1368.

18/10 5 Bll 9 bis 11 Linien Ltwā 1830

Vaṅalamukhitrailoṇyaṇya Latacea, das michtige, die Drei-
 welt besiegende Amulet der Vaṅalāmukhī Darunter wird eine
 Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die
 zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden
 mit der Anrufung der Göttin in ihren mannigfaltigen Gestalten
 Zuletzt wird wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel bei-
 vorgehoben Aus dem Rudrāyamala Beginnt भीरव उवाच ॥
 सिद्धिदात्री जगदात्री विधात्री जगती मता । मृदुगात्री वगलामुखी
 ता देवी प्रणमाम्यह ॥ ओ शृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्य प्रकामदम् ।
 श्रुत्वा गुप्ततम गोप्य कुरु गुप्तं सुरेश्वरि ॥ १ ॥ कवच वगलामुखा-
 सकलेष्टप्रद क्ली । मत्सर्वस्वं पर गुह्य गुप्त च शरजम्भनः ॥ २ ॥
 त्रिलोक्यविजय नाम कवचेश मनोरमम् । मन्त्रगर्भं मन्त्ररूपं सिद्धि-
 विद्याविनायकम् (lies विधायकम्) ॥ ३ ॥ रहस्य परम ज्ञेयं सा-
 चादमृतरूपकम् । ब्रह्मविद्यामयं वर्म दुर्लभं प्राणिना क्ली ॥ ४ ॥
 पूर्णमेकोनपञ्चाशद्वर्णमन्त्रमयैर्युतम् । त्वद्भक्त्या वक्ष्यि देवेशि गोपनीयं
 स्वयोनिवत् ॥ ५ ॥

Schliesst इदं तु कवचेश ते मया ख्यातं नगात्मजे । गोप्यं
 गुप्तरं देवि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ इति श्रीरुद्रायामले तन्त्रे उमा-
 महेश्वरसवादे वगलामुखीत्रिलोक्यविजय नाम कवचेश समाप्तम् ॥

1369.

18/10. 5 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhipatala in 59 Versen. Verehrung der Vagalāmukhī zu schädlichen Zwecken. Einestheils werden dazu Diagramme angefertigt, andernteils bedient sich der Beschwörer (sādhaka) gewisser Libationen, um Unheil zu stiften. Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वक्ष्यामि रहस्यं चोत्तमोत्तमम् । पटलं वगलामुख्यं कुरु सुरासुराचिंते ॥ १ ॥ विधेयं वगलामुख्याः प्रभावसहितं कली । यस्य कस्य न दातव्यं दुर्लभं भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रातःकृत्य च संपाद्य चक्रपूजां समारभेत् । पूजां कृत्वा जपेन्मन्त्रं चतुर्वर्गफलं [लभेत्] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्लामा तारिणी च मनोमना । विधवेशी भगावासा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया मुसाधकैः । त्रैलोक्यं च खजत्येषा संहरेद्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ पालयेद्गला विश्वमेकैकाक्षरमावतः । विनास्या मन्त्रराजेन नास्ति किञ्चिन्महेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं संपूज्या वगलामुखी । यत्र कुत्र स्थितो मन्त्रश्चाष्टसिद्धिप्रदायकः ॥ ७ ॥ न तस्य संभवेच्छुस्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इदं तु पटलं गोप्यं तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाश्यं परं गुह्यं न देयं यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रदं गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370.

30/13. 30 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1841 von Rāmacandra, Sohn von Ballāla.

Vajreśvarīmāhātmya, eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin Vajreśvarī, erzählt dem Bharadvāja von Vyāsa 21 Kapitel. Nach dem Schluss von Kapitel 3. 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten Śāṅkhoddhāra*) entnommen. Statt Śāṅkhoddhāra findet sich zu Ende von 2 20 21 der wahrscheinlich korrumpierte Name Sāṅkhyasāra. Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende: Ugrāsura hatte zwei Söhne Siāhamāra und Kalikāla. Der letztere übt grosse Basse um Indra zu besiegen. Er erlangt von Śiva verschiedene Wunderkräfte. Indra und die Rīṣis fliehen vor ihm. Die Rīṣis beten die Śakti (Īdyā Śakti, Mahāmāyā) an, und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als Vajreśvarī ihnen zu Hülfe zu kommen. Beschreibung von Vajreśvarī'setra (Kapitel 6). Beginn des Kampfes (7). Kalikāla's Heerführer Dantura, Tuṅgabhadra, Kuśīla, Kolāura werden von den Gottern getödtet (8—12). Kalikāla sammelt ein mächtiges Heer (13).

*) Śāṅkhoddhāramāhātmya in Bühler's Catalogue of MSS. from Gujarāt 2, 52.

Kampf zwischen den Göttern und kalikala Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajresvari hervor (14) Sie beruft die Schaar der göttlichen Mutter (Matrīlagana) zum Kampf kalikala sendet seine Heerführer Durdhara Śūbhavakra Lohutksa Candavega in die Schlacht Diese werden von der Göttin getödtet (15—18) Endlich fällt kalikala selbst (19) Die Götter und Rasis preisen Vajresvari (20) In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefaßt In 20 20 22 36 wird das Werk *Vaṛananda* genannt

Beginnt श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अथोद्धा कान्तिर्मथुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्व व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आस्थासिता कथं देवा ऋषयश्च तपोधना ॥ १० ॥

1371.

27/11 3 Bl 9 Lin en Geschrieben im J 1789 von Ratnesvara Sohn von Pandya Devakara aus S hapura

Śivapañcakṣaramantra die funfsilbige Formel zur Anbetung von Śiva Beginnt अस्य श्रीशिवपञ्चाक्षरमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । पङ्क्तिः ऋन् । सदाशिवो देवता । ओ बीजम् । नमः शक्ति । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोगः । वामदेवऋषये नमः शिरसि । पङ्क्तिः ऋन्से नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओबीजाय नमो लिङ्गे । नमः शक्त्यै नमः पादयोः । ओ न तत्पुरुषाय नमस्तर्जनी । ओ म अघोराय नमो मध्यमयोः । ओ शि सद्योजाताय नमः कनिष्ठयोः । ओ वा वामदेवाय नमो ऽनामिकयोः । ओ थ ईशानाय नमो ंङ्गुष्ठयोः । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zusammen so erhält man die heilige Formel om namo śivaya Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals

1372

27/12 8 Bl 6 l 3 Lin en Geschrieben von Śa kara Sohn von Culaśa karakala im J 1843

Suvarānapīṭh: Gebete um Schutz von Śiva Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittiriya Samhita 4 5 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit avraṇarcana bezeichnet sind Beginnt श्रीसुवार्णपिठ ॥ ओ हिरण्यवाहवे नमः । ओ सेनान्ये नमः । ओ दिशा पतये नमः । त्रिकोणमध्ये । अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्य प्रथमावरणार्चनम् ॥

पद्मोणे । ओ वृक्षेभ्यो नम । ओ हरिकेशेभ्यो नम । ओ पशुपतये नम । ओ सखिञ्जराय नम । ओ त्विषीमते नम । पथीना पतये नम । अभीष्टसिद्धिं द्वितीं णम् ॥

1373.

21/12 13 Bl 9 Linien Etwa 1 80

Śaṅkayana, Ceremonien bei der Verehrung von Śiva. Beginnt अथ पुष्पाञ्जलिचय दत्त्वा बद्धविल्वपत्राणि समर्पयेत् ॥ सघृत (सहृतं MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ घृतपक्व च नैवेद्य भक्त्या भोज्यफलादिकम् । घण्टानादाय दीपाय कर्पूरारार्तिकं तथा ॥ २ ॥ घण्टा अर्चयित्वा । गजध्वने मन्त्रमात स्वाहा । अथ धूपपात्रस्य तिलकम् । अक्षतापुष्प फट् । इति पात्रं समोक्ष्य नम । इति पुष्प दत्त्वा वाम-तर्जन्या स्पृष्ट्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । नासासमीपे शिवाये धूपपात्रं भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व धूः क्षमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभो नित्य धूपो ऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसंस्थित गणवृन्दैः संसेवितम् । वामाङ्ग-स्थितगिरिजावीज्यमान (विरामान MS) विष्ण्वादिभिः संस्तुतं देव ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव क्षमस्व क्षमस्व । स्वस्थानं गच्छ स्वस्थानं गच्छ । तालत्रयं कृत्वा मुखनादं (मुखवाध MS) कृत्वा वि-सर्जयेत् । यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्बशिवप्रसादा-द्राज्यसम्प्राप्ते सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374

25/10 4 Bl 15 Linien Schrift von 1672

Siddhasurastāta Bhuvanēśvaristotra, ein Hymnus an Sarasvatī in 49 Strophen von Prithvidhara einem Schüler von Sambhunātha. Beginnt ऐन्दव्या कल्यावतसितशिरो विस्तारि नादात्प्रक तद्रूपं जननि स्मरामि परमं चिन्मात्रमेकं तव । यत्रोदेति परा-भिधा भगवती भासां हि तासां पदं पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति स्त्रैश्च सा खेचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine MS Num 89 Welter 1770

1375

26/10 13 Bl 1° Ls 14 Linien Etwa 1 00

Bhuvanēśvaristotra hier in 46 Versen mit dem Kommentar von Padmanābha. Dieser beginnt हे जननि तव रूपं स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किभूत तव रूपम् । अवतसितशिर । अवत-
सित श्रेखरीकृत शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोऽन्द्रस्त्रेय-
मैन्दवी तयैन्दव्या कलया । पुन कि तव रूपम् । विस्तारि । वि-
स्तारो ऽस्यास्तीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थ । पुन किभूतम् ।
नादात्मक नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc

Der letzte Vers lautet को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य
प्रत्ययावह । श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1376

16¹/₂/10 7 Bl 8 bs 16 L en Geschrieben von Bhata Umaśa kara
Sol n von Blaja Niva im etwa 1690

Bhuvaneśvaristotra in 46 Versen

Schliesst को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावह ।
श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1377.

12/8 53 Bl 8 L en Carad's Schr ft

Bhuvaneśvaristotra mit Padmanubhas Kommentar

1378

28/9 10 Bl 6 bs 7 Lin en Bengali Schrift von etwa 1800

Sasthi pūjā vidhi oder *Satikusasthi pūjā vidhi*, Verehrung des
sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Gottin per-
sonifizierten Sasthi sowie anderer Götter. Beginnt तत्र कृतस्नाना-
दिराचान्त पुत्रजन्मावधिपष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृहायतो गोम
येनोपलिष्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुख स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओ
तत्सदित्युच्चार्य सकल्पं कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओ अद्य अमुके मासि
अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनवजातकुमारस्य समानु-
कस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वक दीर्घायुष्टपूर्वकपष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामह
करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्न कलशमित्यादिना घट संस्थाप्य ।
आजिघ्न कलशं मह्या त्वा विशन्विन्द्व । पुनरूर्जा निवर्तस्व सा न
सहस्रं धुत्सोरुधारा पयस्वती पुनर्भाविशताद्रयि ॥

1ol 5b आयाहि वरदे देवि महापथीति विश्रुता । मानु
षत्याहि मे पुत्रं रक्ष जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्तिकेयस्य महा-
पथीति विश्रुता । त्वत्प्रसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्या-
वाहयेत् । तत कृताञ्जलि । ओ गौर्या पुत्रो यथा स्कन्दः शिशुः
संरक्षितस्तथा । तथा समाप्यय वालो रक्षतां पष्ठि ते नमः ॥
इत्युच्चार्य पथ्ये नम इति त्रि पूजयेत् । इति भोजराज ॥

Schliesst **कागदीपशस्त्रमुसलभस्त्रसर्पपान्सूतिकागृहे दशरात्रं था-**
वत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वकं जागरणं कुर्यात् । उत्सृष्टशरावादीनि पति-
पुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥

1379.

94/12½ 3 Bl. 12 Linien Etwa 1840

Sudarśanaś araca, ein Gebet an den Diskus von Viṣṇu Aus
der *Sudarśanaśambhita* Die Handschrift ist dermassen verderbt
dass die erste Seite durchgehends korrigiert werden musste **ओ**
श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याहिर्बुध्नो भगवानृषि । अनुष्टुप् छन्द ।
श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुर्देवता । ओ बीजम् । ह्री शक्ति । क्री
कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ ओ नमो
भगवते ज्वालाचक्रेण्द्री दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते
ज्वालाचक्रेणामेयी दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते ज्वा-
लाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण वध्नामि । Fbenso weiter नैर्ऋती
— वारुणी — वायव्या — कौवेरी — ऐशानी — ऊर्ध्वा —
अर्धदिशचक्रेण वध्नामि ॥

Schliesst **ओ श्रीचक्रसुदर्शनाय नमः स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे**
च तथा पार्थिव पृष्ठतोऽप्यतो रक्षां करोतु भगवान्विष्णुरूपो जनार्दन ।
यत्र विष्णु स्मृतः सद्यस्तत्र चयं याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल
दुष्टं संप्रशाम्यतु । सुदर्शनमिदं रूपं तनुत्र भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रदं
दिव्यं सर्वरोगनिवारणम् ॥

1380.

91/11 5 Bl. 11 bis 1° Linien Etwa 1840

Pañcamukhīhanumatī araca Verehrung des fünfköpfigen
Hanumat Beginnt **ओ अस्य श्रीहनुमन्तस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र**
अपि । नानाविधानि छन्दांसि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता ।
अनुष्टुप् छन्द । Das eigentliche Gebet beginnt **अथ दिग्बन्ध ।**
हनुमान्पूर्वतं पातु दक्षिणे पवनात्मज । प्रतीच्यां पातु रघोघ्न पातु
सागरपारग ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वगं पातु केसरिम्रियनन्दन । अध-
स्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावन ॥ २ ॥

1381.

93/11 4 Bl., 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pañcamukhīhanumatī araca Verschieden von dem vorher
gehabten Beginnt **ओ अस्य पञ्चमुखिहनुमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा अपि ।**
गायत्री छन्द । पञ्चमुखविधिश्चपिहनुमान्देवता । ह्री बीजम् । श्री

ह्री शक्तिः । क्री कीलम् । क्व कवच ह्रीं अस्त्र फट् । इति दिग्बन्ध ।
ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यान प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं
देवदेवेन ध्यान हनुमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्र महाभीमं विपश्चन-
यनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst दशवार विसप्तकेन त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्वर-
णेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258 259

1382.

2, 10 4 Bll 12 bis 15 Linien. Etwa 1795

Hanumatsahasranamastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vālmiki's Rāmāyana, und von Rāma gesprochen 100 Verse Beginnt ऋषय ऊचुः । ऋष्यमूकगिरिं प्राप्नः सीताविरह-
कातर । भगवान्किं विधाद्रामस्तप्तो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाखीकि-
रुवाच ॥ मायामानुषदेहो ऽयं ददर्शये कपीश्वरम् । हनुमन्त जगत्स्वामी
वालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fängt mit
Vers 26 an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीमदो रुद्रो वायु-
पुत्रो ऽनघो ऽजरः । अमृत्युर्वीरवीर्यं यामवासो जनाययः ॥ २६ ॥
Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anushtubh findet sich in
Bṛhastotrasaṁhitā p 515, und wird dort als dem Uttarakhanda
des Brāhmāṇḍapurana entnommen bezeichnet

1383.

31 15 4 Bll., 11 Linien. Abschrift von 1817

1) *Hanumadyantramantravidhi* beginnt अथ पञ्चदशयन्त्र-
विधि ॥ दशवार तु सलिख्य लोकसंमोहन भवेत् । त्रिंशद्वारं तु
सलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ त्रिंशद्वारं तु सलिख्य पृथ्वी-
जयो भवेद्युवम् । चतुःशतं तु सलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥
आदाययुतपुरश्चरणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गो-
रोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कस्तूर्या । सन्ध्याय हरिद्रया ।

Schliesst व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भीमवारे प्रारम्भः ।
इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधि ॥

2) *Pañcāśāṣṭrayantra* Beginnt ईश्वर उवाच ॥ आ धर्मेण
लभ्यते देवि कथेण विकथेण च । दक्षिणावर्तं शङ्खं तथा रुद्राय एव
च ॥ १ ॥ रामलक्ष्मणनिष्ठा तु तथेवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं
यन्त्रं चतुरेणात्यक्तं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Rājardjesvarmantra* Beginnt अस्य श्रीमहात्रिपुरमुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्दक्षिणं पङ्क्तिस्कन्द. श्रीमहाराज-
राजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gott
heiten bei einem Diagramme von nebenstehender
Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten
die Zahl 15 ergibt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 Bl 10 Linien Ltwa 1890

Paranarayana Starodaya Bestimmung zukünftiger Ereignisse o
durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft
durch die Arterien des Körpers be andere Astralverbindungen u s w
Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Isvara und Parvati
227 Verse Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा
ममोपरि । सर्वसिद्धिकर ज्ञान कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न
तिथिर्न च नक्षत्रं न वारो ग्रहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो वि-
रुद्धाद्यान्तथैव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन ।
तन्मे कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥
शृणु त्व कथितं देवि देहस्य ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्व-
ज्ञत्वं प्रणीयते ॥ ४ ॥ अथात सप्रवक्ष्यामि शरीरस्य स्वरोदयम् ।
हंसचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्याद्गुह्यतरं मारं
प्रकाशं च प्रकाशनम् । इदं स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥
सूत्रं सूत्रं कारणं च सुबोधं सत्यप्रत्ययम् । आश्चर्यं नास्तिके लोके
आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणसंचारं लक्षयेद्देहमध्यतः ।
इडापिङ्गलसुषुम्णानाडिभिश्च त्रिभिर्बुध ॥ ८ ॥ Sieh Florentine M-S
Num 139 Catalogue Indis Office Num 3122

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ ज्ञाने शुद्धे सदाचारे गुरुभक्तिकमा-
नसे । दृढचित्ते हतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ २०६ ॥ दुष्टे च
दुर्जने दुष्टे अज्ञाने गुरुलोपके । हीनसत्ते दुराचारे स्वरज्ञानं न
दीयते ॥ २०७ ॥

1386.

29/13 5 Bl 11 Linien Das Datum Samvat 1843 = 1880 ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinubergenommen denn die HS ist nicht älter als etwa 1800 Geschrieben von Nīmacaranadāsa in Jayanagara Brahmapuri

Paranaiyayasarodaya Das erste Blatt fehlt Stimmt mit der vorangehenden HS überein

1387.

23/10 21 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1806

Paranaiyaya Sarodaya Eine vermehrte Recension in 351 Versen Geteilt in neun Prakarana

1388.

21/12 6 Bl 10 Linien Schrift von 1693

Paramahansamantravidhi Verehrung des Visnu Aus einem Damarakhandā womit wahrscheinlich das Damaratantra gemeint ist Beginnt पार्वत्युवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थित महादेव पार्वतीसहित शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गीरी पृच्छति शकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वाङ्गमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य वङ्गधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्र त्रैलोक्यतारकम् । परमहंसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभो ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरमं गुह्यं जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्षविवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । अप्रकाशं परं गुह्यं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst मन्त्राय वङ्गधा सन्ति मुक्तत्रैलोक्यपावना । तन्मध्ये परमहंस साक्षात्कैवल्यदायक ॥

1389.

25/15 5 Bl 18 bis 20 Linien Geschrieben für Haranandana um etwa 1780

Prinduanarakhasya, eine Schilderung von Vrindavana und dem daselbst verehrten Kṛiṣṇa Aus der Varahasambhita in 211 Versen Beginnt पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटिं ब्रह्माण्डं तद्वाह्यान्तरस्थिते । विष्णोः स्थानं परं तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्परं नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थानं महाद्भुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं ह्ययं पर-
मानन्दकारकम् । अत्यद्भुतं रहस्यानां रहस्यं परमं शिवम् ॥ ३ ॥
दुर्लभानां च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु
गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वानां स्थानमूर्धन्यं विष्णोरिकान्तवल्लभम् । नित्यं
वृन्दावनं नाम ब्रह्माण्डोपरि संस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet
sich in Lālmitra's Notices Num. 2527 und wird dort als das fünfte
Paṭala bezeichnet

Schlesst: कृष्णवर्णं चतुर्वाङ्गं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे
द्वारपालं च त्रीविष्णुं कृष्णवर्णकम् ॥ २११ ॥

Indices.

I. Werke.

Akṣayanavamīmāhātmya aus dem Bha- viṣyottarapurāṇa 262.	Adhyātmārāmāyaṇe Rāmagītā 243 —245.
Akṣayanavamīvidhi aus dem Skanda- purāṇa 316, 1.	C von Mahīdhara 243. 244
Agastyasamhitāyām Jānakīstavarāja 1309.	C von Rāmavarman 245
Dakṣiṇakūlikāyā Dīpapātala 1286, 2	Anaṅgatrāyodasīvrata aus dem Bha- viṣyottarapurāṇa 264.
Rāmanavamīvrata 649.	Anaṅgarāṅga 854 855.
Agastyārghavidhi aus dem Bhaṣyotta- rapurāṇa 263	Anantapūjāna 616.
Aghoramantrasādhanaṣṭakāra aus dem Rudrayāmala 363, 1.	Anantapūjā und Anantavratodṣṭāpana aus dem Bhaṣyottarapurāṇa 265.
Āṅgaspurāṇa 1180, 2	Anantavratapūjā 615.
Acalāptamī 535	Anantavratapūjāpaddhati 534.
Ajapāśyatrīya 614.	Anargharāghava 480.
Ajī Bhādrapadakṣiṇā aus dem Brahma- valīartapurāṇa 352, 12	Anīkārikāḥ 739
Ajīnamañjarī 1202.	Anumitiparīmarā 958.
Atharvaveda 87—102.	Anusmṛti 177—180
Adīptacandrikā 889.	Anekārthadhvanīmañjarī 795—797.
Adhikamīmāhātmya s. Malamīmāhāt- mīya.	Antyeṣṭipaddhati s. Aurdhvadehika- paddhati
Adhīnānīrṇaya aus dem Rudrayā- mala 322.	Aparā Jyotiṣakṣiṇā aus dem Bra- hmāṣṭapurāṇa 352, 13.
Adhyātmārāmāyaṇa 241. 242.	Aparājītāyatra aus dem Viṣṇudha- rmottara 345
	Aparādhavundarastotra 437.
	— von Śaṅkarācārya 874.
	Ajīnānīrṇastotra 351.

Apo anav dli 617 698 ° 4
 Abdamurt pujā 618
 Abhayā rata aus dem Skandapurana 317
 Abl j anā ākuntala 470
 Abh dhāna ntāman 798—802
 Abb nṛvatamarasa s T thjad pattra
 Amarakośa oder Nāmal gñu asana
 788—793
 C Vyākhyasudha von Blauja
 d l ta 793 (erster Kāṇḍa)
 C Amarakosodghaṭana von Kṛ
 rasvām n 94
 Ardhoddayav dli 619
 Alampkāracandrikā s Kuvalayānanda
 Alampkārama jar 851
 Advaitānubhūti s A śavakrag ta
 Avyayan 756
 Aśvist t vyakhyā 155
 A takavarga 1081 1082 (versch eden)
 A śakavarṇako the Ravyād phala 1083
 A śāda āk ara Gopālanamantravidhi 1
 A śādī yay °8—73°
 A śvakrag tā oder A adī utānubhūti
 896 898
 C Adīyatmaprad p ka von Visve
 svara 898
 Asitāpādāna aus dem Kālākūla
 sarvasva 1286 3
 Alarganakrama 1080
 Aklīyatavāda von Raghunatha 950
 C von Rāghudeva 951 1 (fr)
 C von Jayarāma 951 2 (fr)
 Acāradar a 501 502
 Āta katarpana s Puṅg n caya
 Ātmanodhāvanā karācīrya 875—880
 C von Madhus dana Sarasvatī
 877—880
 Ālavanarāl vye Nārayanah ldayasto
 tra 1317 1320 L
 — Lak mīnār yanahr dya 656
 — Lak mīhrīdayastotra 13°0 ° 1357
 —1360
 Adīyapurā e (riel tiger Sa rapur e)
 Bhavanīstotra 198
 Adīyācandrastotra aus dem Bhav yō
 ttarap rāna 266 °67 1
 Adīyāśīdaya aus dem Rāmāyana 197 1
 Adīyāśīdayastotra s us dem Bhav yō
 t tarap rāna °66 267 1
 Ana dalalārī oder Saundaryalaharī von
 ā karācīrya 885—887
 C Sa bhīgyavar bhini von Ka
 valyā rama 86
 Ānandavallī Upanī ad 116 6
 Ana dasotra oder Ānandacandrikā
 7°7
 Apadudhī śrābhakubhāravastotra aus
 dem Rāṭrayāmala 1231—1235

Amardakī Pīḍgunasuklā aus dem
 Brāhmandapurana 352 8
 Amardakīmahatmya aus dem Brāhma
 ndapurāna °40 28° 7 (Amardakī
 vrata)
 Āyapra na 1084 1085
 Ayardaya 1086
 Aryasapta atī oder Govardīanasapta
 at 425
 Alamandārastotra 715
 Asaucatr uśacclōkī s Tr uśacchloki
 Ānucada aka angebl eh von V j āne
 svara m t e nem C von Harī 503
 Ānucan rāya 545
 Asvalayana brāutasutra 3° 33
 — Grīyasutra 34
 Asvalayanagrīhyaparīśa 35 36
 Asur Lalpa 104 105
 Itīlasasamuccaya 185—187
 Ind rā Asvinakr na aus dem Brāhma
 va vartapurāna 35° °1
 Indrīkīstotra 1284 1285
 Itīmādhye Grāhapanīrnaya 513 1
 Isvar bhāgyavat tottra 1243 s
 Uḍayapradīpa 1087—1090 109°
 C an 1087—1089
 C von Paramasuklā 1090
 Übersetzung in Hindustānī von
 demselben 1091
 Udāmaratantre Kārtavīryārjunakavya
 1 81 1°8°
 — Yantrac ntāman 1361
 Ullāmāre varātantre Kārtavīryasta a
 raja 1283
 Uttaragīrya s Ā tīvadī
 Uttara, tī 899
 Uttarātantre I āl kālavaca 1290 10 17
 Utargakarna 50
 Utsarpatarpana 568
 Upanayanapa līlātī 565
 Ujākar na 566
 U ālara akatīa 312
 Uḡveda 1—17
 — Verse und Hymnen 18
 Uī tarpana 1°4
 R itarpatānkārīkāl 1°3
 Uī pa camīvrata aus dem Bhavī yō
 ttarapurāna 268—°70 28° 3
 Uī pa camīvratolīkṛpana 6°0
 Uī pa camīvratodhaya a līlī aus dem
 Bhā tīyā rājurāna °82 4
 Lkādā ākrītya 58
 Uḡkūda nīr aya aus dem Sadācūrasāra
 samgraha von ā kara Sohn von
 Nīlaka ṭha 16
 Uḡkūda imālātmya aus verschiedenen
 Iurā a 35°
 — aus dem Matsvapūrāna °96

Ekādaśīmāhātmya aus dem Vinudha
rmottara 346 347
Ekoddiṣṭa ruddha 589
Ekoddiṣṭa ruddhapaddhati 588
Āitarevābrahmāna 20—31
Omākāramnaya 113 3
Omākārstotra 438
Aurdhadehikapaddhati oder Antyeṣṭi
paddhati von Nārāyaṇa Bhatta 520
521
Kadalitīrīṣṭravrata 247
Kapilāśāṣṭhīvrata aus dem Skanda
purāṇa 319
Kamālā Śravanakṛīṇṇā aus dem Bra
hmavārtapurāṇa 35^a 17
Karanakutuhala oder Grāhagamaku
hala oder Brahmaṭulya von Bhā
skara 968
C von Ekasātha 969
Karpurastava 1293 1294 1995 1
Karmavipīka s Sarvasīstragrāha
Karmavipīka aus dem J anabhaṣkara
550—552
— aus dem Sarvārjuna 554 (Sarva
sīrasamgraha) 555
Kaliyugastaka 478 1
Kāvaca Jagadrakṣākara aus dem Kālī
kāraṇya 1290 11
Kālikāpadrūma 778 779
Kākamāthunaphala 1180 4
Kātyāyana Śrautasūtra 63 64
Kātyāyanaśtāva aus dem Mahābharata
156
Kādambārī 399 400
Kāḍimātatantra 1955
Kamavattī Ikūdaṭṭa Padmalalitā
Kārikāvalī s Bhīṣmaśācheda
Kārtavīryajānanākrama von Lāghu
nāṇana Sarma 1270
Kārtavīryastavarīya 1283
Kārtavīryārjunakalpa 1280
Kārtavīryārjunakāvaca 1281 1282
Kārtīkāmāhātmya aus dem Varadīya
purāṇa 390 3
— aus dem Ladamapūrāṇa 209—211
— aus dem Skandapurāṇa 319 (fr)
320 1
Kārtīkāmāhātmye 1a canadamālīmān
320 1
Kālājāna 1186 4 1203—1205
Kāḍimāna oder Kāḍimāṭṭa 497
Kāḍimāna sīkṣā 494
Kāḍikākalpe Kāḍikākāvaca 1290 12
Kāḍikākāvaca oder Kāḍikākāvaca s 1290
Kāḍikākāvaca eine 7 Vīṣṭīkā zu
geschrieben 1290 12 1291
— aus dem Uttaratātra des Rudra
Kāḍikā 12 12 1291

Kāḍikākāvaca aus dem Kāḍikākalpa
1290 12
— aus dem Kāḍikākūlasara 1290 11
— aus dem Kāḍikākūlāmṛita 1290 13
— Āpaduddīkṛāṇa aus dem Rudrajā
mala 1290 16
— aus der Śāmbhavisamplīṭā 1290 15
Kāḍikākūlasarvasve Āsitadīpadīna
1286 3
— Kāḍikāśahasranāman 1289
Kāḍikākūlasara Kāḍikākāvaca 1290 11
Kāḍikākūlāmṛite Kāḍikākāvaca 1290 13
Kāḍikātāntre Mahābharatasahasranāman
1290 1 1292
Kāḍikādīpadīnāvīdī: aus dem Brahma
yāmala 1780 1
Kāḍikāpurāṇe Trailokyamohanakāvaca
1290 8
Kāḍikāraṇya Kāvaca Jagadrakṣākara
1290 11
Kāḍikāśahasranāman aus dem Kāḍikā
kūlasarvasve 1289
Kāḍikāśahasranāmastotra 1287
Kāḍikākāvaca Vajrapājara aus dem
Pudravāmala 1290 6
— aus dem Rudrajāmala (Uttaratātra)
1290 10
Kāḍikāśahasranāman (Sundarī āktidāna)
aus der Mahābharatasamplīṭā 1288
Kāḍikāstotra 1290 4
Kāḍyaprakāśa 817 818
Kāḍikāṇṇa aus dem Skandapurāṇa
321 (fr)
Kāḍikāṇṇa Dasaharāstotra 322
— 1a canadamālīmān 320 3
Kāḍimāhātmya aus dem Padmaṣṭurāṇa
212 213
Kāḍirjuna 384—388
C Ghanjāpatī von Mallinātha 389
Kāḍīma śāstīrīdhi und C 706 707
Kumārāsambhāva 365—372
C an 374 (fr)
C von Mallinātha 373
C von Mallināthadeva 372
Kumārīkṣhāṇṇa aus dem Skanda
purāṇa 323
Kumbhīvrata (Kumbhīvālīvrata) aus
dem Bhavīyottarapurāṇa 271
Kusalyānandakārikā 825—829
Kusalyānanda das vollständige Werk
830—833
C Alankaracāndrikā von Valḍya
rāṭṭa 834
Kusalyā 1290
Kusalyāpāṭṭa aus dem Jalmī
1290 1291
Kusalyāpāṭṭa s Māḍī Vāḍikāḍikā
350 12

Kṛtyaratnaśālā 409
 Kṛtyasāra 559
 Kṛṣṇajanmatāthivīdhī 621 S Jayantī
 mṛṇaya
 Kṛṣṇajanmāṣṭamivṛata aus dem Bha
 viṣyottarapurāṇa 279 273
 Kṛṣṇaśāla 719
 Kṛṣṇasālasraṇaman aus dem Bhaga
 vatasārasamuccaya von Vallabha
 cārya 708
 Kṛṣṇaśāla 360 363 2 364
 Kṛṣṇaśāla s Jatakapaddhati
 Kālāsāyātra aus dem Harivaṇṣa 184
 Kāṇḍiyyopaniṣad 106 116 9 (fr)
 Kōkilyavṛata aus dem Nāradyapurāṇa
 202
 — aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 274
 Kōṭisvaratīrthaprabhava aus dem
 Skandapurāṇa 324
 Kautukalīlāvatī 986
 Kaṇḍikāśāstra 103 (fr)
 Kṛṣṇapaddhati 590
 Kṛṣṇādhikāra 1906
 Kṛṣṇamāṇa 60
 Kṛṣṇanirṇaya 569
 Kākṛad ganapatīśāstranamāvalī 629
 Ga gāhārī oder Ga gāyitrīśāhārī
 oder Piyuśāhārī 441—443
 Ga gāṭaka 267 3
 — angeblich von Valmīki 439
 Gaṅgāstotra s Da aharāstotra
 Gaṇḍamokṣaṇa 157 158
 Gaṇapatīmahāpūjā 625
 Gaṇapatīmanasapūjā 696
 Gaṇapatīśāstranamāvalī 698
 Gaṇapatīsāra jy 1093
 Gaṇapatīsukta 107
 Gaṇapatīyupaniṣad 107 1
 Gaṇḍādhikāra von Bhāskara 964
 C von Pāṇinī 965 (fr)
 Gaṇḍamṛtasāgarī s Līlāvatī
 Gaṇḍakavaca 304 2 1297 (versch)
 Gaṇḍakavaca 6 7
 Gaṇḍakavaca 1998
 Gaṇḍakavaca 1299
 Gaṇḍakavacaśāstra aus dem Bhaviṣy
 ottarapurāṇa s Saṅgāṇḍastotra
 Gayamālāśāstra aus dem Vāyupurāṇa
 311
 Gaṇḍapūra s Pretakalpa 199
 — Śrōddhāra ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200 201
 Gaṇḍopaniṣad 116 8 (fr)
 Gargyātaka in einem Auszug 1054 2
 Gaṇḍakavacaśāstra Saṅgāṇḍāvalī 560
 Gāyatrīkavaca 109
 — aus dem Rudrayāmala 1221 3
 Gāyatrītarpa s 568

Gayatrīpāṭala aus dem Rudrayāmala
 1221 1
 Gayatrīpaddhati s Nityapūjāpaddhati
 Gayatrīśāhārī aus dem Rudrayāmala
 1221
 Gayatrīśāhārānāman aus dem Gāyatrī
 śāhārī des Rudrayāmala 1223
 Gayatrīśāhārānāmastotra 1263
 Gayatrīstava aus dem Rudrayāmala
 1221 4
 Gāyatrīyāṣṭottaraśāhārānāman aus dem
 Viṣṇuyāmala 1262
 Gayatrīyupaniṣad s Turīyagayatrīhri
 dayā
 Gitagovinda 426—436
 C an 436
 C Rasakadambakallolīnī von Bha
 gavaddhāsa 435
 Gītā s Bhagavadgītā
 Gītāmahātmya aus dem Padmapurāṇa
 214 215
 Gītāsāra oder Bhagavadgītāsāra 900
 901
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325
 326
 Gurupaddhatīnamaskāra 231
 Gurustotra aus dem Rudrayāmala 1224
 Gṛhyasthālī pakṣam karman 698 s
 Gotrīrātravṛatakatha aus dem Skanda
 purāṇa 327 328
 Godāṇaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden)
 Gopālapātala 1260
 Gopālamāntravidhī aus dem Sarasam
 graha 1970
 Gopālasāhārānāman aus dem Sammo
 hanatantra 1265—1268
 Gorakṣasātaka 904
 Govardhanasaptācātī s Aryāṣaptasātī
 Govindādamodarastotra 444 S Dāmo
 darastotra
 Gautamīyatantra 1256 1257 (fr)
 Gauracandrasyaśāstakāṭhāṣṭakamānāṣa
 ka 720 1
 Gaura gaganoddesāpikā 721
 Gaurījātaka 1037
 Grāhājyā 645 S Navagrahājyā
 vidhī
 Grāhālīlāphala 1094 1095
 Grāhājyā prayoga 638
 Grāhālāghava oder Siddhāntarāśāsa
 970—975 981 (in Hindi)
 C Grāhālāghavodāhara s von Vi
 śvānātha 976—980
 Grāhāśāntī s Saṅgāṇḍapagrāhaśāntī
 — oder Vāṣiṣṭhīśāntī 636
 Grāhāśāntīvidhī 639
 Grāhasthāpana 634

Grahāgamakutuhala s Karanakutūhala
Candimāhatmya s Devimāhātmya.
Candividī āna 1301
Candīstotraprayogav dīl von Nagojī
1306 1307
Catuhśloki bhagavata 197 5 995 9
Caturakṣaramantra 234 1
Caturvargacint manī von Hemādri 496
(fr des Danakhanda)
Caturvratīgayastrī 1964
Caturvratismṛiti (fr des Priyācittā
dhyāya mit dem C von Bhāṭṭoj)
494
Candanava jhīvrata aus dem Bhavi yot-
tarapurāṇa 275
Candrolaka alank 819 890
C Candralokaprakāśa Śāradīga
ma von Iradjotana 890
Candrāvalikāvya 448
Camatkāracintamani jy 1030 1036—
1099
Caranavyūha 2—74
Cā akyaṛājanīti. āstra Laghucānakya
und Viddīacā akya 440—447
Cīturmsyahautraprayoga 119
Cintāphalavācīna s Namalī āna
Culākarānake āntau 570
Caitanyacaritāmṛita s Madhyalīla. lokā
vali
Caitanyabījgata 799
Caulopanyana aus der Visvaparakāśa
paddhati von Visvanātha 57
Cīandas veda ga 131
Cīandogānām Alīka 699
Cīandomajari von Ga gādāsa 81f
Cīandogyopī adbhīja von Da karī
carya 89
Chikkāplāla 1180 3
Jagadrakākara kavaca s Kavaca Ja
gadrakākara.
Jāmapātrīkāpaddhīti 1101 1109
Jāmapātrīkālekānāṣakāra 1100
Jāmapātmudra 1103
Jāmapātmīvrata 629
— a gebt ch aus dem Brahmapurāṇa
939
— aus dem Visvārama 343
Jāmapātmīvratajī 693
Jāmapātmīvrata 694
Jāyālak mī ein C zur Narapatī
car 2 q v
Jāyāl hālāja rūpa 517
Jāyāl Māgha ukhī aus dem Bhavi yot-
tarapurāṇa 309 6.
Jāyālparatīvrata aus dem Bhavi yot-
tarapurāṇa 2 6
Jāyālparatīvrata 999 s
Jāyālparatīvrata 999 s

Jātakacandrikā von Yaj kanītha 1094
1095 (fr)
Jātakapaddhati von Śrīpati 1012
C Udāhara avonhri 1012 (fr)
— oder Kesari von Heṣaia 1013—
1015 1016 (mit Heṣaia eigenem
C) 1018
C von Visvanātha 1018
C Udāharana von demselben 1017
— von Visvesvara oder Visvanātha
1096
Jātakapaddhatīkalpavallīyudālarāna n
C zur Jātakapavallī von Vītilāla
1097
Jātakasara 1031
Jātakabhūṣana von Dhunīh rāja 1098—
1030
Jātakālamkāra von Ganeśa 1019—1093
C an 1021
C von Ganeśa selbst 1019 1099
Jānakīstavarāja aus der Agastyāna
hīti 1309
Jīva rādīti 611
Jāminībhīratō ku alīpōp khyāna 188
— Dīrmasamvāda 189 190
Jānabīśakara s Karmavipaka Sāi
vargaphala
Jānāsmulālpaka s Hōrīrakāśa
Jānārava Nītyatānta 1998 S Bālī
paddhīti
Jyoti aratnamālā von Śrīpati 1009—
1011
Jyoti āsamgraho Bhīvajhala S Bhī
vaphala.
Jyālīmkhīstōtra oder Iatnāpācala
von Da karīcārya 310 9
Damarakha le Iaramalā samantraj
dīl 1388
Tattvakaumudī s Śānkhyākārikā.
Tattvacintāmani (Sadbakīlānta) von
Ga gesa 949
Tattvacintāmanīlīdhitī (Anumānakha
nīa) von Laghūnātha 943 (fr)
944 (fr)
C an 945 (fr)
C von Cādīlāhara 948 (fr)
C Bhavānāthī von Bhīvānānda
947
C Cārīyākārikā von Mādēva
917 (fr)
Tattvacintāma jhōka von Jāvalēva
949 (Iratvak ālānda fr)
Tattvabodī 893—899
Tat vānusaṇ dhīna 891 899 (beilō
unvollst.)
Tattvāloka 890
Tātrāśīra von Hīrīnānātha 1999
Tātrāśīrā 999 9 931 (u vollst.)

Kṛit̥yaratnāvalī 499.
 Kṛit̥yasāra 559
 Kṛisṇajanmatitihivdhi 621 S. Jayantī-
 urnaya
 Kṛisṇajanmāstamīvrata aus dem Bhā-
 viṣyottarapurāṇa 272 273
 Kṛisṇalīlā 719
 Kṛisṇasahasranāman aus dem Bhāga-
 vatasārasamuccaya von Vallabhā-
 cārya 708
 Kedārakalpa 362, 363, 2 364.
 Kesavī s. Jatakapaddhati.
 Kaulāsayastra aus dem Harivaṇṣa 164
 Kaivalyopaniṣad 106 116, 9 (fr)
 Kokilīvrata aus dem Naradīyapurāṇa
 202
 — aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 274.
 Kōṭisvaratīrthaprabhāva aus dem
 Skandapurāṇa 324
 Kautukalīlāvatī 986.
 Kausikasūtra 103 (fr).
 Kṛiṣṇapaddhati 590
 Kṛāthādhikāra 1206.
 Kṛamapana 60.
 Kṛauranurnaya 569.
 Kākṛadiganapatisahasranāmāvalī 620.
 Gangalaharī oder Gaṅgāpiyūṣalaharī
 oder Piṇḍalaharī 411—443.
 Gaṅgāstaka 267, 3.
 — angeblich von Vālmīki 439
 Gaṅgāstotra s. Daśaharāstotra.
 Gaṇḍramokṣana 157 158
 Gaṇapātimahāpūjāna 625.
 Gaṇapātimānasapūjāna 626
 Gaṇapātisahasranāmāvalī 628
 Gaṇapātisāra 1093
 Gaṇapātisūkta 107, 2
 Gaṇapātyupaniṣad 107, 1
 Gaṇitadhyāya von Bhāskara 964
 C von Rāmakṛiṣṇa 965 (fr).
 Gaṇitāmṛtasāgarī s. Līlāvatī
 Gaṇeśakavaca 304 2. 1297 (versch.)
 Gaṇeśacaturthīvrata 627.
 Gaṇeśamātrikānyāsa 1298
 Gaṇeśastotra 1299
 Gaṇḍakīmāhātmya aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa s. Śālagṛāmanastotra
 Gayāmahātmya aus dem Vāyupurāṇa
 311
 Garuḍapurāṇe Pretakalpa 199
 — Śūroddhāra, ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200, 201
 Garuḍopaniṣad 116, 8 (fr)
 Gargajāṭaka in einem Auszug 1054, 2.
 Garbhādhānādhyāyī Saṃskārāḥ 560.
 Gāyātrīkavaca 103, 2
 — aus dem Rudrayāmala 1221, 3.
 Gāyātrītarpana 568.

Gāyātrīpaṭala aus dem Rudrayāmala
 1221, 1.
 Gāyātrīpaddhati S. Nityapūjāpaddhati.
 Gāyātrīrahasya aus dem Rudrayāmala
 1221.
 Gāyātrīsahasranāman aus dem Gāyātrī-
 rahasya des Rudrayāmala 1223.
 Gāyātrīsahasranāmastotra 1263.
 Gayātrīstava aus dem Rudrayāmala
 1221, 4.
 Gāyātrīyastottarasahasranāman aus dem
 Viṣṇuyāmala 1262
 Gāyātrīyupaniṣad s. Turīyagāyātrīhi-
 dayā.
 Gītagovinda 426—436.
 C an 436.
 C. Rasakadambakallolīnī von Bha-
 gavaddāsa 435.
 Gītā s. Bhagavadgītā
 Gītāmāhātmya aus dem Padmapurāṇa
 214. 215.
 Gītāsāra oder Bhagavadgītāsāra 900.
 901.
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325.
 326.
 Gurupaddhātinamaskāra 231.
 Gurustotra aus dem Rudrayāmala 1224.
 Grihyasthālipākṣaṇḍī karman 698, 3.
 Gotrīratravratākathā aus dem Skanda-
 purāṇa 327. 328.
 Godānaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden)
 Gopālapātala 1269.
 Gopālamāntravidhi aus dem Sārasaṃ-
 graha 1270.
 Gopālasahasranāman aus dem Sammo-
 hanatantra 1265—1268
 Gorakṣāṭaka 904.
 Govardhanasaptāṣṭī s. Āryāsaptāṣṭī
 Govindadamodarastotra 444. S. Dāmo-
 darastotra.
 Gautamīyatantra 1256, 1257 (fr)
 Gauracandrasyā-takālāḥiṣmaranadaśa-
 ha 720, 1.
 Gaurtūgaganoddeśādīpikā 721.
 Gaurīṣṭaka 1037.
 Grahaṇyāna 645. S. Navagrahaṇa-
 vidhi.
 Grahaḥṣṭaphala 1094. 1095.
 Grahaṇyānaprayoga 638.
 Grahaḥṣṭaphala oder Śiddhāntarāhasya
 970—975. 981 (in Hindi)
 C. Grahaḥṣṭaphalodāharana von Vi-
 svanātha 976—980.
 Grahaḥṣṭī s. Saṃskṛēpagrahaḥṣṭī
 — oder Vāsiṣṭhī ṣaṇṭī 636.
 Grahaḥṣṭīvidhi 639.
 Grahasṭhāpana 634.

Grahāgamakutūla s Karanakutuhala.
 Candimāhatmya s Devimahātmya
 Caplīvidbhāna 1301
 Candistotraprayogavidhi von Nagojī
 1306 1307
 Catubalokibhāgavata 19 5 295 °
 Caturakṣamantra 234 1
 Caturvargac nāmāni von Hemādri 496
 (fr des Dānakhanla)
 Caturvīṇa atigayatrī 1°64
 Caturvīṇa at smrit (fr des Prayascittī
 dhyīya mit dem C von Bhaṭṭojī)
 494
 Candana a śhīvrata aus dem Bhavi yō
 ttarapurāṇa 275
 Candrālōka alamk 819 820
 C Candrālōkaprakā a Śāradāga
 ma von Pradyotana 8°0
 Candrāvalīkārya 448
 Camatkīracintamani jy 1030 1036—
 1039
 Caranavyūla 2—4
 Cū akyaṛjanyitibhāstra Iaghucānakya
 und Viddhāc nākya 440—44
 Cāturmāsyaahautraprayoga 119
 C nūphalavīcāra s Namalaya
 Culākara ake Intau 570
 Caltanyacar tāmṛta s. Madhyal ālōka
 valī
 Caltanyabī āgarata 7°°
 Caulopanayana aus der Visvaprakā a
 pādlatī von Visvanātha 17°
 Clandas vedā ga 131
 Clā dogānam āhnika 699
 Clāndoma jarī von Ga gādāsa 816
 Chāndogyopani adbhārya von Śa karā
 cārya 80
 Clā kāplāla 1180 3
 Jagadrak ākara Kavaca s I araca Ja
 gadrak ākara
 Janmapattrikāpādlatī 1101 110°
 Janmapattrikālekhanaprakara 1100
 Janmasamudra 1113
 Jātmā śamīvrata 6°°
 — angebl cl aus dem Brahma purāṇa
 93°
 — aus dem Vi udharma 313
 Jātmā śamīvratap ja 6°3
 Jayantīnirya a 6°4
 Jayalak mī ein C zur Narapatī
 caryā q v
 Jayal hakalādruma 117
 Jayā Bhīlā aklī aus dem Bhāvi yō
 ttarajurī a 35° c
 Jayā śrīvāṭīvrata aus dem Bhāvi yō
 ttarapurī a ° c
 Jā kara an āhām a °8° a
 Jā caranālak a a ° c °

Jatakacandr kā von Yaj kanātha 10°4
 10°° (fr)
 Jātakapaddhati von Śrīpati 101°
 C Udāhara a vo īkṛ na 101° (fr)
 — oder Ke avī von Ke a a 1013—
 1010 1016 (mt ī ke avas c genem
 C) 1018
 C von Vi vanātha 1018
 C Udāharana von demselben 1017
 — von Visvesvara oder Visvanātha a
 10°6
 Jātakapaddhatīkalpavallyadūharana e a
 C zur Jātakalpavallī von Vīttī āla
 10°7
 Jātakavāra 1031
 Jātakābharana von Dhū līh rāja 10°8—
 1 30
 Jātakālamk ra von Ganesa 1019—10°3
 C an 10°1
 C von Gane a selbst 1019 10°0
 Jānakīstavarāja aus der Agastyasam
 lītā 1309
 Jiva rādī ā 611
 Jaim n bhāṛta Ku ālavopakhyāna 188
 — Dīrmasamvāda 189 19
 J Inabl ākara a I arma jakā Śa l
 vargaṇhala
 J Inasemulad pīka s Horāj rakā a
 J ānārava N tyātantra 1 58 S Bāl
 pādlatī
 Jyotī aratnamālā von Śrīpati 1009—
 1011
 Jyot āsamgraha Bhīvaphala s Bī ā
 vāplāla
 Jyālīmukhīstotra oder Iatnapa caka
 von Śa karācārya 310
 Dāmasrakhanāle Iaramalā samantṛa i
 dhl 1388
 Tattvakaumudī s Śāmkhyakār kā.
 Tattvacintāmaṇī (ābdaklā la) von
 Ga pē a 94°
 Tattvacintāma īdīdhlī (ānumānaklā
 nla) von Rāghu ālī ā 943 (fr)
 944 (fr)
 C an 940 (fr)
 C von Cādādhara 949 (fr)
 C Bhāvānandī von Bhāvānanda
 946
 Cā harvopākāṛīpī von Mahād va
 94° (fr)
 Tattvacintāma jīlōka von Jayadeva
 949 (Ira yak ākhanāla fr)
 Tattvabodha 893—890
 Tattvānusa ndhāna 891 89° (beide
 u vollst.)
 Tattvī ka 890
 Tattvānālā v n hēī Inārda 1° °
 Tarkalākā 899 890 931 (unvollst.)

Tarkasamgraha von Ansumbhaṣṭa 932—934

C Tarkasamgrahadīpikā von demselben 933—940

C Nyājabodhinī von Govardhana 941.

Tarkāmṛita 926—928

Tarpana s Brihattarpana.

Tarpanavidhi 675.

Tajika oder Nīlakanthī von Nīlakantha 1126—1128.

Tājikanīlakanthe Pra-natantra oder Pra-nakaumudī 1132. 1133.

— Sodasayogāḥ 1129, und C von Viśvanātha 1130 1131.

Tajikapaddhati oder Varāphalapaddhati von Keśava 1134 1135.

C von Mallāri 1136.

Tājikabhūṣana von Ganeśa 1137—1141 Māsādīphala 1142.

Sodasayogamūṛupana 1143.

Tājikasāra von Hari Bhaṣṭa (Haribhadra) 1144—1146

Tājikasratippana, ein C zu einem unbekannten Tājika 1147

Tānīyabrāhmana 83 84

Tithinirṇaya 547

Tithinirṇayasamkeśa 548 549

Tithyādīpattara von einem Makaranda. C. Abhinavatāmaraṣa von Puruṣottama 982.

C. Makarandodāharana von Viśvanātha 983

Tiladā Māghakṛiṣṇā aus dem Vāyupurāṇa 352 5

Turiyāgāyatrībhūdaya (Gāyatriyupanīśad) 108 109, 1

Turiyātripurāśaśaśranāman aus dem Rudrayāmala 1225. S Bāṭṭitripurānmasaśaśra

Tulasikāvaca aus dem Tulasīmāhātmya des Brahṁśāndapurāṇa 248.

Tulāpuruṣamahādānaprayoga 522.

Taittirīyāraṇyaka 78 (fr.)

Trinacchlokī oder Āśvautrīnacchlokī 504—507.

C von einem gewissen Bhattachārya 505—508

Trikaṇṭi 340.

Trikāśasandhyā s Sandhyā.

Trigunadhyāna 1231.

Tripatākivīcāra aus einem Yāmala 1030

Tripinīśāddhaprayoga 591.

Tripurabhaṭṭarīpaddhati 1300.

Tripurasundarīmānasapūjana von Śaṅkarācārya 882

Tripurasundarīśaśaśranāman aus dem Rudrayāmala 1227.

Trisatī s Vaidyavallabha.

Tristhalīsetu 523 (fr.).

Trailokyaparakāśa 1132

Trailokyamañgalakāvaca aus dem Saṅgumāratantra 1296

Trailokyamohanakāvaca aus dem Kālikāpurāṇa 1290, 8

— aus dem Rudrayāmala 1290, 9

Trailokyamohana Kālikākāvaca aus dem Rudrayāmala 1290, 7

Dakṣīnakālīkāvaca, angeblich aus dem Virabhadraṇṭra 1290, 2.

— aus dem Bhairavatantra 1290, 3

Dakṣīnakālīkāyā Dīpaṭāṭala aus der Agastyasamhitā 1286, 2.

Dakṣīnakālīkāvaca aus dem Bhairavayāmala 1295, 2

Dakṣīnakālīkāvaca angeblich aus dem Rudrayāmala 1228

Dakṣīnakālītantra s 1295, 1

Dandaka 127. 128

Dattātreyaṇṭra 1259. 1260

Damayāntīcampū 401.

Darsapūrnamāśapakaḍīkarman 122.

Darsapūrnamāśasthāṭīpika 120

Daśādīpālā rīcāḥ aus dem Satapathabrāhmana 56

Daśadhenudīnavidhi 583

Daśarathalalitāvṛata oder Daśāṅgalalitāvṛata 633.

Daśavidyānām mātredhīranyāsāḥ 1310

Daśaharāstotra oder Gaṅgāstotra aus dem Kāṭikhaṇḍa 321.

Daśbhakarman 592

Dīnaprayoga 577.

Dānamayūkha 530 (fr.)

Dīnavidhi 578.

Dānasāgara 579.

Dāmodarastotra 254, 2 S. Govinda-dāmodarastotra.

Dinabhaṭṭadhyāya 1106

Dīpāvalī 316, 2

Durgapūjana 1311.

Durgāpūjavidhāna 1365, 2

Durgātāṭlokāḥ und C. 476.

Durjanamukhaśapeṭikā 713.

Duṣṭarajodarānāṣṭanti 513, 3

Dūṣṭājamīvrata aus dem Bhavīyottarapurāṇa 282, 2

Devapūjana 661

Devasayantī (oder bloss Śayanī) Āśāṭhāṭukā aus dem Skandapurāṇa 352, 10

Devīkāvaca, angeblich aus dem Varāhapurāṇa 306.

Devīśakrapaddhati 1316.

Devīpūjana 1314.

Pathyāpathyanighanta s Dravyaguna-
sata-loki
Padārthamālā oder Padārthamanimālā
908 (fr)
Padmakosa 1113
Padmapurāṇe Kārttikamāhātmya 208—
211
— Kaśmāhatmya 212 213
— Gītāmāhātmya 214 215
— Papāṅkusā Āsvinaśuklā 352, 32
— Pippalamāhatmya 216
— Bhṛṅgavatamāhātmya 217—219.
— Mallārisahasranāman 220
— Mahalakṣmīsahasranāman 221
— Maḡhamāhātmya 222, 223
— Rāmāsvamedha 224
— Viṇṇasahasranāman mit einem C
von Sankarācārya (?) 225
— Vaiśākhamāhātmya 226—228
— Śivagītā 229
— Saphala Kṛṣṇaśikṛdāśī Pausī 352, 3
Padmapuspūjā Bhavānīstotra 449.
Padmalalitī (oder Kāmavati) Caitra-
śuklā aus dem Varāhapurāṇa 352 10
Padmī Bhūdrapadasuklī aus dem
Brahmāṇḍapurāṇa 352, 20
Parabrahmopaniṣad 113, 4
Paramahausamantravidhī aus dem Dā-
marakhaṇḍa 1388
Paramahausopaniṣad 116, 1
Parāprāśadamahamantra 1323
Parāśarasmitī 489—491 Laghu Pa-
rāśarasmitī 492
Paribhīṣṭapāṭha gr 740
Paribhāṣendusekhara 741
Pallīśaratayor vidhīnam 1168 1169
Pāvanavijaya Śārodaya 1384—1387
Pavamān, Hymnen aus dem Rv 10
— 12
Pāṇlavagīṭā 355—361
Pāṇmoṇḍikā Caitrakṛpīnā aus dem
Skandapurāṇa 352 9
Pāpāṅkuśā Āsvinaśuklā aus dem Padma-
purāṇa 352 2
Pāśaskaragrīhyasūtra 65—69 C 70 (fr)
Pāśaskaragrīhyasūtrapariśiṣṭa 71
Pāśāśarī, Pāśāśarīātaka Pāśāśarīpa-
ddhati S Uludīyapradīpa.
Pārthivapūjāna 1328
Pārthivapūjā, angeblich aus dem Ru-
drayama 363 1 1329
Pārthivahūgapūjā 1327
Pārthivahūgapūjāvidhī 1324—1326
Pārthivavātaprayogapaddhati 1330.
Pārvanarāṭha 595—598 (versch)
Parvatyaśrītharata, angeblich aus
dem Śivapurāṇa 314
Paśakakeralī von einem Garga 1150

Patribrahmana, Auszüge aus dem Sata-
pathabrahmana 57.
Pippalamāhātmya aus dem Padmapu-
rāṇa 216
Piyūśadhārī s. Mubhūtaśintāmaṇi
Piyūśalaharī s. Gaṅgālaharī
Puṇyābhavācāra 701. 702 S Svasti-
vācāna
Putradā Pausī śuklā aus dem Brah-
māṇḍapurāṇa 352, 4
— Śrāvāśasuklā aus dem Bhavīyotta-
rapurāṇa 352, 18
Puruṣaparīkṣā 406
Puruṣasūkta Vs 44—46, 1
— aus dem Taittirīyāranyaka, C da-
zu 79
Puruṣārthacintāmaṇi s. Pradośanirṇaya.
Puruṣottamamāhātmya aus dem
Skandapurāṇa 329.
Puruṣottamamāhātmya aus dem Bṛha-
nnīradīyapurāṇa 204—206
Puspādhyāya 714
Pūjāvaruṇa 662. 663.
Prakriyakaumudī 742—745
C Prasāda von Viṭṭhala 746 (fr)
Pratāpamārtāṇḍa Malamāsavidhī 329.
Pratyakṣasiddhipañcadasāvidyāvidhī
1331 1332
Pratyāṅgīśiddhimantrodghāra 1353
Pratyavarohanaprayoga 514.
Pradośanirṇaya, ein Kapitel aus dem
Puruṣārthacintāmaṇi von Viṇṇu Bhaṭṭa
544
Prabodhaśāndrikā gr 783 784
Prabodhaśāndrodāya 481. 482.
Prabodhinī Kārttikasakṣipakṣa aus dem
Skandapurāṇa 352, 21
Prabodhinīvrata oder Bodhinīvrata
aus dem Nārādīyapurāṇa 203
Prayogaratna s. Braṇḍaprayogaratna
— Āśvī von Bhaṭṭa Nārāyaṇa 509.
Stücke daraus 509—516
Pravarādhīyā 118
Prasnakāumudī s. Prasnatānta.
Prasnaśūlāmaṇi 1043
Prasnaśūlāna von Bhaṭṭa Utpalā 1040
— oder Prasnaśūlāmaṇi von Brahmadī-
pāyā 1041 1042
Prasnatānta Kamalaśāstro von Rāma
1153, 2
— oder Prasnakāumudī von Śilakanṭha
1132. 1133
Prasnaśūlāna von Kāśinātha 1044—
1047.
— an Über das und antardāśī 1051.
Prasnaśūlāmaṇi s. Prasnaśūlāna
Prasnamānoraṇḍa von Garga 1038, 1
C an 1038 (fr) 1039 (fr).

Mahakalikāsahasranāman aus dem Kalakulasarvasva 1289
 Mahakalikāsahasranāman aus dem Kalikatānta 1290 1 1292
 Mahaganapatikāvaca Vajrapūjara aus dem Devīrahasyatantra 1250, 3 1251, 1 1252
 Mahaganapatīnāmasahasra aus dem Devīrahasyatantra 1250 4
 Mahaganapatipūjapaddhati 630
 Mahaganapatimantroddharāvidhi aus dem Devīrahasyatantra 1250 1
 Mahaganapativaradaganēsantīyapūjapaddhatīvarnana aus dem Devīrahasyatantra 1250 2
 Mahaganapatistotra aus dem Devīrahasyatantra 1251 2
 Mahaganapatistotrahavaca s Bandimocana
 Mahatīpurāsundarīyapavidhi 1350
 Mahatīpurāsundarīpaddhati 1348 1349 (verseh.)
 Mahādevasahasranāman oder Sivasahasranāman aus dem Mahābhārata 161
 Mahanarayanopaniṣad 116 1
 Mahābhārata Virataparvan 133 141
 Udyogaparvan 134 Saṃjaparvan 135 Arakaparvan 136 Rājadharmā 137 Agādharma 138 Viśakaparvan 139 Gadīparvan 140 Danādharma 142 Asvamedhikaparvan 143
 Mahābhāṣyapradīpoddyota 733 (fr.)
 Mahāmṛtyumjyāyapavidhi 1274 1275
 Mahārudrapaddhati 653 654
 — von Parāśarāma 655
 Mahānavakarmavipakā 556
 Mahālakṣmīpūjā 1355
 Mahālakṣmīratakathā aus dem Bhāvisyottarapurāṇa 278
 Mahālakṣmīsahasranāman angeblich aus dem Padmapurāṇa 291
 Mahālakṣmīstotra 1356
 Mahāśākyavivaraṇa von Śaṅkarācārya 881
 Mahimnastava 452—455 457 458
 C an 453 454
 C von Śaṅkara 455 456
 C von Rāmanandeva 457 458 (fr.)
 Mahimnastotra Viṣṇu zugeschrieben 459
 Mahāśāradīnīpā 1351
 Mahopaniṣad s Sundarātapaṇī Lpāniṣad
 Mahāśāmalatmya aus dem Padmapurāṇa 299 2 3
 Mātṛkāṇḍhāṣṭa 803

Mādhavanūdana s Rūgvinīśaya
 Manasagari Janmapattīpaddhati S Num 1109
 Marhāṇḍeyapurāṇa 298 (fr.)
 Markāṇḍeyapurāṇe Devīmāhatmya 9 v
 — Varadagaśasahasranāmastotra 304 1
 Mārgasīrāmāhatmya aus dem Skanda purāṇa 331 332
 Martāṇḍavallabha s Mūhūrtamārtandī
 Māsādisadīphala aus dem Tījyābhūṣaṇa 1143
 Māsībhavadhyaya 1117
 Mitākārā s Yajñavalkyaśraddharmasūtra
 Mīmāṃsānyāyaprakāśa 857
 Muktavālī s Bhāṣapāriccheda
 Mūḍhabodha von Vopadeva 777
 Mudrālakṣana 680
 Mūhūrtaganapātī 1058
 Mūhūrtacintāmanī von Rāma 1059—1064
 C Pīyūśadhārī von Govinda 1065
 Mūhūrtadīpikā 1066
 Mūhūrtadīpikā von Mahādeva 1068
 — von Rāmasevaka 1069 1070
 Mūhūrtabhūṣaṇa von Rāmasevaka 1069
 Mūhūrtamārtandī von Nārāyaṇa 1071—1075
 C Martāṇḍavallabha von demselben 1071—1073
 Mūhūrtamuktavālī 1076
 Mūhūrtaratna 1067
 Mūhūrtasiddhī 1077
 Mūlāsāntī 681
 Mūlyadhyaya 76
 Mṛtyumjyāyapavidhi 1277 S Mahāmṛtyumjyāyapavidhi
 Mṛtyumjyāyamantrōddhara 1278
 Mṛtyumjyāvidhanavidhi 1276
 Mṛtyuḥ gulopaniṣad 114
 Meghadūta 411—416
 C von Kanakīrtigani 416
 C von Mallīnāṭha 414 (fr.)
 Meghamālā aus dem Kīrtivarmā 1216
 Mokṣadī Sukla Margaśrāya aus dem Brahmanḍapurāṇa 309 2
 Mokṣopīyasara s Yogavāsīṣṭhasamākṣepa
 Mohinī Vāṭakīrṇakī aus dem Kurmapurāṇa 309 1
 Yajñopavītanīyadīśānavidhi 563
 Yajñopavītavidhi 561 569
 Yajñopavītasamākṣara 564
 Yatināma Antyevidhi 599
 Yāntṛacintāmanī aus dem Ullāṣatantra 1361
 — von Dāmodara 1369 (fr.) 1363

Mahakalikāsahasranaman aus dem Kalikaklasarvasva 1289
 Mahakālīsahasranaman aus dem Kalikatantra 1290 1 1292
 Mahaganapatikāvaca Vajrapajara aus dem Devirahasyatantra 1250 3 1251 1 1259
 Mahaganapatinamasahasra aus dem Devirahasyatantra 1250 4
 Mahaganapatipujapaddhati 630
 Mahaganapatimantroddharavidhi aus dem Devirahasyatantra 1250 1
 Mahaganapativaradaganesanityapujapaddhativarnana aus dem Devirahasyatantra 1250 2
 Mahaganapatistotra aus dem Devirahasyatantra 1251 9
 Mahaganapatistotrakavaca s Bandimocana
 Mahatripurasundarijapavidhi 1300
 Mahatripurasundaripaddhati 1348 1349 (versch.)
 Mahadevasahasranaman oder Sivāsahasranaman aus dem Mahabhārata 161
 Mahanarayanopaniṣad 116 1
 Mahabhārata Virataparvan 133 141 Udyogaparvan 134 Salyaparvan 135 Aikaparvan 136 Rajadharma 137 Apiddharma 138 Virataparvan 139 Gaṇaparvan 140 Danadharmā 149 Asvamedhikaparvan 143
 Mahābhāṣyapradoddhota 733 (fr)
 Mahāmṛityumjajapavidhi 1274 1275
 Mahārūdrapaddhati 653 654
 — von Parasurama 655
 Mahānavakarmavipakā 556
 Mahālakṣmīpuja 1355
 Mahālakṣmīvratakalpa aus dem Bhāṣyottarapurāṇa 2 8
 Mahālakṣmīsahasranaman angeblich aus dem Padmapurāṇa 291
 Mahālakṣmistotra 1356
 Mahāvakyavivaraṇa von Śaṅkarācārya 881
 Mahimnastava 452—455 457 458
 C an 453 454
 C von Śaṅkara 455 456
 C von Rūpa deva 457 458 (fr)
 Mahimnastotra Viṣṇu zugeschrieben 459
 Mahāsamardīnājapa 1351
 Mahopaniṣad s. Sundarastapani Upāniṣad
 Maglāmāṭmānya aus dem Padmapurāṇa 292 293
 Mātrikanigahṭja 803

Madhavanidāna s. Rūgvinīcāya
 Manasagiri Janmapatirpaddhati S. Num 1102
 Markandeyapurāṇa 298 (fr)
 Markandeyapurāṇa Devīmāhatmya 9 7
 — Varadagaśasahasranāmastotra 304 1
 Mārgasīramahatmya aus dem Skandapurāṇa 331 339
 Mārtandavallabha s. Mūhūrtamārtanda
 Masādicādiphala aus dem Tantrakābhyaṇa 1143
 Māsābhāṣyavidhyā 1117
 Mātakaśāstra s. Lakṣyāvalkyādharmasāstra
 Mīmāṃsānyāyaprakāśa 857
 Muktavali s. Bhāṣyapāriccheda
 Mūgdhabodhi von Vopadeva 177
 Mudrālikāṇa 680
 Mūhūrtaganipātī 1058
 Mūhūrtacintāmaṇi von Rama 1059—1064
 C. Piyūśadhara von Govinda 1065
 Mūhūrtadārpṇa 1066
 Mūhūrtadīpaka von Mahādeva 1068
 — von Rāmasevaka 1069 1070
 Mūhūrtabhuja von Rāmasevaka 1069
 Mūhūrtamārtanda von Narayana 1071—1075
 C. Martandavallabha von demselben 1071—1073
 Mūhūrtamuktavali 1076
 Mūhūrtaratna 1067
 Mūhūrtasiddhi 1077
 Mūlasanti 681
 Mūlyādhyaṣya 76
 Mṛityumjajapavidhi 1277 S. Mahāmṛityumjajapavidhi
 Mṛityumjajamantroddhara 1278
 Mṛityumjajavidhanavidhi 1276
 Mṛityulāgalopaniṣad 114
 Meghadūta 411—416
 C von Kāṇkīrtigani 416
 C von Mallinātha 414 (fr)
 Meghamālā aus dem Indrāyāmela 1246
 Mohada Sukla Margaśāstra aus dem Brāhmaṇapurāṇa 309 310
 Mokṣopayāśra s. Yogavāsīṣṭhasamkṣepa
 Mohanavajrakīrtikā aus dem Kūrmapurāṇa 309 310
 Nājopavitanityādhāraṇavidhi 563
 Nājopavitanidhi 561 569
 Nājopavitasamskāra 564
 Nāṭyanāṭyavidhi 599
 Nāṭracintāmaṇi aus dem Uddamaraṇtantra 1361
 — von Dandodara 1369 (fr) 1363

Yantrādhyaṃ, das vierte Kapitel aus dem Golīdhyaṃ von Bhīṣkara, nebst dessen Vāsanābhāṣya 967
 Yamagīta aus dem Skandapurāṇa 333.
 Yamunī-taka 460
 Yamunī-tapadi 461.
 Yajñavalkyadharmasūtra 484—488
 C Mitaksara von Vijāṇesvara 485—488
 Yajñikyupaniṣad s. Nārāyaṇopaniṣad aus dem Taittirīyāranyaka
 Yogacintāmaṇi med. Dhanvantari zugeschrieben 1207.
 — oder Vaidyakaśāstrasūtrasamgraha von Vyāsaganapati 1195.
 — Vaidyakaśāstrasamgraha von Harsakīrti 1208 1209 (fr)
 — aus dem Uttarakhaṇḍa von demselben 1186, 5
 Yogataraṅgiṇī med. von Trimala 1185
 Yogadīpika med 1210
 Yogaphala jy. 1118.
 Yogavasiṣṭhasamkēpa oder Mokṣopāya-sara oder Laghavasīṣṭha 902
 Yogavasiṣṭhasara, mit einem C von Mahīdhara 903.
 Yogasata med 1212—1214
 Yogīśumuccya med s. Vaidyakaśāstrasamgraha
 — von Navanīdhirama 1211, 1
 Yoginī Āśaṭhakarīṇā aus dem Brāhma-vaivartapurāṇa 352, 15
 Yoghvausa 375—382, 1
 Yūtarahasya von Kukkoka 852
 C von Gopala 853 (fr)
 Yūtapūncikā s. Jvalāmukhīstotra
 Rathasaptamī 535
 Ramalacintāmaṇi 1153 1154
 C Marici von Paramasukha 1153, 1154
 Ramalajūṇa (Cintāphalavīra) 1152.
 Ramalītantra (zwanzigstes Kapitel) 1151
 Ramalaśāstra von Rama 1155, 1.
 Ramalaśāstre Prasāntantra von demselben 1155 2
 Ramalaśātra von Bṛpati 1156 1157 (fr)
 Rasatarāṅgiṇī 835—840
 Rasamañjarī 841—846
 C an 847
 Rasaratnakara med. 1217
 Rāhasyatraya, drei nachträgliche Kapitel zum Devīmāhātmya 300 303.
 — bhakti von Vedavyāsa Bhaṭṭa 1352
 Rāksasakīṇya mit C 462
 Rājānīśāstra s. Cānakyaśāstratīkṣiṣṭra.
 Rājārjjesvarīmāntṛa 1383, 3

Rājābhīṣeka aus dem Viṣṇudharmottara 348
 Rājābhīṣekapṛtyoga aus dem Nīṭima-yūkha von Nilakantha 531.
 Rādhavinoda oder Rādhakāṣṇinoda 463.
 Rādhikāśahasraṇīmastotra aus dem Sa-natcumāratanṭṛa 1853
 Rāmakaṇḍa oder Rāmāraksāstotra 650—652
 Rāmāgītā s. Adhyātmarāmāyana.
 Rāmāgītīstotra, Rāmānuja zugeschrieben 197, 3
 Rāmācandraṇīmāṣṭottaraśata aus der Hiraṇyagarbhasamhitā 1254
 Rāmācandraśahasraṇīmān aus dem Rudrayāmala 1247 1248
 Rāmānavamīvrata aus der Agastya-samhitā 649
 Rāmopūjā 660
 Rāmāraksīstotra s. Rāmakaṇḍa
 Rāmāvinodī s. Saṃvatsaradīpikā.
 Rāmāśahasraṇīmān aus dem Brāhma-yāmalaatanṭṛa 1253
 Rāmāstavarāja aus der Sanatcumāra-samhitā 341
 — aus der Hiraṇyagarbhasamhitā 342
 Rāmāyana 191—196.
 Rāmāyanaśāstra, einem Rīcī Agniveśa zugeschrieben 464.
 Rāmāśamedha aus dem Padmapurāṇa 224
 Rāmākhāḍasī Kārttikakṛpṇā aus dem Brāhmaṇavartapurāṇa 352, 23
 Rāṣṇapūcādhyaṃ s. Bhāgavatapurāṇa
 Rugvinīśāstra oder Mādhavanidana von Madhava 1186, 1 1187.
 C. Ātāṅkādīrpana von Vacaspati 1187
 C Madhukosa von Vijayarākṣita 1188
 Rudrajapī oder Rudrādhyaṃ Rv 19
 — oder Śaṅkararudra Vs 47—50
 — Taitt. 77
 — Sv. 86
 Rudrapāddhati s. Mahārudrapāddhati.
 Rudrayāmala Aghoramantrasādhana-prakāra 363, 1
 — Adharmāśāstrīya 329.
 — Āpaduddharabātukabhāiravastotra 1231—1235.
 — Kāḥkavaca Āpaduddhārana 1290, 16
 — Kāḥkavaca aus dem Uttaratānṭṛa 1290, 10 17
 — — Vajrapūjara 1290, 6.
 — Gāyatrīkāṇḍa 1221, 3
 — Gāyatrīpāṭala 1221, 1
 — Gāyatrīrahasya 1221.

Rudrayamale Gayatrisahasranaman
1223
— Gayatristava 1221 4
— Gurustotra 1224
— Turiyatripurasahasranaman 1225
— Tripurasundarisahasranaman 1227
— Trailokyamohana Kavaca 1290 9
— — Kalikavaca 1290 7
— Dakṣiṇālikavaca 1228
— Devīsuktavarnana 1229
— Nityapujapaddhati 1221 2 1222(fr)
— Parthivapuja 363 1
— Baṭukabhairavasahasranaman 1300
— Balatrapuratrailokyaviṇaya-kavaca
1237
— Balatrapuranamasahasra 1226
— Balasahasranamastotra 1238
— Bhavanikavaca 1239
— Bhavanisahasranaman 1240—1245
— Meghamala 1246
— Ramacandrasahasranaman 1247
— Vagalamukhitrailokyaviṇaya-kavaca
1368
— Vagalamukhistotra 1367
— Śāpamocana 1290 13
— Sivakavaca 363, 1
— Syamaśottarasahasranaman 1249
— Sadāśivastotra 363 1
Rudradhyaya s Rudraya-
Rupavalisamasacakra 785
Lakṣmīkavaca 234 0
Lakṣmināmamṛita aus der Lakṣmīsam-
lutā 1354
Lakṣminārāyaṇahṛidayā, angeblich aus
dem Atharvanarahasya 656
Lakṣminṛisinhakavaca 267 2
Lakṣmīpuṇyavidhi 657
Lakṣmīsambhāṣayam Lakṣmināmamṛita
1354
Lakṣmīsahasranaman aus dem Brahma-
purāṇa 233 234 3
Lakṣmīsukta s Śrīsukta
Lakṣmīhṛidayastotra aus dem Atharva-
narahasya 1300 0 1357—1360
Lagnacandrika jy 1054—1057
Laghukarika von Karka s Vivaha
prakaraṇa
Laghujātaka oder Suksmajātaka von
Varahamihira 993—998
C von Bhaṭṭa Utpala 998
C von Mahesvara 999
Laghuvāsiṣṭha s Yogavāsiṣṭhasaṃkṣepa
Laghusaptasatika 304 4
Laghūśabdendusekhara von Nagoji
754 755
Laghustava 465—468 1243 2
C an 465 469

Lalitasahasranaman aus dem Brahma-
nīlapurāṇa 251 252
Lahtastavaratna von Saṅkarasvamin
470
Lugapaddhati 1364
Lugapurāṇa 305
— Lugapurāṇe Sivakavacavidhi 306
— Śivarātrivratākatika 307
Lunganusana von Hemacandra 780
781
Lugastaka 1365 1
Limbajapujapaddhati 1366 1
Limbajasahasranaman 1366 3
Limbajastotra 1366 0
Lilavati von Bhaskara 959 960
C Gaṇitāmṛitasāgarī von Ganga-
dhara 961
C von Ramakṛiṣṇa 962 (fr)
Lomasasambhita 1007 1008
Vagalamukhitrailokyaviṇaya-kavaca aus
dem Rudrayamala 1368
Vagalamukhīpātala 1369
Vagalamukhistotra aus dem Rudraya-
mala 1367
Vajrapajjara s Mahāganapati-kavaca
und Kalikavaca
Vajrananda s 1370
Vajresvarīmahatmya aus dem Saṅkha-
dhara 1370
Varadagāṇeśasahasranamastotra ange-
blich aus dem Markandeyapurāṇa 304 1
Varahapurāṇe Devīkavaca 309
— Padmalalita (oder Kāmavati) Ca-
trasukla 352 10
— Mathuramālītmya 308
Varahasambhāṣayam Vrindavanarahasya
1389
Varāṇasī Vaiśākharīṇi aus dem
Bhaviṣyottarapurāṇa 352 11
Varātānta 1126
Varāphala aus einem Tājikātānta 1149
— angeblich von Maniṭṭha 1148
Varāphalāpaddhati s Tājikapaddhati
Vallabhajātaka von Viṣṭhaleśvara mit
einem C von Vallabhacārya 709
Vāsiṣṭhādharmaśāstra 483
Vakyaprakāsa mit einem anonymen
C 780
Vāgbhāṭaśāṅkara von Vāgbhāṭa 802
803
C Avacurni 804
Vāṇasaneysambhita 40—43
Vamanapurāṇe Suprabhāṭastotra 310 1
Vayupurāṇe Gayamahatmya 311
— Tilaka Maghakarīṇa 352 5
Vasānarāṣyaṇa jy 987
Vāsiṣṭhī Sānti s Grāhasānti
Vastupujapaddhati 682 683

Allalanatha Sohn von Siddha I a
kma a
Nirnayamrita 500
Apadeva Sohn von Anantadeva
Vimansanyayaprakasa 857
Isvarakrisna
Samkhyakarika 209
Bhatta Utpala
Prasna ana 1040
C zum Brihajataka von Varaha
mihira 989—991
C zum Laghujataka von dem
selben 998
C zu der Satpa cisika von Pri
thuyasa 1000—1004
Udayadharma Schuler von Ratnasula
Suri
Vakyaprakasa 782
Rivibudha, Sohn von Gai gadhara Enkel
von Visvanatha
Samskarabhaskara 539
Ekanatha Sohn von Sar ga
C zu Bhaskara s karmakutuhala
q v
Kanakakirti Gani Schuler von Jaya
mandira
C zum Meghaduta q v
Kamalakara Sohn von Ramakrisna
Enkel von Narayana
Nirnayasinidhu 524—526
Sitacandisahasracan liprayogavi
dhu 1305
Sudradharmatattva 527 528
Sravaniprayoga 529
harka
Laghu karikayam Vivahaprakarana
q v
halyana Sohn von Mahidhara Enkel
von Ramadasa
Bilatantra q v
Kalyanamalla Sohn von Narayana
Ana garaga 854 855
Kalyanaraya
Sravanadvadisivrita 667
Kalyanavarman
Suravali 1006
Kavikarnapura
Gaura gaganoddesadipika 741
kalidasa
Abhij nasakuntala 479
Kumarasimbhiva 365—372
Meghaduta 411—416
Raghuva 375—382 1
kal dāa (ein späterer)
Nalodaya 383
kalidasa (irgend ein Dichter)
Ma galastaka 450 451

Kalidasa (irgend ein Dichter)
Śrī garatilaka 472
Kalidasa (irgend ein Verfasser)
Śrutabodha 809—815
Kusinatla
Prasnapradipa 1044—1047
Lagnacandrika 1054—1057
Ś ghrabodha 1048—1050
kukhoka
Ratirabhaya 852
Krisna Sohn von Ballala
C zu Śrīpati s Jitalapaddhati q v
Krisnamisra
Prabodhacandrodiya 481 482
Krisnananda oder Bilakrisnananda
Vasanarasayana 987
Krisnananda
Tantrasāra 1272
Kedara Sohn von Pabbeka
Vrittatarakara 804—808
Kesava Bhatta Sohn von Ananta
Enkel von Kesava
Nrisi lacampu 402 (fr)
Kesava Sohn von Kamalakara
Jatakapaddhati 1013—1016 1018
Tajikapaddhati oder Varsaphala
piddhati 1134 1135
Kesava (Kesavarka oder Kesavadiya),
Sohn von Ranga
Vivahavindavana 1031
kesavamisra
Tarkabhāsa 929—931
Kaivalyasrama
Saubhagyavardhini, ein C zu
Śa karacaryas Anandalahari
q v
Konda Bhatta Sohn von Raṅgoji Bhatta
Vaiyakaranabhūsa a 758
Vaiyakara abhūsanasi 759
Ksirasvamin
Amarakosodghatana 794
Gai gadasa Sohn von Gopala
Chandomahjari 816
Gangadhara Sohn von Govardhana
Ganitamritasagara ein C zu Bi
skaras Lilavati q v
Ga gesa
Tattvacintamani 942 (Śabdakha
nla)
Ganapati
Ganapatīsara 1093
Ganapati Sohn von Rāvala Harisa kara
Enkel von Ramadasa
Muhurtaganapati 1058
Garesa Sohn von Kesava aus der
Bharadvaja Iamilie
Crahālaghava 970—975

Gaṇeśa, Sohn von Keśava aus der
Kauśika Familie:
C. zum Vivāhavindāvana q. v.
Ganeśa, Sohn von Gopāla, Enkel von
Kāhnañi:
Jātakālaṃkāra und C. 1019—
1023
Ganeśa, Sohn von Dhundhirāja:
Tājikabhūṣaṇa 1137—1143.
Gadādhara:
C. zu Raghunātha's Tattvacintā
manidīdhiti 948 (fr.).
Vyutpattivāda 954.
Gadādhara Tarkācārya:
C. zu dem Devīmāhātmya q. v.
Garga:
Prāśnamanoramā 1038, 1 (fr.).
Garga:
Pīśakakevalī 1150
Gopāla, Sohn von Sukhadhara:
C. zum Ratirabasya q. v
Gorakṣa:
Gorakṣasātaṭa 904
Govardhana:
Āryāsaptasatī 425
Govardhana, Sohn von Rama
Padmakosa 1113.
Govardhana:
Nyāyabodhinī, ein C. zu Annam
bhaṭṭa's Tarkasamgraha q. v
Govinda:
Brahmasutrabhāṣya 861 (fr)
Govinda, Sohn von Nilakanṭha, Enkel
von Ananta:
Pīyūśadhāra, ein C. zum Mahūrta
cintāmani q. v.
Candrakīrti:
Subodhikā, ein C. zur Sarasvata-
prakriyā 773.
Candraśūda:
Sodasasamskārah 541.
Jagadīśa:
Tarkamrta 926—928.
Jagaddhara Bhaṭṭa:
Statikusumanājali 473
Jagannātha Panditarāja
Gaṅgūlaharī 441—443
Bhāminivilāsa 440 (fr).
Jagannātha, Sohn von Mohana:
Bhavarahasya 1105.
Jānārdana, ein Schüler von Anubhū-
tisvarūpa:
Tattvāloka 800.
Govāmin Jānārdana Bhaṭṭa, Sohn von
Govāmin, Enkel von Śrīnivāsa:
Mantracandrika 1343.
Jayadeva
Gitagovinda 426—436.

Jayadeva:
Tattvacintāmaṇyāloka 949 (Pra-
tyakṣakhaṇḍa fr)
Jayadeva, Sohn von Mubhādeva:
Candrāloka 819. 820.
Jayarāma:
C. zu Raghunātha's Ākhyātavada
q. v
Padārthamālā 908 (fr.).
Jinakinātha
Nyāyasiddhantamañjarī 955—957.
Jñāneśvara Sarasvatī:
Tattvabodhinī, ein C. zur Siddha-
ntakaumudī q. v.
Dhundhirāja Sohn von Nrisiṅha
Jātakabharana 1028—1030
Trimalla, Sohn von Vallabha, Enkel
von Śūṅgha Bhaṭṭa
Dravyagunasatāloka 1182—1184
Yogataranginī 1185.
Trivikrama Bhaṭṭa, Sohn von Nema-
ditya
Damayantiampū 401
Damodara, Sohn von Gaṅgādhara,
Enkel von Devadatta
Yantracintāmaṇi 1362 (fr) 1363
Durgadeva
Samvatsaraphala 1120
Dharmadāsa
Vidagdhamandana 848—850
Dharmarājādharindira
Vedantaparibhāṣā 865
Miśra Nandarāma
Samketacandrikā 1078
Narapati, Sohn von Āmradeva
Narapatyayacarya q. v
Narasimha, Sohn von Nārāyaṇa, Enkel
von Narasimha:
Śrūtaprayogaratna 132.
Navanidhirāma, Sohn von Sāhimalla.
Yogasamuccaya 1211, 1.
Nagajī: Sohn von Harijī
C. zum Śrūtabodha q. v.
Nagojī Bhaṭṭa oder Nāgesa, Sohn von
Śiva Bhaṭṭa.
Candīśotrāprayogavidhi 1306
1307.
C. zum Devīmāhātmya q. v
Paribhāṣendusekhara 741.
Prāyascittendusekharasārasamgra-
ha 586 (fr)
Mahabhāṣyapradīpodyota 733 (fr)
Laghusabdendusekhara 754 755.
Narada, angeblich der Verfasser des
Mayūratra 1115. 1116.
Narayana
Camatkāracintāmaṇi 1030. 1096—
1099.

Nar yana
Hitopadesa 405
Narayana Sohn von Ananta Enkel von Hari
Mol rtamartan 1071—1075 mit dem C M rta lavallabha 1071—1073
Narayan Vedarkara Sohn von Narasimha
Naisadhiyaprakasa 397 398 (fr)
Narayana Bhatta Sohn von Ramesvara Blatta
Aurdhvadebikapaddhati 520 521
Tulipurvadinasprajoga 522
Tristhaliseta 523 (fr)
Prayogaratna 509—516
Nirmala, Sohn von Vallabha Blatta
Alamkaramanjari 851
Nilakantha
Asvativivakhyas 155
Nilakantha Sohn von Ananta Enkel von Cintamani
Tajika oder Nilakantha 1126—1198
Tajikanilakanthaprasatanttra oder Prasnakaumudi 1132 1133
Solasayogul 1129
Nilakanta Sohn von Junardana
Śābdasobha 760
Nilakanta Sohn von Śa kara
Danamayakhi 530 (fr)
Prajñāikaprayoga aus dem Nitmayukti 531 (fr)
Nrisimha Blatta
Vidyanamda 542 (fr) 543
Nrisimha ein Schüler von Krisananda
C zum Vedantaratna q v
Nrisimhara ja
Vishubhaktienrodhaya 712
Padmanabha
C zu Prati vidharas Bhuvaneshvaristotra q v
Padmakara Sohn von Gopala Enkel von Narayana s Samskarabhashara
Iramasukha, Sohn von Sitarama
C zum Uludayapralipa q v
Übersetzung des U in Hindustani 1091
Marici ein C zum Ramalacintamani q v
Irasurama Sohn von Karna
Maharudrapaddhati 655
Ivanini
Astadhyayi 728—732
Pigala
Chandas 131
Purascottama
Abhinavatamarasa ein C zum Tittiyadipatra q v

Prithuvasas ein Sohn von Varadama
Ira
Satya caika 1000—1005 1051
Prithvidhara Schüler von Sambhunatha
Bhuvaneshvaristotra q v
Laghushastisatika 304 1
Prayattidita
Ia casvara 1112
Prayakara Sohn von Vidyakara
Nalodayatika 383
Pradyotana Bhattacharya Sohn von Balabhadra
Cindralokaprakasa 820
Ballala
Bhojprabandha 407—409
Balar
Kadambati 399 400
Balakrishnananda s Krishnananda
Ballala
Samnipatadidanacikitsa 1186 3
Bhavana
Govindadamodarastotra 444
Brahmaditya oder Brahmarata Sohn von Moksesvara Enkel von Jyotsnadasana
Prasanna 1041 1042
Brahmananda Sarasvati
C Advaitacandrikā zur Advaitasiddhi von Madhusudana 88J
Bhagavaddasa
Rasikadambakilloluni ein C zu Jayadevas Gitagovinda q v
Bhattacharya
C zur Tri veeloka q v
Bhattoji Diksita Sohn von Lakshmdhara
Asaucanraya 545
C zur Caturvimsatismriti (Prayascittivilhyaya) q v
Tithinirmayasa nkepa 548 549
Pravahamanorama ein C zu seiner Siddhantakaumudi q v
Siddhantakaumudi 741—751
Sutaka uraya 546
Bhatjotpala s Bhatta Utpala
Bharata Sohn von Suryalasa
C zu Ramacandra s Samarasāra q v
Bhartrihari
Bhartriharisataka 417—424
Bhavananda
C zur Tattvaintāmapididhati q v
Bhanuji Diksita Sohn von Bhattoji Diksita
C Vyākhyasudha zum Amarakosa q v
Bhanudatta Sohn von Gananatha
Rasitaragini 835—840
Risama jani 841—846

- Bharavi
Kīratarjunīya 384—388
- Bhaskara, Sohn von Mahesvara
Karanakutuhala 968
Līlavatī Bijaganita, Ganitadhyaya
Goladhyaya Diese vier Bücher
vereint führen den Namen *Śi-
ldhūntasīromani*
- Makaranda (?)
Tithyadipattra q v
- Mahanta Maṅgaladāsa
Nimbādityastotra 723
- Madanapala
Madanavinodā 1219
- Madhusūdana Sarasvatī
C zu Śaṅkarācāryas Atmabodha
q v
- Manohara Sirman
Sabodhini, ein C zum Śrutabodha
q v
- Mamaja
Kāvyaaprakāśa 817 818
- Mallāri
C zu Keśava's Tajikaphalapaddha-
ti q v
- Mallinātha
Ghaṇṭīpāṭha, ein C zum Kīratā-
rjunīya q v
C zum Kumarasambhava q v
C zum Meghadūta q v
C Sarvaṅkāśa zum Śisupālava-
dha q v
- Mahākāśyapa
Anekārthadhvanimajari 795—
797
- Maladeva Vedāntin
Tattvānusandhāna 891 892
- Mahadeva
Muhurtasiddhi 1077
- Maladeva, Sohn von Kāṭhājyot
Bhāvasphalapradīpa 1030
Muhurtapīṭaka 1068
- Mahadeva, Sohn von Balakṛṣṇa
Siddhāntamuktavaliṭṭakāśa
Bhāṣaparicheda.
- Mahadeva Puṣṭamakara, Sohn von
Makunda
Sarvajakīrṇi ein C zur Bhāva-
sāndi q v
- Mahādeva Sohn von Pāṭhaka Hari-
vāsa
Javalakṣmi, ein C zur Varapa-
tiacāryā q v
- Mahidasa Bhāṣa
C zur Darasvatapratikriyā q v
- Mahidhara
C zum Dīkṣajātaka q v
- Mahidhara Sohn von Kamidhara
Mantramahodadhī und C Nauka
C zum Yogavastīśhasara q v
C zur Kumārita q v
- Malasvara
C zu Varahamihira's Lughujātaka
q v
- Magha
Śisupālavadha 390 391
- Madhava Sohn von Indukara
Rugvimācāra 1186 : 1187
- Munjaditya
Bālabodha 1035 (Abriss) 1036
- Murari
Anargharaghava 480
- Moresvara, Sohn von Manika Bhāṣa
Vaidyamṛta 1218
- Yajñkanātha Sohn von Bālabhadra
Enkel von Harjot
Jatakacandrakā 1024 1025 (fr)
- Maghadeva
C zu Raghunātha's Akhyātavada
q v
- Raghunandana Sirman
Kartavyarjjanakrama 1279
- Raghunātha
Akhyātavada 950
Tattvacintamanīdīpīti 943 (fr)
944 (fr)
Narada 952
- Ragunatha
Tattvacintamanīdīpīti 943 (fr)
- Itanākara Sohn von Devatīyā
Jaya-vihakalpadruma 517
- Rāyaka
Nalīlagna-lokaḥ 1109
- Rama oder Ramacandra
Rāmalasāstra Prāntantra 1155 z
- Rama Sohn von Ananta Enkel von
Cintamani
Muhurtacintamani 1059—1064
Samvatavaliṭṭaka, ein Kapitel aus
dem Kamavānala 1071
- Rama Sohn von Keśava Enkel von
Ramacandra
Rāmalasāstra 1155
- Rama oder Ramacandra, Sohn von Vi-
dyādhara
Kāntukalīlavatī 986
- Ramakṛṣṇa
Paṭmapuṣpa-jālī Bhāvanīstotra
440
- Ramakṛṣṇa
C zur Rasāśāstra q v
- Ramakṛṣṇa Sohn von Lakṣmana Enkel
von Nidhāna
C zu Bhāskara's Līlavatī Bhā-
ṣāśāstra, Garuḍīlavada q v

Ramacandra
 Bhairava (Sohn von) 1340
 Ramacandra Sohn von Kṛṣṇa
 Kalanirayadipika 498
 Irakṛīy kāmudī 742—745
 Ramacandra Sohn von Janardana
 Inkel von Puruṣottama
 Iśa vinoda 463
 Ramacandra Bhāṣya, Sohn von Viṣṇu
 Inkel von Balakṛīṣṇa und von
 Mutter Seite Inkel von Rāṇanath
 Bhāṣya
 Kṛṣṇayātrāvalī 499
 Ramacandra Vajapeyī Sohn von Su
 ryadatta
 Samarasāra q v
 Rāmacandraśrama
 Siddhāntacandrikā ein C zu den
 Sarasvatīsūtra q v
 Rāmadatta Sohn von Gaṇeśa Inkel
 von Rudradeva
 Vīṇāpaddhati 573
 Ramadeva
 C zum Mahābhārata q v
 Rāmavarman Sohn von Himmatva
 rman
 C zur Rāmāyṇī q v
 Rāṇasevaka, Sohn von Devīdatta
 Mūlartadīpikā 1069 1070
 Mājira und Mūhuratbhūṣana 1069
 Ramanuja
 Rāmāyṇīsūtra 197 3
 Lakṣmīnārāyaṇa
 C zu Jāgannāthas Bhāṣinīvalī
 q v
 Rāksmana Sohn von Kṛṣṇa Inkel
 von Vijaya
 Śāradatīlaka 1073
 Lalaman
 Mūlartadarpana 1066
 Lolimbaraja Sohn von Divākara
 Vaidyājīvana q v
 Varadaraja
 Madhyasiddhāntakāmudī 757
 Varahamūḍa
 Bṛhājyāṭaka 989—991
 Bṛhatsaṃhitā 988 (fr)
 Laghujyāṭaka 993—998
 Vallabhadeva
 C zum Kumārasaṃblava q v
 Vallabhacārya Sohn von Lakṣmīnārāyaṇa
 C Subodhīni zum zehnten Skā
 ndha des Bhagavatapurāṇa q v
 Kṛṣṇasāhasranāman aus seinem
 Bhagavatasaṃsamuccaya 708
 C zu seines Sohnes Vīṭhaleśvara
 Vallabhāṣṭaka q v

Vagbhata Sohn von Soma
 Vagbhataśāmpkāra 822 823
 Vacaspati Misra
 Śāṅkhyatattvakaumudī 907 910
 Vacaspati Sohn von Pramoda
 Āṭa kṛṣṇarpana ein C zum Iśa
 gvinīcāya q v
 Vālmīki (?)
 Gāṇvīyaka 439
 Vasudevendrasāyā
 Tattvabodhī 893—895
 Vijayarakṣita
 C zum Rūgvinīcāya q v
 Vijānasevaka
 Ānandāśāka 503
 C Muktasāra zum Yājñavalkya
 dharmasāstra q v
 Viṣṇuśāstra, Sohn von Nṛsiṅha, Inkel von
 Rāmacandra
 C Prasāda zur Prakṛivākaumudī
 q v
 Viṣṇuśāstra, Sohn von Bāṇasarmān
 Kṛṣṇāmanīpārasiddhī 706 707
 Jāṭakapaddhātīlaka 1027
 Viṣṇuśāstra oder Viṣṇuśāstra Sohn von
 Vallabhacārya
 Yāmunaśāstra 461
 Vallabhāṣṭaka 709
 Vīṇāmanīpāṇa 710
 Svāminīśāstra 475
 Svāminīśāstra 474
 Vidyapati
 Iśaśāstra 406
 Vidyabhūṣana
 C zu Govindas Brāhmasūtrabhā
 ṣya q v
 Viśramātmaja
 Prasānacūlamānī 1043
 Viśvanātha oder Viśveśvara Sohn von
 Kṣmalakara 3 Viśveśvara
 Viśvanātha, Sohn von Gopala
 Vrataraja 518 519 (fr)
 Viśvanātha Sohn von Candrasekara
 Śāṅkhyadarpana 891 (fr)
 Viśvanātha Sohn von Divākara
 C Udhārīna zum Grāhaṅghaṅ
 q v
 C und Udhārīna zu Kesavīs
 Jāṭakapaddhātīlaka q v
 C Makarandodāharana q v
 C zu Nīlīnāthas Sōdasayogī
 Śāstra
 Viśvanātha, Sohn von Puruṣottama
 Viśvaprasāpaddhātīlaka 571 (fr)
 Viśvanātha Paṇḍita Sohn von Vi
 dyānīvaśa
 Bhāṣāśāstra und dessen C Śā
 ddhāntamuktavālī 912—922

Viśveśvara
C Adhyatmadīpika zur Aśtīva
kṛgita q v
Viśveśvara oder Viśvanātha Sohn von
Kamalakara
Jātakapaddhati 1126
Viśveśvara Bhāṭṭa Sohn von Peta
bhāṭṭa
Mahānavakarmavipika 556
Viśva Bhāṭṭa Sohn von Ramakṛṣṇa
Pradocanirṇaya 544
Viṣṇupurī
Bhaktiratnavali 724
Viṣṇusarman
Pancatantra 403 404
Vedavyāsa Bhāṭṭa
Rahasyatraya 1352
Vajjala König von Patana
Prabodhacandrika 783 784
Vaidyanātha Sohn von Rama Bhāṭṭa
C Alamkaracandrika zum Kuva
Jayānanda q v
Vopadeva, Sohn von Kesava
Kavikalpadrūpa 178 779
Mantramahodadhī und C Nauka
1341 1342
Mugdhabodha 777
Śāṭaslokī 1192—1194
Vyāsaśāstrī
Vaiśyakaśāstrīśārasaṃgraha oder
Logasamuccaya 1190
Bhāṭṭa Sa kara Sohn von Ananta
Bhāṭṭa
Vaidyavinoda 1196
Sukara, Sohn von Nīlakantha, Enkel
von Śa kara
Vratarka 530—536
Siddhāśārasaṃgraha 716 (fr)
Śa kara, Sohn von Ratn kara
C zum Mahānālaka q v
Sa karavāmin
Lalitastavaratna 470
Sa karācārya
Aparadhasundarastotra 874
Ātmabodha 875—880
Ānandalabharī 885—887
Chandogyopiniśādhāya 85
Jvalamukhīstotra 310 2
Tripurasundarīmanasapujā 880
Brāhmasūtrabhāṭṭya 858—860
Bhagavadgītābhāṭṭya 152
Bhāgavindastotra 883
Mālavakyaṭīvaranī 881
C zu dem Viṣṇusahasranāma aus
dem Mahābhārata 166 167 170
Śāṭasaka 937
C zum Śāntasūtrīya 173
Saptasūtra 117

Sarasvatīdvādasanāman 197 6
Śāntmanirūpana 884
Śa karācārya (?)
C zu dem Viṣṇusahasranāman aus
dem Padmapurāna 205
Sar gadhara Sohn von Damodara
Śarī gadharaśāstrī q v
Śarī gadhara Sohn von Devārjya
Vaidyavallabha oder Trisati q v
Śiromani Bhāṭṭa
Mahūrtaratna 1067
Śivadatta
Ganapatīmanasapujāna 626
Śivarama Sohn von Viśrama
Chandoganam Abhika 699
Śivaditya
Saptapadārthī 911
Śrīkantha
C zum Vṛttaratnakara q v
Śrīdatta
Acarādarsa 501 502
Śrīdhara, Sohn von Nagavīṣṇu
Smṛtyarthasara 495 (Prayascitta
prakaraṇa)
Śrīdharasvāmī
C Subodhīni zur Bhagavadgītā q v
C Bhavarīhadīpika zum Bhāg-
vātpurāna q v
Śrīnivāsa, Vater von Śrīnīketana
Grossvater von Janardana
Śivarcanaśāstrī
Śrīpati Sohn von Nagadeva
Jātakapaddhati 1010
Jyōtīśāratnamālā 1009—1011
Śrīpati Sohn von Lakṣmīnīśāstrī
Bhāṭṭa
Rāmalasāra 1156 1157 (fr)
Śrīlāsa
Nāśādhīyacarita 393—396
Sadananda
Vedāntasāra 866—873
Sadananda
C Subodhīni zu Rāmāyaṇa S
Śāntasūtrīya
Sāyana
Kāṇṭhīnāya oder Kāṇṭhīnāya
497
Paśādaśāstrī 860 863 (fr). 864 (fr)
Sārvaśāstrī
Svātmarama
Hāṭīapradīpika 900—907
Hāṭī
C zum Vṛttabodha q v
Hārī (Hārīhara?)
C zum Āśāśāstrī q v
Hārī Bhāṭṭa (Hārībhadrā)
Tajkāsara 1144—1146

- Kesavarka 1065 1067
 Kaunlanya 548
 Krolatantra 1301 1307
 Khetasiddhi von Padmanabha 963
 Gaurakapradipa 1066
 Ganakamanilana 1066
 Ganesa 1066
 Gane avimarsini 1307
 Gayadasanibandha 548
 Garga 1066 1067 1079 1123 Va
 ddhagarga 1067
 Gargajataka 1019
 Gavalatantra 1307
 Gageya 500
 Guralatantra 1272
 Garga 1067
 Gitagovinda von Jayadeva 719
 Gitaratnakara 808
 Gunakara, Verfasser des Horamakaranda
 1089
 Guptarava 1272
 Gura 1066 1067 S Brihaspati
 Grihyaparisista 500 1067
 Gorakṣamita 1180
 Govindalilamrita 718 719
 Govindarava 548
 Gautamiya 718
 Gaulambandha 547
 Gaurijataka 1100
 Gauritantra 1301
 Cakradatta med 1185
 Cakrapani Verfasser der Vijayakalpa
 lata 1160
 Canlesvara Astronom 646 1065—
 1067 S Vyavaharacanlesvara
 Canlesvaraprasnavidyā 1132
 Caturvargacintamani von Hemadri 517
 Caturvusatimata 500 548
 Catustriśanmata 1067
 Candrayanatantra 1205
 Cindrika 120
 Candrodya 458 S Prithvicandrodaya
 med 1205
 Camatkāracintamani 548
 Caraka med 1185
 Carpati 1185
 Cakitsākāḥa 1185
 Citrapathamahatmya 523
 Cintamani work 500 547 1132 S
 Prasnacintamani
 Culamanisara Arghakanla 1167
 Cularatna 1066
 Cantanya 722
 Cantanyacandrodaya 718
 Cantanyacandrakavya 719
 Cantanyastavakalparikā 719
 Cyavata 1067
 Chandoghinika von Śrīdatta 501
 Jagannartanla 1065
 Jagannohana 1065—1067 1079
 Janmistaminiraya 1065
 Jayasubhapatipa 544
 Jayarava 1067
 Jyottarisambhita 624
 Jatakacandrika 1112
 Jatakapaddhati von Ananta Sohn von
 Cintamani 1059
 — von Bripati 969
 Jatakarahasya 1019
 Jatakasara 1019
 Jatakbharaya 1100 1101
 Jatikamrita 1019
 Jātakavali 1019
 Jābāḥismṛiti 120
 Jivatpitṛmṛitya 545
 Jivacārman 1016
 Jn naprakāḥa 1133
 Jnanabhiskara 550
 Jnanamandala 558
 Jñānamuktivali 1089 1132
 Jyotiḥparasara 499
 Jyotiḥprakāśa 509 1066 1067
 Jyotiḥsagara 500
 Jyotiḥsara 1067
 Jyotiḥsarasagara 1065 1067
 Jyotiribandha 547 1066 1067
 Jyotirvāsistha 500
 Jyotiseintamani 1066
 Jyotisaratra 1067
 Jyotirarnava 624 1067
 Jyotistantra 1065 1067
 Tolarananda 1066
 Damaratantra 548 1959 1301 1305
 Damareśvaratantra 1307
 Dhundhupaddhati 545
 Tattva i e Smṛititattva von Rāghu
 mandana 547
 Tattvacintamani 905
 Tattvasagara 712
 Tattvasagarasambhita 647
 Tattvasara 712
 Tattvarthadipa 667
 Tarkacintamani by Dharmarajadhva
 rindra 865
 Tapkaratra von Nalakṣṭha Sohn von
 Ananta 1133
 Tapkasula 1133
 Tatparyadipika von Janakīnātha 955
 Tārurava 1272
 Tārūtantra 1972
 Tirthasamgrahakara 495
 Trisucchloka 546
 Trikuṭarāhasya 1344
 Tridraṇi 500
 Trivikrama Astronom 1066
 Trivikrapaddhati 700

Trisatācārya i e Tisata 1185
 Tristhalisetu 548 1067
 Trailokyaparakāsa 1132
 Troṭaka 231
 Dasanirnaya 694
 Danalāmalakara 580
 Danakelikaumudā 718
 Damodarapaddhati 1016
 Damodariya 500
 Dhakara Astronom 982
 Divodasa 547
 Divodasiya 499 548
 Dīdhituvidyotana von Jayakṛma 908
 Dīpika 499 548 1065 — 1067 S
 Nirnayadīpikā
 Durgotsava 500
 Devajaniya 520
 Devadasiya 500
 Devasala Autor 1083
 Devasālimata 1100
 Devasvamin 548
 Devyagama 1972
 Daivajñāmanohara 1065 — 1067
 Daivajñāvalābha 1065 1066
 Dharmapravṛtti 545
 Dhavala 500
 Navacakresvara 1272
 Nagārjuna 1185
 Narada 1066 1067 Vṛddhanarada
 1067
 Naradapaścātrata 718
 Naradasamhitā 1066
 Naradīya 718 1066
 Nārāyaṇadāsa 1104
 Nārāyaṇavṛtti (zu Āśvalāyana) 547
 548
 Nityāśodasakārmavāntānta 1255
 Nimbādityasampradāyinaḥ 548
 Nirmayadīpa 499 547 548
 Nirmayadīpikā 548
 Nirayajradīpa 646
 Nirayasiṁdhu von Kamalākara 517
 545 569
 Nirmayamṛta von Allālanātha 499 517
 547 548 667
 Nīlakanṭha Astronom 1016
 — Sohn von Ananta Vater von Go
 vinda (Muhurtacintāmanitīkā) 1065
 Nīlāsārasvatāntānta 1272
 Nṛsiṁha 1065
 Nṛsiṁhaprakāśa 499 548 1065
 Nṛsiṁhasarvasva 712
 Nyāyakaustubha von Mahādeva Pund
 likā 947
 Nyāyabhāṣakara 955
 Pakṣa Bharmisra 947
 Pāṇini Pāṇinīya 647
 Paṇḍita 1066

Paramasamhitā 624
 Parasara jy 1066
 Pākanirnaya von Candracūda 541
 Parasara med 1218
 Parijata 500 548 S Prayogaparijata.
 Pīṅgalāmata 1272
 Purascāranacandrikā 646
 Purāṇasamuccaya 499 500 548 646
 Puruṣasamhitā s Śrīsastra
 Puṣkarapurana 500
 Puṣṭakamalākara 648
 Prithvicandrodaya 499 548
 Prithivīdharacārya 231
 Prajapativiracita Jātaka 1083
 Prayogaparijata 499 509 548 1185
 Prayogaratna von Nārāyaṇa 541
 Prayogasūtra 1307
 Prayogarnava 14
 Prasnacānlesvara 1133
 Prasnacintāmanī 1133
 Prasnatānta (Tājīhokta) 1132.
 Prasnapradīpa (nicht von Kāśīnātha)
 1132
 Prasnabhairava von Gaṅgadhara 1104
 Prasnavidyā s Candēśvaraprasnavidyā.
 Prastāracintāmanīntānta 1255
 Prahāḍasamhitā 672
 Phalaprādīpa 1067
 Balabhadra Sohn von Viśnudāsa 946
 Baburupā śakātānta 1255
 Bādarāyaṇa Astronom 500 1066 1067
 Bādhula Autor 79
 Bāḍātānta med. 1205
 Bilvamaṅgala 718
 Brihajjātaka 1067 1101
 Brīhadvāmana 717
 Brihaspati 1066 1067
 Bauddhasarvasva 1185
 Brahmātānta 1132
 Brahmaprakāśikā 890
 Braḥmayamala 1112
 Brahmārasamhitā 1067
 Braḥmasambhu Astronom 571
 Braḥmasamhitā (bhakti) 718
 Braḥmasiddhānta jy 1136
 Bhaktīrasamṛtasiṁdhu 718
 Bhagavatsamdarbha 717.
 Bhaṭṭa 1272
 Bhaṭṭojjīdīkṛtīya 545
 Bhadrāsana 1185
 Bhallūka 1185
 Bhāgavatāṁṛta 718
 Bhāguri Astronom 1066
 Bhāṭṭālamkāra von Anantadeva 856
 Bhāṭṭarājanīya 1066
 Bhāṅgavārcanadīpikā 499 548
 Bhāṣakara I hilosoph und die Bhāṣa
 rīya 890

- Bhāskara Astronom 500 1067 1125.
 Bhāskaravyavahāra 1067.
 Bhīmaparākrama 500. 1065—1067.
 Bhujabala (Werk) 1065
 Dhuvanadīpaka 1132.
 Bhūtaśāmaśa 1272
 Bhūpāla 1067.
 Bhūpālagopālanibandhana 559
 Bhūpālavallabha astrol. 1066 1067
 1165
 Bhūrijanman Autor 518
 Bhoja 500. 1066 1378
 Bhojarājya 500.
 Maṇipradīpa 1027
 Manimarīcinibandha von Jānakīnātha
 955
 Mandana 548
 Matimukura 1185
 Madanaratna von Madanapāla 517 548
 632
 Brīhan Matsyasūkti 1307.
 Manu 1066
 Manuṣyatājaka 1129.
 Mantramahodadhī 711.
 Marīci 1066. 1067.
 Mahādevīya 500
 Mahārāva 632 949
 Mahālugi (Himālugi, s. Maulugi) 1016.
 Maheśvara Astronom 1065—1067
 Mahogra (Tantra) 1272
 Mādhava 1066 1067
 Mātṛikāntara 1255.
 Mātṛiyāmala 1272
 Mādhyama 1 e Sāyana 499.
 Mārkaṇḍeya 1066
 Mīlākārī von Vīṇāśeśvara 500 569
 632
 Mudgālopāniṣad 79
 Mūrīgupta 722
 Mūrārībhaṭṭa 949
 Mūrārimi-ra 955.
 Muhurtasāntāra 1048 1066
 Muhurtamārtanda 569 1066
 Muhurtasāmpgraha 1065.
 Meruprastāntara 1255.
 Mātṛāyanīyagṛīhyasparśa 500.
 Mātṛāyasūtra 500
 Mokṣeśvara 500
 Mohasūlottara 1276.
 Maulugi 558
 Yajñapāti Tattvasaṁtāmanīpikā 865
 Yavana 1016 1067
 Yavanācārya 1156
 Yāmāntāntara 1303
 Yogasāntāmanī med 1211
 Yogaratna (yoga) 79
 Yogaratnāvalī med 1185
 Yogavāsīṣṭha 712
 Yogasūta med 1185
 Yoginītantra 1305.
 Ratnakōśa 547 548 1066 (jy). 1067
 (jy). 1101 (jy.)
 Ratnamālā jy. 500 1048. 1066 1101
 Ratnasāra 1066
 Rasasāntāmanī med 1185
 Rasadarpana med 1185.
 Rasamānjari med 1185.
 Rasamārga 1185
 Rasaratnadīpikā 835
 Rasaratnapradīpa 1185
 Rasakṛitāsindhu 718 719 S. Bhakti
 Rājamarānda 548 1066 1067. 1112.
 Rādhākṛiṣṇārcanadīpikā 717
 Rādhāntara 1259
 Rāmakṛiṣṇa und Rāmakṛiṣṇapaddhati
 1016
 Rāmakaṭuka 500
 Rāmāvinoda von Rāmācandra 982.
 Rāmasovaka (geboren im J 1684).
 1027
 Rāmāndīr 541.
 Rāmārcanacandrikā 499. 548
 Rāmārcanadīpikā 499
 Rudratāntara 1185.
 Rudrayāmala 548 1067. 1322
 Rūpanārjyanīya 500
 Renu 561
 Romakasiddhānta 1112
 Lakṣmīkulārāva 1272
 Lakṣmītantra 302 1301
 Lakṣmīstuti 1019
 Laghujātaka 1101
 Laghupaddhati 1016
 Lampācārya 1160
 Lalitāmādhava 718 719
 Lalla Astronom 500 548 1066 1067
 Vatsesvara 949
 Varāhamihīra 1066 1067 1112 1132
 Varāhasamhitā 1 e Brīhasamhitā 1067
 Varāhasūtra 565 Ein Mātṛāyanava
 rahasūtra wird in Nārāyaṇas Prayoga
 ratna citirt
 Vallabha 541
 Vasantarāja, ein medicinischer Schrift
 steller 1185
 Vāsīṣṭha jy. 1066 1067 1079.
 Vāsīṣṭhajāataka 1019
 Vāsīṣṭhasamhitā jy. 1066 1067
 Vāsīṣṭhasiddhānta 1136
 Vagbhata med Autor 1218
 Vācaspati (über dh) 547
 Vācaspatibandha 548.
 Vatsya 1066 1067
 Vamakeśvaratantra 1255.

Saudan lopāḥyaya 947
 Saubhāgyacintāma 1349
 Śauradharmā 670 712
 Stavamaḍa 718
 Smṛticandrikā 500 548
 Smṛti larpāṇa 499 548
 Smṛtīmājara 559
 Smṛtimalārnava 500
 Smṛtiratnākara 495
 Smṛtiratnāvali 499 548
 Smṛtisamlitā 1066
 Smṛtisamgraha 499 500 748
 Smṛtisamuccaya 500
 Smṛtisāra 545
 Smṛtisāravali 711
 Smṛtyarthasāra 500 548
 Svachandrasaṅgraha 1272
 Svārastra 1067
 Svareśvaraṇḍy 1065

Svarodaya 1066 116
 Svāyambhuvigama 717
 Hayaśirapūcaratṛa 718
 Haradatta 548
 Haramekhalā 812
 Haribhaktirasāsmṛtisindhu 718
 Haribhaktivilāsa 718
 Haribhaktisudhodaya 718
 Harisavaraspradīpa 716
 Havyavāhana 1066
 Hārta med 118, Vṛddha^o 118
 Hemaprabhu Śrī, Schüler von De
 venīra tṛghakāṭa 1167
 Hemādri 500 51 541 547
 Horapradīpa 1015
 Horamakaranda 1016 1082 1136
 Horāṣṭramahārṇava 119
 Horasatīta 550
 Horasāra 1019 1089

Verbesserungen

Num 29 lies Pa cika 3 und 4 — 11° 1 lies Tarpanavidhā —
 1.3 1 lies mit einem Komma tar von Sa karacarya — 294 2 f ge hizu des
 zehnten Adhyaya in dem — 40° 11 lies ray tanotu — 44) 4 lies tair na —
 595 6 lies pitavāsisam — 644 2 lies navagrāh^o — 1 76 Die Mūlīta
 muktivālī ist von Fakem dāsa Sohn von Goṣṭhā im Jahre 1618 verfaßt —
 1126 9 li s Sabama — 1250 Auf S 397 s lies 4 für 3) — N m 13
 Rahasyatraya gehört zu Bhakti und ist aus Versehen ficher geratet

